תחילת תיק
66

במ ספ' ה - 12

קטעי עתונות

מס. תיק:	2-12-233
	מיקום פיזי: ארכיון, מכל: 0186
שם התיק:	קטעי עתונות
שם החטיבה:	המכביה ה-12
מתאריך :	01/07/1985
עד תאריך:	01/07/1985
מס.פריט במחשב:	10715

23 -07- 1985

שחייה

רביעית השליחים הותירה טעם מעורב

השחייה הישראלית לא היתה בריוק בגד- ולתה במכביה ה־12. אבל מדליית הכסף של רביעיית השליחים ב־4x100 מעורב, סיי- מה את התחרויות בני- מה אופטימית משהו

עמיר פלג

רביעיית השליחים הישראלית ב־4x100 מעורב, השאירה לנו מעט טעם טוב בפה, בתום חמישה ימי תחרויות מרירים למדי מנק- ודת מבט ישראלית. טל משקיף (גב), איל שטיגמן (חזה), נדב שנל (פרפר) וזוהר וייס (חתירה) נתנו פייט של ממש לרביעייה האמריקאית. לקחו את מדליית הכסף ושיפרו את השיא הישראלי בארבע שניות תמימות. השיא החדש – 3:55.43 ד' מחק מטבלת השיאים את שמותיהם של רון קרמן, יורם כוכבי, ירון אילתי וניר שמיר.

הסופרסטארים מארה"ב. שימ- קוביץ, גלאסמן, ארליך ובארון, לקחו איתם הביתה גם את הזהב הזה. זמנם – 3:54.45.

ארבעת השליחות שלנו – הדר רובינשטיין, רותם פורת, יפעת שור ואירית גלוסקינוס – שחו לאיטן אל המקום הרביעי והאחרון ב־4x200 חופשי. מבחינת הבנות הללו במכביה הזו לא חולקו בכלל מדליות.

במקום השלישי, ובמרחק של בריכה שלמה קדימה, סיימו הקנדיות. הכסף הלך לברזיל, והזהב, כהרגלו לארה"ב. זמנן של האמריקאיות, רודולף, רותקוף, נפט וקריגסמן – 8:40.27 ד'.

יוחאי ליפשיץ שחה 200 מעורב אישי, ב־2:09.20. התוצאה רחוקה בשלוש מאיות בלבד מהשיא הישראלי, ושכרה בצידה מדליית כסף.

ראשון סיים סיטונאי המדליות, סת בארון. תוצאתו – 2:08.30 – הכניסה למזוודה שלו את מדליית הזהב השישית. יש לו גם כסף אחת.

ריק ארונברג הוא איש המרתון של הבריכה. לקח לו 15:55.39 דקות לדפוק 30 בריכות, ולזכות בזהב ב־1500 חופשי.

בשני משחי הנשים אתמול הלכו המדליות לאותן ארצות. זהב וכסף לארה"ב וארד לברזיל. ב־ 200 גב, נעמדו על דוכן המנצחים ג'יל רותקוף, כריס ספקטור והברז- ילאית דבורה פרוקטנגארטה. איך מבטאים את השם הזה אלוהים יודע. שריל סגל ודורי גרין ניצחו ב־200 פרפר, כשפאולה אמורים מברזיל היתה הפרפרית השלישית.

מזל שלא ניגנו בבריכה הימנונים. אחרת, מנגינת דגל הכו- כבים והפסים, היתה יוצאת לנו מהאף.

אתמול גם נבחרו השחיינים המצטיינים של תחרויות השחייה.

מלך ומלכת הבריכה של המכביה ה־12 הם ריק ארונברג ושריל קרגסמן, שניהם, כמובן, מארה"ב.

נשיא איגוד השחייה המערב־גרמני: "לא גילית כאן יהלומים"

אורח הכבוד בבריכת המכביה ה־12, והמשקיף מטעם פינ"א (איגוד השחייה העולמי) היה הארם באייר. מ־1977 משמש באייר כנשיא איגוד השחייה המערב־גרמני. אומרים עליו שהוא האיש שעומד מאחורי תופעת הטבע העונה לשם מיכאל גרוס.

תפסתי אתמול כמה דקות של שיחה עם המכובד הזה, כדי לשמוע קצת על גרוס והרבה על בעיות השחייה שלנו.

באייר: "גרוס הוא היהלום שבכתר. מבחינת הטכניקה הוא הטוב בעולם. יש לו משמעת עצמית והשחייה עבורו היא שמחת חיים. דבר כזה קורה רק פעם ב־30 שנה".

מה הבעיה שלנו?

באייר: "אצלכם מכניסים את הצעירים למתח של תחרויות בינל- אומיות בגיל מוקדם מדי. אחר־כך כבר אין במה לפתות אותם. בישראל גם עובדים יותר מדי על כוח. לא שמים מספיק דגש על הצד הטכני.

התיאוריה של גיל צעיר לא תופסת עבורי. קח לדוגמה את גרוס. הבחור כבר בן 21. אבל הוא ימשיך להוביל בבריכה העולמית עד האולימפיאדה הבאה לפחות".

גילית איזה יהלום במכביה?

באייר: "לא. גם לא כדאי להתלהב מהשחיינים האמריקאים. בארה"ב יש יותר מדי תקוות גדולות כמו סטפני רוזנטל למשל".

תערוכה

מכביה על הקיר

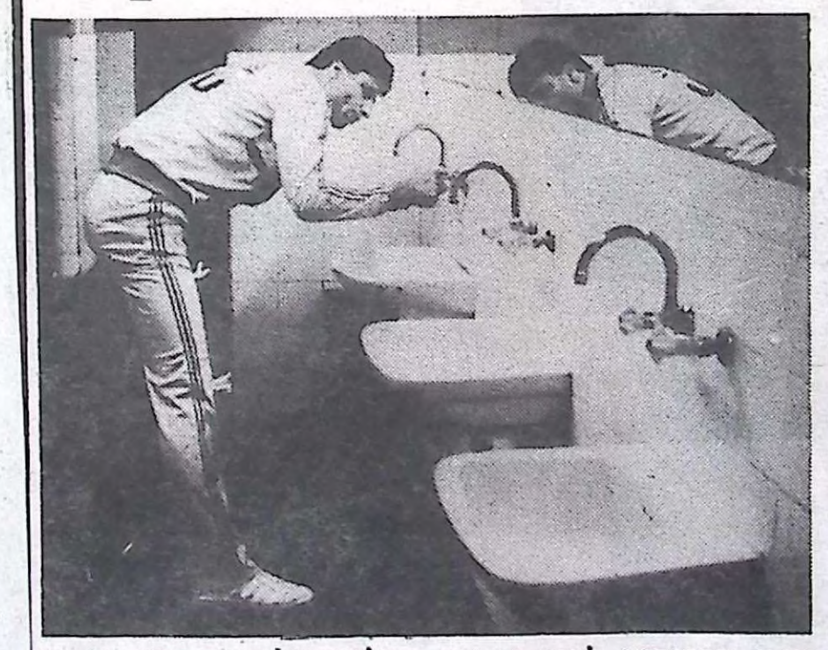
שתי תערוכות לצד המכביה ה־12: ציורי ילדים, בדיזנגוף־ סנטר וצילומי ספורט ב"בית אריאלה"

במקביל לאירועים הספורט- יביים של המכביה מתקיימים גם שניים אמנותיים, או יותר נכון כמעט־אמנותיים. האחד נפתח בראשית יולי, בדיזנגוף סנטר – תערוכת ציורי ילדים מכל העו- לם בנושא "עם ישראל וספורט". השני נפתח בשבוע שעבר בבית־ אריאלה – "הספורט בעין המצלמה".

בדיזנגוף סנטר מוצגים 200 ציורים שנבחרו מתוך אלפים מכל העולם. הרבה צבע, תמימות ורעננות כמו בכל תערוכת ציורי ילדים. יש גם הרבה כדורים, מכנסי־התעמלות, בריכות שחייה, רצים ומתעמלים.

דיזנגוף סנטר, באגף הצפוני שלו, לא הומה אדם אבל מעט הילדים שהסתובבו שם עם סבתא שלהם נראו נהנים. עד ה־25.7.

בינתיים הוקמה ועדה ציבו- רית גם בבית־אריאלה והפעם מוּינו שם צילומי־ספורט. מתוך מאות נבחרו 60. בשחור־לבן ובצבע, מכסים את ענפי־הספורט השונים ונעים בין הדיווחי־ תיעודי לבין האמנותי.

מיקי ברקוביץ לפני משחק: צילום של גדי דגון, מתוך "הספורט בעין המצלמה" בבית־אריאלה

צילומי קפיצה לרוחק ולגובה, כדורגלנים מתחבקים, מרימי־משקולות, מיוזעים, כל אלה, אותם רגילים לראות במד- ורי הספורט, עולים על הקירות, ממוסגרים כיאות.

מארגני המכביה מאמינים שתערוכה זו תהווה בעתיד חלק בלתי־נפרד מאירועי המכביות הבאות. בבית־אריאלה, עד ה־ 31.7 כל יום 11⁰⁰–19⁰⁰.

רותי רובין

קטעי עתונות
הארץ
23-07-1985

יוסף יקותיאלי, אבי המכביה

תכנית הטלוויזיה של אורי לוי ויואש אלרואי "תולדות המכביות". (11.7) סקרה בהרחבה את התפתחותה של "יהדות השרירים", תחילה בגולה ואחר כך בארץ, כאשר גולת הכותרת היתה, ללא ספק, המכביה. העורכים הרבו לתאר ולפרט את המכביות השונות ואת הדרך שהובילה למימושן. הם הזכירו את מקימי האיצטדיון, את מובילי העפר והחפת, את הגמלים של השייך הבדואי, את מוזמני הכבוד, שישבו במקום טוב בטריבונה, והרבה מן הספורטאים (שאמנם היו ראויים לכך).

אולם איש אחד נשכח, או הושכח משום מה. במשפט סתום שנאמר במשרד: "טבעי היה כי המכביה תקום בארץ ישראל", הורגשה ההרגשה המעורפלת כי מפעל המכביות היה מפעל יתום, אשר צמח מעצמו באופן ספונטאני, מתוך החלל הריק.

אך היה למפעל הזה אב חוקי, שהיה חולם וגם לוחם, זהו יוסף יקותיאלי שהגה את רעיון המכביה ואף פעל רבות להגשמתו. הפעם תהא זו המכביה הראשונה ללא יוסף יקותיאלי, אשר נפטר ב־1982, אך אין זו סיבה למחקו מן ההיסטוריה.

דליה קוזה

ירושלים

צעדה סוערת למען יהדות הדממה

המשלחת הייצוגית של יהדות הדממה חילקה לפניטקס הפתיחה של המכביה ה־12 עלונים ובהם בקשה מאזרחי ישראל להשתתף במצעד עולמי לירושלים למען יהדות המצוקה, שייערך תחת הסיסמא "הביתה". המצעד יהיה סיום למרתון בין־לאומי שנמשך ארבעה חודשים וכלל פעילות ואירועים למען יהדות ברית המועצות וארצות ערב.

המצעד יכלול ארבעה ימי הליכה ברגל משדה התעופה בן־גוריון דרך לוד לירושלים. במועצה הציבורית שהוקמה לצורך המפגן הבין־לאומי למען יהדות המצוקה חברים חברי כנסת, שרים ורבים אחרים.

יצחק לביא

קט־רגל

הערב „הגמר החם" ברזיל־ארגנטינה:

הכוכב של ברזיל לא ישחק במכבי ת"א: „אני לא שווה 50 אלף דולר"

— מאת שאול לילוב —

מספר 10 של ברזיל קיבל כדור־חץ והוריד אותו בעדינות על הפרקט. מולו — מגן מכסיקני. מספר 10 הסתכל לו ישר בעיניים בנוסח באמת־מצטער־שאני־צריך־לעשות־לך־את־זה, הטעיה אלגנטית והמגן ראה לו את הגב. השוער המכסיקני אמר עזוב, לא מאמין שמספר 10 של ברזיל יבעט לשער. מהווית הזו זה נראה בלתי אפשרי. אבל מספר 10, פביו וסרשטיין, הניף רגל ונעץ את הכדור עמוק־עמוק ברשת העליונה.

2500 הצופים שבאו לראות את ברזיל מול מכסיקו, שלשום, בחצי־הגמר, קמו כאיש אחד והריעו, אפילו ה־אוהדים המכסיקנים היטיבו את מושביהם ואמרו — הנה שחקן שכל תנועה שלו זועקת: אני כוכב.

פביו וסרשטיין, 17, יודע לעשות את הטריקים האלה גם בסאו־פאולו, מגרשו הביתי. חשבנו שמגיעה לנו זכות־ראשונים על הנער, והנה בא מועדון הפאר הברזילי פל־מרס וטוען: אנו מכירים אותו עוד מלפניכם. עובדה, בשנה הבא נציע לו לשחק אצלנו על בסיס מקצועני מלא.

עוד העונה הנוכחית לא ראה פרוטה מכדורגל. שיחק כחובב. עכשיו מגיעות אליו הצעות, ואפילו כבדות.

שימו לב לסיפור הבא: בתום הנצחון הברזילי על אורוגוואי, בשבוע שעבר, פנו אל פביו שני נציגים של מכבי ת"א וניסו לעניין אותו בחוזה שנתי. סיפרו לו כי כדורגלן כוכב יכול להשתכר כאן 50 אלף דולר בעונה. פביו השיב: תנו לי לחשוב על הרעיון ותקבלו תשובה בסיום התחרויות.

היום אומר פביו שכנראה יותר על כל העניין. מדוע? הסכום לא נראה לו. מה יש, כבר הפך לכוכב? תשובה: לא. אני לא מאמין שיציעו תמורתי סכום כל־כך גדול. בקורינתיאס (שבה שיחק בעונה שעברה סוקרטס האגדי) הציעו לו... 300 דולאר בחודש. אתם תופשים? פביו וסרשטיין הוא השחקן הראשון בעולם שידחה חוזה כספי בטענה שהסכומים גבוהים מדי!

זהו פביו וסרשטיין, כוכבה של נבחרת ברזיל נקט־רגל למכביה: בשנה הבאה הוא ישחק כנראה בפלמרס. (צילם: אברהם חסון)

גם מכבי פ"ת הציעה

פביו מספר על פניה נוספת ממכבי פ"ת. הפעם דובר על חודש מבחנים שתמורתו יקבלו פביו ואחיו סרג'יו 1000 דולאר וכרטיס טיסה לבראזיל אם העיסקה לא תצא לפועל. לטענתו, הציעה לו מכבי פ"ת שכר של 25 אלף דולאר לעונה.

השנה יסיים את לימודיו בביה"ס התיכון במגמת כל־כלה. יש לו חברה אמריקנית שגרה בשיקאגו. לא שותה, לא מעשן, כן מתעסק עם נשים. מודע לתכונותיו הטובות — שליטה טהורית בכדור, בעיטה חזקה בשתי הרגליים — אך גם למיגבלותיו, שהן בעיקר עצלנות טבעית. לא אוהב להתרוצץ הרבה מדי, אוהב שהכדור מגיע לו בדיוק לרגל. או כבר קשה מאד לגנוב אותו ממנו. שמע שהמגיינים הישראלים לא אוהבים שמוליכים אותם באף, אבל לא דואג בכלל; „אני בנוי חזק ולא קל להפיל אותי על הארץ".

הערב ישחק מול ארגנטינה במשחק הגמר של אליפות הקט־רגל במכביה. מבטיח, שיבקיע לפחות שער אחד. רשמנו לפנינו.

„סקאנדל" בקראטה - ההולנדים פרשו עקב הרחקת שחקנים

— מאת יצחק קפל —

תקרית חפרת תקדים, של פרישת אחת הנבחרות עקב הרחקת שחקנה, העיבה אמש על תחרויות היום האחרון בקראטה, באולם־הספורט של אוניברסיטת ת"א.

תחילתה של הפרשה העצובה — שבמרכזה עמדה הנבחרת ההולנדית ואחד מחבריה — החלה עוד שלשום, כאשר שופטי התחרות הרחיקו את ההולנדי, פרנס פוסה, בגלל אגרסיביות־יתר, לאחר שגרם לפציעתו של יריבו האמריקני, שהובהל לבית־חולים. בעקבות ההרחקה התחוללה באולם מהומה גדולה, וההולנדי הנט קוימן, התפרץ לעבר יו"ר איגוד הקראטה העולמי, מקס פיי־שה, וקיללו לעיני כל.

המהומה נמשכה מאחר יותר גם בחדר־האוכל, לעיני כל המשתתפים והנוכחים באולם. בעקבות זאת הוגשה תלונה לועדת־המשמעת שהחליטה, לאחר דיון קצר, לקנוס ב־250 דולר את המשלחת ההולנדית.

אמש, בעת נעילת תחרויות הקראטה, נקראו כל הנבחרות להיכנס למרכז־המגרש. להצגת השחקנים ניפגי הקהל והשופטים, אך חברי הנבחרת ההולנדית התמקמו בירכתי האולם ולאחר השמעת ההימנון יצאו בהפגנתיות ה־שעמדו להתמודד בגמר נגד הפייבוריטים מהולנד סטראל קנת ו־ויויר, ועתה, עקב פרי־שתם של אלו, זכו הישראלים במדליית־הזהב.

מתי מותר לשחק קלפים במחנה האימון?

— מאת פסח ברק, שליחנו המיוחד —

כיצד מצליח המאמן הלאומי יוסף מירימוביץ להיראות כה טוב? התשובה לכך נעוצה באימוני הכושר שיוסל'ה עושה יחד עם השחקנים.

כשמאמן הכושר משה פטלוק לוקח את השחקנים לאימון מישקולות או לריצות קצרות, מצטרף גם יוסל'ה אליהם ושומע להוראות של מאמן הכושר. ממש מדהים לראות את מירצ'ין עומד היטב בקצב של הצעירים.

בין אימון לאימון משוחח יוסל'ה עם השחקנים — בנימוד וגם ביחד. מירימוביץ אמר אתמול: „כינסנו אתכם למחנה אימונים, אבל זה לא מחנה הסגר. ובכל זאת צריך לעשות הכל ביחד: לישון, כשאומרים לכם; לאכול, כשאומרים לכם; ואפילו לשחק קלפים, גם כן רק כשאני אומר לכם".

מאימון הנבחרת אמש נעדרו משה סיני (בשל התקררות) ואמרים ארביב (בגלל שלשולים).

קטעי עתונות
חדשות
23-07-1985

מזל טוב – שיא ישראלי

לנס הזה אחראי אילן גולדווסר, 6299 נקודות בקרב 10. מעבר לזה - חמישה שיאי מכביה חדשים

בועז גוראל

סוף סוף שיא ישראלי באתלטיקה. הנס הזה התרחש אתמול, בקרב 10. קבלו אותו – אילן גולדווסר. אמש, הוא שיפר את השיא הלאומי הקודם (6242 נק') ב־57 נקודות. התוצאה של גולדווסר – 6299.

בתחרות עצמה ניצח גורדון אוריקו מקנדה (7141 נקודות), לפני בריאן מונשיין האמריקאי (7024), וקיבורט, אף הוא מארה"ב (6921). גולדווסר סיים רביעי.

שני שיאי מכביה נשברו אתמול בקרב ה־10. מרק קיבורט – 5 מטר במוט וגורדון אוריקו – 14.83 שניות ב־110 משוכות.

מה עוד ראו 1500 הצופים שהגיעו אתמול לאיצטדיון הדר־יוסף? – חמישה שיאי מכביה חדשים, שניים מהם מרשימים למדי. קנט פלקס ירה פטיש ל־68.34 מטר בנסיונו החמישי ושיפר ב־1.20 מ' את שיאו של האמריקאי בוריס ג'רסי מהמכביה ה־11. טוד קאופמן (ארה"ב) היה שני עם 53.02 ועמיהוד רבינוביץ' מישראל שלישי, 44.26.

בריצת 400 מטר שרף האוסטרלי מרק רוזנברג את המסלול ועצר את השעונים על 46.54 שניות. (שיפור של שתי שניות ו־10 מאיות לשיאו של אלון אלייקים מ־81).

"זהו זמני הטוב ביותר ואני מאוד מרוצה" – אמר מרק הממושקף בן ה־23, "כעת סיימתי את לימודי המשפטים ואני מתכונן למשחקי חבר העמים הבריטיים". מרק הנדלמז סיים שני (48.20), אך היה מרוצה: "אני מתרכז כעת בריצות הבינוניות ולכן קשה לי קצת ב־400 מ'". הארגנטינאי נייבריץ היה שלישי (49.67).

בקפיצה משלושת קבע ולר סורין שיא מכביה כבר בנסיונו השני (15.14 מטר). הוא הקדים את אמיליו לוין מברזיל (14.53) ושי פייביש שלנו (14.31). גם בזריקת כידון לנשים היתה שליטה ישראלית. צביה וייספלד (40.84 מטר) הקדימה את סימון קלרה (40.64) וסינדי דורסשלאג האמריקאית (40.32).

ריצת 1500 מ' היתה כצפוי מענינת והניבה תוצאה נאה. ג'יימס אספיר הבריטי (אלוף המכביה הקודמת) לקח את ההובלה לאחר 1000 מ' וניצח עם 3:44.66 דקות. עוז כץ (3:46.13) חלף לפני הקו על פני רוני מעוז (3:46.34). שלמה אזולאי סיים רביעי.

במיוחד ל־200 מ' זכתה הבריטית ליזה גוריפ (24.43 שניות) במדליית זהב שנייה וקבעה שליטה בריטית מוחלטת בספרינטים. אורית קולודני (24.69) קבעה שיא אישי במקום השני, לפני דלית בונין (25.11).

ב־4×400 לנשים לא התקשתה הרביעייה שלנו (אידית מורלי, פועה נייגר, איריס גלעד ונועה בן־מלך) לנצח (3:52.65 דקות) לפני ארה"ב (4:06.25). הנבחרת השלישית שהשתתפה, קנדה – נפסלה.

ב־100 משוכות קבעה דלית נבות (14.33 שניות) לפני פועה נייגר (15.34) והקנדית דבורה ברגר (15.97).

ולאד פורין: לא בדיוק זוילי באנקס אבל שיא מכביה (גדי דגון)

רוצים לשמוע בדיחה?

טורניר הכדורסל של המכביה ממציא לנו כל יום בדיחה חדשה. אבל אמש אפילו שם נשברו כל השיאים: ישראל – ונצואלה 229–33.

שחקני ונצואלה הננסים נראו פשוט אומללים מול ג'מצ'י אנד קומפני. זה לא נעים כשהשחקן הגבוה ביותר שלך הוא 1.75 מ'.

ג'מצ'י שוב שבר את שיא המכביה עם 83 נקודות! דניאל קלע 32, זמורה ושטיינהאואר 24 ופליישר 21.

היום במכביה

אתלטיקה:

איצטדיון הדר־יוסף, החל משעה 10.00, גמר – החל משעה 19.30.

110 מטר משוכות	גמר גברים	19.30
קפיצה לגובה	גמר נשים	19.30
הטלת כידון	גמר גברים	20.00
400 מטר	גמר נשים	20.10
800 מטר	גמר גברים	10.15
3000 מטר	גמר נשים	20.25
קפיצה לרוחק	גמר נשים	20.30
10,000 מטר	גמר גברים	20.40
4 × 400 מטר	גמר גברים	21.25

בדורסל: משחקי חצי־הגמר. היכל הספורט רוממה, חיפה. 18.00 ו־20.00. המתמודדות: ארה"ב–קנדה, ישראל–ברזיל.

בדורגל:

משחקי חצי־הגמר. איצטדיון וינגר, ר"ג. 17.30 ו־19.45. המתמודדות: הולנד–מודיעים, ישראל–ארגנטינה.

טניס:

גמר גברים, מרכז הטניס רמת־השרון. מנסדורף נגד בלום.

קט־רגל:

גמר. איצטדיון האוניברסיטה בתל־אביב. ברזיל נגד ארגנטינה, 20.30.

בדורעף (גברים):

אולם ע"ש גולדברג, ירושלים, 20.30. ברזיל – ישראל.

נשים: 18.00, באותו אולם, ברזיל – ארה"ב.

אתמול במכביה

שחייה נשים

200 מטר פרפר

זהב	שריל קיגל (ארה"ב)	2:18.02 דקות ש.מ
כסף	צורי גרין (ארה"ב)	2:19.53
ארד	פאולה אמוריט (ברזיל)	2:23.30

200 מטר גב

זהב	ג'יל רוטקוף (ארה"ב)	2:26.23 דקות ש.מ
כסף	קריס ספקטור (ארה"ב)	2:26.47
ארד	דבורה פרוקטנגרט (ברזיל)	2:31.34

4×200 מטר שליחים

זהב	ארה"ב	8:40.27 דקות שיא יסוד
כסף	ברזיל	8:56.64
ארד	קנדה	9:00.10

בדורגל

ישראל – ונצואלה	33־229	(10־116)
ארגנטינה – שווייץ	40־116	(18־52)
קנדה – אוסטרליה	76־96	(39־43)
ברזיל – יוון	47־100	(24־50)
ארה"ב – גרמניה	30־131	(17־72)
צרפת – מכסיקו	61־62	(35־36)

בדורגל (רבע־גמר):

ישראל – איטליה	5־0	(2־0)

אלון נתן 2, ניר לוין, אלי דריקס, שלום תקוה.

הולנד – ארה"ב	2־1	(1־0)
מודיעים – מכסיקו	2־1	(2־0)
ארגנטינה – בריטניה	2־1	(1־1) (0־1)

טניס

גמר זוגות גברים

גליקשטיין מנסדורף – קמיסר וסקוט (ארה"ב) 6־4, 6־2

חצי־גמר יחידים

מנסדורף – קמיסר	6־1, 6־4, 6־2
בלום – קסנלי	6־1, 6־4

בדורעף

חצי גמר גברים

ישראל – ארה"ב	3־0
ברזיל – ארגנטינה	3־0

חצי גמר נשים

ברזיל – אוסטרליה	3־0
ארה"ב – ארגנטינה	3־2

טניס שולחן

פולק ושטיין (ישראל) – רייס ואברהם (בריטניה) 2־1

חצי גמר נשים זוגות

[illegible] (ישראל) – שוורצברג ופלסטר (אוסטרליה) 2־0

שטופמקו וגורין (ארה"ב) – חזן וקורסיה (ישראל) 2־1

אתמול במכביה

שחייה גברים

200 מטר מעורב אישי

זהב	סת בארון (ארה"ב)	2:08.30 דקות ש.מ
כסף	יוחאי ליפשיץ (ישראל)	2:09.20
ארד	בת' רוז (ארה"ב)	2:10.46

1500 מטר חתירה

זהב	ויק ארונברג (ארה"ב)	15:55.39 דקות ש.מ
כסף	קוון ג'פרי (ארה"ב)	16:03.70
ארד	דניאל ישראל (ארה"ב)	16:15.39

4×100 מטר מעורב שליחים

זהב	ארה"ב	3:54.45 דקות
כסף	ישראל	3:55.43 (שיא לאומי)
ארד	קנדה	4:07.11

★ ועדת הערעורים קיבלה אתמול את הערעור של קנדה בקשר לפסילה ב־4×200 חפשי (משלשום) ולכן הוענקה מדלית הארד עבור משחה זה לקנדה ולא לברזיל.

טבלת המדליות במכביה

בתום היום השביעי

	מדינה	זהב	כסף	ארד	סה"כ
1.	ארה"ב	99	79	39	217
2.	ישראל	49	56	67	172
3.	קנדה	10	13	20	43
4.	בריטניה	7	3	10	20
5.	ברזיל	6	9	11	26
6.	צרפת	6	5	4	15
7.	הולנד	5	4	1	10
8.	מודיעים	2	5	7	14
9.	אוסטרליה	2	4	6	12
10.	מכסיקו	1	3	12	16
11.	שבריה	1	2	2	5
12.	גרמניה	1	2	1	4
13.	דנמרק	-	-	1	2
14.	ארגנטינה	-	2	7	9
15.	אוסטריה	-	1	1	2
16.	איטליה	-	1	-	1
—	פינלנד	-	1	-	1
18.	הודו	-	-	1	1
—	בלגיה	-	-	1	1

קטעי עתונות
חדשות
23 -07- 1985

יוסי שריד: המכביה – נחמד, אבל אני לא מחפיל מההישגים

אהוד אולמרט: "הרבה שמחת חיים". מיעארי: "למה לא לערבים?"

עמיר פלג

המכביה. בכנסת הנושא הזה עוד לא עלה על סדר היום, מה שמוכיח, אולי, שיש להם שם נושאים יותר חשובים לטפל בהם. בטקס הפתיחה היתה נציגות פרלמנטרית, במהלך התחרויות לא הבחנו ביותר משניים־שלושה אח"מים ביציעים. חברי הכנסת מוחמד מיעארי, אהוד אולמרט, יוסי שריד, לקט מקרי – מה הם חושבים על המכביה?

מוחמד מיעארי (הרשימה המתקדמת): "לא הייתי בפתיחה, אבל בהתאם לזמן שלי עקבתי אחר התחרויות. הבנות שלי התעניינו יותר. הרושם הכללי שלי שזהו דבר טוב עם עניין ציבורי רחב. במצוקה הכלכלית הקיימת אנשים יכולים לבזבז כסף על ספורט, אבל בהתחשב בכך שהרמה הספורטיבית בכלל נמוכה, הארגון עומד על רמה גבוהה ויש הרבה שמחת חיים. לדעתי, המכביה אינה מאורגנת רק בשביל להגיע להישגים בספורט, זהו מפגש יהודי שנועד לקרב בני־נוער מקהילות יהודיות בכל העולם. הספורט במכביה מהווה רק מכשיר להשגת המטרה הזו".

יוסי שריד (רצ): "אני לא עוקב אחרי המכביה בדיוק כפי שאינני עוקב אחרי הג'מבורי. יש ג'מבורי של הצופים, יש 'שומריה' של השומר הצעיר ויש מכביה של מכבי. זה נורא נחמד.

"הייתי אומר שהרמה הספורטיבית היא מהנמוכות. שמעתי שמישהו בעולם קפץ במוט לגובה שישה מטרים. ב־100 מטר רצו כבר 9.9 או 9.8. בקפיצה לרוחק הגיעו כבר ל־8.93 או משהו כזה. אז כשבמכביה קופצים 7.30 מטר לרוחק, 3.5 מ' במוט, ו־11 שניות ב־100 מ', אני לא מתפעל מזה.

"הייתי מציע לערוך מפגש של העם היהודי בתחומים בהם יש לנו יתרונות יחסיים מובהקים. למשל: כנס של כל אנשי הרוח היהודיים או של כל מקבלי פרס נובל היהודיים. במפגשים כאלה העולם היה עוצר את נשימתו. כנס של אנשים מבוגרים בתחום שאין לנו שום יתרון יחסי, לא מרשים אותי".

אהוד אולמרט

מוחמד מיעארי

יוסי שריד

"היה רצוי שגם למגזר הערבי תהיה אפשרות להראות את המרץ שלו בספורט. מכיוון שזו מכביה של יהודים, מוציאים את המגזר הערבי מכל מסגרת, מראש. אפשר להקים מסגרת ספורטיבית ישראלית ולזמין ספורטאים מכל הדתות וכל העדות, אבל לא תחת הכותרת 'מכביה'. איך יקראו לדבר הזה, זה כבר לא חשוב".

אהוד אולמרט (ליכוד): "לצערי אני יכול לעקוב אחר המכביה, רק דרך הרדיו, הטלוויזיה והעיתונים. רמת ההישגים הפעם, אינה על הגובה, כמעט ולא שברו שיאי מכביה בשחייה ואתלטיקה, למעט אולי השיא של אייל שטיגמן.

"למרות שהרמה הספורטיבית די נמוכה, הארגון עומד על רמה גבוהה ויש הרבה שמחת חיים. לדעתי, המכביה אינה מאורגנת רק בשביל להגיע להישגים בספורט, זהו מפגש יהודי שנועד לקרב בני־נוער מקהילות יהודיות בכל העולם. הספורט במכביה מהווה רק מכשיר להשגת המטרה הזו".

יוסי שריד (רצ): "אני לא עוקב אחרי המכביה בדיוק כפי שאינני עוקב אחרי הג'מבורי. יש ג'מבורי של הצופים, יש 'שומריה' של השומר הצעיר ויש מכביה של מכבי. זה נורא נחמד.

"הייתי אומר שהרמה הספורטיבית היא מהנמוכות. שמעתי שמישהו בעולם קפץ במוט לגובה שישה מטרים. ב־100 מטר רצו כבר 9.9 או 9.8. בקפיצה לרוחק הגיעו כבר ל־8.93 או משהו כזה. אז כשבמכביה קופצים 7.30 מטר לרוחק, 3.5 מ' במוט, ו־11 שניות ב־100 מ', אני לא מתפעל מזה.

"הייתי מציע לערוך מפגש של העם היהודי בתחומים בהם יש לנו יתרונות יחסיים מובהקים. למשל: כנס של כל אנשי הרוח היהודיים או של כל מקבלי פרס נובל היהודיים. במפגשים כאלה העולם היה עוצר את נשימתו. כנס של אנשים מבוגרים בתחום שאין לנו שום יתרון יחסי, לא מרשים אותי".

יום בחייו של קוהאזי

דף מיומנו של יו"ר הוועד המארגן של המכביה ה־12

07.00 - ישיבה עם ראשי האגפים המרכזיים, מסקנות, בעיות, החלטות.
07.30 - ישיבה יומית עם ראשי המשלחות. שמיעת תלונות, הודעות וגם ריב מר על סירוב כמה משלחות להשתתפות עולים מאתיופיה, לבנון וארגנטינה בענף האתלטיקה.
09.00 - פתיחת קונגרס הקונפדרציה הלטינו־אמריקאית של מכבי. מספר מילות ברכה.
09.30 - ביקור במרפאה המרכזית.
10.15 - ביקור במיטווח רמת־גן – לאחר תלונות של כמה משלחות על אי שמירת כללי הבטיחות מצד משלחות אחרות.
11.00 - ביקור במרכז הטניס ברמת־השרון.
11.40 - כדור בסיס בספורטק. ארה"ב נגד ארגנטינה.
12.10 - קריקט.
13.00 - שעה במשרד הפרטי לאחר שבועיים של היעדרות. טיפול בדברים הדחופים ביותר.
14.10 - כפר המכביה – פגישה קצרה עם עוזי נתנאל על המשך מבצע ההתרמה.
15.30 - קיבוץ העוגן. משחק רוגבי.
17.00 - בריכת השחייה באוניברסיטה.
18.10 - קבלת פנים של ראש עיריית רמת־גן. מילות תודה ושבחים הדדיים.
20.00 - אולם הספורט החדש בירושלים – ערב האלופים בהתעמלות.
22.30 - ערב בידור בכפר המכביה עם הכל עובר חביבי, פעמוני השלום ועוד.
23.30 - ישיבה יומית עם אגף העיתונות על התרחשויות היום, תגובות ותוכניות למחר.

בירה מכביה

קרנבל של ידידות, אחווה ובירה בכפר המכביה. חגיגה אמיתית

מיכל הובשטט

בחצות הלילה שסיים את יום שני החל הקרנבל הענק של רוח הידידות והאחווה של משחקי המכביה ה־12. זה קרה בכפריה שבכפר המכביה. מאות ספורטאים, מלווים, חברים וידידים החלו לנהור למקום.

ברז הבירה שהותקן במיוחד עבור המכביה לא הפסיק לזרום. מהר מאוד התמלאו השולחנות העגולים בכוסות הבירה. והחברה שתו, ועוד איך שתו! עם השתייה בא גם התיאבון, וסטייקים, סלטים ואבטיחים התחילו לרוץ שם חופשי.

על הבמה תופס את המיקרופון מישהו עם גיטרה. הוא שר שירי עם אמריקאים. הקהל מסביב מלווה אותו במקהלה אדירה. "שאלוהים יברך אותך מיסיס רובינסון..." – שרים כולם בקול רם. שאלוהים יברך את מי שחשב על ברז הבירה הזה, שככל שהוא צובר שעות זרימה כך עולה מצב הרוח, הראש נתפס והמחיצות נופלות.

שחקן סקווש מהולנד מבקש ממני בדחיפות עט. הוא מוכרח לרשום את הכתובת של האיצטדיון בר"ג שם מתקיימות תחרויות הירי, משום שהבטיח לקנדית החמודה שהכיר שיבוא לעודד אותה בתחרות מחר.

השולחן הסוער ביותר הוא זה של שחקני הבדמינטון. הם סיימו את התחרויות ויכולים עכשיו לפרוק את המתח. בעיקר עליזים האמריקאים. די ברור למה. הם זכו בשבע מדליות בטורניר הבדמינטון.

דניס מץ נושא עליו שלוש מדליות מתוך השבע. הוא מרוקן את כוס הבירה השלישית ומחליט ללמד את עמיתו האנגלי מנהג אמריקאי ישן. דניס מקיף את השולחן ומגיע לגבו של האנגלי שבשערותיו תקועים שני פרחים. הוא משקה את שני הפרחים ומרוקן את הכוס כולה על הראש הרטוב.

זה היווה את האות. תוך דקות אחדות שחקני הבדמינטון מכל הארצות, והנערות שלצידן, רטובים לגמרי. אלכס פרקס, שחקן אחר מהנבחרת האמריקאית נסחף בהתלהבות: "זה שגעון של דבר. אני כבר מחכה למכביה הבאה".

-על חם

מעריב
23-07-1985

זה כבר כדורסל מאולם אחר:

229 — 33...

בתוצאה הזאת השתעשעה ישראל עם ונצואלה

זה קצר באמת מהזוק או ב־עיקר דעק ליריים: ישראל גבי־חה אמש בסטרי־האטביה על דג־צואלה הממנה 229—33, לא בקטיטה, אלא במדורסל, 116—10 מדשמקה; 63—6 ברקה ה־10. מאמן עתודת ישראל „פי־ני" גרישון הורה לשחקניו „ל־לחזק על כל המגרש" למן ה־פתיחה — וזו התוצאה!

ויותן ג'מצ'י השיג 83 נקודות בבדיחה הזאת; מוטי דניאל 32, הילי זמורה ותומר שטיגאואר 24 כ"א, שופר סלשייר 21 וניר רכ־ליס 14.

כמעט אותה בדיחה היתה ב־ירושלים, שם ראה דב בראל את ארה"ב מוחצת את גרמניה „רק" 131—30 (72—17), ב־ב־חורסל מהשלמה". האמריקנים ב־גיוח למסדיתם מול ייריבים גחו־תים מסוג זה, כמש „התעללו" בגרמנים. תירבו לקלוע: ברר 20, וקסלר, מוסטקל ולפקוביץ 16 כ"א.

בין תנשים הפתיעה ישראל ב־נצחה את ארה"ב 89—73. מכיוון שלכל אחת מהן, נצחון על רשר־תה בטורניר־המשולש לנשים. יר־שרך משחק מבריע על הזהב, שוב ביניהן, כחר ב־6.30 בירד־אליהו, כהקדמה לגמר הגברים.

שאר התוצאות אמש, בכדורסל: ברזיל — יוון 100—47. צרפת — מכסיקו 62—61, קנדה — אוסטר־ליה 96—76. ארגנטינה — שוויץ 116—40.

פרי מספר 2 בישראל

האמריקני קני פרי (2.07 מ') כבר התאמן בגליל־עליון

מאת

מרדכי רוזנבלום

את קבוצת המרדכל של גליל העליון עשוי לחזק בעונת ה־משחקים הקרובה קנק חדש ש־שמו ידוע מכדורסל הישראלי: פרי.

לא, אין זה אולסי פרי. מדובר בקני פרי, בן 23, 2.07 מ', שהגיע לכאן מארה"ב שם סיים את לי־מודיו באוניברסיטת דרום־אילינוי.

פרי הובא אתמול לישראל בי־די הסוכן לאקי קאמפיליאני ש־אסף קבוצה של שחקנים אמרי־קנים המיועדים למבירה בליבורנו, בא־טליה.

פרי התאמן אתמול עם גליל־העליון ועשה רושם טוב. הוא מ־שחק בתפקיד חני־פינה, חזק ב־גופו, בעל יד טובה. בימים הקר־בים יוחלט אם לצרפו לסגל של הקבוצה לקראת העונה הבאה.

● קית בנט, בן 24, כדורסלן שחור שהתגייר וישיחק בשנתיים האחרונות בהפועל בהריה, מן ה־ליגה הארצית, הוחתם בקבוצת ה־פועל רמת־גן. בנט אמור לחזק את הרמת־גנים בעונה הקרובה, יחד עם עוד שחקן זר שטרם נוח־לט מי יהיה.

ברון השחיינים ניצח במשחה השליחים המעורב

האמריקני סט ברון הכריע את הכף בעימות הדרמטי עם הרביעיה הישראלית, ונטל מדלית זהב ששית — ביום האחרון של תחרויות השחיה

מאת **אלכס פרלסמן**

לא היה מישהו ראוי יותר מהשחיין האמריקני סט ברון, לכמל אתמול את שליטתה של נפחרתו בתחרויות השחייה במפביה ה־12, עם נעילתן.

נבחרת ארה"ב שאיבדה שלוש מדליות זהב בלבד, מבין ה־30 שחולקו ב־5 הימים, נזקקה לשר־רותיו של סט, בן ה־21 מפלורי־דה, סטודנט לבנקאות ומחשבים באוניברסיטת אובורן באלבמה, כדי לזכות במאבק היוקרתי מול שחייני ישראל במשחה השליחים 4×100 מטר מעורב.

סט עשה את העבודה על הצד הטוב ביותר והעניק לנבחרתו את המדליה החשובה ביותר.

לרגע נדמה היה כי שחייני ה־נבחרת המארחת יפתיעו את הא־מריקנים הפייבוריטים. אמנם טל משקיף פיגר ב־1.36 שניות אחרי דניאל סימקוביץ בתום 100 המט־רים בסיגנון הגב, אבל אייל ש־טיגמן הנהדר צימק את הפער, כשקבע ב„זיגוג מעופף" 1:04.60 בטיגנון החזה.

מול האמריקני מיכאל גלסמן, שחה נדב שנל היטב בסיגנון ה־פרפר, (56.95 שנ' במדידה הבלתי רשמית) ולא איפשר לנציג ארה"ב ריק ארליך, אלא להותיר פער בן 6 עשיריות לזכות נבחרתו — 100 מ' מהסיום.

זוהר וייס, הבוגר בין שחייני הנבחרת שלנו (23), זה „קפטן" שיה, הצליח כמעט להדביק את סט ברון, 50 מטר מהסיום. אבל אז הוכיח סט את גדולתו, וישעט לנצחון בזמן של 51.63 ש' בסגנון החתירה.

הקיבוצניק מבית־קמה קבע (ב־מדידה בלתי־רשמית) 52.02 ש', כדי להבטיח שיא ישראלי מצויין — 3:55.43 ד'. אך האמריקנים היו אלה שביצחו — 3:54.45.

לסט ברון היתה זו מדלית זהב שישית באליפות — שלוש אישיות ושלוש קבוצתיות. הוא נוצח ב־משחה אחד בלבד, (200 פרפר), בו נטל את מדלית הכסף.

אך את תואר השחיין המצטיין של המפעל, על פי טבלת ה־ניקוד הבין־לאומית, נטל בן ארצו, מנצח ה־400 חתירה ריק ארנברג, זמנו 4:00.63 היקנה לו 854 נקודות.

„כלת הפרס" היא שריל קריגס־מן — 4:22.04 באותו משחה — 848 נק'.

תקוות רבות ניצתו במחנה ה־ישראלי לאחר 150 מ' במסגרת ה־משחה ל־200 מ. א., גברים. יוחאי ליפשיץ, שפיגר בתום הבריכה ה־שניה אחרי האמריקני בארון ב־תשע עשיריות השניה, הדביק את הפיגור ויסגון החזה. ואף יצר יתרון קל. החייל מקיבוץ דליה הסתובב ראשון ל„בריכה האחרו־נה", אבל בארון המוצק חלף על פני יריבו, וניצח. בארון קבע תוצאה נאה, 2.08.30 ד'. יוחאי קבע 2:09.20. מדלית כסף שלישית, לחניכו של בח רם, אחד השחיינים היותר מאוכזבים במפביה.

ליפשיץ הקדים את האמריקני ברט רוז, מנצח ה־400 מ. א. — 2:10.46; יובל רותם דורג שישי, נאילו כובי, שלא היה בקו ה־בריאות, שמיני ואחרון.

3 אמריקנים נטלו „את כל ה־קופה" גם במשחה הארוך ביותר 1,500 מ' חתירה. הראשון ביניהם היה ריק ארנברג בן ה־18, מהעיר ריצ'מסר במדינת ניו־יורק, שקיים 19 שניות משיא המפבים שהיה שייך לאמיר גניאל.

ריק ניפץ גם את גבול 16 ה־דקות 15:55.39.

שני היה ג'פרי קוביץ, אחיה של מישל קוביץ, מי שעלתה לארץ ונטלה שלוש מדליות כסף במדי החתירה. כיום מתגוררת מישל עם משפחתם בפלורידה.

ג'פרי בן ה־19 סטודנט לביולר־גיה באוניברסיטת מישיגן, הציב שיא אישי — 16:03.78. שלישי היה דניאל ישראל.

שגב פורת מקיבוץ דפנה, היה רביעי — 16:20.18, ויוחאי ליפשיץ התשוש ממשחה ה־200 מ. א., חמישי — 16.25.62.

האמריקנית שריל סיגל זכתה בזהב ב־200 פרפר, 2:18.03. היא הקדימה את בת־ארצה, מנצחת ה־100 פרפר, תורי גרין 2.19.05. שלישית היתה הברזילית פאליה אמורין, 2:23.38. הישראלית ה־יחידה במשחה זה, קרן סדן, סי־מה שישית — 2.31.33 דחותח.

זהב ושיא מבריה לנערה אמרי־קנית גם ב־200 גב. ג'יל רוטקוף השימה „דאבל" בסיגנון זה, רק בזכות סיום מצויין. קבעה 2:26.23 ד' והקדימה את כריס ספקטור ב־21 מאיות.

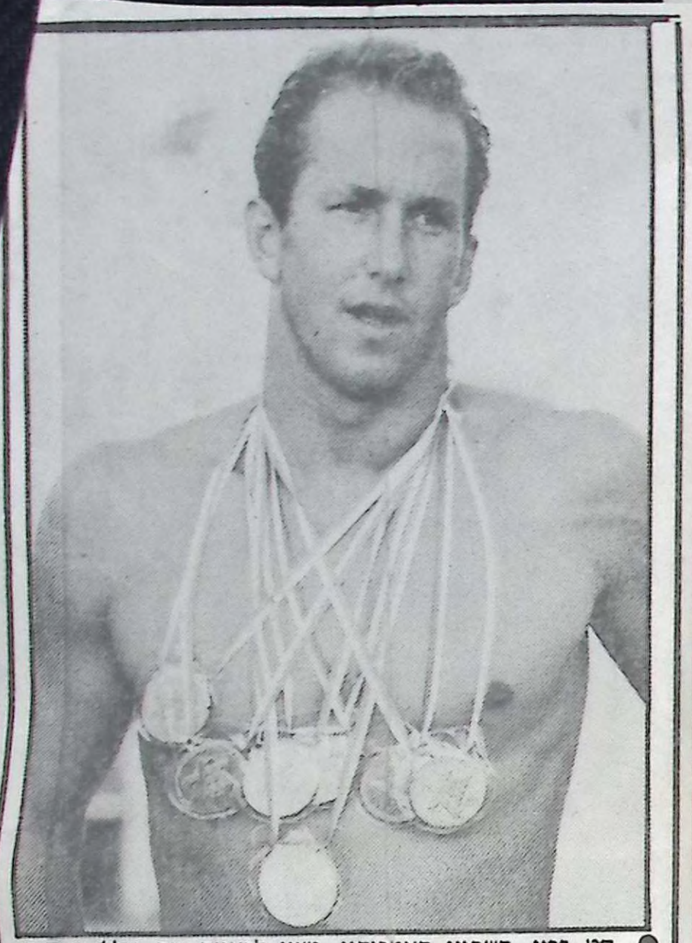
את תחרויות השחיה בעל משחה השלימה „דאבל" בסיגנון זה, רק צורך לומר שבנות ארה"ב היו ראשונות — 8.40.27, ושיא זהב.

את הרביעיה הרכיבו שרה רו־דולף, טארה קרידמן, לורן נפט ושריל קריגסמן. לשריל היתה זו מדלית זהב חמישית בתחרויות, ועוד נשמע עליה. בנות ברזל ר־קדה נטלו את מדליות הכסף והארד.

במשחי המכביה לנוער, ראוי לשבחים האלמוני ערן היקש מ־מכבי חיפה, שניצח ב־200 חתי־רה — 2:02.88.

סטפני רוזנטל מארה"ב זכתה בכבורה ב־100 פרפר, 1:09.83. רוזנטל היתה שניה ב־200 חזה (2:55.51), אחרי האוסטרלית דנ־אלה אוליך — 2:53.41, ולפני ענת אסף שלנו, 2:56.95.

הירושלמי איתי מרמרי, ניצח ב־100 גב — 1:06.38.

● סט ברון, השחיין האמריקני, מציג לראווה את שללו בבריכת המכביה ה־12: 6 מדליות זהב ואחת מכסף. (צילם: עדי אבישר)

טלקי בבריכה

הכוכב מס' 1: ריק

מאת **יוסף טלקי**

אינני זוכר מכביות רבות שבהן הושגו כל־כך הרבה שיאים והישגים בשחיה. טבלת השיאים שונתה הפעם לחלוטין; נקבעו כמה הישגים בינלאומיים וכן ארבעה שיאים ישראליים משמעותיים.

המישחה המרתק ביותר שבו היוותה היכולת האישית מרכיב רב משקל, היה 4×100 מעורב. הישראלים הוכיחו לא רק רצון להילחם אלא גרמו ליריביהם האמריקנים דקות של מתח וכפר תחרות שקולה.

ב־1,500 זכינו הפעם בתוצאות מכובדות ביותר, תודות לריק ארנברג (ארה"ב) שהוכיח יכולת כל ימי התחרות. נראה לי שעקב הישגיו, יוכל להיקלט במיכללה מכובדת ולהשתפר. כל תוצאה ב־1,500 וגמצאת בגבולות 16 הדקות או למטה מכך, נחשבת הישג בינלאומי. ארנברג השתלט כמעט על כל מדליות הזהב ב„חופשי" (פרט ל־100) — וזה שיא נוסף, חסר תקדים ב„אולימפיאדה היהודית".

הישראלים ליפשיץ ופורת נחשבו „פייבוריטים סמויים" — אך לא עמדו בעומס הקשה. כנראה שחמישה ימי תחרות אינטנסיבית לא עזרו להם לעמוד במבחן. ליפשיץ לא היה חייב לדעתי להשתתף ב־1,500, אחר שהשתתף קודם לכן ב־200 מטר מ.א. שבו קבע הישג מרשים ושיא אישי.

בין הבנות ראינו שוב כמה שחייניות מושלמות כמו סיגל וגרין (פרפר) ששחייתו ללא דופי; רוטקופף וספקטור (גב) בסיגנון קליל.

מישחה השליחים 4×200, קויים לראשונה בישראל ולכן זהו שיא יסוד למכביה ולישראל כאחד. מישחה זה מאפשר להרחיב את מעגל־האפשרויות לשחייניות נוספות.

הסיום היה מוצלח, מותח, תוך הפגנת יכולת — והקהל קיבל תמורה נאה. לא היו פעם מארק ספיץ או וונדי וויינברג — אך זאת משום ששחייניות יהודים שכאלה אינם נולדים כל יום והעולם היהודי, כנראה, נעשה פחות ספורטיבי...

טניס: גמר כל־ישראלי

מאת **סרג'יו ליבדינסקי**

במכביה ה־11, ב־1981, פתה שלמה גליקשטיין את הדרך כאשי היה השחקן הישראלי הראשון אשר זכה בתואר אלוף המכביה. השנה פילסו שני ישראלים דרך למשחק הגמר, אחרי שהמדורג ראשון, עמוס מנסדורף, ניצח אתמול במשחק חצי הגמר את האמריקני ג'ונתן קאנטיסר 4—7, 6—1, 6—2.

המדורג שני, גלעד בלום, ניצח בקלות מפתיעה את המדורג מס' 4, האמריקני ויליאמס סטנלי 6—1, 6—4. בכך ייפגשו עמוס וגלעד בגמר הראשון הכל ישראלי.

עמוס, שאתמול פגש בפעם הראשונה בתחרות יריב ראוי לשמו, הופתע בתחילת המשחק ושמט את המערכה הראשונה. קאמיסר, שהיה מצויין ליד הרשת, העדיף לשחק בקו האחורי במערכה השנייה, וגתן הזדמנות לעמוס, בעל החבטות החזקות, לשלוט במשחק.

גלעד כמעט שלא ביצע שגיאות במערכה הראשונה. הוא לחץ על יריבו וסיים את הנקודות ליד הרשת. במערכה שנייה התפתח קרב צמוד עם מהלכים מבריקים. זה היה באחד המשחקים הטובים ביותר של גלעד בארץ.

הגמר ייערך היום (15.00) ברמת־השרון.

גליקשטיין ומנסדורף עלו לגמר בזוגות־גברים בנצחם את קמיסר וסקוט (ארה"ב) 6—4, 6—2.

בחצי הגמר לנשים ייאבקו 4 אמריקניות: איילין טל, רוני רייס, דני קלורמן וג'מי גולדר. קלורמן וגולדר גברו אתמול על הישראליות שגית דורון ושרית שליו.

ההחלטה בידי פרקיס

— כך אמרו הרופאים בארה"ב לטניסאי

מאת **סרג'יו ליבדינסקי**

„ההחלטה בידיך. אמנם לא נשקפת לך סכנה, אך אין ב־יכולתנו להמליץ על המשך ה־קרייירה כשחקן מקצועני" — אלו המלים ששמע הטניסאי ש־חר פרקיס מפי צוות הרופאים אחרי הבדיקות שערכו לו ב־ארה"ב לבחינת תיפקוד ליבו.

ושחר החליט. הוא יוצא היום עם נבחרת הדייוויס למחנה אי־מונים שיתקיים ליד זלצבורג ו־ישתתף במשחק הזוגות נגד אוס־טריה. בתום המשחקים הללו יסע לארה"ב לסידרת תחרויות בטרי־טון מאונטיין, על סך פרסים של 250 אלף דולר.

אם תחזור אליו תחושת העיי־פות שתקפה אותו במשחקו נגד ויקטור פצ'י סוף אפריל, בכוונתו של פרקיס לחזור ארצה.

● **המניסאים — לאוסטריה**

הקבוצה הראשונה של נבחרת הדייוויס הישראלית שתתמודד בין 2 ל־4 באוגוסט נגד אוסטריה, יוצאת היום למחנה אימונים ליד זלצבורג.

עם קבוצה זו נימנים ה„קפטן" יוסי שטבהולץ, המאמן רון סטיל, מאמן הכושר פיני שמעון, העסיין מישל פורטל והשחקנים שלמה גליקשטיין ושחר פרקיס.

בעקבותיהם ייצאו מחר עמוס מנסדורף וגלעד בלום.

הכדורעפנים שלנו עדיין לא עשו את שלהם וכבר נצטוו ללכת (מהמלון)

מאת ברוריה ביגמן ומרדכי רוזנבלום

נבחרות הגברים והנשים של ישראל בכדורעף, השוהות ב־מלון „אויה", הופתעו אתמול כאשר קיבלו הודעה מראשי ה־וועדה המארגנת של המפביה, שלפיה עליהם לעזוב כבר היום את המלון, מטעמי חיפכון, דבר שימנע מהם להשתתף במפיכת הסיום של כדורעפני כל המש־לחות ובפתח הנעילה ביורוש־לים, בגלל קשיי התחבורה.

לכדורעפנים הודיעו שלמרות משחקים הערב עליהם לפנות את החדרים לאחר ארוחת הצהריים, והבנות שסיימו את משחקיהן אמש, כבר היו צריכות לעזוב את המלון.

„עושים מאתנו צחוק" — אמרו הכדורעפנים, הרואים עצמם מקו־פחים.

ראשי משלחות כדורעף מחו"ל ששמעו על כך, ביקשו להפעיל לחץ על הוועדה המארגנת, כדי לשנות את ההחלטה, שלדעתם היא מגוחכת.

האסטמה הביאה את פאולה לבריכה

משפחת אמורין מריו דה־ז'ניירו גדה מאוד באחיות פאולה ופטרישה, שהצליחו „ל־גנוב" מספר מדליות מן הא־מריקניות, כל אחת בפגנון ה־חזק שלה.

פטרישה הצעירה (16), אליפת ברזיל במשחי החתירה ושיאנית דרום־אמריקה, כבר צברה שתי מדליות כסף (במשחי שליחות) ו־מדלייה ארד ב־800 מטר חתי־רה.

פאולה המבוגרת (19), גם כן שותפה למדליות הכסף בשליחות וזכתה בארד ב־100 מטר פרפר. היא נילתה לנו שבהיתה בת 6 ציוו עליה הרופאים להתחיל ל־שחות בגלל מחלת האסטמה ש־סבלה ממנה — „וזה מה שהציל אותה".

אחותה פטרישה החלה לשחות כבר בגיל 3, ופניה מועדות לאר־לימפיאדת סיאול, הגם שעליה להתאמן קשה לקראת המשימה. אימונים יום־יומיים שמתחילים בשעה 4.30 לפנות בוקר אינם מרתיעים אותה. היא פשוט אוהבת את המים ואת התחרות.

מן התוצאות שקבעה במבכיה אין היא מרוצה כל כך. „לא ידעי־תי למה מסוגלות יכולתי ולכן היה לי קצת קשה. לאמריקניות אמנם יש שליטה בתחרויות, אבל אינני חושבת שהם בשבילי אלו־הים" — מבריזה פטרישה.

שריל — „מלכת הבריכה"

„בכל מישחה שבו השתתפתי קבעתי שיא אישי — מגלה שריל קריגסמן, שהוכתרה את־מול ל„מלכת הבריכה" לתח־רויות המכביה ה־12.

שריל, שתחגוג בחודש הבא את יום הולדתה ה־18, גרפה שלוש מדליות זהב אישיות, אחת מכסף ושתי מדליות זהב קבוצתיות.

„לא ציפיתי להצלחה כזאת, מפני שלא ידעתי מי הן יריבותי ומה יכולתן — מזכירה השחייינית מלוס־אנג'לס, המדורגת 23 ב־ארצות־הברית. המכביה היתה עבורה התחרות הראשונה מחוץ לגבולות ארצות־הברית. „ישראל היא מקום נפלא" — אומרת שריל בחיוך, ומספרת שבאשר הגיעה לכאן נפגשה עם קרובת משפחה שנתנה לה קמיע להצלחתה שרשרת זהב ותליון תמסה. „ענד־תי את השרשרת לפני כל מיש־חה וזה כנראה יהיה קמיע המזל שלי גם בעתיד".

★ פייר בלוך, סגן נשיא מכבי שוויייץ כעס מאד על כך שנבחרת הקט־רגל של ישראל מורכבת מ„מקצוענים" מן הלי־גה הראשונה בארץ המתפרנסים מכדורגל. לדבריו, שיתופם גו־גד את התקנון.

היום במכביה

● **אתלטיקה**, בהדר־יוסף (10 מוקדמות ומ־19.30 — גמרים): נשים — גובה, 400, 3000, רוחק. גברים — 110, כידון, 10,800 אל־פים, 400X4 וכן מקצועות נוער.

● **כדורסל**, ברומנה (18.00; 20.00) — חצי־הגמר: ארה"ב — קנדה; ישראל — ברזיל. בכפר־המכביה (18.00; 20.00): על די־רוג 5—6, 7—8.

● **קריקט**, במכבי פ"ת (9.00): על דירוג 3—4.

● **טניס**, ב„בג" וינגייט (מוק־דמות ב־9.00 והגמר מ־17.00): חרב, דקר גברים, קבוצתי.

● **הוקי**, במכון וינגייט — נשים (8.30 ו־16.00): ארגנטי־נה — אוסטרליה (על אדיב); הר־לנט — מודיעים (על זהב); גב־רים (10.00; 17.00): ישראל — בלגיה (על ארד), הולנד — מו־דיעים (על זהב).

● **כדורגל**, ב„וינגייט" (17.30; 19.45) — חצי הגמר; באוניבר־סיטת ת"א (17.30) וב„וינגייט" (19.45) — על דירוג 5—8.

● **כדורת**: נשים — בכפר ה־מכביה (גברים — בסביון (מ־9).

● **קטרינג**, באוניברסיטת ת"א (מ־16.00): בלגיה — קנדה (על מקום 7—8); מודיעים — אורוג־ואי (5—6); ישראל — מכסיקו (על הארד); ברזיל — ארגנטינה (הגמר, ב־20.30).

● **ראגבי**, בהעונן (מ־16.00) — על הארד והזהב.

● **קלירנג**, במיטוח הפועל ת"א (מ־9.00): אקדח אויר או־לימפי.

● **טניס־שולחן**, ב„אוניברסיטת" (מ־15.00) — משחקי תנחומים.

● **טניס**, ברמת־השרון (מ־8.00): גמרים ליחידים וזוגות נשים.

● **כדורעף**, בירושלים (מ־16.00): גברים, נשים על מקומות 3—4 והגמרים.

● **סופטבול**, בספורטק (9.00, 15.00): משחקי דירוג 5—6, 3—4

טבלת המדליות

	א.	כ.	א.
ארה"ב	99	79	39
ישראל	49	56	67
קנדה	10	13	20
בריטניה	7	3	10
ברזיל	6	9	11
צרפת	6	5	4
הולנד	5	4	1
מודיעים	5	2	7
אוסטרליה	2	4	6
מכסיקו	1	3	12
שוודיה	1	2	2
גרמניה	1	2	1
דנמרק	1	—	1

אתמול במכביה

טניס־שולחן

גמרים לזוגות, מחר — גפרים: פולאק ושטיין־בוגן וברכה; **נשים:** כחמי ולב (ישראל) — גורין ו־שוטמייקר (ארה"ב); **מעורבים:** בוגן וקורסיה — כרמי ופולאק.

צלחות־חרס

טראפ אולימפי, גמר: 1. ג'ואל זוסמן (ארה"ב) 175. 2. איזי הור־ביץ (ארה"ב) 174. 3. ריי לנארד (בריטניה) 173. טובי הישראלים היו: נמרוד קאהן 171 ורמי לינ־שבסקי 170. **קבוצתי:** 1. ארה"ב. 2. ישראל. 3. בריטניה.

סופטבול

קנדה—ישראל 7—2; **ונצואלה** — ארגנטינה 8—7; ארה"ב — מכסיקו 6—1.

ברידג'

סיבוב 9 (אחרון במוקדמות): מודיעים — צ'ילה 25—0; מכסיקו — ברזיל 16—14; אוסטרליה — הולנד 21—9; ארגנטינה — בריטניה 15—15; שוודיה — ישר־אל 19—11.

הדירוג לפני הגמר: 1. בריטניה 177. 2. ארגנטינה 169. 3. אוסטרליה 159. 4. הולנד 150.5. 5—6 שוודיה וישראל 143 כ"א.

בחצי הגמר: בריטניה — הול־נד, ארגנטינה — אוסטרליה.

סיוף

דקר, קבוצתי, גמר: 1. ארה"ב. 2. קנדה. 3. ישראל. **חרב, קבו־צתי, גמר:** 1. ארה"ב. 2. קבוצה מאורבת. 3. ישראל.

שיט

המנצחים — 470: ברוקמן ו־פרידלנדר לפני האחים טורטן (יש־ראל); **420:** רוזנטל ו־וורדי לפני סולומון אבינועם (ישראל); **לייזר:** הימל (ארה"ב); **גלשנים כפרים:** בוצר (ישראל); **גלשנים קלים:** אטדגי לפני גד אברהם (ישראל). **נשים:** תמרה ישראלי (ישראל).

קליעה

ריפה אויר: 1. יונסי (ישראל) 569; 2. יואב ספיר (ישראל) 568; 3. עמי בן־צבי, בן 17 (ישראל) 562. (כל השלושה שיפרו שיא המכביה שהיה 555). **נשים:** 1. ג'ולי לגג, בת 15 (ארה"ב) 374. 2. חני קשנסקי (ישראל) 373. 3. ג'ואל ספר (קנדה) 370.

אקדח סטנדרטי: 1. מוסקוביץ (ישראל) 558. 2. גרונברג (ברזיל) 554. 3. סטיסין (ברזיל) 553 (כל השלושה שיפרו שיא המכביה הקודם). **קבוצתי:** 1. ברזיל. 2. ישראל. 3. ארה"ב.

כדורעף

נשים: שוודיה — גרמניה 3—1 (על מקום 7); ובחצי־גמר: אר־ה"ב — ארגנטינה 3—2. ברזיל — אוסטרליה 3—0. ישראל — בלגיה 3—0 (15—8, 15—6, 15—7). **בגמר:** ברזיל — ארה"ב. **גברים:** מכסיקו — גרמניה 3—0 צרפת — אוסטרליה 3—0 (על מ־קום 5). ברזיל — ארגנטינה 3—0 (חצי־גמר).

קריקט

בריטניה — מדיעים 78—59.

קאראטה

מענוזי קאטה, נשים: 1. קיי קלין (ארה"ב). 2. גלזר (ארה"ב). 3. לייבוביץ (אוסטרליה). **גברים:** 1. שורקי (צרפת). 2. אזולאי (יש־ראל). 3. גבריזלוב (ישראל).

בשאר המשקלים, גברים — פתוח: 1. פפמי (מכסיקו). 2. ידיד (מכסיקו) 3. טננבאום (בר־זיל). **65 ק"ג:** 1. עימין (צרפת). 2. בוקר (מכסיקו). 3. סתן (צר־פת). **70 ק"ג:** 1. אסטרה (צרפת). 2. עטיה (צרפת). 3. ידיד (מכסי־קו). **75 ק"ג:** 1. קרוניק (אר־ה"ב). 2. זקורי (צרפת). 3. צרפתי (צרפת). **80 ק"ג:** 1. פייגר (ישר־אל). 2. מלכה (צרפת). 3. בטון (ישראל). **80 ק"ג:** 1. פייגר (יש־ראל). 2. ליי (אוסטרליה). **קבו־צתי:** 1. צרפת. 2. ישראל. 3. מכ־סיקו. **נשים, פתוח:** 1. כהן (אר־ה"ב). 2. סרבניק (ארה"ב) 3. ליי־בוביץ (אוסטרליה).

כדורמים

בגמר: ישראל — ארה"ב 15—5 (טל סגונית 4, קרן וגן דרור) 3 כ"א, קניץ 2). **על מקום 3:** בלגיה —אוסטרליה 7—4.

מעריב
23 -07- 1985

מעריב
ספורט
במכביה ה־12

ארל מגיע היום

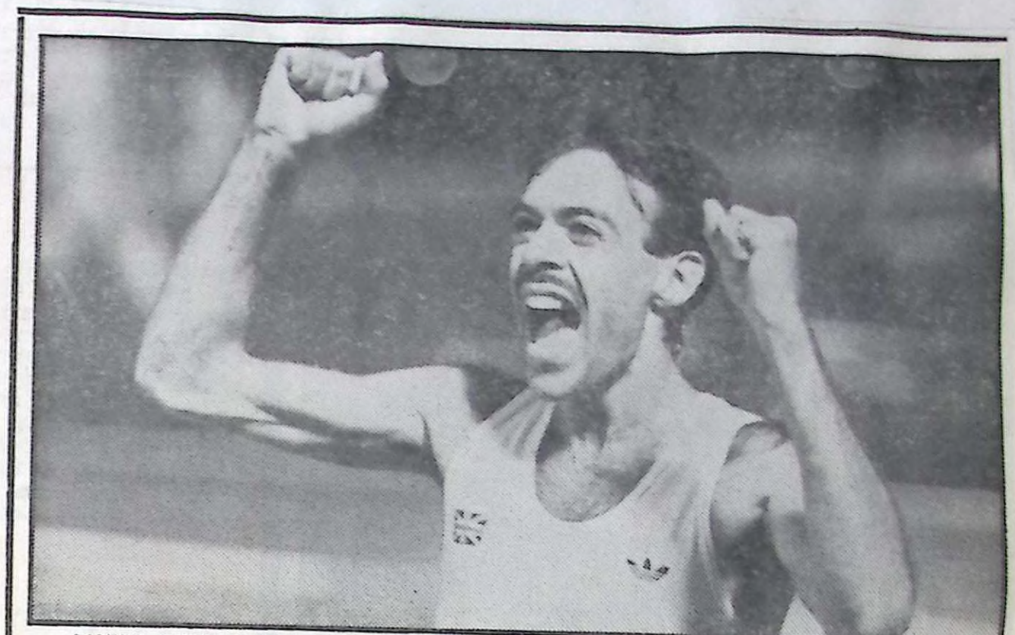
מאת

מרדכי רוזנבלום

ארל ויליאמס, כדורסלן מכבי ת"א לשעבר, עומד להגיע היום לישראל כדי לטפל אישית במשתרוזי מי מכבי ת"א להפועל ת"א.

מנהלי הפועל סיכמו בשבוע שעבר את פרטי החוזה עם סוכנו של הכדורסלן, אך בתנאי שארל יהגג בעצמו לי־שתרור.

על פי התקנון חייבת מכ־בי לרשום את ויליאמס בשו־רותיה ולאחר־מכן לשתררו לכל קבוצה שיחפוץ.

יש !!! — צועק ג'יימס אספיר, המנצח הבריטי בריצת 1,500 מ', זו המכביה השניה ברציפות. (צילם: עדי אבישי)

ה„מלכה" עלתה על המסלול

תוצאות טובות ביום השלישי של תחרויות האתלטיקה: 46.54 בריצת 400 (רוזנברג); 68.34 בפטיש (פלקס); 5 מ' במוט (קיבורט); שיא לגולדווסר בקרב־10

מאת אלכס פרלסמן

תחרויות האתלטיקה במכביה הוזכר זמנו לרמה מקצועית נאה, עובדה הנותנת מקום ל־אופטימיות לקראת העיליה ה־ערב. 1,500 הצופים נהנו מ־כמה רגעים יפים ויכלו להיווכח כי „מלכת הספורט" עדיין שו־מרת על הדרת־כבוד מפוויימת גם אצל כני העם היהודי.

היו יאמש כמה תוצאות איכות־יות: קנט פלקס (ארה"ב) בפטיש, 68.34; מרק הרנברג (אוסטרליה) ב־400 מ' 46.54; מארק קיבורט, במוט (במיסגרת קרב ה־10), 5 מ'.

היו קרבות מרתקים, כמו ב־ריצת 1,500 לגברים (מאבק ה־ישראלים על הכסף והזהב). וכן נרשמו הישגים מעודדים לישר־אלים ובראשם לאוריית קולודני בכסף ב־200 מטר, (24.69) והחייל אילן גולדווסר — שיא ישראלי חדש בקרב־סרן — 6,299 נק'.

לפני שנים אחדות נפגע האוס־טרלי מרק רוזנברג בעיניו ה־שמאלית מזיקוי־דיוור. היא רוי־אה מאז רק בעין ימין. מיגבלה זו לא הפריעה לבוגר המשפטים בן ה־23 מסידני לרוץ את 400 המ' הטובים ביותר בחייו ולשפר את שיאו האישי בעשירית ה־שניה.

„המסלול מצויין, וגם מזג האו־ויר הטוב עזר לי" — אמר. כרק קיזז 2.1 שניות משיא המכביה הקודם — 48.64 של אלקיים מ־ישראל מ־1981.

אלקיים הלומד רפואה בב"ש, לא רק הפעם ונציגנו על דוכן ה־מנצחים היה מארק הנדלסמן ש־קבע 48.20. המירוץ העיקרי של מארק יהיה הערב, ב־800 והוא מועמד ל„זהב". שלישי סיים ה־אמריקני ברומברג, אך הוא נפ־סל (עבר מסלול במהלך הרי־צה) ובארד זכה הארגנטיני ניב־ריל, 49.67.

18 חודש לא התחרה הבריטי ג'יימס אספיר, (26) (פגיעה קשה בברכו). הוא חידש פעילותו לפני 7 שבועות, שיבחה שלא הפריעה ל„ברוקר" הלונדוני להגן של תו־ארו כאלוף המכביה ב־1,500 מ'. הוא הציב זמן נחות ב־1.5 שניה מהתוצאה שהיקנתה לו זהב ב־81' אבל מי שהביט בפניו המאו־שרות, כשחצה את קו הגמר הבין ש„התואר שוב הכל".

שיאן ישראלי ב־800 עוז כץ, ב„פיניש" מצויין סיים שני, (3:46.13) שיא אישי) לפני השיאן הישראלי ב־1500, 3:46.34 מעוז דביעי היה שלומי אזולאי (3:46.50).

קנט פלקס איש השרירים מ־וירג'יניה שיפר ב־1.20 מטר את שיא המכביה המצויין של בוריס ג'ראסי מארה"ב מ־1977 והעמידו על 68.34 מ' טוד קאופמן (ארה"ב) היה שני, (53.02), לפני הישרא־לים עמיהוד רבינוביץ (44.26) וה־שיאן מאיר יעקבי (40.88).

וילד סורן (21) שעלה מרומניה ב־1979, הגשים את אחד מחלו־מותיו: זהב במשולשת. תניכו של אחיו אנדריי סגן האלוף בגובה שיפר שיא המשחקים בן 22 ה־שנה של ג'פרי גייבל (ארה"ב), שהיה 14.82, והעמידו על 15.14. שני הבריטי לאון אמיליו (14.53) בארד זכה ש. פיביש (ישראל) 14.31.

ליזה גוריפ (בריטניה) הכפילה את כאזן הזהב שלה, כשניצחה גם ב־200 ב־24.43 אך „הסיפור" בריצה זו היתה הצלחת אוריית קולודני להציב את התוצאה ה־שלישית בטיבה של ישראלית 24.69.

דליה נבות ניצחה ב־100 משו־כות בשיא נערות חדש, (14.33). פויה נייגר היתה שניה, הקנדית דבורה ברגר שלישית.

כ„מלך האתלטים" הוכתר קריב לחצות הקנדי גורדון אורליקוף — 7.141 נקודות, שגבר על מנצח המכביה ה־11, האמריקני בראיין מונדשיין (7,284), שהסתפק ב־7,024. מארק קיבורט (ארה"ב) היה שלישי (6,921). איילן גולדוו־סר, תניכו של דוד קושניר, הו־סיף 59 נקודות לשיא ישראל ו־קבע 6299 נק'. אם יצליח להת־חזק, ולהתגבר על ליקויים טכ־ניים בכמה מקצועות, יתכן ש־יהיה לישראל אתלט קרב־10 שיש להתכבד בו.

מרקים שווים זהב וכסף

מרק רוזנברג (מימין) האוסטרלי זכה במדליית זהב ב־400 מ'. משמאלו מרק הנדלסמן (ישראל) שהגיע שני באותה ריצה ונטל את מדליית הכסף. (צילם: עדי אבישי)

„שער חלומי"

— זה הכינוי שנתן אתמול העתון הגרמני „בילד" לשער שכבש דוד פיזנטי במשחק־הרצה של קבוצתו „קלן" שבו ניצחה 5—0

מאת זיגמונד שפיגלר,
כתב „מעריב ספורט" בגרמניה

„שער חלומי" — כך כינה אתמול ה־„בילד" רב־התפוצה את השער שהבקיע הכדורגלן הישראלי דוד פיזנטי (בתצלום) במדי פ.צ. קלן, נגד קבוצת הוותיקים הגרמ־נית „באונטאל", שהובסה 0—5.

קבוצות הבונדסליגה עסוקות עתה בסידרת משחקי הרצה לקראת פתיחת משחקיהן. במשחק שבו ניצחה קלן את „באונטאל" כבשו את השע־רים קלאוס אלופס (2), פייר ליטבארסקי, פיזנטי ודיקל.

וכך מתאר ה„בילד" את שערו של פיזנטי: „הישראלי החדש של קלן נטל את הכדור במרכז המגרש והחל את ההתקפה על שער היריב. הוא חלף על פני שלושה שחקנים, הרציא את השוער מן השער, ומ־18 מטר בעט בחוסר איכפתיות לרשת"...

בראיון ל„בילד" אמר פיזנטי, כי בקלן הוא מתאמן הרבה יותר קשה — ובעיקר יותר — מאשר בקבוצתו הישראלית, מכבי נתניה. „שם, אמר, קיימנו אימון מקצועני אחד ביום ובשאר הזמן היינו חופשיים".

„בילד" פתח בסידרה על הזרים שיככבו בעונה הקרובה ב„בונדסליגה" ומקדיש לפיזנטי כתבה גדולה עם תמונות גדולות.

„בילד" מזכיר כי בעבר שיחק בליגה הגר־מנית הישראלי שמואל רוזנטל (במדי מנשנגלד־בך), אבל הוא הופיע בה רק 13 פעם. „בשבילו היה המעמד גדול מדי"...

אושרה יציאת סיני למנצ'סטר; שירזי שב הביתה

מספר פדורגלני הפגל במחנה האימונים בגרמניה מצטמצם מ־22 ל־20, לאחר שהמגן שלמה שירזי חזר אתמול לארץ בגלל מחלת אמו והקשר משה סיני עתיד לצאת ביום ראשון למפ־חנים במנצ'סטר יונייטד.

באשר לסיני, הרי שבמחנה ב־גרמניה, עדיין לא ידעו שההתאח־רות לכדורגל אישרה אתמול את יציאתו למבחנים במנצ'סטר יוניי־טד, ביום ראשון הקרוב, לשבוע ימים.

לעומת זאת ממתין המאמן מיר־מוביץ למגן דוד פיזנטי המשחק בקלן. עד אמש לא טילפן פיזנטי מקלן למחנה הנבחרת.

לנבחרת זומנו עוד שתי יריבות מבחן, נוסף על החמש שנקבעו בארץ: ב־31 בחודש תשחק נגד קבוצה מעורבת של מקצועני בייר־רן מינכן, החובבנים שלה ובחו־נים, וב־8 באוגוסט — נגד יריבה הולנדית.

אתמול קיימה הנבחרת שני אי־מונים.

יעלו או לא יעלו - זו החעלומה

מאת ברוריה ביגמן
ומרדכי רוזנבלום

הכדורגלן הברזילי פאביו ווסרשטיין, שמכבי ת"א נתנה בו עינה:

„הרעש סביבי הכניס אותי ללחץ"

הכדורגלן הברזילי **פאביו ווסרשטיין** (17), שכבש את ליבות אוהדי הקט־רגל, ומצא־חן בעיני אנשי מכבי ת"א, התרגע מעט מן המשח־קים במשחק קלפים עם שני אחיו, **איקי וסרג'יו.**

פאביו ביקש מכל המתעניינים בו להמתין עד סיום המשחקים, מפני „שהרעש שעשו סביבי פגע בכושר הריכוז שלי והכניס אותי ללחץ. פשוט, מה שהיה לי בראש זה רק מכבי ת"א".

פאביו לא הסתיר את רצונו לשחק בישו־אל. „אני אוהב את השמש הנפלאה שלכם ומעוניין ללמוד את ההיסטוריה של העם היהודי. אולם אינני רוצה לשרת בצבא, כשם שאיני רוצה לשרת בצבא בברזיל. אדע להתמודד עם זה כשכל העניין יהיה הרבה יותר ממשי" — אמר פביו.

גמליאל משוייץ התאמן בשכונה

כנבחרת הקט־רגל של שוויץ מצאנו את עופר גמ־ליאל ממרמרק, אחיו של כ־דוריון מחזיקת הגביע הפועל רחובות, אלון גמליאל.

עופר משחק בברן, בקבוצת ס.צ. בורגדורף, מן הליגה ה־אשרנה (מקום 4). לומד זואו־לוגיה ומעוניין לחזור לארץ אח־רי תמש שנות שהות בשוויץ. שלשום ערך אימון בבני־יהודה, והיום הוא עשוי להשתלב במש־חק אימון שתערוך הקבוצה כ־חלק ממבחן־יכולת שלו.

גמליאל סיפר כי קיבל הצעות גם מקבוצות לאומיות אחרות: מכבי פ"ת והפועל באר־שבע.

ישראלים לשעבר:

המצב הכלכלי בארץ הוא שמשאיר אותנו בקנדה

„המצב הכלכלי הקשה ב־ישראל הוא שמשאיר אותנו בקנדה" — אמרו לנו הישר־ראלים שבנבחרת הקט־רגל של קנדה, איילן ספדי (28), בעבר כדורגלן במכבי ת"א ואיסי ברמן (28), בצעירותו כדורגלן מכבי יפו. השניים שוהים בקנדה כבר ארבע שנים ונפגשו לראשונה לפני מספר חודשים בעת גיבוש נבחרת הקט־רגל הקנדית.

איילן, מנהל אחזקת חירום בבניין במונטריאול, קיבל הצעה להשתלב בהפועל ר"ג, אך הוא אינו ממהר לתזור הביתה. „כשהמצב הכלכלי ישתפר קצת אחזור" — אמר.

איסי גילה לנו שבעוד מספר ימים הוא ישא ל־אשה, כאן בישראל, יהודיה קנדית, אך גם הוא אינו מתלהב לשוב כבר עתה ה־ביתה.

ישראלי נוסף בנבחרת ה־קנדית הוא דניאל טנדלר, בנו של הכדורגלן הבין־לאומי החיפני לשעבר, צבי טנדלר.

אלון נתן הכרטיס לחצי־הגמר

היה גיבור הנצחון (צמד) של כדורגלני ישראל על איטליה (5—0)

מאת מאיר ריפמן

אם אחרי התיקו שלשום נגד הולנד (2—2), נדמה היה שנב־חרת העתודה של ישראל בכ־דורגל חורקת, הרי שאמש היא פעלה כמכונה משומנת היטב, וכחמישה מטחים לרשת נבחרת איטליה (5—0), הבטיחה את עלייתה לחצי־הגמר שיהיה ה־יום במגרש „וינגייט".

כדורגלני ישראל פתחו את ה־משחק בספרה בניצוחו של אלון נתן שהיה „בעל בית" על כל ה־מגרש ובמחצית הראשונה אף היה המוציא לפועל, כשכבש שני שע־רים נאים (דקות 17, 21), כאשר החלוצים הירבו להחמיץ ולפגוש את הקורות.

ה„סקוואדרה אזורה" לא יכלה אמנם למול שטף המשחק והתח־גן הודו לעתודה בתשואות על ה־הצגה הנאה שנתנו.

ישראל: אנטמן; ש. מנחם (הר־שליקובין), שמר, אלון (כהנר), עלו; סבו, נתן, גולדברג; תקויה, דריקס, לוין (זהבי).

בשלושה המשחקים האחרים, אמש, הורחקו 3 שחקנים על פגי־עה ביריבים או עקב התנהגות לא ספורטיבית. הולנד — ארה"ב 2—1, להולנד ספאט ומאייר (בעיטה 11); לארה"ב: סמד־ליין. פולאק (הולנד) הורחק אחה שירק על שחקן אמ־ריקני. מודיעים — מכסיקו 2—1, למודיעים: קוסיף (2 השערים); למכסיקו: מזרחי. בלס (מודי־עים) הורחק על פגיעה ביריב, ארגנטינה — אנגליה 2—1 (בהאר־כה). בדקה ה־108 הורחק סיבויקס (ארגנטינה).

היום בחצי־הגמר

הולנד — מזרחיים (17.30); ישראל — ארגנטינה (19.45). שני המשחקים ב„וינגייט".

מארינו סאראמונה, כדורגלן איטלקי, מובל לביה"ח לאחר שנפגע בראשו במשחק עם ישראל. כאב הראש שלו החריף וודאי כאשר נודע לו כי עמיתיו נוצחו 0—5. (צילם: אורי קובה)

אושרה יציאת סיני למנצ'סטר; שירזי שב הביתה

מספר פדורגלני הפגל במחנה האימונים בגרמניה מצטמצם מ־22 ל־20, לאחר שהמגן שלמה שירזי חזר אתמול לארץ בגלל מחלת אמו והקשר משה סיני עתיד לצאת ביום ראשון הקרוב, לשבוע ימים.

באשר לסיני, הרי שבמחנה ב־גרמניה, עדיין לא ידעו שההתאח־רות לכדורגל אישרה אתמול את יציאתו למבחנים במנצ'סטר יוניי־טד, ביום ראשון הקרוב, לשבוע ימים.

לעומת זאת ממתין המאמן מיר־מוביץ למגן דוד פיזנטי המשחק בקלן. עד אמש לא טילפן פיזנטי מקלן למחנה הנבחרת.

לנבחרת זומנו עוד שתי יריבות מבחן, נוסף על החמש שנקבעו בארץ: ב־31 בחודש תשחק נגד קבוצה מעורבת של מקצועני בייר־רן מינכן, החובבנים שלה ובחו־נים, וב־8 באוגוסט — נגד יריבה הולנדית.

אתמול קיימה הנבחרת שני אי־מונים.

יעלו או לא יעלו - זו החעלומה

מאת ברוריה ביגמן
ומרדכי רוזנבלום

הכדורגלן הברזילי פאביו ווסרשטיין, שמכבי ת"א נתנה בו עינה:

„הרעש סביבי הכניס אותי ללחץ"

הכדורגלן הברזילי **פאביו ווסרשטיין** (17), שכבש את ליבות אוהדי הקט־רגל, ומצא־חן בעיני אנשי מכבי ת"א, התרגע מעט מן המשח־קים במשחק קלפים עם שני אחיו, **איקי וסרג'יו.**

פאביו ביקש מכל המתעניינים בו להמתין עד סיום המשחקים, מפני „שהרעש שעשו סביבי פגע בכושר הריכוז שלי והכניס אותי ללחץ. פשוט, מה שהיה לי בראש זה רק מכבי ת"א".

פאביו לא הסתיר את רצונו לשחק בישו־אל. „אני אוהב את השמש הנפלאה שלכם ומעוניין ללמוד את ההיסטוריה של העם היהודי. אולם אינני רוצה לשרת בצבא, כשם שאיני רוצה לשרת בצבא בברזיל. אדע להתמודד עם זה כשכל העניין יהיה הרבה יותר ממשי" — אמר פביו.

גמליאל משוייץ התאמן בשכונה

כנבחרת הקט־רגל של שוויץ מצאנו את עופר גמ־ליאל ממרמרק, אחיו של כ־דוריון מחזיקת הגביע הפועל רחובות, אלון גמליאל.

עופר משחק בברן, בקבוצת ס.צ. בורגדורף, מן הליגה ה־אשרנה (מקום 4). לומד זואו־לוגיה ומעוניין לחזור לארץ אח־רי תמש שנות שהות בשוויץ. שלשום ערך אימון בבני־יהודה, והיום הוא עשוי להשתלב במש־חק אימון שתערוך הקבוצה כ־חלק ממבחן־יכולת שלו.

גמליאל סיפר כי קיבל הצעות גם מקבוצות לאומיות אחרות: מכבי פ"ת והפועל באר־שבע.

ישראלים לשעבר:

המצב הכלכלי בארץ הוא שמשאיר אותנו בקנדה

„המצב הכלכלי הקשה ב־ישראל הוא שמשאיר אותנו בקנדה" — אמרו לנו הישר־ראלים שבנבחרת הקט־רגל של קנדה, איילן ספדי (28), בעבר כדורגלן במכבי ת"א ואיסי ברמן (28), בצעירותו כדורגלן מכבי יפו. השניים שוהים בקנדה כבר ארבע שנים ונפגשו לראשונה לפני מספר חודשים בעת גיבוש נבחרת הקט־רגל הקנדית.

איילן, מנהל אחזקת חירום בבניין במונטריאול, קיבל הצעה להשתלב בהפועל ר"ג, אך הוא אינו ממהר לתזור הביתה. „כשהמצב הכלכלי ישתפר קצת אחזור" — אמר.

איסי גילה לנו שבעוד מספר ימים הוא ישא ל־אשה, כאן בישראל, יהודיה קנדית, אך גם הוא אינו מתלהב לשוב כבר עתה ה־ביתה.

ישראלי נוסף בנבחרת ה־קנדית הוא דניאל טנדלר, בנו של הכדורגלן הבין־לאומי החיפני לשעבר, צבי טנדלר.

פייפר מחכה לטלפון שישאירו בארץ

הפועל ת"א ומכבי פ"ת מתעניינות בכדורגלן ההולנדי

מאת מאיר ריפמן

לפחות שתי קבוצות מה־ליגה הלאומית, הפועל ת"א ומכבי פ"ת, מגלות עניין ב־קליטתו של החלוץ מרשל פייפר, מ„כוכבי" נבחרת הו־לנד במכביה, שהשתייך לאיי־אקס אמסטרדם והושאל ל־הארלם.

החלוץ בן ה־19 מבקש להיש־אר בארץ ועליו לקבל הצעה מקבוצה ישראלית עד יום ח־מישי, שכן, במקרה שלא יק־בל ימריא לגרמניה ויצטרף ל־מחנה האימונים שמקיימת שם קבוצתו הארלם.

מאמן הפועל ת"א דוד שוויי־צר, מחפש כדורגלנים צעירים לקבוצתו ולאחר ששמע על ה־כדורגלן ההולנדי, עקב אחריו במשחק נגד ישראל, והדעה ה־מקצועית שלו היתה חיובית.

יו"ר מכבי פ"ת אריה זייף קי־בל המלצות על יכולתו של פיי־פר והוא מוכן להחתים אותו לאלתר, לנוכח חוסר הבהירות שקיים בקבוצה לגבי מעמדם של מספר שחקנים לעונה הבאה.

המכסיקני גינגור, שחקן הקט־רגל:

אם אקבל הצעה מעניינת אשמח להישאר בישראל

„הפדורגל בישראל חזק מאוד ואם אקבל הצעה מעני־ינת אשמח מאוד להישאר באן" — אמר לנו אלכס גינ־גור (25), שחקן הקט־רגל ה־מכסיקני, שיחד עם חבריו ל־קבוצת המרכז היהודי במנ־צ'סטר הוכתרו השנה ל־אלופי אנגליה.

גינגור היה כדורגלן מקצועני בכדורגל מחוץ לאולמות, בק־בוצה האמריקנית „אורקון" ב־יוסטון. היה לו חוזה לשלוש שנים אך הוא היתר באמצע מפני שגינגור העדיף ללמוד תקשורת ושיחק בטקסס תחת מילגה.

מעריב
23-07-1985

המכביה תכניס לקופה 12 מיליון דולר במט"ח

מארגני המכביה ה־12 מעריכים, כי אירוע הספורט המתקיים בארץ אחת לארבע שנים, יכניס הפעם לקופת האוצר כ־12 מיליון דולר במטבע חוץ.

תקציב המכביה עומד על כארבעה מיליון דולר, כ־60 אחוז מזה בא במטבע חוץ, כהשתתפות כל אחת מ־35 המשלחות האורחות. היתר בא ממכירת כרטיסים לאירועים, תרומות, הקצבות וזכיונות.

„להערכתי, כעשרה מיליון דולר נוספים יכנסו לקופת מטבע חוץ של המדינה, באמצעות ‚אל־על', שהביאה את האורחים", אומר מיכאל קידוזי, יו"ר הוועדה המארגנת של המכביה ה־12, שהיה בעבר גם הגזבר של המכביות. עם זאת אינו יכול להעריך אם המכביה תסתיים הפעם ברווח או בהפסד. „אין לנו כרגע שליטה על הוצאות, כמו תחבורה, למשל. סטיה של כעשרה אחוז יכולה לשנות את התמונה, מתקציב מאוזן להפסד".

הוגה רעיון המכביה

יוסף יקותיאלי

ביום חמישי 11.7 הקרינה הטלוויזיה את סרט של ירון קימור ואורי לוי „תולדות המכביות". יש להניח ששורכי הסרט טרם יצירתו, טרחו וקראו בספרי ההיסטוריה, גברו בארכיונים וקראו בעיון את שתובי התקופה הנדונה.

ואף־על־פי־כן, למרות שהדברים כתובים שחור על גבי לבן, נושא חשוב נעלם מעיניהם. המכביה כפי שעולה מהסרט הנ"ל, היא יצור שנולד באורח פלא, כמעשה נסים של קוסם בלתי נראה.

בשם כבודה של האמת ההיסטורית, למען הגרעון ולמען הדורות הבאים, מן הראוי לציין את השובדות הבאות:

א. המכביה לא קמה „כמעשה נסים" סתמי. היא פרי חזון, מאבק עקשני בקטבי אמונה, ומעל לכל, פרי עבודה קשה והתגברות על מכשולים מבית ומחוץ.

ב. הוגה רעיון המכביה ומגשימה הוא יוסף יקותיאלי ז"ל. את חזונו התחיל לרקום בראשית שנות העשרים, עבד ללא ליאות במשך שנים, עד שהצליח ביוני 1929 לקבל את הסכמתו להצעתו בקונגרס של המכבי העולמי שהתכנס במארישבאד.

ג. כאות הוקרה על פעילותו למען המכביה ולמען הספורט בישראל, קיבל יקותיאלי בתשל"ט את פרס הנשיא לתרבות.

עדנה פרידמן־יקותיאלי

מעריב | סגנון

החיוך של המכביה

שרה פרידמן

חיוכה הקורן של רינה כרמלי, אומרים העובדים במחיצתה, הוא הגורם העיקרי להצלחת טקס ה־פתיחה במכביה. במשך עשרה חודשים עבדה רינה כרמלי על איגון הטקס. עתה, לאחר שזיקוקי די־נור ההחופעות הפכו זכרון נעים, היא מרשה לעצמה לשכב. מלבד „הפאשלה" עם הטלוויזיה, שלא היתה באשמתה, היא רואה באירוע הצלחה. לא רק בעיניה: הטלפון מינו פוסק מלצלצל, מברכים אותה מכל קצווי הארץ.

במשרדה בכפר המכביה, מתחילים לכתוב את מכתבי הסיקרה למאות המתנדבים שתרמו מזמנם ומרצם לטקס. רבים באו למען רינה. אנשים שהכירה מהפקות שעשתה, מעבודתה כמארגנת במקומות נופש, מעיסוקה הרבים — מהפקת פסטיבלים ועד הדרכה בקורס קציניים כמורה לחינוך גופני.

רינה, בת 51, פנים צעירות ומטופחות, היא אלמנה, אם לשניים וסבתא לנכד אחד. בילדותה, היתה נאחת מ„ילדי הבימה", בתה של השחקנית שושנה דואר. בנשואיה ויתרה על קריירה של שחקנית.

לאירגון טכס הפתיחה נבחרה הן בשל כישוריה המקצועיים והן בשל פעילותה רבת השנים במכבי העולמי. „אני רואה את זה לא רק כארוע ספורטיבי אלא כארוע ממלכתי ובעיקר כמאחד את חלקי העם בארץ ובחו"ל. כך פעלתי", אומרת רינה. בעקבות הכרות עם ראשי משלחות מארצות שונות ועבודה משותפת במכבי הביאה לטקס מרכיבים מיוחדים — את רוקדות הסמבה מברזיל, את „מעודדות" המשלחת האמריקאית ועוד.

היותה אשה, היא סבורה, היה לה דווקא לעזר, גם בקשריה עם השוטר הקשוח ביותר, ברגעים קשים כשדברים „לא הלכו". „אני מרגישה שעם חיוך אפשר להשיג הרבה", היא אומרת. „היו דקות קשות כשאנשים אמרו — עושים את זה בשביל רינה. זה נתן לי הרבה כוח. אם אנשים התרגשו בעת הטקס, היה כאלה שסיפרו לי וכי בכו ממש, אני מרגישה שהצלחתי".

בשל המצוקה הכלכלית בארץ, היו התלבטויות קשות לגבי מרכיבי הטקס. „על כל 10 דולר התווכחנו, דנו והיה קשה להחליט. מסך וידאו ענק, שהיה אמור להראות בו זמנית את הנעשה במגרש ומחוצה לו, בעת ההכנות, ירד מהפרק בשל המחיר" היא מספרת.

איגרון טקס בסדר גודל כזה, ומצריך עבודה רבה. איך מתגברים על הכל העומדים בלוח זמנים עד דיוק של דקה? „חילקנו את העבודה", מחייכת רינה. „קודם חשבתי בדיוק מה אני רוצה, חילקתי את זה לפי נושאים ועל־כל נושא הופקד בעל מקצוע. תאמתי, אירגנתי תלבושות, הסעות, תקציבים והסברתי בתדריכים מיוחדים לכוחות הבטחון מה בדיוק יהיה על המגרש וכך הלאה".

„כך הלאה" כולל גם מיקום מדוייק לכל אישיות על בימת הכבוד, מיקום הישיבה, על גבי תוכנית, של כל רקדן ורקדנית, תאום עם הצנתנים.

לוח זמנים, אומרים על רינה, זה השגעון שלה, לא מאחרת לפגישות, מלה זאת מלה. האם היא „יקית"? „לא במיוחד. רק בעבודה. זה לא אופי של יקית, זו פשוט עבודה. בבית אני יכולה להשלים עם בגד זרוק ושטיח לא במקום, אבל בעבודה הכל עניין של שיטות אירגון. הכל רשום, ואז לא שוכחים כלום", היא מחייכת.

„אם אנשים התרגשו בטקס — והיו שממש בכו — אני מרגישה שהצלחתי", אומרת רינה כרמלי (בתצלום), המארגנת של טקס פתיחת המכביה

(צילם: שמואל רחמני)

יחסי האנוש, לדבריה, הם החלק החשוב בכל ארוע ובכל עבודה. היא דורשת מעובדיה אותו דיוק, אותה רציונות שהיא מקדישה, אך גם נותנת להם הרבה תשומת לב, מקשיבה לבעיות ולצרכים המיוחדים. כאשר היא עובדת 20 שעות ביום על משהו, אין לעובד סיבה לחשוב ש„דופקים" אותו.

מעל שולחנה במשרדה שבכפר המכביה, תלו העובדים ביום הולדתה שלט „מזל טוב לצעירה הנצחית". היא חשה צעירה. כאשר ינעל המשרד, תנעל המכביה, היא תחפש את האתגר הבא.

קטעי עתונות

ידיעות אחרונות

23 -07- 1985

יש מרקבה!

האוסטרלי מרק רוזנברג קבע אמש 46.54 שניות ב־400 מ' — התוצאה האיכותית הטובה ביותר עד כה באתלטיקה □ הוא הקדים את מרק הנדלסמן שלנו שקבע 48.20 □ מרק נוסף, קיבו רט, קפץ 5 מ' במוט בתחרויות קרב־עשרה □ הקנדי אוריליקו „מלך האתלטים"

— מאת אבינעם פורת —

המיקים העלו אמש את ערך המלכה, שהיה בשפל בשני הערבים הפותחים של תחרויות האתלטיקה. מרק רוזנברג האוסטרלי מפידני בן ה־23, קבע את התוצאה האיכותית ביותר של המכביה, כשרץ 400 מ' ב־46.54 ש', והקדים מרק אחר — הנדלסמן הישראלי — 48.20 ש'. מרק קיבורט מפאסאדינה קליפורניה, בן 24, ניתר במסגרת קרב־עשרה לגובה 5.00 מ', אחרי שנכשל יומיים קודם לכן בגובה התחלתי של 4.70 מ' והפסיד את כל התחרות. קשה להאמין כי אמש התנחם בזכיה בקרב עשרה.

כללית, היה אתמול בראשונה מה לר־ות. אמנם לא אולימפיאדה — ובעצם ' בכלל מבקש — אבל בהחלט תחרות ביר, שהוכיחה, כי יש גם נקודות־ חר ביהדות־האתלטיקה. קנת פלקס בן 21־ מסן־פרנציסקו, יודה הפטיש ה־ לישי בטיבו בארה"ב (שיאו 74.54 מ'), יה הפעם „רק" ל־68.34 מ', אבל גם ה משהו עבורנו, הלוואי עלינו. הוא שיפר, אגב, את שיא המכביה של דב־ בוריס ג'רס' מארה"ב — 67.14 מ'.

ג'יימס אספיר — איך אפשר לשכוח את תצוגותיו במכביה הקודמת ? הפעם לא אלינו לאחר 18 חודשי פציעה, אימו־ ם רק בשיבעת השבועות האחרונים לא הרבה תקוות. אבל הבחור הלונדוני ' ה־26, שהגיע ארצה עם רעיתו לורה תו ג'ואן בת השנתיים וחצי, עשה את שוב. לא ה־3:40.3 ד' — השיא ה־ וראלי הביגלאומי השייך לו — אבל חלט ריצה טובה של 3:44.66 ד'. „ב־ חשב בפציעה שעברתי ובעובדה ש־ מאוד מעריך את מיפעל המכביה, הנצחון החשוב בחיי", אמר ג'יימס. אספיר הקדים דבוקה של שלושה יש־ ראלים ואמריקני. עוד כץ בשיא אישי (3:46.13 ד'), סמך יותר מדי על הפיניש שלו, פיגר ואיבד את הסיכוי להסתער על אספיר ; רוני מעוז, השיאן — 3:43.07 ד' הסתפק ב־3:46.34 ד' וזכה בארד, לפני שלמה אזולאי המוכשר בן ה־21, שקבע גם כן שיא אישי (3:46.50 ד') ומרק לובאנר מארה"ב, שנחשב קודם לכן למועמד למדליה (3:46.60 ד'). היה קרב.

מרק רוזנברג, שאיבד את עינו לפני שנתיים בתאונה. הוכיח שהמהירים אזה־ בים את הדר־יוסף. לאחר שני שיאים אישיים של הספרינטר הבריטי גארי ריל־ סון, הלך רוזנברג בדרכו והשיג פה את תוצאת־חייו עד כה — 46.54 ש', בדיוק עשירית השניה מהר יותר מאשר רץ לפני שבועיים ב„קריסטל פאלאס", ב־ לונדון. לרוזנברג, השלישי באוסטרליה, היה ענין מיוחד בזכיה : שלשום הוא נפסל פעמיים במוקדמות ה־200 מ' ו־ „עף" מן התחרות. מרק הנדלסמן לא בשיאו, ומתרכז ב־800 מ' הערב, זכה בקלות בכסף, גם כן מהר משיא המכביה של אלון אליקים — 48.64 ש'.

● זהב לולד סורן

ישראל השיגה זהב ראשון בין ה־ גברים, כאשר ולד סורן, אחיו של אנד־ ריי הפורש, ניתר במשולשת לשיא אישי של 15.14 מ'. ולד בן ה־21, שאושפז אשתקד בגלל דלקת קרום־המוח והח־ לים, בוודאי יתקוף את שיאו של גיל למל — 15.47 מ'. הצעיר הבלתי־מוכר שי פייביש זכה בארד — 14.31 מ'.

בין הנשים קבעה דליה גבות שיא נתר בריצת 100 מ' משוכות — 14.33 ש', שיפור של שתי מאיות לשיאה. אבל עיקר המחמאות לאורית קולדני הכפר־ סבאית בת ה־19, המתקדמת באחרונה בעקביות, שהשיגה את התוצאה השניה את התוצאה השניה באיכותה בריצת 200 מ' לנשים — 24.69 ש'. רחוק אמנם מאסתר רוט (23.57 ש'), אבל יש לדעת, כי מאמנה פטר דוידוביץ', „בונה" אותה לריצות ה־400 ו־800 מ' ומשוכנע ש־ תשבור את שיאיה העתיקים של אביבה בלס. אחריה הגיעה חברתה דלית בוגין — 25.11 ש'.

רביעית הבנות ניצלה את המחווה ה־ קנדית (ראה ידיעה נפרדת) וכתה ב־ קלות בזהב ה־4 × 100 מ' שליחות, גם בלעדי קולדני ובוגין. המוזהבות היו פרעה נייגר, עידית מורלי, אידיס גלעד ונורה בן־מלך ב־3:52.66 ד', לפני אר־ ה"ב המשתרכת 4.06.25 ד'.

„פירוש קסוטו" אני עוד אהיה בסיאול...

אמרו שהתוצאות שלו דורשות פירוש קסוטו. אחרי שנרשם עם התוצאות המהירות ביותר ב־100 מ' (10.48 ש') וב־200 מ' (20.68 ש'), סגר דויד קסוטו בן ה־19 מארה"ב את טורי רצי הגמרים ב־ מקצועות אלה. „באתי מצוע ולא יכולתי למצות את עצמי. עשיתי כל מאמץ, אבל אי־אפשר להצ־ ליח בצורה כזו".

טוב, אני אומר לקסוטו, ניו־ יורקי הלומד ביוסטון, ב־1989 תשוב למכביה ותחזיר לעצמך את המדליות האבודות. „בטח שאבוא, אחרי... סיאול", הוא משיב.

שוב הייתי צריך פירוש קסוטו : עם השגים כאלה הוא רוצה ל־ הגיע לאולימפיאדת סיאול במדי ארה"ב ז לא מובן. אבל קסוטו, 1.96 מ', בשלו : „עוד יראו למה אני מסוגל כאשר אני בריא".

שתהיה בריא דויד, שתוכית ו־ שתצליח.

(אבינעם פורת)

זהו האוסטרלי מרק רוזנברג, שניצח אתמול את מרק הנדלסמן שלנו בריצת 400 מ'. הזמן שקבע 46.54 דקות הוא האיכותי ביותר בתחרויות האתלטיקה. (צילם : יוסי רוט)

נצחון לישראל בכדורמים — 5:15

מול ארה"ב בגמר

ישראל זכתה אמש בטורניר הכ־ דורמים של המכביה, בהכניעה בגמר את ארה"ב 5:15.

את השערים למנצחים רכשו : טל סנונית 4, רוני קרן ואהוד בן־דרור 3 כ"א, אייל קניץ 2, ארון פלג, רמי פריזר ומיקי וייזר 1 כ"א.

המעופפים עלו בקלות לגמר — 3:0 על ארה"ב

מעופפי ישראל (גברים) הבטיחו את השתתפותם בגמר טורניר המכביה ב־ כדורעף לאחר שגברו בצורה משכנעת על ארה"ב 3:0 (10:15, 3:15, 7:15), ב־ משו שנמשך שעה וחצי בלבד, בהי־ כל־הספורט בקריית־מוצקין.

המצטיינים בנבחרת הישראלית היו אורי חבר, אליעזר כגן ויעקב הרשקו.

הכדורסלניות הישראליות מיד לאחר נצחונן אמש על האמריקניות. (צילם : אברהם חסון)

כדורסל

ג'מצי קלע 83 נקודות, הנבחרת 229 1-ונצואלה 32...

— מאת רפאל נאה ואפי רוזנברג —

טורניר הכדורסל מתחיל להתחמם לקראת הגמר, שיתקיים מחר בערב בהיכל יד־אליהו. הערב, בהיכל ברוממה, יתמודדו בחצי־הגמר בזו אחר זו ארבע הנבחרות הטובות בטורניר : ב־6.00 ארה"ב מול קנדה וב־8.00 — ישראל נגד בראזיל.

מבחינת הישראלים ובעיקר דורון ג'מצי, „התחמקן" הטורניר כבר אמש, בהשיגם שיאי קליעה חדשים, מול ה־ יריבה החלשה ונצואלה. הנבחרת קבעה נצחון־שיא 32:229 (10:116) ואילו מלך הסלים של הליגה רשם שיא קליעה אי־ שי : 83 נקודות — שיפור של 21 נקו־ דות לשיאו האישי מיום ה' מול שווייי־ צריה (62 נק').

מעניין, כי עוד במשחק נגד איס־ טרליה, שלשום, דיברו הישראלים על האפשרות של השגת גבול 200 נקודות, אך הרבע חשש, כי אימון הבוקר, שקבע המאמן פנחס גרשון, יפגע ב„משימה".

גרשון ביקש לפני המשחק משחקניו שלושה דברים : לנצח, להשיג מאתיים נקודות — ולא לספוג שום סל. המש־ אלה האחרונה היתה מעט מוגזמת. ב־ תום המשחק המבדח הזה היו שהתלוצ־ צו, כי מכיוון שהישראלים ספגו 32 נקודות, הם נענשו ע"י מאמנם בקיום אימון בוקר נוסף ...

יתר הקולעים לישראל היו : דניאל 32, זמורה ושטיינהאוז 24 כ"א, פליישר 21, רכליס 14, אמסלם 10, גורדון 9, פרישמן 8, שוורצמן 4.

ארה"ב „טיילה" גם היא לחצי־הגמר בנצחון קל על מערב־גרמניה אך הס־ תפקה בהפרש של 101 נקודות „בדבל" — 30:131 (17:72).

ארה"ב וישראל, שהיו מועמדות בטר־ חות לגמר מחר בערב, זכו בנקל בכל חמשת המשחקים שלהן, שחלקם היו פחות חזקים מהאימונים של השתיים. השתיים לא יגיעו אומנם הערב ל־180 או 200 נקודות, אך גם קנדה כמו גם בראזיל הן נבחרות לא חזקות וספק אם ביכולתן לסכן את המועמדות לגמר.

בראזיל זכתה אף היא בנצחון גבוה אמש מול יוון 47:100 (24:50). בעוד שקנדה ניצחה גם היא בנקל את אוס־ טרליה 76:96 (39:53).

יעקבי ימשיך לשחק למרות הרחקתו שלשום

שופר יעקבי, כדורסלן הנבחרת הישראלית למכביה, שהורחק של־ שום במשחק מול נבחרת אוסטר־ליה, יוכל להמשיך לשחק, למרות ההרחקה, שכן השופטים והמשקיף הבינלאומי הסתפקו בהרחקה ולא דיווחו עליה בטופס הרשמי. אמש לא שיחק יעקבי, בשל החלטת ה־ מאמן פנחס גרשון.

(רפאל נאה)

הכדורסלניות שלנו נקמו ב„יאנקיות"

— מאת רפאל נאה —

הפיפלון לקבוצה הזוכה והמדליות נותרו על השולחן ולא חולקו, אבל שמחת הכדורסלניות הישראליות, אחרי נצחונן הגדול אמש בקרית־אונו על ארה"ב 73:89 (40:46) — לא ידעה גבול. המנצחות תתמודדנה מחר בגמר חוזר נגד ה„יאנקיות" במשחק מוקדם לפני גמר־הגברים שיתקיים בירי־אליהו.

תחילה נקבע, כי המשחק שהתקיים אמש יהיה הגמר. אולם המשקיף מ־ טעם ההתאחדות הבינלאומית ברנאר לוזאד פסק, כי על־פי השיטה, שנערכה אסור היה לקיים משחק־גמר. במהלך ה־ משחקים בשיטת־הליגה, ניצחו האמרי־ קניות ולכן נקבע, כי אם הישראלית יזכו — יתקיים משחק שלישי ומכריע.

שמחת הישראליות היתה מובנת, לאחר שהצליחו לגמול לירידותיהן על התבוסה שנחלו ביום ה' בחצרים — (108:86). חניכותיו של מארק זלצר הפ־ תיעו אמש ביכולת הנאה שהציגו. ל־ שיאן הגיעו במחצית הראשונה, במהלכה הצליחו למחוק את היתרון האמריקני. המאמן האמריקני, האנס לאנדה, שהש־ תולל בעשר הדקות הראשונות נרגע בהמשך, כתוצאה מפסיקת עבירה טכנית נגדו ואיום השופטים הית מאנגליה ו־ צולוקידיס מיוון כי ירחיקוהו. עד לסיום היה המאמן האורח בהלם, קולו לא גש־ מע ?וא ניהל את חניכותיו בצורה גרועה.

משחקן של הישראליות, דרייגור, גרוסמן, רון וגורן, היה שוטף, הן שיח־ קו בהתלהבות רבה וסחטו תשואות מ־ הצופים. בסיום נערך בכל זאת טקס קצר, בו העני־ ראש המועצה, אביגדור ורשה, תשורות לאורחים.

לישראל קלעו : דרייגור 28, גורן 16, רון 15, גרוסמן 14, ליטני 10, קפטן A, כהן 2.

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
23 -07- 1985

הוא זכה בזהב ... והם בתארים

מימין — סת בארון שזכה ב־6 מדליות זהב במכביה והישווה את שיאו של מארק ספיץ. אבל בתואר השחיין המצטיין זכה (משמאל) ריק ארונבורג וכשחייניות המצטיינות נבחרה שריל קריגסמן. (צילום: יוסי רוט)

סת בארון הישווה את שיאו של ספיץ:

הברון של הבריכות עם 6 זהב

— מאת חגי קרן צבי —

קשה להאמין שמארק ספיץ חדש נולד אתמול במכביה. אבל סת בארון, בן ה־21 מפורט לודרדייל, פלורידה, הישווה את הישג־ששי־מדליות־הזהב של מארק הגדול מן המכביה השמינית. „הזכיה שלי משווה, אומנם, את מספר המדליות של מארק מ־1969, אבל הוא זכה גם בשלוש זהב ב־1965. בכלל, מה שהוא עשה זה משהו אחר", אמר אתמול בענווה בארון המאושר, בתום תחרויות השחיה של המכביה ה־12.

זהב ב־100 מ' חופשי, 100 מ' פר־פר, 200 מ' מעורב, 4 אישי ושלושה מי־שחי־השליחים, כסף ב־200 מ' פרפר (רביעי ב־200 מ' חופשי) — כל כך הרבה מתכות לשחיין אחד. אתמול הוא הוכתר כאלוף ב־200 מ' מעורב אישי (2:08.30 ז'), והוביל את חבריו סימ־קוביץ גלאסמן הארליך לזהב ב־4×100 שליחים מעורב, ביום בו זכתה ארה"ב בכל מדליות־הזהב ושיפרה את כל שיאי המכביה האפשריים.

„לא התכוונתי במיוחד לבוא ל־מכביה, מפני שאני חושב על פריישה", אמר בארון, שאביו לן, היה אחד משו־פטי הפנינות בקו 50 המטרים, „אולם אני מתכונן לאליפות ארצות־הברית ו־שש הזהובות יתנו לי מוטיבציה במישן וייהו. אל תשכחו שאני זקן, מבחינת השחיה".

בארון הדחיק את הבכירים מה־400 מ' מעורב אישי, בראון רון מארה"ב, שזכה ב־4:16.8 במישחק הארוך יותר וסיים שלישי בקצר יותר, ואת יהאי לים־שיץ שלנו. אבל יחאי, שקבע אתמול שיא אישי — 2:09.20 ד' — הגיע שוב שני, תוך שגבר על אלוף ה־400, רון. הוא פיגר בפחות משניה אחרי המנצח והחמיץ בשלוש מאיות השניה את השיא הארצי של כוכב (שמיני בגמר).

גם בשחיים מעורב זכתה ישראל — משקיף, שטיגמן, שנל, וייס — בכסף, בפיגור של שניה ומחצה מן האמריקנים (ורק שמונה מאיות ב־350 המטרים) תוך שבירת השיא הארצי — 3:56.43 ד' — בשלוש שניות בערך טוב מהשיא של הפועל עמק־יזרעאל. ההישג של ה־אמריקנים במישחה הגדול הזה — 3:54.45 ד' — הוא ה־13 בעולם, ה־שנה.

אם הוכתרו אתמול ריק ארונבורג ו־שריל קריגסמן כמצטייני בריכת ה־מכביה, בהתאם לטבלת האיכות הבינ־לאומי מצטייני היום האחרון היו אח־רים. בארון בגברים, ובין הנשים, כמו־בן אמריקנית, שמחקה בבוקר וגם אחר הצהריים את ונדי וייבברג סופית מר־שימת שיאי המכביה. הפעם גמחקה ה־מעסה ונדי ב־200 מ' פרפר. והמחקת — צריך שיהיה לה שם מפורסם, שריל — אובל לא קריגסמן. שריל סיגל, 16, מלונג־איילנד, זהב ראשון, שיא אישי, אני רוצה את אולימפיאדת סיאול" — 2:18.03 ד' ונצחון על דורי גרין, האלו־פה ב־100 מ' פרפר.

דאבל בגב לג'יל רוטקוף, הפעם ב־200 מ'. רות גרודצקי האלופה ב־200 מ' מעורב אישי ו־200 מ' חזה, למדה שלא קל מול הקטנות האלה, ריביעית, לפני דבי סטון מאוסטרליה, שני זהב ב־1982, כמעט קבועה במחצית התח־תונה של הפיינאליסטיות.

ההנימפות האלה של ארצות־הברית, שזכו בסיכום ב־14 מתוך 15 מדליות־הזהב בבריכה — רודולף, קריידמן, נפט ואי אפשר בלי קריגסמן — זהב, 4×200 מ' חופשי ב־8:40.27 ד' — וישראל עם רובינשטיין, שור, גלוסקינוס ופורת — מאכזבת, רביעית מתוך נבחרות, במק־צוע החדש בו מהווה זמן המנצחות שיא יסוד למכביה.

ארונבורג. זהב ב־1500 מ' חופשי, ריצה לדוכן המנצחים עם בני ארצו ג'ף קובין ודניאל ישראל, ואז חזרה לשם אחרי כמה דקות, כדי לחבק את שריל קריגסמן, כמצטייני המכביה.

ריק ארונבורג נבחר לשחיין המצטיין של המכביה:

„זה רגע גדול בחיי... לא יכול לבקש יותר"

שריל קריגסמן השחיינית המצטיינת: „לא ציפיתי להצלחה כזו"

„אני מופתע. חשבתי שסת בארון יהיה השחיין ה־מצטיין של המכביה. אני נדהם. הוא שחיין כזה יוצא מה־כלל". זו היתה תגובתו החברית של ריק ארונבורג בן ה־17 מארה"ב, לאחר שהוכתר ל„שחיין המצטיין" במכביה ה־12, לצידה של בת־ארצו, שריל קריגסמן.

ריק, בלונדי בן 17, מרוצ'סטר, מדינת ניו־יורק, אינו מפסיק לחייך, אמר על בחירתו, שהעלתה אותו ואת שאריל לדוכן המנצחים, דקות מספר שהוכתר כאלוף המכביה ב־1500 מ' חופשי: „זה הרגע הגדול של חיי. אחרי שאתה מוריד 40 שניות מהשיא שלך ב־1500 מטר, לקבל את הפיסלון היפה הזה — זה רגע גדול. כל־כך הרבה שיאים ומדליות השגתי כאן. אני לא יכול לבקש יותר".

ריק, אחרבע זהב בחופשי (200, 400 ו־1500) ושליחים, כסף ב־100 גב, יתחיל ללמוד בשנה הבאה מינהל עסקים בדרום־קארוליינה. בדיוק בעוד שבועיים יצטרף לבריכת מישן־וייהו שבקליפורניה, לאליפות ארה"ב.

גם שריל מנתרת ממקפצת המכביה לבריכת מישן וייהו חמש זהב (ב־200, 400 ו־800 מ' חופשי ושתיים בשליחות) ואחת כסף, ב־100 גב, יש לה לירוקת העין חיבוקים מאבא הרופא האורתופדי ומאמא, מהאחות ומהאח, כולם בבריכת רמת־אביב. חגיגה לקריגסמנים.

„אני מאושרת. לא ציפיתי להצלחה כזאת. בסלל לא ידעתי מה צפוי לי במכביה. אתה יוצא עם תקוות לקחת פה מדליה, שם מדליה, ואתה עולה שש פעמים (לדוכן מספר 1, חמש לזהב ובשישית כמצטיינת). כל מדליה היתה בשבילי שיא אישי במכביה. אני מאושרת — ועייפה. כל המישחים היו קשים. אחרי מישן־וייהו אקח חופש חודש. אחר־כך אלך ללמוד, עוד לא החלטתי מה, אולי מינהל־עסקים, בברקלי, קליפורניה, ולשחות שם".

הכיצד זכה ארונבורג בתואר בשעה שסת בארון צבר 6 מדליות זהב? הבכן התוצאה שקבע ארונבורג ב־400 חופשי 4:00.63 מקנה לו 854 נקודות בטבלת הדירוג ה־ביגלאומי ונקל התוצאה האיכותית הטובה ביותר שהושגה בבריכה.

התוצאה האיכותית הטובה ביותר של שריל היתה ב־מישחה ל־400 חופשי לנשים — 4:22.04 ד' שמקנה 830 נקודות בטבלה הביגלאומית.

כדורגל

אלון נתן שיעור לאיטלקים – 0:5

— מאת משה רחן —

נבחרת העתודה של ישראל בכדורגל העפילה אמש לשלב חצי־הגמר, לאחר שהביסה 0:5 את נבחרת איטליה.

שחקני הפתיחה הציגו בדקות הפ־תיחה משחק צירופים שובה עין. כל השחקנים גילו כושר ניידות, כשעל ה־מלאכה ניצח הקשר אלון נתן, שגם כבש את שני השערים הראשונים.

בדקה ה־17 התבטא הלחץ הישראלי בשער הראשון: ניר לוין בעט כדור חזק למשקוף, נוצרה עירבוביה, אלון נתן, בבעיטה חזקה ושטוחה, השכין את הכדור ברשת. בדקה ה־21 שכן הכדור שנית ברשת: שלום תקה הלהטוטן הג־ביה משמאל לאלון נתן קבע בנגיחה את תוצאת המחצית 0:2.

סמוך להפסקה נפצע קשר איטליה מריו סרמונטה, אמבולנס הועק למגרש והכדורגלן נלקח לבית־החולים „ביליב־סון" בפ"ת.

לאחר ההפסקה נחלש קצב המשחק של כדורגלני הנבחרת אך הדבר לא הפריע לחניכיו של אליעזר שפיגל להו־סיף עוד שלושה שערים. ניר לוין חדר לרחבה (53), חלף על־פני מגן איטלקי ועל־פני השוער וקבע 0:3. חלפו רק 120 שניות ולוין הסיט כדור לאלי דריקס שמקרוב בעט מהאויר את הכדור לרשת. בדקה ה־83 הובקע השער האחרון: שלום תקוה פרץ לרחבה ובעימות עם השוער קבע 0:5 לעונדה.

המשחק נערך באיצטדיון ר"ג לעיני 500 צופים ושפט בו בריאן מקינלי מס־קוטלנד.

ישראל: וואממן; ש. מנחם, (הרש־ליקופין), ניר אלון, (כהנר) עמר, עלו; גולדברג, אלון נתן, מני; תקוה, דריקס, לוין (זהבי).

אתמול במכביה

אתלטיקה

גברים

● 400 מ': 1. מרק רוזנברג (אוס־טרליה) 46.54 שנ' (שיא מכביה); 2. מרק הנדלסמן (ישראל) 48.20; 3. קרלוס נייגריק (ארגנטינה) 49.67; יהודה לורלי (ישראל) 50.93.

● 1500 מ': 1. ג'יימס אוסטיר (בריטניה) 3:44.66 דק'; 2. עוו כץ (ישראל) 3:46.13; 3. לוגי מעון (ישראל) 3:46.34; 4. שלמה אזו־לאי (ישראל) 3:46.50.

● קפיצה־משולשת: 1. ולד סמרצוו (ישראל) 15.14 מ' (שיא ישראלי); 2. אמיליו לוץ (בראזיל) 14.53; 3. שיי פיביש (ישראל) 14.31.

● ידוי־פטיש: 1. קנט פלקס (אור־ה"ב) 68.34 מ' (שיא מכביה); 2. טוד קוופמן (ארה"ב) 53.02; 3. עמיתוד רבינוביץ (ישראל) 44.26; מאיר יעקבי (ישראל) 40.89.

● קרוס־10': 1. גורדון אורליקו (קנדה) 7141 נק'; 2. בריאן פונד־שיין (ארה"ב) 7024 נק'; 3. מרק קיבורט (ארה"ב) 6921 נק'; 4. אילן גולחוסר (ישראל) 6299 נק' (שיא ישראלי).

נשים

● 100 מ' משי: 1. דליה נבות (ישראל) 14.33 שנ'; 2. מועה ניי־בר (ישראל) 15.34; 3. דבורה ברגר (קנדה) 15.97 ... 5. יעל זיגלין (ישראל) 17.09.

● 200 מ': 1. ליזה גורף (בריי־טניה) 24.43 שנ'; 2. אורית קו־לודני (ישראל) 24.69; 3. דלית בונין 25.11 ... 5. דליה נבות (ישראל) 25.62.

● 4×400 מ': 1. ישראל 3:52.66 דק'; 2. ארה"ב 4:06.25; 3. קנדה — נפסלו.

● השלת כידון: 1. צביה וייספלד (ישראל) 40.84 מ'; 2. קלרה סימון (ישראל) 40.64; 3. סינדי דורשלג (ארה"ב) 40.32 ... 7. צפנת אייל (ישראל) 31.16.

כדורגל

● בריטניה־הגמר: הולנד — ארה"ב 2:1 (1:0); מודיעים — מכסיקו 2:1 (0:2); ישראל — איטליה 5:0 (0:2); ארגנטינה — בריטניה 2:1 (1:1, 1:0).

● בחצי־גמר — היום בוצ'צסדיון ויגמר: מודיעים — הולנד (17.30); ישראל — ארגנטינה (19.45).

● על המקום החמישי והשביעי — היום בוניברסיטת ת"א: ארה"ב — מכסיקו (17.30); איטליה — בריטניה (19.45).

כדורמים

● בגמר: ישראל — ארה"ב 5:15 (0:5, 1:3, 2:3, 2:4).

● על המקום השלישי: בלגיה — אוסטרליה 14:7 (0:0, 2:1, 0:3, 2:3).

קריקט

● בריטניה — מודיעים 59:78.

שחיה

גברים

● 1500 מ' חופשי: 1. ריק ארונ־ברג (ארה"ב) 15:55.39 דק' (שיא מכביה); 2. ג'פרי קובן (ארה"ב) 16:03.78; 3. דניאל ישראל (ארה"ב) 16:15.39; שגב פורת (ישראל) 16:20.18; 5. ימאי ליפשיץ (ישראל) 16:25.62.

● 200 מ' מעורב: 1. סת' ברון (ארה"ב) 2:08.30 דק' (שיא מכביה); 2. יותאי ליפשיץ (ישראל) 2:09.20; 3. ברט רוזה (ארה"ב) 2:10.46... 6. יוסל רותם (ישראל) 2:16.21... יורם כוכבי (ישראל) 2:18.65.

● 4×100 מ' מעורב: 1. ארה"ב 3:54.45 דק' (שיא מכביה); 2. ישראל 3:56.43; 3. קנדה 4:07.11.

נשים

● 200 מ' פרפר: 1. שריל סגל (ארה"ב) 2:18.09 דק' (שיא מכביה); 2. דורי גרין (ארה"ב) 2:19.59; 3. מאולה אמורים (כרוזיל) 2:23.38... 6. קרן סדן (ישראל) 2:31.13.

● 200 מ' גב: 1. ג'יל רוטקוף (ארה"ב) 2:26.23 דק' (שיא מכביה); 2. קריס מפקסטר (ארה"ב) 2:26.47; דבורה פרשטנגארסה (ברוזיל) — 2:31.34... 7. אירית גלוסקינוס (ישראל) 2:38.69; 8. שרון אקסלרוד (ישראל) 2:39.29.

● 4×200 מ' חופשי: 1. ארה"ב 8:40.27 דק' (שיא יסתי); 2. ברזיל 8:56.64; 3. קנדה 9:00.10; 4. ישראל 9:15.27.

קליעה

● רובה־אוויר: 1. יצחק יונסי (ישראל) 569 נק' (שיא מכביה); 2. יואב ספיר (ישראל) 568; 3. עמי בן־צבי (ישראל) 562. (כל השלושה קבעו תוצאה טובה ממשי־המכביה הקודם).

נשים: 1. ג'ולי לנג (ארה"ב) 374 נק'; 2. חני קשנסקי (ישר־אל) 373; 3. ג'יל פפר (קנדה) 370.

● אקדח־פנומטי (60 כדור): 1. יעקב סוסתיאל (ישראל) 558 נק'; 2. גבריאל גרינברג (בראזיל) 554. 3. מרקוס סטיסין (מכסיקו) 553.

● בירוג הקבוצתי: 1. בראזיל 1654 נק'; 2. ישראל 1618; 3. ארה"ב 1588.

● צלחות־חרס („פראס"): 1. ג'וזף נוסמן (ארה"ב) 175 נק'; 2. איוי הורביץ (ארה"ב) 174; 3. ריי לנגרד (בריטניה) 173.

● בירוג הקבוצתי: 1. ארה"ב 388 נק'; ישראל 382; 3. בריטניה 368.

טניס

גברים

● יחידים — חצי־גמר: עמוס מנ־סדרף (ישראל) — קמיסר (ארה"ב) 1:6; 6:4; 2:6. גלפד בלום (יש־ראל) — סטנטי (ארה"ב) 1:6, 4:6. 4:6.

● זוגות — גמר: שלמה גליק־שטיין וצמוס מנסדורף (ישראל) — קמיסר וסקוס (ארה"ב) 4:6, 2:6.

נשים

● יחידות — רבע־גמר: איילין של (ארה"ב) — כהן (קנדה) 5:7, 6:7; רוני רייס (ארה"ב) — סיפוס (קנדה) 2:6, 6:7; דניאל קלרמן (ארה"ב) — דורון (ישראל) 3:6, 6:2, 3:6; ג'אמי גולדר (ארה"ב) — שלו (ישראל) 0:6, 6:4.

● זוגות — חצי־גמר: גולדר ו־קלורמן (ארה"ב) — אורנה ביא־לוסטוצקי ודקמת בנימיני (ישראל) 6:2, 5:7, 4:6.

שיט

מפרשיות סיום

● 470: 1. שמשון ברוקמן ואיתן פרידלנדר (ישראל); 2. דן ורן טור־טן (ישראל); 3. האחים ברקוביץ (ארה"ב).

● 420: 1. ניר רוזנטל ואורי ורדי (ישראל); 2. אלון סלומון ושמיר אביגעם (ישראל); 3. שי בכר ושמ־עון בבריאלי (ישראל).

● לייזר: 1. דדי הימל (ארה"ב); 2. סטיב רוזנברג (ארה"ב); 3. דוד בוסין (קנדה).

גלשנים

● קל־גברים: 1־2. יהוה אסדגי ונד אברהם (ישראל); 3. אמיר ארד (ישראל).

● כבד: 1. עופר בוצר (ישראל); 2. דייב בלוחשטיין (קנדה); 3. רון רוזנברג (ארה"ב).

● קל־נשים: 1. תמרה ישראלי (ישראל); 2. דיאנה שון (קנדה); 3. נעמי פיירברגר (ישראל).

סיוף

● דקר — קבוצתי: 1. ארה"ב; 2. קנדה; 3. ישראל.

● חרב — קבוצתי: 1. ארה"ב, 2. קבוצה משורבת; 3. ישראל.

כדורסל

גברים

● בית א': (3) ברזיל — יוון 47:100 (24:50); ארה"ב — גרמניה 30:131 (17:72); צרפת — מכסיקו 61:62 (35:36).

● בית ב': קנדה — אוסטרליה 76:96 (39:43); ארגנטינה — שווייצ־ריה 40:116 (18:52); ישראל — ונצואלה 32:229 (10:116).

נשים

● במשחק הנעילה של הטורניר: ישראל — ארה"ב 73:89 (40:46).

כדורעף

גברים

● בחצי־גמר: ברזיל — ארגנ־טינה 0:3 (13:15, 10:15, 7:15); ישראל — ארה"ב 0:3 (10:15, 3:15, 7:15).

● על המקום החמישי: צרפת — אוסטרליה 0:3 (11:15, 9:15, 7:15).

● על המקום השביעי: מכסיקו — גרמניה 0:3 (5:15, 6:15, 9:15).

נשים

● בחצי־גמר: ברזיל — אוסטרליה 0:3 (0:15, 0:15, 3:15); ארה"ב — ארגנטינה 2:3 (10:15, 15:9, 10:15, 15:4, 11:15).

● על המקום החמישי: ישראל — בלגיה 0:3 (0:15, 6:15, 7:15).

● על המקום השביעי: שבדיה — גרמניה 1:3 (1:15, 2:15, 12:15, 11:15).

טניס־שולחן

● זוגות־גברים — חצי־גמר: יוסף בוגן וגיל ברכה (ישראל) — דיויד בורשטיין ואובאף (ארגנטי־נה) 0:2; דיוד פולאק ומנחם שטיין (ישראל) — ריים ואברהם (ברי־טניה).

● זוגות־מעורבים — חצי־גמר: דיוד פולאק ואיריס סרמי (ישראל) — דאמל וגרין (ארה"ב) 0:2; יוסף בגן וענת קורסיה (ישראל) — שיני ושטוקמקר (ארה"ב) 1:2.

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
23 -07- 1985

ספיץ מרוצה אצלנו — האריך שהותו ב-5 ימים

— מאת חגי קרן־צבי —

המכביה ה־12 מצאה חן בעיני מארק ספיץ. במקום לטוס עכשיו חזרה לביתו, בלוס אנג'לס, האריך בעל שבע מדליות הזהב בשחיה ממינכן את שהותו בישראל בחמישה ימים.

ספיץ ערך אתמול פרידה מבריכת השחיה. אך שוב, כביום הראשון של התחרויות, כמעט שלא יכול לצפות בהן. הוא רואיין על ידי רישתות טל־וויזיה ועיתונאים, נירדף על ידי מבקשי חתימות ונענה לכל בסבלנות אין קץ.

„בעצם, לא עשיתי הרבה בעשרת הימים הללו בישראל. ריצה של חמש דקות עם הלפיד, בפתיחה, ריגשה אותי, בנוכחות 50 אלף איש, יותר מהכל. כשאני משווה את ביקורי בישראל כשחיין, פעמיים וכאורח, פעמיים, אני חושב שקל היה יותר להיות ספורטאי מאשר אורח. היום שלי במכביה ה־12 התחיל בשבע בבוקר ונגמר ב־1 בבוקר. זה כאשר המלווים שלי התחלפו לעיתים. כשהייתי שחיין, התחריתי ובילתי".

כשהערתי לספיץ כי סת בארון הישווה, ב־4 × 100 שליחים מעורב, את השג־שש־מדליות שלו מהמכביה ב־1969 ואולי יצטלמו יחדין, השיב ה־„גדול מכולם": „תודה, זה הרגע שלו, לא שלי".

הקנדיות פסלו בכוונה כדי שישראל תזכה במדליה

נבחרת הנשים הקנדית ל־400 מ' פסלה את עצמה אמש בכוונה תחילה, כדי לאפשר לנבחרת הישראלית לזכות לפחות במדלית כסף.

לרשות הקנדיות עמדו שלוש רצות בלבד במקום ארבע, עובדה שמנעה מהן, מבחינת התקנון, להירשם למי־קצה. אולם הקנדים לא גילו דבר למארגנים והתייצבו לריצה כאילו הכל כשורה. האצנית שחומת־העור ז'אקי פול פסלה פעם אחת בזינוק ומיד לאחר מכן עשתה זאת שוב, וכך נפסלה הנבחרת הקנדית כולה מלהשתתף במירוץ זה. נותרו בו ישראל וארה"ב וישראל זכתה לבסוף ב־זהב.

לפי תקנון המכביה, מיקצה שאליו נרשמות שתי נבחרות בלבד אינן מניב מדליות כלשהן, גם אם במירוץ נקבע שיא עולמי. לפומת זאת, אם למרוץ נרשמות שלוש נבחרות ואחת מהן פוסלת כבר בשלב הזינוק, זכאית שתי הנבחרות האחרות למדליות.

שאלנו את אחת האצניות הקנדיות מדוע הן בחרו לפסול את עצמן ביודעין. התשובה שקיבלנו היתה אבידית למדי; „רצינו שישראל תזכה במדליה כלשהי במקצה זה". נודע לנו, כי המאמן הקנדי ידע מלכתחילה על התכנית — אך לא ניסה למנוע.

(אבינעם פורת)

20 ספורטאים מארה"ב חגגו כאן בר־מצווה מאוחרת

20 ספורטאים, חברי נבחרת ארה"ב למכביה, ניצלו את ביקורם בישראל וחגגו אמש את ...טקס הבר־מצווה שלהם. מרבית החוגגים הגיעו לארה"ב מבריה"מ, שם לא קיימו את הטקס המסורתי בהיותם בני 13.

הנהלת המשלחת האמריקנית למכביה, יחד עם אנשי הוועדה המארגנת, ערכו אתמול בבוקר את הטקס ל־15 מהספורטאים ליד הכותל המערבי. חמשת האחרים, הנימנים עם נבחרת הרוגבי, העדיפו לקיים את הטקס על פיסגת המצדה. (חיים פנטילט)

נחמן קסטרו כבר מבטיח לנבחרת ארוח חם במכסיקו

„אם תעלו למשחקי גמר הגביע העולמי בכדורגל במכסיקו, בשנה הבאה, מצפים לכם ארוח נפלא וקבלת־פנים חמה מצד הקהילה היהודית במקום". כך הבטיח נחמן קסטרו, מגי־נה הבינלאומי לשעבר של הפועל ת"א, לסגל הנבחרת הלאומית בכדורגל, ערב צאתה למינכן.

קסטרו, שנמנה כזכור עם נבחרת ישראל באולימפיאדת מכסיקו ב־1968, מתגורר כיום במכסיקו, והגיע ארצה עם הנבחרת המקומית למכביה כעוזר מאמן ושחקן. למרות גילו (38) הוא מתרוצץ במגרש כמו צעיר, אולם את־מול הפסידו קסטרו וחבריו במשחק חצי־הגמר לנבחרת מודיעים 2:1.

קסטרו, אב לשלושה ילדים, אומר: „למרות גילי אני מרגיש כצעיר. אני מקווה שילדיי יצליחו להגיע להישגים טובים משלי בשדה הכדורגל.

(חיים פנטילט)

מדריך הקראטה הישראלי הוזמן לאמן בגרמניה

מאמן הקראטה הישראלי רוני קלוגר, שמונה למאמן החירום של הנבחרת המערב־גרמנית בתחרויות המכביה, הרשים מאוד את ראשי המשלחת הגרמנית. קלוגר הצליח לגבש את הקראטיסטים הגרמניים ולהחדיר בהם מוטיבציה בזמן הקצר מאז הגיעם לארץ ועד לתחילת התחרויות.

השבחים שהרעיפו שופטי התחרות על הנבחרת הגרמנית הניעו את ראשי המשלחת להזמין רשמית את קלוגר לגרמניה, כדי להקים בה קבוצת קראטה, שתיקרא מכבי גרמניה, ותתחרה כאגודה לכל דבר.

רוני קלוגר, המשמש מדריך ראשי לקראטה דו בישראל, רואה בהזמנה זו מחמאה גדולה, והוא הבטיח לראשי המשלחת לשקול את הצעתם בחיוב.

האחראי על הצוות הרפואי נזקק בעצמו לטיפול...

רפי אמיתי, האחראי על הצוות הרפואי של המכביה בקאנטרי־קלאב, נזקק בעצמו לטיפול. זאת מפני שקרע שריר ברגלו, אחרי ששיחק כדורסל במקום.

מסתבר, כי אחריות על צוות רפואי לא מחסנת מפגיעה כל שהיא...

(רפאל נאות)

„שיא" לבן־יצחק — שלושה מורחקים בשני משחקים

שופט הכדורגל, יצחק בן־יצחק, קבע „שיא" במכביה. הוא הספיק לה־רחיק שלושה שחקנים בשני המש־חקים בהם שפט.

אתמול הרחיק השופט, במשחק רבע־הגמר, את סימון פולק מהולנד, במשחק רבע־הגמר מול ארצות־הב־ריח, ואילו יומיים קודם לכן הרחיק שני צרפתים, דניאל שי וסטיב לוין, במשחק מול מכבי מודיעין.

„שיא" אחד בשיפוט שייך לקוון שלמה שחר. שלשום שימש שחר, ב־יום אחד, כקוון בשלושה משחקים ש־נערכו באיצטדיון האוניברסיטה.

(משה רוזן)

מנו שוורץ אופטימי: הקט־רגל תופס גם כאן

— מאת אבינעם פורת —

גם מנו שוורץ היה בין הצופים במשחק הקט־רגל בין בראזיל לאיטליה, באולם האוניברסיטה. הוא אמנם בא רק לפרק־זמן קצר, עם הילד, אבל הסיכום שלו אופטימי: לפי „מה שראיתי, המשחק הזה תופס גם כאן. בא קהל גדול. כמו בארצות־הברית, האנשים אוהבים אקשן, שערים, התרחשויות", אומר השוער המצויין של ה„קומסט" מקנזס.

להשוות? את זה מנו לא רוצה לעשות. „אני לא מתכוון לרמה, אלא לצורת המשחק, המגרש והחוקים. זה שונה לגמרי. אצלנו הכדור כל הזמן במגרש, יש החלפות נון־סטופ. גם מגרש הפרקט באוניברסיטה מסוכן מאוד לשחקנים. אני לא אומר שהדשא הסינטטי בליגה האמריקנית לא מסוכן — אבל פחות.

„רמה? לא הספקתי לראות מספיק. בכל זאת, לברזיליים שליטה יוצאת מהכלל בכדור וזה הרי האלף־בית של המשחק, אם כי לא הכל". מבט חטוף מליגת האיגדור, על הטורניר במכביה.

מאמן הנבחרת האולימפית של ארה"ב רון בלאטורה:

„שגל, שטיגמן ומשקיף הם שחיינים מוכשרים"

— מאת חגי קרן־צבי —

„לא צריך בהכרח לנסוע לארצות־הברית כדי להפוך לשחיין מוצלח. שחייני ישראל צריכים לעשות זאת כאורצם, אבל דרושה לכך גישה כוללת לשחיה מטעם הממשלה, פירוש הדבר — תקציב, בריכות משוכללות ועבודה של אנשים רבים". כך אמר לי אתמול רון בלאטורה, מאמן שחייני ארצות־הברית, בסיכום ראשון של התחרויות בבריכת המכביה ה־12. דקות מספר אחרי כן, נפלו האמריקנים את מאמנם ודחפוהו למימי הבריכה, ב„טקס" הפיום המפורסם.

בלאטורה החמיא למספר שחיינים ישראלים: „שגל, שטיגמן ומשקיף הם מוכשרים. התרשמתי גם מכמה צעירים במכביה לנוער, אם כי את המיפעל הזה לא היה צריך לערוך במקביל ל־תחרויות המכביה, אלא בבריכה אח־רת. הדבר גרם לעומס ולהארכתן של שעות השהייה של השחיינים בברי־כה".

„היו במכביה כמה תוצאות בקנה־מידה ביגלאומי: 400 מ' חופשי גב־רים ונשים של ריק ארונברג ושאריל קריגסמן והתוצאות בחזה של שטיגמן. בכלל, המיפעל היה מוצלח מבחינתנו וגם מבחינת השחיה הישראלית.

„לקריגסמן ולארונברג, יש פוטנצי־אל יוצא מן הכלל ואולי יגיעו ל־אליפות־העולם בשנה הבאה בספרד ו־לאולימפיאדת סיאול. הם, וצעירים אחרים, יוכלו להשתלב בין עשרת ה־טובים בעולם במקצותיהם. אולי גם גלאסמן שלנו".

„לישראל יש פוטנציאל. יש לכם מאמנים מצויינים והרבה בריכות. אומנם, כמה מהבריכות, בהן התאמנו, היו מיושנות, אבל יצרתם תחרויות מכביה באווירה טובה. השחיינים ה־גדולים צריכים לצמוח בישראל עצ־מה".

היום במכביה

אתלטיקה

- הדר־יוסף — מ־10.00: נברים — חצי־גמר 110 מ' משו'; נשים — 400 מ'.
- מ־19.30; נברים — נמרים: 110 מ' משו', 800 מ', כידון, 10,000 מ', 4 × 100 מ'.
- נשים — נמרים: קפיצה־לגמבה, 400 מ', 3000 מ', קפיצה־לרוחק.
- תחרויות הזמנה — נמרים (19): קפיצה לרוחק, 800 מ'.

כדורסל

גברים

- בחיפה — 18.00 ו־20.00 שני משחקי חצי־גמר.
- בכפר־המכביה — 18.00 ו־20.00: ו־19.45: משחקים על המקום ה־חמישי והשביעי.

כדורגל

- ב„וינטר" — 17.30 ו־19.45: שני משחקי חצי הגמר.
- באוניברסיטת ת"א — 17.30 ו־19.45: משחקים על המקום ה־חמישי והשביעי.

קט־רגל

- באוניברסיטת ת"א — 16.00 ו־17.30: משחקים על המקום ה־חמישי והשביעי; 19.00 — על המקום השלישי: ישראל — מכסי־קו; 20.00 — נמר: ברזיל — ארגנטינה.

כדורעף

- בירושלים: 14.00: משחק על המקום השלישי — נשים: 16.00: על המקום השלישי — נברים; 18.00 — נמר — נשים; 20.00 — נמר — נברים.

הוקי

- בכפון־וינגייט: 08.30: על ה־מקום השלישי — נשים: 10.00: על המקום השלישי — נברים: 16.00: נמר — נשים; 17.30: נמר — נברים.

קליעה

- בבית־אופיר־שקין ת"א — 09.00: אקדח־אוויר אולימפי (נברים ו־נשים).

סייף

- בכפון־וינגייט — 09.00: הרב (קבוצתי), זקר (קבוצתי) — מוקדמות 17.00: נמר.

טניס

- ברמת־השרון — 08.00: נמר במשחקי תנ"מים ליחידים ויחידות, 15.00: חצי־גמר יחידים ויחידות, נמר משחקי זוגות.

טניס־שולחן

- באפקה — 15.00: משחקי תנ־חומים — נברים ונשים.

רוגבי

- בקיבוץ העונן — 16.00: משחק על המקום השלישי. 17.30: נמר.

שקוש

- בכפר־המכביה — 09.00: תח־רות קבוצתית לנברים — חצי־נמר ולנשים — נמר.

כדורת

- בכפר־המכביה — 09.00: יחי־דים ורביעיות — נשים;
- בכפיון — 09.00: יחידים ו־רביעיות — נברים.

קריקט

- בפתח־תקווה — 09.00: משחק על המקום השלישי.

סופטבול

- בספורטק ת"א — 09.00: משחק על המקום השלישי. 12.00: על המקום החמישי; 15.00: נמר.

לחברינו
הילה וחגי קרן־צבי
ברכות בהגיע
רן למצוות
צוות „ידיעות ספורט"

קטעי עתונות
המשמר
23 -07- 1985

פינאלה אמריקנית מרשימה

האמריקנים זכו ב־6 זהב נוספות ביום האחרון בשחייה, ובסך־הכל – 27 מתוך 30 ★ שתי מדליות כסף לישראל ★ שיא ישראלי ב־4×100 מעורב לאחר קרב מרתק עם שחייני ארה"ב

שחייה

מאת יצחק ויסהוף

סט בארון מארה"ב הצליח לחקות את־תמול, ביום האחרון של תחרויות השחייה במכביה, את מארק ספיץ, כאשר צבר 6 מדליות זהב — 4 אישיות ו־2 במישחים הקבוצתיים. היום האחרון הניב חמישה שיאי מכביה ושיא יפוד ב־4×200 חופשי לנשים.

בסך־הכל נשברו 14 שיאי מכביה לנשים ו־7 לגברים. האמריקנים שלטו בצורה מוחלטת בבריכה וזכו ב־61 מדליות מתוך 90, בתוכן במישחי השליחים בהם יכלה ארה"ב לזכות רק במדליה אחת.

כבר במשחה הראשון הצליח סט בארון הנפלא לנפץ את שיאו של רון קרמן ב־200 מעורב אישי מהמכביה ה־11. בארון קבע זמן מעולה — 2:08.30 דק', שיפור לשיאו של קרמן שהיה — 2:09.68 דק'.

הישראלי יוחאי ליפשיץ סיים במקום השני וזכה בכסף, אך החמיץ את השיא הישראלי בשלוש מאיות השנייה. יוחאי היה מאוכזב: "אמנם זה היה שיא אישי שלי, אך חסרה לי ציפורן ארוכה כדי לקבוע שיא ישראלי. חבל"...

קרב מרתק

שיא מכביה נוסף ששופר בצורה משמעותית היה ב־1500 חופשי. ריק ארנברג מארה"ב שיפר את שיאו של הישראלי אמיר גניאל (16:14.50) ב־20 שניות לערך בקבעו — 15.55.34 דקות. הראשון בין הישראלים במשחה זה, ורביעי בדירוג הכללי, היה שגב פורת — 16:20.18 דק'.

השיא הישראלי הרביעי במישחי המכביה, בנוסף לשניים של טל משקיף בגב ואחד של אייל שטיגמן בחזה; הושג במשחק שליחים 4×100 מעורב. טל משקיף, אייל שטיגמן, נדב שגל וזוהר וייס קבעו — 3:55.43 דק' — טוב יותר מהשיא הקודם — 3:59.95 דק'. הישראלים התאכזבו שלא זכו בבכורה. האמריקנים שסיימו ראשונים קבעו שיא מכביה חדש — 3:54.45 דק'.

הרביעייה האמריקנית ניהלה קרב צמוד עם ישראל, ורק התעלות של בארון בסיום מנעה מהחותר שלנו זוהר וייס, שהיה מצויין, לגזול מהם זהב. יחד עם בארון שחו ברביעייה זו. שימקוביץ, גלסמן וארליך.

שריל סגל מארה"ב שיפרה כבר בשעת הבוקר את השיא ב־200 פרפר נשים כשקבעה — 2:19.03. אחר־הצהריים הציבה — 2:18.03 דק'.

גם ב־200 מטר גב הצליחה גיל רוטקופף מארה"ב לקבוע שיא מכביה חדש, כשמחקה את שיאה של ג'וליאן פיטרס מאוסטרליה, שהושג בשנת 1977 — 2:27.50. זמנה של רוטקופף — 2:26.23.

במשחה האחרון של התחרויות נקבע שיא יסוד לנשים כאשר רביעיית ארה"ב עברה 4×200 חופשי בזמן — 8:40.27 דק'. ישראל סיימה במשחה זה במקום הרביעי וקבעה עובדה מצערת: אף מדליה לנשים הישראליות.

המנצחים

גברים

● **200 מעורב אישי:** 1. סט בארון (ארה"ב) 2:08.30 (שיא); 2. יוחאי ליפשיץ (ישראל) 2:09.20; 3. ברט רוז (ארה"ב) 2:10.46; 4. סטפן מרקר (קנדה) 2:11.01; 5. ג'יימס טוכלר (ארה"ב) 2:12.98; 6. יובל רותם (ישראל) 2:16.21.

● **1500 חופשי:** 1. ריק ארנברג (ארה"ב) 15:55.34 (שיא), 2. ג'פרי קובין (ארה"ב) 16:03.78; 3. ישראל דניאל (ארה"ב) 16:15.39; 4. שגב פורת (ישראל) 16:20.18; 5. יוחאי ליפשיץ (ישראל) 16:25.62; 6. דייויד לדרמן (מכסיקו) 16:35.48.

● **4×100 מעורב:** 1. ארה"ב 3:54.45 (שיא); 2. ישראל 3:55.43; 3. קנדה 4:07.11, 4. מכסיקו 4:07.72; 5. בר אזיל 4:21.74, 6. אוסטרליה 4:26.51.

נשים

● **200 פרפר:** 1. שריל סגל (ארה"ב) 2:18.03 (שיא); 2. דורי גרין (ארה"ב) 2:19.53, 3. פאולה אמורים (בראזיל) 2:23.38; 4. מרלן בוטן (מכסיקו) 2:26.09; 5. אמי לייב (ארה"ב) 2:30.40; 6. קרן סדן (ישראל) 2:31.13.

● **200 גב:** גיל רוטקופף (ארה"ב) 2:26.23 (שיא); 2. כריס ספקטור (ארה"ב) 2:26.47; 3. דבורה פרוכטנגרטן (בראזיל) 2:31.34; 4. רות גרודסקי (ארה"ב) 2:32.91; 5. דבי סטון (אוסטרליה) 2.34.83, 6. מרלן בוטן (מכסיקו) 2:38.11.

● **4×200 חופשי:** 1. ארה"ב 8:40.27 (שיא יסוד), 2. בראזיל 8:56.64; 3. קנדה 9:00.10, 4. ישראל 9.15.27.

ארנברג וקריגסמן — השחיינים המצטיינים

ריק ארנברג ושריל קריגסמן מארה"ב הוכתרו אתמול כשחיינים המצטיינים בתחרויות המכביה.

ארנברג הוכתר תודות להצטיינותו ב־400 חופשי (4:00.63) – הישג שזיכה אותו בטבלת הניקוד הבין־לאומית ב־854 נקודות. גם קריגסמן הצטיינה במשחה למרחק זה (4:22.04) – 830 נקודות.

פרס מיוחד הוענק לד"ר סאלי מזור, יו"ר ועדת השחייה למכביה, הפורש מתפקידו. ד"ר מזור קיבל את אות־ההוקרה על פועלו הרב למען השחייה הישראלית.

מארק רוזנברג מאוסטרליה, שקבע אמש תוצאה מצויינת ב־400 מ' (46.54), זוכה לתשואות הצופים. (צילם: אריה קנפר)

המשפטן מסידני הלהיב ב־400

מארק רוזנברג קבע זמן מצויין ב־400 – 46.54 ★ פלאקס ידה פטיש – 68.34 ★ ארבע מדליות זהב לישראל

אתלטיקה

מאת יצחק ויסהוף

מארק רוזנברג, משפטן בן 23 מסידני, אוסטרליה, "שרף" אמש באיצטדיון האתלטיקה בהדר־יוסף את המסלול, כאשר עבר, ביום הרביעי של התחרויות, 400 מטר בזמן מצויין, המהווה שיא מכביה חדש – 46.54 שניות.

שני בריצה זו הגיע הישראלי מרק הנדלסמן, הלומד בארה"ב. הוא רץ את המרחק בזמן של 48.20 שניות. שיא המכביה הקודם היה שייך לאלון אלייקים משנת 1981 (48.64 שניות).

בנוסף לשיא מכביה זה הושגו עוד שלושה שיאי מכביה, ושיא לנערות עד גיל 18.

קן פלאקס מארה"ב יידה את הפטיש למרחק של 68.34 מטר, הרחק מאחוריו היה בן־ארצו, טוד הורוביץ, עם 53.02 מטר.

נצחון ישראלי

ולאר סורין היה הישראלי היחידי שקבע אמש שיא מכביה חדש. סורין עשה זאת בקפיצה משולשת. כבר בנסיונו הראשון עבר מרחק של 15.14 מטר – שיפור של 32 ס"מ לשיא המכביה הקודם, שהוחזק ע"י גייפרי גייבל מארה"ב – 14.82 מטר.

דליה נבות, התקווה הישראלית, קבעה שיא נערות ב־100 מטר משוכות. נבות ניצחה בריצה זו בזמן – 14.33 שניות (שיא לגילאי 18), וזכתה בזהב.

הריצה המרתקת של הערב היתה ב־1500 מטר. ג'יימס אספיר מבריטניה, בן ה־26, ניצח למרות שנעדר מהמסלול במשך שנתיים בגלל פציעה קשה ברגלו. אספיר עבר ארבעה ניתוחים, ועד היום אחד משרירי רגלו פגוע.

אספיר מתאמן רק שישה שבועות, אך עובדה זו לא מנעה ממנו לנצח בזמן 3:44.66 דקות. "לפני יומיים קמתי ממחלה; אינני מרוצה מהתוצאה אך מאושר מהנצחון. זה נותן לי עידוד להמשיך" – אמר אספיר בסיום הריצה, כשהוא מחובק עם רעייתו ובתו הקטנה.

שני בריצה זו הגיע הישראלי עוז כץ, הלומד בארה"ב. כץ פיגר ברוב הזמן אחרי חבורת הרצים. אספיר הוליך כאשר רוני מעוז ושלמה אזולאי דולקים אחריו. לקראת הסיום, כשנותרו 20 מטר, פרץ לפתע עוז, שהיה הרביעי בדבוקה, וסיים שני בזמן – 3:46.13 דקות. שלישי היה רוני מעוז.

גריפ בעקבות וילסון

ליזה גריפ מבריטניה הלכה בעקבות בן־ארצה גארי וילסון, והיתה לאישה המהירה במשחקי המכביה. לאחר שניצחה ב־100 מטר הוסיפה אמש למאונה מדלית זהב שנייה, הפעם ב־200. גריפ, בת ה־19 מאסקאס, אנגליה, עברה את המרחק ב־24.43 שניות. היא היתה מאוכזבת מהתוצאה, אך לא מהעובדה כי זכתה בזהב שני במכביה.

שנייה, בתוצאת שיא אישי, היתה הישראלית אורית קולודני – 24.69 שניות. גם המקום השלישי היה שייך לישראל, כאשר דלית בונין קבעה – 25.11 שניות.

נצחון ישראלי היה ב־4×400 כאשר רביעיית ישראל גברה על רביעיית ארה"ב. ישראל עם עידית מורלי, פועה נייגר, איריס גלעד ונועה בן־מלך, עברה את המרחק בזמן – 3:52.66 דקות. האמריקניות קבעו – 4:06.25 דקות, ואילו היריבה השלישית, קנדה, נפסלה.

מדלית זהב לישראל העניקה צביה וייספלד בהטלת כידון. וייספלד הרחיקה את הכידון למרחק – 40.84 מטר. מעט מאחריה היתה קלרה סימון מארה"ב – 40.64 מטר, ובמקום השלישי – המדליסטית בברזל, סידני דורשלג.

המנצחים

גברים

★ **400 מטר:** 1. מרק רוזנברג (אוסטרליה) 46.54 (שיא); 2. מרק הנדלסמן (ישראל) 48.20; 3. קרלוס ניברף (ארגנטינה) 49.67; 4. יהודה מורלי (ישראל) 50.93; 5. דייויד שארף (ארה"ב) 51.13; 6. דזאן יעקובוביץ (יוגוסלביה) 51.71.

★ **1500 מטר:** 1. ג'יימס אספיר (בריטניה) 3:44.66; 2. עוז כץ (ישראל) 3:46.13; 3. רוני מעוז (ישראל) 3:46.34; 4. שלמה אזולאי (ישראל) 3:46.50; 5. מרק לובנו (ארה"ב) 3:46.60; 6. ברדלי זמצקי (ארה"ב) 3:51.98.

★ **קפיצה משולשת:** 1. ולאר סורין (ישראל) 15.14 (שיא); 2. אמליו לוין (בראזיל) 14.53; 3. שי פייביש (ישראל) 14.31; 4. סנפורד קומבס (ארה"ב) 14.09.

★ **ידוי פטיש:** 1. קן פלאקס (ארה"ב) 68.34 (שיא); 2. טוד קאופמן (ארה"ב) 53.02; 3. עמיהוד רבינוביץ (ישראל) 44.26; 4. מאיר יעקובי (ישראל) 40.88; 5. דני נמט (ישראל) 29.98; 6. חורחה אלאלוף (ארגנטינה) 25.50.

נשים

★ **200 מטר:** 1. ליזה גריפ (בריטניה) 24.43; 2. אורית קולודני (ישראל) 24.69; 3. דלית בונין (ישראל) 25.11; 4. איבון קאופמן (בריטניה) 25.38; 5. דליה נבות (ישראל) 25.62; 6. גוסטין סילברט (אוסטרליה) 26.05.

★ **100 משוכות:** 1. דליה נבות (ישראל) 14.33; 2. פועה נייגר (ישראל) 15.34; 3. דבורה ברגר (קנדה) 15.97; 4. קרולין באלאן (ארה"ב) 16.97; 5. יעל זיגלמן (ישראל) 17.09; 6. נדיה רוזנברג (אוסטרליה) 17.47.

★ **4×400:** 1. ישראל 3:52.66; 2. ארה"ב 4:06.25.

★ **כידון:** 1. צביה וייספלד (ישראל) 40.84; 2. קלרה סימון (ארה"ב) 40.64; 3. סידני דורשלג (ארה"ב) 40.32; 4. ג'יליאן בורמן (קנדה) 39.94; 5. יהודית כהן (אוסטרליה) 35.66; 6. פאני גולדפארב (קנדה) 35.20.

ג'יימס אספיר מבריטניה, מנצח 1500 מ', עולז אמש עם בתו שמיהרה לברכו. (צילם: אריה קנפר)

יודה פטיש פלאקס

קנדי – "מלך האתלטים"

מאת אריה גיטלים

גורדון אורליקו, בלבלן בן 25 מווינסג, קנדה, הוכתר אמש כמלך־הספורטאים של המכביה ה־12, לאחר שצבר בקרב־10 – 7141 נקודות.

במקום השני סיים אלוף המכביה הקודמת, בריאן מונדשיין מארה"ב – 7024 נקודות, לפני מרק קיבורט, גם הוא מארה"ב – 6921 נקודות.

אילן גולדווסר מישראל הגיע למקום הרביעי, אך הצליח לשבור את השיא הישראלי, שהיה 6242 נקודות, והעמידו על 6299 נקודות.

אורליקו קבע שיא מכביה במסגרת קרב־10 כשרץ 110 משוכות – 14.83 שניות.

שיא מכביה נוסף נקבע במסגרת קרב־10 ע"י מרק קיבורט, שניתר כמוט לגובה 5 מטר.

בריאן מונדשיין קבע נוספת היתה של תוצאה בולטת מטר. – 53.72

זוהר וייס: הבנים עשו את שלהם; הבנות איכזבו

"לשחייה הישראלית יש כיום שני צדדים. מצד אחד הבנים, מצד שני הבנות. הבנים הוכיחו את עצמם, ולבד מתקלות פעוטות שקרו לשגב פורת או לאחרים, הרי שעשינו, בדרך־כלל, את המוטל עלינו. אצל הבנות השתנה המצב לרעה לאחר ששתי "ההדריות" לא באו לידי מיצוי יכולתן. רובינשטיין שחתה אמנם. איך אין היא אותה הדר שהכרנו. הדר קליינמן היתה חסרת מזל כשנפצעה ונותחה. בלי שתיים אלה אין לנו מה למכור בין הבנות" – כך סיכם אמש את הופעות ישראל בשחייה במכביה קפטן הנבחרת, זוהר וייס.

זוהר, בן 22 וחצי, חבר קיבוץ בית־קמה, היה מרוצה מכושרו האישי. "עדיין לא אמרתי את המילה האחרונה בשחייה".

יונסי וסוסתיאל זכו בזהב בתחרויות הקליעה

יצחק יונסי מישראל, שדורג במקום השמיני במשחקים האולימפיים בלוס־אנג'לס ברובה אוויר, ניצח אתמול בתחרויות המכביה ונטל את מדלית־הזהב.

יונסי ניצח בנקודה את הישראלי יואב ספיר – 569 נקודות לעומת 568. גם מדלית הארד נפלה בידי ישראל, כשעמי בן־צבי, בן ה־17, צבר 562 נקודות.

שלושת הזוכים שיפרו את שיא המכביה שנקבע ע"י האמריקני ראנדי שוורץ לפני ארבע שנים (555).

בין הנשים ניצחה ג'ולי לנג, בת ה־15 מארה"ב, שהשיגה 374 נקודות והקדימה את הישראלית חני קשנסקי – 373 ואת הקנדית ג'ול ספר – 370.

בתחרות באקדח סטנדרטי הקדים יעקב סוסתיאל מישראל (558) את גבריאל גרינברג מבראזיל (554) ואת מרקוס סטיסין ממכסיקו (553).

בתחרות הקבוצתית ניצחה בראזיל – 1654, לפני ישראל – 1618 וארה"ב – 08 1588.

מודיעים ואוסטרליה ניצחו בסקווש

דנים קמפל ממודיעים זכה אתמול בין היחידים בסקווש כשניצח בגמר את מארק קפלן, גם הוא מודיעים 0:3.

במדלית הארד זכה סטיבן מאטשט ממודיעים, שגבר על ויליאם קפלן מארה"ב 1:3.

בין הנשים זכתה בבכורה דברה מזלטס מאוסטרליה, שהכניעה בגמר את מריאן גרינברג 0:3. בארד זכתה הלן סימולר ממודיעים, שניצחה את קים פקלייר ממודיעים 2:3.

התוצאות בין הקבוצות: גברים: בלגיה – ארגנטינה 0:3, בראזיל–מכסיקו 1:2; אנגליה – אוסטרליה 1:2; קנדה – פינלנד 0:3; ארה"ב – צרפת 0:3; מודיעים – ישראל 0:3. **נשים:** אוסטרליה – ארה"ב 1:2; ישראל – בלגיה 0:3, מודיעים – קנדה 0:3.

זהב לארה"ב בחרב

ארצות־הברית זכתה בתחרויות החרב הקבוצתיות.

קבוצה מעורבת נטלה את הכסף, ונבחרת ישראל נאלצה להסתפק בארד.

זוסמן ניצח בצלחות חרס

ג'ואל זוסמן מארה"ב נטל את מדלית הזהב בירי בצלחות חרס, טראפ אולימפי; בשצבר אתמול בקיסריה 175 נקודות.

במדלית הכסף זכה איזו הורוביץ מארה"ב – 174, ואת הארד נטל ריי לנראך מבריטניה – 173.

הישראלים נמרוד קאהן (171) ורמי לינשבסקי (170) רשמו הישגים נאים.

בתחרות הקבוצתית ניצחה ארה"ב עם 388 נקודות לעומת 382 של ישראל (כסף) ו־368 של בריטניה (ארד).

קטעי עתונות

על המשמר

23 -07- 1989

ישראל ממשיכה לקבוע שיאים ב...כדורסל

ישראל קלעה 229 לסל ונצואלה; ג'מצ'י — 83!

בדורסל

נבחרת הבדורסל של ישראל, וכוכבה דורון ג'מצ'י, ממשיכים לקבוע שיאים. אמש, במפרי המכביה, במחזור המשחקים האחרון בשלב המוקדם, הביסה ישראל את ונצואלה – 229:33, לאחר 116:10 במחצית. דורון ג'מצ'י שיפר את שיאו בשקלע 83 נקידות.

המשחק היה של „חתול ועכבר". שחקני ונצואלה נראו אומללים מול המשחק הישראלי המהיר והיעיל.

לישראל קלעו: ג'מצ'י 83; דניאל 32; זמורה 24; שטינהאואר 24; פליישר 21; רכליס 14; אמסלם 10; גורדון 9; פרישמן 8 ושוורצמן 4.

קנדה עלתה לחצי־הגמר בבית ב' כשהכניעה את אוסטרליה – 96:76. במשחק נוסף בבית ניצחה ארגנטינה את שוויץ 116:40.

בבית א' היו התוצאות: ארה"ב – גרמניה 131:30, בראזיל – יוון 100:47, צרפת – מכסיקו 62:61.

בית א'

1.	ארה"ב	5	507־188	10
2.	בראזיל	5	401־324	9
3.	צרפת	5	354־363	8
4.	מכסיקו	5	292־320	7
5.	גרמניה	5	256־406	6
6.	יוון	5	226־435	5

בית ב'

1.	ישראל	5	777־361	10
2.	קנדה	5	495־348	9
3.	אוסטרליה	5	396־416	8
4.	ארגנטינה	5	461־339	7
5.	שוויץ	5	294־522	6
6.	ונצואלה	5	193־630	5

זהב לישראל בכדורסל נשים

נבחרת הנשים של ישראל בכדורסל זכתה אמש בקריית־אונו במדלית הזהב בשניצחה בגמר מרתק את ארה"ב — 89:73.

הישראלית ענת דרייגור היתה הטובה בין הישראליות.

החלוץ הישראלי אלי דריקס פורץ לשער איטליה במשחק הנצחון אמש ברמת־גן (5:0). (צילם: אריה קנפר)

ישראל וברזיל בגמר משחקי הגברים בכדורעף

נבחרות ישראל וברזיל יתמודדו הערב ב־8.30 בירושלים, בגמר טורניר הכדורעף לגברים.

כדורעפני ישראל גילו אמש יכולת מצויינת בקריית־מוצקין כשהביסו את ארצות־הברית — 0:3 (15:10, 15:3, 15:7). הישראלים לא נזקקו למאמץ מיוחד כדי להכניע את יריביהם. אורי חבר היה כוכב המשחק הישראלי.

בחצי־הגמר השני, בראשל"צ, הכניעה בראזיל את ארגנטינה 3־0.

צרפת ניצחה את אוסטרליה 3:0 על מקומות 5־6, ומכסיקו הביסה את גרמניה 3:0 במקומות 7־8.

בגמר הנשים ייפגשו בראזיל וארה"ב. בראזיל הכניעה אמש בחצי־הגמר את אוסטרליה 3:0, וארה"ב את ארגנטינה 3:2.

נשות ישראל זכו במקום ה־5 כשניצחו את בלגיה — 3:0. שבדיה דורגה במקום ה־7 לאחר שגברה על גרמניה 3:1.

מדליות

המדינה	זהב	כסף	ארד	ס"ה
1. ארה"ב	99	78	38	215
2. ישראל	49	56	67	172
3. קנדה	9	13	20	42
4. בריטניה	7	3	10	20
5. בראזיל	6	9	11	26
6. צרפת	6	5	4	15
7. הולנד	5	4	1	10
8. מודיעים	2	5	7	14
9. אוסטרליה	2	4	6	12
10. מכסיקו	1	3	12	16
11. שבדיה	1	2	2	5
12. גרמניה	1	2	1	4
13. דנמרק	1	0	1	2
14. ארגנטינה	0	2	7	9
15. מעורבות	0	1	2	3
16. אוסטריה	0	1	1	2
17. איטליה	0	1	0	1
—. פינלנד	0	1	0	1
19. הודו	0	1	1	1
—. שוויץ	0	1	0	1
—. בלגיה	0	1	1	1

זהב לישראל בכדורמים

נבחרת ישראל זכתה במדלית הזהב בכדורמים לאחר שהביסה בגמר, אמש באוניברסיטת ת"א את ארצות־הברית — 5:15 (5:0, 1:3, 2:3, 4:2).

הישראלים גילו משחק מעולה וכפו את הקצב על יריביהם, בעיקר ברבע הראשון.

לישראל הבקיעו: טל סנונית 4; רוני קרן 3; אהוד בן־דרור 3; אייל קניץ 2; ארנון פלגו 1; רמי פריזר 1 ומיקי ויצן 1.

בלגיה זכתה במדלית הארד לאחר שגברה על אוסטרליה 7:4.

2000 צופים חזו במשחקים בת"א.

צרפת הצטיינה בקאראטה

צרפת הצטיינה בתחרויות הקאראטה, שנפתיימו אמש באוניברסיטת ת"א. צרפת זכתה בשלוש מדליות זהב אישיות ואחת קבוצתית. ישראל הסתפקה בשתיים; ארה"ב בשתיים ומכסיקו — אחת.

המנצחים:

● עד 65 ק"ג: 1. בנימין (צרפת); 2. בוקר (מכסיקו); 3. סוזן (צרפת).

● עד 70 ק"ג: 1. אסקוף (צרפת); 2. עטיה (צרפת); 3. ידיד (מכסיקו).

● עד 75 ק"ג: 1. קרופניק (ארה"ב); 2. זקורי (צרפת); 3. צרפתי (צרפת).

● עד 80 ק"ג: 1. פייגה (ישראל); 2. מלכה (צרפת); 3. ביטון (ישראל).

● 80 ק"ג ומעלה: 1. פייגר (ישראל); 2. ליי (אוסטרליה).

● משקל פתוח: 1. ספמי (מכסיקו); 2. אברהם ידיד (מכסיקו); 3. טננבוים (בראזיל).

● קאטה גברים: 1. שורקי (צרפת); 2. אזולאי (ישראל); 3. גבריאלוב (ישראל).

● קאטה נשים: 1. קטי קליין, אלופת ארה"ב ומנצחת משחקי פאן־אמריקה; 2. גלייזר (ארה"ב); 3. לייבוביץ (אוסטרליה).

● קבוצתי: 1. צרפת; 2. ישראל; 3. מכסיקו.

שני זוגות מישראל בגמר

שני זוגות ישראלים יתמודדו בגמר זוגות הגברים בטניס־שולחן.

במשחקי חצי־הגמר גברו יוסי בוגן וגיל ברכה על דוד בורשטיין ואבואף מארגנטינה — 2:0, ואילו דרור פולאק ומנחם שטיין ניצחו את רייט ואברהם מבריטניה — 2:1.

איריס כרמי וסיגל לב מישראל יופיעו בגמר בזוגות נשים נגד שטופמקר וגורין מארה"ב. הישראליות ניצחו בחצי־הגמר את שוורצברג ופלטמר מאוסטרליה 2:0, והאמריקניות גברו על הישראליות מרים חזן ועינת קורסיה 2:1.

בזוגות מעורבים עלו לגמר דרור פולאק ואיריס כרמי לאחר שגברו על ראסל וגרין מארה"ב 2:0. הם יתמודדו עם זוג ישראלי אחר, יוסי בוגן וענת קורסיה, שניצחו את עדיני ושטוקמקר מארה"ב 2:1.

סופטבול

קנדה — ישראל 7:2; ונצואלה — ארגנטינה 8:7; ארה"ב — מכסיקו 6:1.

● אחרי הסיבוב התשיעי בברידג' מובילה בריטניה עם 177 נקודות, לפני ארגנטינה — 160 אוסטרליה — 159; הולנד 150.5; שבדיה וישראל — 143.

חמש זהב לישראל בתחרויות השיט

שייטי ישראל נטלו חמש מתוך מדליות הזהב בתחרויות שהסתיימו אתמול בנהריה.

● ב־470 זכו שמשון ברוקמן ואיתן פרידלנדר מישראל בזהב, לפני האחים רן ודן טורטן מישראל (כסף) והאחים ברקוביץ מארה"ב (ארד).

● ב־420 הוכתרו כאלופי המכביה ניר רוזנטל וארז ורדי מישראל, לפני אלון סלומון ואמיר אבינועם מישראל (כסף); שי בכר ושמעון גבריאלי מישראל (ארד).

● בגלשנים כבדים נטל את הזהב עופר בוצר מישראל, לפני דייב גולדשטיין מקנדה (כסף) ורוזנברג מארה"ב (ארד).

● בגלשנים קלים חילקו את הזהב שני הישראלים יהודה אטדגי וגד אברהם, שהגיעו יחד. בארד זכה הישראלי אמיר ארד.

● בגלשנים לנשים ניצחה הישראלית תמרה ישראלי, לפני דיאנה שאו מקנדה (כסף) ונעמי פיירברגר מישראל (ארד).

● רק בלייזר לא הצליחו הישראלים. בזהב זכה דוד הימל מארה"ב; בכסף — סטיב רוזנברג מארה"ב ובארד — דוד בזסין מקנדה.

זהב לגליקשטיין ומנסדורף שני ישראלים בגמר היחידים

בטניס

שלמה גליקשטיין ועמוס מנסדורף זכו אתמול במדלית הזהב בזוגות גברים בטניס כשניצחו בגמר את קמיסר וסקוט מארה"ב — 6:4, 4:6, 6:2.

בפעם הראשונה בתחרויות המכביה יופיעו היום שני ישראלים בגמר היחידים בטניס. אתמול, בחצי־הגמר, ניצח מנסדורף, המדורג ראשון, את האמריקני קמיסר — 6:1, 4:6, 6:2, ואילו גלעד בלום הכניע את האמריקני סטנלי — 6:1, 6:4.

ארבע טניסאיות אמריקניות העפילו לחצי־הגמר בנשים: איילין טל (ארה"ב) — כהן (קנדה) 7:5, 7:6; רוני רייס (ארה"ב) — סיפוס (קנדה) 6:7, 6:2; דניאל קלורמן (ארה"ב) — שלו (ישראל) 0:6, 6:4.

בחצי־הגמר ישחקו: טל־רייס; קלורמן — גולדר.

בחצי־הגמר בזוגות נשים ניצחו האמריקניות גולדר וקלורמן את הצמד הישראלי, אורלי ביאלוסטוצקי ורקפת בנימיני 6:2, 5:7, 6:4.

הנעילה מחרתיים בבריכת השולטן

4000 ספורטאי המכביה ה־12 יעלו מחרתיים לירושלים לערב נעילת המכביה, שיערך תחת כיפת השמיים בבריכת השולטן.

דגל המכביה יורד, ראש הממשלה, מר שמעון פרס יפרד מהספורטאים. ראש העיר המארחת טדי קולק יו"ר הוועדה הבינלאומית למען המכביה ויו"ר מכבי עולמי, ד"ר ישראל פלד, ישאו דברי פרידה.

בחמישיה לרשת איטליה — ישראל לחצי הגמר

אלון נתן (2), ניר לוין, אלי דריקס ושלום תקווה כבשו ● היום נגד ארגנטינה

מאת משה רוזנברג

נבחרת ישראל למכביה בכדורגל, העפילה אמש לחצי הגמר לאחר שהביסה 5:0 את נבחרתה החלשה של איטליה.

בחוריו של אליעזר שפיגל גילו יכולת גבוהה בפתיחת המשחק, במשחק צירופים שובה עין נע הכדור בדייקנות מרגל לרגל כשהקשר אלון נתן היה הכוח המניע של גלגלי הנבחרת.

הבליץ בפתיחה הביא ל„כדור משקוף" כבר בדקה החמישית של אלי דריק.

בדקה ה־17 זועזעה לראשונה הרשת האיטלקית. ניר לוין בעט כדור חזק שנהדף במשקוף, על הכדור החוזר השתלט אלון נתן שבבעיטה שטוחה קבע 1:0.

מעודדים משערם המשיכו שחקני הנבחרת לגלות רמה גבוהה ובדקה ה־21 כבר 2:0 שלום תקווה הגביה משמאל ואלון נתן, בנגיחה, המשיך את הכדור לרשת.

עד להפסקה נפסל שער של אלי דריקס והמקרה המצער של המשחק היה בדקה ה־35 כאשר האיטלקי אמרין סרמנטה נפצע במצחו. אמבולנס הוזעק לתחום המגרש והוא הובהל לבית־החולים בלינסון שם קיבל טיפול בחדר מיון ושוחרר.

במחצית השניה ערך המאמן אליעזר שפיגל מספר שינויים. הרמה ירדה והאיטלקים החלו לצאת למספר התקפות אך לא סיכנו באורח משמעותי את השער הישראלי.

חלוצי הנבחרת לא התקשו להמשיך בשרשרת ההבקעות. בדקה ה־35 חדר ניר לוין לתוך הרחבה ומול השוער קבע 3:0.

חלפו רק 120 שניות וניר לוין הסיט לאלי דריקס שמהאוויר קבע 4:0.

כאן חלה „הפוגה" במסכת השערים ורק בדקה ה־83 נקבעה תוצאת־המשחק. שלום תקווה, שניצב בעמדת נבדל, קלט את הכדור, חדר לרחבה, חלף על־פני השוער ומול הרשת קבע 5:0 לגבחרת ישראל.

שפט קריאן מקינלי מסקוטלנד, לעיני 500 צופים, באיצטדיון רמת־גן.

● **נבחרת ישראל:** אנטמן, ש. מנחם (הרשליקוביץ), נ. אלון, (כהנר), עמר, עלו גולדברג, א. נתן, סאבו, תקווה, דריקס, לוין (זהבי).

לחצי הגמר בעשרה שחקנים

ארגנטינה – בריטניה 2:1

נבחרת הכדורגל של ארגנטינה פיגרה אתמול 1:0 עד לדקה ה־71, אחד מכוכביה הורחק, אך לבסוף ניצחה ועלתה לחצי הגמר.

המשחק, בין ארגנטינה לבריטניה, היה ער ומעניין. פול גזקר קבע 1:0 לבריטניה בדקה ה־35. יתרון זה החזיק מעמד עד לדקה ה־71 בה הישווה מרסלו רוזנטל.

לאחר שבתום 90 הדקות לא הושגה הכרעה יצאו שתי הקבוצות להארכה ובדקה ה־108 הרחיק השופט הבין־לאומי, משה אשכנזי את המצטיין בשורות ארגנטינה — ז'נקס נסשרר.

בעשרה שחקנים נראו סיכויי ארגנטינה קלושים אך מרסלו רוזנטל חשב לגמרי אחרת ושתי דקות לאחר ההרחקה כבש את שער הנצחון.

150 צופים חזו במשחק שנערך באיצטדיון וינטר.

הפציעות פגעו בסיכויי מכסיקו

מודיעים — מכסיקו 2:1

גל פציעות ששטף, את שחקני נבחרת מכסיקו מנע מהם יכולת טובה במשחק רבע הגמר בו נוצחו מול מודיעים 2:1.

דן רוזן, דוד נורקו ומשה סאגה — שלושת כוכבי נבחרת מכסיקו — נזקקו לטיפולים רפואיים שלא סייעו. הווארד קוויס ממודיעים כבש פעמיים תוך שש דקות (31־37) וקבע גם הרחקתו של הבלם צלציק ממודיעים לא נוצל על ידי המכסיקנים שרק הקטינו משערו של יוסף מזרחי, דקה אחת לפני הסיום.

שפט יעקב שיינר, לעיני 150 צופים במגרש וינטר.

שער נצחון מהנקודה הלבנה

הולנד — ארה"ב 2:1

שער של מאיר אודי, שש דקות לפני הסיום בבעיטת עונשין מ־11 מטרים העניק נצחון 2:1 להולנד. מול ארצות הברית.

האמריקנים שער אתמול ניצחו בכל משחקיהם הופתעו משער הולנדי ברקה העשירית מרגלי רוברטו. בדקה ה־55 איזן אנדרי אך הנקודה הלבנה היתה בסיום שחורה עבור האמריקאים.

שפט יצחק בן־יצחק, לעיני 500 צופים באיצטדיון העירוני ברמת־גן.

משחקי היום

● ב־5.30 בוינטר: מודיעים – הולנד (חצי הגמר).

● ב־5.30 באוניברסיטת ת"א: מכסיקו – ארה"ב (דרוג 8–5).

● ב־7.45 בוינטר: ישראל – ארגנטינה (חצי הגמר).

● ב־7.45 באוניברסיטת ת"א: איטליה – בריטניה (דרוג 8–5).

הסגל מתאמן במינכן סיני יסע לאנגליה

מאת חיים שר,
מיוחד ל„על המשמר"

מינכן. – כדורגלן הפועל ת"א, משה סיני, יעזוב מחרתיים את מחנה האימון של הסגל הישראלי ליד מינכן ויסע להיבחן בשורות הקבוצה האנגלית, מנצ'סטר־יונייטד.

הסגל הישראלי כבר נכנס אתמול לסידרת אימונים, כשקיים אימון בוקר ואימון ערב. המאמן יוסף מירמוביץ נוקט ביד קשה ומשפשף את חניכיו לקראת משחק־המבחן הראשון שיתקיים ביום חמישי.

כתבנו בת"א מציין כי ההתאחדות לכדורגל אישרה את יציאתו של סיני לאנגליה, לפי בקשת הפועל ת"א.

פיזנטי הצטיין בנצחון קלן במשחק אימון 5:0

מאת חיים שר,
מיוחד ל„על המשמר"
מינכן. – דוד פיזנטי, שחקנה הישראלי של קבוצת הבדורגל המערב־גרמנית פ.צ. קלן, היה אחד משלושת המצטיינים במשחק המבחן של קבוצתו שניצחה את באומנטל מהליגה השנייה – 5:0.

העתון הגרמני „קיקר", המרבה לכתוב על פיזנטי, ציין כי „פיזנטי יודע משהו". נוסף לו הצטיינו במשחק המבחן השוער שומכר והליברו הינמן.

עובד עיריה זכה ב„טוטו־אוטו"

יעקב נבון, עובד מחלקת גנים ונוף בעיריית תל־אביב זכה בהגרלת ה„טוטו־אוטו" שנערכה אתמול במשרדי הספורטוטו.

מספר טופס הטוטו שעלה בגורל הוא 15101־21022.

יעקב נבון ואשתו מזל מתקיימים מהכנסה דחוקה. על מכונית לא חלמו וכמובן שאין להם רשיון נהיגה. מחר יבוא נבון אל סוכנות סיאט לקבלת מכונית איביזה 1200.

נקבעו שחקני אוסטריה נגד ישראל

תומס מוסטר, ברנהרט פיליץ, אלכסנדר אנטוביץ ופיטר פייגל — אלה שמות טניסאי אוסטריה שיתמודדו בשבוע הבא עם ישראל ב־[illegible]

היום במכביה

● **אתלטיקה:** הדר־יוסף, 10־110 משוכות חצי־גמר: 400 נשים חצי־גמר. 7.30 — 110 משוכות גמר, רוחק נערים 19, גובה נשים גמר, 800 נערים 19, כידון גברים גמר, 400 נשים גמר, 800 גברים גמר, 3000 נשים גמר, רוחק נשים גמר, 10,000 גברים גמר, 4×400 גברים גמר.

● **כדורסל:** ארה"ב־קנדה (חצי־גמר, 6, רוממה); ישראל־בראזיל (חצי־גמר, 8, רוממה); משחקי דירוג 5־6 ו־7־8 (כפר־המכביה, 6 ו־8).

● **כדורגל:** חצי־גמר, באיצטדיון וינטר, 5.30 ו־7.45; מקומות 5־8 באוניברסיטת ת"א, 5.30 ו־7.45.

● **כדורעף:** ההיכל ע"ש גולדברג בירושלים: גברים: 4 — מקומות 3־4: 8.30 — גמר. נשים: ירושלים, 2 — מקומות 3־4: 6 — גמר.

● **הוקי:** מכון־וינגייט: גברים — הולנד־מודיעים (5.30; גמר); ישראל־בלגיה (10, מקומות 3־4). נשים־הולנד־מודיעים (4, גמר); ארגנטינה־אוסטרליה (8.30, מקומות 3־4).

● **סיוף:** אולם בג במכון־וינגייט: 9 — מוקדמות בדקר, קבוצתי: 5 — גמר.

● **קריקט:** מגרש מכבי פ"ת, 9 — דירוג 3־4.

● **סופטבול:** הספורטק בת"א, 9 — מקומות 3־4: 12 — מקומות 5־6: 3 — גמר.

● **כדורת:** יחידות ורביעיות נשים (כפר־המכביה, 9); יחידים ורביעיות גברים (סביון, 9).

● **קט־רגל:** אוניברסיטת ת"א, 4 — בלגיה־קנדה (מקומות 7־8); 5.30 — מודיעים־אורוגוואי (מקומות 5־6); 7 — ישראל־מכסיקו (מקומות 3־4), 8.30 — בראזיל־ארגנטינה (גמר).

● **ראגבי:** קיבוץ העוגן, 4 — מקומות 3־4: 5.30 — גמר.

● **קליעה:** מטווח הפועל ת"א, 9 — אקדח אוויר אולימפי, גברים ונשים.

● **סקווש:** כפר־המכביה, 9 — גברים ונשים, קבוצתי.

● **טניס־שולחן:** אולם הפועל ת"א, 3 — טורניר תנחומין.

● **טניס:** רמת־השרון, 8 — גמר יחידים גברים וזוגות נשים.

הולנד פרשה

מאת נפתלי כהן

ששת המשתתפים של הולנד בקאראטה, פרשו ביום השני של התחרויות הנערכות באוניברסיטת תל־אביב כמחאה על שיקולים מפוקפקים של השופטים.

אנשי הקאראטה של הולנד קובלים על מספר החלטות חמורות של השופטים, ביניהן הרחקת שני ספורטאים מהולנד שהושעו מהטורניר. לדעת ההולנדים עונש זה חסר כל פרופורציה.

קטעי עתונות
הדבר
משרד מעלי שרון ישראל
23 -07- 1985

5 שיאי מכביה, שיא יסוד ושיא ישראלי בנעילת המכביה

מאת ניסן פרידמן

חמישה שיאי מכביה, שיא יסוד ושיא ישראלי מצויינו הושגו אתמול ביום התחרויות האחרון בבריכת המכביה. ה־שחיינים האמריקאים סיימו עם טעם זהב בפיהם, כשניצחו בכל ששת המשחים ובסיכום שמטו רק שלוש מדליות זהב מתוך כלל התחרויות בשחייה.

המשחה המרתק והמלהיב ביותר התנהל ב־4×100 מעורב לגברים. הקרב בין ארה"ב לישראל הקפיץ את הצופים. ה„יאנקים" ניצחו בהפרש זעיר, אך התחרות ה־צמודה הולידה שיא מכביה של ארה"ב 3:54.45 ד' ושיא ישראלי 3:55.43 ד', שהוא שיפור של כ־ארבע וחצי שניות לשיא הקודם.

הרביעייה הישראלית כללה את של משקיף (גב), שפתיחתו החל־שה מנעה מישראל זהב, אייל שטיגמן (חזה), נדב שנל (פרפר) וזוהר וייס (חפשי), שסיים נהדר וכמעט עבר את „מלך הבריכה", סס בארון. זו היתה מדלית ה־זהב השישית של בארון. בחמישית שלו זכה כמשהה הראשון אתמול, 200 מטר מעורב אישי, בזמן של 2:08.30 ד'. יותאי ליפשיץ ניסה לאים על עליונותו של בארון, אך נחלש בסיום ואיבד הזדמנות לשבור את השיא הישראלי של יורם כוכבי. ליפשיץ קבע זמן של 2:09.20 ד', הנופל כ־3 מאיות השניה מהשיא של כוכבי, שאתמול הפגין חולשה וסיים שמיני.

בקרב האמריקאי ב־200 מטר פרפר ניצחה שריל סגל בת ה־16 מלונג־איילנד, ניו־יורק (2:18.03 ד') את דורי גרין בת ה־17 (2:19.53 ד'). בחצי המרחק הס־תיים הקרב בצורה הסוכה. סגל המאושרת אמרה, כי לגביה זה צעד ראשון לעבר הגשמת החלום האולימפי. כמו במשחים הקוד־מים, גם במשחה „המרתון" של הבריכה, 1500 מטר חפשי, נשבר שיא המכביה, כמה אהבנו לראות את האמריקאי ריק ארונברג מנצח בזמן של 15:55.39 ד'. הבחור הגבוה והצנום זינק וצעק מאושר, כשגופו הלבן מבהיק בשמש. „אני אוהב אותך, אמא", צעק לבני משפחתו כיציע. הוא השיג שני אמריקאים אחרים, גשרי קובין ודניאל ישראל.

שתי אמריקאיות שלטו ללא עו־ררין במשחה ל־200 מטר גב. כריס ספקטור (2:26.47 ד') הובילה לאורך כל הדרך, אך ג'יל רוס־קוף נגעה ראשונה בדופן בסיגיש מזהיר (2:26.23 ד').

המשחה האחרון שנעל את ה־תחרויות בכריכה 4×200 מטר חפשי לנשים, נערך בפעם הראשו־נה במכביה, ולכן הזמן הסוב ביותר נחשב לשיא יסוד. האמרי־קאיות ניצחו בצורה משכנעת ב־זמן של 8:40.27 ד', לפני בראזיל וקנדה הבנות הישראליות, כמו בכל תחרויות השחייה, השקיפו מרחוק על דוכן המנצחים.

תוצאות היום האחרון: גברים: 200 מ' מעורב אישי: 1. סס בארון (ארה"ב) 2:08.30 ד' 2. יותאי ליפ־שיץ (ישראל) 2:09.20 ד' 3. ברט רוז (ארה"ב) 2:10.46 ד'; 1500 מטר חפשי: ריק ארונברג (ארה"ב) 15:55.39 ד' 2. ג'פרי קובין (ארה"ב) 16:03.78 ד' 3. דניאל ישראל (ארה"ב) 16:15.39 ד'; 4×100 מעורב: 1. ארה"ב — 3:54.45 ד' 2. ישראל — 3:55.43 ד' 3. קנדה — 4:07.11 ד'.

נשים: 200 מ' פרפר: 1. שריל סגל (ארה"ב) 2:18.03 ד' 2. דורי גרין (ארה"ב) 2:19.53 ד' 3. פולה אמורים (בראזיל) 2:23.38 ד'; 200 מ' גב: 1. ג'יל רוסקוף (ארה"ב) 2:26.23 ד' 2. כריס ספק־טור (ארה"ב) 2:26.47 ד' 3. דברה פריסכטנגרדן (כראזיל) 2:31.34 ד'; 4×200 מ' חפשי: 1. ארה"ב — 8:40.27 ד' 2. בראזיל — 8:56.64 ד' 3. קנדה — 9.00.10 ד'.

טבלת מדליות בתוך היום השלישי (לא רשמי) (לא כולל קרב 10)

	זהב	כסף	ארד	
1.	99	78	38	ארה"ב
2.	49	56	67	ישראל
3.	9	33	20	קנדה
4.	7	3	10	בריטניה
5.	6	9	11	ברזיל
6.	6	5	4	צרפת
7.	5	4	1	הולנד
8.	2	5	7	מדינים
9.	2	4	6	אוסטרליה
10.	1	3	12	מקסיקו
11.	1	2	2	שבדיה
12.	1	2	1	גרמניה
13.	1	—	1	דנמרק
14.	—	2	7	ארגנטינה
15.	—	1	1	אוסטריה
16.	—	1	—	איטליה
17.	—	1	—	פינלנד
18.	—	1	2	נבחי מעור'
19.	—	—	1	הודו
—.	—	—	1	שוויץ
—.	—	—	1	בלגיה

האמריקאים איבדו בסיכום הכללי רק 3 מדליות זהב ● טל משקיף מנע הבכורה ב־4×100 מ' מעורב אך לא את השיא הלאומי ● האמריקאי סט בארון השלים 6 זהב ● שניל סגל גמלה לדורי גרין בפרפר הכפול

הבריטי ג'יימס אספיר מנצח המכביה ה־11 בריצות הבינוניות עשה זאת שוב, כאשר אמש ניצח בריצת 1500 מטר וזכה במדלית הזהב.

הישג מרשים של רוזנברג בריצת 400 מטר – 46,54 ש'

מאת יעקב פתאל

אלוף המכביה ה־11 ג'ימס אספיר זכה גם הפעם בזהב ב־1500; הוצבו ארבעה שיאי מכביה ● הבולטת בין הנשים היתה הבריטית ליזה גרוף שהשלימה נצחון כפול ברצות הקצרות

חישג בקנה־מידה בין־לאומי ב־ריצת 400 מטר — 46.54 ש' שנקבע על־ידי האוסטרלי מרק רוזנברג ומהווה שיא מכביה חדש עמד במרכז תחרויות ה־יום הרביעי באתלטיקה הנער־כים במרכז הספורט הלאומי ב־ת"א.

מרק רוזנברג מאוסטרליה מנצח ה־400 מטר, שקבע את ההישג הטוב ביותר ב־מקצוע האתלטיקה במכ־ביה — 46.54 שניות.

בקרב עשרה פתס מקים ראי־שון גורדון אורליקו (קנדה) עם 7141 נקודות.

בריאן מונשאין ארה"ב תפס מקום שני 7024 נקודות ומרק קיבור ארה"ב תפס מקום שלי־שי 6921 נקודות.

רביעי הגיע הישראלי אילן גולדווסר ששיפר השיא הישרא־לי — 6299 נקודות (הקודם 6242).

כן נקבע יש"א ישראלי לנערות בריצת 100 מ' משוכות ע"י דל־יה גבות שניצחה בזמן של 14.33 שניות.

בסמגרת תחרויות אתמול נקבעו ארבעה שיאי מכביה חדשים ב־ריצת 110 מ' משוכות, 400 מ' גברים קפיצה משולשת ובזריקת פטיש.

מרק רוזנברג חבר הנבחרת ה־לאומית של אוסטרליה הפגין אמש כושר מעולה בריצה למרחק 400 מדלית הזהב הראשונה כאשר ניצח מ'. רוזנברג המוצק פתח בריצה במהירות וכבר אחרי 100 מ' רצר לעצמו מקדמה רצינית ובהמשך לא התקשה לנצח וישם לעצמו את ההישג הטוב ביותר שנקבע על־ידי המשתתפים בתחרויות האתלטיקה.

עם תוצאה של 46.54 ש' יכול רוזנברג להשתלב יפה כמעט ב־כל תחרות בין־לאומית בגלת רכה סוכה. בכך שיפר את שיא המכ־ביה הקודם של הקנדי מרק הנדלסמן שהגיע שני בזמן של 48.20 ש'. שלישי בריצה זו היה הארגנטיני קרלוס גיברי עם זמן של 49.67 ש'.

מנצח המכביה ה־11 בריצות 1500 מ' ו־5000 מ' ומחזיק שיאי המכביה הבריטי ג'יימס אספיר חזר ולא התקשה אמש להשיג את מדלית ההזב הראשונה כאש רינצח בריצת 1500 מ'. אספיר נטל את ההובלה אחרי 900 מ' ומכאן ועד לסרס לא יכלה חבורת הרצים הישראלים לסכן את נצחונו. אס־פיר שחזר לאימונים אחרי פציעה במשך שנתיים לא היה רחוק מ־שיאו כאשר קבע זמן של 3:44.66 ד'. על מדליות הכסף והארד התי־פקו מאבק איתנים בין שלושה ישראלים. עוז כץ, בסיום נאה, הקדים את חבריו כדי לז־כות במדלית כסף בזמן של 3:46.13 ד'. במדלית הארד זכה יוני כעזו — 3:46.34 ד'. רביעי היה שלמה אולאי שקבע זמן של 3:46.50 ד'. אכן תוצאות הישראלים מצי־דות על המאבק העיקש שניהלו בינתם. דבר שהפך את המירוץ ל־אחד המרתקים בתכניה.

תוצאה טובה של 68.34 מ', ה־מהווה שיא מכביה חדש (הקודם 67.14 מ') קבע האמריקאי קנט פלקס בזריקת פטיש. בן אריאל טוד הקאשבן זכה במדלית הכסף עם התוצאה של 63.02 מ'. תחרות הקשה ביותר היתה בקרב בין ישראלי עמיחוד רבינוביץ שזכה במדלית ארד.

את השיא השלישי קבע אתמול נחדון אוריקו מקנדה שעבר 110 מ' משוכות בסמגרת קוב 10 ב־זמן של 14.83 ש'. חישג המהווה שיפור לשיא המכביה הקודם ש־עמד על 15.09 של האמריקאי בול ישראלי לנערות כאשר עברה את המרחק בזמן של 14.33 ש'. שניה היתה פועה ניגר — 15.34 ש' לפני הקנדית דבורה ברגר — 15.97 ש'.

מאבק צמוד היה בהטלת כי־דון לנשים כאשר צביה וייספלד מישראל הקדימה ב־20 סנטימטרים את הברזה קלרה סימון כאשר הרחיקה את המכשיר למרחק של 40.84 מ'. הישגה של סימון היה — 40.64 מ'. שלישית גם כן ב־הפרש סנטימטרים ספורים בלבד היתה האמריקאית סינדי דורשלג — 40.52 מ'.

שלוש קבוצות מישראל, קנדה וארה"ב התייצבו לריצת השליחות 4×400 מ' לנשים. הקנדיות פסלו בזינוק ולדרך יצאו רק הישראליות והאמריקאיות. הישראליות לא הת־קשו לנצח ולזכות במדלית הזהב כאשר זמנן היה — 3:52.66 ד' ושל האמריקאיות — 4:06.25 ד'.

ארונברג וקריגסמן בעלי תוצאה האיכותית

לראשונה במשחקי המכביה הוענקו פרסים לשחיין ול־שחיינית המצטיינים עביר השגת התוצאה האיכותית ב־יותר בתחרויות השחייה במכביה ה־12. בכבוד הבכורה זכו ריק ארונברג ושריל קריגסמן מארח"ב. שניהם בשל נצחונם המזהיר במשחי 400 מ' חפשי. ריק עשה זאת בזמן של 4:00.63 ד', שהעניק לו 854 נקודות, לפי טבלת הניקוד האירופית.

שריל עברה את המרחק בזמן של 4:22.04 ד' וצברה 830 נקודות איכות.

האמריקאי ריק ארנברג, שזכה במדליה מיוחדת על היותו השחיין הטוב ביותר במכביה ה־12.

„זה נפלא ומרגש", אמר ריק, „הצלחתי במכביה תיתן לי תנופה באליפות ארה"ב בעוד שבועיים". ושריל חייכה באושר: „אני בכושר טוב ומקווה להמשיך לכוכיח עצ־מי".

הערעור השני התקבל

ומקרה מוזר — נבחרת השליחים של קנדה ב־4×200 חפשי קיבלה אתמול את מדלית הארד, לאחר שערעורה על פסילתה שלשום נתקבל על ידי המשקיף מטעם איגוד השחייה הבין־לאומי, הארס באייר מגרמניה. בכך נאלצה בראזיל, שסיימה למעשה במקום הרביעי, לוותר על ה־מדליה שקיבלה שלשום. באייר הסתמך על כך שהשופט עצמו לא ראה פסילה, אם כי הלוח האלקטרוני הורה שהזינוק הקנדי לא היה כשורה.

ישראל הכניעה (0:5) כדורגלני איטליה

נבחרת הכדורגל של ישראל הכניעה אתמול את נבחרת איטליה בתוצאה 0:5, לאחר 0:2 במחצית ועלתה לחצי־גמר מדינות המכביה.

את השערים לישראל הבקיעו: אלון נתן (17, 21), ניר לוין (53), אלי דריקס (55), שלום תקוה (83). שפט בריאן מסקוטלנד לעיני 500 צופים באיצטדיון העירוני ברמת־גן.

הולנד — ארה"ב 2:1 (0:1)

במשחק רבע גמר גברה הולנד על ארה"ב בתוצאה 2:1, לאחר 0:1 במחצית.

אתמול במכביה

זהב כפול לארה"ב בשחיות־חרם

ג'ימל וזסמן מארה"ב נטל את מדלית הזהב בריתי בטלחות חרס (טראפ אולימפי). כשצבר 175 נקודות. הוא הקדים את איתי הורוביץ מארה"ב בנקודה זאת ריתי לנארד מבריטניה בשתי נקו־דות. הישראלים נמרוד קאהן (171) ורמי לינשבסקי (170) רשי־מו הישגים נאים. בתחרות הקבו־צתית ניצחה ארה"ב עם 388 נקודות לעומת 382 נקודות של הישראלים ו־368 נקודות של ב־ריטניה.

● **בריכה:**

גברים: קנדה — אוסטרליה 76:96 (39:43), ארגנטינה — ש־ויץ 40:116 (18:52). ברזיל — יתון 47:100.

נשים: ארה"ב — ארגנטינה 3:0; ברזיל — אוסטרליה 3:0; ברזיל — אוסטרליה 3:0 ישראל בלגיה 3:0. בגמר ישתקו ברזיל וארה"ב. גברים: מקסיקו — גר־מניה 3:0.

● **מגרש: ארבע מנצחות אפריקניות, המשולל לחציגמר בכדורסל הגברים ברחבות שערות. איליון של (ארה"ב) — כחו (קנדה) 5:7, 6:7, ריוני ריידס (ארה"ב) — סיטום (קנדה) 6:2, 6:4; דניאל ישראל (ארה"ב) 6:3, 6:2, קולדן (ישראל) 6:3, 6:4, שלו בוסטר גולדר (ישראל) 6:4, 6:4, מתני הגמר יהושפטי 6:4, 6:4. ריידס — קולמן — גולדר.**

● **מגרש: חצות גברים: גלוקסטין הפילדלפי (ישראל) — קפטור ד־קנדה 6:4, 6:4. ריידס (ארה"ב) — חצות נשים (ארה"ב) ובראונסטי (ישראל) 6:3, 5:7, 6:4

קטעי עתונות
הארץ
23-07-1985

12th maccabia המכביה ה

דבר כזה עוד לא היה

ישראל ניצחה 229 — 33

ג'מצ' קלץ 84 נקודות נגד וונצואלה

בדורסל

מאת מיכאל קרנון, כתב "ספורט האריץ"

נבחרת הכדורסל של ישראל הציבה אמש שיא מכביה חדש, כאשר הביסה את ונצואלה 229 — 33 (116 — 10), במישחק האחרון בשלב המוקדם.

דורון נ'מצי הציב שיא קליעה, כאשר קלע 84 נקודות, יתר הקלעים לישראל: דניאל 34, נמרוד 26, שטיינהאוּר 23, מלייסר 19, רכלים 12, אפסלם 11, גורדון 9, מרישמן 8, שוורצמן 4.

ישראל תשחק הערב (20.00) מול ברזיל (בריסמה) בשלב חצי הגמר נגד ברי איל שנברה אתמול על יתן 100 — 47 (50 — 24). בחצי הגמר השני (18.00) יתמודדו ארצות הברית וקנדה, אילו ניצחה אמש את גרמניה 131 — 30 וקנברה הביסה את אוסטרליה 96 — 46 (43 — 39).

תוצאות אחרות: ארגנטינה שויץ 116 — 40 (52 — 18), צרפת — בכסיקו 62 — 61 (36 — 35).

נבחרת הנשים של ישראל המתיעה אמש את ארצות הברית בחצי הגמר, היום יתמודדו טל נגד ריס וק' לורדן נגד גולדר.

התוצאות בבוב הגמר: טל — קארי לין כהן (קנדה) 7—5, 7—6, ריס — קאתי סיפוס (קנדה) 6—2, 7—6, קלורמן — שגית דורון 6—3, 6—2, גולדר — שרית שלו 6—0, 6—4.

בטניס

מאת מיכאל קרנון, כתב "ספורט האריץ"

מדליית הזהב הראשונה של טורניר הטניס במכביה ה־12 הועקה אתמול בידי שבדיה, כאשר הביסה את וונצואלה 229 — 33 (116 — 10), במישחק האחרון בשלב המוקדם.

דורון נ'מצי הציב שיא קליעה, כאשר קלע 84 נקודות, יתר הקלעים לישראל: דניאל 34, נמרוד 26, שטיינהאוּר 23, מלייסר 19, רכלים 12, אפסלם 11, גורדון 9, מרישמן 8, שוורצמן 4.

ישראל תשחק הערב (20.00) מול ברזיל (בריסמה) בשלב חצי הגמר נגד ברי איל שנברה אתמול על יתן 100 — 47 (50 — 24). בחצי הגמר השני (18.00) יתמודדו ארצות הברית וקנדה, אילו ניצחה אמש את גרמניה 131 — 30 וקנברה הביסה את אוסטרליה 96 — 46 (43 — 39).

תוצאות אחרות: ארגנטינה שויץ 116 — 40 (52 — 18), צרפת — בכסיקו 62 — 61 (36 — 35).

נבחרת הנשים של ישראל המתיעה אמש את ארצות הברית, היום יתמודדו טל נגד ריס וק' לורדן נגד גולדר.

התוצאות בבוב הגמר: טל — קארי לין כהן (קנדה) 7—5, 7—6, ריס — קאתי סיפוס (קנדה) 6—2, 7—6, קלורמן — שגית דורון 6—3, 6—2, גולדר — שרית שלו 6—0, 6—4.

קט־רגל

הערב באוניברסיטה

דרום אמריקה חוגגת בגמר

על הזהב: ברזיל — ארגנטינה • על הארד: מכסיקו — ישראל

מאת סופר "ספורט האריץ"

מדליית הזהב הראשונה של טורניר הטניס במכביה ה־12 הועקה אתמול בידי שבדיה, כאשר הביסה את וונצואלה 229 — 33 (116 — 10), במישחק האחרון בשלב המוקדם.

דורון נ'מצי הציב שיא קליעה, כאשר קלע 84 נקודות, יתר הקלעים לישראל: דניאל 34, נמרוד 26, שטיינהאוּר 23, מלייסר 19, רכלים 12, אפסלם 11, גורדון 9, מרישמן 8, שוורצמן 4.

ישראל תשחק הערב (20.00) מול ברזיל (בריסמה) בשלב חצי הגמר נגד ברי איל שנברה אתמול על יתן 100 — 47 (50 — 24). בחצי הגמר השני (18.00) יתמודדו ארצות הברית וקנדה, אילו ניצחה אמש את גרמניה 131 — 30 וקנברה הביסה את אוסטרליה 96 — 46 (43 — 39).

תוצאות אחרות: ארגנטינה שויץ 116 — 40 (52 — 18), צרפת — בכסיקו 62 — 61 (36 — 35).

נבחרת הנשים של ישראל המתיעה אמש את ארצות הברית, היום יתמודדו טל נגד ריס וק' לורדן נגד גולדר.

התוצאות בבוב הגמר: טל — קארי לין כהן (קנדה) 7—5, 7—6, ריס — קאתי סיפוס (קנדה) 6—2, 7—6, קלורמן — שגית דורון 6—3, 6—2, גולדר — שרית שלו 6—0, 6—4.

כדורגל

ישראל נגד ארגנטינה

בחצי הגמר הערב

נבחרת הבדרגל של ישראל תתמודד הערב (19.45) באיצטדיון וינגייט ברמת־גן, עם ארגנטינה במישחק חצי הגמר של טורניר המכביה.

אתמול הבטיעה ישראל את איטליה 5 — 0 (2 — 0). אילו נתן הבקיע צמד שערים בדקות 17 ו־21, יהי השיערים: ניר לוין (53) ואלי דרייקס (55) ושלום תקוה (63).

ארגנטינה גברה אתמול 2 — 1, על בריטניה לאחר האריכה. בתום המועד החוקי היתה התוצאה 1 — 1.

בחצי הגמר האחר (17.30), יפגשו גבחרות הרלנד ומודיעים. הולנד גברה על ארה"ב 2 — 1. (1 — 0) ומודיעים ניצחה את מכסיקו 2 — 1. (2 — 0).

ארגנטינה זכה בתואר עולמי באיגרוף.

קמפיונה ד'איטליה (ע"ר) המתארגף הארגנטיני אובאלדו באקו זכה בתואר העולמי במשקל קל־חצי־בינוני, בהכניעו בנוקאאוט שבבי בסיבוב הת' שיעי את האלוף האמריקאי ג'יי האוצר.

עובר עיריה זכה ב"טוטו־אומו"

יעקב נבון, עובר מולקת גנים תנוף בעיריית תל־אביב, זכה בהגרלת ה"טוטו־אומו" שנערכה אתמול במשרדי הספורטוטו.

יעקב נבון ואשתו מזל מתקיימים מהמשכורת החודשית. לשניהם אין רשיון נהיגה.

כדורסל

ישראל ניצחה 229 — 33

ג'מצ' קלע 84 נקודות נגד וונצואלה

מאת מיכאל קרנון

לא יכולנו לצפות לסיום מוצלח יותר של המשחק יכי תחרויות השחיה במכביה היו: בכל מישחה — שיא מכביה, ופעם נוספת עליונות מוחצת של שחייני ארצות־הברית ששברו את כל השיאים וסיימו עם מאזן מרשים של 61 מדליות מ־78 אפשריות (27 מדליות זהב מ־30.

שלושת גיבורי היום האחרון היו בהרכח שחיינים אמריקאים: סת בארון, שהשלים מאזן מרשים של זכיה ב־6 מדליות זהב ומדליית כסף, ריק ארונברג שהוסיף למאזנו מדליית זהב רביעית (ועוד אחת בכסף), ושריל קריגסמן, שסיימה עם חמש מדליות זהב ואחת בכסף. ארונברג וקריגסמן נבחרו גם כשחיינים המצטיינים של המכביה בזכות השיגתם במישחה 400 מ' חופשי שהעפיקו להם את הניקוד הגבוה ביותר: ארונברג זכה ב־4:00.63 נקודות על הישגו 4:00.63 ד' וקריגסמן ב־830 נקודות על הישגה 4:22.04 ד'. הם קיבלו מגיעים מיוחדים בתוספת לשלל המדליות.

בארון פתח את תחרויות היום האחרון בניצחון מרשים במישחה ל־200 מ' מעורב אישי. הוא הוביל כמעט כל הדרך מלבד בסיום מיקצה הזה, כאשר יוחאי ליפשיץ הסתובב ראשון לקראת 50 המטרים האחרונים בסגנון חופשי. אבל בארון הוכיח כאן את מלוא יכולתו והותיר את הישראלי המאוכזב מאחור בשיא מכביה 2:08.30 ד', שיפור ניכר לשיא הישן של רון קרמן (2:09.66). גם ליפשיץ שיפר את השיא הקודם. השיאן הישראלי יורם כוכבי, בכושר ירוד אחרי מחלה, סיים אחרון.

נשיקה מאבא

את המדליות התכבד להעניק לשחיי יינים לן בארון, אביו של סת, שופט שחיה מוכר בארה"ב שמילא תפקיד כזה גם במהלך תחרויות המכביה. הוא העניק לבנו נשיקה סמלית ולאחר מכן מיהר סת גבה חקוקה לחבק את אימו לואת, שעודדה אותו מן היציע. גם היא שופטת שחיה בפלורידה. שם גרים, "זה הכל בזכות אמי ובכורי ובזכותי. בגללנו הם הגיעו לשחיה ונרבקו בחיידק הזה. אני חייב לתם חלק מהצלחה שלי סת, ואני מאושר שהם כאן לראות אותי בשיאי", סיפר בהתרגשות רבה.

אבל בארון לא סיים כאן את הופעו תיו. "אני עוד זקוק למדליות הזהב במישחה השליחים המעורב כדי להשוות את שיאו של מארק ספיץ, שזכה ב־6 מדליות זהב בשתי המכביות האחרונות. אני מקווה לשבור את שיא ישראל במיקצה הכב אבל הסתפק ב־1:01.86 דקות. אני בכושר הטוב ביותר שלי ולא ניצל את העובדה שהאמריקאי רני סימקוביץ קבע רק 1:00.58 ד', שאמנם בנתה הרבה על איל שטיינמן הישראלי בנתה הרבה על איל שטיינמן (56.95) הצליח לצמצם את הפער מול ריק ארלרץ (57.03) במיקצה הפרפר, ואז זינקו למיקצה האחרון בארון וווהר ויים. אחרי 50 מטרים סגר זוהר את הפיגור ל־8 מאות השניה אבל בארון, במאמץ עלאי, חתר את 50 המטרים האחרונים שלו במכביה, סיים במיקצה שלו ב־51.62 שנ' (ויים 52.02) והוביל את ארה"ב לשיא מכביה מצוין 3:54.45 ד' (הקודם 3:57.03 ד'). השחיינים שלנו קבעו שיא ישראלי חדש: 3:55.43 ד'.

"זה היה המישחה הקשה ביותר שלי בארץ, אמר סת בארון. "הנשתי עייפות גדולה אבל ידעתי שאני חייב זאת לעצמי ולחברי. עכשיו הנשמתי את המטרה שהצבתי לעצמי, את היפים האחרונים כאן לא אשכח לעולם ואני מקווה לחזור לישראל, אם לא כשחיין אז כתייר, או אולי כמאמן בית ספר לשחיה."

המאמן בבריכה

המישחה ל־1,500 מ' הוכיח פעם נוספת את כשרונו של ריק ארונברג. הוא פתח בקצב מהיר מאד (58.40 ב־100 מ') וכמעט עלה פרק זמן ממוקד, למרות כי נחלש באורח מבכין לא חיה אף לא רגע בספקנות. ריק זכה במדליית הזהב הרביעית שלו בשיא מכביה — 15:55.39, שיפור של 19.11 לשיאו של אמיר גיגאל, גם מדליות הכסף והארד נפלו בידיים אמריקאיות, פיגרו הרחק מאחור.

הזוכה במדליית הכסף חייב גם משהו לשחיה הישראלית. היה זה לא אחר מאשר ג'ף קובין בן ה־17, אחיה הצעיר של "מיכל", שזכתה בשתי מדליות כסף במכביה שעברה במדי ישראל. כשהוא מחובק ע"י אחותו אמר לי ג'ף בחצי עברית־חצי אנגלית: "הבטחתי למיכל להמשיך בדרכה והצבתי שיא אישי. זה נהדר". ג'ף ומיכל נעים בשנים האחרונות בין ארה"ב וישראל. "אחרי שאסיים את לימודי באוניברסיטת מישיגן, שם אני מתחיל השנה, אולי אחליט לבוא סר פית לישראל", הוא אומר.

שריל סגל נמוכת הקומה בת ה־16, מלונג־איילנד, זכתה במדליית הזהב האישית היחידה שלה בשיא מכביה ב־200 מ' פרפר — 2:18.03 ד', שיפור של קרוב לשלוש שניות לשיא של וונדי ויינברג מ־1977. ג'יל רותקופף זכתה במדליית הזהב שלישית הוכיחה עליונותה בסגנון הגב בשיא מכביה ב־200 מ' 2:26.23 ד', שיפור של 1.27 שניות לשיא של האוסטרלית פיטרס. ולקינות, מדליית הזהב החמישית של שריל קריגסמן ששחתה אחרונה במישחה השליחות ב־200 מ' חופשי והובילה את ארה"ב לשיא יסוד של 8:40.27 ד'. התקווה של הבנות שלנו למדליה מכסה אחת נגזזה הן סיימו במקום הרביעי והאחרון.

רון באלאשוור, מאמן נבחרת ארה"ב, לא הצליח לחמוק מהגורל של כל מאמן של נבחרת אלופה — להיזרק, בכגדיו, למי הבריכה. שחייניו קמתינו לו שעה ארוכה אבל לנסוף לכדו אותו ונתנו לו לחוש קצת את המים, בתם השקיעני כה הרבה מאמץ בשבוע האחרון.

שלושה הראשונים

גברים

★ 200 מ' מעורב: 1. בארון (ארה"ב) 2:08.38 (שיא מכביה), 2. ליפשיץ (ישראל) 2:09.20, 3. רדז (ארה"ב) 2:10.46.

★ 1500 מ' חופשי: 1. ארונברג (ארה"ב) 15:55.39 (שיא מכביה), 2. קובין (ארה"ב) 16:03.78, 3. ישראל 16:15.39.

★ 4×100 מ' מעורב: 1. ארצות הברית 3:54.45 (שיא מכביה), 2. ישראל 4:07.11, 3:55.43.

נשים

★ 200 מ' פרפר: 1. סגל (ארה"ב) 2:18.03 (שיא מכביה), 2. גרין (ארה"ב) 2:19.53, 3. אמורים (בראזיל) 2:32.38.

★ 200 מ' גב: רותקופף (ארה"ב) 2:26.23 (שיא מכביה), 2. כריס ספקטור (ארה"ב) 2:26.47, 3. פרוכטר גארסה (בראזיל) 2:31.34.

★ 4×200 מ' חופשי: 1. ארצות הברית 8:40.27 (שיא יסוד), 2. בראזיל 8:56.64, 3. קנדה 9:00.10.

המדליות בשחיה

	זהב	כסף	ארד
ארה"ב	27	19	15
ישראל	2	6	3
קנדה	1	—	4
בראזיל	—	3	6
מכסיקו	—	1	2
אוסטרליה	—	1	—

זוכי המדליות

אחרי היום השמיני למשחקי המכביה

שם המדינה	זהב	כסף	ארד
ארה"ב	99	78	38
ישראל	49	56	67
קנדה	9	13	20
בריטניה	7	3	10
בראזיל	6	9	11
צרפת	6	5	4
הולנד	5	4	1
מודיעין	2	5	7
אוסטרליה	2	4	6
שוויצריה	1	2	2
גרמניה	1	2	1
דנמרק	1	—	1
מקסיקו	1	3	12
ארגנטינה	7	2	—
אוסטריה	—	1	1
אישליה	—	1	—
פינלנד	—	1	—
נבחר מעורבות	—	1	2
הונג	—	—	1
שוויץ	—	—	1
בלגיה	—	—	1

★ בטבלה חסרות המדליות של קרבי העשרה.

27 ניצחונות ב־30 מישחים — לארה"ב

השלל של בארון: 7 מדליות, נשיקה מאבא וחיבוק לאמא

ריק ארונברג (4 זהב) ושריל קריגסמן (5 זהב) השחיינים המצטיינים ★ 6 שיאי מכביה, שיא ישראלי ושתי מדליות כסף לישראל — ביום האחרון

סת בארון מציג בגאווה את אוסף המדליות שלו: 6 זהב, 1 (צילום: עוזי קרן)

בדורקרב חד צדדי בגמר

ישראל הביסה את ארה"ב 15—5

כדורמים

מאת משה הר־געש

בבריכה של אוניברסיטת תל אביב נראה אמש מחזה בלתי נקובל בימים האחרונים: ספורטאי ארה"ב צעדו ב־ראשים מורכנים על שפת הבריכה. הביטו בקינאה לעבר הישראלים שצעדו בגאווה, למדרגה הגבוהה של רוכז המדליות בסוף אחת. היה זה רקות ספורות לאחר גמר טורניר הכדורמים של המכביה ה־12, בו הביסה נבחרת ישראל את נבחרת ארה"ב 15—5, והוכיחה כי למרות הכל גם את האמריקאים אפשר לנצח בבריכה.

הנבחרת הישראלית הפגינה כושר מצוין, הובילה כבר ברבע הראשון 5—0, עלתה ליתרון 8—1 במחצית, ברבע השלישי 11—3 ובסיום 15—5.

★ **לישראל הבקיעו:** טל סנונית 4 שערים, אוהד בן דרור 3, רוני קרן 3, אייל קניג 2, ארנון פלג 1, רמי פרייר 1, מיקי ויצן 1.

★ **לארה"ב הבקיעו:** צ'ארלס הריס 4 שערים, דייויד פוסט 1.

שפטו אמנסיו מספרד, פיצ'ורנו מאיטליה, 700 צופים בבריכת ה־אוניברסיטה בתל אביב.

לראשונה בהיסטוריה של המכביות

היום גמר כל־ישראלי מנסדורף מול בלום

גליקשטיין־מנסדורף זכו בזהב בזוגות

מאת מיכאל קרנון

טניס

אוניברסיטת נורת'וסטרן 6—4, 6—1, 6—2, גלעד בלום בן ה־18 גבר על ביל סטנלי בן ה־20 מאוניברסיטת הארוורד 6—4, 6—1.

היום יהיה גם הגמר לזוגות נשים בו יפגשו ארבע חובבות מארצות הב' רית. בחצי הגמר ניצחו ג'יימי גולדר וניציל קלורמן את הישראלית רקפת בניטיני ואילנה ברגר 6—2, 6—4, 6—4. איילין טל ורוני ריס ניצחו שתי ישראליות אחרות, שגית דורון ואילנה ברגר, 6—4, 6—1, 6—1.

לחצי גמר היחידות העפילו ארבע המדורגות הראשונות, כולן מארצות הברית. היום יתמודדו טל נגד ריס וק' לורדן נגד גולדר.

התוצאות בבוב הגמר: טל — קארי לין כהן (קנדה) 7—5, 7—6, ריס — קאתי סיפוס (קנדה) 6—2, 7—6, קלורמן — שגית דורון 6—3, 6—2, גולדר — שרית שלו 6—0, 6—4.

האוסטרים פירסמו הרכב נבחרתם

איגוד הטניס האוסטרי הודיע אתמול את הרכב נבחרתו למישחק גביע דייויס נגד ישראל בין ה־2 ל־4 באוגוסט. בהרכב האוסטרי השחקנים הבאים: תומאס מוסטר, ברנהארד פילס, אלכסנדר אנתוניץ', פטר פייגל.

היום עומדים להמריא למחנה אימון באיזוסה שלמה גליקשטיין ושחר פרקיס ומחר יצטרפו אליהם גלעד בלום ועמוס מנסדורף.

נואה הדיח את קונורס בטורניר וושינגטון

וושינגטון (א"פ). יאניק נואה, כוכב הטניס הצרפתי שורוג כאן שלישי, הדיח את המדורג הבכיר ג'ימי קונורס מארה"ב 6—4, 3—6, 6—2 כדי להעפיל לגמר הטורניר המקומי. נואה ישחק בגמר עם הארגנטיני מרטין חייטה, שגבר על בן ארצו מארסלו אינגלארמו 6—4, 5—7, 6—2.

בגמר טורניר הנשים בניופורט, רוד איילנד, ניצחה כריס אוורט־לויד את פאם שריוור 6—4, 6—1. היה זה ניצ' חונה ה־15 של כריס על יריבתה, שלא גברה עליה מעולם.

צמדים מישראל מחר בגמר

שני צמדים ישראלים יתמודדו מחר בגמר לזוגות גברים בטניס־שולחן. בחצי הגמר ניצחו יוסי בוגן וגיל ברכה את בורשטין ואבואף מארגנטינה 2—0. דרור פוקס ומנחם שטיין גברו על הבריטים רייט ואברהם 2—1, בגמר לזוגות נשים יתמודדו איריס כרמי וסיגל לב (ישראל) עם שטופמקר וגורן (ארה"ב). הישראליות גברו על שוורצברג ופלצר (אוסטרליה) 2—0 האמריקאיות ניצחו את מרים חזן ועינת קורסיה (ישראל) 2—1, בגמר לזוגות מעורבים יתמודדו הישראלים פולאק וכרמי עם בוגן וקורסיה.

• **סיוט:** ארה"ב זכתה במדליית הזהב בתחרות הקבוצתית בחרב. במדליית הכסף זכתה קבוצה מעורבת ובמדליית הארד ישראל.

כדורעף

ישראל — בראזיל הערב בגמר

משחקי הגמר לכדורעף לגברים ולנשים יהיו הערב בהיכל הספורט על שם גולדברג בירושלים.

בגמר הגברים (20.30) יתמודדו ישראל ובראזיל. במישחק על המקום השלישי (16.0) יפגשו ארה"ב וארגנטינה. בגמר לנשים (18.00) ישחקו בנחרות היתה התוצאה 1 — 1.

בחצי הגמר האחר (17.30) יפגשו בנחרות הרלנד ומודיעים. הולנד גברה על ארה"ב 2 — 1. (1 — 0) ומודיעים ניצחה את מכסיקו 2 — 1. (2 — 0).

ארגנטינה זכה בתואר עולמי באיגרוף.

קמפיונה ד'איטליה (ע"ר) המתארגף הארגנטיני אובאלדו באקו זכה בתואר העולמי במשקל קל־חצי־בינוני, בהכניעו בנוקאאוט שבבי בסיבוב הת' שיעי את האלוף האמריקאי ג'יי האוצר.

עובר עיריה זכה ב"טוטו־אומו"

יעקב נבון, עובר מולקת גנים תנוף בעיריית תל־אביב, זכה בהגרלת ה"טוטו־אומו" שנערכה אתמול במשרדי הספורטוטו.

יעקב נבון ואשתו מזל מתקיימים מהמשכורת החודשית. לשניהם אין רשיון נהיגה.

אתלטיקה

מאת רון קופמן

נכון לסיום תחרויות האתלטיקה, למעט קרב עשרה, מצב האתלטיקה הישראלית בכי רע, בכל מקרה יהיה חיבול דל מאוד.

הרמה מעשיכה להיות ירודה, ורק שיפור של היום האחרון עשוי לשפר את המצב.

אמש נקבעו ארבעה שיאי מכביה: ברייצ 400 מ' מעולה של האוסטרלי מארק רוזנברג, שיא של הקנדי גורדון אורליקוף בריצת 110 מטרים במסגרת קרב עשרה (14.83 שניות), ביידוי פטיש ובקפיצה משולשת.

משהו פגום ככל הנראה בתתקדמות האתלטיקה היהודית, שבמכביה הנוכ־ חית ציפו המארגנים כי תפרח. אבל לאמיתו של דבר רואים בקושי את הנבטים.

לאור האדישות המסוימת שהשתל־ טה עלינו בשלושת הימים האחרונים, לא ציפינו שרווקא האוסטרלי מארק רוזנברג יקפיץ אותנו עם שיא מכביה מעולה בריצת 400 מטרים. אבל רד־ זנברג, תושב סידני בן 23, פרץ מהר ובקצב שנשמר כמעט עד לסיום קבע 46.54 שניות. שיפור של שניה ותשע עשיריות לשיא הקודם.

"אני מרוצה מאד. זה הזמן הטוב ביותר שלי, כאשר התוצאה הקודמת היתה 46.64 שניות. אני מייחס את הצלחתי לתנאים המעולים שניתנו כאן למתחרים", אמר האתלט העווד בעינו הימנית. שזו לו המכביה הראשונה. מארק, שסיים לימודי מש־ פטים לפני זמן קצר, עוסק באתל־ טיקה ארבע שנים. הוא התחיל ב־200 מטרים, ורק בשנת החורשים האחרו־ נים החליט להמר על המרחק הכפול.

הקצב המהיר שהכתיב הביא גם את מארק הנדלסמן (שזכה במדליית הכסף) לירידה משיא המכביה הקודם, עם 48.20 שניות. במדליית הארד זכה קרלוס נאיבריירא מארגנטינה, 49.67 שניות. האמריקאי דייויד בלומברג נפסל לאחר ש"חתך" לשביל אחר. ככל שחולפים הימים מתברר כי לאמריקאים היו ציפיות מוגזמות מהאתלטים שלהם, ורומה שהתוצאות שמסרו עם בואם ארצה חורגות בהרבה מרמת האתלטים שלהם, או שקיים הסבר נוסף לרמתם הירודה עד כה.

פעמיים בריטניה

הבריטית בת ה־19 ליסה גוריף, שחומת עור, הוכתרה לאתלטית היהר־ ריה המהירה בעולם, לאחר שהשלימה ניצחון כפול במיאוצים. אמש ניצחה בריצת 200 המטרים. גוריף, תושבת אסקס, שכל עיסוקה אימונים, לא נזקקה למאמץ מיוחד כדי לנצח בתוצאה 24.43 שניות, הרחוקה מש־ אה האישי — 23.80 שניות. "אני מאושרת להיות היהודה המהירה במ־ כביה, ואני רוצה לומר שהתחרות היתה מאורגנת בצורה נפלאה, טוב יותר מהרבה תחרויות בהן השתתפתי" אמרה. שניה הגריעה אורית קולודיצ'־ סוכה ב־6 מדליות זהב בשתי המכ־ ביות שהשתתפה, אמר סת. "להיות שותף לשיא של ספין זה הכבוד הגדול ביותר שאני יכול לחשוב עליו".

במישחה האחרון שלו לקח סת חלק בניצחון המשתתפים הש־ רבים. היה ברור מראש שהמשימה של ארבעת השחיינים תהיה קשה, אך בארון הוכיח כי הוא אחד השחיינים הטובים בעולם, כאשר הוביל את חבריו לקבוצה לניצחון מרשים. בארון, שעבר ניתוח בכתף לפני שנה, הוכיח כי הוא מסוגל לשחות בכל הסגנונות, ואף שלא התאמן במיוחד לקראת המישחה, הוכיח כי הוא עדיין אחד השחיינים הטובים בעולם.

בריצת הפתיחה שחה בארון בסגנון חופשי, נתן לחבריו יתרון קטן, ואז הגיע תורו של ריק ארונברג, שהוכיח כי הוא עדיין אחד השחיינים הטובים בעולם, כאשר הוביל בבטחה את חבריו לניצחון. בארון, שחה בסגנון חופשי, נתן לחבריו יתרון קטן, ואז הגיע תורו של ריק ארונברג, שהוכיח כי הוא עדיין אחד השחיינים הטובים בעולם, כאשר הוביל בבטחה את חבריו לניצחון. בארון, שחה בסגנון חופשי, נתן לחבריו יתרון קטן, ואז הגיע תורו של ריק ארונברג, שהוכיח כי הוא עדיין אחד השחיינים הטובים בעולם, כאשר הוביל בבטחה את חבריו לניצחון.

פסילה קנדית

ברצת 100 מ' משוכות לנשים ניצחה פויה נייגר עם שיא נוער עד גיל 18, בזמן 14.33 שניות. ניצחון שהשיגנו אמש היה ברצת השליחות 4×400 מ', בתחילת הריצה אירע מקרה מוזר מאוד, כאשר ז'אקי פול הקנדית שחומת העד פסלה פעמיים בזינוק, והתירה את הקרב על הזהב בין שתי מתחרות בלבד — ישראל וארה"ב. פול לא התגשה במיוחד מאבדן המדליה הבטוחה של נבחרתה, ובירור העלה כי הפסילות נעשו בכוונה תחילה, מאחר ולקנדיות היו רק שלוש נציגות לרצת השליחות, במקום לישראליות היתה פול לפרוש באמצע המירוץ, אך לאחר מכן שינתה את דעתה, ופסלה בזינוקים. אידית מורלי, פויה נ'ני, אירים גלעד ונועה בן־מלך, לא נזקקו למאמץ מיוחד כדי לנצח בפרש ניכר את האמריקאיות ולקבוע זמן של 3:52.65 ד'.

במקצועות השדה הקלו אתמול שני שיאי מכביה. קנת פלאקס, מב־ כירי יודי הפטיש בארה"ב, קבע ביידוי החמישי שלו 68.34 מ' — שיפור של 1.20 מ' לשיא הקודם. פלאקס היה מאוכזב מאד בתום התחרות, ואמר כי קיווה לקבוע כאן תוצאה שתנוע סביב 72 המטרים. במדליית הכסף זכה טוד קאופמן, גם הוא מארה"ב, בשיא אישי 53.02 מ'. עמיתו רבינוביץ' מישראל זכה באחד עם 44.26 מטרים. רק בראו של פלאקס אישר קיום התחרות, בה השתתפו אתלטים ישראלים שלמדו מירביים האמריקאי את עקרונות היי דוי לפני כשבוע.

בקפיצה משולשת קבע ולאד סורן שיא האישי, כבר בנסיונו הראשון, ושיפר ב־32 ס"מ את השיא הקודם של ג'פרי גייבל מארה"ב שנקבע לפני 12 שנה. סורן עבר 15 מ' עוד פעמיים במהלך התחרות, אך לא הצליח לשפר את הישגו.

צביה וייספלד זכתה במדליית הזהב בכידון עם 40.84 מטרים, והקדימה את קלרה סימון — 40.64 מ' ואת סנדי דורשלאג מארה"ב (40.32), בעלת הישג של 46 מטרים.

המשך התחרויות הערב ב־19.30, אלוף המכביה ה־11, ג'יימס אספיר מבריטניה (בלבן), חזר אתמול על ניצחונו בריצה הקלאסית ל־1,500 מטר. (צילום: עוזי קרן)

נבחרת הנכים נוצחה בגמר בקנדה

נבחרת הנכים של ישראל בכדור־ שער זכתה בהישג נכבד, כשדורגה במקום השני בתחרויות הגביע העולמי שנערכו בקלגארי, קנדה.

במישחק הגמר שהיה אתמול נגד הנבחרת הספרדית ישראל 1—0 לאחר הארכה. קורם לכן גברו חניכיו של שמואל זיידל, בחצי הגמר, 1—0 על גרמניה. בסך הכל קיימה הנבחרת הישראלית 11 מישחקים, מהם ניצחה בשישה, סיימה ארבעה בתיקו ונחלה הפסד יחיד.

בסיום הטורניר הועלן לנבחרת ישראל, המורכבת מספורטאים עיוור־ רים נכי צה"ל, פרס מיוחד על ההגנה הטובה ביותר.

אופק בכובע אוסטרלי

הזוועד האולימפי הישראלי ערך אתמול את קבלת הפנים המסורי־ תית שלו לראשי המשלחות האורחות למכביה, בסעודת צהריים במלון דן בתל אביב. בהשתתפות כל המיומי של הספורט הידוד בעולם. ראש המשלחת האוסטרלית, מייקל ווריובסבסקי (במרכז), הגיש למזכרת כובע אוסטרלי רחב־שוליים ליו"ר הזוועד האולימפי הישראלי יצחק אופק (משמאל). מלבד השניים נשאו דברי ברכה גם צ'ארלס פאלמר, יו"ר הזוועד האולימפי הבריטי (מימין) ומייק קוזיזי, יו"ר הזוועד המארגן של המכביה ה־12. הינחה את האירוע דובר מוסדות הספורט בישראל, יהודה גבאי. (צילום: אריה קנפר)

הראגבי — לא מסוכן ולא רק לבעלי גוף

פיטר פוקס, קפטן נבחרת אוסטרליה, לא יסתפק בפחות ממדליית זהב

מאת משה הר־געש

"לולא המצב הקשה אולי היינו נשארים כאן לתמיד", מודה פיטר פוקס, צעיר שרירי וגבה קומה בן 25 מאוסטרליה — קפטן נבחרת הראגבי של ארץ זו, המועמדת לזכיה במדליית הזהב. "זו המכביה הראשונה שלי", סיפר פוקס. "יש לכם ארץ נפלאה, אנשים נחמדים ואדיבים, ואנו ממש עושים כאן חיים משוגעים. זו גם הדעה של כמה מחברי, שהיו מוכנים להישאר כאן לזא היה המצב הכלכלי שונה. שמעתי מאחת העובדות, שהיא משכירה כ־150 דולר בחודש. זו כמחצית השכר השבועי באוסטרליה".

פיטר הבלונדי הוא יליד ניו־זילנד, אך חי תקופה ארוכה בסידני. מקור פרנסתו: גינון ותיכנון גינות וגנים. בסידני אכן יש למקצוע כזה כר נרחב לפעולה, בגלל הבתים החד קומתיים. הוא תמה מעט על השאלה, מדוע בחר דווקא בראגבי, "זה הספורט הלאומי שלנו. אני עוסק בו מגיל צעיר. תמיד ראיתי בתחרויות בטלוויזיה, והיה זה טבעי שארצה לעסוק דווקא בספורט הזה".

פיטר מפריך את הדעה, שרק בעלי גוף יכולים לעסוק בראגבי. הוא מצביע על חבר נבחרת ארצו, שקומתו ממוצעת ומיבנה גופו רזה, אבל למרות מידותיו הוא שחקן מצטיין. העיקר, לדבריו, להיות מאומן היטב עם עמידה מוצקה על הרגליים. הוא גם אינו סבור, שהראגבי מישחק מסוכן, "הרבה אנשים חושבים שאנו סופגים כל הזמן מכות. זה רושם מוטעה. אם הנך בכושר טוב, לא קורה לך דבר. הראגבי אינו מסוכן יותר מכדורסל, כדורגל או כל ענף ספורט אחר".

פיטר יודע כי בישראל אין הראגבי פופולארי, אך הוא סבור כי אי אפשר להתחיל לעסוק בענף בגיל מאוחר. בישראל חסרים כאן השורשים. אין זה מישחק קל. חוקיו קשים ומורכבים מאוד, הוא דורש יכולת פיסית גבוהה וגם אופי בלתי מתפשר, אך בגלל כל הקשיים הללו, הסיפוק גדול מאוד כאשר מצליחים.

פיטר וחבריו אינם חושבים על אפשרות שלא יזכו במדליית הזהב, "באנו הנה רק כדי להוכיח את כל הידיעים ולזכות בכבורה. נהיה מאוכ־ זבים מאוד אם נפסיד בגמר, כי מבחיני תנו, המכביה היא הרבה יותר מכפי שחושבים. אין לנו כל אפשרות אחרת להתחרות במפעל ספורט בין־לאומי כסדר גודל כזה. בשבילנו המכביה היא כמו אולימפיאדה".

כדורגל

ישראל נגד ברזיל — על הארד: מכסיקו — ישראל

מאת סופר "ספורט האריץ"

מדליית הזהב הראשונה של טורניר הטניס במכביה ה־12 הועקה אתמול בידי שבדיה, כאשר הביסה את וונצואלה 229 — 33 (116 — 10), במישחק האחרון בשלב המוקדם.

דורון נ'מצי הציב שיא קליעה, כאשר קלע 84 נקודות, יתר הקלעים לישראל: דניאל 34, נמרוד 26, שטיינהאוּר 23, מלייסר 19, רכלים 12, אפסלם 11, גורדון 9, מרישמן 8, שוורצמן 4.

ישראל תשחק הערב (20.00) מול ברזיל (בריסמה) בשלב חצי הגמר נגד ברי איל שנברה אתמול על יתן 100 — 47 (50 — 24). בחצי הגמר השני (18.00) יתמודדו ארצות הברית וקנדה, אילו ניצחה אמש את גרמניה 131 — 30 וקנברה הביסה את אוסטרליה 96 — 46 (43 — 39).

תוצאות אחרות: ארגנטינה שויץ 116 — 40 (52 — 18), צרפת — בכסיקו 62 — 61 (36 — 35).

נבחרת הנשים של ישראל המתיעה אמש את ארצות הברית, היום יתמודדו טל נגד ריס וק' לורדן נגד גולדר.

התוצאות בבוב הגמר: טל — קארי לין כהן (קנדה) 7—5, 7—6, ריס — קאתי סיפוס (קנדה) 6—2, 7—6, קלורמן — שגית דורון 6—3, 6—2, גולדר — שרית שלו 6—0, 6—4.

כדורגל

ישראל נגד ארגנטינה

בחצי הגמר הערב

נבחרת הבדרגל של ישראל תתמודד הערב (19.45) באיצטדיון וינגייט ברמת־גן, עם ארגנטינה במישחק חצי הגמר של טורניר המכביה.

אתמול הבטיעה ישראל את איטליה 5 — 0 (2 — 0). אילו נתן הבקיע צמד שערים בדקות 17 ו־21, יהי השיערים: ניר לוין (53) ואלי דרייקס (55) ושלום תקוה (63).

ארגנטינה גברה אתמול 2 — 1, על בריטניה לאחר האריכה. בתום המועד החוקי היתה התוצאה 1 — 1.

*בחצי הגמר האחר (17.30

קטעי עתונות
The Jerusalem Post
23 -07- 1985

12th maccabiah המכביה ה
שראל השמחה כי בחמוז-1 באב 5745 15/07/85 - 25/7/85

Israeli control among men, U.S. dominate women

By JACK LEON

RAMAT HASHARON. – Top-seeded Israelis Amos Mansdorf and Gilad Bloom will fight out today's men's singles final of the 12th Maccabiah tennis championships, both advancing with impressive victories over top American college players. But the roles were reversed in the women's open, as unseeded local girls Sagit Doron and Sarit Shalev both went out in the semis to American opponents at the Israel Tennis Centre courts here.

No. 1 seed Mansdorf came through 4-6, 6-2, 6-2 against Jonathan Kamisar, seeded seventh in the 84-draw, and No. 2 Bloom cruised past fourth-seeded Bill Stanley 6-1, 6-4. *None of the 10 or so American-Jewish tennis pros are* competing in the tournament, and Shlomo Glickstein is restricting his participation to the doubles.

Doron was beaten 6-3, 2-6, 6-3 by No. 4 seed Danielle Klurman in the women's quarter-finals, while Shalev bowed out 6-0, 6-4 to No. 1 seed Jaine Goldner. The semi-final line-up is: Eileen Tell (No. 2) vs Ronnie Reis (No. 3) and Klurman vs Jaine Goldner (No. 1).

Evergreen 41-year-old Dutchman Tom Okker's dreams of more Maccabiah medals ended in yesterday's men's open doubles semis, when he and former Israeli champion Yair Wertheimer lost 6-3, 2-6, 6-4 to Americans Kamisar and Scott. Back in 1965, Okker won gold medals in singles and mixed at the seventh Games.

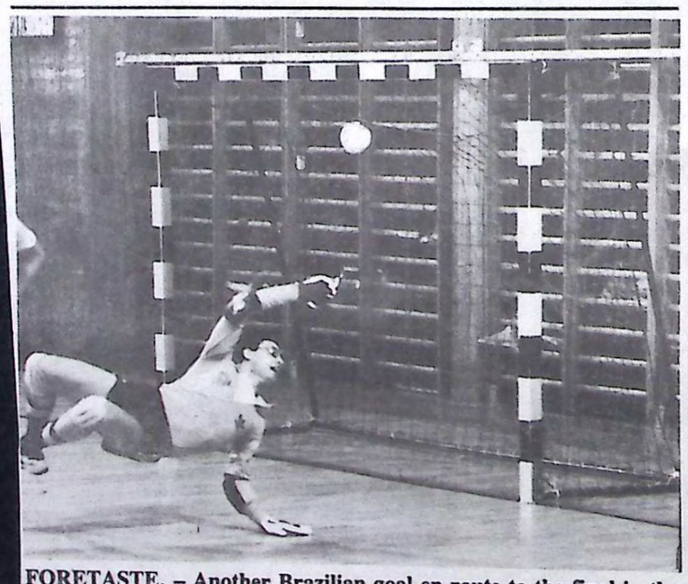
In the other semi-finals, Glickstein and Mansdorf beat Bloom and local junior star Amit Naor 7-0, 6-2.

The women's doubles semi-finals will both be fought out between Israeli and American combinations: Doron and Ilana Berger meet Tell and Reis, while Orly Bialostocki and Rakefet Binyamini take on Golder and Klurman.

Starting off today at 9 a.m. will be the singles and doubles finals of the Maccabiah veterans' championships.

Singles line-up: men's over-35, Jackie Saul (Israel) vs Brian Anstey (U.S.): women's over-35, Marlene Bethlehm (Modi'im) vs Nadine Levy (U.S.); men's over-45, Raoul Geller (Israel) vs Yitzhak Ben-Shahar (Israel): men's over-55, Nissan Leviathan (Israel) vs L. Brose (U.S.).

The men's open final takes place at 3 p.m. and the championships conclude tomorrow, with all maches at Ramat Hasharon.

FORETASTE. – Another Brazilian goal en route to the final in the mini-football competition. This one was put past the Uruguay 'keeper in Brazil's 7-0 victory. (Brutmann)

By PAUL KOHN

TEL AVIV. – Argentina and Brazil will meet in the final of the highly popular mini soccer competition at 8.30 tonight at the Tel Aviv University hall.

The hall holds only 1,800 spectators and is certain to be packed to capacity. The earlier game between Israel and Mexico for third place kicks off at 7 p.m.

Argentina qualified by a shock 3-1 win over Israel to win 3:1 in the semi-final. In earlier games Israel had looked a cut in class above the Argentinians, who only scored a last minute 1-0 win over pedestrian Uruguay.

Brazil must be favourites for the title, following their impressive 3-0 win over Mexico in the semi-finals. But the fans can look forward to an extravanganza of talented ball play in this five-a-side Latin Americans line-up.

The Americans were simply awesome

By PAUL KOHN

TEL AVIV. – American teenagers won all the gold medals on the final day of 12th Maccabiah Swimming yesterday.

The programme culminated in an awsome show of strength in depth by the U.S. swimmers, unequalled at any previous Maccabiah. Every one of their 25 strong squad won a Maccabiah medal. They won all but three events in five days of competition and every relay race. Every American girl swimmer set a new Maccabiah record.

Two 17-year-olds were given special awards as the outstanding swimmers of the Maccabiah – Cheryl Kriegsman of Los Angeles and Rick Aronberg of New York. Both timed personal bests at the games.

Their achievements will see them into the U.S. National and possibly *Olympic trials* for Seoul, said their proud team chief Norman Goldbloom.

Cheryl's parents, Dr. Jack Kriegsman, a Beverly Hills orthopaedic surgeon, her mother Helen, brother David and sister Lisa were all here to see their champion. She won three individual and two relay gold medals.

Sixteen-year-old Cheryl Segal of Long Island yesterday smashed the last of Wendy Weinberg's 1977 Maccabiah records, when she turned the tables on Dorie Green to win 200m. butterfly, with Paula Amorim of Brazil third.

Rick Aronberg broke 16 minutes for the 1,500m. for the first time in any Maccabiah. He timed 15:55.39 minutes, to beat teamates Jeffrey Kevin (16:03.38) and Daniel Israel (16:15.39). Aronberg won three individual golds and one relay race.

Seth Baron, 21, of Auburn University, Alabama, was top of the medal table with three individual and three relay gold medals on his chest. In 1981, he was a reserve for the U.S. team, but did not make the trip to Israel.

Yesterday, Baron won the 200m.

No. 1 SMILE. – Rick Aronberg (Guthmann)

Individual Medley in Maccabiah record time beating Israel's Yochai Lifschitz and Brett Rose, of the U.S. Baron timed 2:08.30, Lifschitz 2:09.20 and Rose 2:10.46 minutes.

The top 15 medallists of the 12th Maccabiah were:

	Gold	Silver	Bronze	Relay Gold
Seth Baron (US)	3	1	0	3
Cheryl Kriegsman (US)	3	1	0	2
Rick Aronberg (US)	3	1	0	1
Jill Rothkopf (US)	2	0	0	2
Daniel Simkowitz (US)	2	0	0	1
Ruth Grodsky (US)	2	1	0	0
Eyal Stigman (Is.)	2	0	0	0
Dorie Green (US)	1	1	0	2
Shannon Orcutt (US)	1	1	1	1
Brett Rose (US)	1	1	1	1
Lenn Rosenberg (US)	1	0	1	0
Peter Burton (US)	1	0	0	1
Jana Promislow (Can.)	1	0	0	0
Tom Pereless (US)	0	0	1	1

U.S. aiming to stop high-flying Canadians

By STEVE LEIBOWITZ

Canada and the U.S. advanced to the final in the Maccabiah Softball and today play-off for the gold medal.

The Canadians beat Israel 7-2 and finished the round-robin opening series unbeaten, 5-0. Their rivals, the U.S., meanwhile, defeated Mexico 6-1 and finished with four wins and a single loss to Canada.

The final is a two out of three play-off with their preliminary round win over the U.S. counting in Canada's favour. If Canada win today they thus win the tournament outright. If, however, the U.S. win, a third and final game will be played tomorrow.

Today's game begins at 3 p.m. at Sportek, Tel Aviv.

Israel played well and finished with a 3-2 record and will play-off for the bronze medal against Venezuela. The South American team finished 1-4 tied with Mexico and Argentina. They advanced into the play-off based on a run differential. The game for the bronze is at 9 a.m.

The Walrus strikes

PETAH TIKVA. – Maccabi Modi'im crumbled under the weight and accuracy of the medium paced bowling of Steven "Walrus" Mullins and Britain moved emphatically into the final of the cricket competition with a decisive 81-run victory here yesterday.

Britain won the toss and batted slowly but carefully to conjur up a total of 137. They were bowled out in the very last of their 50 overs after Eddie Feather had top scored with 35 and Martin Schultz contributed 21. They were more than assisted by the grassing of over half a dozen catches by lackadaisical Modi'im fielders.

That difference also told when Britain held on to some fine catches and also enjoyed the benefit of two run outs in the Modi'im innings. One of them might have been critical as it disposed of Modi'im's skipper and top batsman Willy Kirsch.

Mollins finished with 3-3 in six patient overs while Colin Walters picked up two useful wickets and Modi'im were bowled out in 35 overs for a miserly 56.

Final showdown

By DON GOULD

As the basketball tourney draws to a close, the likelihood of both the U.S. and Israel remaining undefeated and topping their respective groupings has hardened.

Israel are expected to face off against Brazil, in the semi-final, with the U.S. probably meeting Canada. The games for third and fourth place, and for the silver or gold will take place tomorrow evening as a doubleheader at the Yad Eliyahu Sports Palace.

Sunday night's fourth round results saw the U.S. surviving a scare from Brazil. The South Americans held a three-point half-time lead 32-29. But the U.S., led by Alan Dolinsky's 21 points, came roaring back in the second half to win comfortably 85-60, thereby knocking the Brazilians from the list of the unbeatens.

Israel, in a game marred by excessive fouling on both sides, pinned the first loss on Australia 135-69.

Other fourth round action saw Mexico beat West Germany in overtime 70-67, France tripping winless Greece 86-78, Argentina blasting Venezuela 121-36 and Canada bombarding Switzerland 109-48.

TODAY AT MACCABIAH

BASKETBALL. – 1800, 2000. Semi-finals, Rommema, Haifa. Other play-offs, Kfar Maccabiah.
CRICKET. – 0900. Bronze medal play-off, Israel v Modi'im, Petah Tikva.
FENCING. – 0900, 1700. Epee, Sabre preliminaries and finals. Wingate.
FIELD HOCKEY. – 0830, 1000, 1600, 1730. Women and men bronze medal play-offs and finals. Wingate.
FOOTBALL. – 1730, 1945. Semi-finals, Winte Stadium. Other play-offs TA University.
LAWN BOWLS. – 0900. Mens singles and rinks, Savyon. Womens singles and rinks, Kfar HaMaccabiah.
MINI FOOTBALL. – 1600, 1730, 1900, 2030. Final play-offs, TA University.
RUGBY. – 1600, 1730. Final and bronze medal play-off. Kibbutz Ha'Ogen.
SHOOTING. – 0900. Olympic air pistol, men and women. Hapoel Tel Aviv.
SOFTBALL. – 0900, 1500. Play-offs. Sportek, TA.
SQUASH. – 0900. Tema competition, Kfar Maccabiah.
TABLE TENNIS. – 1500. Mens and women singles, consolation games. Beit Halochem, TA.
TENNIS. – 0800. Mens and womens singles, consolation games. 1500. Singles semi-finals and doubles finals, ITC Ramat Hasharon.
TRACK AND FIELD. – 1000. Heats; 1930 Heats and finals, Hador Yosef.
VOLLEYBALL. – 1600, 2030. Final play-offs, Goldberg Hall, Jerusalem.

Impressive vets

By FAITH SPECTOR

CAESAREA. – Maccabi Modi'im lead the way after two rounds of the 54 hole veterans golf competition (for players over the age of 55) at the Country Club here. Their team – with the two best balls out of four counting – have compiled a total of 312 over the 36 holes. They are followed by the U.S. on 320, with Australia on 338 and Israel on 342.

Ronnie Harrison; 65, of Modi'im had fine rounds of 77 and 78 and heads the individual event on 155, he is four shots clear of his teammate Bernard Aronowitz with three Americans, James Ginsberg, Gerald Lint and Leon Blumenau is a three-way tie, one shot adrift on 160.

American Baseball

AMERICAN LEAGUE

Texas 7, Detroit 5; Toronto 11, Oakland 4; Baltimore 6, Kansas City 4; New York 5, Minnesota 2; Boston 8, California 4; Cleveland 4, Chicago 3, 10 innings; Milwaukee 5, Seattle 4.

NATIONAL LEAGUE

SUNDAY'S GAMES: Houston 5, Montreal 4; New York 15, Atlanta 10; Cincinnati 7, Philadelphia 6; St. Louis 4, Los Angeles 2, 10 innings; Pittsburgh 5, San Diego 2; San Francisco 2, Atlanta 1.

CRICKET. – Rain washed out the third and final day of the Australian cricketers' match against Glamorgan at Neath yesterday. The touring side, 105 overnight in reply to Glamorgan's massive first innings total of 409 for three declared, had hoped for further practice for their middle-order batsmen in advance of next week's fourth test.

Hockey finals

By JACK LEON

TEL AVIV. – Holland and Maccabi Modi'im will fight out both the men's and women's finals of the field hockey championships. The intriguing "double header" starts at 4 p.m. at the Wingate Institute.

The play-off for bronze medals will take place at 8.30 a.m. at the same venue. The line-up is Israel vs Belgium (men) and Argentina vs Australia (women).

Attention Foreign and Local Maccabiah Athletes

ANDREI SORAN, Bronze Medallist, 11th Maccabiah, cordially invites you and your friends to his **Tzalahat** restaurant.
Join us in a pleasant Maccabiah family atmosphere, with tasty food and drinks at reasonable prices, serviced by pleasant and courteous waitresses.
★ Free champagne to Gold Medallists
TZALAHAT, 4 JABOTINSKY St., RAMAT GAN Tel. 03-737751
Opposite The Diamond Exchange at Delek gas station

ad066-20-F23

Soccer quarters

Israel, Argentina, Holland and Modi'im won through to the semi-finals of the soccer competition last night.

Israel trounced Italy 5-0; Argentina edged through by beating Britain 2-1 after extra time; Modi'im put out Mexico 2-1 and Holland beat the U.S. also 2-1.

Stupendous

Doron Jamchee scored an astounding 84 points as Israel defeated Venezuela by an unbelievable 229-33 in last night's basketball action.

Other results – U.S. 131 W. Germany 30; France 62 Mexico 61; Canada 96 Australia 76; Argentina 116 Switzerland 40; Brazil 108 Greece 47.

Waterpolo gold

Israel won the gold medal at waterpolo when they defeated the U.S. comfortably 15-5 at TA University last night.

Belgium took the bronze medal, beating Australia 7-4.

Argentinian bridge surprise

Britain, Argentina, Australia and Holland have reached the semi-final round of the Maccabiah bridge competition, being held at Kfar Maccabiah.

קטעי עתונות
הארץ
24 -07- 1985

12th maccabiah המכביה ה

מנסדורף אלוף — לאחר גמר עצבני נגד בלום

ניצח 6—2, 6—4 ★ טכס סיום קרתני

טניס

מאת מיכאל קרנון

ארבע שנים אחרי שהיה שלמה גליקשטיין לטניסאי הישראלי הראשון, שזכה במדלית זהב בתחרויות המכביה, הלך עמוס מנסדורף בעיקבותיו.

במישחק הגמר ניצח אתמול מנסדורף את חברו לנבחרת גביע דייוויס, גלעד בלום, 6—2, 6—4 לעיני כמה מאות צופים בלבד במרכז הטניס ברמת השרון.

מישחק הגמר לא התעלה לרמה גבוהה, כאשר שני החובטים העדיפו לשחק מהקו האחורי, לשניהם היו גם בעיות עם חבטות ההגשה. בעיקר אמורים הדברים לגבי בלום בן ה־18, שהפסיד בטערכה הראשונה שני מישחקוני הגשה. בלום שבר את חבטות ההגשה של מנסדורף במישחקון החמישי של המערכה השניה אבל עמוס הגיב מיד, עלה ליתרון 5—4 ובמישחקון הבא שבר שוב את חבטות ההגשה של בלום אחרי שישה שיוויונות. מנסדורף זכה בתואר אחרי שעה ו־40 דקות.

על חגיגיות מישחק הגמר העיבה התנהגותם הבלתי ספורטיווית של שני הטניסאים הצעירים, בלום הוזהר פעמיים ע"י השופט סטנלי ספרבר על שזרק את מחבטו, ובמקרה השני הופחתה ממנו נקודה אחרי שמחבטו שהושלך בזעם כמעט פגע באחד משופטי הקו.

מנסדורף, היוצא הבוקר יחד עם בלום למחנה האימון של הנבחרת באוסטרליה, היה עצבני מאד במערכה השניה ועירער בקולניות על החלטות השופטים.

טכס חלוקת המדליות בסיום היה קרתני ועלוב, והתנהל באווירה משפחתית מדי. על המגרש ניצבו עשרות אנשים, בעיקר אורחים מחו"ל שביקשו להנציח במצלמותיהם את מעמד הענקת המדליות לוותיקים מעל גיל 35, מעל 45, מעל 55 שנה וגם לשחקני הנוער שסיימו אתמול את מישחקיהם. המראה הזה היה שונה לחלוטין מטכסים דומים במרכז הטניס ברמת השרון.

גמר אמריקאי

מישחק הגמר ליחידות יפגיש היום אחה"צ את הטניסאיות האמריקאיות ג'ימי גולדר, המדורגת ראשונה ורוני ריס, המדורגת שלישית. בחצי הגמר גברה גולדר על בת ארצה בת ה־16 דניאל קלורמן 6—4, 6—4, 6—1 וריס ניצחה את המדורגת שניה, איילין טל מארה"ב 6—2, 6—3, 6—2.

בגמר תחרויות הנוער ניצח דוד ננקין ממכבי מודיעים את רביב ויינר דנפלד מישראל 6—2, 6—4, 6—4. בגמר לנערות ניצחה זהבית גלאון מישראל את ליזה פרלמן (מכבי מרעיים) 6—2, 6—3.

עיטור לאברהם סייגר

עיטור מכבי ישראל הועניק אתמול במרכז הטניס ברמת השרון למר אברהם סייגר בן ה־75, יו"ר ועדת הטניס ב־10 המכביות האחרונות ולשעבר יו"ר איגוד הטניס. את העיניק לו מר עוזי נתנאל, מ"מ יו"ר מכבי ישראל.

האוסטרי מוסטר לסיבוב השני באליפות ארה"ב

ניצחון ליאניק נואה

וושינגטון (אי־פי), הטניסאי הצרפתי יאניק נואה נחלץ מפיגור 1—4 במערכה הראשונה, לפני שניצח את מארטין חייטה מארגנטינה 6—4, 6—3, בגמר הטורניר המקומי. נואה זכה בפרס הראשון בסך כ־35 אלף דולאר.

מרכז הכובד של הפעילות עבר ביניתיים לאינדיאנאפוליס, שם נפתחה אליפות ארה"ב על מיגרשי חימר, בהשתתפות אלוף ווימבלדון בוריס בקר — הופעת בכורה מאז ניצחונו הגדול בלונדון. בקר בן ה־17, המדורג שלישי, עמד לשחק הלילה נגד השוודי מיכאל פרנפורס, שניצח בסיבוב הראשון את הספרדי אלברטו טאוס 7—5, 6—4, איוואן לנדל מצ'כיה מדורג ראשון, לפני מנצח אשתקר, אנדרס גומז מאקוואדור.

תומאס מוסטר מאוסטריה, שית־מודד בשבוע הבא עם טניסאי ישראל בגביע דייויס, הדיח בסיבוב הראשון את דן גולדי מארה"ב 6—3, 6—1.

העיקר לנצח

ריצת 800 המטרים הפגישה, כרגיל, את היריבים המושבעים בשנים האחרונות — מארק הנדלסמן ועוז כץ. עוז פתח כהרגלו בקצב מהיר, אך כבר בהקפה הראשונה האט, ונראה היה כי הבעיה המנטאלית שלו עם מארק הופכת לבעיה פיסית, בכל פעם שהוא מתמודד איתו. מארק משך בקצב מהיר וב־100 המטרים האחרונים האט, משום מה, תוך כדי שהוא מביט לאחור לראות את הדולקים אחריו, פעולה שפגמה ללא ספק בהישג. השיא החדש הוא 1:49.29 ד', תוצאה בינונית מאד לרץ ברמתו של מארק. "אני לא חושב, בתחרויות רשמיות, על זמנים. המטרה שלי כאן היתה לנצח, כי המכביה היא מבחינתי האולימפיאדה הפרטית שלי. אתה שואל על שיא? קודם כל שיכירו בשיאים הקיימים שלי כאן".

עם סיום הריצה נדמה היה, כי לראשונה באתלטיקה הישראלית נזכה לראות שלישיה ישראלית שידרה מגבול 1:50 ד' בריצה אחת. אך התוצאות הרשמיות הוכיחו אחרת. עוז כץ זכה במדלית הכסף בזמן חלש לגביו — 1:50.24 ד', ושלמה אזולאי זכה בארד בשיא אישי — 1:50.69 ד'.

ריצת 10,000 המטר הגיבה את השיא הרביעי, שנקבע על ידי המרתוניסט הטוב ביותר בעולם היהודי, דן שלזינג'ר בן ה־31, מארה"ב בזמן 29:34.66 דקות. "אני מרוצה מהניצחון וגם מהתוצאה, הגם ששיאי האישי 28:33.0 דקות. אבל הערב היה כאן חם ולח מאד, וקשה היה לי להפיק מעצמי יותר". שלזינג'ר שיבח את אריה גמליאל, ואמר כי אחת הסיבות שהחליט על קצב מהיר היתה כדי לגרום למשבר אצל הרץ הישראלי, אך הלה נשאר צמוד אליו עד לסיום. גמליאל, שזכה במדלית הכסף, קבע 29:44.14 דקות. במדלית הארד זכה המרתוניסט יאיר קרני, במכביה הרביעית שלו — 30:16.34 דקות.

זהב שני לגורדון

גורדון אורליקוף, הקנדי בן ה־31 מוויניפג שהוכתר שלשום כמלך האתלטים לאחר שניצח בקרב־עשרה, השיג אתמול מדלית זהב נוספת ברי־צת 110 מ' משוכות, המקצוע החזק שלו, לדבריו. גורדון אמנם לא שיפר את שיא המכביה, אך הזמן שקבע — 15.11 שניות — הספיק, במדלית הכסף זכה קנדי נוסף, ברוס קהאן — 15.46 שניות, ובארד השיאן הישראלי במקצוע זה, אילן גולדווסר — 15.54 שניות.

דליה נבות השיגה מדלית זהב שלישית במכביה, כאשר קפצה לגובה 1.72 מ', אך נכשלה שלוש פעמים בניסיונה לשפר את השיא הישראלי (1.79 מ') בגובה 1.80 מ'. דוגמא נוספת לחולשת האמריקאים: שרה שלגמן, שהגיעה לתחרות עם הישג רשום של 1.88 מ' ו"הסתפקה" כאן רק ב־1.59 מ', וגם זאת בניסיון האחרון שלה.

האחיות נורה ושרה קולאס בלטו בריצת 3000 מ', כאשר נורה זכתה בזהב ב־9:44.92 ד', בהשלת כידון ניצח האמריקאי צ'ארלס גרין — 69.60 מ'.

"הסופרית" של היום היתה ריצת הסיום של המכביה ב־4×400 מ' גברים. הרביעיה הישראלית — מני רר־זנברג, עוז כץ, יואב מקל, מארק הנדלסמן — שכל כך רצינו שתנצח, נכנעה לרביעיה האמריקאית שכללה את דייויד קאסוטו, סאנפורד קומבס, מארק קיבורט ורונאלד בלומברג, אלה קבעו 3:13.02 דקות ונכשלו בניסיונם לשבור את השיא של נבחרת ארצם המחזיק מעמד 20 שנה. ישראל זכתה בכסף עם 3:16.32 ד', ושלישית היתה אוסטרליה — 3:18.57 ד'.

תחרויות האתלטיקה הסתיימו, וכל מה שנותר הוא לקוות לעתיד טוב יותר במכביה ה־13, בעוד ארבע שנים.

הקנדי גורדון אורליקוף ניצח אמש גם בריצת המשוכות ל־110 מטר, 24 שעות לאחר ניצחונו בקרב העשרה. (צילום: עוזי קרן).

גם 4 שיאי מכביה לא תיקנו את הרושם

סיגל גונן־קשת בקפיצה לרוחק, אורית קולודני ב־400 מטר, מארק הנדלסמן ב־800 מ' והאמריקאי דן שלזינג'ר ב־10,000 הורידו את המסך

אתלטיקה

מאת רון קופמן

גם אמש, בערב הנעילה של תחרויות האתלטיקה של המכביה ה־12, לא יצאנו — הישראלים — בהרי גשה טובה. אמנם היינו שותפים לקביעת שיאי מכביה, אך שיא ישראלי — אין. אמש נקבעו ארבעה שיאים: 400 מ' לנשים, 800 לגברים, קפיצה לרוחק לנשים וריצת 10,000 מטרים.

סיגל גונן־קשת קבעה הישג יוצא דופן, כאשר בחמש קפיצות מתוך שש שיפרה חמש פעמים את שיא המכביה, ובקפיצה הנוספת (החמישית) פסלה. השיא החדש הוא 6.13 מ', שיפור של 28 ס"מ לשיא הקודם. אך סיגל בת ה־22, אם לילד, שחזרה רק השנה לפעילות לאחר הפסקה בת שש שנים, לא היתה מרוצה. "חשבתי על שיא ישראלי. הרגשתי טוב, והאמנתי שאני מסוגלת לעשות גם את זה. חבל שלא הצלחתי."

אחת שהיתה מרוצה מיכולתה: אורית קולודני, שקבעה שיא מכביה בריצת 400 מ' — 55.85 שניות. שיפור של 23 מאיות השניה לשיא הקודם. סיגל, שרצה בשביל החיצוני (8), תיכננה לרוץ על פי קצב המתחרות שלה. אך השיבוץ שלה לא איפשר לה לראות מה קורה עם יתר הרצות. "רציתי בקצב שלי, ולא האמנתי שאנצח, אבל אני שמחה בתוצאה". התוצאה של קולודני, חיילת בת 19 וחצי מכפר סבא, מהווה שיא אישי, וה־הישג הרביעי בכל הזמנים של אתלטית ישראלית. במדליית הכסף זכתה הארגנטינית היפהפיה אנדריאה פוצ'ס — 57.26 שניות, ובמדלית הארד זכתה נועה בן מלך — 57.33 שניות.

ריצת 800 המטרים הפגישה, כרגיל, את היריבים המושבעים בשנים האחרונות — מארק הנדלסמן ועוז כץ. עוז פתח כהרגלו בקצב מהיר, אך כבר בהקפה הראשונה האט, ונראה היה כי הבעיה המנטאלית שלו עם מארק הופכת לבעיה פיסית, בכל פעם שהוא מתמודד איתו. מארק משך בקצב מהיר וב־100 המטרים האחרונים האט, משום מה, תוך כדי שהוא מביט לאחור לראות את הדולקים אחריו, פעולה שפגמה ללא ספק בהישג. השיא החדש הוא 1:49.29 ד', תוצאה בינונית מאד לרץ ברמתו של מארק. "אני לא חושב, בתחרויות רשמיות, על זמנים. המטרה שלי כאן היתה לנצח, כי המכביה היא מבחינתי האולימפיאדה הפרטית שלי. אתה שואל על שיא? קודם כל שיכירו בשיאים הקיימים שלי כאן".

עם סיום הריצה נדמה היה, כי לראשונה באתלטיקה הישראלית נזכה לראות שלישיה ישראלית שידרה מגבול 1:50 ד' בריצה אחת. אך התוצאות הרשמיות הוכיחו אחרת. עוז כץ זכה במדלית הכסף בזמן חלש לגביו — 1:50.24 ד', ושלמה אזולאי זכה בארד בשיא אישי — 1:50.69 ד'.

ריצת 10,000 המטר הגיבה את השיא הרביעי, שנקבע על ידי המרתוניסט הטוב ביותר בעולם היהודי, דן שלזינג'ר בן ה־31, מארה"ב בזמן 29:34.66 דקות. "אני מרוצה מהניצחון וגם מהתוצאה, הגם ששיאי האישי 28:33.0 דקות. אבל הערב היה כאן חם ולח מאד, וקשה היה לי להפיק מעצמי יותר". שלזינג'ר שיבח את אריה גמליאל, ואמר כי אחת הסיבות שהחליט על קצב מהיר היתה כדי לגרום למשבר אצל הרץ הישראלי, אך הלה נשאר צמוד אליו עד לסיום. גמליאל, שזכה במדלית הכסף, קבע 29:44.14 דקות. במדלית הארד זכה המרתוניסט יאיר קרני, במכביה הרביעית שלו — 30:16.34 דקות.

זהב שני לגורדון

גורדון אורליקוף, הקנדי בן ה־31 מוויניפג שהוכתר שלשום כמלך האתלטים לאחר שניצח בקרב־עשרה, השיג אתמול מדלית זהב נוספת ברי־צת 110 מ' משוכות, המקצוע החזק שלו, לדבריו. גורדון אמנם לא שיפר את שיא המכביה, אך הזמן שקבע — 15.11 שניות — הספיק, במדלית הכסף זכה קנדי נוסף, ברוס קהאן — 15.46 שניות, ובארד השיאן הישראלי במקצוע זה, אילן גולדווסר — 15.54 שניות.

דליה נבות השיגה מדלית זהב שלישית במכביה, כאשר קפצה לגובה 1.72 מ', אך נכשלה שלוש פעמים בניסיונה לשפר את השיא הישראלי (1.79 מ') בגובה 1.80 מ'. דוגמא נוספת לחולשת האמריקאים: שרה שלגמן, שהגיעה לתחרות עם הישג רשום של 1.88 מ' ו"הסתפקה" כאן רק ב־1.59 מ', וגם זאת בניסיון האחרון שלה.

האחיות נורה ושרה קולאס בלטו בריצת 3000 מ', כאשר נורה זכתה בזהב ב־9:44.92 ד', בהשלת כידון ניצח האמריקאי צ'ארלס גרין — 69.60 מ'.

"הסופרית" של היום היתה ריצת הסיום של המכביה ב־4×400 מ' גברים. הרביעיה הישראלית — מני רר־זנברג, עוז כץ, יואב מקל, מארק הנדלסמן — שכל כך רצינו שתנצח, נכנעה לרביעיה האמריקאית שכללה את דייויד קאסוטו, סאנפורד קומבס, מארק קיבורט ורונאלד בלומברג, אלה קבעו 3:13.02 דקות ונכשלו בניסיונם לשבור את השיא של נבחרת ארצם המחזיק מעמד 20 שנה. ישראל זכתה בכסף עם 3:16.32 ד', ושלישית היתה אוסטרליה — 3:18.57 ד'.

תחרויות האתלטיקה הסתיימו, וכל מה שנותר הוא לקוות לעתיד טוב יותר במכביה ה־13, בעוד ארבע שנים.

אורית קולודני מתנשפת בהדר־יוסף, לאחר ששיפרה את שיא המכביה בריצת 400 מטר בזמן 55.85 שניות. (צילום: עוזי קרן).

הערב (20.45) נגד ארה"ב בהיכל הספורט

ג'מצ'י וחבריו ינסו להחזיר את הזהב לישראל

כדורסל

מאת סופר "פורט האריץ"

הגמר המסורתי של המכביות בכדורסל בין נבחרות ארצות הברית וישראל, יתקיים הערב (20.45) בהיכל הספורט ביד־אליהו. זאת אחרי ששתי הנבחרות זכו אמש בניצחונות בשלב חצי הגמר בחיפה.

ישראל הכניעה את בראזיל 85—58 (47—33) כאשר השחקנים מגלים סימני עייפות אחרי שישה מישחקים רצופים. לישראל קלעו: ג'מצ'י 24, רוזנברג 17, דניאל 13, פרישמן 8, גורדון 7, אמסלם 5, שטיינהאואר 4, רכליס 4, זמורה 2, יעקבי 1. לבראזיל הירבו לקלוע: דן ולדומירסקי 19, ז'ק ולדומירסקי 11.

ארצות הברית ניצחה את קנדה 92—89 (49—28) עם 20 נקודות של צוקר, 12 של דוליסקי, 11 של לוי ו־10 של קסלר. לקנדה הירבו לקלוע: לוינסקי 12, יונס 11.

שתי הנבחרות מתייצבות לגמר ללא הפסד כאשר הנבחרת הצעירה של ישראל תנסה להחזיר את מדליית הזהב אחרי שבשתי המכביות האחרונות זכו בה כדורסלני ארה"ב.

קנדה ובראזיל יתמודדו בכפר המכביה על מדליית הארד בעוד שבמישחק מוקדם בהיכל הספורט בשעה 18.45 יהיה מיפגש נוסף בין ישראל וארה"ב. הפעם על מדליית הזהב של הנשים. יהיה זה המיפגש השלישי ביניהן בשבוע האחרון. כל נבחרת זכתה בניצחון אחד.

אתמול היו כבר מישחקי דירוג אחרים בין הגברים: אוסטרליה דורגה חמישית בניצחון 108—106 על צרפת וארגנטינה סיימה שביעית בניצחון 105—65 על מכסיקו.

פלדה: ארל ישחק בהפועל תל־אביב

נצטווה לשתוק ★ אבידן: התשובה במועד מאוחר

מאת סופר "ספורט האריץ"

ארל ויליאמס כדורסלן מכבי תל־אביב בעבר בא אתמול לישראל והחל בהסדרת שיחזורו ממכבי תל אביב. מנהל מחלקת הכדורסל בהפועל תל אביב, אברהם פלדה מסר אתמול, כי הכדורסלן ישחק בעונה הבאה בה־פועל, וכי הוכטח לו שיחזור ממכבי.

פלדה ציין, כי הפועל תל אביב מתנגד שהכדורסלן ישמיע הצהרות לכלי התקשורת, וכי תינתן לו הזדמנות לומר את דבריו במסיבת עי־תונאים, שתהיה ככל הנראה היום.

מסוייג יותר בנושא השיחרור היה יו"ר הוועדה המקצועית של מכבי תל אביב, אמנון אבידן, שמסר כי נוצר קשר בין הכדורסלן ועורך־דינו, אך תשובה סופית תינתן במועד מאוחר יותר, מאחר שיו"ר המחלקה שמעון מזרחי עושה בשירות מילואים. אבידן סרב לנקוט עמדה לגבי השיחרור הנ"ל.

סטיב קפלן יורד לליגה א'

מאת סופר "ספורט האריץ"

אחרי 13 שנים בהפועל רמת־גן "יורד" סטיב קפלן לליגה א'. קפלן סיכם אתמול עם אגודת ספורט רמת השרון להיות מאמן־שחקן בקבוצה זו לשתי העונות הקרובות.

בשבועון "צומת השרון" מתפרסמת השבוע כתבה על המיזוג בין קפלן ורמת השרון שלה קבוצה בליגה ג' המורכבת משחקני נוער שזכו גם באליפות בתי הספר. הופעתה בליגה א' תתאפשר בעקבות איחוד עם קבוצת אס"א תל־אביב. הקבוצה תיקרא אס"א תל־אביב/רמת השרון ותתבסס על קפלן וצעירי רמת השרון, בראשותו של נדב הנפלה, כוכב נבחרת הקאדטים, שויתר על אפשרות לשחק בעונה הקרובה במכבי או הפועל תל־אביב.

קפלן בן ה־35 מקווה שכבר בתום העונה תעלה קבוצתו החדשה לליגה הארצית.

הזהב לישראל

3—0 על בראזיל

כדורעף

נבחרת הגברים של ישראל הגנה על תארה כאלופת המכביה כאשר גברה במישחק הגמר על בראזיל 3—0. לפני ארבע שנים ניצחה ישראל בגמר 3—1 וחפעם עשתה זאת בצורה משכנעת הרבה יותר: 15—5, 15—6, 15—2.

במישחק על המקום השלישי גברה ארצות הברית על ארגנטינה 3—0.

בראזיל זכתה במדלית הזהב בכך דורגי לנשים בניצחון 3—1 על ארצות הברית. ארגנטינה גברה על אוסטרליה 3—0 וחכתה במדלית הארד.

מישחקי הגמר נערכו מחשל דס מורט בירושלים.

זהב למודיעים בראנבי

מכבי מודיעים ומכבי בתולית בתחילת חודש בראנבי באשור ביקורם האחרון בקנדה. הקבוצות הגיעו את אוסטרליה 84—66 ו־80—66 בהתאמה. בסיבוב הראנבי הרגיעה הבכירות את ישראל 17—16 אחרי שישראל הובילה 16—4 במחצית וחכתה במדליית הארד.

אוכרה לחיים ויץ ול

ראשי חטר האולימפי, שמלא תמקדים בכשרים הישראלי, כי משפחה ומקרבי זכרו של חיים ויץ ול השתתפו באוכרת שנערכה חכנית הלילה בקיבוץ עין חרוד איחוד בשבוע שעבר. בטקס השתתפו גם משפחות חברי הקיבוץ שנפלו במלחמת העצמאות.

שתי מדליות זהב להולנד

הוקי

הולנד זכתה במדליית הזהב בתיקי לנבחרים, לאחר ניצחונה 8—7 (3—1, 0—0) על מודיעים.

ישראל זכתה במדליית הארד בניצחון 3—2 (2—0) על בלגיה.

נבחרי נשים: הולנד — מודיעים 3—2 (1—1) במקום 3—4 ארגנטינה — אוסטרליה 6—0 (3—0).

★ קייקט נבחרת מודיעים זכתה במדליית הארד, לאחר שנגברה על ישראל 214—166.

★ טיפטוט מכסיקו — ארגנטינה 12—5, ארה"ב — קנדה 2—1. ישראל זכתה במדליית הארד לאחר ניצחון 1—0 על ונצואלה. המישחק על המקום הי־מות 1 ריק יהה חיוה.

★ קליעה — אקדח אויר לנבחרי: חיב — מרכוס סטיסן (בראזיל), כסף — רונאלד קולשטיין (ארה"ב), ארד — גבריאל גרינברג (בראזיל). נשים: חיב — חיה קרישטי (ישראל), כסף רמונה סורוי (בראזיל), ארד — לאורי קנדל (ארה"ב).

★ סוס — רומח גברים קבוצתי: חיב — ישראל, כסף — ארה"ב, ארד — קנדה.

לאחר 3—1 נגד ארגנטינה

העתודה בדרך הנכונה: היום בגמר נגד הולנד

כדורגל

מאת משה הר־געש
סופר "ספורט האריץ"

ההחלטה להציב את נבחרת העתודה בטורניר הכדורגל של המכביה הוריחה את עצמה. אמש קצרו חניכיו של אליעזר שפיגל פרי ראשון: הם הבטיחו לעצמם לפחות את מדליית הכסף, לאחר שניצחו בחצי הגמר את ארגנטינה 3—1. הערב (20.50) יתמודדו הישראלים עם הולנד על מדליית הזהב באיצטדיון רמת־גן. במישחק חצי הגמר הראשון ניצחו אתמול ההולנדים 5—3 את נבחרת מודיעים בבעיטות עונשין מ־11 מ'. שני המישחקים היו באיצטדיון וינגטר.

הארגנטינים הפגינו סיגנון דרום־אמריקאי אופייני: מסירות קצרות, שליטה טובה בכדור, מהירות רבה וגם מישחק נוקשה וחריף, שהיקשה מאוד על השחקנים שלנו ואילץ את השופט לשלוף שישה כרטיסים צהובים, ארבעה מהם לארגנטינים. הנבחרת שלנו הציגה מישחק יעיל שהיה מלווה לא אחת מיבצעים נאים. הבולטים היו יהודה עמר, גיל סבו, אלון נתן ויורם אוחיון, שהחליף בדקה ה־6 את שלום תקוה שנפצע.

בדקה ה־11 הובילה ישראל 1—0. אלון נתן ניגש לבעוט כדור עונשין, ממרחק כ־25 מ', אלכסונית משער ארגנטינה. הוא בעט לכיוון השער, הכדור היטעה את כולם וחדר לרשת. בדקה ה־14 פרץ ניר לוין משמאל ובעט במדויק (2—0). הארגנטינים לא ויתרו וניצלו בדקה ה־23 חוסר עירנות של ההגנה כדי לצמצם ל־2—1. בדקה ה־59 הוכרע המישחק סופית. ישראל ביצעה התקפה מתואמת שהסתיימה בהלכה ע"י ניר לוין, שחשלים צמד אישי וקבע 3—1. מול ניסיונות הארגנטינים להשוות, החמיצה ישראל כמה הזדמנויות להגדיל את היתרון.

"ציפו מאיתנו להיות בגמר ועשינו זאת", אמר בפשטות אחרי המישחק המגן שמעון מנחם.

ישראל: אנטמן, שמעון מנחם, עמר, ניר אלון, עלו, סאבו, גולדברג (מיקי כהן), אלון נתן, לוין, תקוה (אוחיון), דריקס. שפט צ'רלס מרשל מברמודה. לעיני 2,000 צופים.

המישחק הראשון הסתיים בתיקו 1—1. נבחרות הולנד ומודיעים התייצבו להארכה אך התוצאה לא השתנתה. במחצית הובילה נבחרת מודיעים 1—0. ההולנדים בעטו ראשונים את בעיטות ה־11 והבקיעו חמש פעמים, נבחרת מודיעים החמיצה את הבעיטה הראשונה, הבקיעה שלוש פעמים אך לא היה צורך בבעיטה החמישית.

נבחרות מודיעים וארגנטינה ית־מודדו על מדליית הארד, היום בשעה 17.30 באיצטדיון וינגטר. ארה"ב ואיטליה יתמודדו על המקום ה־5, מכסיקו ואנגליה על המקום ה־7. ארה"ב הביסה אתמול את מכסיקו 4—0, איטליה גברה על אנגליה 2—1.

טבלת המדליות

המדינה	זהב	כסף	ארד
ארה"ב	104	84	47
ישראל	53	62	81
קנדה	12	14	22
ברזיל	10	11	11
בריטניה	7	3	9
הולנד	7	4	1
צרפת	6	4	4
מודיעים	3	7	8
אוסטרליה	3	5	7
מכסיקו	1	3	12
שוויץ	1	1	1
ארגנטינה	2	2	1
דנמרק	1	2	1
רומניה	1	—	1

★ סקיט — גברים חצי גמר: ארה"ב — קנדה 2—1, מודיעים — ברזיל 3—0, נשים: חיב — מודיעים, כסף — אוסטרליה, ארד — ישראל. מדי־ויים — ישראל 3—0, ארה"ב — בלגיה 3—0, קנדה — אוסטרליה 3—0.

★ קליעה: חקלע גבריאל גרינברג מבראזיל זכה במדליית חיב שנייה, כשניצח באקדח חופשי 50 מ', לאחר שענר 540 נקודות, שני היה אלחנדרו סטיסן מבראזיל, לפני הישראלי גרי אורנסט, בחדרת הקבוצתית ניצחה בראזיל, לפני ארצות הברית וישראל.

הצרפתים מתמרמרים על אי־נוחות וקיפוח

קובלים על השיפוט בקראטה ובכדורגל

מאת יצחק לביא

אם המושגים התרגשות, נדהר, סוב מאד הם הדומיננטיים אבל ספורטאי המכביה ה־12, לפחות אבל כשלושת אחת אין אתה תדושה או הרגשה. קלוד בוניאנק וסרג' פדוסנטיה, ראשי המשלחת בצרפת, אמנם מבקרים לתבניך את תחושת אירגוחית וחקיפות ספקות. הצרפתים נהנים מהדרה בהסוורה בכפיה, אבל באופן כללי מהסוורה תוסיר חלקי רחוקים שים (חדרי ברזית) אינם תורים בים די הצורך למרגש ישראל".

ראש המשלחת סרג' פדוסנטיה, בעל ניסיון עשיר בכפיה, מביע את הסקנה חקיפות שלה "יש תחושה שאין די בשיר בינינו לישראלים, למרות שתנועת מכבי בנרמת לחמת למען הבינות", מה שמקשה לחקיפות על אחיות או תחושת נעיך בפיכולוגיה חיים הישראלאמרים בין ברזית לישראל, בין חוא נוכר בפכפיה חשלטית (1973) באופר בארפטיין רמת גן קידמו את חברי המשלחת בריקות בת, או בגלל הפכפיה הברזית על מברית נשק לישראל.

בארר לפכפיה הבכפיה, בפחים חברזים כי קיבלו בפפסר עבור מפחים. לדוגמא הם מביאים את פרשת הקרפטים דק ברזית, בפשקל קל 75 ק"ג, במפעל החיקפות חברזים בארגנטינה מגע ברזית בדירוג בפרות בדי בארגנטינה זו פרזים עבר בברזית אחלופים להחלפה בחיבה בפל אנשי המפר.

הפכפיה חולפת גם עם נפפה, חוא אולי בל החברל.

חבל שזה כבר נגמר

המכביה שלי

מאת יהושע שגיא

היום עוד יהיו התחרויות האחרונות של המכביה — וגם החגיגה הזו מגיעה אל סיומה. צריך להיות אדיש מקצוען, כדי לא להרגיש תחושה של עצב על שהכל חלף כה מהר, כבר התרגלנו לראות אותם, לשמוע את בליל השפות והמיבטאים, והנה תוך יממה או שתיים שוב נהיה כאן רק עם עצמנו.

אתה מרגיש אותם בכל מקום בעיר. בבגדי ספורט, במיתקני התחרויות ובאופנה צעירה וזרוקה במקומות הבילוי. ליד ביתי בצפון תל אביב יש בית קפה קטן ומיני־מרקט וסניף דואר ובית מרקחת, ואין לי תענוג גדול יותר מאשר לעקוב אחריהם. חבר'ה צעירים, עלומים מתפרצים, קונים ארגזים של פחיות בירה, זוללים עוגיות דונאטס אמריקאיות שהוזמנו בשפע בילם במיוחד, קונים חבילות של עיתונים. עיתון שמפרסם תמונה עושה עסק טוב. הם קונים בשביל אמא ובשביל אבא ובשביל האחות באוניברסיטה, ובשביל הידידים והידידות; ולפעמים נדמה, שהם קונים את העיתון בשביל כל הקהילה היהודית.

הם מנסים ליצור קשר, אומרים כמה מלים בעברית שבורה, צוחקים כל הזמן, ולוא רק כדי לראות אותם כאן ביגינו יש למכביה זכות קיום. הלוואי מכביה כזו כל שנה. מי שעוד יש לו קצת נשמה יהודית חמה, מי שעוד מזיל דמעה נסתרת בהשמעת התקווה, מי שעוד מתרגש מתקומת העם — המכביה הזו נתנה לו אויר לעוד ארבע שנים. חבל שזה כבר נגמר. באמת חבל.

* * *

ידיד העוסק ביחסי ציבור צילצל אלי אתמול, נרגש ונרעש. זו חוצפה, אמר, ביזיון, איך אפשר לבזות כך אורחים? הוא התרעם על הניצחון האסטרונומי של כדורסלני ישראל 229—33 על הוונצואלים. זה לא מוסרי, לא מכובד, לא ספורטיווי לתפוס חמישה שחקני שישי־אחרי־הצהריים ולתפוך אותם בצורה כזו, אמר. כאשר וילט צ'מברלין קלע 100 נקודות בליגה המקצועית הוא עשה זאת על קבוצה אמיתית — ולא כפי שעשה דוזון ג'מצ'י עם 84 הנקודות שלו על ונצואלה. אסור להעליב אורחים ולהשפיל אותם, כך הידיד שלי.

* * *

איך מביאים את המכביה לכל בית — הזכיחה מעורכת הספורט של השלווזיה בערבית, בתכנית הספורט השבועית שלה ביום שלישי, היא שלחה צוותים רבים שיראיון צילומים בכעשרה ענפי ספורט, זו היתה בלאכה טלוזר וזברת ראזת לחערכה. מעניין שחוקוא השלווזיה בערבית תפסה את העניין היחידי שבמכביה, תגי לאנשים של סלומון מזיר צל"ש. הם ראויים לו.

* * *

כיוון שמארגני המכביה פיזרו את תחרויות ה־35 הקצפים ב־40 אתרים על פני 32 ישובים, בנפוח ועד באר שבע בדרום, יבולה העיתונות הישר־אלית לסקר את מרבית האירועים רק בזכות בנה העיתונית של המכביה, החוצג לזרוזים, תדבר מסייע לכלי תקשורת שאינם יכו־לים לשגר עיתונאים בה רבים. לישובים ולאתרים בה רבים.

אבל מנה חעיתונות מנעיין גם בנמנה רגיל. אחד הכתבים הצעירים של "ידיעות אחרונות", דן חז, שסיקר את אירועי המכביה שבועות רבים, לקח בבחלך הכיסי חקים בחקף חמסתיו האחרון בבית החולים איכילוב בתל־אביב, בעת הניתוח של המכבית המנוסה קלידי הדבר הנכוזה בבי אויל, ניזד לשלוח לחדרי בארכלוב זד פרזים עקן בעזרת אחזלים להחלמה בחיזה בכל אנשי המסה.

המכביה חולפת גם עם נפמה, חוא אולי בל החברל.

עמוס מנסדורף (משמאל) וגלעד בלום, עם המדליות, אתמול לאחר גמר היחידים בטניס ברמת השרון. (צילום: עוזי קרן).

אריק וסרשטיין (משמאל), אחד משלושת האחים בנבחרת בראזיל, תוקף את שער ארגנטינה שהובסה אמש 5—0 בגמר בקטרגל. (צילום: עוזי קרן).

האחים וסרשטיין הובילו את בראזיל למדליית זהב

ארד לישראל בניצחון 6—1 על מכסיקו

קטרגל

מאת סופר "ספורט האריץ"

החמישיה של בראזיל בקטרגל — בניצוחם של האחים פבו, סרגיו ואנריקו וסרשטיין — זכתה אמש בפעם השלישית ברצישות במדליית הזהב של משחקי המכביה, כאשר הביסה במישחק גמר חדצדדי 5—0 את נבחרתה של ארגנטינה.

האולם באוניברסיטת תל אביב חזה מלא עד אפס מקום ועוד אלפים נותרו בחוץ מבלי שיכלו לחזות שותפים לחזווה המרגשת של מיפגש בין שתי נבחרות וירטואזיות מדרום־אמריקה. המארגנים הביעו צער על כך שלא חזו את הנולד ולא העבירו את ערב מישחקי הגמר לחיכל הספורט בדי אלחזו.

הבראזילים הגיעו לחישג ידיר ולבל אוכך חטורניר לא ספגו אף שער אחד — לעומת 36 שערי שנרשמו לזובתם. בתחילת המ־גמר ארגנטינה בכשרו האחים וסרשטיין את השקיימים: פבו בלם אחר כך חוסיף הקפטן אריק שער רביעי בדקה ה־15 וסרגיו חתם את תוצאת השיגרון בדקה ה־21. במחצית השניה המאמן הבראזילי לא חוציא שום את שחקניו מהמגרש, למרות שנבחרתו לא הצליחה להגיע למצב־רת מבוקשת. המאורה באולם "עלתי" בסוף מחצית חשניה כאשר שחקני סחת תל אביב חיתה לדיעת־אופיניים, ומאות רבות של אוהדים גילו כי אפשר לעודד גם את אורחיהם, ע"י חופים וגם ע"י בקצב של פחיות משקאות.

קדם למישחק הגמר בין נבחרת חקטרגל של ישראל למדליית הארד באשר נבחרת מכסיקו 6—1 חוזינה בבקום בבישחק זה חיתה חצות חחזן רבינון מחתרחקות

כדורגל

מאת משה הר־געש
סופר "ספורט האריץ"

ההחלטה להציב את נבחרת העתודה בטורניר הכדורגל של המכביה הוריחה את עצמה. אמש קצרו חניכיו של אליעזר שפיגל פרי ראשון: הם הבטיחו לעצמם לפחות את מדליית הכסף, לאחר שניצחו בחצי הגמר את ארגנטינה 3—1. הערב (20.50) יתמודדו הישראלים עם הולנד על מדליית הזהב באיצטדיון רמת־גן. במישחק חצי הגמר הראשון ניצחו אתמול ההולנדים 5—3 את נבחרת מודיעים בבעיטות עונשין מ־11 מ'. שני המישחקים היו באיצטדיון וינגטר.

הארגנטינים הפגינו סיגנון דרום־אמריקאי א

הדבר
24-07-1985

בריכת רמות

(המשך מעמ' 1)

רמות, יוסי ידיד, הביע את שמחתו במלים „זה מרגש, זה משגע. זה לא נצחון כי אין כאן מנצחים ומנוצחים. אני מקווה שהחרדים יירדו מהעץ הגבוה שטיפסו עליו, וכי מים צוננים אלה יצננו גם את הרוחות".

יועץ ראש העיר ודובר עיריית ירושלים, רפי דברה, הסביר כי „הקואליציה העירונית תמיד במשברים. התערבנו שהבריכה הזאת תקום והנה היא קמה. אמרנו אז, לפני שנתיים, שנהיה הראשונים שנקפוץ למים". ובמלים אלה קפצו ידיד ודברה בבגדיהם למים, לקול תרועות הקהל.

הטקס החגיגי נפתח במשחה אמנותי של נבחרת הילדים העירונית. אחריהם התקיים משחה ראווה של קבוצת שחייני הנבחרת האמריקאית למכביה. השחיין הבולט ביניהם היה סט ברון, שזכה בשש מדליות זהב ובמדליית כסף אחת במכביה.

קטעי עתונות

הדבר
24-07-1985

בריכת רמות בי־ם נפתחה בלי הפרעות

אבל חוששים שתהיה מוקד חדש למהומות בשבתות

מאת יעל אדמוני, כופרת „דבר" בירושלים

חוגים בעיריית ירושלים אמרו אתמול, כי בריכת המריבה שנפתחה אתמול בשכונת רמות בעיר ללא הפרות סדר, עשוייה להוות מוקד מהומות חדש בשבתות, כפי שהיה עם פתיחת כביש רמות. בשבת הקרובה, ט' באב, תהיה הבריכה סגורה.

תושביה החרדים של השכונה, המתנגדים להפעלת הבריכה בשבתות ולרחצה מעורבת של נשים וגברים, לא הפגינו אתמול בטקס החגיגי בבריכה, אך שניים מנציגי החרדים הגיעו למקום כדי „למסור את מחאתם".

פתיחת בריכת רמות, שהיתה מיום תחילת חפירתה מוקד למתיחות בין החרדים בשכונה ובין תושבי רמות החילוניים, היתה מלווה בהתרגשות רבה. נציג ועד תושבי

(המשך בעמוד 2)

קטעי עתונות

הדבר
24-07-1985

משבוע וגמר במכביה

שני שיאי עולם נשברו אתמול

— מאת שליחינו
גדעון עוד ואורלי מור —

השיא העולמי בקפיצה במוט, שנקבע השבוע במוסקווה על־ידי קופץ המוט הרוסי בופקה, נשבר אתמול בתחרות האתלטיקה של המכביה ה־12 על־ידי הודף כדור הברזל היהודי מאוסטרליה מנדל קילע, שהדף את הכדור למרחק 6.12 ט'.

השיא השני שנשבר אתמול באצטדיון בר־יוסף הוא השיא בקפיצה לגובה, מספר השיאים של גינס. השיא היה שייך לאמריקאי ג'ון מקסוול, שמשך אל גופו 120 ק"ג דבורים חיות, קיבל שמונה עקיצות וקפץ לגובה של 58 ס"מ. אמש במכביה שבר האלוף הישראלי בקפיצה, אריה גרוישטוב, שיא זה, כשריחף מעל הרף, שהיה בגובה 84 ס"מ (!). הקופץ הישראלי ביצע את הקפיצה ההיסטורית כשעל גופו לא היתה אפילו דבורה אחת וזכה בשתי עקיצות — אחת של זהב ואחת בתחת.

השתתפו במצעד המרגנית

בואו
למכביה ה־12

ותחזו בשיאים מלפני
20, 30 ו־40 שנה

קטעי עתונות

The Jerusalem Post

24 -07- 1985

Brazil win mini-soccer

By PAUL KOHN

TEL AVIV. – Brazil last night won the gold medal in the highly-popular 12th Maccabiah mini-soccer tourney, defeating Argentina 5-0 in the final, played before an overflow full house at Tel Aviv University.

Earlier Israel took the bronze medal with a 6-1 trouncing of Mexico. Until halftime the Mexican defence seemed in control and held Israel to a 1-0 lead, the goal scored a minute before half-time by Doron Robinson. Robinson scored three more and Azrilam Grolinsky two.

It was the third time in succession that Brazil took the Maccabiah gold medal at mini-soccer.

Israel v Holland in soccer final

By PAUL KOHN

TEL AVIV. – Israel will play Holland in the final of the 12th Maccabiah soccer competition at the Ramat Gan Stadium tonight. The final kicks off at 8:30 p.m. Earlier matches for the lower places start at 5:30 p.m.

Israel reached the final with a convincing 3-1 win over Argentina yesterday. Alon Nathan in the 12th and Nir Levin in the 14th minute got Israel off to a flying start. Levin clinched Israel's win in the 52nd minute.

קטעי עתונות
חדשות
24 -07- 1985

חשיפה

סומכים עלין

יצחק פיסטינר, מוביל הזוכים לטקס קבלת המדליות בתחרויות השחיה במכביה.

רמי רוטהולץ

הצופים בתחרויות השחיה של המכביה ערכו השבוע היכרות עם יצחק פיסטינר, יהודי זקוף גו, שבחלקו נפל התפקיד האחראי והמכובד להוביל את הזוכים בתחרויות השחיה לטקס קבלת המדליות. הצופים, הן בבריכה והן בטלוויזיה, לא יכלו שלא להתרשם מהמקצועיות ומהמיומנות בה מילא פיסטינר את תפקידו.

חדשות: זו המכביה הראשונה שאתה ממלא את התפקיד?

פיסטינר: לא, הרביעית.

חדשות: נבחרת במברז או משהו?

פיסטינר: לא, פשוט מצאתי חן בעיניהם. אני מתאים לתפקיד.

חדשות: מה הכישורים הדרושים?

פיסטינר: צריך להיות אמין ותקיף.

חדשות: אמיץ?

פיסטינר: בוודאי. צריך להשגיח על השחיינים שיצעדו בתלבושת נאותה. לא כמו הישראלים שיכולים לבוא עם פיג'מה. אם לילדה אין מסרק, אני מחזיק אצלי מסרק בכיס כדי שתעלה לדוכן מסודרת. אני גם נותן את האות לאיש עם הרמקול שיתחיל במוסיקה.

חדשות: מה אמרו לך השכנים שראו אותך יום. יום בטלוויזיה?

פיסטינר: קיבלו אותי כמו כוכב.

חדשות: אתמול היה היום הראשון מזה זמן מה שנעדרת מהמסך.

פיסטינר: כן, כן חוזרים לשגרת החיים האפורה.

קטעי עתונות

חדשות

24-07-1985

קט"ד גל

אילן וידבין

להיות באולם הספורט של אוניברסיטת ת"א ולהרגיש כמו בדרום־אמריקה. בלי ויזה, בלי דרכון ובלי מס נסיעות. אתמול הלכתי לראות את גמר הקט רגל. האולם מפוצץ ב־2000 צופים. מצד אחד אוהדי ברזיל עם דגל ענק, תופים וב־חורות יפות.

מצד שני אוהדי ארגנטינה. פחות קולניים. היה ביניהם צעיר שחבש על ראשו פיאה נוכרית וכיסוי לבן של כלה, ולבש חולצה של נבחרת ארגנטינה. בידיו החזיק בדגל ענק.

שתי הקבוצות עולות למגרש. לברזיל יש כבר יתרון בנקודות. איזה רעש עושים האוהדים שלהם! אפשר לחשוב שבוי ג'ורג' ומועדון תרבות עלו על הפארקט. תחילת המשחק. מיד רואים מדוע דיברו בשבוע האחרון בהתרגשות על נבחרת בר־זיל. משחק מאורגן ושוטף, סגירה נבונה בהגנה וסיכון מתמיד על השער הארגנטיני.

המנצח על הקונצרט הברזילי הוא פאביו וסרשטיין בן 17. מכבי ת"א ופ"ת דיברו איתו. אתמול הוא דיבר בגדול על המגרש. קחו למשל את השער הראשון במשחק. פאביו קיבל כדור על ירך רגלו עם הגב לשער הסתובב במהירות, בום קצר והכדור ברשת.

בוי פאביו ומועדון תרבות הקט־רגל

לפאביו יש שליטה נפלאה בכ־דור, יציאה מהירה מהמקום, הטעיות גוף ופיקחות. לשלוט בכדור הקט רגל זה סיפור. הכדור קטן כמו כדור־יד, כבד ואינו קופץ על הקרקע.

לפאביו יש שני אחים עם כישרון טכני לא מבוטל. סרג'יו שכבש אתמול שני שערים — אחד מהם בפריצת סולו, ובישל שניים נוספים — אחד מהם לאחיו השלישי אנריקו.

במחצית 5—0 לברזיל. ההצגה שלהם מושלמת. על הארגנטינים ניתן רק לרחם. המחצית השנייה כבר מיותרת. לקראת הסיום מעלים הבר־זילים שחקני ספסל שמעוררים הש־תאות — איך הם נולדים עם הכשרון הטכני הזה?

במשחק על המקום השלישי ניצחה ישראל את מכסיקו 6—1. דורון רבינזון כבש שלושער מרשים. לאחר המשחק אני מביע את התלהבותי מהמשחק והמאוירה בפניו של שוער הנבחרת יעקב בנודיס.

מה דעתך על ליגת קט רגל בקיץ הבא בישראל?

"אני מוכן לתת יד לאירגון ליגה שכזאת", משיב לי בנודיס. אנחנו מחכים.

פביו וסרשטיין בפעולה: סך הכל בן 17 וקצת מתרגש מהרעש שקם סביבו, אבל יש לו כל מה שנחוץ כדי להפוך כדורגלן גדול (צילום: שחר מלמד)

כדורגל

גמר כדורגל: ישראל — הולנד. הן כבר נפגשו מקודם

עמיר פלג

ישראל — הולנד, זהו גמר הכד־ורגל של המכביה שייערך הערב באיצטדיון ר"ג. ההולנדים הכניעו אתמול, בפנדלים, את נבחרת מודיעים, 5-3. הנבחרת שלנו גברה על ארגנטינה 3-1.

שתי הנבחרות שיתמודדו בגמר, נפגשו כבר בשלב המוקדם וסיימו בתוצאת תיקו, 2-2.

משחק הניצחון על הארגנטינאים אמש נראה יותר כמו חצי־גמר בראגבי. מעט מהלכי כדורגל נאים וגם אלה עמדו בצל הכיסוחים. על כל המהומה ניצח איש עם משרוקית שהגיע אלינו היישר מאיי ברמודה. לשופט הזה לא הייתי נותן לנהל משחק דוק.

ניר אלון נכנס כסאח בארגנטיני לממן. האורח ניליני מכניס קטנה לניר לוין, וחוזר חלילה. השופט: צהוב פה צהוב שם, והבאלגן בעיצומו. אפילו השוער, סאדרינס שנפצע והוחלף ברקה ה־12, ניסה לסגור חשבון עם הספסל הישראלי מחוץ לתחומי המגרש. מזל שהיה שם שוטר.

הקהל הארגנטינאי שבא עם דגל־ים ותופים, שפך על הנבחרת שלנו את כל לכסיקון הקללות הדרום־אמריקאי. העולים שכבר הספיקו להתאקלם, הסתפקו בקללות מקומיות.

בקשר לכדורגל אין הרבה מה לספר. אלון נתן (כדור עונשין) ופע־מיים ניר לוין — הבקיעו לישראל. ניקולייבסקי צמצם.

הרכב ישראל: אנטמן, ש. מנחם, עלו, עמר, נ. אלון, סאבו, גולדברג (מיקי כהן), א. נתן, לוין, דריקס, אוחיון. שפט ג'ורג' מרשל (ברמודה). 1,500 צופים במגרש וינטר.

כדורסל

נגמרו הקריקטורות, הערב: ישראל — ארה"ב

דן מרשל

זהו זה, הטיולים של נבחרת ישראל בכדורסל נגמרו. הערב — נגד ארה"ב, בגמר. תשכחו מהפרשים אסטרונומיים, תשכחו מקריקטורות נוסח ונצואלה. 20:45, יד אליהו, יש סיכוי לראות משהו. אתמול, בחצי־הגמר, (אולם רוממה — חיפה) ניצחה ישראל את ברזיל 85—58 (47—33) וארה"ב את קנדה, 92—59 (49—28).

הברזילאים הצליחו למתוח את ישראל עד הדקה ה־15. כניסתו של ארי רוזנברג הכניסה סדר בשורות הנבחרת, שהתחילה לברוח. במחצית השנייה נשארה רק שאלת ההפרש וג'מצ'י ורוזנברג התנדבו גם לענות עליה. 85—58 בסיום.

קלעו לישראל: ג'מצ'י 22, רו־זנברג 19, דניאל 13, פרישמן 8, גור־דון 7, אמסלם 5, רכליס 4, שטיינ־האור 4, זמורה 2, יעקבי 1.

במשחק חלש וחסר מתח ניצחה ארה"ב את קנדה 92—59.

האמריקאים הובילו החל משריקת הפתיחה כשזוקר ו־ווינגרט עושים את רוב העבודה. במחצית השנייה שיתף המאמן האמריקאי את הספסל שלו אבל לקנדים זה כבר לא שינה דבר.

קלעו לארה"ב: זוקר 20, מוסקטל 13, צולינסקי 12, לוי 11, וקסלר 10, ווינגרט 8, ברנשטיין 6, אלבאום 6, לבקוביץ 4, ברק 2.

לפני משחק גמר הגברים, בשעה 18.30, ייערך גם משחק גמר הנשים בין נבחרות ישראל וארה"ב.

זינק, המיקרופון שלך

המספר על הביפה אומר הכל. תנסו פעם להכנס ל"ספקטרום" של הפילדלפיה 76 ולפלוט שאתם יהודים... דייב זינקוף, הידוע בכי־נויו זינק, כבר יתן לכם להרגיש כמו בבית. זינק הוא הכרוז המפורסם ביותר בכדורסל האמריקאי, את אוהדי הסיקסרס הוא משגע כבר 50 שנה. הערב הוא אמור לשגע אותנו, בגמר טורניר הכדורסל ביד אליהו. (כתב: אריק הניג)

אתלטיקה

עם פיניש כזה טוב שזה נגמר

בועז גוראל

אתלטיקה. אפשר כבר לסכם. 18 שיאי מכביה נשברו בארבעת ימי התחרויות. אולם דווקא אתמול, בפינאלה, חזו 2500 הצופים בהרר־יוסף, בתצוגה פושרת ביותר.

המאזן אמש: ארבעה שיאי מכביה (800 ו־10,000 מטר גברים, קפיצה לרוחק ו־400 מטר נשים). רבים מהצופים הצטערו קצת על שוויתרו על הופעתו של בוי ג'ורג' מעברה השני של מסילת הרכבת... ריצת ה־800 מטר לגברים עמדה במוקד הערב. מרק הנדלסמן חלף לאחר 600 מטר, על־פני ג'ף קיי, שיאן המכביה ה־11. הנדלסמן סיים חזק וניצח (1:49.29 דקות), שיא מכביה. עוז־כץ, כרגיל, ניסה להדביקו ללא הצלחה (1:50.24), ושלמה אזולאי, עם שיא אישי (1:50.69) הסתפק בארד.

"אני מאושר לזכות במדלייה במ־כביה, לראשונה בחיי, הגשמתי חלום ישן". אמר הנדלסמן. חבל רק שמרק ימשיך לחלום באמריקה.

קרן אור ישראלית היתה הכפר־סבאית הצעירה (19), אורית קולי־דני. לאחר מדליית כסף ושיא אישי ב־200 מ', שלשום, זכתה אתמול בזהב במרחק הכפול (55.87 שניות), שיא מכביה. אנדרה פוצ'ס (ארגנ־טינה) סיימה שנייה, 57.26 ונועה בן־מלך שלישית (57.33).

במירוץ המפרך ל־10,000 מטר, זכה מנצח המיני־מרתון, דן של־זינגר, במדליית זהב שנייה. זמנו — 29:34.66 דקות, שיא מכביה. אריה גמליאל סיים כרגיל שני (29:44.14) ויאיר קרני, במכביה הרביעית שלו, שלישי (30:16.34).

בקפיצה לרוחק שיפרה פיגל גונן את שיא המכביה חמש פעמים ונעצרה ב־6.13 מטר. "אני לא מרוצה", אמרה האתלטית בת ה־22 מראשון־לציון, "רציתי לשפר את השיא הלאומי". גם אנחנו. דליה נבות (5.80) זכתה בכסף ושרה לנזגר (5.62) — בארד.

ב־110 מ' משוכות הקדים מלך האתלטים, גורדון אורליקו (15.11 שניות), את חברו הקנדי קהאן (15.46). שיאן ישראל הטרי בקרב — 10, אילן גולדווסר, סיים שלישי (15.54). בזריקת כידון ניצח צ'ארלי גרין, ארה"ב, (69.60 מ'), לפני עמי קרן (66.68) מישראל וגלפנד (64.72), הוא אמריקאי.

טבלת המדליות במכביה

בתום היום השמיני

מדינה	זהב	כסף	ארד	סה"כ
1. ארה"ב	104	84	47	235
2. ישראל	53	62	81	196
3. קנדה	12	14	22	48
4. ברזיל	10	11	11	32
5. הולנד	7	4	1	12
6. בריטניה	7	3	9	19
7. צרפת	6	4	1	11
8. מודיעים	3	7	8	18
9. אוסטרליה	3	5	7	15
10. מכסיקו	1	3	12	16
11. שבדיה	1	2	2	5
12. גרמניה	1	2	1	4
13. דנמרק	1	-	1	2
14. ארגנטינה	-	5	6	11
15. אוסטריה	-	1	1	2
16. איטליה	-	1	-	1
- פינלנד	-	1	-	1
18. הודו שוויץ ובלגיה	-	-	1	1

קטעי עתונות
המשמר
24 -07- 1985

ישראלי מוליך בראש תחרות השחמט במכביה

מאת אבי בניהו, כתב „על המשמר"

רונן לב, בן ה־18, מהוד השרון, מוליך בראש תחרות השחמט הנערכת במסגרת המכביה, ערב הסיבוב האחרון שייערך היום במלון „סיני" בת"א.

רונן לב צבר 7 נקודות בשמונה משחקים ללא הפסד, והוא מקדים בחצי נקודה את משה כנען, מרמת השרון. כבר ברור שאחד משני שחמטאים אלו יזכה במדליית הזהב.

התאומות כיכבו בערב הנעילה

האחיות האמריקניות, נורה ושרה קולהאס, זכו בזהב וכסף ב־3000 ★ הנדלסמן לפני כץ ב־800 ★ שלזינגר ניצח גם ב־10,000 ★ ארבעה שיאי מכביה בערב האחרון

אתלטיקה

מאת יצחק ויסהוף

מארק הנדלסמן ועוזי כץ, שני היריבים המושבעים, ניצבו אמש על דוכן המנצחים בתום הריצה המרתקת ל־800 מטר. הנדלסמן ניצב על דוכן מספר 1, לאחר שהצליח לשבור את שיא המכביה — 1:49.29 דקה. עוזי כץ, שסיים שני, קבע — 1:50.24 דקה. גם השלישי היה ישראלי, שלמה אזולאי (1:50.69). היה זה בערב האחרון לתחרויות האתלטיקה במכביה.

הנדלסמן הוליך לכל אורך הריצה ובסיומה אמר: „לא התאמנתי השנה ברצינות בגלל העומס שיש לי בלימודי רפואת השיניים. בריצה לא היו לי בעיות מיוחדות".

עוזי כץ התלונן על העובדה כי יום לפני כן רץ 1500 מטר — דבר שהתישו. „הייתי חלש מבחינה גופנית ואין לי תירוצים" — אמר.

שיא והתכווצות שרירים

בנוסף לשיא זה הושגו ביום האחרון של תחרויות האתלטיקה עוד שלושה שיאי מכביה.

אורית קולודני מישראל קבעה שיא בריצת 400 מ'. קולודני סיימה ראשונה בתוצאה מצויינת לגביה — 55.85 שניות. בסיום הריצה הש־תרעה הרצה מכפר־סבא על המסלול כשהיא סובלת מהתכווצות שרירים.

שיא מכביה נוסף הושג ע"י דניאל שלזינגר מארה"ב, שצבר מרלית זהב שנייה לאחר שבשבוע שעבר ניצח בריצת חצי־המרתון. שלזינגר ניצח בריצת 10000 מטר — 29:34.70 דקות. שני היה אריה גמליאל (29:44.14), ושלישי, יאיר קרני, לו היתה זו המכביה הרביעית. זמנו — 30:16:34 דקות.

השיא הרביעי הושג בקפיצה לרוחק ע"י הישראלית סיגל גונן, ששיפרה בארבע משש קפיצות את שיא המכביה וקבעה — 6.13 מטר.

גורדון אוריליקוף מקנדה, המנצח בקרב־10, הגיע ראשון בריצת 110 משוכות. זמנו — 15.11 שניות, רחוק משיא המכביה אותו השיג במסגרת קרב ה־10 (14.83).

בריצת 3000 מטר לנשים היתה שליטתה של משפחת קולהאס מארה"ב מוחלטת. האחות נורה, מנצחת ה־1500, ניצחה את אחותה התאומה, שרה. נורה קבעה — 9:44.92 דקות, ואילו שרה — 10:13.85 דקות. שלישית בריצה זו היתה הישראלית מזל שלום.

ישראל החמיצה נצחון

נצחון ישראלי היה בקפיצה לגובה לנשים. דליה נבות, בת ה־18 ממושב מולדת, זכתה בזהב לאחר שניתרה לגובה — 1.72 מטר. נבות ניסתה לשבור את השיא הישראלי (1.79), אך כשלה בכל שלושת נסיונותיה. שניה היתה אלופת ישראל, גבי רוזן.

בכידון גברים ניצח צ'רלס גרין מארה"ב — 69.60 מטר, לפני הישראלי עמי ברן — 66.68 מטר.

האירוע המסיים בערב האחרון, היה מירוץ־השליחים 4×400 מטר. ארה"ב גברה על ישראל. האמריקנים קבעו — 3:13.03 דקות, לפני ישראל — 3:16.32 דקות. הישר־אלים החמיצו נצחון על האמריקנים, כאשר מני רוזנברג, שרץ ראשון סיים בקושי, לפני שמסר את המקל לעוז כץ, שצימק את הפער שנוצר. שלישית סיימה אוסטרליה, עם מארק רוזנברג המצוין.

גברים

● 400 מטר: 1. מרק הנדלסמן (ישראל) 1:49.29 (שיא); 2. עוז כץ (ישראל) 1:50.24; 3. שלמה אזולאי (ישראל) 1:50.69; 4. ג'ף קיי (בריטניה) 1:51.24; 5. ברדלי זמצקי (ארה"ב) 1:53.92; 6. ג'ואל קרטר (קנדה) 1:54.44.

● 10.000 מטר: 1. דן שלזינגר (ארה"ב) 29:34.70 (שיא); 2. אריה גמליאל (ישראל) 29:44.14; 3. יאיר קרני (ישראל) 30:16.34; 4. דייוויד קרפסור (ארה"ב) 30:27.02; 5. שם־טוב סבג (ישראל) 30:49.63;

● 100 משוכות: 1. גורדון אוריליקוף (קנדה) 15.11; 2. ברוס קאהן (קנדה) 15.46; 3. אילן גולדווסר (ישראל) 15.54; 4. ג'וזף אסקאס (ארה"ב) 15.61; 5. שרון שפירא (מכסיקו) 15.61.

● כידון. 1. צ'רלס גרין (ארה"ב) 69.60; 2. עמי ברן (ישראל) 66.68; 3. קרייג גלפאונד (ארה"ב) 64.72; 4. רונן הוד (ישראל) 56.82; 5. יואב שרף (ישראל) 49.86.

● 4×400: 1. ארה"ב 3:13.03; 2. ישראל 3:16.32; 3. אוסטרליה 3:18.57; 4. בריטניה 3:36.06.

נשים

● 400 מטר: 1. אורית קולודני (ישראל) 55.85 (שיא); 2. אנדראה פוקס (בריטניה) 57.26; 3. נועה בן־מלך (ישראל) 57.33; 4. עידית מורלי (ישראל) 58.23; 5. קולט קאופמן (בריטניה) 58.55; 6. סוזאן גולדשטיין (ארה"ב) 1:00.97.

● 3000 מטר: נורה קולהאס (ארה"ב) 9:44.92; 2. שרה קולהאס (ארה"ב) 10:13.85; 3. מזל שלום (ישראל) 10:14.62; 4. לואיז סמואלס (קנדה) 10:57.19; 5. עמאל עבדלה (ישראל) 10:58.19; 6. דניס גרין (ארה"ב) 11:18.00;

● רוחק: 1. סיגל גונן (ישראל) 6.13 (שיא); 2. דליה נבות (ישראל) 5.80; 3. שרה לנצר (ישראל) 5.62.

● גובה: 1. דליה נבות (ישראל) 1.72; 2. גבי רוזן (ישראל) 1.69; 3. סיגל בסון (ישראל) 1.64; 4. אסתר טיילמן (ארה"ב) 1.59; 5. שרה שלגמן (ארה"ב) 1.59.

אלון נתן, ניר לקח וישראל עלתה לגמר

צמד מהיר בפתיחה של אלון נתן וניר לוין הפתיע את הארגנטינים שצימקו ל־1:2 אך ניר לוין ביסס את הנצחון בשער נוסף ★ היום מול הולנד במאבק על מדליית הזהב

כדורגל

מאת משה רוזנברג

בניצחון 1:3 על ארגנטינה לא־חר משחק נוקשה, עשיר בסגיעות גסניות ומלווה בתיגרות ידיים, העפילה אתמול נבחרת ישראל למכביה, למשחק הגמר שייערך היום נגד הולנד.

שופט המשחק צ'רלי מרשל מברמודה, הניף ששה כרטיסים צהובים (ארבעה לארגנטינאים) ונאלץ להאריך את המשחק בחמש דקות, עקב הפגיעות הגופניות הרבות.

כדורגלני ישראל לא התעלו לרמה גבוהה, אך עובדה זו לא הפריעה להם להוליך 0:1 כבר בדקה ה־12.

אלון נתן בעט כדור עונשין מ־25 מטרים מאגף ימין והכדור חדר לרשת באשמתו הישירה של השוער רוברטו, שהוחלף מיד לאחר ספיגת השער.

חלפו רק שלוש דקות וישראל הגדילה את יתרונה. ניר לוין, בפריצה משמאל, הותיר מאחוריו שני מגינים ומול השוער בעט כדור שטוח משמאל לימין ו־2:0 לישראל.

קרבות איגרוף

עד להפסקה חלה שאננות בשורות שחקני הנבחרת. ההגנה היתה חדירה ובדקה ה־23 ספגה שער מצמק.

השוער גיורא אנטמן שמט כדור פשוט ופדרו ניקולבסקי בעט מקרוב לרשת.

במחצית השניה דעך קצב המשחק. 2500 הצופים השתעממו מרמתו, אבל לא מ„קרבות האיגרוף" שהיו ביומתם של שחקני ארגנטינה , שתיגברו את החוד אך מיעטו לסכן את השער הישראלי.

מנגד ניר לוין, הטוב שורות הנבחרת, הצליח בהברקה בודדת (53) לנצל משגה בהגנת ארגנטינה ולאחר חילופי מסירות עם יורם אוחיון בעט כדור שטוח שנעצר ברשת — 1:3.

בדקות הסיום יכלו הישראלים להגדיל את התוצאה, אולם ניר לוין ואלי דריקס הירבו להחטיא.

המשחק נערך במגרש וינטר ברמת־גן לעיני 2500 צופים.

● ישראל: אנטמן, ש. מנחם, עמר, נ.אלון, עלו, סאבו, גולדברג (מ.כהן), א. נתן, דריקס, לוין, תקוה (אוחיון).

הולנד עלתה בבעיטות 11

הולנד — מודיעים 3:5 (1:1, 1:1, 1:0)

יתרון ברור במחצית הראשונה לא הספיק אתמול לנבחרת מודיעים מול הולנד שהעפילה לגמר בדרך בעיטות עונשין מ־11 מטרים.

הרוארד קרסוף קבע 0:1 למודיעים בדקה ה־23. במחצית השניה תקפו ההולנדים והצליחו להשוות מרגלי רוב בלו, שמונה דקות לפני הסיום.

בדקות הארכה לא נכבשו שערים ולאחר 120 דקות דייקו ההולנדים מהנקודה הלבנה.

שפט, עובדיה בן־יצחק, לעיני 2000 צופים באיצטדיון וינטר ברמת־גן.

נצחון איטלקי בדקת הסיום

איטליה — אנגליה 1:2 (1:1)

בשניות האחרונות, כשאיטליה ואנגליה התפוננו לדקות הארכה, קבע סיבין ולטרה נצחון 1:2 לאיטליה.

פיבין ולטרה היה לגבור המשחק כשכבש גם את השער הראשון בדקה ה־15. ריימונד נסביט, בעבר שחקן הפועל רמת־גן, הישווה בדקה ה־31.

איטליה עלתה למשחקי הדירוג 5־6 ואנגליה נדחקה למשחק על המיקום ה־7.

שפט, יצחק בן־יצחק,לעיני 100 צופים במגרש אוניברסיטת תל־אביב.

ארה"ב הורידה הסומברו ממכסיקו

ארה"ב — מכסיקו 0:4 (0:2)

שליטה מוחלטת לאורך כל דקות המשחק הובילה לנצחון ארה"ב 0:4 על מכסיקו.

דוד כהן קבע 0:1 כבר בדקה ה־5 והרברט זיידמן העלה ל־0:2 בדקה ה־19. במחצית השניה הוסיף דוד גונין צמד (46, 69) וקבע את תוצאת המשחק.

שפט, משה אשכנזי, לעיני 100 צופים במגרש אוניברסיטת תל־אביב.

שיחזור הגמר מהמכביה ה־10

משחק הגמר בכדורגל ש־ייערך היום, ב־8.30 באיצטדיון העירוני ברמת־גן, בין נבחרות הולנד וישראל יהיה שיחזור הגמר מהמכביה העשירית ש־נערכה ב־1977.

אז, באיצטדיון הפועל בפתח־תקוה, הביסה ישראל את הולנד בשגיבור המשחק היה עודד מכנס שכבש שלושה שערים והוכתר כמלך שערי טורניר המכביה לפני רה־ליר ההולנד.

יתר משחקי הדירוג היום

● ב־5.30 בוינטר: ארגנטינה – מודיעים על מדליית הארד.

● ב־7.30 בוינטר: ארה"ב – איטליה (דירוג 6–5).

● ב־5.30 באוניברסיטה: מכסיקו – אנגליה (דירוג 8–7).

סיוף

ישראל זכתה ברומח קבוצתי

נבחרת ישראל זכתה אתמול במדלית הזהב בתחרויות הסיוף, ברומח קבוצתי לגברים.

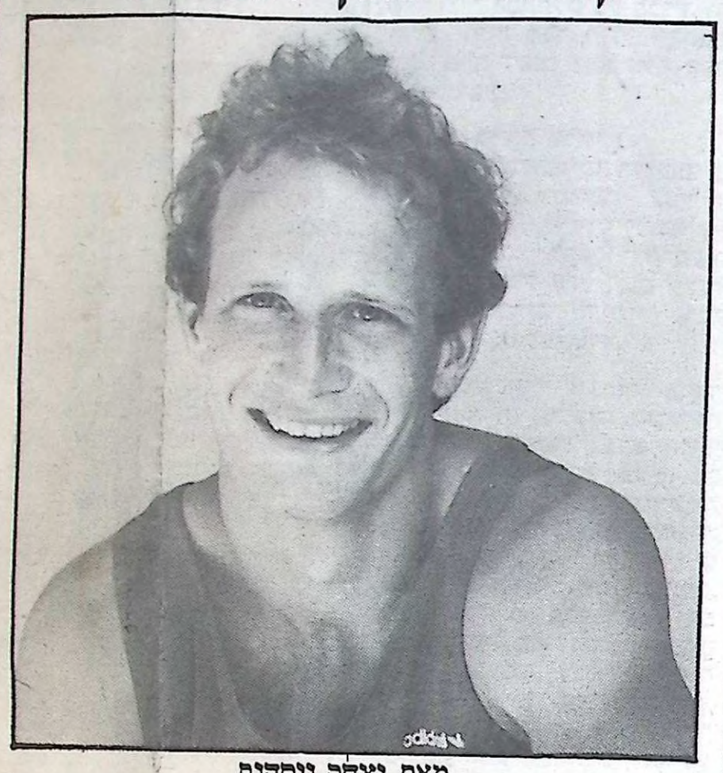
בכסף זכתה ארצות־הברית, ובארד — קנדה.

זהב למודיעים בראגבי

קבוצת מכבי מודיעים זכתה אתמול בקיבוץ העוגן במלית־הזהב בראגבי בשהביסה בגמר את אוסטרליה — 6:31 (0:9).

בארד זכתה ארה"ב שגברה על ישראל — 16:17, לאחר שהישרלאים הוליכו במחצית 4:16.

היועץ לשר האוצר בקנדה – מלך האתלטים

מאת יצחק ויסהוף

מלך האתלטים של המכביה ה־12 הוא גורדון אוריליקוף, בן ה־25, מוויניפג, קנדה. גורדון עובד במחוז בו הוא מתגורר כ... יועץ לשר האוצר.

לגורדון אמ. איי. בכלכלה, והמכביה ה־12 היא המכביה השנייה שלו. הניצחון בקרב־10 הפתיע במקצת את הג'ינג'י הקנדי, שאומר: „החום בישראל, ובעיקר הלחות, הפריעו לי. התחרות עצמה לוותה במאבקים קשים וצמודים, בעיקר עם האלוף הקודם, בריאן מונדשיין. מה שהביא לי את הזהב היו הנצחונות ב־110 משוכות וב־1500 מטר. התעליתי בארבעה מקצועות מתוך העשרה".

גורדון הוא בוחר צנוע: „אם הייתי מתחרה בכל מקצוע לחוד, הייתי זוכה רק בזהב ב־110 משוכות. בשאר המקצועות לא היה לי מה למכור, אבל כשמחברים את הכל, ביחד, זה שונה וזה מה שהביא לי את המדליה".

גורדון אוריליקוף מתאמן כל יום, בין שעתיים לשלוש. יום בשבוע הוא נח מפעילות. בקנדה יש לאלוף המכביה בקרב־10 מאמן רק לריצות; „רואים את התוצאות בשטח. בריצות אני מצטיין, ואילו במקצועות הטכניים בהם אין לי מאמן, אני חלש".

מטרתו עתה להצליח במשחקי חבר העמים הבריטי, שייערכו בשנה הבאה בסקוטלנד. לקראת משחקים אלה הוא מתכוון להתכונן חזק.

על כך שלא הצליח לשבור את שיא המכביה, אומר מלך האתלטים: „כל אחד רוצה לשבור שיא, אך אני מרוצה ביותר מהמקום הראשון שלי, ומהתוצאה ב־110 משוכות, שהיא שיא מכביה. כל אחד עושה כפי יכולתו ואני השתדלתי מאד".

גורדון אוריליקוף מלא שבחים על הקורה כאן בישראל: „היחסים בין הספורטאים מצויינים. כל הספורטאים, מכל המדינות, קרובים אחד לשני במקצועות בהם משתתפים. הדבר מתבטא במגורים משותפים, וזה מוסיף המון. גם היחסים בין משתתפי קרב ה־10 היו נהדרים. היינו כל הזמן יחד, וזה קירב אותנו אחד לשני. אני מקווה לחזור למכביה הבאה; אהיה אז בן 29, ואנסה לשבור את שיא המכביה".

מנסדורף – אלוף הטניס

הישראלי עמום מנסדורף הוכתר אתמול באלוף המכביה ה־12 בטניס, לאחר שגבר בגמר על ישראלי אחר, גלעד בלום, בשתי מערכות — 4:6, 2:6.

היתה זו הפעם הראשונה בה הופיעו שני ישראלים בגמר.

400 צופים חזו בגמר שנערך במרכז הטניס ברמת־השרון.

ביחידות נשים יתמודדו היום שתי אמריקניות: רייס שניצחה את טל (ארה"ב) 6:2, 3:6, 2:6, וגולדר שגברה על קלורמן (ארה"ב) 6:3, 3:6, 2:6.

גם בזוגות מעורבים יהי הגמר אמריקני: קמיסר ורייס הביסו בחצי־הגמר את ברגר וסיני מישראל 0:6, 1:6; סקוט וטל הכניעו את הירש וגולדר מארה"ב — 1:6, 6:7.

מדליות

(לאחר היום התשיעי)

המדינה	זהב	כסף	ארד	ס"ה
1. ארה"ב	104	84	47	235
2. ישראל	53	62	81	196
3. קנדה	12	14	22	48
4. בראזיל	10	11	11	32
5. הולנד	7	4	4	15
6. בריטניה	7	3	9	19
7. צרפת	6	4	1	11
8. מודיעים	3	7	8	18
9. אוסטרליה	3	5	7	15
10. מכסיקו	1	3	12	16
11. שבדיה	1	2	2	5
12. גרמניה	1	2	1	4
13. דנמרק	1	0	1	2
14. ארגנטינה	0	5	6	11
15. מעורבת	0	1	3	4
16. אוסטריה	0	1	1	2
17. איטליה	0	1	0	1
–. פינלנד	0	1	0	1
19. הודו	0	0	1	1
–. שווייץ	0	0	1	1
–. בלגיה	0	0	1	1

הנאה בבריכה

מאת דוד סיבוד

נסתיימו חמשת ימי תח־רויות השחיה במכביה. שוב תגיגת ספורט לכמותה אנו מתגעגעים.

● נהניתי מהשילוב בין העתודה היהודית (תחר־ויות הנוער) לבין הדור הבוגר. בין שחייני העתיד היה מה לראות. סטפני רוזנטל ממישיין־וייכו, בת ה־12, השיגה תוצאות של בוגרות.

● נהניתי ממספר שחיי־נים צעירים ישראלים שמ־חזקים את דעתי שבטיפול טוב, ארגוני ומקצועי, יהיה לנו בעתיד מה למכור. חן שכטר, גלעד חן ואילת שלזינגר הם דוגמא לכך.

● נהניתי משחייתו של ריק ארנברג, בן ה־17 מארה"ב. הוא יהיה שחיין גדול.

● נהניתי מהתעלותם של השחיינים הישראלים אייל שטיגמן, יוחאי ליפ־שיץ, טל משקיף, שגב פורת, זוהר וייס, רזיאל דימר, יוסי אפל ושגיא שטיגמן. אלה שיפרו את הישגיהם האי־שיים וחלק קבע שיאים ישראלים.

● נהניתי מאווירה נהד־רת ששררה בבריכה. כל יום היה טוב יותר. חבל שזה חלף...

שני כוכבי שחייה אמריקנים, סט בארין (משמאל) וריק ארליך, בפתיחת בריכת רמות בירושלים, אתמול. (צילם: יצחק הררי)

המשמר
24-07-1985

ישראל וארה"ב — פעם נוספת בגמר הכדורסל

כדורסל

מאת יוסף גלזר

נבחרות הכדורסל של ישראל וארצות־הברית שוב יתמודדו, כמו בכל המכביות, בגמר טורניר הכדורסל, הערב ב־8.45 בהיכל הספורט ביד־אליהו. בשני משחקי חצי־הגמר, אמש ברוממה, הכניעה ישראל את בראזיל — 58:85, וארה"ב את קנדה — 59:92.

800 צופים לא נהנו מהמשחק הישראלי. הברזילאים הצליחו להוליך עד לדקה ה־10 — 10:16 ו־16:17. מלך־הסלים הישראלי, דורון ג'מצ'י קלע סל שדה ראשון רק בדקה ה־17, בעוד שחקן הנבחרת הישראלית, עופר יעקבי, נקע את קרסולו כבר בדקות הראשונות וקיים ספק אם יוכל לשחק הערב. הצעיר הענק עופר פליישר לא שיחק כלל בגלל פציעה.

המשחק היה סוער ורצוף תקריות. השופטים צולוקידיס מיוון ולאוב מארה"ב לא שלטו בנעשה והירבו לשרוק לעבירות טכניות.

הכוכב הברזילאי ג'ק ולדומירסקי יצא בדקה ה־22 בחמש עבירות. הרביעית היתה דמיונית, והחמישית — טכנית.

● לישראל קלעו: ג'מצ'י 24; רוזנברג 17; דניאל 13; פריישמן 8; גודידון 7; אמסלם 5; שטינהאואר 4; רכליס 4; זמורה 2 ויעקבי 1.

● לבראזיל קלעו: בן ולדומירסקי 19; ג'ק ולדומירסקי 11; זוניאק 9; לוונקופף 9; ולסנברג 6 ובורג' 4.

ארה"ב הביסה את קנדה 59:92

נבחרת הכדורסל של ארצות־הברית הוכיחה אמש בחיפה, כי היא עשוייה לזכות שוב בזהב, כשמוטטה בחצי־הגמר הראשון את קנדה — 59:92, לאחר 28:49 במחצית.

האמריקנים גילו עדיפות בכל שלבי המשחק והוליכו ביתרון החל מהפתיחה.

השחקן האמריקני הטוב ביותר היה צוקר, שקלע 20 נקודות. כן הירבו לקלוע לארה"ב: דולינסקי 12; לוי 11 ווקסלר 10. לקנדה: לוינסקי 12 ויונס 11.

שפטו: זלינגר (ישראל) וליימן (שווייץ).

אוסטרלי זכתה במקום ה־5, לאחר שגברה בהארכה על צרפת — 106:108 (91:91, 39:49), וארגנטינה דורגה במקום ה־7 כשהכניעה את מכסיקו — 65:105 (32:45).

„הכל יהיה בסדר" — הודיע ויליאמס להפועל ת"א

הכדורסלן המצטיין של מכבי ת"א, ארל ויליאמס, שהגיע אתמול בבוקר לישראל, הודיע אמש למנהלי הפועל ת"א: „אל תדאגו, הכל יהיה בסדר עם השחרור".

ויליאמס בא ארצה ליומיים כדי להסדיר את שחרורו ממכבי ת"א. לפי תקנון איגוד הכדורסל שחקן החוזר ארצה שייך לקבוצתו הקודמת, וזו צריכה להעניק לו שחרור, אם אינה רוצה בו.

ויליאמס אמור לשחק במדי הפועל ת"א, אולם האגודה התל־אביבית התנתה את הצטרפותו בכך שיביא שחרור ממכבי ת"א.

הכדורסלן, שלא שיחק בעונה שעברה, יחזור לארה"ב לעשרה ימים וישוב לאימונים בארץ.

בינתיים כבר חזרו ארצה מחופשה בארה"ב שני הכדורסלנים המצטיינים, לאוואן מרסר ומייק לארגי.

ויליאמס אמר אמש: „לא חזרתי לישראל לחינם; באתי לזכות באליפות עם הפועל ת"א.

גם לגליל יש פרי

מאת עמית גל

קבוצת הפועל הגליל־העליון פתחה אתמול את האימונים באשר בשורותיה מופיעים מספר שחקנים חדשים.

הבולטים בהם הם סטיב מלוביק, שחקן הפועל רמת־גן לשעבר ושחקן אמריקני לבן העונה לשם קני פרי, בן 23.

המאמן אריה מליניאק הביאו מאיטליה, לאחר שראה אותו בסידרת מבחנים. פרי שיחק בקולג' בו הופיע ברד ליף בארה"ב, אבנסוויל. גובהו — 2.07 מטר.

כמו־כן הופיעו אבי מזרחי, שחקן נבחרת הנוער מלמה, ששיחק בעונה שעברה בהפועל עפולה/יזרעאל.

קבוצת הגליל מתכננת לצאת למחנה־אימונים לירושלים בשבוע הבא.

חגיגה בקט־רגל: בראזיל אלופה — 0:5

מאת יוסי חן

אשפי הקט־רגל מבראזיל זכו אמש באוניברסיטת ת"א במדל־יית־הזהב לאחר שהביסו בגמר דרום־אמריקני, לאורוגוואי סוער, את ארגנטינה — 0:5. הברזילאים לא ספגו אף שער בכל הטורניר!.

3000 צופים שמילאו עד אפס מקום את האולם חזו ביתרון ברזילאי מוחלט. המשחק הוכרע כבר במחצית הראשונה, שבה ליהט־טו המנצחים וכבשו עד להפסקה, את כל חמשת השערים: פאביו וסרשטיין (5); סרג'יו וסרשטיין (8, 17); הנריקו וסרשטיין (12) ואיזק ברמן (16).

במחצית השנייה לא כבשו הב־רזילאים שערים והסתפקו „במשו־לשים"...

שפט יצחק אורגד.

ישראל זכתה במדליית־הארד כשהביסה את מכסיקו — 1:6, לאחר 0:1 במחצית.

כוכב המשחק הישראלי היה דורון רבינזון, שכבש רביעייה (19, 35, 37, 38). את שני השערים הנוספים הבקיע עזריקם גורודינסקי (39, 40). למכסיקו: פפר ברקוביץ (38).

שפט רוברט בק מהולנד.

במקום החמישי זכתה מודיעים שהכניעה את אורוגוואי 1:6, ובמקום ה־7 דורגה בלגיה שגברה על קנדה 5:6.

פאביו וסרשטיין

כדורעפני ישראל קטפו הזהב בקלות

נבחרת ישראל בכדורעף (גברים) זכתה אמש בקלות בירושלים במדלית הזהב כשהביסה במשחק בזק את בראזיל — 3:0 (15:5, 15:6, 15:3).

הישראלים בניצוחו של אליעזר רגן המצויין, שהלהיב את 700 הצופים, לא הותירו כל סיכוי לברזילאים, שלא היוו יריב ראוי לשמו.

ארצות־הברית זכתה בארד בין הגברים, לאחר ניצחון על ארגנטינה — 3:0 (15:11, 15:9, 16:14).

זהב לנשות בראזיל

כדורעפניות בראזיל זכו במדלית הזהב לאחר שגברו בגמר על בנות ארצות־הברית — 3:1 (15:2, 15:9, 11:15, 15:12).

הברזילאיות הציגו יכולת מצויינת בשתי המערכות הראשונות, אולם האמריקניות הצליחו לנצח בשלישית ולכפות על בראזיל מערכה רביעית קשה ומפרכת.

במדלית הארד לנשים זכתה ארגנטינה לאחר נצחון על אוסטרליה — 3:0 (15:6, 15:3, 15:0).

ההולנדים זכו בזהב

הוקי

נבחרת ההוקי של הולנד (גברים) זכתה אתמול במדלית־הזהב לאחר שניצחה בגמר את מודיעים — 7:6, בדו־קרב של מבות־עונשין מ־7 מטר. המשחק נסתיים במועד החוקי בתיקו 1:1.

המשחק היה שקול ומרתק. שתי הקבוצות גילו יכולת טובה בהגנה ושמרו על רשת נקיה עד להפסקה. לויתן העלה את מודיעים ליתרון בדקה ה־42, אך ג'ייקוב הישווה בדקה ה־59.

קלינה

סטיסין וקירשנר זכו בזהב באקדח

מרקום סטיסין מבראזיל וחיה קירשנר מישראל זכו אתמול במדליות הזהב בתחרויות הקליעה באקדח אויר, שנערכו באולם הפועל ת"א.

סטיסין זכה בין הגברים כשצבר 566 נקודות, בעוד שאת הכסף נטל רונאלד קרלשטיין מארה"ב — 564, ואת הארד — גבריאל גרינברג מבראזיל — 564. כל השלושה שברו את שיא המכביה — 560 נקודות.

בין הנשים צברה חיה קירשנר 377 נקודות (שיא מכביה), לפני דבורה סרור מבראזיל — 370 (כסף) ולאורי קמלר מארה"ב — 370 (ארד).

היום במכביה

● כדורסל: ישראל — ארה"ב (היכל־הספורט ביד־אליהו, 8.45, גמר); קנדה — בראזיל (כפר־המכביה, 6; מקומות 3־4). נשים: ארה"ב — ישראל (היכל־הספורט ביד־אליהו; 6.30; גמר).

● כדורגל: מקומות 7־8 (5.30; אוניברסיטת ת"א); מקומות 3־4 (5.30; איצטדיון וינטר); מקומות 5־6 (7.30; וינטר); גמר (8.30; איצטדיון רמת־גן).

● טניס־שולחן: בית־הלוחם ב־אפקה, 3 — תחרויות גמר.

● טניס: רמת־השרון, 4 — תחרויות גמר.

● סקווש: כפר־המכביה, 2.30 — גברים קבוצתי גמר.

● קריקט: מגרש מכבי פ"ת, 9 — משחק הגמר.

● סיוף: רומח, נשים, קבוצות (אולם בגן במכון־ויינגייט, 9).

● כדורת: רמת־גן, חצי־גמר וגמר גברים ונשים.

● קליעה: אקדח ורובה — השלמה (מטווח רמת־גן, 9).

● סופטבול: גמר, קנדה — [illegible]ב (3, ספורטק).

פאלמר: „המכביה לא צריכה לחקות את האולימפיאדה"

„איני סבור שהמכביה צריכה להפוך לאולימפיאדה יהודית החו־תרת לשיאים ותהילה" — אמר צ'ארלד פאלמר, יו"ר הוועד האר־לימפי הבריטי, בקבלת־פנים חגי־גית לראשי משלחות המכביה, שאירח הוועד האולימפי בישראל במלון דן.

פאלמר ציין, כי התחרות במכביות מחריפה והיא מחטיאה את הרעיון של הכנס היהודי. הוא הרחיק והציע, להוריד את הרמה ולהגביל את ההשתתפות לדרג עממי יותר: „הייתי מציע לא לשתף ספורטאים שלקחו חלק באולימפיאדה" – אמר.

ראש משלחת אוסטרליה, מייקל ורובלסקי, שהעניק כובעים רחבי־שוליים לראשי הוועד האולימפי הישראלי, יצחק אופק ויצחק כספי, הגיב על דברי פאלמר: „המירוץ אחרי ההישגים והמירדף אחרי המדליות אינו מדאיג אותנו. תמיד נבוא למכביות ולא איכפת לנו שהאמריקנים גורפים את המדליות, כל עוד הם הטובים יותר וכל עוד ניתנת לנו, פה בישראל, ההזדמנות להתחרות נגדם ולנסות לנצחם".

יו"ר הוועד האולימפי בישראל, יצחק אופק, הדגיש שהוא שמח שמפגש זה הפך למסורת ומקרב מנהיגי ספורט מכל העולם. הוא הביע תקווה, כי הוועד האולימפי, שנטל תחת חסותו את משלחת ישראל הגדולה, יוכל להמשיך להיות מנוף לפעילות עניפה בעתיד.

מייקל קווהזי, יו"ר הוועד המארגן של המכביה, נשא דברים נרגשים על האווירה במכביה, הארגון המסובך ומשמעות המיפגש היהודי הגדול.

אזכרה לחיים ויין ז"ל

ראשי הוועד האולימפי, נושאי תפקידים בספורט, בני משפחה ועשרות מוקירי זכרו של חיים ויין ז"ל, השתתפו באזכרה שנערכה בבית העלמין בקרית־שאול, במלאת שנה למותו.

בהספדו אמר יצחק כספי, מזכיר הכבוד של הוועד האולימפי, שאך סמלי הוא כי זכרו מועלה בעיצומם של משחקי המכביה, שהוא היה ברוב ימיו אחד מעמודי־התווך שלה.

נבחרת הטניס היום לאוסטריה

נבחרת ישראל בטניס תצא היום לאירופה, שם תקיים מחנה־אימון בן שבוע ימים.

מחנה האימון הוא לקראת המיפ־גש בגביע־דייויס שיחל באוסטריה ב־2 באוגוסט.

הנבחרת כוללת את שלמה גליקשטיין, שחר פרקיס, עמוס מנסדורף, שזכה אמש במדליית הזהב במכביה, וגלעד בלום, שזכה במדליית הכסף. המאמן הוא רון סטיל, והקפטן יוסף שטבהולץ.

ארד לישראל בסופטבול

ישראל זכתה אתמול במדלית־ארד בסופטבול כשניצחה את ונצואלה — 1:0.

מדלית הזהב לא הוכרעה. ארה"ב ניצחה אמנם את קנדה 2:1, אולם מאחר שהקנדים ניצחו את האמ־ריקנים 3:2, בשלב המוקדם, יתקיים היום ב־3 בספורטק בת"א משחק מכריע בין שתי הקבוצות.

במיפגש על מקומות 5־6 הביסה מכסיקו את ארגנטינה 5:12.

● נבחרת מודיעים בקריקט זכתה במדלית הארד לאחר שגברה על ישראל — 166:214.

הסיפור המופלא של המשקולאי מג'ורג'יה, מיכאל כהן

3 מכביות, 3 זהב, 3 שיאים, תמיד במשקל אחר

מאת יצחק ויסהוף

★ שנת 1977. במכביה הראשונה שלו הצליח האמריקני מיכאל כהן, אז בן 19, לזכות במדלית זהב בהרמת־משקולות, במשקל עד 77 ק"ג ובשיא מכביה – 277.5 ק"ג.

★ כעבור ארבע שנים חזר ארצה וזכה שוב במקום הראשון במשקל עד 82.5 ק"ג – 312.5 ק"ג.

★ במכביה ה־12 בא שוב מיכאל כהן לישראל והוא בן 27, והצליח ליטול זהב, במשקל עד 90 ק"ג – 302.5 ק"ג.

★ למכביה הרביעית שלו, בעוד ארבע שנים, מתכנן מיכאל כהן להשתתף... במשקל 100 ק"ג ולשבור שוב את שיא המכביה.

הסיפור המוזר הזה שייך למיכאל כהן מסאבאנה, ג'ורג'יה, ארה"ב, מורה למדע פיסיקאלי, שהצליח בכל פעם שבא לישראל לשפר את שיא המכביה, ותמיד במשקל אחר.

האבא – המאמן

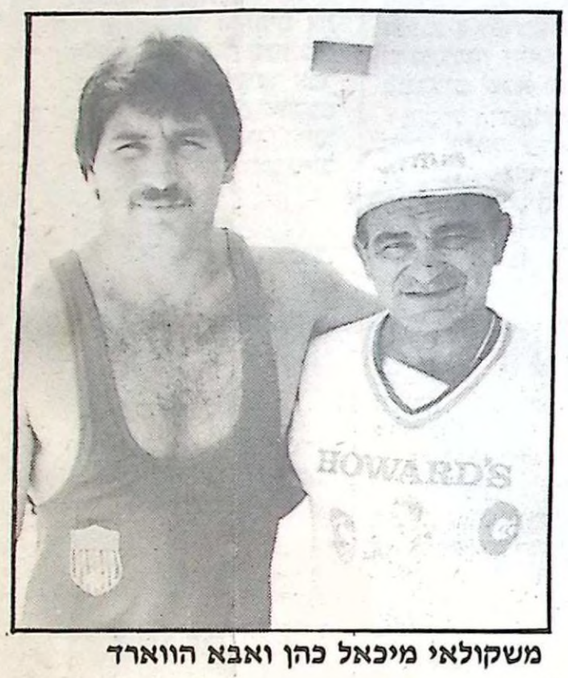
כיצד עושים זאת? „צריך לאכול דברים טובים ומזינים. יש לי תוכנית מסודרת כמה עלי לאכול ומה, והכל בהתייעצות עם אבא, האוורד, שהוא מאמני האישי".

גם האבא נמצא כיום בישראל. הוא מסביר את השינוי שחל בבנו, מאז שנת 1977: „מיכאל עולה במשקל. בשנת 1977 היה בגיל גדילה. כל שנה הוא גודל וגודל, ובשנה הבאה ייכנס לקטיגוריה של 100 ק"ג. עובדה שהדבר לא השפיע עליו, ובכל מכביה הציב שיא ונטל מדלית זהב".

מיכאל כהן לא מבקר בישראל רק במכביות. בשנת 1983 השתתף גם בכינוס הפועל, שם הצליח לקבוע – 347 ק"ג. השנה חלה ירידת־מה בכושרו, בגלל פגיעה בגבו, שהחלה לפני כשנתיים. דבר זה מסביר את הישגו, הנופל מזה של שנת 1981.

מיכאל כהן נמצא כיום בצמרת המשקולאים בארה"ב. לדבריו הוא מספר 1 במשקל עד 90 ק"ג. ההישג הטוב שלו בהנפה הוא – 162 ק"ג, ובדחיקה – 195 ק"ג.

מאמנו האישי של מיכאל, אבא האוורד, מאמן את בנו שגובהו 1.70 ומשקלו 91 ק"ג, שלוש־ארבע שעות בכל יום. מיכאל עובד קשות על הרמת־משקולות, על פסיכולוגיה, שוחה המון ורוכב על אופניים.

משקולאי מיכאל כהן ואבא הווארד

גם האשה – משקולאית...

מיכאל נשוי לסלסט, שהיא אלופת ארה"ב... בהרמת משקולות, במשקל עד 67 ק"ג. גם התוצאות אותן משיגה הרעייה אינן יכולות לבייש גבר: 70 ק"ג בהנפה ו־95 בדחיקה.

מי שחושב שהסיפור הספורטיבי של משפחת כהן הסתיים – טועה. אחיה של סלסט משחק כדורגל אמריקני באחת הקבוצות הטובות בארה"ב: אטלנטה־פאלקונס. שמו של האח – אנדראו פורבץ.

אחותו של מיכאל, ובתו של האוורד, מיצי כהן, בת ה־22, שבגיל 18 השתתפה באולימפיאדה לצעירים במכסיקו, שם זכתה במדלית הזהב ב... הרמת־משקולות, עד 52 ק"ג. הסיפור יכול להישמע פשוט אבל מיצי גברה בתחרות גם על בנים!

האב האוורד השתתף במשחקי המכביה בשנת 1953, וגם הוא זכה במדלית הכסף.

מיכאל ואביו הם יהודים קונסרבטיביים. מאמינים באלהים אבל מופיעים בתחרויות בחגים ובשבתות.

מגלה מיכאל: „הייתי בסין עם הקבוצה הראשונה ששיגרה לשם ארה"ב. לאחר שגמרתי את התחרויות וזכיתי בזהב, ריאיינו אותי בטלוויזיה האמריקנית במשך 30 דקות, ושם הובלטה יהדותי. בברית־המועצות כבר הייתי שלוש פעמים; עמדתי להשתתף גם באולימ־פיאדה במוסקבה אך החרם מנע זאת ממני.

מיכאל החמיץ את אולימפיאדת לוס־אנג'לס בגלל הבעיות בגבו. „הרופאים המליצו לי לוותר על המשחקים האולימפיים. באולימפיאדה בסיאול אהיה בגיל מצויין, ויש לי צ'אנס בלתי־רגיל להצליח שם. לכן לא היה איכפת לי לפספס את לוס־אנג'לס. הביקור הפעם בישראל הוא המרגש ביותר מבחינתו של מיכאל: „הייתי כבר בכל העולם, אבל הפעם, במסגרת המכביה, היחס והתנאים שאני מקבל, במיוחד באוכל, נותנים לי את ההרגשה כי זו התחרות הטובה ביותר אותה עברתי".

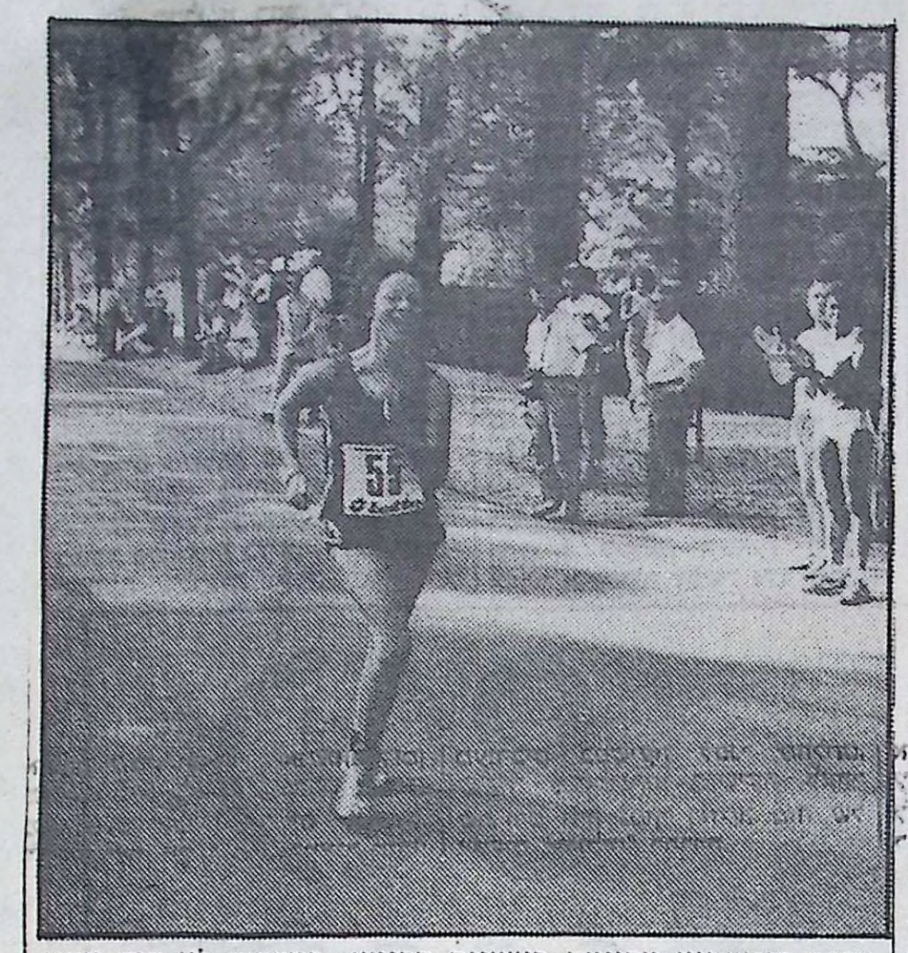
מיכאל מוסיף כי הביקור הראשון בארץ, בשנת 1977, הותיר בו רישום עמוק. „הייתי המום; היתה חוויה נדירה; כשחזרתי לג'ורג'יה רצו שאכתוב ספר על ישראל. בשנת 1981 השתנה כאן המצב, וזה היה פחות מלהיב. אבל כיום חזרתי לימי 77".

מיכאל וסלסט כהן
כל המשפחה – משקולאים

קטעי עתונות
הארץ
24 -07- 1985

ללכת על זהב

עדנה בוקשטיין מסיימת ראשונה ברומא: במכביה לא היה ייצוג לשלוש מדינות

מאת ציפי אדמוני

עדנה בוקשטיין, בת 36, נשואה ואם לשניים (נועם בן תשע ושרון בת שבע), היא בעלת מדליית זהב בתחרות בין־לאומית בענף האתלטיקה, אך נבצר ממנה להשתתף במכביה בגלל התקנות הנוקשות של תקנון המכביה. במדליה זכתה בתחרות להלכיות ותיקות, בנות 35—40, שהתקיימה לפני חודש ימים ברומא. בוקשטיין הקדימה שם יריבות מארה"ב, ניו־זילנד ואיטליה, ביניהן גם אלופת אירופה. התחרות היתה למרחק עשרה קילומטרים וזמנה היה 56.47 דקות.

עדנה קטנת־גוף ושברירית הגיעה לספורט היוצא־דופן לגמרי במקרה. זה היה בעת שהותה במאיאמי, פלורידה. לצורך השלמת תואר אם־אי בשיקום ונופש רפואי. בעלה, יוסי שם לב כי הוא חוזר תמיד תשוש מיום הקניות השבועי שהוא עושה עם אשתו. יום אחד, פנה, ספק מתבדח ספק רצוני, לידיד המשפחה, שחיה אלוף אולימפי בהליכה ואלוף המכביות, הנרי לסקו, וביקשו "כמקצוען" להתבונן, אולי ימצא משהו בהליכתה של אשתו, הגורם לו תשישות.

השלישייה יצאה לחצר, ולאחר סיבוב הדגמה של עדנה, האלוף האולימפי אמר משפט אחד: "יש בה כישרון טבעי".

כעבור שלושה שבועות, בת 33, התייצבה עדנה לתחרות הראשונה, וזכתה במקום הרביעי. זה היה לאחר שלושה שבועות של אימונים יום־יומיים שלסקו העיר בהם הערות על מיצוי ההליכה עד תומה ועבד באינטנסיוויות על סגנון מושלם: הליכה נכונה חוסכת הרבה אנרגיה ומאמץ מיותרים, הליכה ללא תנועות מוגזמות, שאיבת בטן והכנסת ישבן, ידיים עובדות כמו מנוף, לא ארוך מדי ולא קצר מדי, כמעט כמו הליכה טבעית בריתמוס קבוע. עבודת הרגליים נעשית כאשר העקב קודם על הקרקע, בתנועה מלאה, עד כריות האצבעות, והרגל הנגדית מתוחה לאחור בתנועת דחיפה. אשתו של לאסקו רכבה על אופניה, לצד עדנה, מעודדת אותה ומודדת זמנים.

"האורות כובו"

יום־אימונים שלה מתחיל בשעת־בוקר מוקדמת ומסתיים בשעת־לילה מאוחרת. לפני תחילת עבודתה, כמורה בבית ברל, היא מגמאה מרחקים וצועדת שעתיים. מיד לאחר־מכן, מתחיל יום עבודה רגיל ובסיומו, היא חוזרת שוב אל מסלול האימונים. האימון מסתיים בשעות הערב והיא שבה הביתה, אל הקאראוואן במצפה קציר, אל הבעל והילדים, הישנים כבר בדרך־כלל, ואל שני כלבי הדוברמן.

כאשר חזרה עדנה לארץ, לאחר שמונה שנים בארה"ב, ניסתה לפנות אל הגורמים המתאימים, ונתקלה בהרבה ביורוקרטיה ולא־מעט דלתות נעולות. היא הגיעה כיחידה וכמבוגרת והתגובות היו: "אין בארץ מתחרות! באמצע תחרות בהדר יוסף, למשל, כובו לפתע האורות והטיעון לכך היה "סיבות טכניות". במכביה, המתקיימת בימים אלה, נאלצה עדנה להתחרות מחוץ לתחרות הרשמית, מפני שלא היה ייצוג לענף זה משלוש מדינות, לפחות, כנדרש בתקנון המכביה. עדנה אומרת, בלא־מעט כאב, כי אף שהמכביה לא העמידה לה שום תמריץ תחרותי, הלכה את 20 הקילומטרים רק כדי להיחשף לציבור, כדי שידע שיש ענף־ספורט כזה. במסגרת המכביה יש בין הגברים ייצוג מלא לספורט ההליכה והלך ישראלי, דרור בורנשטיין, הגיע למקום שני וזכה במדליית כסף. אך הדבר לא קיבל פרסום רב.

היום, עדנה מאמנת בהתנדבות צעירים ומבוגרים, מבני שבע עד בני חמישים וכבר רואה פירות לעבודתה. חניך שלה, יוני ברנס בן 17, השתתף במכביה והגיע שלישי מבין הישראלים, בהישג אישי נאה. לדעתה, ישראל היא מקום אידיאלי לגידול אלופים בענף ההליכה: מזג אוויר מצוין, טופוגרפיה נוחה, ספורט זול. כל מה שדרוש — חליפת התעמלות וזוג נעלי התעמלות, מרופדות היטב, בעלות סוליה שטוחה אך לא־קפיצית, והרבה מים. לחיזוק דבריה, באה דעת מומחים אורטופדיים, הטוענים כי גם מבחינה רפואית, ההליכה יפה לברכיאות מן הריצה, למשל, מפני שבהליכה משולבות יותר מערכות שרירים מאשר בריצה, ובמיוחד, השרירים של מערכת הנשימה. בריצה יש יותר מעמס על מפרקי הרגליים, וזה עלול לגרום התבלות־יתר של המפרקים. לעומת זאת, בהליכה, המעמס על המפרקים יותר טבעי והולם את המצב הפיסיולוגי.

קטעי עתונות

הצפה

24-07-1985

מכתבים למערכת

„המכביה" — וימי בין המצרים

ברשימתו „המכביה: טיפוח הגאווה היהודית" (הצפה, כ"ג בתמוז) מספר חיים פיקרש, שיו"ר ה־וועדה המארגנת של המכביה, מיכאל קווהזי, הוא יהודי דתי ושומר מסורת" והוא „מטביע חותמו האי־שי גם על תכנית הפעולה של המכבייה הנוכחית. גם הפעם עמדו על כך שזו תישא אופי יהודי מסורתי — — — כמו־כן ינעימו להם חניכי בני־עקיבא את שבותם בארץ במסיבות הווי מסורתיות ובפעולות חי־נוכיות מגוונות". מר־קווהזי מוסר „כי אחוז ניכר מבין באי המכביה הם שומרי מסורת ישראל ומכב־דיה". שמחנו לקרוא זאת, אלא כמו שראוי לימים אלו שבין שבעה־עשר בתמוז לתשעה באב, שמחתנו מהולה בצער. תמיהני כיצד נעלם מיהודי דתי, שימי המכביה חלים בימי בין המצרים, שנוהגים בהם כמה מנהגי אבלות ונודגים לא לשמות ולחגוג בהם. חודש אוגוסט הוא חודש של חופשה ונופש בארצות הברית ובאירופה; לפיכך היה צריך לדחות לשבועיים את פתיחת המכביה, דהיינו ליום י"א מנחם־אב (29 ביולי). אותם הדברים אמורים כלפי הפסטיוול שנפ־תח בטבריה בעצם ימי בין המצרים. תמיהני שראש עירית טבריה שהוא אדם דתי ונציג המפד"ל לא ראה לנכון לדחות את הפסטיוול לשבועיים.

דוד תמר
ירושלים

* * *

קטעי עתונות

דבר

24-07-1985

מחלקת העליה בסוכנות:

מאות מבאי המכביה שוקלים להשאר בארץ

מאת ח. נחתומי, סופר "מבט"

מאות מבאי ה"מכביה" גילו התעניינות לגבי אפשרויות הע־ליה והקליטה בארץ, באמצעות לשכות המידע המיוחדות שהופעלו ככל לפרי הספורט־אים, על ידי אנשי המחלקה לעליה וקליטה של הסוכנות היהודית.

בתערוכה המרכזית המתקיי־מת בימי המכביה במלון "פלזה" בתל־אביב, ביקרו אלפים מבאי המכביה וכן מבין התיירים הר־בים הנילווים אל הספורטאים. שליחי מחלקת העליה והקליטה הפיצו גם חומר בכתב לגבי אפשרויות הקליטה ומקורות התעסוקה.

בין השאר יזמו הם מיפגשים בלתי אמצעיים עם נ"גי חברות ומפעלים גדולים, שהביעו נכונות לקלוט בעלי מקצוע שיבקשו לעלות לישראל, לאלה הוצעו גם פתרונות דיור ראויים.

ממחלקת העליה בסוכנות נמסר לסופר "מבט", על סיכוי טוב לעליתם ארצה של מאות משתתפי המכביה ה־12. צוין כי גם בתום המכביות הקודמות, נרשמה עליה מארצות המערב.

פעולת ההסברה תמשך, אי־פוא, גם עם שובם, ביום ו' השבוע של הספורטאים למדינותיהם, כדי לנצל את החוו־יות העזות שספגו כאן, בימי שהותם בישראל, ולעודדם לע־ליה.

אירועי המכביה ינעלו, מחר, יום חמישי, בעצרת מרכזית ליד הכותל המערבי ובברכת הסו־לטן, במעמד ראש הממשלה מר שמעון פרס.

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
24-07-1985

אתמול במכביה

אתלטיקה

גברים

● 800 מ': 1. מרק הנדלסמן (ישראל) 49,29; 2. עוז כץ (ישראל) 1:50,24; 3. שלמה אוולאי (ישראל) 1:50,69.

● 10.000 מ': 1. דציאל שלזינגר (ארה"ב) 29:34,70 דק' (שיא מכביה); 2. אוריה גמליאל (ישראל) 29:44,14 (סוב מהשיא הקודם); 3. יאיר קרני (ישראל) 30:16,34. 5. שם-טוב סבג (ישראל) 30:49,63.

● 110 מ' משוכות: 1. גורדון אורליקו (קנדה) 15,01 שנ'; 2. ברוך קטן (קנדה) 15,46; 3. אילן גולדווסר (ישראל) 15,54.

● 4×400 מ': 1. ארה"ב 3:13.03 דק'; 2. ישראל (מני רוזנברג, יואב מקלר, עוז כץ, מרק הנדלסמן) 3:16.32; 3. אוסטרליה 3:18.57; 4. בריטניה 3:36.06.

● כידון: 1. צ'רלס גרין (ארה"ב) 69,60 מ'; 2. עמי קרן (ישראל) 66,68; 3. קריינ בלשאונד 64,72; 4. רונן הוד (ישראל) 56,82.

נשים

● 400 מ': 1. אורית קולודצי (ישראל) 55,85 שנ' (שיא מכביה); 2. אנדריאה פוכס 57,26; 3. בועה בן-מלך 57,33; 4. עידית מורלי (ישראל) 58,23.

● 3000 מ': 1. נורה קולאס (ארה"ב) 9:44,92 דק'; 2. שרה קוקוס (ארה"ב) 10:13,85; 3. מול שלום (ישראל) 10:14,62. 5. עמל עדילה 10:57,19.

● קפיצה לגובה: 1. דליה נבות (ישראל) 1,72 מ'; 2. גבי רזון (ישראל) 1,69; 3. סיגל בסון (ישראל) 1,64.

● קפיצה לרוחק: 1. סיגל גונן (ישראל) 6.13 מ'; 2. דליה נבות (ישראל) 5,80; 3. שרה לנצר (ישראל) 5,62.

כדורסל

גברים

● בחצי-הגמר: ארה"ב — קנדה 92-55 (49:28); ישראל — ברזיל 85-58 (47:32).

● על המקום החמישי: אוסטרליה — ברמת 108-106 (91:91, 39:49).

● על המקום השביעי: ארגנטינה — מכסיקו 105-65 (45:32).

כדורגל

● בחצי-הגמר: הולנד — מודיעים 5:3 (בבעיטות מ-11 מ' — לאחר 1:1 (1:1, 1:0); ישראל — ארגנטינה 3:1 (1:2).

● על המקומות: 5—8: ארה"ב — מכסיקו 4:0 (2:0); איטליה — בריטניה 2:1 (1:1).

● היום — בגמר: ישראל — הולנד (ברמת-גן — 20.30); על המקום השלישי: מודיעים — ארגנטינה (ב"ויצמן" — 17.30); על החמישי: ארה"ב — איטליה (ב"ויצמן" — 17.30).

טבלת המדליות
(בתום היום התשיעי)

		זהב	כסף	ארד
1.	ארה"ב	104	34	47
2.	ישראל	53	62	81
3.	קנדה	12	14	22
4.	ברזיל	10	11	11
5.	בריטניה	7	3	9
6.	הולנד	7	4	1
7.	צרפת	6	4	1
8.	מ'דיעים	3	7	6
9.	אוסטרליה	3	5	7
10.	מכסיקו	1	3	12
11.	שבדיה	1	2	2
12.	גרמניה	1	2	1
13.	דנמרק	1	—	1
14.	ארגנטינה	—	5	6
15.	נב' מערבית	—	1	3
16.	שווייצריה	—	1	1
17.	איטליה	—	1	—
—.	פינלנד	—	1	—
19.	הונג'	—	—	1
—.	שווייצריה	—	—	1
—.	בלגיה	—	—	1

קט-רגל

● בגמר: ברזיל — ארגנטינה 5:0 (5:0).

● על המקום השלישי: ישראל — מכסיקו 6:1 (1:0).

● על המקום החמישי: מודיעים — אוסטרליה 6:1 (0:0).

● על המקום השביעי: בלגיה — קנדה 6:5 (4:3).

● במשחקי הנחומים: אוסטרליה — איטליה 5:4 ב"פנדלים" ולאחר 2:2 (1:0); שווייצריה — צרפת 7:6 ב"פנדלים" לאחר 4:4 (3:2).

כדורעף

גברים

● בגמר: ישראל — ברזיל 3:0 (15:5, 16:6, 15:3).

● על המקום השלישי: ארה"ב — ארגנטינה 3:0 (15:11, 15:9, 16:14).

נשים

● בגמר: ברזיל — ארה"ב 3:1 (15:2, 15:9, 11:16, 15:12).

● על המקום השלישי: ארגנטינה — אוסטרליה 3:0 (16:6, 15:3, 18:0).

טניס

● גמר יחידים: עמוס מנסדורף (ישראל) — גלעד בלום (ישראל) 6:4, 6:2.

● גמר נשים (עד גיל 35): ב. לוי (ארה"ב) — מ. בטלהים (מודיעים) 6:3, 7:5;

● גמר גברים (גיל 35): סאול (ישראל) — סנסטי (ארה"ב) 6:4, 7:5;

● גמר גברים (גיל 45): גלר (ישראל) — בן-יוחנן (ישראל) 6:1, 6:4.

● גמר גברים (גיל 55): לוינתן (ישראל) — ברוס (ארה"ב) 6:3, 4:6;

● גמר נערות — יחידות: גלאון (ישראל) — פרלמן (מודיעים) 6:2, 3:6;

● גמר נערים — יחידים: גנקין (מודיעים) — וידנפלד (ישראל) 6:2, 6:4, 4:6;

● זוגות מעורבים רבע-גמר: סקוט/טל (ארה"ב) — קוריאט/מוס-וונסל (ישראל) 6:2, 2:6; הירש/גיל-דר (ארה"ב) — בלקסטון/סיפוס (קנדה) 6:3, 1:6; 6:1; סיני/ברגר (ישראל) — סטנלי/קלרמן (ארה"ב) 6:1, 4:6; קמיסר/רייס (ארה"ב) — צור/לוין (ישראל) 6:0, 6:1.

● זוגות מעורבים — ילדים: וידנפלד/לאון (ישראל) — סיטון/שומיש (מכסיקו) 6:0, 6:0; רחביב-שטיין/זייסלר (קנדה) — הירש/אוריון (ישראל) 6:4, 6:2, 4:6; וייב-ברג/כרמי (ישראל) — שר (מודיעים) דוטצוויב (ארה"ב) 6:2, 6:1, 3:6; ענקין/פרלמן (מודיעים) — פרידמן (ארה"ב) קייזיר (וטצוגלה) 6:0, 6:0.

טניס-שולחן
(טורניר בניחומים)

● גברים — חצי-גמר: קוניק (ישראל) — צייט (בריטניה) 2:1; לוי (ישראל) — זאברהם (בריטניה) 2:0.

● נשים — חצי-גמר: צ'רניסקי (ישראל) — זיכרמן (ישראל) 2:1; גולדברף (ישראל) — פלשנר (אוסטרליה) 2:0.

הוקי

גברים

● בגמר: הולנד — מודיעים 7:6 (בהארכה, לאחר 1:1).

● על המקום השלישי: ישראל — בלגיה 3:2 (2:2).

נשים

● בגמר: הולנד — מודיעים 3:2 (1:1).

● על המקום השלישי: ארגנטינה — אוסטרליה 6:0 (3:0).

קליעה

● גמר יחידים: עמוס מנסדורף (ישראל) — גלעד בלום (ישראל) 6:4, 6:2.

● גמר נשים (עד גיל 35): ב. לוי (ארה"ב) — מ. בטלהים (מודיעים) 6:3, 9:7;

● גמר גברים (גיל 35): סאול (ישראל) — סנסטי (ארה"ב) 6:4, 7:5;

● גמר גברים (גיל 45): גלר (ישראל) — בן-יוחנן (ישראל) 6:1, 6:4.

● גמר גברים (גיל 55): לוינתן (ישראל) — ברוס (ארה"ב) 6:3, 4:6;

● גמר נערות — יחידות: גלאון (ישראל) — פרלמן (מודיעים) 6:2, 3:6;

● גמר נערים — יחידים: גנקין (מודיעים) — וידנפלד (ישראל) 6:2, 6:4, 4:6;

● זוגות מעורבים רבע-גמר: סקוט/טל (ארה"ב) — קוריאט/מוס-וונסל (ישראל) 6:2, 2:6; הירש/גיל-דר (ארה"ב) — בלקסטון/סיפוס (קנדה) 6:3, 1:6; 6:1; סיני/ברגר (ישראל) — סטנלי/קלרמן (ארה"ב) 6:1, 4:6; קמיסר/רייס (ארה"ב) — צור/לוין (ישראל) 6:0, 6:1.

● זוגות מעורבים — ילדים: וידנפלד/לאון (ישראל) — סיטון/שומיש (מכסיקו) 6:0, 6:0; רחביב-שטיין/זייסלר (קנדה) — הירש/אוריון (ישראל) 6:4, 6:2, 4:6; וייב-ברג/כרמי (ישראל) — שר (מודיעים) דוטצוויב (ארה"ב) 6:2, 6:1, 3:6; ענקין/פרלמן (מודיעים) — פרידמן (ארה"ב) קייזיר (וטצוגלה) 6:0, 6:0.

טניס-שולחן
(טורניר בניחומים)

● גברים — חצי-גמר: קוניק (ישראל) — צייט (בריטניה) 2:1; לוי (ישראל) — זאברהם (בריטניה) 2:0.

● נשים — חצי-גמר: צ'רניסקי (ישראל) — זיכרמן (ישראל) 2:1; גולדברף (ישראל) — פלשנר (אוסטרליה) 2:0.

הוקי

גברים

● בגמר: הולנד — מודיעים 7:6 (בהארכה, לאחר 1:1).

● על המקום השלישי: ישראל — בלגיה 3:2 (2:2).

נשים

● בגמר: הולנד — מודיעים 3:2 (1:1).

● על המקום השלישי: ארגנטינה — אוסטרליה 6:0 (3:0).

קליעה

● גמר יחידים: 1. מודיעים, 2. אוסטרליה, 3. ישראל.

● בסיבוב האחרון: מודיעים — ישראל 3:0; ארה"ב — בלגיה 3:0; קנדה — אוסטרליה 3:0.

סופטבול

ארה"ב וקנדה יתמודדו היום ב-גמר לאחר שבמשחק ביניהן את-מול ביצחה ארה"ב (2:1) וישראל ישראל ומחה במקום השלישי ל-אחר שגברה על ונצואלה (1:0); מקסיקו ניצחה את ארגנטינה 5:12, אך שתי הנבחרות דורגו בסיום ב-מוחא במקום החמישי.

שמחת רצי השליחים מארה"ב

(פרס מעמוד 33)

קצב הריצה בשלושה הקילומטרים הראשונים היה מהיר מאוד (29:34.70 ד'), וקפני סגריה גמליאל (29:44.14 ד') ויאיר קרני חדר-ויק (30:16.34 ד').

לאחר-מכן נאתליקו היה תא-בתן. זוהב בקרב-עשרה ואתמול עוד נצטיין במקצה ה-11 שלו, וריצת ה-110 מ' משוכות. עייף, טהב פחות מאשר בקרב-העשרה (14.83 ש'), "רק" 15.11 ש' — אבל העיקר זהב. זאילן גולדווסר הבמחיש, גם כן בגלל קרב-העשרה, והתנתם באדר עם 15.54 מ'.

והכי-חזק נחת במרחק קצר מדי, 69.60 מ' מיקי צ'רלס גרין מארה"ב, לפני יצחי ברן בשיא-שנה שלו — 66.68 מ'! ואמר ריקבי נחסף קרייג גלשאנד — 64.72 מ'.

התחרות התאומות נורה ושרה קוקוס, בנות 21 משתתף, זכו בזהב ובכסף ב-3000 מ'. נורה ניצחה ב-9:44.92 ד', ושרה היתה שניה עם 10:13.85 ד' ושל-ישיות — מזל שלהם — 10:14.62 ד'. תוכניות, שתיים של-שתות: מה היה קורה לו הבריאה מזל שתי שתתות, זהבה שבמר אלי...

והמסך ירד על המלוכה במכ-ביה ה-12: מי צריך איכות? העיקר הקרבות.

● פרופסלן הנכחרת פנחס חזנו הצטרף לקבוצת סלייצוד גורה דוד רמלה, שהעפילה ל-אחרונית. ושוחח, ושוחחדת יש"י ה-שפושל תש"ג, הצטרף לשולחה השל-חישה שיחד עם יוסתן זקס. מאי-מן הקבוצה הזאת מריה דוידסקו.

● אליצור נתניה, השולחה ה-חדשה לליגה הלאומית, חיזקה את עצמה בווילי סימס מהפועל ת"א.

● ואפילי פולומין בן ה-32 מ-בריח-המועצות, לשעבר אלוף העולם באיגרוף, לחובבים, משקל קל, ניהון אומנם לעשר שנות-מאסר, בעוון שוד שבי-צע, בו נשכר להכות את ה-קורבן — נמסר שאתמול בייומן "איזבסטיה". נמסר, כי סיומין היה במצב כלכלי ירוד.

היום במכביה

כדורסל

גברים

● פתיכל הספורט בית-אליהו — 18:00: משחק על המקום השלישי; 20:00: גמר.

כדורגל

● ברמת-גן — 20:30: גמר.

● ב"ויצמן" — 17:30: משחק על המקום החמישי; 19:30: על המקום השביעי.

● באוניברסיטת ת"א — 17:30: על המקום השביעי.

קליעה

● ברמת-גן — 09:00: תחרויות השלמה באקדח וברובה.

סיוף

● במכון-וינגייט — 09.00: מוקד-מות, 17.00 גמר: רומח-גברים — קמצתי.

טניס

● ברמת-השרון — 16:00: גמר יחידים ויחידות.

טניס-שולחן

● באפקה — 15:00: משחקי גמר — יחידים, יחידות, זוגות (גברים, נשים ומעורב) ומשחקי-הנחומים.

שקוש

● בכפר-המכביה — 14.30: גמר התחרות הקבוצתית לגברים.

כדורת

● ברמת-גן — 09.00: חצי גמר וגמר — יחידים ויחידות נשים ו-גברים.

קריקט

● בפתח-תקווה — 09.00: גמר.

סופטבול

● בפוריפק ת"א 09.00: גמר.

אזכרה לחיים ויין ז"ל

ראשי ההועד האולימפי, נו-שאי תפקידים בספורט, בני משפחה ועשרות מוקירי זכרו של חיים ויין ז"ל השתתפו באזכרה שנערכה השבוע ב-בית העלמין בקרית-שאול במלאת שנה למותו.

בהספדו אמר יצחק כספי, מזכיר הכבוד של הוועד ה-אולימפי, שאך סמלי הוא, כי זכרו מועלה בעיצומם של משחקי המכביה, אשר ויין היה ברחב יסיר אחד מעמודי ה-תווך שלה.

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
24 -07- 1985

קט־רגל

למשפחת וסרשטיין נולדה חמישיה בגמר

בראזיל הביסה את מכסיקו 5:0, ארבעה מהשערים כבשו האחים פביו, אנריקו וסרג'יו (2) — שגם „בישל" את השער הנוסף

מאת שאול ליקוב

כל מה שרצינו שיהיה שם, במשחק־הגמר של אליפות הקט־רגל — היה. בראזיל עשתה זאת יפה, מהר ואלגנטי. ארגנטינה הרימה ידיים מול חמשת השערים של בראזיל — מלאכת־מחשבת אחד אחד — עוד במחצית הראשונה. לאיש לא היה ספק מי טובה יותר.

אבל, לא זה העיקר. מה שחשוב באמת, הוא שראינו אמש משהו שחרג מעבר לכך דורגל, מעבר לספורט. נתחיל דווקא מהסוף. עמדו שם, זה לצד זה, סגן־אלוף ישראלי מזוקן, כיפה שחורה על הראש, וסרג'יו וסרשטיין, שחקן יהודי מבראזיל. ברקע ניגנו את „התקווה". וסרשטיין זה, איננו מבין מלה וחצי מלה ב־עברית, אבל את „תקווה" הוא דיקלם בעל־פה.

שחקן יהודי מארגנטינה חיבק שחקן יהודי מבראזיל. זה פה נגעה בזיעה. הכל אמרו — חבל שזה נגמר. היה טוב — וטוב שהיה.

מספר 10 של בראזיל, פביו וסרשטיין, הבטיח לנו אתמול שער אחד. הוא עמד בהבטחתו כבר לאחר חמש דקות משריקת הפתיחה — הוא עשה זאת באופן מעורר הערצה. הוא קיבל כדור, הקפיץ אותו בעקבו על המגן, ייצב אותו בעדינות על החזה, ובעט. לשוער הארגנטיני לא היה צ'אנס אפילו לראות את הכדור. 1:0 לבראזיל — וזאת היתה ההתחלה, רק ההתחלה.

סרג'יו וסרשטיין, האח של פביו, הלך על כדור שחזר מן ההגנה הארגנטינית, הכין את הרגל — ובעט. הנה לכם 2:0. מניחים את הכדור על קו האמצע. האח השלישי למשפחת וסרשטיין, אנריקו, שובר התקפה ויוצא להתקפת־נגד. רגל מלאה, עושה 3:0.

ארבע דקות חולפות. שוב סרג'יו עם הכדור. כשהכדור אצלו ברגל, אתה יכול לראות את העניין כמחוסל. איזשהו קיבל ממנו מסירה מהסרטים ו־הספיק ליפול על הפרקט לפני שדחק פנימה את ה־4:0.

הלאה. הכדור לסרג'יו. הזכרנו כבר את השם הזה פעם או פעמיים. הוא עובד את השוער, עובר את השופט, ומה־צד, בדיוק מדהים, נועץ את הכדור החמישי ברשת. שימו לב: בראזיל הבקיעה חמישה שערים והמחצית הראשונה עוד לא הסתיימה.

הארגנטינים נראו אומללים מעט. כל מה שניסו לעשות קרל התיכלס והברק של פביו וסרג'יו, ייאיר סימלי, כאילו נעשה כך — מאת ידי חובה. מדובר בכדורגל בראזילי: ה־שוער והמגן מושכים אליהם שחקנים, גרם או משחררים את הכדור קדימה. שם נמצא תמיד פביו, או סרג'יו — והם יודעים מה לעשות עם הכדור.

לא לקנא גם במאמן הארגנטיני. הוא ייכלה הכל מול פביו. החליף שלישה. הוסיף שומרים, צעק, התרוצץ — לשווא. אגב, הוא היה הראשון שקם לברך את האחים שלו, היתו־דים הבראזילים על נצחונם. תודה לכולם.

זהירות על הראש של פביו וסרשטיין! תמורת השחקן הזה מציעה מכבי ת"א לא פחות מ־50 אלף דולאר. אמש, אפשר היה רק כך לנסות ולעצור את הכוכב הבראזילי בן ה־17, במשחק הגמר באליפות הקט־דגל (5:0 לבראזיל מול ארגנטינה) (צילם: יוסי רוט)

עימות כפול עם האמריקנים

— הערב בגמרים של הכדורסל

— מאת רפאל נאה —

הגמר הכפול בכדורסל לגברים ונשים, בין ארה"ב לישראל, שיתקיים היום ב־6.30 וב־8.45 בהיכל יד־אליהו מבטיח ערב מהנה.

אחרי שורה של משחקי חתול ועכבר, שקיימו גבחרות ישראל וארה"ב עד כה, נקווה לראות הערב סוף־סוף משחק על רמה. שתי הנבחרות „טיילו" לגמר אחרי שזכו אמש ברוממה בנצחונות קלים ב־חצי־הגמר: ארה"ב מול קנדה 92:59 (49:28), וישראל על בראזיל 87:58 (47:33).

לקראת הגמר הערב הדעות חלוקות: רבים מאלה, שעקבו אחרי שתי הנבחרות במהלך המשחקים סבורים, כי ארה"ב אינה נבחרת גדולה ובכוחם של הישראלים לנצח. המעטים המהמרים בכל זאת על האמריקנים מנמקים זאת ביתרון הגובה שלהם ובמשחקם המסודר. בדומה לזה של נבחרות המכללות.

הישראלים הגבירו את אימוניהם בימים האחרונים, ו־המאמן פנחס גרשון, יעוזרו ישראל לב, שמו את הדגש על שמירת־לחץ בנסיון להתמודד עם יתרון הגובה של האמריקנים.

אמש ארזה לישראלים תקלה, בעקבות פציעתו של עופר יעקבי, בקרסול, כבר בפתיחה. יעקבי הוא שחקן חשוב לנבחרת ואם לא יחלים, עשויים הישראלים למצוא עצמם בעמדה נחותה. החמישייה ה־פותחת תכלול כנראה את דרון ג'מצי (קלע עד כה ב־ששה משחקים 55 נקודות), מוטי דניאל, עופר פליישר, תומר שטייבהאואר ועדי גורדון.

במשחק נגד בראזיל עברו על הישראלים 12 דקות של חרדה, שבמן הסליכו האוהדים, אך בהמשך לא יכלו הבראזילאים לאמשלם, ג'מצי ורוזנברג.

בסיום היו לברזילאים טענות על קיפוח מצד השופטים: צולקידיס (יוון) ולאובה ארה"ב. הם דרשו מהיווני לציין את מחאותיהם בטופס, אך זה סירב ובתגובה הם קיללו אותו.

האמריקנים, בראשות צוקר (20), מוסקטל (13) ודולינסקי (12) הביסו כאמור את קנדה.

● **מוראל גבוה**

מוראל גבוה שורר בין הכדורסלניות הישראליות לקראת הגמר, בעקבות נצחונן הגבוה על האמריקניות של־שום (73:89) תוך הצגת יכולת מצויינת.

הבנות מעודדות מהעתקת המשחק ליד־אליהו (המשחק על המקום השלישי הועבר לכפר־המכביה) ומקוות להחזיר תודה למארגנים, ע"י חזרה על ההצגה מהמשחק הקודם.

שלשום הוכיחו ענת דרייגור, אלומה גורן ושות' את כוחן. הזהב קורץ להן, אך בדי להשיגו הן חייבות שוב להתעלות על עצמן, כי האמריקניות מבקשות לגמול.

העתודה עלתה לגמר בכוח

גברה במשחק נוקשה על כדורגלני ארגנטינה — 3:1

— מאת משה רזון —

במשחק נוקשה, עשיר בפציעות גיפניות ופועל, הצליחה נבחרת העתודה של ישראל בכדורגל לגבור 3:1 על נבחרת ארגנטינה, ולהעפיל למשחק־הגמר.

שופט המשחק, מרשל שרלי מברמודה, נאלץ להניף במהלך המשחק לא פחות משישה כרטיסים צהובים, ארבעה לארגנטינים ושניים לישראלים. עבודה לא קלה גם למעסה משישה מכדורגלניה נפצעו במהלך המשחק.

כבר בדקה ה־12 הובקע השער הראשון, כאשר אלון נתן בעט כדור־עונשין מ־25 מ' אלכסונית מימין. כעבור שלוש דקות קבע ניר לוין 2:0 בפריצת־יחיד.

הארגנטינים צימקו בדקה ה־23 מרגלי החלוץ פדרו מיקולסקי, אך במחצית השניה ביסס ניר לוין את נצחון הנבחרת בשער נוסף, 3:1.

המשחק נערך באיצטדיון וינטר לעיני 2500 צופים.

ישראל: אנשמן; ש. מנחם, עמר, אלון, עלו; שבו, גולדברג (מיקי כהן), אלון נתן; דריקס, לוין, תקוה (יורם אוחיון).

הנבחרת תתמודד היום ב־משחק הגמר (8.30 בערב) עם הולנד, שגברה אמש בחצי־הגמר על מודיעים 5:3 בבעיטות עונשין מ־11 מ' (1:1 ב־תום 90 דקות ולאחר הארכה).

● **המציל שרפתי יאניק**

נואה זכה אתמול בבכורה ב־טורניר וושינגטון, כשגבר ב־גמר על מרטין חייסה מארגנטינה 6:4, 3:6, 6:3. בחצי הגמר הכה־טינה ניר נואה, בראשונה בחייו, את ג'ימי קונורס מארה"ב 6:4, 6:2.

אתלטיקה

שמחת רצי־השליחים מארה"ב הזכירה את האולימפיאדה

מאת אבינועם פורת

כן, היה דמיון בין האולימפיאדה למכביה: הסיום האמריקני של מירוץ השליחים ב־4x100 מ', הקפת הנצחון מול קהל צופים מריע, השתוללות — שמחה לפי מיטב הסנגון בארצו של הדוד סם, חיבוקים ונשיקות על דוכן המנצחים מצד דויד קפופו, סנפורד קומם, מרק קיכרט והמפיים רודלד פלומפרג. הקהל אהב את זה, אז מה אם התוצאה — כמו ברוב המקצועות — היתה בינונית (3:13.03 ד')? העיקר ההצגה.

חמ', ההצגה חמה. למרות שכלי־התקשורת „ירחו" על הכיתת, לאחר מאבק עיקש רל־המכידה, כי יש ברעיון טוב לתוכיבי מלכת־הספורט. גם אחמאז הגיעו להדר־יוסף יותר מ־3000 צופים שעודדו, הריעו — והאדבו את הקרבות. התוצאות היו רק „פרט משני" באולימפיאדה היהודית.

מצד הנשים שלנו, שכידוע מיתנן בטופ האתלטיקה, נראה כבר האחר בקצה המנהרה, לפתוח ובכל הקשור לשלושת מהנן: סתרית קרולדני, סיגל גוטן ו־אתלטית־הכלבה דליה נבות.

● **טריו ישראלי**

קולחני הכפר־סבאית החכמה, שהיא מועמדת טובה לשם־כוך בעוד זמן לא רב את שיאה של סבריבה בלס ב־400 מ' (55.27 ש') ולשפרת בעתיד בצורה משמעותית. אחרי בצחרנה משמעותית שלא 56.85 ש' (יש לזכור שסורית החלה לרוץ 400 רק אשתקד). גם אביבה שהגיעה משוויצריה מסכימה, שסורית היא היוצרת האמיתית.

ההשגים של סורית במכביה: בסף ב־100, בסף ב־200 — שיאים אישיים — והתמונל בעתון ב־400. סחרייה סיימו אתמול ה־סתרנטינית הטובה שנתרייסה פר־חס (57.26 ש') וחמנית נחמה בן־צמלך (57.33 ש').

מיה ובנצור הצליחמפית ובאר־צחות־חברית, אבל סיגל גוטן ה־תמהדה, בת 23 תאם ליולד, ש־תוכרה לאחר סתבע שנות פרי־שה, עשיתה יפה את העבודה ב־שהר החתחק. קצת התרגשות, פיספוס בהגיעה לקרש — אבל 6.13 מ' בקפיצה השישית, גם זה משהו. דליה נבות בתחצאה שיורה לשיא האישי — 5.80 מ' חשרה לנצבר הצעירה — 5.62 מ' — והשליטה טריו מדליות ישראליות.

כך גם בגובה, שם ניצחה סבות בקלות רבה מדי, 1.72 מ' התמודדה עם 1.80 מ', שאיפה לשיא — וכשלה. גבי רזין (1.69 מ') וסיגל מסון (1.64 מ') היו רחוקות מיכולתן.

● **צהלה ואכזבה**

מרק הנדלסמן לא השתתף ב־זרלו וכזלל היותו דרום־אפרי־קני. סתמזל, במדי ישראל, עם בהחלטה ברגע האחרון ברך לנמל־התעופה (תיכר סאיש לגלוס־אנג'לס, „בוא שוב ב־אוגוסט), ניצח בלי בעיה ב־800 מ', בזמן חלש לגיביו — 1:49.29 ד' („את העונה חזר אני מקדיש לילימודים"), לפני פוז כץ — 1:50.24 ד' ו־עדלמה אפולואי, שצהלה כשהתבשר כי ירד מ־1:50 ד', אך התאכזב כשנודעה התוצאה הרשמית — 1:50.69 ד'. האלוף הקודם, ג'ף קיי מבהרישניה, נדחק למקום הרביעי — 1:51.24 ד'.

שתר־כך היה הנדלסמן שותף למדלית הכסף ב־4x400, בצוות תא יפם ממי רוזנברג (מדלית כסף ראשונה במכביה הרביעית שלו), יוסאב מקל ועוד כץ. מה המשותף לכולם? חיים או לומדים ב־ארצות־הברית. הזמן: 3:16.32 ד'. מירדף של האמריקני הרביעי, האלוף מרק רחמ־ברג, הספיק רק לשרוד.

צהה"ב, שכשלה עד אמש ב־מירוצים, למעט בצחונות לחצי־מרתון של דן שלוינגר ובשלי־תים 4x100 מ', חגגה סוף־סוף צמד זהב ושל מסלול הרקורטאן: רבייעית השליחים ב־4x400 וכן מיפתן המכושר של ...דן שלוינגר, שהשלים עוד אמש ב־מ', ללא טעיתם, בריצת 10,000 מ'. מי שסיים שלישי במרתון ניו־יורק ב־1983, הסתייב את ה־מר, ללא טעיתם, בריצת 10,000 מ'. מי שסיים שלישי במרתון ניו־יורק ב־1983, הסתייב את ה־

(סוף בעמוד 35)

„פיזה" כבש פעמיים במשחקי־אימון של קלן

— מאת מרדכי שפיגלר, גרמניה —

דוד פיזנטי לא שותף שלשום בלילה, בגלל כאבים בגבו, במשחק אימון, שקיימה קבוצתו קלן, מיל קבוצת החובבים אפ.אס.וי. אולם (1:5), אבל בשני משחקי האימון הקודמים בכש שער בכל משחק.

קבוצתו של פיזה נמצאת עתה בעיירה גרינברג, 210 ק"מ מקלן, שם היא נוהגת לקיים מחנה־אימון לפני פתיחת הליגה זו השנה ה־14 ברציפות. גם קבוצת לברקוזן נוהגת להתאמן בעיירה זו, המהווה מקום אידיאלי לקבוצות כדורגל.

לצד שלושת משחקי־האימון שקיימו עד כה שחקני קלן, הם גם מתאמנים פעמיים ביום, ולעד שישובו חזרה לעירם ביום שישי, יערכו שני משחקי־אימון נוספים מול קבוצות חובבות.

במשחק הראשון שערכה כאן ס.ג. קלן, היא הביסה קבוצה בשם ט.אס. וי. וילינגן 1:16. הקבוצה החובבת אמנם הובילה 1:0, אבל פיזה השווה את התוצאה, ובהמשך הבקיעו חבריו 15 שערים נוספים. גם במשחק השני, מול קיי.אס.וי. פאונטל כבש פיזה שער מרהיב, שזיכה אותו בשבחים רבים.

בכלל, דוד זוכה כאן לביקורת חיובית מצד מאמנו האנס לוהר, ומצד חבריו לקבוצה, וניכר בו כי הוא השתלב היטב בקבוצתו החדשה.

במחנה־האימון של קלן נמצאים לא פחות מ־26 שחקנים, ביניהם גם ההולנדי מישל וואן־דר קורפוט. קורפוט זה שיחק בפי־ינורד, הועבר לטורינו האיטלקית — והושאל ממנה חזרה לקבוצת־האם שלו, פיינורד. נראה, כי בימים האחרונים החתום איתר קלן על חוזה, והוא ישחק בעונה הקרובה בשורותיה.

„אני מרגיש כאלוף יהודי"

לאחר מאבק עיקש, גבר עמוס מנסדורף על גלעד בלום בגמר הטניס

— מאת חגי קרן צבי —

„אני לא מרגיש טוב, חושב שקיבלתי מכת שמש", אמר אחמול עמוס מנספורף בן ה־19 וחצי מרמת־השרון, דקות מספר אחרי שהכתר כאלוף המכביה ה־12 בטניס, הודות לנצחון על גלעד בלום (2:6, 4:6, 6:4, 6:3, 6:2) בגמר הסבוב. בתר בדרום־אפריקה. חצי הגמר של ה„פרס הנודול", גמרים בירושלים זבולסינקי, חצי הגמר ובאוסדיד, נצחון ב־גביע דייויס, תוכיח, יחד עם שלמה גליקשטיין בכתר המכביה לזוגות.

„בשאתה מנצח בחו"ל בתחרצאה כזאת, אתה מתמר, שניצחתי קל. כאן במכביה, זה היה קרב קשה. אני מרגיש כאלוף יהודי, אבל מעריך, כי יותר מעשרה שניסאים יהודים טובים בעולם ריקה לא באו לטורניר", אמר מנספורף.

בלום היכה בראשו כדי ל־היכנס למסלול, התעצבן, שמט פעמיים מחלטה, ושוחלליק מן הר־יד הספג בשלו כך בקוחרות עוב־שין. בסיום אמר גלעד: „היי־תי רחום, חלש, פוזל, ומצות מאוד. במטרכה השניה היריתי יותר משוחרר, שברתי לעצמם את הסרט, מעבל לא שמרתי שליה. לכן טין לי סיבה להיות המרוצה".

בטקס מרגיש בסיום קיבלו עשרות טניסאים מדליות ותעו־דות, ביניהם טום אוקר מהו־לנד (שלוחף המסביה ליהודים ב־1965) ויוצ'ק מיטהיימר, ש־זכו בשורף לזמנות. כן והעמר אוסרים פיימר, בשיא הסברד של איגוד הטניס, פל פשליא בטניס הישראלי ובמשער מכבייות.

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
24 -07- 1985

קרב-עשרה: המלך, המהמר וההתמים

אילן גולדהופר הופיל בתום הערב הראשון לתחרויות קרב־עשרה. „קרע" עצמו בריצה ל־400 מ', קבע שיא אישי (50.74 ש') וקיווה לט.כ. בלילה שאחרי, הוא הקיא, התקשה להרדם, שיריין התקשחו. „מה איתך, לא עשית מסג'ים, אמבטיות חמות, לא קיבלת את כל הטיפולים?" — תמהו שלושת יריביו מקנדה ומארה"ב. זה כל ההבדל. השלושה מנוסים ממנו בארבע עד 11 שנים. אילן גולד־ווסר, בקרב עשרה השלישי בחייו, תמים. גם מאמנו לא ידע כיצד לעבור את השעות שבין יום קרבות אחד לשני. ההבדל: שלושת הזרים התייצבו רעננים לתחרויות, הוא בן ה־20, נפל מהרג־ליים. ילמד מהנסיון, במקצוע הקשה ביותר של המלכה.

המלך של המלכה היהודית הוא גור־דון אורליקו. בן 25, עובד במשרד ה־אוצר של מחוז ויניפג, קנדה. צוותי טלוויזיה מארצו צילמו את הקרב שלו. השיג שיא אישי — 7141 נקודות. „אני הולך בטוח לשבור את השיא שלי", אמר לי לפני הטלת הכידון, הקרב התשיעי. אורליקו איבד כמעט ארבעה מטרים מהשגו הטוב ביותר כידון (זרק ל־48.82 מ'), אבל הצלית איכשהו לקבוע שיא אישי בתחרות כולה. מקצוער החזק היה ריצת 110 מ' משוכות, שבה קבע שיא־מכביה של 14.83 ש'.

האתלט האטרקטיבי ביותר היה מרק קיבורט מסרטוגה, קליפורניה, איש מכי־רות בענף האלקטרוניקה. במוצאי־שבת הוא איבד את הסיכוי שלו למדלית־זהב בטוחה בקפיצה במוט, כשכשל בגובה התחלתי של 4.70 מ', אבל קיבורט הו־סיף לשחק את המהמר הגדול גם בקרב־עשרה: הוא שוב החל לקפוץ ב־4.70 מ'. הפעם עבר, ולעג בהמשך ל־4.90 מ' ואחר־כך ל־5.00 מ'. קיבורט הוא מקצוען במוט, והביא עימו חבילת מוטות, המתאימים לכל אחד מהגב־הים.

קיבורט השוזף, שנראה לא פעם ל־צד חתיכות בבריכת מלון רמת־אביב, היה שותף לאחד הסיפורים המרתקים בתחרות. בריצת 110 מ' משוכות הוא התנגש בישראלי דני וולפברג, קבע תוצאה גרועה — 17.45 ש' — והגיב בעירעור. הוא קיבל את הבקשה לרוץ פעם נוספת קבע 16.79 ש' והוסיף כח־מישים נקודות.

הקנדים של אורליקו הגישו עירעור על תוקפות הריצה התוזרת. גם עירעורם התקבל, בהסכמת קיבורט.

מונדשיין, עיניים מלוכסנות, האלוף הקודם, כבר בן 31. אחרי פציעה. „אין לי סיכויים גדולים לנצח. אבל אעשה מאמץ", הבטיח. עמד בכך וסיים שני, עם 7024 נקודות. קיבורט סיים רק שלישי — 6921 נק' וגולדהוסר בשיא ישראלי — 6299 נק', סיים במקום ה־רביעי.

אגב, מונדשיין ואורליקו ניתרו ב־מוט ל־4.20 מ'. שניהם לא השתתפו ב־מוצאי־שבת בתחרויות הספציפיות ב־קפיצה למוט. הם ויתרו על מדליות ב־מקצוע זה, כדי להיות מוכנים לקרב־עשרה. גולדהוסר, וולפברג ודני מלול היו שלושה הנציגים הישראלים בשני הערבים המתישים.

קרב־עשרה במכביה, לא בדיוק דאלי

גורדון אורליקו
מדליית־זהב למשרד־האוצר

ראש עיריית רחובות צד כשרונות לעירו

□ ראש עיריית רחובות, יחזקאל הרמלך, המכהן גם כיו"ר מרכז מכבי ישראל, מסתובב במגרשי הכדורגל וה־כדורסל כדי לאתר ו„לקצור" ספורטאים באותם ענפים ולשכנעם לעלות ליש־ראל ולהצטרף לאחת מהקבוצות הרחו־בותיות.

הרמלך אינו מוכן לגלות עם מי כבר נפגש זמהן התוצאות, אבל נודע כי לא מן הנמנע, ששני כדורגלנים מצטיינים שהגיעו למכביה ייצאו עם מכבי שעריים למחנה אימונים בגרמניה בחודש הבא.

בסוף השבוע יארח הרמלך בלשכ־תו את יצחק שוב, המאמן החדש של שעריים.

השוער ההולנדי: בזכות „גורי" עלינו לגמר הכדורגל

□ קייפי תומפ, שוער הכדורגל של נבחרת הולנד, היה גיבור הנצחון של קבוצתו בחצי־הגמר. לאחר הנצחון על נבחרת מודיעים בדו־קרב בעיטות 11 מ' — 3:5 — נשאו אותו חבריו על הכתפיים, אבל הוא הפנה אותם אל הבובה „גורי" ואמר: „חמישים אחוז מההצלחה שייכים לה".

תומס בן ה־26, כדורגלן במועדון הכדורגל אמסטרדם מהליגה הראשונה לחובבים בהולנד, סיפר בסיום המשחק: „מאז תחילת משחקי המכביה אימצתי את „גורי", סמל המשחקים, כקמיע ו־האמנתי, כי בזכותו אגיע לגמר. היום, בעת בעיטת הפנדלים, הנחתי את „גורי" מימין השער והחלטתי לקפוץ שמאלה, זכך עצרתי את הכדור — עצירה ש־סללה בפני נבחרתי את הדרך לגמר".

(חיים פנטילט)

לא על הקריקט לבדו יחיה השחקן

□ תקרית בלתי נעימה היתה את־מול במהלך משחק הקריקט בין מודיעים לישראל.

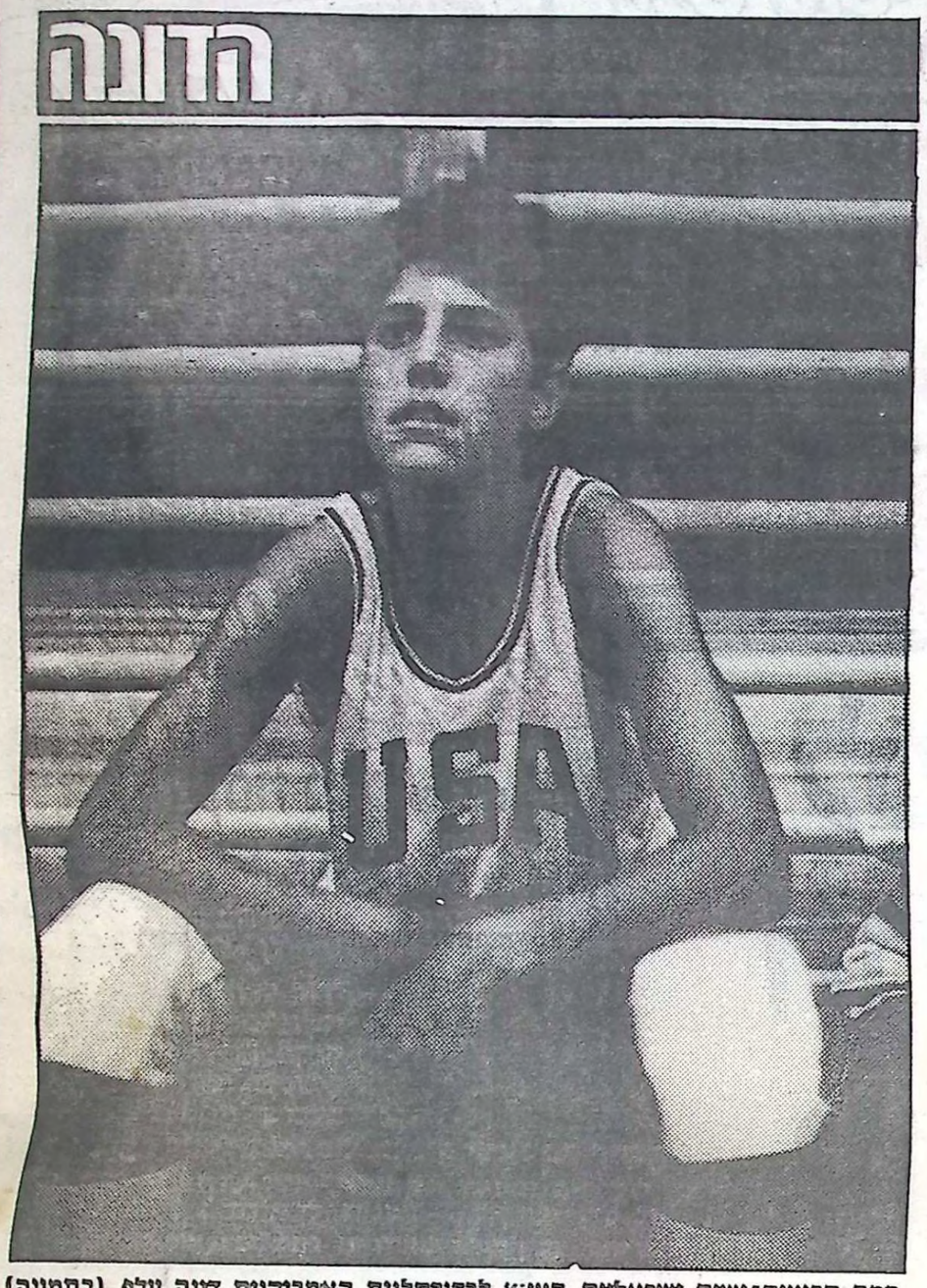
האורחים ממודיעים המתינו בשעות־הצהריים, לאחר שלוש שעות משחק, לארוחת־צהריים שהיתה אמורה להגיע מהמלון בו התאכסנו. הארוחה לא הגי־עה, ואז החליטו שחקני מודיעים להמ־תין עד אשר יזכו לאכול. האחראי על המגרש, גבריאל קנדלי, יצא למסעדה בפתח־תקווה כדי להביא ל־11 השחק־נים 11 פיתות עם חומוס — ואז נאותו שחקני מודיעים להמשיך לשחק.

(משה רוזן)

סיפורי גורי

הדונה

כמה קבוצות־נשים ישראליות הציגו לכדורסלנית האמריקנית הנונה וולף (בתמונה) להישאר בישראל. זו תבחון את כל ההצעות ביחד עם אלה שקיבלה מאירופה, תשב עם סוכנה ותחליט. איתן הפר, רכז הכדורסל של הפועל, עימו יצרה קשר עוד בעבר, הביע את נכונותו לסייע לה להיקלט בקיבוצו, גבעת־חיים (מאוחד). חפר עצמו ביקש מאד לערוך את גמר הנשים (שיתקיים הערב בהיכל יד־אליהו) בקיבוצו. לקראת סיום המשחק דאג להעביר הודעה לכרוז, כי הגמר יתקיים (אמש) בגבעת־חיים. ההודעה הקפיצה את אמנון אבידן, יו"ר ועדת הכדורסל של המכביה, וחבריו, שהחליטו לבסוף לקיים את הגמר במשחק מוקדם לגברים בהיכל יד־אליהו. (כתב: רפאל נאה; צילם: אברהם חסון)

אספיר מאשר: אופק ביקש ממני לעלות

ג'יימס אספיר מאשר את הפירסומים שהופיעו ב„ידיעות אחרונות", לפיהם שוחח עימו בלונדון יצחק אופק, מוביל הפועל, במטרה להעלותו ארצה. „מר אופק ביקש ממני לעלות לישראל, כדי לייצג את המדינה באולימפיאדת לוס־אנג'לס", סיפר אספיר בן ה־26, מנצח ריצת ה־1500 מ' במכביה.

„הייתי שם פציעה זוה, היה בלתי־אפ־שרי", משחזר אספיר, „בעל שיא אישי של 3.38.0 ד' ומי שקבע כאן לאחר המכביה הקודמת שיא ישראלי ובינלאומי — 3:40.3 ד'. אספיר היה מרשובת מפציי־לות ובמשך 18 חודשים חרק לפני שיבעה שבועות(!) חזר להתאמן.

יחזוק, כי נסיונו של אופק לגרום ל־עלייתו של אספיר נצרצה, נועד גם כדי להאזן את ה„חשבון" עם מכבי, לאחר שזה העלה את מרק ובנדלסמן מדרום־אפריקה.

— האם אתה מתכוון לעלות בעתיד ארצה?

אספיר: „אני אוהב את ישראל, את האנשים, את הכסלוול בהדר־יוסף, את הכל. אבל לעלות? לא, כי אני בסופו של דבר אתלט..."

(זאבית עם פורת)

„המכביה לא צריכה לחקות את האולימפיאדה"

□ „אינני סבור שהמכביה צריכה להפוך לאולימפיאדה יהודית החותרת לשיאים ותהילה", אמר צ'ארלס פאלמר, יו"ר הוועד האולימפי הבריטי, בקבלת־פנים תגיגית לראשי משלחות המכביה מטעם הוועד האולימפי בישראל.

ראש משלחת אוסטרליה, מייקל זרובלבסקי, שהעניק כובעים רחבי שו־ליים לראשי הוועד האולימפי הישראלי, יצחק אופק ויצחק כספי, הגיב על דברי פאלמר: „המירוץ אחר ההישגים זה־מירדף אחרי המדליות אינו מדאיג או־תנו. תמיד נבוא למכביות".

יו"ר הוועד האולימפי בישראל, יצחק אופק, שפתח את קבלת־הפנים שנערכה במלון „דן" בתל־אביב, אמר כי הוא שמח שמיפגש זה הפך למסורת המקרב מנהיגי ספורט מכל העולם.

מייקל קוהזי, יו"ר הוועד המארגן של המכביה, נשא דברים נרגשים על האווירה במכביה ומשמעות המפגש ה־יהודי הגדול.

השופטים הטילו מטבע ומצאו את השרשרת האבודה של שיינר

□ שופט־הכדורגל הבינלאומי יעקב שיינר חזר שלשום הביתה כועס ומאוכ־זב: במהלך משחק רבע־הגמר במכביה, בו ניצחה מודיעין את נבחרת מסקיקו 1:2, הוא איבד שרשרת־זהב יקרת־ערך.

בסיום המשחק ניסה שיינר למצוא את האבידה, וסרק את הדשא באיצטדיון ויינטר הלוך־ושחב — ללא הצלחה. בליית בריחה השלים עם האבידה ותבע לזכיתו, לא לפני שסיפר על המקרה לשופט ה־בינלאומי משה אשכנזי, לקוויו שמעון פרוים ושבודיה צבי, ששפטו במשחק ה־שני באותו מקום, בין ארגנטינה לבריט־ניה.

במשחק זה נסתיים בתיקו 1:1, בתום 90 דקות. לפני ההארכה, ביקש אשכנזי לחקור את ראשי הקבוצות במחכו המגי־רש, כדי להטיל מטבע. כאשר נפל ה־מטבע על הדשא, הבחין שבדיה צבי במשהו נוצץ. היתה זו שרשרת־הזהב ה־אבודה של שיינר. מיד לאחר המש־חק התקשרו שלושת השופטים לשיינר, והבישרו לו על מציאת האבידה.

איתן רביבו ה„בראזילי" של כפר־סבא מלהטט מול מכסיקו בנצחון ישראל 1:5 בדרך למדליית הארד בקט־רגל. (צילם: יוסי רוט)

קטעי עתונות
מעריב
24 -07- 1985

אשה

בילי מוסקונה־לרמן
צילומים: רובי קסטרו

חושה שעולה בצמוד לאביבה מרקס: שבריריות. חומר מתאים: חרסינה. צבע אופייני: לבן. טכסטורה: שקופה. מיקום: שמיים. פסיפס של חרסינה שבריריות, דקה ושקופה מצטרף לדמות מלאכית. עם שרביט זהב ביד, שיער זהוב פזור וגלימה לבנה – תוכתר בקלות למלכת הפיות. העיניים הכחולות, הקול הרך, והחיתוך הנעים של הדיבור – מנקים אותה מכל פרור של גשמיות.

גם ביולי תל־אביבי חם, בקומה ראשונה של בית משותף, עם רעש שלאוטובוסים ואוויר טחוב, היא עטופה בהילה של קרירות מרוחקת. שמלת שיפון דק, קומביניזון, נעלי עקב קטנות, שיער אסוף וגינונים של עדינות. את העדינות הזאת – השמש הכי חזקה לא תצליח לשבור.

שחקנית עם נוכחות חזקה של אשת־חברה. מֵלֶיֶה חברתי תרבותי בהתחככות עם צמרת־

אלגנטית־של־שורות־ראשונות, כמו נאנסי מהטה, רחל דיין, רעיה יגלום. חברה הכי טובה של מאלי לואים. נשים עם ניחוח של חוץ־לארץ. גם באלגנטיות שלה יש משהו זר. הזרות הזאת, היא תגיד בכל מיני דרכים, היא חיצונית. ההרגשה הפנימית היא של שייכות עצומה. הבעייה, מסתבר, היא שאנחנו, כאן, לא תמיד נותנים לה להרגיש שייכת. היא נקייה מטענות ומרירות. תחזור ותגיד שהיא שמחה על הבחירה שלה לחיות כאן ולא בלונדון, עם האדם שהיא אוהבת בבית קטן וצנוע בתל־אביב, גם אם זה על חשבון הצלחות או כישלונות. אולם את העצבות בפינות של הקול, היא לא תמיד מצליחה להסתיר, אפילו לא בתור שחקנית.

המבחן: "קינת דוד"

נולדה בבלומסברי, עם הריחות הטובים שהשאירה אחריה וירג'יניה וולף. עד היום היא חוזרת לשם עם תחושה של מוכרות. בית דתי חרדי, ואנטישמיות שחוגגת בחוץ, היו שני עולמות שחיה בהם. התגובה הפרטית שלה היתה: ציונות. ההליכה שלה ל"שומר הצעיר" נראתה לאבא שלה כמו הדרדרות קשה לבודהיזם. בגיל חמש עשרה, עם תרמיל על הגב, ביקרה בפעם הראשונה בארץ והחליטה שכאן־מקומה.

ההתבטאות התיאטרונית התחילה בדיוק בגיל תשע, בשעת המבחן במתמטיקה. עם דף מלא מספרים מפחידים מולה והרגשה של חוסר מוצא, היא נזכרה במילה "התעלפות" ובגניחה רכה נשמטה אל הרצפה. המורה גררה אותה הביתה על הידיים, והרופא שהוזמן במהירות ופוצץ לה קפסולות חריפות ליד האף, אמר שזהו עילפון עמוק. בגלל הטראומה שעברה עליה שיחררו אותה משיעורי מתמטיקה. כעבור חודש, כאשר המורה ביקשה ממנה להדגים מה היא עושה חודש שלם בשעורים, היא קמה ובלי בושה קראה, מן הזכרון, את כל שירי תניסון. ההורים שלה הוזמנו למחרת לחדר המנהל, כדי להעיר את תשומת לבם "לזיקה התיאטרונית המפורשת שטמונה בילדה".

את אביבה מרקס לא ראו מזמן בהבימה או בקאמרי. ראו אותה 50 אלף צופים בשבוע שעבר, בפתיחת המכביה, ומיליונים בבית, על המסך. אשה בלבן, דמות מלאכית, ורבים השואלים: האם זה משחק, העמדת־פנים, או מעלה של אנושיות נדירה?

מלכת הפיות

קטעי עתונות
מעריב
24-07-1985

האישי שלה שמעורר הזדהות רבה. ההצגה נגמרת במשפט: "האם תלכו בעקבותי, האם תבואו הביתה?" המשפט הזה, היא אומרת, פורץ סכר וכולם מתחילים לבכות.

הגיבור הפרטי שלה

בין ההצגות, כבר ארבע מאות במספר, בכל העולם, היא יושבת בדירה קטנה בצבעי ורוד־לבן־ירוק. כל פריט־במקום. מתרגמת שירים ומחזות משל יעקב שבתאי וניסים אלוני. מוכנה לגעת במלים רכות בנושאים קשים כמו תיאטרון, בית, ילדים, בן־זוג, התלבטויות. לאורך כל הדרך לא תאמר דברים חד־משמעיים. כל נושא בשיחה מקבל טיפול עדין, אמורפי, אין אמירה קשה אחת. וגם בהתפרצות של רגע היא מיד משביעה אותי לא לפרסם מילה. "יש מספיק דברים קשים בארץ הזאת גם בלי המחשבות הפרטיות שלי".

היא אנטי פמיניסטית. רוצה שיתייחסו אליה כמו אל אישה. נקודה. שוויון מוחלט זה לא מה שמדבר אליה. על השולחן עוגה שאפתה, והיא מפסיקה את השיחה כדי לעזור לבעל לחפש משקפים ואחר כך מסמכים שאיבד.

שלוש שנים נשואים, מזיזה בעדינות כרית על אחד הכיסאות ועולה על קצות העקבים להוריד תעודה שלו. "גיבור ישראל" כתוב שם. היום הוא גיבור פרטי שלה. הרבה אהבה יש בקול שלה. התחתנו בבית של סאלי לואיס. סאלי התעקשה. תמונה מחויכת ממוסגרת זהב של ארבעתם בסלון שלה, על השידה.

את הקטע של "דונה אידיאלה", שהתחיל בבדיחה ונגמר בהכתרתה שלה – היא לא שוכחת. מהעניין הזה כמעט וצמחה לה עוד קריירה. אחרי שבישלה, התאפרה, סידרה פרחים והתראיינה לפני חבר גדול של שופטים – העלתה את הדגל שלנו למקום ראשון. כשחזרה לארץ מיד הציעו לה ללמד גינונים. "אוי לא, זה לא נשמע לי מעניין," היא אומרת.

משחק או אנושיות?

אין לה ילדים. גם לא את הצורך הזה במישהו שימשיך אותה. בלי יצר של רכושנות לילדים, לחפצים, לשום דבר. כשהסריטה בזמנו סרט באיי־הבתולה וראתה המון ילדים (שלא נראו שייכים לאף אחד) מתרוצצים על החוף, שאלה על אפשרות של אימוץ. אמרו לה שהילדים האלה שייכים לכולם. ההתייחסות השבטית הזאת היתה יפה בעיניה. יחד עם זה – חברים לעבודה אמרו לה, שבזמן ההסרטה העינים שלה התרוצצו אחרי הילדים האלה בכמיהה.

הצניעות, העדינות והמלאכיות, עושים אותה קצת חידה ומביאים אנשים לחשוב על שתי אפשרויות: האם זה משחק מעולה או מעלה של אנושיות נדירה. שתיהן מחמיאות. ציניות ותיחכום, שנהפכו נתונים כמעט טבעיים לאופן דיבור רגיל, אנושי, אפילו לא היו ברקע. כמו בתוך בועה פרטית, עם התנהגויות של פעם, היא משיטת בתרבות ישראלית קצת קשה. "פוסטמה", למשל, היא מילה שאת המשמעות שלה למדה כשישבה

כה של אנגלית, לצעוד על הקרשים בעברית. ובכלל אם יציעו לה תפקיד היא לא תסרב. בקול שלה יש הרבה אופטימיות. ■

ההמשך – עשר שנים מאוחר יותר – היה באקדמיה המלכותית לאומנות הבימה, אחד היותר יוקרתיים בעולם. לקטע הסיום, בבגד ריקוד שחור צמוד, בחרה ב"קינת דוד". כשגמרה – העבירו לה השופטים פתק קטן ומרגש: "עברת."

מהנקודה הזאת בחיים שלה התחילה הסכיזופרניה. להשאר שם ולעשות קריירה – או לעלות לארץ. הצעות עבודה בלונדון כללו את "נורה" של איבסן, סידרה של מחזות בתיאטרון הכורסה וראיונות ב"בי.בי.סי." ימים, ימי מלחמת יום כיפור, ואת אנגליה שטף גל אהדה לישראל. תמונה שלה מראיינת מתנדבים, הופיעה ביום הראשון למלחמה על חצי עמוד של "סאנדי טלגרף".

חזרה לארץ וקיבלה מהקאמרי הצעה לשחק ב"קדחת אביב". פרט להתמודדות על התפקיד, החלה התמודדות נוספת שנמשכת עד היום: איך היא מתפקדת כשחקנית ישראלית. חברים למקצוע באו וזמזמו, בשקט בשקט, שעם המבטא הזה זה לא טוב, לא יעבור אצל הקהל, לא ישלמו לקבוע

והבטיח לכתוב לה תפקיד בהצגה שלו, ובעקבותיה עברה ל"הבימה". הבעה מהורהרת מתגנבת לפניה כשהיא אומרת משפט משמעותי מבחינת הקריירה שלה: "אולי לא עשיתי נכון כשעברתי מהקאמרי להבימה".

ב"הבימה" עבדה תשע שנים. פתאום פוטרה. אנשים בחוץ לא הבינו. היא לא נידבה הסברים. מילים נראו לה מיותרות. גם היום. בקול נמוך, היא מדגישה כל מילה, היא אומרת: "זה לא על רקע מקצועי". תשע שנים של ביקורות מצויינות, מקופלים במגירה ושמורים היטב. משפט שגורם לה לעוות את הפנים קצת בבוז, ולעבור לנושא הבא.

"שיבה הביתה"

"אנשים בארץ", היא אומרת, "חושבים שאם את בלונדינית והגעת מאנגליה – אז ברור שאת עשירה, מצליחה ואין לך בעיות בחיים. אנשים שהם 'נאסטי', חושבים שאם בחרתי לחיות כאן – זה כיוון שלא הלך לי שם. אז לא. אני לא עשירה

תוכנית שמוכרת היטב ליהודי העולם בשם "שיבה הביתה", מעין "עמוד האש" בגירסה אנגלית, שמעביר את קורות העם היהודי בשילוב הסיפור

קטעי עתונות
מעריב
24 -07- 1985

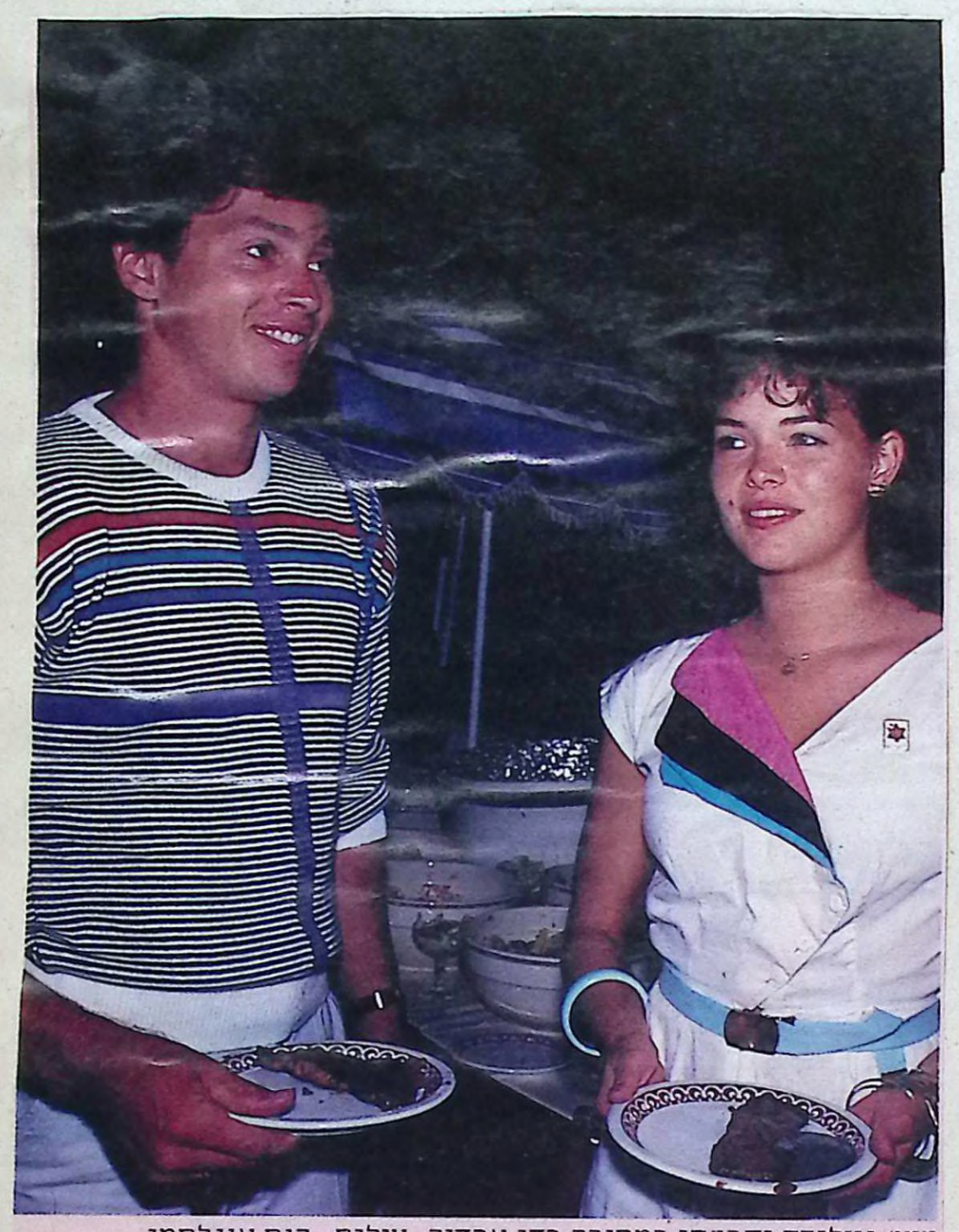
המכביה והלוח העברי

מר אהרן ברוידא קובל במכתבו („מעריב" י"ט בתמוז — 8.7) על כך שלא נזכר התאריך העברי בפירסומים על מועד פתיחת המכביה.

אלא שהעיקר חסר מן המכתב הזה. ימי המכביה חלים בשלושת השבועות (המתחים בשבעה־עשר בתמוז, שבו הובקעה העיר ירושלים, עד לתשעה באב, שבו חרב הבית), הקרויים במסורת ישראל „ימי בין המצרים" על שם הכתוב במגילת איכה א, ג „כל רודפיה השיגוה בין המצרים", ימים שנוהגים בהם כמה מנהגי אבלות ונוהגים לא לשמוח ולחגוג בהם. הוא הדין בפסטיוול בטבריה, שבראשה עומד איש־ציבור דתי, נציג המפד"ל, פסטיוואל הבירה שבאילת, שנפתח בעיצומו של צום שבעה־עשר בתמוז (שנדחתה משנת ליום א'), לתחרות הנבל הבינלאומית ועוד.

אחת הרשת החולות שלנו היא, שחיינו אינם מתנהלים לפי הלוח העברי והיהודי, במשמע העמוק של תיבה זו.

דוד תמר
ירושלים

מיצ' גיילורד וחברתו במסיבה בדן אכדיה. צילום: הנס אנגלסמן

האמריקנים – תמיד בגדול

עם המשלחת הגדולה של ספורטאי ארה"ב למכביה (525 משתתפים), הגיעה גם משלחת גדולה של ספונסרים יהודים עשירים מרחבי ארה"ב (280 במספר), שמימנו את בואם של הספורטאים לארץ.

ראש משלחת הספונסרים הוא **הארי סווימר** משרלוט שבצפון קרוליינה, בעליה של חברת ביטוח שתחביבו הוא גידול סוסים לתערוכות.

"אני אוהב את המכביה. אני אוהב את יהדותי, את ישראל ואת הספורט", כך סווימר המתאר את שאר חבריו הספונסרים כ"אנשים שמסוגלים ומוכנים לעשות משהו למען אתלט יהודי צעיר ומבטיח".

כל ספונסר מבין חברי המשלחת, "אימץ" לעצמו לפחות ספורטאי אחד והשקיע בו 3000 דולר. האימוץ הזה, לדברי סווימר, איננו חד פעמי רק לצורך המכביה, "אלא יחסי חברות נהדרים שימשכו מעכשיו והלאה".

כמה מבין הספונסרים מימנו את בואן לארץ של קבוצות שלמות, וכולם יחד מימנו את המסיבה המפוארת שנערכה בשבוע שעבר, על שפת הבריכה של מלון "דן אכדיה". "קוקטייל ה־v.i.p. של המשלחת האמריקאית", היה שמו של האירוע החגיגי בו השתתפו כאלף אמריקאים (שהובאו כולם לארץ באמצעות "היסתור") ספורטאים, מלווים, הורים של ספורטאים וכמובן הספונסרים־המממנים ובני משפחותיהם. הוזמנו גם כמה עשרות ישראלים. ביניהם אלמנות מינכן **אנקי שפיצר, שושנה שפירא ואילנה רומנו**, ובנותיהן של השלוש שליוו את נושא הלפיד **מארק ספיץ** בטקס הפתיחה של המכביה.

היו שם מזנונים עמוסים בשפע מדהים, שני כבשים וגמל אחד בשביל הדקורציה, תזמורת בניצוחו של **דוד קריבושיי** ולהקת מחולות עם ישראליים. האמריקאים רקדו הורה במרץ ותהלוכת ילדים נושאי לפידים צעדה בסך משפת הבריכה אל שפת הים, שם הוארו באש הלפידים המילים: "משחקי המכביה ה־12".

כוכבי הערב היו **מארק ספיץ** והמתעמל **מיץ' גיילורד**, בעלי מדליות זהב בשחיה (ספיץ – 7 מדליות זהב באולימפיאדת מינכן) והתעמלות (מיץ' – בלוס אנג'לס 1984).■

אירית רותם

יוגוסלאווי שהגיע למכביה רוצה להישאר בארץ

150 ספורטאים נרשמו כבר כמועמדים לעליה

מאת בריריה ביגמן ומרדכי רוזנבלום

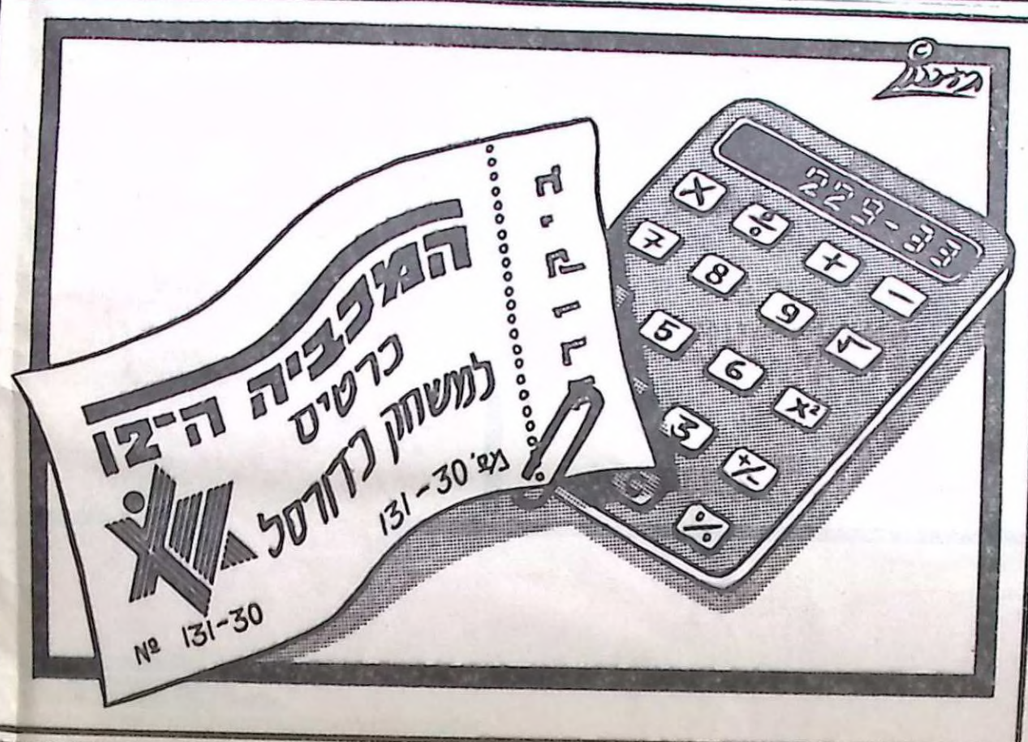
השחמטאי היוגוסלאווי בחניבלב ויקראשפיץ, בן 25, בנו של האמן הפיגלאומי בוזידאר דיורא־שפיץ, המשתתף בתחרויות השחמט במכביה, אמר אתמול כי ברצונו לעלות לישראל.

ברוניסלב, בעל תואר ראשון בסוציוביולוגיה שהתמחה בניתוח ופיענוח משחקים, נמנה עם עשרת הי־שחמטאים הטובים בארצו.

הוא סיפר שביוגוסלאוויה לא יקשו עליו כאשר יבקש היתר עליה לישראל. הוא מעוניין להשלים את לימודי התואר השני באוניברסיטת ת"א או במכון ויצמן.

ברוניסלב מתעתד להשאר בארץ כחודשיים וחצי, ואם יסודרו ענייניו הוא ישוב לכאן באוקטובר.

במחלקת העליה של הסוכנות עדיין לא יודעים כמה ספורטאים מהמכביה ה־12 יעלו לארץ. אבל מבירורים לא רשמיים עולה כי כבר היום נרשמו למעלה מ־150 ספורטאים, כמועמדים לעליה. במשלחת ההודית ישנם ספורטאים שהודיעו כבר על כוונתם לעלות לישראל. חלק גדול מהפונים מבקשים תחילה להשאר בארץ לכמה חודשים כדי לראות אם יצליחו להתאקלם בישראל. לגבי אלה יש כוונה לשלוח אותם לקיבוצים לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

ביקורת על הופעת ישראל נגד ונצואלה:

הנבחרת עשתה צחוק אך גרמה לבכי

מאת ברוריה ביגמן ומרדכי רוזנבלום

מנהלי נבחרות הכדורסל ה־מוטלות חלק בטורניר המכביה השמיעו אתמול באוזני יו"ר ה־ועדה המארגנת, מייקל קווהא־זי, ביקורת נוקבת נגד נבחרת הכדורסל הישראלית, ש„עשתה צחוק" מנבחרת ונצואלה כש־ניצחה אותה בהפרש שיא — 229—33!

„השמירה הלוחצת בה נקטו ה־ישראלים, ועצם הופעתם של כל השחקנים החזקים הפכה את ה־משחק למשהו מביש שלא תאם את רוח המשחקים של המכביה. לא היתה זו הופעה מכובדת ליש־ראלים, אלא להיפך", אמרו ה־אמריקנים לקווהאזי שאף הוא ס־בור שלא כך היתה צריכה ישראל להופיע במשחקים.

„בשביל מה היה צורך לשתף את דורון ג'מצ'י ולקבוע שיא קליעות אישי? המשחק הזה שבר רבים", הוסיף קווהאזי.

דם ושיניים שבורות בזירת הקראטה

„לא נשתתף בעתיד בתחרויות קראטה במשחקי המכביה", הצ־הה זו השמיעו אתמול הקרא־טיסטים ההולנדים, קנת סטרל ר־פראלס ויזר, שטענו של קיפוח מש־וע של השופטים בעת התחרויות.

„מה מן הקרטיסטים ההולנדים טענו שהוכו בתחרויות בניגוד ל־חוקה, והפציעות שספגו חמורות ביותר. לאחר שוועדת המשמעת של המכביה החריקה את הקרא־טיסטים ור־חייק קוימן (שנקנס גם ב־250 דולר) ופראלס ויזר בגין התנהגות בלתי ספורטיווית, פרשו ההולנדים מתחרויות הגמר.

„חברי משלחות המתחרים שנכחו בקרבות, הביקשו ולא להיחשף, סי־פרו שבמהלך הקרבות הנוקשים נראו שיניים מתעופפות באוויר וכתמי דם על החלוקים של ה־משתתפים.

„גורי" יגיע במסוק

„גורי" ענק המתנשא לגובה של 3 מטרים, והשוקל 100 ק"ג, יעמוד במרכז אירועי טקס הנעילה של המכביה ה־12 (מחר בבריכת ה־סולטן וביר־ושלים). מייצר ה„גורי" הענק, אלי בלאו, ממפעל „סוויר", סיפר כי הבובה תוכננה במיוחד לאירוע השיא בטקס, כאשר מסוק ירים את ה„גורי" אל על, מעל ראשי אלפי הספורטים, במערכת חגורות מיוחדת, המזכירות רתמות צנחן. אתמול ביצע ה„גורי" טיסת ניסוי ראשונה כך הותזר למפעל ל־חיזוקים טכניים אחרונים...

הקורא אהרן כהן מצה־לה, שיגר אליבו לרגל ה־מכביה ה־12 את התצ־לום הנדיר הזה. שלושת ה„דוגמנים" הנראים בו, הם הוא עצמו (מימין) ו־שתי אחיותיו, מדגימים את המדים האחידים של מש־לחת ארץ־ישראל למכביה הראשונה ב־1932(!). ש־תוכננו ועוצבו בידי חייט תל־אביבי. מלאי התלבו־שות הללו הוכן על־ידי „חברת טקסטיל א"י ב־ע"מ", שהיתה בבעלות אביו של אהרן כהן, ו־מרכזה היה ברחוב נחלת בנימין 7 בת"א. אהרון כהן עצמו, לא רק דיגמן אלא גם השתתף במכביה הראשונה בתחרויות הקפי־צה במרט. אחיתו יפה (רא־שונה משמאל) היתה מ־אחר יותר אלופת ישראל בריצות קצרות. היו זמ־נים...

מסע נוסטלגי אל ה...רפת

פרנק פיילור (64), הנשיא ה־עולמי של אירגון עתונאי הספורט — בו חברים 23 אלף עתונאים מ־86 מדינות — לא ישכח את בי־קורו בישראל בעת משחקי המ־כביה. טיילור, ששהה בישראל ב־שנת 1943 ושירת במסגרת הצבא הבריטי במצרים, נזכר שערך בי־קור בעת אחת מהופשותיו בביתו של אהרון עמיאל מקיבוץ דגניה ב', שהיה בזמנו אחראי על אי־רוח החיילים הבריטיים.

טיילור ביקש בעת סיורו עתה לבקר בדגניה ב', הוא הגיע לקי־בוץ, אך אהרון עמיאל לא זכר אותו. אעפ"י כן היתה הפגישה נרגשת והשניים העלו זכרונות.

מחט בערימת ג'ודו

אישי וואטה, מאמנה היפאני של נבחרת ברזיל בג'ודו, המטפל ב־מחטים בספורטאים, הביע רצונו להשאר בארץ ולקבל לידיו את אימון נבחרת הג'ודו של ישראל. וואטה, בעבר אלוף עולם לסטו־דנטים בעל חגורה שחורה דאן 5, מעונין לפתח בארץ את נושא טיפול במחטים בספורטאים.

* בטקס צנוע בו השתתפו ראשי הספורט בישראל, נערכה אזכרה לזכרו של חיים ויין ז"ל, מ־ש־היה בעבר יו"ר הועדה המארג־נת של משחקי המכביה. קודם ל־אזכרה, בקבלת פנים שערך ה־ועד האולימפי לראשי המשלחות, העלה מיכאל קוהאזי קווים לד־מותו של ויין ז"ל.

השוער אדיר שמיר חתם במכבי שעריים

מכבי שעריים, העולה החד־שה לליגה הלאומית, הגיעה אמש להסכם כספי עם שוער שמשון תל־אביב בעונה החו־לפת, אדיר שמיר.

תמורת השאלתו של שמיר ל־עונה אחת, תשלם שעריים להפועל כפר־סבא, בעלת כרטיס הליגה של שמיר, כ־10 אלפים דולר.

שמיר עצמו ישתכר בשעריים את שכר־הגג המותר על־פי תק־נון שחקני ההסכם. בכך יצטרף שמיר למגן נבחרת ישראל, שלמה קירט, שחתם על הסכם עם מכבי שעריים בשבוע שעבר.

מיקי בן־שיטרית לרשימת ההעברות?

מכבי ת"א עשויה להציב עוד השבוע את הלדן הרכש שלה, מלך השערים בעונה החולפת מאיר בן־שיטרית, ברשימת ההעברות. זאת, לאחר שהתגלה פער בלתי ניתן לגישור בין דרישותיו הכספיות של ה„סקורר", שלדברי חבריו הובטחה לו דירה תמורת חתימת חוזה רב־שנתי, לבין עמדתה של ההנהלה, המוכנה לשלם לו רק את סכום הגג כפי שנקבע בתקנון ההתאחדות, ומתנגדת לחתום עמו חוזה ארוך טווח.

ראשי מכבי ייפגשו היום עם יו"ר ועדת הכדורגל במרכז מכבי, עזריקם מילצ'ן, וידונו גם בעניינו של בן־שיטרית. לקבוצות ממרכז מכבי תהיה עדיפות לזכות בו.

מרשל פייפר הוזמן למבחן בהפועל ת"א

מאת מאיר ריפמן

עד שלשום איש לא גילה בו עניין. „אתמול הוא כבר קי־בל הזמנה למבחן של חודש ימים, בהפועל ת"א. עכשיו הת־עוררו במכבי פ"ת, וגם היא מבקשת לזמנו למבחנים... הי־מפוקח הזה הוא מרשל פייפר, חלוץ נבחרת הולנד למכביה, שהדשאל העונה מ„אייאקס" ל־הילם.

אביו של הכדורגלן, השוהה עי־מו ופועל להשארתו בארץ, נפגש אתמול עם מאמן הפועל ת"א דוד שוייצר. „הבן שלך הוא כשרון גדול שיכול להיות שחקן גדול. אבל עוד צריך לעבוד איתו הר־בה על נקודות חולשה שיש לו" — אמר שוייצר לאביו של מרשל.

סוכם שמרשל פייפר יחזור ל־מבחן בן חודש ימים בהפועל ת"א, ואם יצליח בו, יוחתם על חוזה לשלוש שנים.

יבלות לשחקני הנבחרת

נעלי ה„פומה" החדשות ש־קיבלו כדורגלני הנבחרת, פיקפו תעסוקה רבה לרופא הנבחרת ד"ר מרק רופנופסקי. מרבית הכדורגלנים התלוננו על יבלות קשות בכפות הרגליים, ושניים מהם — רוני רוזנטל ומשה סלקטר — נאלצו לנתוש את האימון אתמול.

מלבד זה, דיומה המלון של כדור־גלני הסגל לבית חולים זוטא. שכן, עוד ארבעה שחקנים סוב־לים מבעיות רפואיות שאילצו או־תם להחסיר אימון או שניים.

ביקורת על הופעת ישראל נגד ונצואלה:

הנבחרת עשתה צחוק אך גרמה לבכי

מאת ברוריה ביגמן ומרדכי רוזנבלום

מנהלי נבחרות הכדורסל ה־נוטלות חלק בטורניר המכביה השמיעו אתמול באוזני יו"ר ה־ועדה המארגנת, מייקל קווהא־זי, ביקורת נוקבת נגד נבחרת הכדורסל הישראלית, ש„עשתה צחוק" מנבחרת ונצואלה כש־ניצחה אותה בהפרש שיא — 229—33!

„השמירה הלוחצת בה נקטו ה־ישראלים, ועצם הופעתם של כל השחקנים החזקים הפכה את ה־משחק למשהו מביש שלא תאם את רוח המשחקים של המכביה. לא היתה זו הופעה מכובדת ליש־ראלים, אלא להיפך", אמרו ה־אמריקנים לקווהאזי שאף הוא ס־בור שלא כך היתה צריכה ישראל להופיע במשחקים.

„בשביל מה היה צורך לשתף את דורון ג'מצ'י ולקבוע שיא קליעות אישי? המשחק הזה שבר רבים", הוסיף קווהאזי.

דם ושיניים שבורות בזירת הקראטה

„לא נשתתף בעתיד בתחרויות קראטה במשחקי המכביה", הצ־הה זו השמיעו אתמול הקרא־טיסטים ההולנדים, קנת סטרל ר־פראלס ויזר, שטענו של קיפוח מש־וע של השופטים בעת התחרויות.

„מה מן הקרטיסטים ההולנדים טענו שהוכו בתחרויות בניגוד ל־חוקה, והפציעות שספגו חמורות ביותר. לאחר שוועדת המשמעת של המכביה החריקה את הקרא־טיסטים ור־חייק קוימן (שנקנס גם ב־250 דולר) ופראלס ויזר בגין התנהגות בלתי ספורטיווית, פרשו ההולנדים מתחרויות הגמר.

„חברי משלחות המתחרים שנכחו בקרבות, הביקשו ולא להיחשף, סי־פרו שבמהלך הקרבות הנוקשים נראו שיניים מתעופפות באוויר וכתמי דם על החלוקים של ה־משתתפים.

„גורי" יגיע במסוק

„גורי" ענק המתנשא לגובה של 3 מטרים, והשוקל 100 ק"ג, יעמוד במרכז אירועי טקס הנעילה של המכביה ה־12 (מחר בבריכת ה־סולטן וביר־ושלים). מייצר ה„גורי" הענק, אלי בלאו, ממפעל „סוויר", סיפר כי הבובה תוכננה במיוחד לאירוע השיא בטקס, כאשר מסוק ירים את ה„גורי" אל על, מעל ראשי אלפי הספורטים, במערכת חגורות מיוחדת, המזכירות רתמות צנחן. אתמול ביצע ה„גורי" טיסת ניסוי ראשונה כך הותזר למפעל ל־חיזוקים טכניים אחרונים...

הקורא אהרן כהן מצה־לה, שיגר אליבו לרגל ה־מכביה ה־12 את התצ־לום הנדיר הזה. שלושת ה„דוגמנים" הנראים בו, הם הוא עצמו (מימין) ו־שתי אחיותיו, מדגימים את המדים האחידים של מש־לחת ארץ־ישראל למכביה הראשונה ב־1932(!). ש־תוכננו ועוצבו בידי חייט תל־אביבי. מלאי התלבו־שות הללו הוכן על־ידי „חברת טקסטיל א"י ב־ע"מ", שהיתה בבעלות אביו של אהרן כהן, ו־מרכזה היה ברחוב נחלת בנימין 7 בת"א. אהרון כהן עצמו, לא רק דיגמן אלא גם השתתף במכביה הראשונה בתחרויות הקפי־צה במרט. אחיתו יפה (רא־שונה משמאל) היתה מ־אחר יותר אלופת ישראל בריצות קצרות. היו זמ־נים...

מסע נוסטלגי אל ה...רפת

פרנק פיילור (64), הנשיא ה־עולמי של אירגון עתונאי הספורט — בו חברים 23 אלף עתונאים מ־86 מדינות — לא ישכח את בי־קורו בישראל בעת משחקי המ־כביה. טיילור, ששהה בישראל ב־שנת 1943 ושירת במסגרת הצבא הבריטי במצרים, נזכר שערך בי־קור בעת אחת מהופשותיו בביתו של אהרון עמיאל מקיבוץ דגניה ב', שהיה בזמנו אחראי על אי־רוח החיילים הבריטיים.

טיילור ביקש בעת סיורו עתה לבקר בדגניה ב', הוא הגיע לקי־בוץ, אך אהרון עמיאל לא זכר אותו. אעפ"י כן היתה הפגישה נרגשת והשניים העלו זכרונות.

מחט בערימת ג'ודו

אישי וואטה, מאמנה היפאני של נבחרת ברזיל בג'ודו, המטפל ב־מחטים בספורטאים, הביע רצונו להשאר בארץ ולקבל לידיו את אימון נבחרת הג'ודו של ישראל. וואטה, בעבר אלוף עולם לסטו־דנטים בעל חגורה שחורה דאן 5, מעונין לפתח בארץ את נושא טיפול במחטים בספורטאים.

* בטקס צנוע בו השתתפו ראשי הספורט בישראל, נערכה אזכרה לזכרו של חיים ויין ז"ל, מ־ש־היה בעבר יו"ר הועדה המארג־נת של משחקי המכביה. קודם ל־אזכרה, בקבלת פנים שערך ה־ועד האולימפי לראשי המשלחות, העלה מיכאל קוהאזי קווים לד־מותו של ויין ז"ל.

אחרי שגברה בחצי הגמר על ארגנטינה 3—1:

העתודה מול הולנד — בגמר

מאת מאיר ריפמן

נבחרת הולנד תחיה הערב (8.30 באיצטדיון ר"ג) המשוו־כה האחרונה שתעמוד בדרכה של נבחרת העתודה בכדורגל, בדרך להשגת מדלית הזהב ב־משחקי המכביה. את הברזים לגמר כפשו בדורגלני ישראל אמש, כנצחון משכנע על ארגנ־טינה 3—1 (2—1).

משחקה של העתודה לא שטף אתמול, וניכרו בו עליות וירידות שנבעו כנראה מעייפות (מיש־חק רבי־עי תוך ארבעה ימים). אך גם כך ידעה העתודה לנצל את הדקות הטובות שלה, כדי לכבוש שלושה שערים.

מנגד, זכו אמנם כדורגלני אר־גנטינה לעידוד קיצבי מהיציע, אך במקום לשחק כדורגל ראוי לשמו, הם ביזבזו אנרגיה בריכו־חים בלתי פוסקים עם השופט ג'רדג' מרשל (ברמודה), שנאלץ להזהירם באחד עשר כרטיסים צהו־בים.

היתרון הטכני והשליטה בכדור של הארגנטינים, במחק בזכות מ־שחק לחימה חסר פשרות ונוק־שות מגבול המותר, מצד העתודה.

תוך שלוש דקות במחצית ה־ראשונה, השיגה ישראל יתרון מבטיח בן שני שערים. בדקה זו 14 בעט אלון גתן כדור עוצמתי שחתך והיחל בהנגת האורחים — ונחת בשער.

בדקה ה־17 חילץ גיל סבו כדור ממרכז המגרש ומסר כדור עומק לניר לוין שהתקדם ובעט פנימה. טעות של השוער ג'ורג אנטמן, עזרה לארגנטינה להשיג שער מ־רגלי עדלו ניקולבסקי (דקה 24). במחצית השניה (51) היה זה שוב ניר לוין שביסס את היתרון הישראלי.

החמצות רבות של חלציכו ו־פסילת שער של זריקס (88), „גולי" מישראל נצחון גבוה נר־סף, אך גם זה הספיק כדי לעלות לגמר, לעיני 1,500 צופים ב־„ויינטר".

ישראל: אנטמן; ש. מוחב, עמר, אלון, עלי; סבו, גולדברג (מיקי כהן), נתן; אוחיון, וייסמן, לוין.

הולנד לגמר מ־11 מטרים

מאת יצחק פרי

הדרימה שהתרחשה אתמול ב„ויינפורט", במשחק חצי הגמר בין נבחרות הולנד ו„מדיעים", הסבה מנחת וקונג ל־2,000 הצו־פים, כשהקה ניצחה הולנד פ־בעשרות 11 מטרים 5—3, לאחר שגם בתום ההארכה לא שונ־תה תוצאת התיקו 1—1, ש־הושגה בתוך ה־90 דקות.

עתיתת המשחק לא ניבאה טובות להולנד, שכן היו אלה שחקני „מדיעים" שהכתיבו את קצב המשחק, ובדקה ה־23 ביט־או עדיפותם בשער יתרון מרגלי הוזהרו קוסוף.

ככל שנעו מחוגי השעון קדי־מה, התעייפו שחקני „מדיעים" ויחסי הכוחות במגרש התאזנו, אך ההולנדים לא הצליחו לנצל את עייפות „מדיעים" כדי לה־שיג שוויון.

בדקה ה־92 החליף ויגלד ויס־טר את שפריצני בשורות הו־לנד מרץ באגף הימני, בעט ל־מרכז, וחברו ריב בלו דחק מ־קרוב להשת וקבע שוויון 1—1.

גם בהארכה לא הוקשו שע־רים נוספים, השחקנים הסתדרו לבעיטות 11 מטרים. הולנדי אבי מאייר בעט בדייקנות עני־מה. סיף לורנס מ„מדיעים" ב־עט חלושות ונשומר ההולנדי קיט תומס קלט.

בהמשך דייקו ההולנדים אנ־גסמן, חרון, זרמן, בלן ואל־סיב בבעיטות ה־11 כדי להתנות לקבוצתם את הכרטיס למשחק הגמר.

שפט שבדיה בן־יצחק בעזרת הקווים קלמן צימרמן ורחמים ד'ראצ'ר.

● במשחקים על המקומות 5—8, גברה ארה"ב על מכסיקו 5—0, ואיטליה ניצחה את אנגליה 2—1.

„ברזיל זה כדורגל אבל לא כדורסל..."

השיב השופט היווני צולאקידיס, כאשר מאמן ברזיל התלונן באוזניו אחר הפסד נבחרתו לכדורסלני ישראל 59—92 * הערב הגמר ביד־אליהו

מאת יונתן הללי

ישראל וארה"ב ייאבקו ה־ערב ביד־אליהו בגמר מדינר הכדורסל, לאחר שאמש ניצחו בחצי־הגמר שהיה בחיפה. ש־תי הפיינאליסטיות הציגו אמש יכולת יחידה, שהספיקה ל־נצחונות הגבוהים שלהן: אר־ה"ב גברה על קנדה 92—59 (49—28) וישראל, במשחק פו־ער ורצוף־תקריות, על ברזיל 85—58 (49—33).

כבר בפתיחה נפצע שופר יע־קובי בקרסלו וקיים ספק לשיתו־פו הערב בגמר. בישראל בלטו דורון ג'מצ'י (רק במחצית ה־שניה אחר שקלע סל־שדה רא־שון בדקה ה־17); עדי גודדון (בפתיחה) וארי ן׳ברג (בקלי־עות תוך מדוייקות). בבראזיל — האחים ז'אק ובנד ולאדימרסקי.

בסיום היו לברזילים טענת כלפי השופטים הגרועים, הם אף ביקשו לערער על חוקיות המשחק. השופט הבינלאומי היווני העותיק צולאקידיס השיב למאמן ברא־זיל: „בראזיל ופלה בכדורגל — לא בכדורסל".

הברזילים פתחו את המשחק יפה וישראל הצליחה בקרשי רב ליצור לעצמה יתרון לקראת ההפ־סקה. אבל בהמשך השתלטה על המשחק.

קלעי לישראל: ג'מצ'י 22, רר זנברג 17, מיטי דניאל 13, גור־דון 7, פרישמן 8, אמסלם 5, שטיי־נהאר 4, ריבליס 4, ומורה 2, יעקובי 1.

לברזיל: בנה ולאדימרסקי 19, ז'אק ולאדימרסקי 11, ז'ושניאק 9, ואלנסברג 6, בורץ 4.

שפטו: ג'ק לאוב (ארה"ב) ו־צולאקידיס (יוון).

בחצי־הגמר האחר הספיקה יכו־לת פושרת לארה"ב — בניצוחם של אדגר צוקר והאוורד לוי — כדי לגבור על קנדה, ולעלות ל־גמר.

לארה"ב: צוקר 20, מוסקטל 13, דולינסקי 12, לוי 11, וקסלר 10, ויטגרד 8, ברנשטיין 6, אל־באום 6, לבקוביץ 4, ברק 2.

לקנדה: לוינסקי 14, וומבר 11, ברמן 8, רמתי 6, רוזנברג 6, יש־ראל 4, קודס 4, ברוס 2, רוזן 2, לוין 2.

שפטו: ליימן (שווייץ) וזלינגר (ישראל). 1000 צופים.

במשחק על מקום 5: אוסטרליה — צרפת 108—106 בהארכה (91—91). על מקום 7: ארגנטי־נה — מכסיקו 105—65.

מדלית זהב עצבנית בטניס - למנסדורף

מאת סרג'יו ליבדינסקי

במשחק עצבני, מתוח, רצוף שגיאות פשוטות לצד ניצוצות של מעט ברמה גבוהה, זכה עמוס מנסדורף ממדלית הזהב, לאחר שגבר על הישראלי אלון גלעד 6—2, 6—4 לאחר משחק שנמשך שעה ורבע.

התוצאה אינה משקפת במדויק את הקרב המתוח שהת־פתח במגרש, אך מסבירה את ה־דומיננטיות של שני השח־קנים: עמוס — 110 וגלעד — 30.

ההבדל הגדול ביניהם נעוץ ב־מידה שהם משתמים על הנקודות החשובות. עמוס מתכונן להדמנויות לתקוף ומנצל אותה היטב. גלעד לעומתו, חסר סבלנות ומנסה חב־טות בעליות שוחות הצלחה קטן.

יש להניח, ש־400 הצופים, בינ־הם הכוכב הנודע יצחק פרלמן, אר־חד טניס מושבע, נהנו מהיכולת הגבוהה שהציגו שני הצעירים ה־ישראלים, אך גם סלדו מהתנה־גותם ה„לא מקצועית" — כפי ש־הגדירה השופט הראשי, דורמן קורף.

גלעד ספג שתי אזהרות מהשופט סטנלי ספרבר, בגלל מריקת המח־בט, כאשר בפעם השניה כמעט שפגע בשופט קו.

בטקס חלוקת המדליות קיבל אברהם פייגר מגן מיוחד באות הוקרה על ארגון התחרויות הטניס בשעשית המכביות הזתרויות.

גמר הנשים ייערך היום בשעה 3 בדרמת־השרון.

200 אלף דולר — חובה של הפועל ת"א/כדורסל

מאת מרדכי רוזנבלום

מצבן הכספי של רוב קבוצות הכדורסל בליגה הלאומית, הוא קשה, אך מפתיע למדי מצבה של הפועל ת"א, שמחלקת הכדורסל שלה חייבת יותר מ־150 אלף דולר — רוב הסכום לשחקניה.

סטיב קפלן — מאמן־שחקן בא.ס. רמת־השרון

סטיב קפלן, הכדורסלן הותיק של הפועל ר"ג, לא יפיע בעונה הבאה בליגה הלאומית, בה שיחק במשך 12 שנים, וזכה 5 פעמים ברציפות בתואר „מלך הסלים". בתחילת השבוע סיכם קפלן עם קבוצת א.ס. רמת־השרון, מליגה א', אותה יאמן ובה גם ישחק.

ברמת־השרון, כך בידע, ישחק בעונה הקרובה נגד הנפלד הכדורסלן הצעיר ששלוש קבוצות לאומיות רדפו אחריו (מכבי והפועל ת"א והפועל ר"ג).

ויל סימס באליצור נתניה

ויל סימס, כדורסלן הפועל ת"א בשתי העונות האחרונות, ישחק בעונה הקרובה במדי אליצור נתניה. סימס יקבל בנתניה סכום של 23 אלף דולר ומעבקי ניצחון. אגב, בית"ר ת"א הציעה לסימס סכום של 19 אלף דולר, אך הכדורסלן החליט לבחור בהצעה הגבוהה יותר...

הפועל ת"א רוכשת צעירים

שמעון אמסלם, כדורסלן נבחרת העתודה, שהופיע בעונה שעברה בהפועל שער־הנגב ואייל חי, מנבחרת הקאדטים, שהופיע בהפועל ירושלים, יעברו כנראה בשבוע הבא להפועל ת"א.

דרק פיליפס לא ישחק עוד בבית"ר

דרק פיליפס, שחקן החיזוק הזר של בית"ר ת"א, לא יופיע בעונה הקרובה בישראל. פיליפס עשוי לחזק בעונה הבאה את מאמורן קלן, קבוצתו של רלף קליין, שם עבר סדרה של מבחנים, לשבועות רצינו של קליין.

שיחרורים בעפולה/עמק

רכז הכדורסל של הפועל, איתן חפר, עשוי להחליט עד סוף השבוע, על הענקת שיחרורים לכל שחקני הפועל עפולה/עמק. זאת, עד אשר יקבל הודעה רשמית לגבי כוונותיה של הקבוצה לקראת העונה הקרובה. בינתיים נודע, כי קרל ברסון נמצא במו"מ מתקדם עם שתי קבוצות־אליצור נתניה והפועל חולון. שמואל מלמה, עבר למכבי מנחמיה מליגה א'.

אתמול במכביה

קליעה

אוקיף אייר, נפגים: 1. כורקוס סטיסין (ברזיל) 566; 2. רוזנדל קרלשטין (ארה"ב) 564; 3. גבר ריאל גרינברג (ברזיל) 564 (בל השלושה שיפרו שיא המכביה הי־קודם שהיה 560). נשים: 1. חיה קיושנר (ישראל) 377 (שיא מכ־ביה); 2. הסירה סיוה (ברזיל) 370; 3. לאורי קמלר (ארה"ב) 370.

טיוח

חישי, גברים, קפיטרי: 1. יש־ראל, 2. ארה"ב, 3. קנדה.

סדפטבול

מכסיקו — ארגנטינה 12—5, ארה"ב — קנדה 2—1, ישראל — ונצואלה 1—0 (ישראל נפלה „אר־דיי").

הוקי

נשים: ארגנטינה — אוסטרליה 6—0; בגמר: הולנד — מדיעים 3—2; הדיוג הסופי: 1. הולנד, 2. מדיעים, 3. ארגנטינה.

גפרים: ישראל — בלגיה 9—2 (הטעים לישראל: ברמן 2, ר' מאיר); בגמר: הולנד — מ־דיעים 7—6 (בדיוקרט מכות סוב־שן; אחרי 1—1), הדיוג הסופי: 1. הולנד, 2. מדיעים, 3. ישראל.

בוידג'

משוט יחמי: הולנד — בי־טניה 119—77; אוסטרליה — אר־גנטינה 126—111. בגמר היום (12—18): אוסטרליה — הולנד. על מקום 3: בריטניה — ארגנ־טינה.

טקוואנדו

נפגים, חציגמר: ארה"ב — קנדה 2—1, מדיעים — בריטניה 3—0, נשים: מדיעים — ישראל 3—0, ארה"ב — בלגיה 3—0, קנ־דה — אוסטרליה 3—0, דירוג סו־פי: 1. מדיעים, 2. אוסטרליה, 3. ישראל.

טניס־שולחן (מוסיקה תנחומים)

נפגים, חציגמר: קוניק (יש־ראל) — רייט (בריטניה) 2—1, לוי (ישראל) — אבריהם (בריטניה) 2—0, נשים, חציגמר: צ'יבנסקי (ישראל) — ויבריץ (יש־ראל) 2—1, גולדרינ (ישראל) — מלניד (אוסטרליה) 2—0.

קריקט

מדיעים — ישראל 214—166 (מדיעים זכתה ב„ארה").

ראגבי

בגמר: מדיעים — אוסטרליה 31—6, על מקום 3: ארה"ב — ישראל 17—16 (אחרי 16—6 ל־ישראל בהפסקה!). דירוג סופי: 1. מדיעים, 2. אוסטרליה, 3. ארה"ב.

כדורעף

נפגים, בגמר: ישראל — ברזיל 3—0 (15—5, 15—6, 15—3). על מקום 3: ארה"ב — ארגנטינה 3—0. דירוג סופי: 1. ישראל, 2. ברזיל, 3. ארה"ב.

נשים, בגמר: ברזיל — ארה"ב 3—1 (15—2, 15—9, 11—15, 15—12). על מקום 3: ארגנטינה — אוסטרליה 3—0.

כדורת

יחפ־נפגי, נשים: קובל (קנדה) — בקלי (מדיעים) 21—9, גבר־ים: גולדברג (מדיעים) — מור (בריטניה) 21—13, ברנסקי (יש־ראל) — ולטברג (קנדה) 21—20, רביעיות, גברים: אוסטרליה — ארה"ב 25—19, מדיעים — יש־ראל 21—14, מדיעים — בריטניה 14—31, אוסטרליה — ישראל בלגיה — 22—19.

המדליות

	ז.	כ.	א.
ארה"ב	100	84	47
ישראל	59	63	81
קנדה	12	14	20
ברזיל	10	11	11
בריטניה	7	3	9
הולנד	7	4	1
צרפת	6	4	1
מדיעים	3	7	8
אוסטרליה	3	5	7
מקסיקו	1	3	12
שוודיה	1	2	3
גרמניה	1	2	1
דנמרק	1	—	1
ארגנטינה	—	5	6
פורטו־ריקו	—	1	3
אוסטרית	—	1	1
אוסטרליה	—	1	—
פולנד	—	1	—
הודו	—	—	1
שוויץ	—	—	1
בלגיה	—	—	1

היום במכביה

● **בדורס**, בי־אליהו: אר־ה"ב — ישראל (נשים, גמר, 18.45); ישראל — ארה"ב (גבר־רים, גמר, 20.45). בספר־המכביה (18.30): על ה„אדיי" (גפרים). ● **קריקט**, במעבי פ"ת (9.00) — גמר. ● **טניס**, ב„בני בריגייט (מ־9.00) הזכו גפרים, קבוצתי. ● **מדוזה**, ב„ויינגרי": על מי־קום 5 (ב־19.30), על ה„אדיי" (17.30) והגמר (20.30); בוועני ברסיטת ת"א: על מקום 7 (ב־17.30). ● **כדורגל**, בי"ס ע"ש בלומפילד (מ־9.00): חי־צי גמר וגמר. ● **קיוקי**, במיטות ר"ג (מ־9.00): השלמות. ● **פוטבול**, ב„סמורסקי" 9.00; 12.00 ; 15.00): על מקום 3,5 ו־הגמר. ● **סקוואש**, בכפר המכביה (מ־14.30): גמר קטגוני. ● **מגע־שווים**, ב„בית הלר חים" אפקה (מ־15.00): גמר בי־זוגות, ויחידים. ● **מגים**, ברמת־השרון (מ־16.00): גמר בנים.

● **כדורת**, בי"ס ע"ש בלומפילד (מ־9.00): חי־צי גמר וגמר. ● **קיוקי**, במיטות ר"ג (מ־9.00): השלמות. ● **פוטבול**, ב„סמורסקי" 9.00; 12.00 ; 15.00): על מקום 3,5 ו־הגמר. ● **סקוואש**, בכפר המכביה (מ־14.30): גמר קטגוני. ● **מגע־שווים**, ב„בית הלר חים" אפקה (מ־15.00): גמר בי־זוגות, ויחידים. ● **מגים**, ברמת־השרון (מ־16.00): גמר בנים.

קטעי עיתונות

הדבר
24-07-Pied

הנדלסמן קבע שיא מכביה בריצת 800 מטר – 1:49.29 ד'

מאת יעקב פתאל

מרק הנדלסמן שיא יכול לי דיווחתי במכביה ה־11 בגדל חיותי דיווים־אפריאאי נאלץ לי המתין ארבע שנים כדי לזכות במדליית זהב ב־800 מטר וזה סעם במדי ישראל.

הנדלסמן קבע סמוך למשחקי המכביה ה־11 זמן מעולה של 1:48.0 ד' היטב שמזיה מקנה לו בקלות את מדליית הזהב.

אמש זיחת הנדלסמן משכפל ד מעולה כאשר רץ 800 מטר בזמן לזמנית ונצחונו לא היטל בספק. בקיום קבע זמן של 1:49.29 ד' השיקר בכך את שיא המכביה שעמד על 1:50.14 ד' והחזק על ידי ג'ף קדי מבריטניה. הסעם היה זה מאבק בל ישראלי כאשר השני היה עוד בין — 1:50.24 ד' ושלישי הגיע בסמרץ שלמה אזרי לאי בזמן טוב של 1:50.69 ד'.

שלושה שיאי מכביה נוספים שופרו ביום האחרון של תחרויות האתלטיקה בריצת 10,000 מטר לגברים קפיצה לרוחק נשים וריצת 400 מ' נשים

סטוכיות כאשר שני הנציגים זכו בכבירה. ראשון היה גירדון אורליקו — 15.11 ש' לפני ברוך קמן — 15.46 ש', שלישי היה היסי ראלי איון גולדווסר — 15.54 ש'.

רק בסקצע האחרון, שנעל את התחרויות, הצליח מני רוזנברג להסיג מדליה. הוא עשה זאת כאשר שיתף פעולה עם רביצית הרצים למרחק 4 כפול 400 מ'. ישראל דורגה שניה אחרי ארה"ב שקבעה זמן של 3:13.02 ד' וש־ לישית היתה נבחרת אוסטרליה.

האחיות קולס מארה"ב זכו ב־ מדליות התהב והכסף בריצת 3000 מ'. המנצחת היתה נורה קס זמן של 9:44.92 ד' לפני אחותה שרה — 10:13.85 ד'. שלישית היתה ד' ישראלית מל שלום — 10:14.62 ד'.

נצחון ישראלי מוחץ היה בק־ פיצה לגובה נשים בתוצאות חל־ עות. המנצחת היתה דלית נאות — 1.72 מ' שהקדימה את גבי רד־ זן — 1.69 מ' וסיגל בסון 1.64 מ'.

זכתה במדליה ארד, היתה זו ה־ מכביה הרביעית והמדליה הש־ ביעית שהשיג. זכנו היה 30:16.34 ד'.

נצחון ישראלי מושלם היה ב־ בור הקפיצה לרוחק, המנצחת הי־ תה סיגל גרין עם שיא מכביה חדש — 6.13 מ' שהקדימה את דלית גבות — 5.80 מ' ושרה לנדר — 5.62 מ'.

את השיא הרביעי של היום ה־ אחרון של תחרויות האתלטיקה השיגה אורית קולודני בריצת 400 מ — 55.85 ש'. תוצא הקרוב היה 56.08 ש' ושייך לישראלית נושה בן־ציון. במדליית הכסף זכתה ד' ארגנטינאית אנדרה סוט — 57.26 ש' לסני נושה בן־מלך מישראל — 57.33 ש'.

צ'רלס גרין מארה"ב היה הר־ נצח בהשלת כידון עם הישג ב־ ניני של 69.60 מ', שהקדים את הישראלי עמי ברק — 66.68 מ' ובן־ארצו קריג גלמונד — 64.72 מ'.

הקנדים שלטו בריצת 110 מ' משוכות כאשר שני הראשונים הגיעו לקו הסיום כשהם שווים בזמן של 13.90 ש'. הזהב הוענק לדייוויד פיין בעוד הכסף הוענק לקולין ג'ונס.

בריצת 10,000 מ' לנשים ניצחה הרומניה מריה סטפנסקו בזמן של 32:55.40 ד' לפני הקנדית אן ברנדי — 33:01.60 ד'. שלישית היתה ד' אנגלית ג'יל הנטר — 33:02.40 ד'.

בקפיצה לרוחק לנשים ניצחה הקנדית ג'יל אלן עם הישג של 6.31 מ' לפני הבריטית סו הודג'ס — 6.27 מ'. שלישית היתה ד' אנגלית ג'ניפר אינמן — 6.26 מ'.

בריצת 400 מ' לנשים ניצחה הקנדית שרון קמפבל בזמן של 53.70 ש' לפני הבריטית קתי קונור — 54.00 ש'. שלישית היתה ד' אנגלית סו ברטלט — 54.01 ש'.

הראשונה עידית בכביה

לראשונה בתולדות המכביה השתתפה אשה בתחרויות ס' פורטאיות ל"א יהודיה.

את ההיסטוריה עשתה הר־ עה הערבית אמיל עבדלה ש־ יצגה את ישראל בריצת 3000 מטר לנשים. אמיל הגמנית של הסבל הישראלי הספה את ה־ פיום התחישי בזמן של — 10:57.19 ד'.

אמש שיפרו עוד שלושה שיאי מכביה בריצת 10,000 מ' ו־400 מ' בשים ובקפיצה לרוחק בשים.

המרתוניסט הטוב ביותר בין היהודים בעולם האמריקאי דן שלי זינגר, שהיה שלישי בלורתון בר־ יורק בין האמריקאים, לא התקשה לנצח בריצת 10,000 מ'. שלוננגר הכתיב את הקצב הדרוש כאשר השאיר מאחור את האליף היס־ ראלי אריה גמליאל, שנשסף מן הוא כדי לקבוע זמן טוב יותר מ־30 דקות.

המנצח קבע שיא מכביה חדש — 29:34.70 ד'. השיא הקודם היה של הישראלי יהודה צדוק 30:09.7 ד'. זמנו של אריה גמליאל — 29:44.14 ד' גם הוא טוב מה־ שיא. ליאיר קנר, שהגיע שלישי

4000 ספורטאי המכביה ה־ 12 יעלו ביום זה לירושלים, לקרב נעילת המכביה שייערך תחת כיפת השמים ב„בריכת השולטן".

בשעות הבוקר יגיעו אלפים ל־ כיכר, לאחר סקס נסיעת עצים במוניות, שם הוקמת ובנבית קרית הספורט החדשה וכן יישוב בשם זה.

משתתפי המכביה יעלו אל מסגת הר הצופים בירושלים, שם יערכו תצפית על העיר, ירדו דרך שער האשפות לכותל המער־ בי, שם יוכל כל אחד מהספורטא־ אבני הכותל, יסיירו כרובע ה־ יהודי ובמיוחד באחר „הקרדו" המשוחזר. עם תשיכה יגיעו ה־ ספורטאים הדך שער ציון אל „בריכת השולטן" לטקס הנעילה.

את אש משחקי המכביה הבבנה שלוש הנערות שליוו את מרק ספיץ בעת הדלקת בטקס הפתיחה. הבנות — שירלי שפירא, אנוך שפיצר, ושלומית רומנו, בנתיהם של הספורטאים שנרצחו באולימפיאדת מינכן בשנת 1972.

דגל המכביה יורד, ראש המש־ שלה, שמעון פרס, יפרד מהספור־ טאים. ראש העיר המארחת, טדי קולק, יושב ראש ההועדה הבין־ לאומית למען המכביה ויו"ר מכבי העולמי, ד"ר ישראל פלד, ישאו דברי פרידה.

בתוכנית האומנותית יופיעו ה־ זמרת ירדנה ארזי, הזמר יהור כהן, להקת המחול הורה ירושלים ולהקת מכבי צעיר — סעמני ת־ שלום.

האטרקציה של ערב הנעילה יהיה מופע ראווה של מועדון גול־ שי צוקים „עמיצור קרית אונו" שחברין יטפסו על חומות העיר העתיקה.

יו"ר צוות ההפקה של ערב הנעילה היא אביגיל כספי, ה־ כמאי יוסי עוזרד ומנהל ההפקה גיורא גלזר.

„ער מכבים" יינעץ בממודיעים

3000 שתילים יינטעו ע"י ה־ ספורטאים, חברי משלחות ארה"ב, קנדה, אוסטרליה בישוב „מכבים" במדיעים.

טקס הנטיעות יייערך ביום ה' ב־3 אחה"צ ומשם יסעו הספור־ טאים לירושלים לטקס הנעילה.

כמכבים יוקם מרכז חינוכי ער־ למי לנוער יהודי ומרכז ספורט, אשר ישרת גם את ספורטאי ה־ מכביה ה־13.

בטקס ישתתפו: יו"ר הנהלת הסוכנות, אריה דולצין, נציגי ה־ קרן הקיימת, יו"ר מכבי העולמי, ד"ר ישראל פלד, ומייקל קוהזי, יו"ר הוועד המארגן של המכביה.

זהב לנבחרת הולנד בהוקי

נבחרת ההוקי של הולנד זכתה במדלית הזהב, לאחר שניצחה את מדיעים 6:7 בדו־קרב של מכות עונשין מ־7 מ'. בתום המועד ה־ חוקי נרשם תיקו 1:1.

המשחק היה קשול ומרתק. שתי הקבוצות גילו יכולת טובה בהגנה ושמרו על רשת נקיה עד למחצית השניה. ליתן העלה את מדיעים ליתרון (דקה 42), אך ג'לוב הי־ שווה בדוקה ה־59.

בתום 70 הדקות התייצבו שתי הקבוצות למאבק 7 מכטרים, ו־ הוא הוכרע לזכות ההולנדים.

ארך ויקיאמס הגיע לאליפך

הכדורסלן ארל ויליאמס, שש־ חק בעבר במכבי ת"א, הגיע אמש לארץ כדי להסדיר את הופעותיו בעונה הבאה בהפועל ת"א

אורות הדר־יוסף פגמו בטקס הפתיחה

כי נתן את התורצה להד־ לק את הזורות באיצטדיון האתלטיקה בהדר־יוסף? שו־ לח מזוחה לאו דווקא. מפת־ כר שאזרות האתלטיקה של הדר־יוסף דלקו במשך כל מקם התחית באיצטדיון ו"ג וקללו את אפקט המיום כ־ מופע הנעורים.

מפיום מופע זה השתרר חוי שך מוחלט באיצטדיון ויש. ל־ כי התכנית אמורים היו הנע־ רים לשכור מקלות מיוחדים שתוכנסו לבלונים שבידיהם כדי ליצור אפקט צבעוני. ה־ אזרחים על הזוקנים ב־ג"ג תישמו עיל תולת האור שבאה מאיצטדיון הדר יוסף החזר הדליקו את האורות. הנערים סברו שהקטע שלהם בוצל וי הציפים השמיד את אות מה־ תוויות המרכזיות בטקס הס־ תיום.

(ש. מל)

מנסדורף אלוף המכביה בטניס

ניצח בגמר את בלום 4:6, 6:2

עקום מנסדורף הוכתר את־ מיל אלוף המכביה ה־12 מס־ נים, לאחר שניצח בגמרי כל־ שראלי את גלעד בלום בשתי מערכות — 4:6, 6:2.

היתה זו הפעם הראשונה שב־ משחק הגמר של טורניר המכ־ כיה התמודדו ביניהם על הכבוד רה שני ישראלים.

כ־400 צופים חזו במשחק ש־ נערך במרכז הטניס ברמת־הש־ רון.

גמר נשים עד גיל 35: ג. לוי (ארה"ב) — פ. בשלהים (פר־ דיעים) 3:6, 5:7 ; גמר גברים גיל 35: סאול (ישראל) — אנסטי (ארה"ב) 4:6, 5:7 ; גמר גברים גיל 45: גלר (ישראל) — כן שחר (ישראל) 1:6, 4:6 ; גמר גברים גיל 55: לויתן (ישראל) — ברוס (ארה"ב) 3:6, 4:6 ;

גמר נערות: יחידות: גלאון (ישראל) — פרלמן (מדיעים) 2:6, 3:6 ; גמר נערים — יחידים: נגקין (מודיעים) — וידנפלד (יש־ ראל) 2:6, 6:4, 4:6.

זוגות מעורבים רבע־גמר: ס־ קוט/טל (ארה"ב) — קוריאט/מו־ טרסל (ישראל) 2:6, 2:6 ; הירש/ גילדר (ארה"ב) — בלקסטון/סי־ פוס (קנדה) 3:6, 1:6 ; סיני/כר־ גר (ישראל) — סטנלי/קלרמן (ארה"ב) 1:6, 4:6 ; קמיסר/ריס (ארה"ב) — ציר/לוין (ישראל) 0:6, 1:6 ; וידנפלד/לאון (ישראל) — סיטון/ שומיש (מקסיקו), 0:6 ; 0:6 ; רובינשטין/וייסלר (קנדה) — הירש/אוחיון (ישראל) 4:6, 6:2, 4:6 ; ויינברג/כרמי (ישראל) — שי (מודיעים) רוזנצוויג (אר־ ה"ב) 2:6, 6:1, 3:6 ; נגקין/פרל־ מן (מודיעים) — פרידמן (ארגו־ ואי) קייזר (ונצואלה) 0:6, 0:6, —)־ל.פרל

הטיום במכביה

● **בדורסי**: גברים — משי חק הגמר (20.45) בירי־אליהו ; משחק על מקומות 3—4 (18.00) בכפר המכביה.

נשים: משחק הגמר ארה"ב — ישראל (18.30) בירי־אליהו.

● **קריקט**: משחק הגמר (9.00) במכבי פ"ת.

● **כיוק**: רומח גברים (ק־ בוצות) מוקדמות (9.00) במסלו־ ויינגיע.

● **בדורנרג**: משחק על מ־ קומות 7—8 (17.30) באוניברסיטת ת"א ; משחק על מקומות 3—4 (17.30) ביינגיע ר"ג ; משחק על מקומות 5—6 (19.30) ביינגיע ר"ג ; משחק הגמר (20.30) בצי־ ונתון ר"ג.

● **בדורסי**: גברים — משי חק הגמר (20.45) בירי־אליהו ; משחק על מקומות 3—4 (18.00) בכפר המכביה.

נשים: משחק הגמר ארה"ב — ישראל (18.30) בירי־אליהו.

● **קריקט**: משחק הגמר (9.00) במכבי פ"ת.

● **כיוק**: רומח גברים (ק־ בוצות) מוקדמות (9.00) במסלו־ ויינגיע.

● **בדורנרג**: משחק על מ־ קומות 7—8 (17.30) באוניברסיטת ת"א ; משחק על מקומות 3—4 (17.30) ביינגיע ר"ג ; משחק על מקומות 5—6 (19.30) ביינגיע ר"ג ; משחק הגמר (20.30) בצי־ ונתון ר"ג

קטעי עתונות
מעריב
24 -07- 1985

הקרנבל היה כולו של בראזיל

ניצחה בגמר טורניר הקט־רגל את ארגנטינה 5—0

מאת אבי מלר

באולם הספורט של אוניברסיטת תל אביב הועמד אמש המפגש הגמר לטורניר "אמריקה: הגמר הגדול לנערים כנצחון ברזיל. נקודה. הוריכה המושמעת, פיק, ארגנטינה, פסיק, פרנה התמוממה והוכפה 0—5. נקודה. זהב הקט־רגל שייך ללחמניות עם פירוק־צהוב. נקודה.

אך שימרלב: ההודעה הנ"ל לא נשלחה במברק, טלקס, טלפון או כלי תקשורת אחר. היה די אתמול בסוללת התופים האדירה ביציעים, הרעשנים, משרוקיות, מצילתיים ושאר כלי הקשה והרעשה — כדי שבסארסאולו, ריו־דה־ז'ניירו ובואנוס־איירס יקלטו את המידע.

אין לדעת אם בשעות הקטנות של הבוקר תגנו שם, בהר הסוכר ובמערים של קופאקבנה, את הנצחון הסוחף. אבל ברמת־אביב נרד אמש קרנבל של לפני האחרי הגמר, שנתן לנו, ולו על קצה הלשון, טעם של היכלי ה„ריבר פלייט" וה„מאראקנה".

הם, אפילו הם מצוד, היה ב־אולם הספורט האקדמי, ולא רק בשל הקיץ, (חוסר) האוויר או מיזוג אוויר, כי אם בגלל האווירה.

הרוחות להטו כבר בכניסה למגרש, עליה עבא המון אדם שביקש לחזות ב„פסטיבל". היה טיפוס מיני לעבר גג האולם וחלונותיו, מגרופים יפנו, גם ביציעים.

אבל היצרים רוסנו, וגם חמומי המוח התפנו לשאוב מלוא העין השוזן מטאירוע שלשמו באו. הם יכלו להזין עיניים בדגלים ומלבושים מכל המינים. ב„חתיכות" מכל הצבעים, שאמת מהן, ברזילית בלונדינית ותוססת, בגופיה לבנה משוחררת לחלוטין, גרמה להם התלבטות קשה בין צפייה במתרחש על הפרקט, לבין מעקב אחר חמוקיה המקפצים עימה, בקצב המוקיה סמבה בתוך ומחוץ לחולצתה...

היו שם שירה וזמר וניגון בקצב משלהב של אולה־אולה, והיו שם אוהדים ארגנטינים, שעם עליית אצילותם השליכו ממרומי היציע שלג מקסים של „פאפליסאס", גרסת קמפס־אורדילס '78.

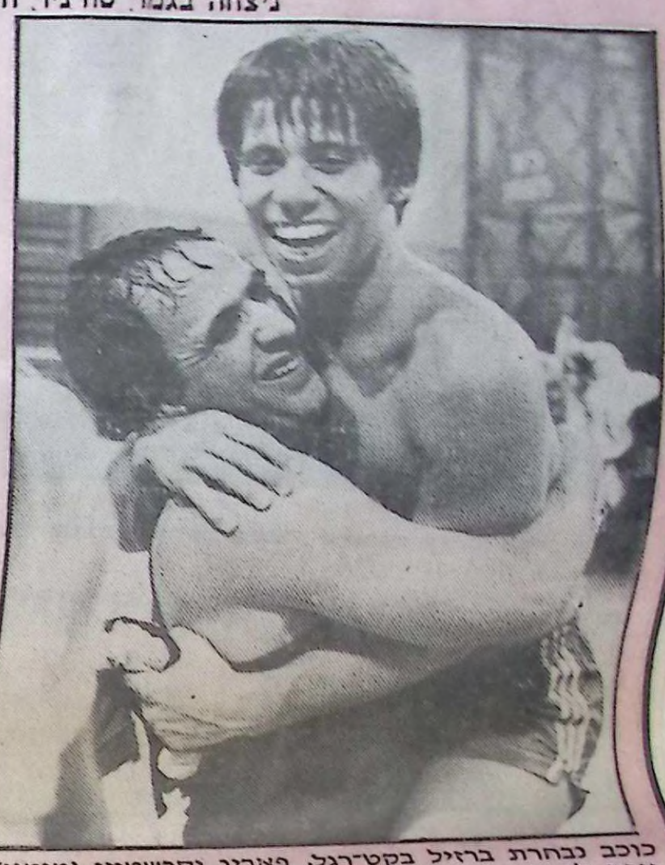
היה שם שופר ברזילי מעולה, שלפני שריקת הפתיחה התייצב בשערו, הוציא קמיע מכיסו, רנשא תפילה ארוכה לאל שבשמים. היה שם קט־רגל משובח, לפחות מצד נבחרת אחת (ברזיל) במשך מחצית אחת (האשונה), בה הובקעה גם כל חמישית השערים.

והיתה שם משפחה אחת, יוסרשטיין שמה, שנטלה את החזה הזה במו רגליה.

פאביו המבריק כבש ראשון (דקה 5), סרג'יו המשיך (9), איקי חיקה (13) וסרג'יו חתם (15) — כאשר באמצע מצלית ברזילי אחר (13) לזכות בנתח.

לארגנטינה לא היה מה לחפש על המגרש. הם פשוט נשטפו כמעיין המתגבר, או בתרגום חופשי וקצרני: וופרשטיין...

נ.ב. באירד וכתה ישראל, שגברה על מכסיקו 6—1, כולל רביעייה של דורון רביזון.

כוכב נבחרת ברזיל בקט־רגל, פאביו וסרשטיין (מימין) זוכה לחיבוק של קפטן נבחרתו. (צילם: אורי קובה)

הקהל הברזילאי היה אתמול בפעולה (כרגיל) עם תופים ודגלים. התוצאה הורגשה היטב במגרש. (צילם: אורי קובה)

מעריב
ספורט
במכביה ה־12

וויליאמס: מכבי ת"א חייבת לתת לי שחרור

כדי שיוכל לשחק בהפועל ת"א, חייב ארל להירשם שוב במכבי ת"א ועל זו לשחררו להפועל, אולם במכבי לא מתלהבים מהרעיון...

ארל ויליאמס אתמול, בפגישה עם מנהל הפועל ת"א אברהם פלדה (מימין) ונציג סוכנו של ארל בישראל, אמיר נתן. (צילם: עדי אבישי)

ומרדכי רוזנבלום

„אני רוצה לשחק בהפועל ת"א, אחרת לא הייתי מגיע לכאן. אני משוכנע שיחד עימי יש להפועל סיכוי טוב מאד לזכות בעונה הקרובה בתואר האליפות" — כך אמר אתמול ארל ויליאמס, הכדורסלן העניק שביקש כמשך 4 שנים במדי מכבי ת"א, אך בשנתיים האחרונות הופיע באימלית (יונה בולוניה ובפיניוי).

ארל הגיע לישראל לזמן קצר (יומיים או שלושה), „עד אשר אקבל את השיחרור ממכבי ת"א ואנסה לסיים את המו"מ עם הפועל ת"א. יש עוד כמה סעיפים בחוזה שלא הגענו לתמימות דעים" — סיפר הכדורסלן.

ארל — שאותות הטיסה המעיפת מניו־יורק ניכרו בפניו — דאג להדגיש כל זמן השיחה, כי הופעתו בעונה הבאה במדי הפועל, כלל לא בטוחה. „אם אשחק ב־הפועל, אחרי שכל העניינים יסתדרו, הרי שאז תהיה זו קבוצה טובה מאד. אני מכיר אותה היטב ויודע מה היכולת שלי. תמיד חסר להפועל ת"א שחקן מסוגי, בדי שתהיה קבוצה גדולה באמת...".

„מכבי חייבים לתת לי שיחרור. יש לנו הסכם על כך עוד לפני שיצאתי לבולוניה. אני בכלל לא מבין מה הבעיה, ומדוע אני עלול להתקל בקשיים באשר להשגת ה־שיחרור" — ציין ויליאמס.

ביומתיים, ניסה פרקליטו של ארל, עו"ד אלדור, לחפש את יו"ר מכבי ת"א, עו"ד שמעון מזרחי, כדי לשוחח עימו על השיחרור של ארל להפועל ת"א. אבל החיפושים לא עלו יפה, אחרי שהתברר כי מזרחי במילואים.

אולם נחדש, כי אלדור קיבל הודעה ממזרחי, לפיה מכבי ת"א אינה מוכנה „לבזבז" רישום סרק לקראת העונה הקרובה, כדי שיהיה אפשר לי־העביר את ויליאמס להפועל ת"א.

על־פי תקנון האיגוד, חייב הכדורסלן להזור לקבוצה האחרונה בה שיחק בארץ, זו צריכה לרשום אותו בשורותיה ואחר כך להעניק לו את השחרור — כל זאת אם רצונה בכך. אין בתקנון כל סעיף המחייב את מכבי ת"א לרשום את ויליאמס!

אחרי 10 שנים חזרה עקרת־הבית מראשל"צ לתחר וזכתה ב„זהב"

סיגל גונן (קשת) ניצחה בקפיצה לרוחק — 6.13 מ' וקבעה שיא מכביה, אחד מ־4 שהושג בנעילת האו"ק

מאת אלכס פרלסמן

לכאורה, היתה זו תמונה נוגה. צעירה יפה היתה שרועה מלאה קומתה על הדשא בשולי אצטדיון האתלטיקה בהדר־יוסף. היא הלטפה עניה בידיה, התפתלה מכאבים שאחזו את רגלה. גבר מזוקן קפץ מעל לגדר, החל לעסות את רגלה. תוך שניות הצטרף אליו איש „עזרה ראשונה" שנכח במקום.

חלפו כמה דקות, והיא התאוששה להלוטין. לא נותקה עוד לסיוע ויכלה לחייך. אחר־כך ניתן היה לצפות בה עומדת בביטחה על זכון המנצחים מספר אחד. מדליית הזהב לריצה ב־40 מטר הונחה על צוארה.

אורית קולודני, חיילת כפר־סבאית עתירת כשרונות, לא רק בתחום הספורט, ניפצה את שיא המכביה בריצה זו והעמידה אותו על 55.85 שניות. בכך היא הבטיחה את מעמדה בנציגה הבולטת של מארחת תחרויות ב־א"ק, שנגעלו אמש.

שיא המכביה שהציבה אורית, בריצה בה גברה על הארגנטינית אנדריאה פוקס ועל מנצחת המכביה הקודמת נועה בן־מלך מישראל (ארד), היה אחד מ־4 שנקבעו אמש.

אבל תובבי הסטטיסטיקה יוכלו לומר, שבעצם נקבעו בערב הנעילה 8 שיאי משחקים. הסיבה לכך — הקופצת למרחק סיגל גונן (קשת) שיפרה 5 פעמים בתוך מחצית השעה את השיא בקפיצה למרחק, שהיה שייך לאולימפית מיה בן־צור (קלה), 5.87 מטר, והעמידה אותו לבסוף על 6.13 מ'.

סיגל, בת 22, נטלה מדלית ארד במקצוע זה במכביה העשירית, לפני 8 שנים. יותר מארבע שנים לא תיחרה. עקרת־בית מראשל"צ, בת־טיפוחיו של המאמן דוד קרשצ'ר, שבה רק השנה למעילות — והנה באמתחתה מדליה מוזהבת. בנה היה בזרועותיה, כאשר קיבלה את המדליה.

סיגל גונן (קשת) חזרה לבור הקפיצה ונטלה מדלית זהב. (צילם: עדי אבישי)

סיגל בסון נטלה את הארד (1.64).

הריצה המלהיבה של הערב המסיים היתה ל־80 מ' גברים. „טריאומווירט" המנצחים הורכב מנציגי ישראל. מארק הגדלסמן לזהב, 1:50.29 ושיא מכביה, עוז כץ כסף, 1:50.24, שלומי אזולאי דליה.

דליה נבות היתה שניה בקפיצה למרחק, 5.80 מ', לפני ישראלית אחרת, שרה לנצ'נר, 5.62. שפה קלה קודם לכן זכתה דליה במדליה המוזהבת בקפיצה לגובה, 1.72 מ'. היא כשלה בנסיונה לקבוע שיא ישראלי חדש, 1.8. השיאנית, גבי רוזן, קפצה 10 ס"מ פחות משיאה, 1.69.

ארד (ושיא אישי), 1:50.69. מבצת המכביה ה־11, יועץ המס הלונדוני ג'ף קיי, הסתפק במקום רביעי, 1:51.24 ד'.

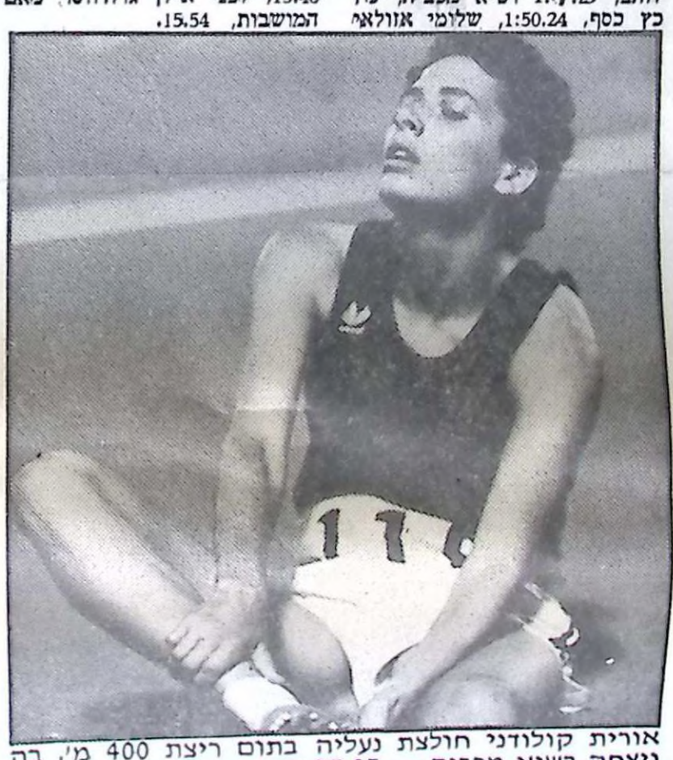
מארק רעון שיתפו לבטוף פעולה במירוץ השליחים 40X4, ויחד עם מני רוזנברג ויואב מקל ניסו לקרוא תיגר על האמריקנים. אך האחרונים, בהרכב דייוויד קסוטו, מון יוד קומבט, כרק קיבורט ורונלד בלומברג, זכו בבטורה, 3:13.03 דקות, לפני הישראלים, 3:16.32, והאוסטרלים.

ב־10,000 מטר בניה זה דן של זינגר בן ה־30 מבוסטון, תלמיד משפטים באוניברסיטת הארוורד, שצירף לתוארו האישי בריצת חצי המרתון בשבוע שעבר זהב נוסף, 29:34.70 ד', 35 שניות טוב יותר משיא המכביה של יהודה צדוק, שלזינגר הקדים את האולימפי הישראלי אריה גמליאל, 29:44.14 ד', ואת הוריק יאיר קרני, 3:16.34. אריאימפי א', שם־טוב סבג, סיים חמישי.

ב־3,000 מ' לנשים — „דאבל" של זהב וכסף לתאומות האמריקניות בנות ה־21, נורה (9:44.92) ושרה (10:13.85) לבית קולאס. המורה לחינוך גופני ממושב בית־עזרא, מזל שלום, נטלה את הארד (10:14.62).

גם בהנלת כידון לגברים לגברים נפתחה הבכורה בידי נציג ארה"ב — צ'ארלס גרין, 69.6 מ'. הישראלי עמי ברן הקדים את האמריקני קרייג גלפנד במאבק על המקום השני, 66.68 לעומת 64.72.

„מלך האתלטים" של המכביה, הקנדי גורדון אורליקוב, מנצח קרב 10 שלשום, הוסיף למאזנו מדלית זהב גם בריצה ל־110 מ' משוכות, עם 15.11 שנ'. שני היה הקנדי ברוס קאן, 15.46, לפני אילן גולדווסר מאם המושבות, 15.54.

אורית קולודני חולצת נעליה בתום ריצת 400 מ', בה ניצחה בשיא מכביה — 55.85 ש'. (צילם: עדי אבישי)

הבריטי גרי וילסון (בתמונה) בעל זהב כפול

מפנימיה דתית למסלול ה„מלכה"

מאת מרדכי רוזנבלום וברוריה ביגמן

גרי וילסון (22) האצן היהודי מבריטניה, שזכה בשתי מדליות זהב במכביה, סבור כי כדי לעלות לישראל הוא צריך לשגרש ישראלית יפה שתשכנע אותו לעשות זאת. „אבל הבעיה היא שיש לכם בישראל כל כך הרבה נערות יפות, ואני מתקשה להחליט..." — הוא אומר.

„האמת היא — מדגיש — שעמדתי לפרוש בספטמבר הקרוב, בגלל פציעה ברגל, אבל התרצאה שהשגתי כאן ב־200 מטר (21.40 ש'), שהיא התוצאה הטובה ביותר שלי מאז התחלתי לרוץ, שיכנעה אותי כי כדאי לי להמשיך, לפחות עד אוגוסט 1986. אז יתקיימו משחקי חבר העמים בבריטי, באדינבורו שבסקוטלנד".

כיפה דתית סאתלטיקה", „לייתי אכנם אצן טוב, אבל לא נתנו לי לצאת בשבת לתחרויות. לא, דורי לא יהודים דתיים, אבל הם החליטו לשלוח אותי לבית־הספר הטוב ביותר שיש, יהודי כמובן", הוא מספר.

מדלין קוק, לשעבר אצנית מפורסמת שהשתתפה בשתי אולימפיאדות (טוקיו ומקסיקו), במדי בריטניה. עד מדרה היה למספר 2 בבריטניה ב־800 מ' האולמות (6.81 שניות). אבל ב־100 מ' הוא בין ה־6 הראשונים

המרתוניסט היהודי הטוב בעולם

„אני בוחנה את עצמי לקראת אולימפיאדת סיאול. יש לי ציפיות רבות לגבי ריצת המרתון במשחקי 1988".

הדובר הוא דווקא בחור צנוע. דן שלזינגר בן ה־30 מבוסטון, שלא התקשה לנצח באמש בריצה ל־10 ק"מ. אחד האתלטים המצטיינים שהופיעו עד השבוע בהדר־יוסף, שלישי במרתון ניו־יורק, 2:11.36 דקות, זמן שהפך אותו ביל הזהב, ואני חוזר להרי תו למרתוניסט היהודי הטוב בעולם. „השרב רצתי רק בשוואדד עם שלוש מדליות זהב,

לאחי גיבורי התהילה

מאת משה לרר

229—33. דורון ג'מצ'י — 83. ממוצע: נקודה בכל 10.4 שניות. הלוואי וירוצו כך 100 מטרים. במובן שיא מכביה.

עם זאת — בושה וכלימה.

התובבים־חובבים מונזואלה עשו את כל הדרך, לא כדי לנצח או להפסיד. כדי להשתתף.

ומה עשו להם? התנפלו עליהם, דרסו והשפילו אותם. 229.

היכן רוח הספורט אדוני המאמן? ההיית רוצה שיעשו לך דבר דומה?

ואתה דורון הגדול? 83 תקלע — אם יתנו לך — בגביע אירופה, ולא היכן שלא צריך. נראה אותך הערב, בגמר מול אזרה"ב. אותך ואת כל תבריך הגיבורים.

ישראל. ביישתם את שם הספורט. ובנצחונכם הפסדתם גם מעלה גדולה: כבוד לוולת.

קטעי עתונות
מעריב
24 -07- 1985

קורים דברים במכביה

ברוריה ביגמן
אירית רותם
צילומים: עדי אבישי

הריקוד כתחביב המקצוע: דוגמנית

ריקוד הסמבה שלה "הדליק" את האלפים באיצטדיון ר"ג, ואת המיליונים שראו אותה בטלוויזיה, בטקס הפתיחה של המכביה ה־12. בעקבות הריקוד הזה הגעתי אליה, ואז התברר שהריקוד הוא אצלה רק תחביב. המקצוע: דוגמנית צמרת בברזיל.

קארינה פאלאטניק, בת 20, יהודיה מסאן־פאולו, שבאה לביקור פרטי בישראל, התבקשה ע"י ראשי המשלחת היהודית למכביה – לרקוד בטקס הפתיחה. "אני לא רקדנית מקצועית, אבל אני בכל זאת ברזילאית שאוהבת סמבה ורוקדת במסיבות פרטיות. זו פעם ראשונה לי לרקוד לעיני 50 אלף צופים ושערותי ממש סמרו" – מודה קארינה בחיוך, ומסמיקה.

קארינה לומדת שיווק, אך זה הדבר הפחות חשוב אצלה. היא שולפת גלויה צבעונית שלה, עם כל הפרטיים האישים, כיאה לדוגמנית צמרת. היופי המיוחד שלה וקיסמה האישי, פתחו לפניה הרבה דלתות וחברות שחיזרו אחר פירסומת. כך היא זכתה בחוזה מפתה של צילומים במגזין היוקרתי לאופנה ונשים **"נובה"**, והיא גם מפרסמת מוצרים רבים מעל מסך הטלוויזיה. בדרך לארץ היא עברה בספרד, שם קיבלה הצעה לעוד חוזה שמן.

עוד לפני הופעתה בטקס הפתיחה, כבר זכתה בחוף הים בת"א להצעה של בעל חברת פירסום, המבקש לצלם אותה בלונדון ועבור שלושת השבועות הראשונים מוכן ללשם לה 2,000 דולר. היא מעט חשדנית ולא מתפתה לקבל את ההצעה בקלות ראש, כמו שלא התפתתה לגשת לתחרות מלכת היופי של ברזיל, אחרי שזכתה בשלוש תחרויות יופי מקומיות.

"זה הביקור הראשון שלי בישראל, חשבתי להיות כאן רק שבוע, כל דבר כאן עבורי הוא מיוחד: כשניגנו את 'התקווה' בכיתי וכשהייתי בירושלים מצאתי את הדבר הכי יפה שראיתי. אני אוהבת את האנשים כאן, הם מאוד פתוחים וכולם כאן מאוחדים" – מתוודה קארינה בהתרגשות גדולה.

ואלרי. בפעם הראשונה בארץ.

קארינה בריקוד סמבה על המסלול בפתיחת המכביה. צילום: עדי אבישי

קארינה בצילום פרסומת כדוגמנית

"כן. בבית אנחנו אוכלים קנייידלעך"...

תחרות ע
העיקרי ב
מצהירה **ואלרי**

אלופת ארצות־הברית בהתעמלות אמנותית. יפהפיה בסגנון ים־תיכוני, גוון עור שחום ועיני שקד. ואלרי הגיעה לכאן מלוס־אנג'לס בפעם הראשונה. אינה יודעת יותר מדי על ישראל ומבקשת ללמוד כמה שיותר בתקופת שהותה כאן. "אני יודעת על שבת ועל פסח. כן, אנו אוכלים בבית קניידלעך בחג הזה." אומרת בחיוך המתעמלת האמריקנית שייצגה את ארצה במשחקים האולימפיים בלוס־אנג'לס ודורגה במקום העשירי מבין 60 מתעמלות. לדבריה – המשחקים האולימפיים בלוס־אנג'לס היו פחות קשים עבורה מן המכביה. "התחרויות באולימפיאדה היו בבית ולא הייתי בלחץ. כאן אני נמצאת במקום חדש לגמרי ובנוסף לאירועי הספורט – אני מנסה להספיק לראות את המדינה ולנצל כל שעה פנויה לבילויים. "את לא רואה את צבע השוקולד שלי?"★★★

★★★ **מנואל בלוך** אינו נציגה של בריה"מ במשחקי המכביה. מנואל, בן 20, הוא שחקן נבחרת ההוקי של הולנד ולפני שלוש שנים שימש מבקר כרטיסים באליפות אירופה בהוקי שהתקיימה באמסטרדם. כאשר ראה את הרוסים – אזר עוז וביקש חולצה. הם נתנו לו.

★★★ **רוברט קרטיס**, בלונדיני תכול עיניים, הוא כדורגלן בקבוצה המוליכה של הליגה הראשונה בשוודיה, קבוצת "מאלמא", שבשעות הפנאי שלו עוסק גם בדוגמנות. קרטיס (23) מדגמן בגדי עור. אביו בעל בית־חרושת לייצור אופנת עור ורשת חנויות בגדים משגשגת – מנצל את ה"חומר" שיש בבית. קרטיס, הנחשב לחלוץ מחונן [illegible] משחקים [illegible] השוודית. הוא [illegible] את אי־שביעות

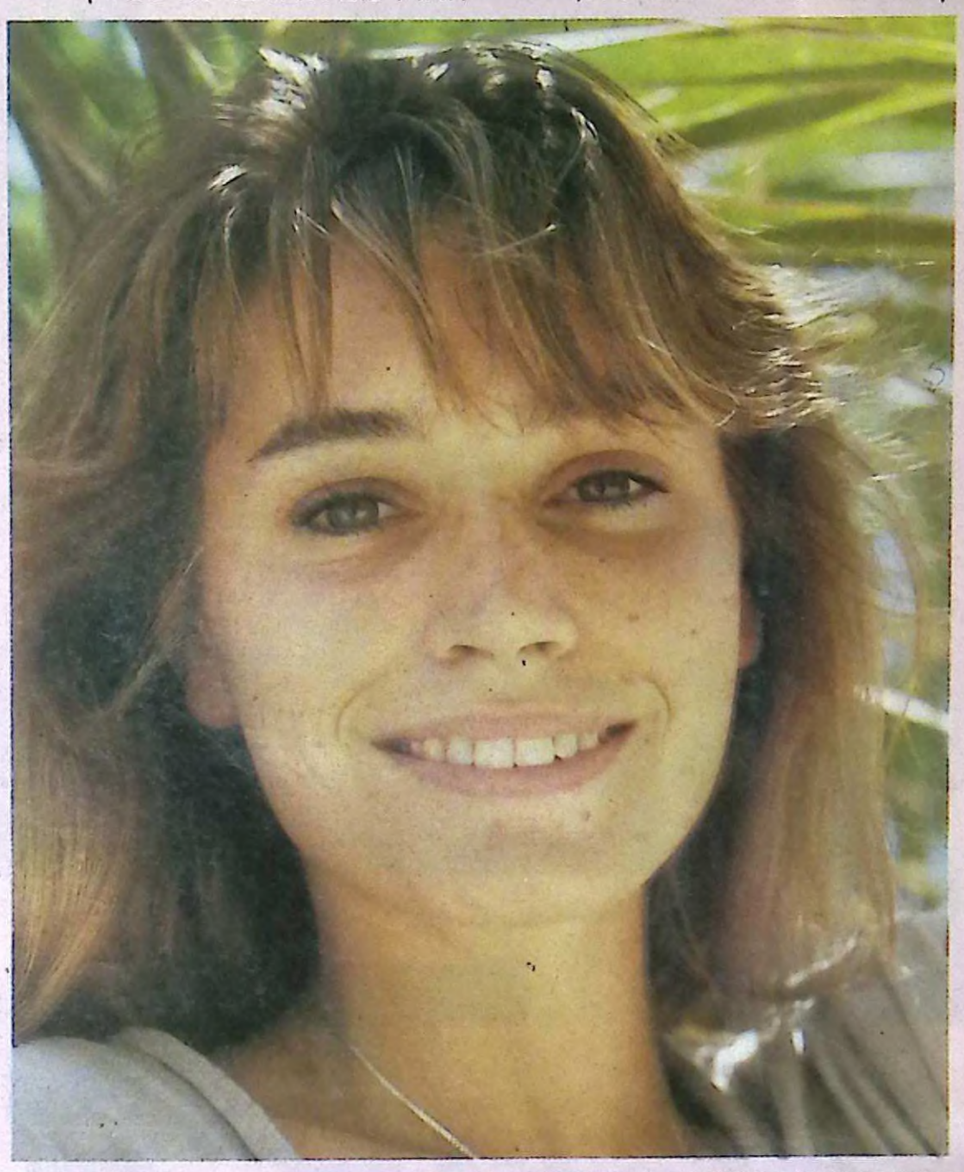
קטעי עתונות
מעריב
24-07-1985

רצונו מן החוזה הכספי בארצו. "שמעתי שבישראל הכדורגלנים משתכרים הרבה יותר מאשר אצלנו. אני אוהב אווירה־ים־תיכונית ובהחלט מעוניין לנסות ולהשתלב באחת הקבוצות אצלכם". הוא מבקש גם למצוא עבודה על מסלול הדוגמנות.★★★

קרטיס. דוגמן הבית.

★★★ במכון־וינגייט בחרו פה אחד ב**דאנט אידריאן**, בת 23, מקנדה, ל"מלכת היופי" של הכפר האולימפי. רבים ביקשו להעביר לה את כתובתם בישראל... דאנט, סגנית אלופת קנדה בהתעמלות אמנותית, ייצגה אשתקד את ארצה באולימפיאדת לוס־אנג'לס, אלא שבישׂ־מזל פקד אותה כחודש לפני המשחקים: היא שברה את ידה ורק שבוע לפני התחרויות הסירה את הגבס. הפציעה פגמה בכושרה והיא דורגה במקום ה־17 מבין 60 משתתפות. אחרי האולימפיאדה פרשה ממזרן ההתעמלות וקיבלה על עצמה תפקיד של מאמנת התעמלות, ריתמיקה, טניס והחלקה על סקטים בבית־ספר פרטי לספורט בעיר מגוריה, טורונטו. "הפחתתי בכמות האימונים שלי. כל מה שאני עושה זה רק אימונים כדי לשמור על הכושר הגופני שלי", מסבירה דאנט המוקסמת מחוף הים. "למי שבאה מקנדה – הים כאן הוא הדבר הנפלא ביותר ואני מבלה בחוף שעות רבות".★★★

דאנט מקנדה. הבחורים ביקשו את הכתובת.

★★★ הקופצת למים האמריקנית **קים אנגל** מפלורידה התאהבה בישראל. סיפרו לה הרבה אגדות על המדינה הנפלאה הזו ואחרי מספר ימים היא קובעת: "כשאני כאן – אני מרגישה עצמי בבית, למרות שאיש אינו מכיר אותי". קים, בת 19, מדורגת שניה בארצה בקפיצה למים ממגדל שגובהו עשרה מטרים, ושלישית בקפיצה ממקפצה שגובהה שלושה מטרים. במקצוע ספורט מסוכן זה היא עוסקת כבר עשר שנים, והיא מודה שזו דרך חיים. "כן, אני מתאמנת שלוש פעמים ביום. רק השנה לקחתי את זה קל יותר, כדי לשאוף חמצן לקראת האולימפיאדה הבאה בסיאול". לאולימפיאדת לוס־אנג'לס היא לא הגיעה. שלושה שבועות לפני המשחקים האולימפיים נפצעה בהופעת ראווה. קופצת נוספת והיא – אמורות היו לקפוץ בו־זמנית משתי מקפצות בגבהים שונים. קים היתה על המקפצה הנמוכה. חברתה ניתרה, ובעוד שתיהן באויר נפגעה קים בגבה, ספגה חבטה, מספר שרירים בגבה נקרעו. פציעה שניטרלה אותה מפעילות במשך שלושה שבועות. הבלונדינית הסימפטית נשארה "חייבת לעצמה" והיא כבר חושבת על אולימפיאדת סיאול. "אני מעוניינת לחזור לכאן שנתיים לפני האולימפיאדה עם מאמני, **סטן גרינברג**, ולייצג את ישראל באולימפיאדה. זה יכול להיות דבר ניפלא.★★★

קים. המלאך מפלורידה.

קורים דברים
גם בעמ' 14

השמלה של נעמי

הרגעים המרגשים של המכביה, האורות באיצטדיון רמת־גן כבו. ברקע – נגינה חרישית, הולכת ומתעצמת. תזמורת צה"ל האדירה בניצוחו של **זיקו גרציאני**. לא חשובה הדרגה. כל אחד יודע שהוא רב־אלוף באירועים כאלה.

מופע "12 שבטי ישראל" בעיצומו, מתימן ומיוון, מרוסיה ומארה"ב. כולם נקבצו ובאו. ואז היא עולה. והיא עולה. ושובל שמלתה מבהיק. והצלילים המוכרים של "על הדבש ועל העוקץ" חודרים לנשמה. ובזווית העין לחלוחית.

עשרות אלפי הזיקוקין, שבידי הקהל, יוצרים להבה אחת גדולה. כך גם השירה המדליקה את חדרי הלב. וכשהיא מבקשת: "על כל אלה – שמור נא לי, אלי הטוב", היא פונה אל האנשים **האלה** אל הרבבות, אל הספורטאים האורחים. והיא מתפללת לשלומם בכוונה גדולה ובדבקות עצומה.

השמלה. רקמה בנוסח מזרח־אירופה סביב הצוואר, החזה והשרוולים. כאשר שאלו מארגני הערב איזה שמלה יאה למלכה, ענתה: "לא תודה. אין צורך. יש לי". פישפשה בארון, מצאה את הרקמה, קנתה בד, והרי לך שמלה.

אבא שלה, **מאיר ספיר**, נוחו עדן, היה מפקד הבריחה באירופה בשנים 1946–1948. הינחה מעפילים בדרכם למולדת החדשה. איש צנוע היה, ומה מביאים כאשר קופצים לימים ספורים הביתה? חולצות רקומות. אחת נקנתה בבודפשט. כחולה, נאה, עם רקמה מטרפת.

לא נפרדה הנערה מהחולצה, עד שבלתה. כשאי אפשר היה עוד – גזרה את הרקמה ונצרה.

עד לערב הגדול הזה, שבו הופיעה **נעמי שמר** בשמלה של אבא הוכור לטוב.■

משה לדר

קטעי עתונות
The Jerusalem Post
24 -07- 1985

12th maccabiah המכביה ה

Iron man from Canada

By PAUL KOHN

TEL AVIV. – A politician from far-off Winnipeg, 25-year-old Gordon Orlikow, emerged last night as the "Iron man" of the 12th Maccabiah games. Orlikow won the decathlon gold medal for Canada, with 7141 points, beating two Americans, Brian Mondschein and Mark Kibort, with 7024 and 6921 points respectively.

Orlikow, who is ranked 4th in Canada, is team captain of the Canadian athletics squad. He is a graduate in Economics of Queens University, Ontario, and he works for the Ministry of Finance.

It was a double celebration for the Canadian gold medallist last night, as he also announced his engagment to Leslie, the girl friend who came all the way from Winnipeg to see her champion in action.

The other hero of the night at the Hadar Yosef stadium was Orit Kolodny of Kfar Sava. The pretty 19-year-old soldier won the 400m. in a new Maccabiah record time of 55.85 seconds. For Orit it was third time lucky, as she had already won two silver medals, behind the British flyer Lisa Goreeght. It was Kolodny's best time ever. "I really did not expect it," she said, after her win over Andrea Fuchs of Argentine (57.26) and Nora Ben Melech, of Israel, 57.33 seconds.

A second important gold medal for Israel was won by Mark Handelsman in the 800m. Jeff Kaye, 25, of Britain, the defending Maccabiah champion was favoured to win and took an early lead. He was closely pressed by the three Israelis in the field, and, at the 600m. point, Handelsman surged into the lead. Oz Katz tried hard to pin him back but had to suffice with second place. Shlomo Azulay came through to displace Kaye for third spot. Handelsman set a new Maccabiah record of 1:49.28 minutes, Katz finished in 1:50.24 and Azulay in 1:50.69 minutes.

After the race, Handelsman said he is in his third year of studies at the Dentistry School of the University of Southern California, and he now has to concentrate on his studies. He expects to get back to intense running after his graduation. "I enjoyed these games very much." he concluded.

ALL-ROUND ATHLETE. – Gordon Orlikow of Canada. (Guthmann)

Modi'im trounce Aussies

By DAVID SILVERMAN

HA'OGEN. – Maccabi Modi'im pounded Australia into the ground to take the gold medal in the rugby tournament here with a 31-6 victory.

The whistle had hardly gone before Modi'im fly-half Paul Kaplan dropped a goal. Warren Koch then scored a try, converted by Kaplan; Charles Joffe scored two penalties; Kaplan got an opportunist try which Joffe converted; then Joffe got a try. Alan Krost and Michael Cohen also scored tries, with Kaplan converting one and Andrew Sigalla the other.

In contrast with this runaway victory, the battle for the bronze medal between the U.S. and Israel was a real cliffhanger, which the Americans eventually won 17-16. Israel opened the scoring with a try by centre Colin Lotzof, followed by two spectacular tries by winger Micky Adel. Fullback Ophir Halevi converted two of these tries.

So it looked like an easy win for Israel, who had a 16-0 lead. But the Americans had other ideas. Jeff Rosenberg scored a try, Randy "Cowboy" Melovic nailed a penalty and converted a try by Adam Brinckler. In the last minute of the game Eric Rosenberg scored a try, making the score 16-15 in Israel's favour, but with the U.S. having a chance to convert the try for two more points.

One thousand spectators held their collective breath as the "Cowboy" placed the ball with care, advanced slowly, quicker, kicked – and the ball went sailing over between the posts.

Mansdorf is the champ

By JACK LEON

RAMAT HASHARON. – Amos Mansdorf, 19, yesterday won the men's open singles title at the 12th Maccabiah tennis championships here, beating Gilad Bloom 6-2, 6-4 in a high-standard final between the two Israeli Davis Cup rackets at the Israel Tennis Centre here.

Mansdorf thus completed a meritorious Maccabiah double, as on Monday night he captured the men's doubles crown in partnership with local No. 1 Shlomo Glickstein, the pair getting past Americans Jonathan Kamisar and Larry Scott 6-4, 6-2.

Top-seeded Jaine Goldner and No. 3 Ronnie Reis – both of the U.S. – will fight out the women's open singles final at 3 p.m. today, when the tournament winds up. (There will also be morning matches starting at 9 a.m.) In yesterday's closely-fought all-American semis, Goldner defeated fourth-seeded Danielle Klurman 4-6, 6-4, 6-1, and Reis got past No. 2 Eileen Tel 2-6, 6-3, 6-2.

Mansdorf looked sharp as he went into a 3-0 lead in the first set against 18-year-old Bloom, who played the more adventurous game, but was guilty of too many unforced errors. In the second set of the 90-minute final, Bloom broke his opponent for a 3-2 lead, but Mansdorf came back at once and just had the edge in an attractive all-court contest. Bloom was twice reprimanded by umpire Stanley Sperber for throwing his racket in pique (an offence known as "abuse of racket"), once receiving a warning and once having a point deducted. Mansdorf also occasionally disputed line calls, but always quickly calmed down. No more than 500 people watched the match at the ITC's vast Canada Stadium.

After his victory, Mansdorf told me: "It was a great honour to win the Maccabiah, but the title would have been worth even more if there had been stronger entry from the 15 good American-Jewish players on the ATP circuit."

Israelis won three of the four titles at stake in the veterans' tournament, with Marlene Bethlehem of Modi'im preventing a clean sweep of the top honours. Results in the finals were over-35, defending champion Jackie Saul d. Brian Anstey (U.S.) 6-4, 6-7, 6-4; over-45, Dr. Raoul Geller d. Yitzhak Ben-Shahar (Israel) 6-1, 6-4; and over-55, Nissan Leviathan d. Harold Brose 6-3, 6-4. Bethlehem beat Nadine Levy (U.S.) 6-3, 7-5 in the women's over-35 final.

US, Canada gold grapple

By STEVE LEIBOWITZ

TEL AVIV. – The U.S. nipped Canada 2-1 evening their series in the softball play-off for the gold medal. The U.S. victory sends the playoff into a third and final game today at 3 p.m. at the Sportek field in Tel Aviv.

Yesterday's game was a classic pitcher's duel with the American Kenny Blackburn besting Canadian ace Mark Bendahan thus avenging Canada's 3-2 win over the United States in their first encounter earlier in the tournament.

Scoring for both teams came in the third innings. America's Marty Rubinoff and Kabinoff, who have been the hitting stars throughout the games, got the runs batted in. The Canadians scored their lone run on a bizarre play during an appeal play.

Several hundred fans, including U.S. film star Lou Gossett, turned out to cheer their teams on. Gossett sat in the U.S. team bench and led the rooting section.

Israel captured the bronze medal with a 1-0 win over Venezuela. Arie Kantarovich got his third win on the mound. The winning run came in the third inning with Alex Melikson scoring on a hit by Joe Greenstein. Israel played excellent softball throughout and impressed the American team with the high level of softball played in this country.

Modi'im triumph

By FAITH SPECTOR

CAESAREA. – Maccabi Modi'im led from start to finish to win the gold in the 54-hole Seniors' Maccabiah tournament here. The Seniors' tournament was open to players of 50 and over.

Maccabi Modi'im's team total of 469, with the silver medal going to the U.S.A. with 479. Australia were third with a score of 507.

Former all-round athlete, 64-year-old Ronnie Harrison of Maccabi Modi'im won the individual gold medal with a score of 233 (77-78-78). Gerald Lind of U.S.A. won the silver with a 239, by virtue of a sudden death play-off on the first hole against Leon Blumenau.

Noah back in form

WASHINGTON (AP). – France's Yannick Noah overcame a sluggish start and went on to defeat Argentina's Martin Jaite in straight sets, 6-4, 6-3, to win the D.C. National Bank Tennis Classic here.

Today at the Maccabiah

BASKETBALL – 1830. Women's final. Yad Eliyahu. 2000. Israel v U.S., final, Yad Eliyahu
CRICKET – 0900. Australia v England – final. Petah Tikva.
FENCING – 0900. Foils-Men-Prelims. 1700 Finals. Wingate Institute.
FOOTBALL – 1730. Bronze medal. 2030. final: Israel v Holland. Ramat Gan Stadium.
LAWN BOWLS – 0900. Semi-finals and finals. Ramat Gan.
SHOOTING – 0900. Pistol-Rifle, Ramat Gan.
SOFTBALL – 1500. U.S. v Canada, Sportek.
SQUASH – 1430. Men's teams finals, Kfar Maccabiah.
TABLE TENNIS – 1500. Finals. Beit Halohem.
TENNIS – Women's final, Ramat Hasharon.

Baseball: Monday

American League

Toronto 3, Seattle 1; Boston 6, Oakland 4; Kansas City 5, New York 4; Minnesota 5, Baltimore 4; Chicago 9, Detroit 4; Texas 2, Cleveland 1; Milwaukee 16, California 3.

National League

Cincinnati 5, New York 1; Atlanta 7, Montreal 1; St. Louis 4, San Francisco 3; Chicago 5, San Diego 3; Philadelphia 7, Houston 6; Pittsburgh 6, Los An[illegible]

Glamorous Gaylord

By FAITH SPECTOR

"Look, that's Mitch!" "Isn't he gorgeous?" "Look at those shoulders!"

These are the comments one hears as Mitch Gaylord makes his eagerly awaited appearance at last to give a short exhibition at the gymnastic competition at the Maccabiah in Jerusalem's Goldberg Sports Hall.

He is without a doubt a star. This image of him was born at the 1984 Olympic Games, where his wonderful performance helped his team to beat the prestigious Chinese gymnasts for the team gold medal, to give the U.S. their first victory in 80 years.

When he took part in the 1981 Maccabiah, he swept the boards and captured gold medals in all the categories.

As befits a star, he is constantly surrounded by eager youngsters seeking his autograph and by a bevy of admiring girls, some of whom were sporting pink T-shirts with MITCH across the bosom. He gives all his fans a smile and an autograph and sends them away ecstatic.

Gaylord was invited by the Maccabiah Committee, along with Mark Spitz, to come to the Games as a dignitary. He is not competing, but is giving very short exhibitions, which merely whet the appetite, at the end of the day's competitions.

Unfortunately, even to the untrained eye, one is all too aware of the gap between his level of performance and that of those taking part in the Maccabiah.

He is 24 years old and is studying history at U.C.L.A. (University College of Los Angeles). He has a little over a year left before receiving his degree, but has opted to postpone his studies as he pursues his career in another direction.

The Gaylord family live in Los Angeles. His family's name was originally Goldstein, and it was changed to Gaylord three generations ago. He does not know the specific reason why the name was changed. His great grandparents came from Prussia and Scotland.

His older brother, Chuck, who is getting an M.B.A. at U.C.L.A., trained him for the last two years. He has a younger sister, Jane, who is studying at Stanford University. His mother has been teaching Israeli dancing at a temple. She started doing Israeli dancing as a hobby, and then began teaching it. She has been doing so for ten years.

Travelling with Mitch is his very charming and very friendly girlfriend, Teresa Campos. She is on a gymnastics scholarship to the Arizona State University, is studying special education and intends to work with mentally retarded children.

This is her second time out of the U.S. since she emigrated from her native Philippines. In June, she travelled with Mitch to Japan, where he gave exhibitions. "It was very exciting," she says. "Israel is a lovely experience for me." She remarked that when she is with Mitch in the U.S., nobody even notices her, as all the attention is focussed on him as the star.

She met Mitch in Arizona when he came there to train. She is a Catholic. They have solved the religious problem so far by her going to synagogue with him, and he going to church with her.

"We have been together for three years but we have no plans to marry in the near future," she says. Nevertheless, it is obvious that they are very close to each other, as he constantly pays her attention when he is waiting to perform, which can take a very long time. She, in return, fusses over his well-being. During the interview, she brought him an aspirin for a headache.

FRIENDS. – Mitch Gaylord and Teresa Campos (Avi Chayun)

After the 1984 Olympics, he retired from competitive gymnastics. He was fortunate that the Olympics coincided with the peak in his career. Twenty-four is an advanced age for a gymnast.

He says, "I knew that the Olympics would be my last competition. I accomplished what I set out to do."

Everyone will agree that the gymnastic competition was one of the most exciting events for the millions of viewers who watched all over the world. The exposure made Mitch Gaylord a household name and a celebrity.

To the question what it is like to be a media event, he replies that sometimes it is very rewarding, and sometimes he wished that the TV camera was not there. After the Olympic Games and the Americans' fantastic victory, they felt very much like sharing the joy and the glory with the public.

"When you have accomplished something, you have the desire to share it and the publicity does not disturb in any way," he said.

He does not feel that success has changed him as a person, for the following reason, "I took gymnastics very seriously. But I do not take myself all that seriously. I like to have fun."

He has been doing gymnastics for ten years. Before he retired, he used to practise every day from four to six hours, six times a week. Lately he has been practising for a movie and works out twice a week.

At the Olympics, he won a silver medal in the vaulting. Consistently, his best event over the years has been the high bar, with the rings a close second. He says that the most difficult branch of gymnastics to learn is the pummel-horse, though once you are used to it, it becomes easier and easier. The high bar is very risky because of the split-second releases.

Fortunately, he has never suffered any serious injuries. He has had the usual sprained ankles and a shoulder injury, but nothing that has prevented him from doing gymnastics for very long.

At the time of the Olympics, foremost on everyone's mind was the thought of what would have happened if the Eastern bloc countries had not boycotted the Games. Especially the Russians. Mitch Gaylord says that the Americans had competed against the Russians in 1982 and had beaten them then. Also, as the Chinese team had beaten the Russians and subsequently the U.S. team beat the Chinese, he has no doubt that they would have beaten the Russians had they participated in the Olympics.

This is Mitch's second visit to Israel, as he was here for the 1981 Maccabiah. He has friends here and knows other gymnasts. He thinks that the Maccabiah is a great experience for anyone who participates. "When you are here you are experiencing Israel, not only the competition. Israel feels far better than other countries, though it is not like home," he says.

On this visit he is staying at the Tel Aviv Hilton. For the 1981 Maccabiah he was housed at Wingate, and he liked that, because of its village atmosphere, and the opportunity it afforded the athletes to meet one another.

He says, "Winning doesn't count so much here in the Maccabiah. It is the participation that is the important thing. In the Olympics the emphasis is on competition and on winning."

He feels that athletes should always participate in the Games, no matter if their level is low, not only because it is important for as many as possible to compete in the Maccabiah, but also because of the experience they will gain. Every time they compete, they will gain experience and will improve. Just mixing with athletes gives one the motivation to go back to the gym.

This summer Mitch will start making a movie for Lorimar Productions, which will be distributed by Columbia Motion Pictures. It is a drama about a gymnast and his problems. He took acting lessons for a screen test, which was successful, and he feels that he will do well, because the producers believe in him. Otherwise, they would not have taken a chance with a $10.5m. budget.

He feels that fame does not last long, and that he should make the most of his opportunities. He does not know if he will enjoy movie-making as much as gymnastics, as he has devoted so much time and effort as a gymnast, and it has been such an important part of his life. Making a movie may turn out to be a one-time deal.

Being famous has changed his lifestyle. Though he is still an amateur, and can compete in competitions, he is rewarded for giving endorsements to sports companies. The future looks very bright for this very talented and very personable young star.

Maccabiah closes tonight in capital

Post Sports Reporter

The 12th Maccabiah comes to an end tonight when the torch brought into the Ramat Gan stadium 11 days ago by former U.S. swimming champion Mark Spitz is extinguished in the closing ceremony at the Sultan's Pool in Jerusalem. The ceremony is to include a torch parade, special lighting effects, music, dance and song.

The last two events took place last night. Israel lost the basketball final in a cliffhanger, 94-95, to the U.S. The Israelis had a chance to score in the last second, but Ari Rosenberg missed. Canada won the bronze medal.

But Israel took the soccer gold, beating Holland 4-0. Holland's star goalkeeper, Thomas, was sent off 15 minutes from time by the Swiss referee for arguing, when Israel led 1-0. Modi'im won the bronze, beating Argentina 4-1. (Sports, p.6).

Israel's Lydia Hatouel (right) defeats Randy Smith of the U.S. as pa of her successful drive for a Maccabiah gold medal in wome fencing. (Guttr

קטעי עתונות

The Jerusalem Post

25 -07- 1985

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
25-07-1985

משקיף פיב"א ימליץ לבטל כדורסל נשי במכביות הבאות

בעקבות פרישת בנות ישראל אמש ממשחק הגמר, כמחאה על העברתו מיד־אליהו ✶ לראשונה בתולדות המכביה לא נערך גמר בשל אי־הופעה מכוונת ✶ יו"ר הוועדה המארגנת: „אתבע להרחיקן לצמיתות"

מאת ברוריה ביגמן

„אני המום. בכל הקאריירה שלי לא נתקלתי פאי הזפעת קבוצה למשחק גמר, מה עוד שהמדובר בקבוצה מארחת. אדווח על כך לפיב"א בצורה החמורה ביותר. אמליץ כפני פיב"א לבטל בעתיד את משחקי הנשים בטורניר המכביה". דברים אלה אמר אמש הצרפתי ברנארד לזאנה, המשקיף הרשמי מטעם ארגון הכ־ דורגל העולמי בעקבות החלטת כדורסלניות נבחרת ישראל שלא להתייצב למשחק הגמר עם ארה"ב אתמול בכפר־המכביה.

הביקר יתקיים במטה המכביה דיון משמעתי נגד הכדורסלניות. יו"ר הוועדה המארגנת, מייקל קווהאזי, אמר בכעס: „אתבע להטיל עו־ נשים חמורים על הבנות, עד כדי הרחקתן לצמיתות ממשחקי המכביה ומהופעה בקבוצותיהן".

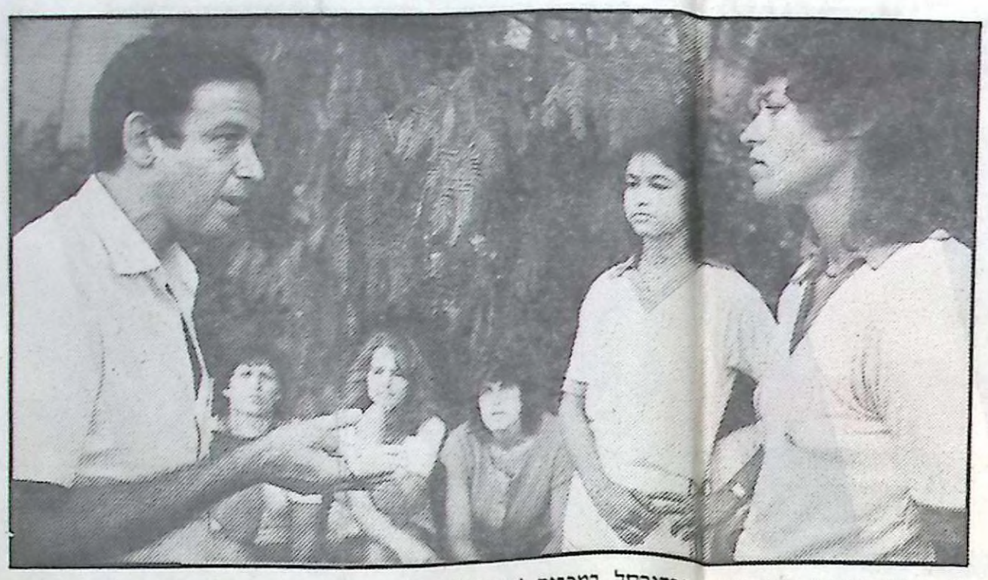
סיפור משחק הגמר החל עוד ביום ב', לאחר נצחון ישראל על ארה"ב 89—73. אז במפתיע התבשרו הבנות על משחק גמר נוסף — שלישי, שקיומו לא נרשם בתקנון, אלא נקבע עפ"י המלצת המשקיף הצרפתי, שטען כי לא יאה לחלק מדליות וגביעים על סמך הפרש סלים בשני המשחקים. (האמריקאיות ניצחו בגמר הראשון).

המארגנים הודיעו לבנות שהמשחק יערך כמשחק מוקדם לגמר ה־ גברים בין־אליהו. אלא שבפגישת ראשי משלחות במשרדו של קווהאזי, איימו חאשי קנדה וברזיל לפרוש מטורניר הכדורסל לגברים אם לא יערך המשחק שלהם (על מקומות 3—4) בין־אליהו, כפי שנקבע ב־ תכנית המקורית. הלחצים היו גדולים וקווהאזי פסק: הבנות תשחקנה בכפר־המכביה הנעברים, המתמודדים על מדלית הארד, בין־אליהו.

רק לאחר האימון לפני המשחק נודע לבנות על השינוי, שיגרו מכתב למארגני טורניר הכדורסל ובו הודיעו שלא תתייצבנה למשחק.

איומים בנוסח: „הכדורסל הנשי יחוסל. אתן לא תסענה לחו"ל ולא תשחקנה יותר כדורסל" ולחצים כבדים אחרים בשער הכניסה בין־ אליהו, לא שינו את עמדת הבנות שאמרו: „עושים מאתנו צחוק. כל הזמן מתנהגים אלינו כסמרטוטיות ואנו שותקות כדנים. הגיע הזמן שנרים את הראש.

הכדורסלניות האמריקניות הגיעו אמנם לכפר־המכביה, אך נשארו באוטובוס ולא עלו למגרש. „איננו מעוניות לקבל מדליה, כאות הז־ דהות עם חברותינו הישראליות". נימקו.

● אמנון אבידן, יו"ר ועדת הכדורסל במכביה (משמאל) מנסה לשכנע את הכדורסלניות לשחק בגמר. מימין: ענת דריינור ולידה אורלי גרוסמן.. (צילם עדי אבישי)

סקנדל בטניס: הגמר נערך יום לפני הגמר...

מאת סרג'יו ליבדינסקי

קבוצה של כמאה צעירים אמריקנים, שהגיעה אתמול בשעה 4 למגרשי הטניס ברמת־השרון, עם כרטיסים שקנו מראש, כדי לחזות במשחקי הגמר לנשים ולגברים (לפי לוח־זמנים של הוועדה המארגנת) גילו לתדהמתם שמשחק הגמר לגברים נערך יום לפני כן וגמר הנשים התחיל בשעה 3 ועם בואם כבר היה בשלבי סיום.

לקבוצה זו נוספו אתמול מספר צופים אחרים, שגם הם קנו כרטיסים מראש למשחקי הגמר, והגיבו בזעם רחימה, כאשר נודע להם השינוי והם דרשו במקום את החזר כספם עם מכתב התנצלות. גם צוות הטלוויזיה הגיע למקום אחרי שגמר הנשים הסתיים.

אי הבנה זו אשר גרמה עגמת נפש לאנשים רבים, החלה כאשר הצוות המארגן הסכים להקדים ביום אחד את גמר גברים כדי לאפשר לשחקנים הישראלים לצאת למחנה אימונים באוסטריה לקראת ההתמודדות בגביע דיוויס ו„שכחו" לתת פרסום הולם לשינוי המשמעותי.

● זהו הכרטיס למשחקי הגמר, גברים ונשים, שנועדו לאתמול. אך הגברים שיחקו יום קודם, והנשים שעה קודם. תחי הדייקנות...

12th maccabiah המכביה ה
ישראל תשמ"ה 12 באוג' 20 בספט'
טניס TENNIS
כרטיס כניסה
יום ד' 24.7.85 בשעה 16.00
מרכז הטניס רמת השרון
שמור לבקורת
VISA
ויזה יותר טוב מכסף.
מחיר Price 15000 שקל
גוש 2
№ 1477

האתלט מזאיר רוצה כומתה אדומה בצה"ל

מאת בורוריה ביגמן ומרדכי רוזנבלום

האתלט אייזיק ישראל מזאיר, שהשתתף בתחרויות ל־100 מ' ו־ 200 מ', „נדלק" על ישראל.

הטענר בן ה־17, יליד קייפטאון בדרום־אפריקה, אמור להתגייס ... ישם ישהו עד לאחר תשעה באב.

בקיץ הבא לצבא הדרום־אפריקני, אך בעקבות ביקורו במשחקי המ־ כביה הוא החליט להתנדב ליחידת צנחנים בצבא הישראלי.

ראש משלחת הספורטאים מז־ איר אברהם פנחס ייצא עם חברי המשלחת למחרת טקס הנעילה ל־ מרכז חינוך יהודי בירושלים, בקיץ הבא לצבא הדרום־אפריקני, אך בעקבות ביקורו במשחקי המ־ כביה הוא החליט להתנדב ליחידת צנחנים בצבא הישראלי.

ראש משלחת הספורטאים מז־ איר אברהם פנחס ייצא עם חברי המשלחת למחרת טקס הנעילה ל־ מרכז חינוך יהודי בירושלים, שם ישהו עד לאחר תשעה באב.

פולאק „חטף" הזהב מבוגן

מאת דוד דורסון

דויד פילאק בן 25, הוכתר אתמול במפתיע בפעם השניה ברציפות לאלוף המכביה. בגמר, לעיני כ־400 צופים, הוא ניצח את אלוף ישראל יסי בוגן 3—1 (15; 19—; 15; 21), אחרי משחק יפה ומרתק.

במערכה הראשונה, איפשרו לפולאק הנחתות סיום מוצלחות בכל היד מהכדור הראשון, לברוח 12—2 ולנצח בצורה משכנעת 21—15. במערכה השניה, פיגר דרור 13—19, אבל הצליח להשוות (19—19) לפני שנכנע 19—21.

במערכה השלישית היה נראה שיוסי יצליח לגבור על יריבו 8—4, 12—8, אבל דרור הפך את הקערה על פיה וניצח 21—15. המערכה הא־ חרונה היתה שקולה לכל אורכה ודרור ניצח לא לפני שליוסי היה כבר כדור משחק 20—19.

בנשים זכתה כצפוי **אירים כרמי**, אף היא אלופת המכביה בפעם השניה ברציפות, אחרי שהפגינה עליונות מוחלטת על יריבתה לאורה גולדשמיט מבריטניה: 21—15; 21—8.

יתר התוצאות: זוגות גברים — בוגן וברכה — פולאק ושטיין 21—15; 21—15; זוגות נשים: כרמי ולב (ישראל) — שטופמייקר וגריר (ארה"ב) 21—18, 21—18; זוגות מעורבים, בוגן וקורסיה — פולאק וכרמי 23—21, 13—21, 21—14.

מודיעים זכתה בארד במשחק אפור ומשעמם

300 צופים שקטים, שעמום משווע ומשחק דל איזיעים — אלו היו מאפיינים של המשחק בו נאבקו נבחרות מודיעים ואר־ גנטינה על מדליית הארד בכדורגל.

הצופים הרעשנים, שבדרך כלל מאפיינים את משחקי נבחרת אר־ גנטינה, לא היו אתמול באיצטדיון רמת גן ובמקומם ישבו צופים של־ווים שרק מדי פעם קראי כמה קריאות בספאניולית. גם הרמה במשחק היתה דלה ביותר ורק במחצית השניה ראינו כמה ניצוצות כדורגל מצד מודיעים.

הארגנטינים הציגו משחק לא מאורגן, אבל קשוח מאוד, ספגו 2 כרטיסים צהובים ואחד משחקניהם גם הורחק. נבחרת מודיעים, שהיתה פחות גרועה, ניצחה 4—1, משעריים של קאדט (20), סטול (55), סא־ לוט (62), מלמדוט (90).

(אמיר אייזנברג)

אם מכבי ת"א לא תשחרר

(סוף מעמוד 20)

„אחזור להפועל ב־24 באוגוסט", אמר.

מנהלי הפועל ת"א הביאו את הכדורסלן כדי להציגו בפני אמצעי התקשורת, כשחקן החיזוק שלהם בעונה הקרובה. אומנם קיימת עדיין בעיה, אך לדברי אברהם פלדה, מנהל מחלקת הכדורסל של הפועל, זו בעיה טכנית גרידא. „ארל הוא השחקן שהיה חסר לנו בשנים האח־ רונות. אין לי ספק שהוא יתרום לקבוצה, גם בליגה הישראלית וגם באירופה" — אמר פלדה.

לדעת פלדה, הכל תלוי ברצון הטוב של מכבי ת"א. „אנו מוכנים גם ליזום שינוי בתקנון, שמכבי רוצה בו, ולפיו שחקן שחוזר מחו"ל, לא ייכלל בשתי ההעברות המותרות לכל קבוצה", אמר מנהל הפועל.

פרקליטו של ויליאמס, עו"ד דוד אלדור, ציין כי מבחינה משפטית ויליאמס משוחרר ממכבי. „שמעתי אומנם על הסעיף בתקנון איגוד הכדורסל, אך התקנון הזה אינו בהיר לי. אני מקוה שבטופו של דבר נמצא את הפתרון לבעיה".

בתשובה לשאלה מה יעשה אם ייקרא לבתחרת הלאומית, השיב ארל בחיוך: „אם יקראו לי, אצטרך ללכת. אבל זה בניגוד לעקרונות שלי, לשחק ולא לקבל שכר על כך...".

אחרי מסיבת העיתונאים, היה ארל מעט חופשי יותר: „בשום מקום בעולם לא הרגשתי כמו בישראל. היום למשל, טיילתי בדיזנגוף ולא היה אדם אז ילד שלא עצר לומר לי שלום. איך הם זוכרים אותי אחרי כל כך הרבה זמן?! מדהים ממש. באיטליה יכולתי להסתובב שעות בלי שאיש יפנה אלי בדברים. גם לא בניו־יורק או בדטרויט. רק בישראל... — התודה הכדורסלן.

אחר־כך, „התנפלו" עליו ילדים וחיילים וביקשו להצטלם איתו. ארל נענה, אך הפיר: „אני מקוה שהצבא לא יחליט בעקבות התמונה הזאת לגייס אותי... אחרת, החוזה שלי עם הפועל מבוטל..."

המדליות
(טבלה סופית)

	זהב	כסף	ארד
1. ארה"ב	109	90	47
2. ישראל	62	67	85
3. קנדה	12	11	11
4. ברזיל	10	11	11
5. בריטניה	7	6	9
6. הולנד	7	5	1
7. מודיעים	6	12	10
8. אוסטרליה	6	5	8
9. צרפת	6	4	1
10. מכסיקו	1	3	12
11. שוודיה	1	3	2
12. גרמניה	1	2	1
13. דנמרק	1	—	1
14. ארגנטינה	—	5	6
15. מעורבות	—	1	3
16. אוסטריה	—	1	1
17. איטליה	—	1	—
18. פינלנד	—	1	—
19. הודו	—	—	1
20. שוויץ	—	—	1
21. בלגיה	—	—	1

טניס

גמר נשים: רוני רייס (ארה"ב) — גולדר (ארה"ב) 6—1, 6—2. גולדר שיחקה בצליעה, אחר פצי־ עתה בבוקר בגמר הזוגות (טלא ירושלם).

גמר זוגות נשים: טל וריים (ארה"ב) — גולדר וקלרמן (אר־ ה"ב), הופסק במערכה הראשי־ ה ב־5—0.

גמר זוגות מעורבים: קמיסר ריים (ארה"ב) — סקוט ויטל ארה"ב) 6—3, 4—6, 6—3.

גמר תנחומים, גברים: סיני ישראל) — חמואי (מכסיקו) 7—6, 6—1.

גמר זוגות מעורבים, נערים: ריידנפלד וגלאון (ישראל) — נג־ ין ופרלמן (מודיעים) 6—1, —4.

בריג'

דירוג סופי (מחוץ לתחרויות ה־ שמיות, ללא מדליות): 1. אוס־ טרליה; 2. הולנד; 3. בריטניה.

קריקט

גמר: אוסטרליה — בריטניה 5!—52. הדירוג הסופי: 1. אוסט־ רליה; 2. בריטניה; 3. מודיעים.

סופטבול

גמר: ארה"ב — קנדה 3—0. ה־ דירוג הסופי: 1. ארה"ב; 2. קנ־ דה; 3. ישראל.

כדורת

גברים: 1. דניס גולדברג (מו־ דיעים); 2. צ'רלס הול (בריטניה); 3. סטיל ברונסקי (ישראל).

נשים: 1. הלן גורדון (ישראל); 2. מרים ינקלוביץ' (ישראל); 3. אתל ליפשיץ (קנדה).

זוגות נשים: 1. רבינוביץ'); 2. מודיעים (מהאן); 3. ישראל (קודוביץ').

רביעיות נשים: 1. ישראל (מ־ קודוביץ'); 2. מודיעים (ארב־ בנד); 3. אוסטרליה (ג'יל דיא־ מונד).

סקוואש

גברים: 1. קמפבל (מודיעים); 2. קפלן (מודיעים); 3. מצ'ט (מודיעים).

נשים: 1. מדלט (אוסטרליה); 2. גרינברג (ארה"ב); 3. פמלר (מודיעים).

קטנים עם פה גדול

מאת משה לרר

עמוס מנסדורף וגלעד בלום היו במיטבם בתחרות הגמר במכביה. אין הכוונה לטניס. הכוונה ל„פה הגדול" שיש ל־ שניים והמחייב מציאת דרכים לסכרו

הינוקות הללו לא ידעו ל־ העריך את גודל ההזדמנות ש־ ניקרתה בדרכם למשחק הגמר. לעומת זאת, הלעיטו אותנו בפניני־לשון והתנהגות בוטה במגרש, שהרגה מכל גבולות של טעם.

גם ממקגרו ומקונורס אינני מקבל התנהגות חצופה ו־ חסרת־רסן. אבל להם, לפחות, יש קבלות על המגרש, מה יש למנסדורף ולבלום?

1500 מטר ממסלול אחר

מאת אבי מלר

כמי שינק בשנים האח־ רונות ממורשת הספורט ה־ בריטית, לא היתה לי בעיה לבחור את אירוע האתל־ טיקה במכביה ה־12 שלמ־ ענו אכתת רגלי לחדר־ יוסף: גמר 1500 גברים.

הבעיה שבכל זאת הטרידה את מנוחתי היתה כיצד להמ־ שיך ולהנות מן המירוץ הזה כמיטב המסורת של הוד מל־ כותה. „מת", „יבש", „אפור", „משעמם", „מאכזב", „חדגוני" — היו רק מעט משמות התואר הפיקוריטים במקצה לתיאור מצב האתלטיקה במכביה, ו־ הובהר לי מראש כי גם מן המרחק הביניבי הקלאסי הזה אסור לצפות לגדולות ונצורות.

הפתרון היה פשוט, ומומלץ לכל אירוע „אנטי קליימקסי". מיד עם עליית הרצים למס־ לול שמספר 84 יהיה, לצורך הגמר, פשיב קריאם, 159 ב־ מחול הוא כמובן בפמטאון קו, ו־151 השרירי הוא פשיב אוכמב.

את, איזה גמר נפלא שזה היה! לעזאזל השמות האמי־ תיים ולוח התוצאות (התעל־ מות מוחלטת ממנו היא חלק בלי נפרד מן המתכון ל־ הנאה). האלופים האולימפיים והעולמיים שלי ניהלו קרבות אדירים, נטלו הובלה, הפסידו אותה, כבשו מחדש. בסוף הו־ כיח קראם כי שבירת השיא העולמי שלו החודש לא היתה מקרית, וזכה בזהב. אז כבר אפשר היה לבדוק את זהותו האמיתית: גיוסף אפפרי מ־...בריטניה. כאילו שיכול

סט ברון (בתצלום) „שחיין הזהב" האמריקני של המכביה ה־12:

„ליד הכותל הרגשתי עד כמה אני יהודי"

מאת מרדכי רוזנבלום וברוריה ביגמן

„עמדתי ליד הכותל המערבי ההרמעות חנקן את גרוני. לא ה־ אמנתי מימי שאי פעם אתרגש כל כך משורה של אבנים עתי־ קות. אפל ליד הקיר הזה הר־ גשתי עד כמה אני יהודי..." ה־ דובר, „שחיין הזהב" של המכפ־ יה ה־12, סט ברון מארה"ב, אחרי ששם מטיול בירושלים.

„אינני טיפוס רגשני במיוחד. אבל זו היתה הפעם הראשונה שלי בישראל ובודאי לא האח־ רונה. נהניתי בתחרויות השחיה, אהבתי לנצח ולזכות במדליות ה־ זהב. אבל האמינו לי, אותן דקות ליד הכותל היו מעל ומעבר לכל עמידה על דוכן המנצחים" — הוא הוסיף.

ברון לא ליקק דבש בירושלים. אחרי טיול בעיר העתיקה, הרגיש לפתע אלוף הבריכה האמריקני, ברע. „לקחו אותי לגמר הכדורעף, אבל בעוד שחברי ישבו ביציע, אני שכבתי בחדר ההלבשה ורופא המשלחת האמריקנית טיפל בי", סיפר.

„המכביה הזאת הדליקה אותי ב־ כל הקשור לישראל" — גילה ב־ רון — לכן, אני מתכונן כבר ב־ אוקטובר הקרוב, אם הכל יסתדר, לחזור לישראל, במסגרת מבצע מ־ יוחד לגיוס כספים ל„בית הלוחם". יחד עם קבוצת שחיינים יהודים מארה"ב. „שחה לרוחב הכנרת..."

הוא לא התרגש במיוחד מכך שמרק ספיץ הגדול היה זה שהע־ ניק לו את אחת המדליות בבריכה. „זו לא הפעם הראשונה שספיץ מעניק לי מדליה. האמת היא ש־ פעם הגיע אלינו ספיץ לפלורידה,

ושם העניק לי מדליית זהב בתח־ רות מקומית. כאן בישראל, כאשר שוחח עימי, הוא אמר כי הוא זו־ כר את המדליה ההיא, אבל הוא לא העלה אז על דעתו, שאני יהודי"...

אשת יחסי הציבור התנדבה לייצג את קנדה בגלישה – וזכתה בכסף

מאת אלכס פרלסמן

אחד הסיפורים היותר מוזרים של המכביה ה־12 שייך לבחורה ממוצא קנדי העונה ל־ שם דיאנה שאו, שהגיעה לארץ לפני 8 שנים כמתנדבת, ומאז היא מתגוררת בישראל. דיאנה הצליחה לזכות במדלית כסף בתחרויות לגלשני רוח לנשים, דגם „370", למרות שלא הי־ תה מיועדת כלל להשתתף ב־ מכביה ה־12.

שאו, בת 26, בוגרת המיכל־ לה לחינוך גופני במכון ויינגייט היתה אחראית במכביה על הקשר בין השייטים, ששוכנו במלון תחרויות השייט), לבין הנהלת ה־ מלון.

בשבוע שעבר, ערב פתיחת ה־ תחרויות בגלשנים, הובהר למאר־ גנים כי קולשות משתי מדינות בלבד, ברזיל וישראל, נרשמו ל־ תחרות. התקנון קובע כי אם אין משתתפים משלוש מדינות באיזו־ שהי תחרות, היא איננה מתקיי־ מת כלל.

אחד מראשי איגוד השייט פנה אל הצעירה, והציע לה לייצג ב־ תחרות את קנדה, שכן יש לה אז־ רחות קנדית. דיאנה נאותה. פיג־ רה רק אחרי הישראלית תמי ישר־ אלי, וזכתה במדלית הכסף. תחי

קנדה של ארד

במהלך המשחק על המקום ה־3 בכדורסל התברר שהתעקשות ה־ מארגנים לקיימו בהיכל הספורט לא הביאה לרמת כדורסל נאותה. הקנדים היו מעט יותר טובים מ־ יריביהם מברזיל, וזה הספיק להם לנצח 74—55 (31—28).

אחרי מחצית שקולה התנהל ב־ מחצית השניה משחק של חתול ועכבר. הברזילאים מצמצמים עד 4 הפרש לחובתם, והקנדים בורחים שוב ושוב. גם כמות העבירות האסטרונומית שביצעה נבחרת בר־ זיל לא הביאה לתוצאות של ממש

(מיכי מולס)

רוני צמח – לבית"ר ת"א

מאת אלכס פרלסמן

קבוצת בית"ר ת"א, שירדה לליגה הארצית, תגבר את הגנתה בכלם הפועל כפר־סבא בעונה החולפת, רוני צמח. רא־ שי בית"ר נועדו השבוע עם הכלם בן ה־23, וסיכמו עמו את תנאי שכרו.

לדעת פלדה, הכל תלוי ברצון הטוב של מכבי ת"א. „אנו מוכנים גם ליזום שינוי בתקנון, שמכבי רוצה בו, ולפיו שחקן שחוזר מחו"ל, לא ייכלל בשתי ההעברות המותרות לכל קבוצה", אמר מנהל הפועל.

פרקליטו של ויליאמס, עו"ד דוד אלדור, ציין כי מבחינה משפטית ויליאמס משוחרר ממכבי. „שמעתי אומנם על הסעיף בתקנון איגוד הכדורסל, אך התקנון הזה אינו בהיר לי. אני מקוה שבטופו של דבר נמצא את הפתרון לבעיה".

בתשובה לשאלה מה יעשה אם ייקרא לבתחרת הלאומית, השיב ארל בחיוך: „אם יקראו לי, אצטרך ללכת. אבל זה בניגוד לעקרונות שלי, לשחק ולא לקבל שכר על כך...".

אחרי מסיבת העיתונאים, היה ארל מעט חופשי יותר: „בשום מקום בעולם לא הרגשתי כמו בישראל. היום למשל, טיילתי בדיזנגוף ולא היה אדם אז ילד שלא עצר לומר לי שלום. איך הם זוכרים אותי אחרי כל כך הרבה זמן?! מדהים ממש. באיטליה יכולתי להסתובב שעות בלי שאיש יפנה אלי בדברים. גם לא בניו־יורק או בדטרויט. רק בישראל... — התודה הכדורסלן.

אחר־כך, „התנפלו" עליו ילדים וחיילים וביקשו להצטלם איתו. ארל נענה, אך הפיר: „אני מקוה שהצבא לא יחליט בעקבות התמונה הזאת לגייס אותי... אחרת, החוזה שלי עם הפועל מבוטל..."

מועניין שליברמן יגן על שער בית"ר.

הכדורגלנים התבשרו כי מיכאל גרשוביץ ימשיך לשמש מנהל ה־ קבוצה. לפעילות מינהלית יחזור כדורגלן העבר משה סלוצקי.

✶ משלחת ספורט של ישראל יו־ צאת היום לאנגליה לתחרויות ה־ בין־לאזוריות שיחלו בתחילת ה־ שבוע הבא בסקוט מודוויל. ה־ משלחת מונה 20 ספורטאים ואר־ בעה מאמנים.

(אברהם תשובה)

קטעי עתונות
מעריב
18 -07- 1985

מעריב
ספורט

ירון החזיר לישראל את מדליית־הזהבי

החלוץ הרמת־גני כבש צמד לרשת הולנד שהבטיח לעתודה נצחון מוחץ 4—0

● חיים גולדברג (משמאל) צוהל לאחר שכבש את שער הבכורה ומחובק בידי אלי דריקס. המאמן אליעזר שפיגל — בגבו למצלמה. (צילם אורי קובה)

מאת מאיר ריפמן

למדליית הזהב בכדורגל, שבה זכתה אמש נבחרת העתודה של ישראל בגמר המכביה, אפשר לקרוא הפעם „מדליית זהבי". שכן, החלוץ האלמוני של הפועל ר"ג — ירון זהבי — כפש שני שערים, „שהפילו את ההולנדים לקרשים" (אחרי שאלה ניפו להתאושש מפיגור 0—2) והכניעו אותם 4—0.

אחרי שבמכביה הקודמת זכתה בזהב נבחרת דרום־אפריקה, הי־תה מטרת ישראל להחזיר את „המדליה שאבדה". המשימה הי־טלה על כתפיהם של כדורגלני העתיד של ישראל, בהדרכת מאמן וותיק ומנוסה — אליעזר שפיגל. המקטרגים יאמרו שלא היו ירי־בות, אך יש מקום לשבח את ה־דבקות במטרה של הכדורגלנים, שבעבר הלא רחוק כבר הוכיחו שהם יודעים את מלאכתם גם מול יריבות בעלות שם.

ההולנדים, כרגיל, נהנים מעודף אהדה בישראל, ואתמיל באיצטד־יון ר"ג השדוף מצופים (רק 2,000), הם שוב גרפו את הסימ־פטיה ונאלצו להסתפק במדליית הכסף. הם הבליטו שני שחקנים טובים — מרשל פייפר (14) ו־סימון פולק (15) — אך גם אלה לא היה בכוחם לעמוד מול ה־„טירוף" הישראלי לזהב.

ההחמצות הרבות לא פסחו על חלוצינו גם במשחק אמש. רק עם השריקה לסיום המחצית הראשונה הצליח חיים גולדברג לכבוש שער, שאיפשר הפסקה נינוחה יותר.

15 דקות לפני הסיום התחוללה הדרמה של המשחק: ניר לוין הוכשל בתוך הרחבה. ההולנדים טענו שהיה בעמדת „גבדל" אך השופט יעקב באומן (שוויץ) הו־רה על הנקודה הלבנה. השוער ההולנדי מחה ועלב בשופט, ש־הראה לו את הכרטיס האדום. שחקן שדה נכנס לשער וניר לוין כבש והעלה את מאזנו האישי ל־11 שערים במכביה.

ההולנדים נשברו. או התגלה החלוץ ירון זהבי כמריח שערים מצויין וקרב את מדליית הזהב בשני שערים תוך 4 דקות (82, 86).

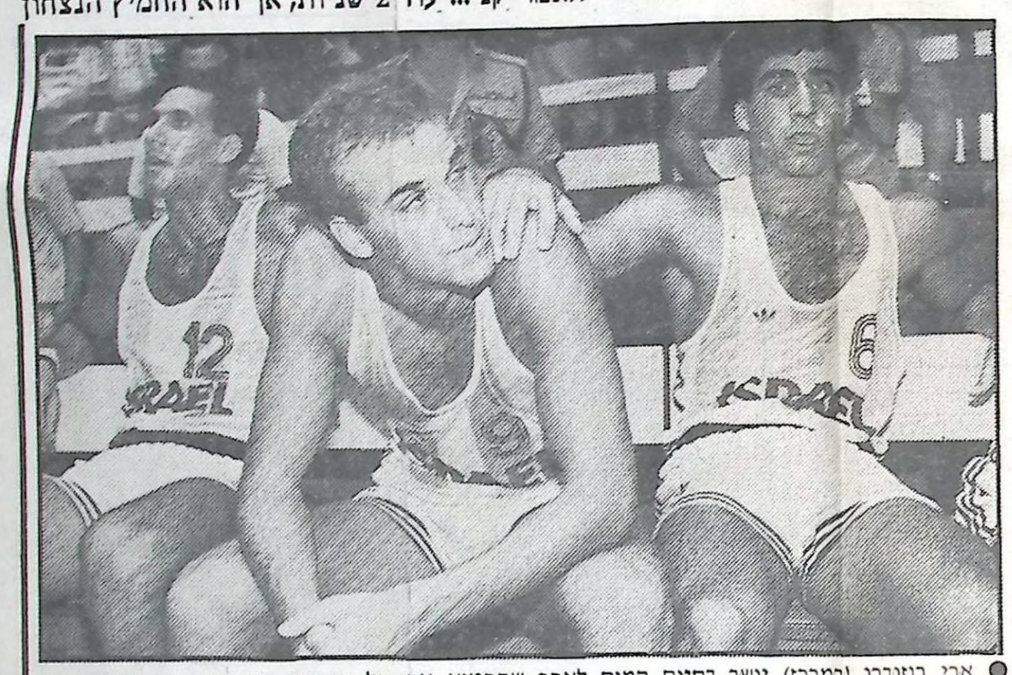
ישראל: אנטמן (לסנר); ש. מנחם, עמר, אלון, עלי (אוחיון); סבו (כהנר), גולדברג, נתן; דריקס, זהבי, לוין.

כל אלופי הכדורגל

1932	פולין
1935	הונגריה
1950	ישראל
1953	ישראל
1957	ישראל
1961	בריטניה
1965	ישראל
1969	ישראל
1973	ישראל
1977	ישראל
1981	דרום־אפריקה
1985	ישראל

2 שניות לסיום החטיא ארי את סל־הזהב

95—94 לארה"ב... ארי רוזנברג לבדו ליד הסל האמריקני... עוד 2 שניות, אך הוא החמיץ הנצחון

● ארי רוזנברג (במרכז) יושב בסיום המום לאחר שהחטיא את סל הנצחון. מימינו: עדי גורדזן, ומ־שמאלו דורון ג'מצ'י. (צילם עדי אבישי)

מאת מרדכי רוזנבלום

ארי רוזנברג, הכדורסלן הצעיר של מכבי חיפה ונבחרת העתודה של ישראל, לא ישכח את גמר טורניר הכדורסל במכביה. שתי שניות הפרידו בינו לבין מדליית זהב ראשונה שלו בכדור־סל. לא, הוא לא ישכח את שני „הטילים" המד הימים של חברו דורון ג'מצ'י, כשנותרו 48 שניות לסיום — שמחקו פער של 8 נקודות לזכות האמריקנים והקימו את הצופים על רגליהם.

רוזנברג לא ישכח גם את חטי־פת הכדור המזהירה של עדי גור־דון, שלאחריה הוענקה לו הזכות לקלוע את סל־הזהב לנבחרת ה־עתודה ולנצח את ארה"ב, אחרי שכבר הוליכה בהפרש של 20 נקודות (!).

אבל ארי רוזנברג החטיא!!!

לבדו היה מתחת לסל. אחרי כידרור מהיר והטעיה מדוייקת, הוא פינה לעצמו את הדרך לסל. כל מה שנותר היה „ליי־אפ" פ־שוט ואז היו הבחורים בכחול־לבן, יוצאים בריקודי שמחה על ה־פרקט.

אך כל זאת נשאר אי־שם ב־דימיון. האמריקנים הם שפיזזו על המגרש, כמוכי אמוק. כי הם ניצ־חו 95—94 (37-57). שמחתם הי־תה כה גדולה ובצדק: אחרי מה שג'מצ'י עשה להם בדקה האח־רונה (שתי קליעות מ־8 מטרים, כאשר בקליעה השניה הוא גם קי־בל זריקת עונשין נוספת), הם כבר ראו רק את מדליית הכסף...

חבריו של ארי ההמום, מיהרו אליו, חיבקו אותו וניסו לנחמו: „זה קורה — אמרו לו — אל תיקח ללב. אין מה לעשות. הדקה האח־רונה שווה יותר ממדליית זהב.

40 דקות נטו של כדורסל ראינו אמש ב„היכל הספורט" ביד־אל־יהו. אך איזה הבדל בין שתי ה־מחציות! בהפסקה עם כוס הקפה ביד, חשבנו כיצד לקטול את נב־חרת העתודה, אותה נבחרת ש־צחקה עלינו קודם, לנבחרת ונצו־אלה (229—33). והאמינו לי, אח־רי מה שהאמריקנים עשו להם ב־איתן 20 הדקות, ציפינו למחצית רידודה וחד־צדדית לחלוטין.

אולם במשחקי נמר, למדנו ל־דעת, אין תחזיות, אין צפוי.

אחרי ש„מר כדורסל" יהושע רו־זין, קיבל את עיטור המכביה על פועלו והקהל הריע לו ממושכות, פתחה ישראל את המחצית השנ־יה, בשמירה יוצאת מן הכלל, שהוכירה את ההגנה המצויינת של האמריקנים במחצית הראשונה.

הדעות היו חלוקות אמש, בא־שר לסיבה למפנה במשחקה של הנבחרת.

לדעתי, שחקן אחד אחראי ל־תפנית — האמריקני מורקטל, מס־פר 5, ששמר על דורון ג'מצ'י ב־צורה יוצאת מן הכלל ושיתק או־תו עד... שהוחלף בדקה ה־22. אז החלה התעוררות מהשימה אצל ישראל. ממצב מביך של 37—53, שלא הותיר תקוות רבות לזהב, ע־לה בידי שחקני ישראל לצמצם את הפער, להשוות ואף להוביל בפעם הראשונה במשחק, 67—63.

מאותה דקה, האמריקנים אומנם התאוששו מן ההלם, אך המשחק כבר היה שקול ומרתק. אבל ה־יתרון, הקטן אומנם, נשמר לזכות נבחרת ארה"ב. דורון יצא לנוח בדקה ה־30. המאמן פנחס גר־שון רצה אותו במלוא כוחו לק־ראת דקות הסיום.

באותן דקות, המשיכו מוטי דני־אל, עופר פליישר, עדי גורדון, חומר שטיינאואר וחבריהם, לש־מור על פער סביר. ג'מצ'י חזר בדקה ה־34. אבל השינוי המיוחל לא בא. ארה"ב עלתה ליתרון של 89—83 (דקה 36).

כאן נכנס לפעולה השופט פינ־טו מאיטליה. בכמה החלטות תמ־והות, ששיאן בעבירה טכנית נגד המאמן גרשון, שמחה על חידוש המשחק כאשר רוזנברג שכב פ־גוע מחוץ לקווים, עלו האמריק־נים ליתרון של 94—87, כאשר נותרו 48 שניות לסיום.

אז־אז הדגים דורון ג'מצ'י את היכולת האמיתית שלו — שתי קליעות מדהימות ש... כמעט הס־פיקו לזהב. אבל אמש לא היה זה הערב של ארי רוזנברג.

הוא לא ישכח את הערב הזה עד... למכביה ה־13.

קלעו לארה"ב: צוקר 30, גו־לינסקי 17, לוי 17, לבקוביץ 9, ווקסלר 8, מורקטל 7, ברר 5,

לישראל: גורדון 21, שטיינאואר 16, רוזנברג 15, ג'מצ'י 15, פליי־שר 11, דניאל 8, אמסלם 6, שוורצמן 2.

שפטו: הית (אנגליה) ופינטו (איטליה).

כל אלופי הכדורסל

1932	—
1935	מצרים !
1950	ארה"ב
1953	ארה"ב
1957	ארה"ב
1961	ארה"ב
1965	ארה"ב
1969	ישראל
1973	ישראל
1977	ארה"ב
1981	ארה"ב
1985	ארה"ב

הנעילה

(לקום מחר בבוקר אחרי המכביה)

מאת מרדכי רוזנבלום

שירלי שפירא, אנוק שפיצר ושלומית רומנו, שלוש הבנות שליוו את מרק ספיץ בטקס הפתי־חה, יכבו הערב את לפיד המשחקים בבריכת הסול־טן בירושלים, מול חומות העיר העתיקה ולעיני 4,000 הספורטאים מש־תתפי המכביה, מ־39 מדינות.

במעמד ראש הממשלה שמעון פרס, שייפרד מה־ספורטאים, וראש עירית ירושלים טדי קולק, תס־תיים המכביה הגדולה ביותר בטקס נעילה שבו מופע אמנותי ענק (שה־כינו אבינועם כספי, יוסי אוזרד וגיורא גלזר). הוא יכלול גם בין היתר, מר־פע־ראווה של מועדון גר־לשי הצוקים „עמיצור קר־ית אונו", שיטפסו על חומות העיר העתיקה; הזמרים ירדנה ארזי ו־יזהר כהן ו„גורי" ענק שיועלה אל־על ע"י הלי־קופטר.

הספורטאים יגיעו אל בריכת הסולטן אחרי טקס נטיעת עצים במודיעין, שם הולכת ונבנית קרית־ספורט חדשה, ואחרי סיור בירושלים העתיקה ובהר הצופים.

בכביה ה־12

פוצצה חבילה חשודה שגילו ההולנדים

מאת מאיר ריפמן

לפני כשבועיים הגיעו כדורגלני הולנד למשחקי המכביה בארץ, ואמש כבר היו שותפים ל„חוויה בטחונית" ששאירה אותם דקות ארוכות מבוהלים, לאחר שגילו חבילה יחשדי שהיא מטען חבלה.

באוטובוס שהסיע את השחקנים למשחק הגמר, ראה אחד השחקנים חבילה שאינה שייכת להם. ה־כדורגלן העיר את תשומת לבו של הנהג, זה עצר את האוטובוס בצומת הכפר־הירוק, פינה מיד את כל היושבים בו, והזעיק את חבלן המשטרה.

ההולנדים היו נרגשים ומפוחדים, ורק לאחר ש־החבלן פוצץ את החבילה מחוץ לאוטובוס, והתברר שהיא הכילה שאריות אוכל, הוקל לכל חברי המש־לחת. מיהרו לאיצטדיון בר"ג והגיעו בזמן למשחק — אך באיחור של כחצי שעה מהחמנון המקורי שלהם.

ארל ויליאמס:
אם מכבי ת"א לא תשחרר אותי - אתבע אותה לדין

בירה מכבי טעימה, ארל?... צילם עדי אבישי

מאת מרדכי רוזנבלום

„אם תסרב מכבי ת"א לרשום אותי כשורותיה ואחר־כך לשחרר אותי לקבוצתי החדשה הפועל ת"א, אתבע אותה לדין. יש לי עורך־דין הזוא ישפל בהגשת התביעה, אם יהיה צורך בכך. מכבי פשוט תצטרך לשלם לי את החוזה שלי בהפועל ת"א — דברים נחרצים אלה אמר אתמול הכדורסלן האמריקני השחור ארל ויליאמס, בפגישת עתונאים שערכה הנהלת הפועל ת"א.

„המקצוע שלי הוא כדורסלן ולכן אני משחק כדי לנצח. לפני שנתיים היה המעבר שלי מכבי ת"א ולכן שאפתי אז לנצח את הפועל ת"א. היום אני שחקן הפועל ולכן אעשה הכל כדי לנצח את מכבי. אין כאן מקום לרגשות. אני בנוי כ„ווינר" ותמיד נאמן לקבוצה שמשלמת לי..." — אמר ארל.

הלילה הוא עומד לחזור לארה"ב, אחרי שסיכם את חוזהו עם הפועל והטיל על פרקליטו את הטיפול בפקשת השיחרור ממכבי.

(סוף בעמוד 21)

„חוק בארי" בעוכרי הפועל

הסעיף בתקנון איגוד הכדורסל המונע, לפי שעה, את העברתו של ארל ויליאמס ממכבי ת"א להפועל ת"א, ניתן לכנותו „חוק בארי" (ע"ש בארי לייבוביץ). מתברר כי ב־1972, הוכלל סעיף בתקנון האיגוד — בעקבות יציאתו של בארי לייבוביץ להולנד, כדי לשחק שם בקבוצת „הארלם" — המחייב את השחקן לחזור מחו"ל לקבוצתו האחרונה, בישראל. במקרה זה הפועל ת"א. או חששו אנשי הפועל שמא יחזור בארי לשחק בקבוצה אחרת — במכבי ת"א או בהפועל ר"ג...

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
25 -07- 1985

אירווינג מונדשיין ובנו עשויים לאמן בישראל

אירווינג מונדשיין, מי שהיה מאמנה של נבחרת האתלטיקה הישראלית באולימפיאדת הלסינקי־1952, האולימפיאדה בה השתתפה ישראל לראשונה, עשוי לחזור ולאמן בארץ. אם יניע, במוח המיידי, אפשר כי בנו בריאן אלוף הקרב־10 של המכביה הקודמת ופנן האלוף הפעם, יצטרף אליו.

בעת שהותו כאן, כאורח מכובד מטעם נבחרת ארה"ב למכביה, גישש אצל מונדשיין האב, כמה מחברי אגודת האתלטיקה, בקשר לאפשרות שיבוא לכאן. מונדשיין לא השיב בשלילה, אלא אמר: „בשאחזור לארה"ב, אשוחח עם אשתי ואשמע מה עמדתה".

בשנה הבאה עומד אירווינג מונדשיין בן ה־60, המאמן באוניברסיטת פנסילבניה בפילדלפיה, לצאת לגימלאות, ואז יהיה פנוי.

אירווינג היה נציג ארה"ב בקרב עשרה באולימפיאדת לונדון ב־1948. לאחר מכן הגיע ארצה, כדי להכין את דוד טבק וחבריו לאולימפיאדת הלסינקי.

בנו בריאן, בן ה־31, משמש כעוזר־מאמן במכללת „רייס" בהיוסטון. בריאן, ששיאו בקרב עשרה עומד על 7880 נקודות, סיפר, כי כמה פעמים כבר חשב לפרוש בגלל פציעות — אבל תמיד חזר — „משום שאני אוהב להתחרות", כדבריו. „גם לפני המכביה הזו עשיתי מאמצים כדי להתגבר על פציעה ו־

הקפטן האוסטרלי בקריקט: אתם עצלנים...

□ נבחרת הקריקט של אוסטרליה זכתה אתמול במדליית־הזהב בנצחון 52:55 על בריטניה.

בסיום, כשנשאל הקפטן האוסטרלי, וינר יוליאן, מה דעתו על הרמה של הקריקט בישראל, השיב: „אם תקיימו בארץ משחקים, כמו שנהוג בכל העולם, תגיעו רחוק. אצלנו כל משחק נמשך שישה ימים ברציפות, שש שעות בכל יום ולכן הרמה גבוהה. אצלכם, בישראל, אתם אולי עצלנים כיוון שמשחק נמשך רק... שש שעות".

לחזור לכושר סביר". סיפר, „כנראה שאתחרה כשתיים, אם כי כבר לא אגיע לשיאי הקדמים".

על האפשרות שיעלה ארצה, אמר בריאן: „זה יכול להיות מעניין מאוד, לחשוב על האפשרות הזו. אני עדיין צעיר מכדי לתרום באופן ממשי כמאמן לקידום האתלטיקה הישראלית, אבל יחד עם אבא ת'טון שאצבור, אוכל להועיל בעתיד". (אביתם פורת)

המשקיף של פיב"א לא רצה להתערב במשבר הזרים

□ ברנאר לז'אד, המשקיף מטעם ההתאחדות הבינלאומית (פיב"א) בטורניר הכדורסל של המכביה, נהנה מאוד מביקורו בישראל — כל עוד לא נשאל לדעתו על משבר הזרים שפרץ בישראל. בעת שנשאל על כך ע"י אישים שונים — חש אי־נוחות.

לז'אד ניסה להתנהג כג'נטלמן ואמר, כי אינו מעוניין להתערב אך לדעתו, צריך לפתור את המשבר, כי אין מקום לשתי ליגות.

כמה מאנשי הפועל ציטטו כאילו אמר, שההתאחדות הבינלאומית לא תכיר בליגה הנפרדת, אותה מתכננים אנשי מכבי, בית"ר ואליצור, ולפיכך, קבוצות שלא יטלו חלק בליגה של איגוד הכדורסל — לא יוכלו להשתתף במפעלי גביע אירופה. זו גם הסיבה, שאנשי הפועל הקשיחו את עמדותיהם בישיבה האחרונה של ועדת המישנה מטעם איגוד הכדורסל.

במכבי ממשיכים לדבוק בדעתם, כי קבוצות מכבי ת"א וחיפה יוכלו להשתתף במפעלים האירופים בהסתמך על כך שהמשחקים הקרובים מיועדים לקבוצות הזוכות מהעונה האחרונה, בה היתה, כידוע, ליגה אחת בלבד לקבוצות הלאומית.

(רפאל נאור)

המין החלש...?

האמריקנית לו סוקניק מימין מנצחת בקארטה, בגמר למעל 55 ק"ג, את יריבתה הישראלית כהן (צילום: „מיחפלש", סאם ליברמן)

סיפורי גורי

מדליית־הכסף בקראטה נלקחה מההולנדים - והוחזרה להם כעבור יום

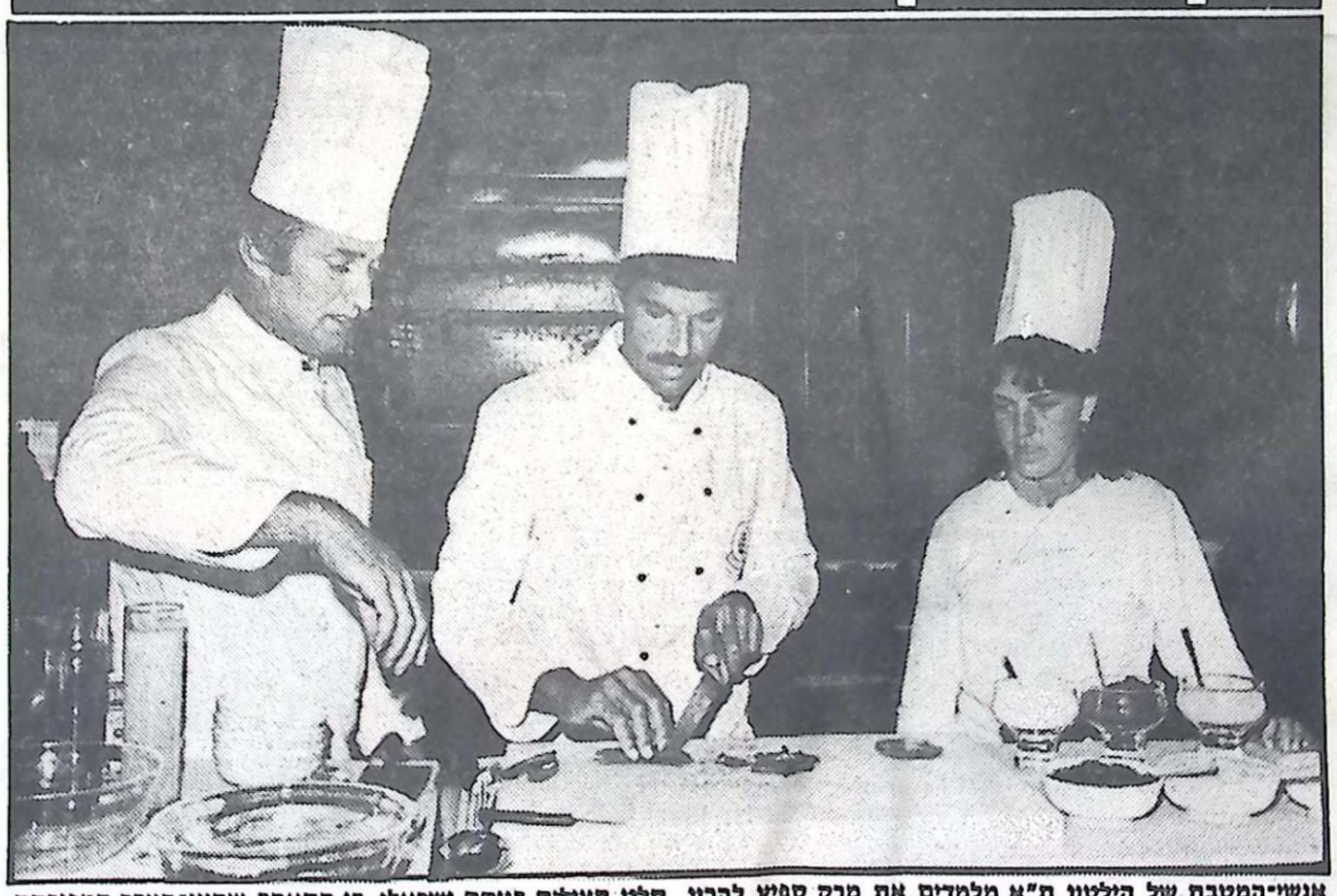
גבורת־הקראטה ההולנדית זכתה במדלית כסף קבוצתית, אבדה אותה לגבורת ישראל — וזכתה בה מחדש, וכל זאת תוך פחות מארבעה ימים.

הסיפור מתחיל בתקרית מבישה, בה היו מעורבים הקראטיסטים ההולנדים, ביום התחרויות האחרון. ההולנדים, שרגזו על הרחקת שחקנים מהתחרויות בגלל אגרסיביות יתר, חוללו מהומה באולם התחרויות, אחר מהם אף התפרץ לעבר יו"ר איגוד הקראטה העולמי, מקס פישר, וקיללו.

בעקבות תקרית זו החליטה הוועדה המארגנת של התחרויות, שלא להעניק להולנדים את מדלית הכסף הקבוצתית בה זכו יום קודם לכן (טקס חלוקת המדליות נדחה אז ביום ו„נפל" על יום התקרית). המדליה הועברה במקום זאת לגבורת ישראל, שדורגה שלישית בתחרות הקבוצתית.

אתמול הסתובבו הקראטיסטים הוורלדים חפויי־ראש בכפר־המכביה ואף החרימו את מסיבת הסיום, שנערכה לכל גבורות הקראטה. אולם, בעימומה של אותה מסיבת התבשרו חבריו יתר הגבורות, כי לאחר דיון מיוחד החליטה הוועדה המארגנת, להחזיר להולנדים את מדליית־הכסף לאחיהם הישראלים חזרו למקום השלישי — והמדלית הוארד... (יצחק קפס)

שף ספיץ

אנשי־המטבח של הילטון ת"א מלמדים את מרק ספיץ להכין סלט חצילים בנוסח ישראלי, בו התאהב שחיין־העבר המפורסם. „אשתי היא הטבחית במשפחה, אבל אני עוד אפתיע אותה" — אמר מרק (צילם: גיורא שלמי)

גולשי צוקים האטרקציה של הנעילה הערב בירושלים

המכביה ה־12 תיפעל הערב תחת כיפת־השמיים, בטקס שייערך במרכזת השוטטן בירושלים.

„יום ירושלים" של המכבי־ה יפתח בשעה 3 אחה"צ, כאשר משתתפי המכביה יטעו עצים במחדיעים, שם יוקם רשוב חדש — מכבים. במקום זה עבנית קריית־ספרים, אשר תשרת את באי ה־מכביה ה־13. ממחדיעים „משוכו משתתפי המכביה אל פסגת הר־צופים, לתצפית על העיר, יבקרו בכותל־המערבי ויסתכו סיור בעיר־העתיקה.

טקס הנעילה יחל עם רדת החשיכה בירושלים. את אש המשחקים יכבו שלוש הנערות, שלימו את מרק ספיץ בשעת הדלקת הלפיד — שירלי שפירא, אנוך שפיצר ושולמית רומנו — בנות־הים של שלושה מחללי מיכנכן.

לאחר שדגל המכביה יורד, יפרוד ראש הממשלה, שמעון פרס כן רכמשתתפים, דתברי ברכה ישאו גם ראש העיר, טדי קולק, ויו"ר מכבי העולמי, ד"ר ישראל פלד.

בחלק האמנותי של הערב יופיעו הזמרים יהודה ז'דנה ויהוה כהן, להקת המחול „הודיה ירושלים". ולהקת מכבי הצעיר — „פעמחר השלום". האטרקציה של ערב הנעילה: מופע ראווה על חומות העיר העתיקה של גולשי־צוקים, חברי מחעדון „עמיצור" קריית־שמונה.

המבקיע הדרום־אפריקני הבטיח לחזור

□ אחד הכוכבים שהצטיינו במשחקי הכדורגל במכביה, היה הוארד קאסוף ממכבי מודיעים, המתגורר בדרום־אפריקה. כדורגלן מצטיין זה, שכבש שער בכל אחד ממשחקיו, נמצא בימים האחרונים, על הכוונת של מספר מאמני כדורגל בליגה הלאומית שלנו.

אמש לא הכחיש הכדורגלן, כי פנו אליו מספר קבוצות מאזור תל־אביב וכפי שאמר לכתבנו: „אני אבוא לישראל בעוד כחודש ואני דורש לא פחות מ־30 אלף דולר לעונה".

(ר. פשת)

פציעה במרפק וניתוח לא מנעו מהמתאבק גיטל את הזהב והכסף

אחד הספורטאים המאוכזבים בנבחרת האמריקנים בפתיחת המכביה היה המתאבק אלן גיטל. הוא נפצע במרפקו, בשעת־אימון, ונאלץ לעבור ניתוח קל כדי להתגבר על הפציעה.

אולם גיטל בן ה־27, מהנדס טכני מניו־ג'רסי הצליח למרות הפציעה להתאושש מהר ונרשם לתחרויות בסגנון היווני־רומי, בהן זכה במדלית ארד במשקל עד 75 ק"ג.

השובדה כי הצליח להתמודד עם יריביו למרות הפציעה והתחבושת העבה על מרפקו, עודדה את האתלט הגמרץ ולמחרת הוא נאבק בסגנון החופשי — וזכה בכפולה במדליות־זהב.

„מיד לאחר הפציעה שיננתי לעצמי, כי עשיתי את כל הדרך כדי להתחרות ולא להיות צופה בתחרות וכי אני חייב לחזור הביתה עם מדלית־זהב" — סיפר גיטל והוסיף: „זו בשבילי הזדמנות טובה לסיים את הקריירה. במכביה הקודמת זכיתי בשתי מדליות־כסף ביווניי־רומי זחופשי".

מתחרו, הענק (2.00 מ') ביל היימן, השוקל 110 ק"ג ואשר זכה בשתי מדליות־זהב, הוסיף „אלן לא יבוא לי־כביה הבאה, אולם אני לא אוותר ואדאג לשמור על התארים שלי".

(חיים פנטילט)

ג'ורג' ייצג הפעם את משפחת הורן

□ זוכרים את שופט הכדורגל הבין־לאומי המהולל, ליאו הורן מהולנד, ששפט במכביות רבותו ואף שימש קנון בגמר הגביע העולמי בצילה וכן במשחקים בינלאומים רבים כולל נבחרת ישראל?

ליאו הורן, אחד השופטים הבכירים והמפורסמים בעולם בעבר, לא הגיע כהורגלן הפעם למכביה, אלא המשפחה ייצג אותו ג'ורג' הורן, ששימש כראש המשלחת ההולנדית למכביה. (ח. פ.)

„המכביה האחרונה שלנו"

□ „זוהי המכביה האחרונה שלנו, אני מבטיח לך" — אמר אתמול מזכיר מכבי צרפת בכדורגל, ויקטור בוקובזה.

המזכיר הצרפתי כעס במיוחד על אנשי הגיזברות של מטה־המכביה, שלדבריו חייבים למשלחת הצרפתית 2500 דולר, סכום שגיזברות המכביה, לטענת המזכיר הצרפתי, אינה מוכנה להעביר להם.

כעסו של המזכיר נעוץ, אולי, לא במישור הכלכלי, אלא במישור הספורטיבי. במהלך המשחק של קבוצתו עם מכבי מדיעים הרחיקו מקבוצתו שני שחקנים — מאז רגז המזכיר הצרפתי...

(פשת רחן)

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
25-07-1985

פולאק גבר על בוגן-בטניס־שולחן

ישראל היתה אתמול השליחה הבלעדית בכל מת ש־קשור לגריפת מדליות־הזהב בטניס־שולחן. אך מעבר לכך, הפך גמר הגברים הבין־ישראלי לגולת־הכותרת של תחרויות המנ"ש במכביה, כשבסיומו ניצח חדור פולאק את יריבו המושבע אלוף ישראל יוסי בוגן 1:3.

לאחר נצחון 15:21 במערכה הראשונה, הוליך בוגן במערכה השניה 13:19. פולאק לא ויתר — 19:19 — אך הסיום היה פולו של בוגן 19:21. ה־מערכה השלישית היתה קלה יחסית מבחינתו של פולאק — 15:21 — ואז העיפה המערכה הרביעית. פולאק סירב להת־חיל עד שיהיה „סדר" בשולם. בוגן לא נשאר חייב מה־לותמה הפסיכולוגית והשיב לפולאק: „תפסיק לעשות הצ־גות".

באולם פרצה מהומה רבתי, שאיימה למוצץ את המשחק, ו־רק לאחר יותר משעה דקות חודשה ההתמודדות. פולאק הו־ליך 14:17. בוגן הפך את ה־קערה של פיה 17:19, ורק סיו־מת נפלאה של אלוף המכביה ה־11 היקנתה לו גם את התו־אר במכביה הנוכחית — 20:22 ו־3:1 בסיום המשחק לפולאק.

בגמר הנשים לא נאלצה אי־ריס כרמי לעמוד קשות כדי לגבור על לורה גולדשמידט הבריטית 0:2 (8:21, 15:21).

זולה באד „עברה" מפגין וניצחה במייל

האתלטית הבריטית זולה באד נאלצה אתמול לפסוח על פני גופה של מפגין נגד מדיניות האפלייה הגזעית של מולדתה, דרום־אפריקה, בדרך לנצחון בריצת מייל (4:23.14 ד') ב־תחרות באדיינבורג. המפגין פרץ מהיציע, הניף כרזות, והטיל עצמו על המסלול. סטיב אובט מבריטניה ניצח במייל — (3:55.01 ד') את סידני מאר־מארה"ב. אלוף העולם בריצה 400 מ', ברט קאמרון מג'מאי־קה, שחזר לאחר פציעה מר־שכת, ניצח במקצוע — 46.09 שנ'.

20 במשלחת לסטוקמנדוויל

משלחת ספורט הנכים של ישראל יוצאת היום לאנגליה, שם תייצג את המדינה בתחרו־יות הבינלאומיות שיתלו בת־חילת השבוע הבא בסטוקמנד־וויל. המשלחת מונה 20 ספור־טאיות וספורטאים.

אי־ההופעה — נזק לכדורסל שלנו

האמונה לה זכו הכדורסלניות הישראליות, לאחר נצחונן ביום ב' על ארה"ב, נמחקה אמש במחי־יד, בעקבות סירובן להופיע למשחק הגמר מול בנות ארה"ב.

היו הסיבות אשר יהיו — והחלטה הקיצונית הזו פגשה קשיות בכדורסל הנשים בארץ, שהוא ממילא די „צולע".

אופילו גבית שבעשה עזול לבמת שלנו, בהעתקת המשחק לכפר־המכביה, היה עליהן להישמע להחלטת המארגנים ולהופיע למשחק.

אי־ההופעה היא צעד חסר־תקדים שעשוי לגרום נזק לא רק לבנות — שבודאי יוענשו — אלא גם לכדורסל הישראלי בכלל.

התנהגותן של הישראליות אינה פותרת את המארגנים. אלה אשמים לא פחות משום ששינו את מיקום המשחק — דבר שאינו מקובל בשורתירים ביצלאומיים.

(רפאל נאה)

הכדורסלניות לא הופיעו למשחק

(סוף מעמוד 3)

ודווקא עכשיו עושים לנו דבר כזה. טוב שלא הציעו לנו לשחק בבית־ספר".

דרייגור סיפרה עוד: „אתמול קנינו כ־120 כרטיסים לגמר בידי־אליהו עבור ה־משפחות שלנו ועכשיו נותרנו עם הכר־טיסים בידי".

נרגז והמום

אמנון אבידן, יו"ר ועדת הכדורסל של המכביה, היה אמש נרגז והמום כאחד: „לא היתה שום הצדקה למה שנעשה. המשחק נקבע להיערך בגבעת־חיים. חברי ועדת־הספורט של המכביה ראו את הישראליות בקריית־אונו, במשחק הקודם נגד האמריקניות. הם התלהבו מיכולתן ולטובת העניין החליטו לנסות להעביר את הגמר לידי־אליהו, כדי ל־אפשר לבנות להופיע בפני היכל מלא.

„באותו לילה החליטה ועדת הספורט להעתיק את משחק הגברים על המקום השלישי בין בראזיל וקנדה, לכפר־המכ־ביה. אבל הבוקר — (אתמול) עירערו על כך שתי הנבחרות האלה. למרות ש־ועדת הספורט היתה איתנה בדעתה, שלא לחזור בה מהחלטתה, החליטה ה־וועדה המארגנת לחזור לתכנית המקו־רית".

נודע, כי בראזיל וקנדה איימו להח־רים את המשך משחקי המכביה אף הודיעו, כי אם המשחק ביניהן לא ית־קיים בידי־אליהו — יחרימו את טקס־הנעילה היום בירושלים.

צולוקידיס: „שערוריה"

מאמן הכדורסלניות הישראליות, מרק זלצר, אמר: „אני יכול להבין את ה־בנות. הן הגיעו לרמה גבוהה ולא נתנו להן את הבמה המתאימה. כואב לי מאד מה שקרה".

השופט הבינלאומי היווני צולוקידיס, ששפט במשחקים רבים בעבר בישראל, אמר: „זו שערוריה בינלאומית חסרת־תקדים. קשה לי להבין, כיצד ספורט־איות מחליטות על צעד כזה".

יו"ר איגוד הכדורסל, יוסף ענבר, אמר אמש: „זהו מעשה בלתי נסבל ש־נבחרת לאומית לא תופיע למשחק גמר. הבנות יועמדו, כמובן, לדין".

יו"ר הוועדה המקצועית, איתן חפר: „זהו מעשה חמור, שמטיל בספק את המשך כדורסל הנשים, פה בארץ. אני מבין לרגשות ואני מודע לתקלות ה־אירגוניות של כדורסל הנשים במכביה. יחד עם זאת, בשום פנים ואופן אין ל־הסכים להחלטה של הספורטאיות שלא להופיע למשחק".

בשעה היעודה למשחק נותר האולם ב־כפר־המכביה שומם. אנשי המזכירות, השופטים צולוקידיס מיוון וויימן מ־שה־ייצריה והמשקיף ברגאר לז'אד המ־תינו לשווא לשתי הקבוצות. לאחר המת־נה של כעשרים דקות הם ציינו בטופס־המשחק, כי שתי הקבוצות לא התייצבו למשחק.

מייקל קוואהאזי, יו"ר הוועדה המארגנת של המכביה, ביקש מהם לציין בטופס, כי האמריקניות כן הגיעו — אולם לא עלו למשחק ואילו הישראליות כלל לא הופיעו.

אותה שעה החליטו ראשי הקבוצה ה־אמריקניתל השאיר את הכדורסלניות ב־אוטובוס — מחוץ לאולם. רק נציגים שלהם הגיעו לאולם, השאר הסתגרו ב־אוטובוס, וקיבלו הסבר ממאמנן, הארווי לאנדה, מדוע הוא מתנגד לזכות במדליה ללא קרב.

בחוץ המתינו הורי הבנות האמריק־ניות וחלק מאנשי המשלחת האמריקנית. הם התקיפו קשות את אלן שרמן, ראש המשלחת האמריקנית למכביה, ואמרו: „זה נוגד את רוח הספורט שלנו". „היינו צריכים להתייצב למשחק — מבלי לקבל את מדליית הזהב ללא משחק".

שרמן נראה עצבני ונמנע מלהגיב. הוא דחה הצעת חלק מהם, שהבוגרים לא יופיעו לגמר הגברים נגד ישראל בידי־אליהו.

האמריקניות יצאו לאחר השיחה עם ה־מאמן, כולן בוכיות, ונפלו לזרועות הורי־הן. „תימינו והתכוננו לגמר, אבל אנו מביעות את הבנות מישראל", אמרה בבכי הכדורסלנית קרול שולץ.

ג'רי קיבל גביע־הוקרה

ג'רי בית־הלוי קיבל אמש גביע הוקרה ממרכז מכבי בישראל על פעילותו הענפה בשורות המכבי.

בהפסקת משחק הגמר בין ישר־אל להולנד בכדורגל 0:4, קיבל בית־הלוי את התשורה הנאה מנציגי מרכז מכבי על פעילותו הברוכה במרכז מכבי במשך 50 שנה.

(מ. רוזן)

מכביה: גרעון צפוי — כ־400 אלף דולר

— מאת זאב גולדשמיט —

האולימפיאדה היהודית, המגיעה הערב לפיזמה, תעלה למשלם־המיסים הישראלי יותר ממיליון דולר. תקציב המכביה ה־12 עימד על ארבעה מיליון דולר, אבל כבר עכשיו ברור שיווצר גרעון קרוב ל־400 אלף דולר — בשל „קשיים" שהיו במכירת כרטיסים.

60 אחוז מההוצאות (2.4 מיליון דו־לר) מכסים מרבים הספורטאים והמיש־לחות (אם כי לא כולם). הממשלה, הסוכנות וזמוסדות ציבוריים שונים מש־תתפים ב־20 אחוז מהתקציב (800 אלף דולר). עוד 800 אלף דולר אמורים לבוא ממכירת כרטיסים, זכיונות, חסו־יות, ופרסום — אולם את החלק הזה של התקציב לא הצליחו לאזן. מהן ה־הוצאות הכבדות?

- איכסון וכלכלה — 2 מיליון דולר.
- תחבורה — 800 אלף דולר. 70 מיני־בוסים זכלי רכב פרטיים הוזמנו מחב־רות השכרה. (ביום הפתיחה לבד הוש־כרו כ־200 אוטובוסים).
- כח־אדם ואירגון — 1.2 מיליון דולר. אלה מתחלקים לעשרות סעיפים קטנים של הוצאות: בכל יום השגיחו על הסדר באירועי המכביה כ־200 סדרנים בשכר. בסה"כ גוייסו כאלף סדרנים (ביום הפתיחה עבדו 400 סדרנים).

הסעיפים הבולטים ב„ארגון" הם: מסע פירסום — שעלה 180 אלף דו־לר.

שכירת עשרות מתקנים ואולמות — 100 אלף דולר. מתברר שלמארגני ה־מכביה אין מתקני ספורט משלהם, ל־הוציא את כפר המכביה.

פירסומים פנימיים, חוברות, הדפ־סות, קישוטים וכדומה עלו כ־100 אלף חוברות עבות באנגלית, ובהן כל התו־דולר. (לאחר כל יום פעילות מדפיסים צאות של אותו יום. החוברת מיועדת לאורחים ומחירן יקר).

850 דולר לאדם — הממוצע של „איכסון וכלכלה"

כל ספורטאי או מלוה, שהגיע למכביה ה־12, משלם בממוצע 850 דולר, כדמי השתתפות עבור איכ־סון וכלכלה. גם הטיסה היא על חשבונו. אבל היו גם יוצאים מן הכלל.

המשלחת ההודית והמשלחת ה־יוונית (40 איש ביחד) לא שילמו, משום שלקהילות אלה פשוט לא היה מהיכן לשלם. למארגני ה־מכביה היו שתי ברירות: להביא את היוונים וההודים על חשבון משלם המיסים הישראלי, או לה־שאיר אותם בבית. המארגנים ה־עדיפו את האפשרות הראשונה.

מובן שגם מיץ' גיילורד ומארק ספיץ לא שילמו מכיסם את הטיסה והאירוח...

זלבסוף, גם ספורטאי המשלחת ה־ישראלית, שהתאכסנו במלונות (לא כולם) עשו זאת מתקציב המכביה.

טקסים: הפתיחה כיסתה את עצמה: הנעילה — הפסד

לטקס הפתיחה נמכרו כרטיסים במחירים שנעו בין שלושה ל־40 דולר הכרטיס. ההכנסה הכוללת היתה כרבע מליון דולר. סכום דו־מה הושקע בהכנות לטקס הפתיחה. במחיר היקר של 40 דולר נמכרו כ־200 כרטיסים, רובם בחו"ל.

לטקס הנעילה הערב הוצאו ל־מכירה רק 3000 כרטיסים, למרות שהתפוסה בבריכת־הסולטן בירו־שלים מגיעה ל־8000 מקומות. מה עם שאר המקומות? ובכן, שם יישבו 4000 הספורטאים ואלף פעי־לים וחברי הועדה המארגנת — שגם להם „מגיע" לשבת בנחת.

מחיר הכרטיס לטקס הנעילה הוא 10 דולר. ההכנסות הצפויות כ־30 אלף דולר, לא יכסו את ההוצאות.

אור גורן-הפועל ר"ג: „ביהמ"ש!"

— מאת רפאל נאה —

שופט השלום חיים אילת יקיים מחר דיון מיוחד בפניי־תו של כדורסלן הפועל ר"ג, אור גורן, באמצעות עו"ד משה זינגל, להכיר בו כ־שתקן משוחרר בהתאם לפסק־דין קודם.

בין היתר טוען הכדורסלן בתביעתו, כי הפועל ר"ג היא עמותה שהתארגנה לפני כחו־דש במטרה להשתמט מהתחיי־בויותיה.

הפועל ר"ג נותרה חייבת ל־גורן 3500 דולר, אחרי ששילי־מה לו 10 אלף דולר, בעקבות הסכמתו של הכדורסלן לוותר על חלק מהחוב.

גורן יטען מחר, כי הפועל ר"ג אינה מעוניינת כלל להע־סיקו, אחרי שהעביר לעיונה את תרחזו עם מכבי ר"ג, ה־מבקשת לצרפו לשורותיה לק־ראת העונה הקרובה.

אוסטרליה זכתה במשחקי הבריידג' במכביה

נבחרת אוסטרליה בב־ריידג' זכתה במדליית ה־זהב, במשחקי הבריידג' ש־נערכו במסגרת המכביה ה־12. האוסטרלים ניצחו בגמר את נבחרת הולנד.

במדליית הארד זכו ה־ארגנטינים, שניצחו את נבחרת בריטניה.

נבחרת ישראל הודחה מהמאבקים המכריעים, כאשר בסיבוב האחרון, ב־שלב המוקדם, לא השכילו לנצח את הולנד ונוצחו 19:11. ההרכב הישראלי למשחקים היה: בירמן־זליגמן, קאופמן־צבעוני ו־ראנד־רומיק.

(עופר ילין)

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
25 -07- 1985

ידיעות אחרונות
יחי ספורט
7
מגאזין שבועי ● יום חמישי
ז' באב תשמ"ה — 25.7.1985

את הסל הראשון שלו קלע אמש דורון ג'מצ'י רק לאחר ההפסקה. מי שהיה אחראי לכך היה האמריקני אל מושק" טל (משמאל). האמריקנים ניצחו אמש, בגמר טורניר המכביה, על חודה של נקודה (צילם: יוסי רוט)

כדורסל:
רוזנברג הגיש דורון לארה"ב

(בעמוד 3)

כדורגל:
0:4 לישראל מול הולנד

(בעמוד 5)

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
25 -07- 1985

משקיף פיב"א ברנאר לז'אד:

„זו שערוריה, עוד לא קרה שנבחרת מארחת לא תופיע במשחק־גמר בארצה"

נבחרת הנשים בכדורסל לא רצתה לקיים את משחק הגמר בכפר־המכביה ודרשה לשחק ביד־אליהו ● כשגענו בשלילה לא הופיעו למשחק מול כדורסלניות ארה"ב ● יועמדו כבר היום לדין

— מאת רפאל נאה וחיים פנטילט —

„אלה שלקחו על עצמם את האחריות לאי־הופעתן של הכדורסלניות הישראליות, במשחק הגמר של המכביה — הם קרימינלים" — אמר אמש, נזעם כולו, ברנאר לז'אד, המשקיף מטעם התאחדות הכדורסל האירופית (פיב"א). דבריו נאמרו בתגובה על כך, שהכדורסלניות שלנו החרימו את משחק הגמר, משום שהועתק בחזרה לכפר־המכביה. זאת, לאחר שהוחלט קודם לכן, כי ייערך ביד־אליהו, ואילו המשחק על המקום השלישי בין הגברים — ייערך בכפר־המכביה.

ענת דרייגור
כל השנה „צולע"

דבר כזה עוד לא קרה בכל תולדות התאחדות הבינלאומית, שנבחרת מארחת לא תתייצב בגמר טורניר בינלאומי ב־ארצה היא. אין לי מילים לתאר את מה שקרה. נהגיתי בכל ימות הטורניר מהאווירה, מהחום, מהחביבות של האנשים והמדינה הנפלאה שלכם. אבל המיקרה הזה צבט את ליבי. לעולם לא אוכל לסלוח לישראליות על מה שעשו, ובמיוחד לאלה שקיבלו את ההחלטה שלא להופיע למשחק הגמר. זהו דבר נורא וכתם לישראל, שיירשם ב־התאחדות הבינלאומית."

המשקיף הטעים: „בוודאי שאעביר דו"ח חריף על המיקרה לפיב"א. אני עצמי גמרתי אומר — והודעתי לראש הוועדה המארגנת של המכביה, מיכאל קוהאזי — שלא אשתתף בקבלת־פנים שנועדה להיערך זמן קצר אחרי המשחק. כיצד אוכל לאכול, כאשר לבי שותת דם? „נתתי הוראה שלא לחלק מדליות לשתי הנבחרות שהודעתי, כי לא קיימת אלופה. אין אפשרות להכתיר את האוסטרליות כאלופות, מכיוון שבמשחקים השתתפו רק שלוש נבחרות".

הביקור תחכנס ועדת המשמעת של המכביה כדי להחליט על העונש לכדורסלניות. יו"ר הוועדה המארגנת של המכביה, מיכאל קוהאזי כבר מסר, כי ידרוש להרחיק את בנות ישראל לצמיתות ממשחקי המכביה. על גורל המדליות יוחלט רק לאחר החלטת פיב"א, אליה יועבר טופס־המשחק.

„קנינו כרטיסים"

הכדורסלניות הישראליות, שערכו את־מול בבוקר אימון מיוחד בהיכל יד־אליהו, כדי להיות מוכנות לגמר, קיבלו בתדהמה את ההודעה על העתקת המשחק (בעקבות עירעורן של בראזיל וקנדה, שעמדו להתמודד על המקום השלישי בין הגברים) והחליטו שלא לציית להו־ראות ולא להופיע.

דבר זה הוכרז בפני כל הקהל, שהגיע לאולם בכפר־המכביה, ובו־ביום הוחזרו כל הכרטיסים. „קנינו כרטיסים, כדי לראות את המשחק, ולא כדי לשבת בבית", אמרו רבים מהצופים.

הכדורסלניות, המתוסכלות מהיחס לכדורסל־הנשים בכל ימות השנה, קיוו לעשות נפשות לעצמן בגמר ביד־אליהו. העתקת המשחק הרחק מהזרקורים לכפר־המכביה פגעה בהן קשות. כל נסיונותיהם של ראשי איגוד הכדורסל, לשכנע את הבנות להופיע לגמר — עלו בתוהו.

כוכבת הנבחרת הישראלית, ענת דרייגור אמרה אמש ביד־אליהו: „זהו מיצור של דברים. תחילה נקבע כי משחק הגמר ייערך ביום ב', בקריית־אתנו. אחר כך החליטו לנו, כי הגמר, שתוכנן תחילה ליום ג' בגבעת־חיים — הועתק ליום ד' ביד־אליהו. מספיק שנים אכלנו מרורים. סוף־סוף יש לנו נבחרת טובה

(סוף בעמוד 5)

כשג'מצ'י קולע סל ראשון רק במחצית השניה...

ולמרות זאת החמיץ ארי רוזנבר ג את הנצחון בשניות האחרונות

— מאת רפאל נאה —

ארי רוזנברג, כדורסלנה החיפני בן ה־21 של הנבחרת הישראלית למכביה לא ישכח בודאי זמן רב את שניות הסיום של משחק הגמר אמש, בהיכל אחרי שדורון ג'מצ'י הקטין ב־שני סלים מדהימים של 3 נקודות ונקודת עונשין מ־95:87 ל־95:94 — ניתנה הזדמנות פז לרוזנברג שלוש שניות מהסיום. אך הוא החטיא בהיתר לבדו מתחת לסל!

תם ונשלם. ארה"ב ניצחה 94:95 (53:37) והישראלים ההמומים התיישבו על הספסל מסרבים להאמין למה שראו עיניהם.

עולמו של ארי כאילו חרב עליו באותן שניות. חבריו בקושי הצליחו להרגיעו. אפילו כמה מבין האמריקנים העולזים ניגשו להגיד לו מלה טובה במחווה של ספורטאים.

על־פי יחסי הכוחות ב־30 דקות לערך, היו טובים מיריביהם והנצחון הגיע להם. גיזה, מהסכלת וכואבת.

בעקבות היתרון הברור של האמריקנים (למרות שאין זו נבחרת חזקה במיוחד) במחצית הראשונה נראו סיכוייהם של הישראלים — אבודים. הנבחרת האמריקנית הציגה משחק הגנה יוצא מהכלל (כמו באוניברסיטאות בארה"ב) שהותיר את הישראלים אובדי עצות ממש. יתרונם מהפתיחה ב„ריבאונד" היה מוחלט, והישראלים נטלו את הכדור החוזר הראשון מתחת לסל רק בדקה ה־10 (ע"י עמוס שרי־שמן).

דורון ג'מצ'י ששבר שיאי קליעה במשחקים הקודמים „נוטרל" ע"י אל מושקטל, שסגר אותו בצורה מצוינת. משחקם של הישראלים ב־20 הדקות הראשונות היה מבולבל, בלתי מדוייק ולא מתוכנן. אד צוקר, אהרן דולינסקי והמאמן לוי עשו ככל העולה על רוחם.

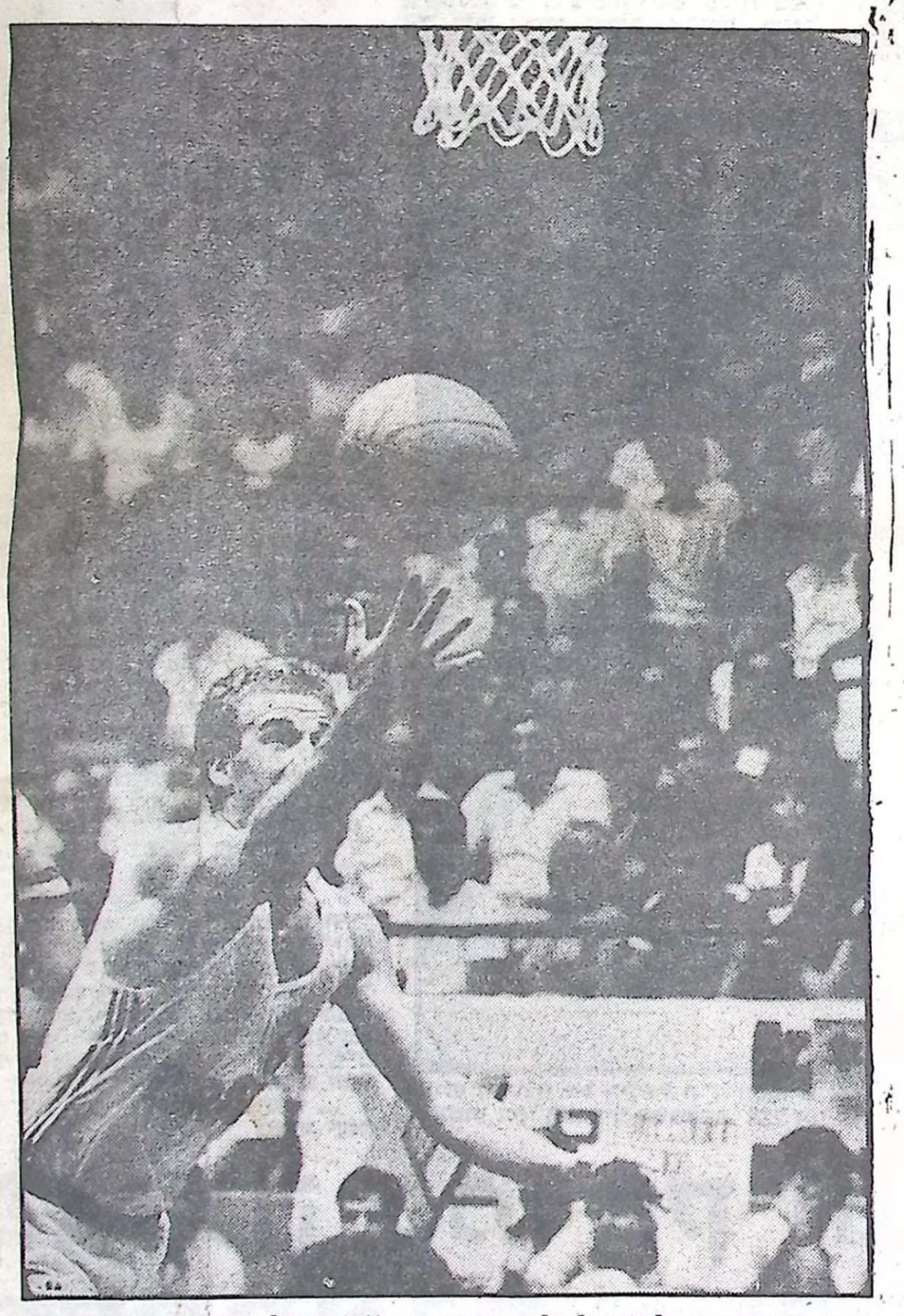
ה„פלפל" של הכרוז

ג'מצ'י קלע סל ראשון עם פתיחת המחצית השניה. אך גם בהמשך לא הצליח להתאושש — עד לפיניש המצויין שלו, שהוציא מכליו גם את הכרוז האמריקני דיויד זינקוף (שפעל בצותא עם צחי פלד). הכרוז המצויין הזה הכניס הרבה „פלפל" במשחק.

המאמן פנחס גרשון ניסה לדרבן את שחקניו בהפסקה ואכן חלה אצלם התאוששות נפלאה. תומר שטיינהאוזר ומוטי דניאל גילו שיפור רב מתחת לסלים; עדי גורדון ורוזנברג החלו „לרוץ" והמשלם שעלה מהספסל הכניס מרץ במשחקו המסור. שיפור ניכר חל גם במשחק ההגנה.

הפיגור של ג'מצ'י וחבריו שכבר הגיע ל־18 נקודות במחצית הראשונה נמחק והישראלים הוליכו 63:67. השיפור גם הוציא את 6000 הצופים מתרדמתם. ההמשך היה מותחן מרתק: 73:73. יציאו של עמוס פליישר ב־5 עבירות קטעה במעט את התנופה של שחקנינו. האמריקנים לחצו על הדוושה — 77:80, 83:91 ו־87:94 כשגרשון ספג עבירה טכנית.

ואז באה ההתאוששות של ג'מצ'י עד להחטאה הגורלית של רוזנברג. חבל!

ארי רוזנברג בקליעה לסל האמריקני. את הסל החשוב ביותר הוא לא קלע (צילם: יוסי רוט)

• לארה"ב קלעו: צוקר 30, דולינסקי 21, לוי 15, לפופיץ 9, מושקטל 7, וופלר 6, בר 5, וינגרד 2.

• לישראל: גורדון 21, שטיינהאוזר 16, ג'מצ'י ורוזנברג 15 כ"א, פליישר 11, דניאל 8, אמפלם 6, שוורצמן 2.

שפטו: הית (אנגליה) ופינטו (איטליה).

ארי: המזל בגד

חיים פנטילט מוסיף: „מיליון פעם אני יכול להיכנס לסל והכדור בפנים, ודווקא הפעם המזל בגד בי והכדור יצא ליוץ". אמר ארי רוזנברג, לאחר שהתאושש מההלם. במשך דקות רבות נראה רוזנברג שבור ורצוץ ולבסוף אמר: „הכנה של עשרה חודשים הלכה לאיבוד בחלקיק של שניה, כנראה שזה חלק מהכדורסל, אבל בשבילי זו אכזבה עצומה".

חברו לקבוצה, דורון ג'מצ'י, לא הירפה מרוזנברג ועודד אותו סל הזמן: „אין ברירה, בעוד ארבע שניות נחזור ונגנצח במשחק", אמר דורון לארי, שמאן להתנחם. המאמן פנחס גרשון אמר בסיום המשחק: „אם היה מגיע לנו ה־נצחון — הכדור היה ניכנס. התחלנו גרוע ונאלצנו לרוץ אחרי האמריקנים. זה הפריע לנו בהמשך וחסר לנו הכוח לסיום המשחק. למרות זאת, כל הכבוד לבחורים, שמחקו את הפיגור והחזירו את הכבוד האבוד במחצית השניה".

קטעי עתונות

הכר

25-07-1985

במאבק דרמטי בשניות האחרונות על הזהב

ארה"ב – ישראל 94:95

מאת יעקב פתאל

סיום עצוב היה אמש בידי אלופי המשחה גבר מיתה בין נבחרות אה"ב וישראל. כפי שכבר ציפו חצרדים ה־94:95 וזי כי מבודדת הזהב.

אדי ריזנברג, כוכבן הנבחרת הישראלית, יכול היה אמש לקי־ נית את עולמו ולהעניק לישראל נצחון. ארבע שניות מהסיום ב־ פיגור של נקודה — 95:94 פרץ ריזנברג לבד לכל האמריקאי י־ להמתינה הכי החמיא הענין ככך את הנצחון לאמריקאים.

לסיום דרמאטי זה היה אחראי לא אחד כאשר מלד הסלים שלנו דיוקן ג'מצ'י, ישראל פיגרה בש־ מונה נקודות — 95:87 דקה ו־ ארבעים שניות מהסיום והשלימה למעשה עם התפסד. לא כך סבר ג'מצ'י שהמשין אמש את אחד כ־ משחקיו החלשים. ג'מצ'י נכנס ל־ פעולה וצבר שבע נקודות ללא מענה כאשר השע שני סלים של שלוש נקודות ומשך גם זריקת עונשין. את המבצע הזה ביצע ג'מצ'י בפרק זמן של פחות מ־ דקה. כך ש־45 שניות ניתרו כ־ אשר האמריקאים יצאו למתקפה נוספת.

18 שניות לסיום מקלו השופ־ טים על כדור כיכים, האמריקאים זכו בכדור רשמונה שניות לסיום יצא הכדור לחוץ. האמריקאים הי־ ציאו שוב כדור והמעט ההחל־ טו עליו הישראלים ויצאו לחת־ קפה האחרונה וכאמור היה זה ריזנברג שהחטיא והחייץ הזדמ־ נות סו להענים זכר לישראל.

שתי המחציות של המשחק היו שונות לגמרי. המחצית הראשונה התנהלה ביחידי אמריקאי ברור וכיר בדמה ה־15 השיגו יתרון של 20 נקודות — 21:41. התאוש־ שות של הישראלים הכיאה להם־ שנת ההפרש במחצית — 37:53. ראוי לציין כי ג'מצ'י לא השיג אפילו נקודה אחת במחצית זאת, משום שניסר הטב על־ידי האי־ מריקאי גוסקטלי.

את המחצית השניה פתחו ה־ ישראלית בהתקפות מוחצות. ב־ שמירה לוחצת על כל המגרש הם הצליחו לחשוף כדורים ולהשוות את התוצאה — 63:63 בדקה ה־ 27. באותן דקות היה כוצ'ין הצ־ עיר פל"ישר שבהמשך נאלץ לע־ זוב את המגרש בעוון חמש עבי־ רות אישיות. יציאתו של פליישר החלישה במעט את הישראלים אם כי הם הליכו בהפרשים קטנים. מכאן ועד לסיום התנהל מאבק צמוד כאשר היתרון עבר לסרו־ גין מקבוצה לקבוצה. שויו אח־ רון נרשם בדקה ה־30 : 73:73. האורחים שהו יציבים יותר ניצ־ לו לרגיע בהגנה הישראלית כדי להוליך 81:85. 83:91 עד שבאו דקות הסיום המלהיבות והמפתי־ עות.

שפשו הית מאנגליה ופינטו כל אטליה לעיני 6000 צופים בית־ אליהו.

נקודות לארה"ב: אדי צוקר (30) ; דיליניסקי ולוי (17 כ"א), לבקוביץ (9), וקסלר (8), גוס־ קל (7), באראר (4) וויקנרד (2).

נקודות לישראל : גורדון (21), שטיינהור וג'מצ'י (16 כ"א), רוי זנברג (15), פליישר (11), דניאל (8) ואמסלם (6).

הבדלת הארד זכתה נבחרת ק־ נדה שניצחה במשחק מוקדם את נבחרת ברזיל 55:74 (28:31).

האמריקאי לבקוביץ (14) והישראלי פליישר (4) — שני „הענקים" של נבחרות ארה"ב וישראל אמש בידי־אליהו.
צילום : אריה קנפר

הכבייה ה־12 תינעל הערב תחת כיפת השמים במקום ש־ ייערך בבריכת הסולטן בי־ רושלים.

„יום ירושלים" של המכביה ייפתח בשעה 15.00 כשמשתתפי המכביה יטעו עצים במודיעין, שם יוקם ישוב חדש „מכביים", ובו תיכלל קריית־ספורט אשר תשרת את באי המכביה ה־13. משתתפי המכביה יעלו אל פיס־ גת הר־הצופים לתצפית על העיר, ויתיחדו שעה ארוכה ליד הכותל ויערכו סיור בעיר העתיקה.

טקס הנעילה יחל עם חשיכה בבריכת הסולטן, את אש המשחד־ קים הכבינה שלוש הנערות שליוו את מרק ספיץ בעת הדלקת ה־ לפיד. הבנות — שירלי שפירא, אנוך שפיצר ושלומית רומנו הן בנותיהם של שלושה מחללי מינכן. דגל המכביה יורד, ראש הממשלה שמעון פרס ייפרד מן המשתתפים ודברי ברכה ישאו : ראש העיר טדי קולק ויו"ר מכבי העולמי ד"ר ישראל פלד.

התוכנית האמנותית כוללת את כבר ממוחה התיכון לא שחמית הזדמנות לפקר ביוון".

מע בשלום, גבריאל, וחזור ב־ שלום.

הערב הנעילה בבריכת הסולטן

האטרקציה של ערב הנעילה : מופע ראווה של גולשי צוקים, חברי מועדון „ויצור" קריית־ענבי שישפשכו על חומות העיר העתיקה.

"הפקה כוולל את אביניעם כספי (יו"ר), יוסי עיורד (במאי) וגיורא גלזר (מנהל).

הערב מקם הנעילה. הספורטאים מתכוננים כבר לבניעה הבינה, אולם חלק עדיין חוכך בדעתו אם להישאר לתקופה נוספת בישראל.

אתמיל מנשתי מבריאל גולד־ בבי מארגנינה, כשהוא נחפז לנסוע לחברת הנפיעות לשנות את האריך ליציאתו מהארץ, „בא לי לחדש לאילת. התלהבתי ממה ש־ שמעתי היה מקום למעניין". ספיר גבריאל שהעיר על עניו כצייני, „אחרי אילת אני מתכנן לעבור לסיני. אני רוצה לחפש בדואים, לפגוש אותם ולשמת איתם זמן מה. הניעה של הבדואים מרתק אותי מאד, ולפני שאפע הביתה אלמד אי־מי מקרים. כניאה ש־ בדרך מישראל, אעביר גם בירדן. זו אדץ עתיקה ויפה, ואם אני כבר ממהר התיכון לא אחמיץ

טניסאי השולחן של ישראל נטלו את כל מדליות הזהב

טניסאי השולחן של ישראל נשלו את כל המדליות הזהב בי טורניר המכביה שהסתיים ב־ בית הלוחם בת"א לעיני כ־ 500 צופים.

במוקד הערב עמד גמר הגב־ רים שהתעלה לרמה גבוהה ביותר ובו הצליח דרור פולק אלוף ה־ מכביה ה־11 להגן על תוארו ב־ גוברו על אלוף ישראל יוסי בוגן 12:13 ולבסוף שבר את בוגן 15:21 תוך הסגנת משחק מצויין.

פולק ניצח במערכה הראשונה 15:2, במערכה השניה הובל בו־ גן בבוטחה 13:19. פולק והישוה ל־19:19 אך הסיום היה כולו של בוגן 19:21.

במערכה השלישית הוביל בוגן עד שפולק עלה ליתרון ראשון 12:10 ולבסוף ניצח 15:13.

במערכה הרביעית היתה סוערת ביותר, פולק סירב להמשיך לי־ שחק עד שיתיה סדר באולם בעוד בוגן מבקש מפולק להפסיק עם ההצגות. באולם פרצה מהומה ש־ איימה לפיצץ את המשחק, רק לאחר כ־10 דקות נרגעו הרוחות והמשחק חודש. פולק הוליך 14:17, בוגן הגיב ועלה ליתרון 17:19. אך פולק, בסיום נפלא הפך את ה־ קערה על פיה וניצח 20:22 ו־3:1 במשחק כולו. שפטו במשחק ז־ קשה שמואל עזרתי ואריה ווקס־ נגמר הנשים לא נתקלה אירים כוחי, אלופת הכביכה וקודמת, בקשיים, מיוחדים מצידה של ה־ ברימית לורה גולדשמידט שזכ־ תה לעידוד רב מהקהל האנגלי שישב ביציע. אירים ניצחה 0:2 (15:21, 8:21).

בגמר התנחומים ניצח יצחק לוי מישראל את רן קוניק מישראל 0:2 ובנשים ניצחה רבקה צ־ גינסקי את הדס גולדנקרנץ, שתי־ הן מישראל 0:2.

זוגות מעורבים: יוסי בוגן, ענת קורסיה — דרור פולאק, אירים כרמי 1:2 (21:23, 21:13, 14:21).
זוגות נשים: יוסי בוגן, גל ברכה — דרור פולאק, פנחס ש־ טין 0:3. (15:21, 10:21).
זוגות נשים : אירים כרמי, שגל לב — שטוקמקר, גורין (ארה"ב) 0:2 (18:21, 18:21).

בריג':

בתחרויות הבריגי' זכתה אוס־ טרליה במקום ראשון, הולנד בשני וברזיניה בשלישי במשחק הגמר ניצחה אוסטרליה את הולנד ב־ תוצאה 90:133.

בתחרות על המקום השלישי ני־ צחה ברזיניה את ארגנטינה ב־ תוצאה 112:164.

טיפטוף

במשחק הגמר : ארה"ב—קנדה 0:3.

אתמול במכביה

● **טניס :**

זוגות נשים — גמר

הצמד האמריקאי טל וריס זכו במדלית־הזהב לאחר נצחון בגמר על האמריקאיות גולדר וקלרמן. ה־ משחק הוספק כבר כמערכה ה־ ראשונה במצב של 0:5 לטל ולריס בגלל פציעתה של גולדר.

גמר התנחומים — גברים

אילן טיני ניצח בגמר התנחומים את ההיאי ממקסיקו 6:7, 6:1, 6:1.

גמר זוגות מעורבים — נעים

רביב וידנפלד, — זהבית גל־ און — נגקין, פרלמן (מודיעים) 1:6, 4:6.

גמר זוגות מעורבים

קמיסר/ריס (ארה"ב) — סקוט/ של (ארה"ב) 3:6, 6:1, 3:6.

ריס מארה"ב — אלופת השנים

רוני ריס מארה"ב זכתה במ־ דלית הזהב בשנים לאחר שבגרה במשחק הגמר על בת־ארצה ימי גולדר 1:6, 2:6. גולדר, שנפצעה במשחק בוקדם בזוגות, לא היתה יריבה לריס.

אוסטרליה — אלופת הקיבים

בתחרות אוסטרליה נטלה את ה־ זהב בקריקט לאחר נצחון של כריזניה במשחק הגמר.

כמבל ומולטס —

„המיוחדים" במקוש

אלוף וימבלדון בוריס בקר מ־ דורג עשירי, לפי נתוני המחשב העולמי (איי.טי.פי.), בעוד שקורין קארן ה„פינליסט" בוימבלדון מ־ דורג חמישי אחרי ג'ין מקנרו, איוואן לנדל, מאטס וילאנדר ו־ ג'ימי קונורס. אהרון קריקסטין מדורג במקום ה־20 ואליוט טל־ צר במקום ה־12.

מה גודל כיד־נאני פינלנד

גדול מטלי הכידון של פינלנד בכל הזמנים מאטי וארבינן מת בהלסינקי בגיל 76.

כדורגלני העתודה זכו בזהב נגד הולנד (0:4)

מאת עמי רזניברג

נמחית העתודה של ישראל המשיכה בשרשרת הנשנה כי אשר הביסה במשחק הגמר את נבחרת הולנד 0:4 וזכתה ב־ מדלית הזהב.

אין ספק, כי העייפות הרבה של שחקני שתי הקבוצות שקיימו ש־ שה משחקים תוך שבעה ימים השפיעה על הרמה הכללית.

שחקני ישראל אמנם גילו ע־ דיפות משריוק הפתיחה אילם ה־ שער הראשון נפל רק בדקה ה־ 45. בדקה זו הגביה אלון נתן קרן מימין, נוצרה צירבוביה ו־ את הכדור לרשת.

במחצית השניה נחלשו הישר־ אלים, ההולנדים ניסו להשוות, אך חומר מחץ היה בעיכריהם.

בדקה ה־75 סערו הרוחות כי־ אשר השופט השוויצי באומן פסק כדור עונשין לזכות ישראל, ה־ הולנדים טענו לנכדל ברור, ב־ עקבות הויכוחים הורחק השוער ההולנדי שזרק את כספותיו לעבר השופט. הכנתל ההולנדי הורה ל־ חניכיו לרדת למגרש. המשחק הופ־ סק למספר דקות. אולם השחק־ נים לא נענו לדרישת מנהלם ו־ המשיכו לשחק :

את כדור העונשין בעט ביר־ ליין — 0:2 ואת צמד השערים הנוסף הבקיע ירון יהבי שנכנס לשחק לאחר ההפסקה.

2:00 ציפים באיצטדיון ר"ג, בעתודה שחקו : אנטמן (לפנר), ש. מנחם, עמר, ניר אלון, שלו (אחיין), סאבו (כהנר), גולדברג, אלון נתן, דריקס, ליין ועקנין (יהבי).

מיניעים — אירגנטינה 4:1 (1:1).

שערים למדיעים : אדיארד קו־ סיף (20) מרטין גלאיבה (51) מ־ מיום (61) ספרי כהן (89). השער הארגנטינה : גלין דמבו (עצמי — 30). הורחק : אלברטו ריסל (85) רוזנצל מרסל (אחרי שרוקת הס־ יום) מארגנטינה ולוינס סיפ (85) מכדיעים מדיעים זכתה במדלית האריד. שפט בייאן מקיגלי (סקוט־ לנד) לעיני 500 ציפים באיצטדיון רמת־גן.

ארה"ב — איטליה 0:3 (0:1)

שערים לארה"ב : אירי פישמן (81,65) אלן מדשטיין (29) שפט אלן פיקלהון לעיני 100 צופים בוינגר.

אנגליה — מכסיקו 1:2 (0:2)

שערים לבריטניה : דיוי נסבים (1) ג'יי קלי (9). השער למקסיקו : מזרדסי וורן (47) שפט : בארמל (שוויץ) באיצטדיון האוניברסיטה בתל־אביב.

ויליאמס: אם מכבי ת"א תסרב לשחררני – אתבע אותה לדין

מאת יעקב פתאל

במסיבת עתונאים אמר הכדורסלן כי קבוצתו לשעבר התחייבה לשחררו ● קבוצת הפועל ת"א, אליה רוצה וי־ יאמס להצטרף, תפעל לשנות את התק־ נון כדי להקל על האלופה לשחרר את השחקן שיצטרף לשורותיה לעונה אחת

„מכבי ת"א נסמר, כי הקבוצה תהיה מוכנה לבצע את העברה של וויליאמס בתנאי שהדבר לא ימנע ממנה לבצע העברה נוספת. כהקשר לכך מסר אברהם פלדה, מיזמקת המדיריכל של הפועל ת"א ויחבר הנהלת האיגוד, כי היא יפעל שבאגיד יתקבל תיקון בתקנון שהעברה של שחקן ש־ ישחק בחו"ל וישיב לקביעתו לא תילקח בחשבון לגבי שתי העבר־ רות המותרות.

„כל הפיכה שהוכנסה לפני כמה שנים בתקנון האיגוד, שלפיה שחקן ששיחק בחו"ל יוכל לחזור רק לבועתי אותה עונה, היתה ביומת הפיל ת"א. אז עזב באירי ליכוביץ את הפועל ת"א כדי לשחק בהולנד וכדי שלא יוכל לחזור לקבוצה אחרת. ביקשה הפועל ת"א להוסיף את הפיסקה הזו בתקנון...

„חתימת הבאתו של וילי־ יאמס לישראל מסר פלדה כי ה־ ט"ם כי היא השחקן המתאים ביותר כדי לקדם את הן בליגה כדי לזכות באליפות והן במשחקי גביע קי־ ראן". וויליאמס הוא השחקן החסר לקבוצה כדי שיוכל „לשחק לצידו של לאבין ניקה". וויליאמס חתם לפי שעה על חוזה שלפיו יופיע כקבוצה רק לעונה אחת.

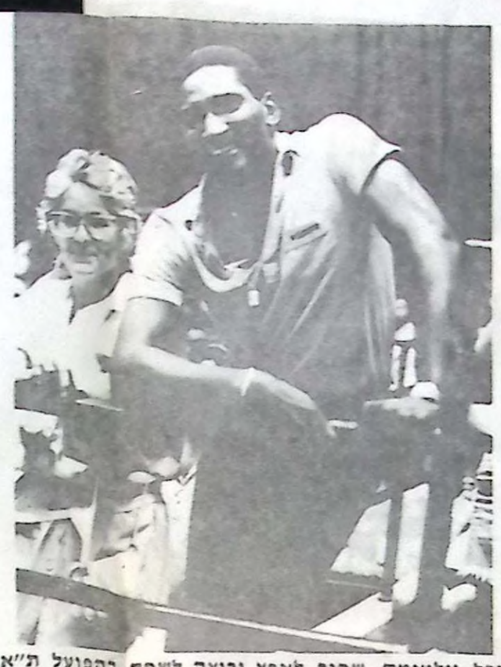
לשאלה מה היתה הסיבה ש־ הסכים וויליאמס לשחק בהפועל ת"א ענה : „אני מקצוען ולא משנה לי היכן אשחק, אבל כאשר אני משחק, אני דואג לתת את הכל שקבוצתי תצליח".

וויליאמס סיפר כי הוא דחה הצעה לשחק בליגת ה־נ.ב.איי בקבוצת הנמס התעדיף לכוא ל־ ישראל כי הוא אוהב את האווירה כאן, כן דחה וויליאמס הצעות לשחק בספרד. וויליאמס הוסיף כי הוא לא בא לקחת את מקומו של מרכז אלא בא כדי לעזור לו ומקווה שם יסתדרו ביחד. באשר לאפשרות לשחק כנבחרת הלאומית מתיתי ישחקן יהודי לכל דבר, אמר וויליאמס כי הוא מוכן לדבר על כך בביא העת.

וויליאמס עוב אמש את ישראל וישוב רק כסוף חודש אוגוסט כדי להתאמן ועד אז הוא מקווה שנציגי כאן יסדירו עבורו את כל הניירות כדי שיוכל לשחק ב־ת"א.

טיכים כולי רשמי של טכלת הנדסלית במעמדה ה־12 עם טיומי

1. ארה"ב	109	90	47
2. ישראל	62	67	05
	זיכ	נכפ	אירי
3. קנדה	12	15	24
4. ברזיל	10	11	11
5. ברזיניה	7	6	9
6. הולנד	7	5	1
7. מידיעים	6	12	10
8. אוסטרליה	6	5	8
9. צרפת	6	4	1
10. בקסיקו	1	3	12
11. שוויה	1	3	12
12. גרמניה	1	2	1
13. דנמרק	1	—	1
14. ארגנטינה	—	5	6
15. נבחרת מעורבת	—	1	3
16. אוסטריה	—	1	1
17. איטליה	—	1	—
—. פינלנד	—	1	—
19. הונג	—	—	1
—. סויוץ	—	1	—
—. בלגיה	—	1	—

ארל ווילאמס, שחזר לארץ ורוצה לשחק בהפועל ת"א היה אמש בידי־אליהו במשחק גמר המכביה בכדורסל.
צילום : אריה קנפר

כדורגלני העתודה זכו בזהב נגד הולנד (0:4)

מאת עמי רזניברג

נמחית העתודה של ישראל המשיכה בשרשרת הנשנה כי אשר הביסה במשחק הגמר את נבחרת הולנד 0:4 וזכתה ב־ מדלית הזהב.

אין ספק, כי העייפות הרבה של שחקני שתי הקבוצות שקיימו ש־ שה משחקים תוך שבעה ימים השפיעה על הרמה הכללית.

שחקני ישראל אמנם גילו ע־ דיפות משריוק הפתיחה אילם ה־ שער הראשון נפל רק בדקה ה־ 45. בדקה זו הגביה אלון נתן קרן מימין, נוצרה צירבוביה ו־ את הכדור לרשת.

במחצית השניה נחלשו הישר־ אלים, ההולנדים ניסו להשוות, אך חומר מחץ היה בעיכריהם.

בדקה ה־75 סערו הרוחות כי־ אשר השופט השוויצי באומן פסק כדור עונשין לזכות ישראל, ה־ הולנדים טענו לנכדל ברור, ב־ עקבות הויכוחים הורחק השוער ההולנדי שזרק את כספותיו לעבר השופט. הכנתל ההולנדי הורה ל־ חניכיו לרדת למגרש. המשחק הופ־ סק למספר דקות. אולם השחק־ נים לא נענו לדרישת מנהלם ו־ המשיכו לשחק :

את כדור העונשין בעט ביר־ ליין — 0:2 ואת צמד השערים הנוסף הבקיע ירון יהבי שנכנס לשחק לאחר ההפסקה.

2:00 ציפים באיצטדיון ר"ג, בעתודה שחקו : אנטמן (לפנר), ש. מנחם, עמר, ניר אלון, שלו (אחיין), סאבו (כהנר), גולדברג, אלון נתן, דריקס, ליין ועקנין (יהבי).

מיניעים — אירגנטינה 4:1 (1:1).

שערים למדיעים : אדיארד קו־ סיף (20) מרטין גלאיבה (51) מ־ מיום (61) ספרי כהן (89). השער הארגנטינה : גלין דמבו (עצמי — 30). הורחק : אלברטו ריסל (85) רוזנצל מרסל (אחרי שרוקת הס־ יום) מארגנטינה ולוינס סיפ (85) מכדיעים מדיעים זכתה במדלית האריד. שפט בייאן מקיגלי (סקוט־ לנד) לעיני 500 ציפים באיצטדיון רמת־גן.

אה"ב — איטליה 0:3 (0:1)

שערים לאה"ב : אירי פישמן (81,65) אלן מדשטיין (29) שפט אלן פיקלהון לעיני 100 צופים בוינגר.

אנגליה — מכסיקו 1:2 (0:2)

שערים לבריטניה : דיוי נסבים (1) ג'יי קלי (9). השער למקסיקו : מזרדסי וורן (47) שפט : בארמל (שוויץ) באיצטדיון האוניברסיטה בתל־אביב.

„קומדיה של טעויות" מנעה הגמר של הנשים בכדורסל

יעדת המשמעת של משחקי המכביה תאפשר הבוקר כי דדון באי התיציבות נבחרת ה־ נשים של ישראל בכדורסל ל־ משחק הגמר אמש נגד נבחרת ארה"ב.

יו"ר היועדה המארגנת מיכאל קיוקאזי דורש להרחיק את הנ־ שים מכל פעילות למשך שנה ולהחזיקן לצמיתות ממשחקי ה־ מכביה.

הקידמה של טעויות החלה של־ שים, כאשר נשתיים סיניור ו־ נשים בכדורסל, אך המארגנים גילו בתקנון שעיף הקובע, כי ד־ כות בכדורסל תיקבע אך ורק בכשחק גמר. לכן הוחלט שעל ב־ נות ישראל וארה"ב להתמודד שוב.

בתחילה נקבע, כי יהיה זה משחק מוקדם ביד אליהו לפני גמר הגברים, אך לאחר שנבחרת הגברים של קנדה (שזוכתה על ז־ מקום ה־3) נאמרה היתה לשחק בכפר המכביה, ציידה, יוחלט שהנשים ישחקו בכפר המכביה. נבות ישראל כחו והופיעו בכל קוף ונבות ארה"ב הגיעו לכפ־ המכביה, כשנודע לאמריקאיות ב־ מה מדובר לא נכנסו לאולם. ב־ אמרן כי אין להן כוונה לזכות במדליה ללא משחק, ויו"ר ועדת הכדורסל, יוסף ענבר, שנתבקש להתערב, כתב.

המשחק לא התקיים בין נשות ישראל וארה"ב. הישראליות הופיעו ביד־ אליהו והאמריקאיות באולם כפר־ המכביה ● הבוקר מתכנסת ועדת ה־ משמעת, מדלית הזהב נשארה מיותמת

בקר הציל חמישה כדורי סיום באינדיאנאפוליס

אלוף וימבלדון הרמני בוריס בקר בן ה־17 הצליח להציל חמי־ שה כדורי סיום במשחקו מול ה־ שודי מיכאל פרנציס, במאבק שנמשך שלוש שעות בטיניר ב־ אינדיאנאפוליס.

השודי נטל את המערכה ה־ ראשונה 4:6 והוליך 4:5 ו־0:40 במשחקו השמיני. אלם הרמני ה„קריר" הצליח להפוך את ה־ קערה על פיה, כשניצח במערכה השניה 7:6 (8:10 בשובר שוויון) וניצח בקלות בשלישית 6:2.

טניסאי השולחן של ישראל נטלו את כל מדליות הזהב

טניסאי השולחן של ישראל נשלו את כל המדליות הזהב בי טורניר המכביה שהסתיים ב־ בית הלוחם בת"א לעיני כ־ 500 צופים.

במוקד הערב עמד גמר הגב־ רים שהתעלה לרמה גבוהה ביותר ובו הצליח דרור פולק אלוף ה־ מכביה ה־11 להגן על תוארו ב־ גוברו על אלוף ישראל יוסי בוגן 12:13 ולבסוף שבר את בוגן 15:21 תוך הסגנת משחק מצויין.

פולק ניצח במערכה הראשונה 15:2, במערכה השניה הוביל בו־ גן בבוטחה 13:19. פולק והישוה ל־19:19 אך הסיום היה כולו של בוגן 19:21.

במערכה השלישית הוביל בוגן עד שפולק עלה ליתרון ראשון

אתמול במכביה

● **טניס :**

זוגות נשים — גמר

הצמד האמריקאי טל וריס זכו במדלית־הזהב לאחר נצחון בגמר על האמריקאיות גולדר וקלרמן. ה־ משחק הוספק כבר כמערכה ה־ ראשונה במצב של 0:5 לטל ולריס בגלל פציעתה של גולדר.

גמר התנחומים — גברים

אילן טיני ניצח בגמר התנחומים את ההיאי ממקסיקו 6:7, 6:1, 6:1.

גמר זוגות מעורבים — נעים

רביב וידנפלד, — זהבית גל־ און — נגקין, פרלמן (מודיעים) 1:6, 4:6.

גמר זוגות מעורבים

קמיסר/ריס (ארה"ב) — סקוט/ של (ארה"ב) 3:6, 6:1, 3:6.

ריס מארה"ב — אלופת השנים

רוני ריס מארה"ב זכתה במ־ דלית הזהב בשנים לאחר שבגרה במשחק הגמר על בת־ארצה ימי גולדר 1:6, 2:6. גולדר, שנפצעה במשחק בוקדם בזוגות, לא היתה יריבה לריס.

אוסטרליה — אלופת הקיבים

בתחרות אוסטרליה נטלה את ה־ זהב בקריקט לאחר נצחון של כריזניה במשחק הגמר.

כמבל ומולטס —

„המיוחדים" במקוש

אלוף וימבלדון בוריס בקר מ־ דורג עשירי, לפי נתוני המחשב העולמי (איי.טי.פי.), בעוד שקורין קארן ה„פינליסט" בוימבלדון מ־ דורג חמישי אחרי ג'ין מקנרו, איוואן לנדל, מאטס וילאנדר ו־ ג'ימי קונורס. אהרון קריקסטין מדורג במקום ה־20 ואליוט טל־ צר במקום ה־12.

מה גודל כיד־נאני פינלנד

גדול מטלי הכידון של פינלנד בכל הזמנים מאטי וארבינן מת בהלסינקי בגיל 76.

מאמני ערב ילמדו בבראזיל

מאת ש. פלברט

בראזיל הפכה מקור נהירה לכאמנים צעירים מתשע מדינות ערב, שיבואו ב־23 בחודש ללמוד את „תורת הכדורגל".

לראשונה בתולדות היחסים בין בראזיל וארצות ערב בתחום הכדורגל, עומדים לבוא לבראזיל מאמנים צעירים כדי לשמוע ולחדש בעצמם את הכדורגל ב„ארץ האמנו" נות".

דובר פיס"א מסר, כי 60 המאמנים ישתלבו בתוך המועדונים הברזילאים ויעקבו אחריהם במשחקי הליגות

מפגינים נגד באד שיבשו שידור טלויזיה

זולה באד ילידת דרום־אפריקה ואזרחית בריטית ניצחה בקלות בריצת חמייל באדינבורו, למרות התקרית הקלה שהיתה בעת הריצה. מחוץ למס־ לול היתה הפרעה קלה, בגלל אדם אחד שנשא כרזה בה נאמר „אדינבורו נגד האפרטהייד".

באד עברה את החמייל ב־4:23.14 דקות לפני הסובייטית אירינה ניקיטינה 4:27.97 ד' (בצילום).

שלח לחייל שלך ספר
ספרית דבר
מספרית דבר

להיט המכביה – הקט־רגל האליל: פביו וסרשטיין

מאת ניסן פרימכו

בדרום־אפריקה ידעים, כי בו־ אזיל תארגנטה נבקשת סוגרים את חובסת. גם ציפי תי מכבייה ידעו, אולם האינציבי־ טה קטנה לקרוס. חיבר באלפים נרחבי בפנים יפוד קרוב לאדם מוסכלים בשאיר בחיק. הצלנו דרך החולנית ונשבר את חוק הקרנבל. הם ידעי לפת באי.

קט רגל — לדוס. הבראזיל־ אים — אשפים, שאבי יפרי־ ציי — אלוף, קובלו אותו כמו את מיכי בינקיבץ בית־ אלוהי, ילד יפה בן 17, מולנר תנציקי אשפים בזכות עצמם. כמו מלך, שני אחוז, פרינץ תקציקי אשפים בזכות עצמם. תחשבו על שלושה אלי אדיגה כדחקים ביחד.

חצי שעה לפני הפתיחה נב־ נם הקרנבל לקצב. ישראל 1:6 נגד מכסיקו) פינתה את ה־ פאיקט. מחנה הסמבה התרי־ פים בבתוב־ירוק מול המחנה הלאומי בכחול־לבן. כששחי קנים עלו לבגרים, היל כבר כו לם אחזי אקסטזה. לקהל ה־ ישראלי שהחל לעדד ב־0:3, היה הרבה מה ללבד. השופט יצחק אדיני סרק לפתיחה, ר־ מאביו יסרשטיין ידע בדיוק מה צריך לעשות, דקה 4 : להט־ שלו, הגנת ארגנטינה נפלה ב־ פח. ר 0:1 לבראזיל. בראזיל שיחקה למען ה„שאר" שהקהל יהנה, מאביו אהב להיות ה־ כיכב. שיגע ותיעתע, והארגנ־ טינים עשו הכל כדי לעצור או־ תו. דרסו, בעטו, הפילו, אבל הוא נשכב רגע כדי לשמע את ה„אה..." של הקהל וקם כמו חתול. דקה 8 : התור של האח השני, סרגיו, בעיטת פגז ר־ 0:2. דקה 12: התור של האח השלישי, הנריקו, תרגיל מש־ פתיי ר 0:3.

שכחנו שהיה גם שחקן שדה רביעי, איק בימי. שחקן נפ־ מה. תחנה אחרונה, בדקה ה־ 16 נתנו לו את הכבוד לחבר קלן 0:4. לפני ההפסקה עוד הספיק סריגיה ל־0:5. כל הת־ קפה סיכה. אבל בראזיל אין אפס. רק השוער פריגיו מעד ליד נשאר על 0:5. לא פפג את שמר במהלך המליפות. תמלוזיאל לא הייתה שם. למה

ספורטאים ערבים יכולים להשתתף במשחקי המכביה

בתגובה לדברי ח"כ מוחמד פיעדי בדבר אי־השתתפות ספורטאים ערבים במכביה, מבקש דובר המכביה להבהיר :

במכביה ה־12 נטלה חלק בתחרויות האתלטיות אסמל עבדאללה, שהשתתפה בריצת 3000 מטר.

גם במכביות קודמות השתתפו ספורטאים ערבים במש־ חקים בנבחרות הישראליות השונות, ומרים־המשקולות מעכו, עדנן חדדוג, אף החזיק בשיאי המכביה.

המכביה פתוחה להשתתפות ספורטאים ערבים בכל זד נבחרות הישראליות אם כשוריהם הספורטיביים הנקבעים ע"י המאמנים הלאומיים אכן עונים על הדרישות של ייצוג בתחרויות בינלאומיות.

הבלגים דוברים עברית שוטפת

במשלחת הבלגית רבים מ־ דברים עברית. כשאתה עובר ליד חדרי הספורטאים הבל־ גיים נדמה לך שאלה חברי

פביו וסרשטיין — „האליל" של בראזיל

סופטבול — בכלל לא משחק רק מחפש בדואים אחרי התחרויות

חשם סיפמביל עדשה רושם של משחק רב, מדיבר במש־ חק תחנות דומה לבייסבול, אך הכדור ניגדל אנרוח ולא קשיות במיוחד. אבל הכדור ה־ מעצ כמה אנשים במהלך המכביה.

במשחק בין ישראל לקנדה, השם אחד השחקנים הישר־ אלים את הכדור ליציע, הכ־ דור עמד לפניע בפניר של צופה, אך היא הצליחה באני־ מציקט מהר להסתיר את פ־ ניה בידיה, הכדור פגע בעוצ־ מה בפרק היד, הצופה זעקה מכאב, התובע שלח אותה ל־ בית־חולים בחשד לשבר.

שחקן אחר חטף נדור ב־ רכבי נצח ארצו בקליפון חו־ שים. כולם היו משופנעים ש־ המחיר עדמה הצנח, אך כש־ לא קם מיהדי לספל בי ורק אחרי דקות אחדות התאושש. מיפעבל ? בחור מסיכן.

מבקשים דירה?

דבר מודיע על מדור חדש בעתון, שיפרסם מדי יום הודעות של אנשים המבקשים דירה להשכרה או לקנייה.
המדור יופיע החל מיום ראשון הקרוב.
הודעות יתקבלו במערכת „דבר", רח' אבן גבירול 29, תל־אביב, טל. 03-298111, בין השעות 9:00 ל־14:00.

קטעי עתונות
The Jerusalem Post
25 -07- 1985

12th maccabiah המכביה
ישראל תשנ"ה כ"ו בתמוז-ד' באב 25.7.85 israel

Reis's great triple

By JACK LEON
Post Sports Reporter

RAMAT HASHARON. – University of Miami sophomore Ronni Reis, 19, yesterday completed a rare triple triumph within the space of 11 hours at the Maccabiah tennis championships here, winning the women's doubles in the morning, the singles in the afternoon and the mixed doubles last night. All three finals were contested by American players only. Reis, seeded third in the singles, thus repeated the feat of South African Ilana Kloss, who scored a similar triple success at the Ninth Games of 1973.

The trim brunette beat top-seeded Jamie Golder 6-1, 6-2 in the singles. In the doubles, she and Eileen Tell were leading Golder and Danielle Klurman 5-0 in the first set, when Golder retired with a foot injury, but she seemed to move fairly freely in the subsequent singles. Reis completed a memorable day at the Israel Tennis Centre courts by taking the mixed with Jonathan Kamisar. They beat Larry Scott and Tell 6-3, 4-6, 6-3.

Left-hander Reis, who plays No. 1 racket on the strong University of Miami college tennis team, only took up tennis seriously two years ago. By last summer she had climbed to 140th in the Women's Tennis Association world singles rankings, by virtue of winning one 10,000-dollar WTA tournament in the U.S. and finishing as runner-up in two more. Since then, with limited competition, she has dropped to around 200 on the computer, while climbing to 80th in doubles after a series of useful results.

Reis has a two-fisted backhand a la Chris Evert-Lloyd and she possesses a wide variety of ground strokes. However, unlike the great American player, she likes to come up to the net at every opportunity and has a venemous twist serve, which is hard for right-handed opponents to answer. Ronni showed all these shots to good effect in her hour-long final against Golder, 23, who also hails from Miami and is now competing full-time on the WTA circuit. Golder is currently 106th in the world singles rankings.

Nadine Levy (U.S.) won the women's over 35 final against Bethlehem (Modi'im) 6-2, 7-5.

There were successes for home players in both plate events, with Eilon Sinai and Dalia Coriat winning their respective finals.

Israel's highly-promising Zehavit Galon, 14, yesterday achieved in the under-15 junior championships what Reis had done in the women's open, capturing three gold medals. Galon, a product of the ITC here, beat Laresa Perlman of Modi'im 6-2, 4-6, 6-4 in the singles final, and won the girls' and mixed doubles with fellow-Israelis Osnat Rajnan and Raviv Weidenfeld respectively. In the boys' singles final, Modi'im youngster David Nainkim defeated Weidenfeld 6-2, 4-6, 6-4.

Kabinoff meets the challenge head on

By STEVE LEIBOWITZ

SPORTEK. – The difference came down to one swing of the bat. Neil Kabinoff's three-run homer in the third inning provided all the scoring. And duly, gave the United States a 3-0 victory over Canada and the gold medal in softball.

It could not have been closer. This was the third meeting between the two teams, each having previously won once by just a one-run margin. For the third time U.S. Dave Blackburn and Canadian Mark Bendahan pitched superbly in the series of low-scoring pitchers duels. In the third and final match-up both showed signs of tiring and were being hit harder than in the first games.

The winning hit was surrounded by controversy, and no small amount of irony. With a runner on second and two men out, Bendahan decided to intentionally walk the top U.S. batter Marty Rubinoff.

That brought Kabinoff up. He met the occasion head on, striking a long, low line-drive which cleared the left field wall within centimetres of the foul pole. The Canadians thought the ball was a foul but the umpire called it fair and the U.S. had a commanding lead.

HEADING HOME – The U.S. en route to their triumph over Canada in yesterday's softball final at Sportek. (Guthmann)

The protests at the call were at first furious but they soon petered out as the Canadians, despite their disappointment, eventually accepted the umpire's ruling graciously.

Asked about the homerun pitch Kabinoff said simply: "It was fat. It came straight in and I hit it straight out."

The U.S. team is probably the best Jewish softball squad ever assembled. They were sponsored by the B'nai Brith which budgeted $60,000 for their training and preparation. The team is coached by Larry Shane who coaches baseball at Villanova University and is justly considered one of the top college baseball mentors in the East.

Top players Marty Rubinoff and Blackburn played for the 1982 World Champions, the Camarillo Kings from Southern California. The Kings disbanded in '84 and Blackburn now hurls for another leading California team and was named to the all-star team of the Pacific coast. Rubinoff has recently been out of softball recovering from surgery on both knees. He got back in shape to be ready for the Games.

Neil Kabinoff, the star of the last game, is an impressive all-around athlete who starred in school football, wrestling and baseball in New York. In college he was named to the all-America Junior college team. In his best season he batted .438 and led the league in homeruns and RBIs.

Both the U.S. and Canadian teams are leaving all the equipment which they brought with them in Israel for the use of the National Softball League.

Pre-lunch massacre

By DAVID LANDAU

PETAH TIKVA. – Thirty-seven minutes. That was all it needed yesterday for Australia's two outstanding batsmen, Julian Wiener and Ian Green, to overhaul Britain's paltry total of 53 runs and clinch a well-deserved, never-in-doubt, gold medal for Australia in their cricket final here.

The whole thing was over before lunch. But spectators, disappointed by the brevity of the game, were compensated by the glorious spectacle of Wiener (26 n.o.) and Green (29 n.o.) in full flow, both of them cutting, driving and sweeping lustily in a sustained surge of scintillating stroke-play.

British skipper Dennis David set a hostile field, reckoning rightly that with Australia chasing a mere half-century plus, his only hope was to go for the jugular.

With a lot of luck, and better fielding, Britain might yet have made a game of it, as Israel did in similar adverse circumstances last Friday. They dislodged Australian opener, Alan Faigen, with nothing on the board. But at 17, Wiener was dropped in the gully off a vicious drive – the ball smacked into fieldsman Martin Shultz's ribs – and soon after an easier chance was fumbled by Colin Walters at deep point. Wiener set the pattern with the score at 1, lofting a fine six over mid-on, and Green followed with a flurry of cuts and sweeps.

How different was the scene just an hour earlier, with the British batsmen struggling desperately, and vainly, to stay in and make runs. Once again, as in the two teams' first game last week, tight bowling and shrewd field-placing by captain Wiener smothered the British players' spirit. Medium-pace bowler Adam Burstin did most of the fatal damage this time, scything through the British batting order to end the innings with five wickets for 11 runs.

After the match, Wiener was full of praise for the competitive and enjoyable atmosphere of the tournament, and for the "terrific team spirit" of his own men.

At 29, Wiener's Test career for Australia (ten caps, highest score 92 against Pakistan) is probably over. But he still opens for Victoria, and his captaining of the Australian team to its first-ever Macabbiah gold will further enhance the pride of the Jewish community down under in this superb sportsman.

In Tuesday's play off for the bronze medal, Modi'im's Graeme Katz came within a whisker of becoming the only batsman to make a century during the tournament. Although he was bowled out for 99 in the last over his 122-run 6th wicket partnership, compiled in only 87 minutes, with his skipper Willy Kirsh (64) after the score had been 49-5 gave Modi'im more than room to spare for a comfortable victory over Israel by 48 runs.

SCORES: Modi'im 214-8 in 50 overs (Aaron Meyer 3-43); Israel 166-6 (Isaac Solomon 60 not out, Dov Moss 54).

Badminton finale

ASHDOD. – Scandinavian players took the top honours at the Maccabiah badminton championships, with Denmark's Kim Levin and Liz Aronson of Sweden winning their respective single titles in the eight-nation tournament.

Levin, a Danish top-tenner, outplayed America's David Levin to the tune of 15-0, 15-3 in a disappointingly one-sided men's final. But title-holder Aronson was really extended, before beating French triple champion Anne Meriano 11-8, 11-7 in the women's final.

In an "all-brothers" men's double final, David and Stuart Spurling from Britain came through 15-9, 18-7 against Americans David and Paul Rubin. England's Debbie Freeman and Sarah Shulton won the women's doubles, defeating Aronson and Regina Rubin (sister of David and Paul) 15-9, 15-9.

The tournament ended on a high note, with a scintillating mixed doubles final, in which Americans Dave Metz and Regina Rubin edged Stuart Spurling and Shulton 15-10, 10-15, 15-8.

The sports pages are edited by Philip Gillon and Yaron Kenan.

American baseball

AMERICAN LEAGUE

TUESDAY'S GAMES: Toronto 4, Seattle 2; Boston 3, Oakland 2; Chicago 5, Detroit 3; California 2, Milwaukee 0; Texas 8, Cleveland 4; Kansas City 5, New York 2; Minnesota 5, Baltimore 2.

NATIONAL LEAGUE

TUESDAY'S GAMES: St. Louis 6, San Francisco 3; Montreal 4, Atlanta 2; Cincinnati 4, New York 0; Philadelphia 12, Houston 6; Chicago 8, San Diego 1; Los Angeles 6, Pittsburgh 0.

Australia are surprise pack in bridge

Post Sports Reporter

TEL AVIV. – Australia swept to a gold medal in the bridge championships here yesterday, trouncing Holland by 138 to 98 International Match Points.

The Australian team – George Jenner, captain; Jim Borin, Norma Borin, Robert Evans, Robert Richman, Carol Rothfeld and Jessel Rothfeld, had finished only third in the qualifying round-robin. But they gained the coveted title – won by the U.S. in 1981 – by beating Argentina in the semi-final and the silver-medalist Dutch in yesterday's final match.

Britain, favourites for the gold, had to settle for the bronze medal. In yesterday's playoff for third and fourth places, the British team – led by veteran internationalists Rose and Shenkin – scored a convincing victory 164–112 IMP victory over the Argentine squad which had been the surprise of the tournament. The British had lost to the upstart Dutch, 119–77, in Tuesday's semi-final.

Israel, who fielded a different squad from that which finished second in the recent European championship, finished in a disappointing tie for fifth and sixth place, with Sweden.

Round-robin standings: 1. Britain, 177; 2. Argentina, 169; 3. Australia, 159; 4. Holland, 150.5; 5-6. Israel and Sweden, 143; 7. Modi'im, 133; 8. Mexico, 132.5; 9. Brazil; 10. Chile.

Modi'im tops in squash

By JACK LEON

RAMAT GAN. – Modi'im emerged with a clutch of medals when the 20-nation Maccabiah squash championships ended yesterday at the Kfar Hamaccabiah Club courts here.

In the 64-draw men's open, Modi'im made a clean sweep of the top honours, with top-seeded Dennis Kampel beating No. 2 Mark Kaplan 3-0 in the final.

No. 1 seed Debbie Majteles of Australia retained her women's open crown, defeating fourth-seeded American Marian Greenberg 3-0 in the final of the 32-draw. Modi'im's Elaine Smaller collected the bronze.

Modi'im grabbed the gold in the men's team championship, clinching the title by beating the U.S. in the needle match of the 12-nation round-robin. Canada took third place, ahead of Britain.

In the women's team event, contested by seven countries, Australia won the gold, Modi'im the silver and Israel the bronze.

Bransky upset

Post Sports Reporter

RAMAT GAN. – Israel again took three of the four gold medals at stake as the lawn bowls competition wound up at the Ramat Gan bowling club yesterday afternoon. But the surprise came from a Canadian bowler who ousted the hot favourite for the prestigious men's singles title, Cecil Bransky, and then he had to rest content with only a silver himself.

With a marvellous performance in the morning semifinals, Canadian Charles Hall outplayed Bransky 21-14, only to go down in the final to gold medallist Dennis Goldberg of Modi'im, who won 21-13.

Bransky won the bronze, defeating Canada's Maurice Negin 21-8. The women's singles gold went to Helen Gordon who defeated another Israeli, Miriam Jankelowitz 21-13.

The bronze was won by Ethel Lifschitz who beat Nina Koval 21-16 in an all-Canadaian affair.

RINKS RESULTS – Women's final: Israel (Mollie Skudowitz) beat Modi'im (Eanyse Arenband) 17-16.

Bronze play-off: Australia (Jill Diamond) beat Modi'im (Judy Armist) 25-19.

DELIVERY PAR EXCELLENCE – Women's singles champion Helen Gordon of Israel (Guthmann)

Men's final: Israel (Okkie Rabinowitz) beat Modi'im (Richard Kahn) 19-17.

Bronze play-off: Israel (Sam Skudowitz) beat Australia (Bill Berns) 19-18

Israel takes the gold

Israel have taken the gold medal in volleyball after they defeated Brazil 15–5, 15–6, 15–3 in the final in the Goldberg Sports Hall in Jerusalem. The U.S. got the bronze, vanquishing Argentina 15–11, 15–9, 16–14.

In the women's, the U.S. team had to fight hard to win the gold medal by overcoming Brazil 15-1, 15-9, 11-15, 15-12. Argentina picked up the bronze medal with ease, whipping Australia 15-6, 15-3, 15-0.

קטעי עתונות
חדשות
25 -07- 1985

"אין משחק, אותנו לא יזרקו לכלבים"

נבחרת הנשים של ישראל בכדורסל, החרימה אתמול את משחק הגמר מול ארה"ב. הרקע: העברת ההתמודדות מיד־אליהו לכפר המכביה, חמש שעות לפני השריקה לפתיחה

יעקב ז'לזו

נבחרת הנשים של ישראל בכדורסל לא התייצבה אתמול למשחק הגמר מול ארה"ב. המשחק הועבר לכפר המכביה חמש שעות לפני ששתי הנבחרות היו אמורות להופיע ביד אליהו, במשחק המוקדם לגמר הגברים.

הטענה הראשית של בנות ישראל – עושים מהן צחוק. למעשה, נערך המשחק הקובע בין שתי הנבחרות כבר ביום שני. ישראל היתה אמורה לקבל את מדליית הזהב, אך הוועדה המארגנת של המכביה סברה אחרת וקבעה משחק שלישי ומכריע. למה? – לענת דרייגור יש הסבר משלה: "האמריקאים עשו פיפס קטן והוועדה המארגנת נכנעה להם".

יושב ראש הוועדה, מייקל קווהאזי, טוען שהפרש הנקודות בין ישראל וארה"ב היה כה מזערי, שנדרש משחק מכריע. בנוסף לכך, משקיף פיב"א קבע שתקנון המשחקים לא היה נכון.

14 שחקניות הסגל הישראלי התייצבו אתמול ליד היכל הספורט של יד אליהו ושפכו את טענותיהן בצרורות. ענת דרייגור: "עשר שנים אני אוכלת לוקשים בנבחרת, הגענו עד לשפל המדרגה, הגיע הזמן לומר לא". אורית ליטאני: "אין משחק, הגיע הזמן שיבינו שאותנו לא יכולים לזרוק לכלבים".

מנהל הנבחרת, יוסי וולך, תמך בצעד של הבנות: "השקענו במחנות אימון הון עתק. הגענו לרמה אירופית סבירה ועכשיו זרקו אותנו לכפר המכביה כדי שיראו אותנו בריוק עשרה וחצי צופים".

הבנות לא נעתרו לתחנוני אנשי הוועדה המארגנת, ולבקשתו של המנהל וולך להתייצב למשחק. הן העדיפו להפגין נוכחות בהיכל הספורט.

ענת דרייגור סיכמה את ההרגשה הכללית: "אנחנו כבר אלופות. המשחק הזה היה מיותר מלכתחילה, אבל החלטנו להופיע כדי להוכיח מי טוב יותר. אחרי ששינו את מקום המשחק, נשברנו נפשית, אנחנו לא מסוגלות לשחק כרגע".

והן לא שיחקו.

משקיף פיב"א: דו"ח חריף על ישראל – בדרך

יעקב ז'לזו

"אי הופעתן של כדורסלניות ישראל – אחד הדברים החמורים והמבישים ביותר שראיתי". הדובר – מייקל קווהאזי, יו"ר הוועדה המארגנת של המכביה.

קווהאזי ושותפיו בוועדה רואים בחומרה רבה את הצעד של נבחרת ישראל. היום, בשעה 9 בבוקר, תתכנס ועדת המשמעת של מטה המכביה לדון במקרה. אחת ההצעות שתונח על שולחנה: הרחקת כל שחקניות הנבחרת ממשחקי המכביה בעתיד וממשחקי הליגה.

משקיף פיב"א, ברנאר לז'אר, הביטיח לשגר דו"ח חריף על הכדורסל הישראלי. גם הוא לא פירגן לבנות נבחרת ישראל: "אני המום, בכל הקריירה שלי לא נתקלתי במשהו דומה לזה".

יו"ר הוועדה המארגנת של ענף הכדורסל, אמנון אבידן, טוען שההחלטה לתת לבנות לשחק ביד־אליהו היוותה מעין צ'ופר. ועדת הכדורסל תמכה ברעיון לתת לבנות לשחק שם במשחק המוקדם.

כן, אבל מישהו שכח כנראה שבתכנית המשחקים המקורית נאמר בפירוש שיתקיים משחק מוקדם על מקומות 3–4 בין הגברים. נציגי בריזיל וקנדה איימו לעזוב את הארץ אם לא יותר להם להופיע ביד־אליהו כמתוכנן. אתמול, בשעה 7 בבוקר, התכנסו נציגי המשלחות ומייקל קווהאזי הכריע בעד קיום גמר הנשים בכפר־המכביה.

אגב, האמריקאיות סירבו אתמול לעלות לפרקט ולקבל את מדליית הזהב ללא משחק. לא רק סירבו, גם בכו.

טבלת המדליות – סיכום

מדינה	זהב	כסף	ארד	סה"כ
1. ארה"ב	109	90	47	246
2. ישראל	62	67	115	244
3. קנדה	12	15	24	51
4. ברזיל	10	11	11	32
5. בריטניה	7	6	9	22
6. הולנד	7	5	1	13
7. מוריעים	6	12	10	28
8. אוסטרליה	6	5	8	19
9. צרפת	6	4	1	11
10. מכסיקו	1	3	12	16
11. שבדיה	1	2	2	5
12. גרמניה	1	2	1	4
13. דנמרק	1	—	1	2
14. ארגנטינה	—	5	6	11
15. אוסטריה	—	1	1	2
16. איטליה	—	1	—	1
— פינלנד	—	1	—	1
18. הונגריה	—	—	1	1
— שווייץ	—	—	1	1
— בלגיה	—	—	1	1

רפי גינת, תלמד

אתמול, בהיכל הספורט, אפשר היה לשמוע קריינות מעולם אחר. דייב זינקוף, הידוע בכינויו זינק, הוא באמת משהו מיוחד. במשך השנה הוא נוהג להכריז על ד"ר ג'יי ומוזס מלון, אתמול זה היה דורון ג'מצ'י ועופר פליישר. אבל מה זה משנה, ההרגשה היא כמו בספקטרום של פילדלפיה. אני לא יודע אם רפי גינת היה אתמול בהיכל, אם לא – בדאי שיבקש את סרט ההקלטה, יש בהחלט מה ללמוד (בתב: יוסי לוין, צילום: גדי דגון)

הכותל, שמעון פרס, הורדת הדגל – ושלום על ישראל

טקס הסיום יהיה בבריכת השולטן בירושלים

יעקב ז'לזו

הערב, 8 וחצי, בבריכת השולטן. ארבעת אלפים ספורטאים ועוד כמספר הזה צופים, יגידו שלום למכביה ה־12. עשרה ימים של תחרויות ספורט, טיולים, בילויים ומה לא – יסתיימו. ככה זה. לכל דבר יפה יש סוף.

גם אם קיים ויכוח באשר לאיכויות הספורטיבית של המכביה. אין ספק שזה היה אירוע מוצלח ומהנה. הטקס הערב, מבטיח להיות תרועת סיום להצלחה הזאת.

הספורטאים יגיעו לבריכת השולטן לאחר יום שלם בירושלים. משלחות קנדה, אוסטרליה, זאיר וארה"ב, יטעו במהלך היום יער ליד כפר מודיעים, שבו יוקם בעתיד מרכז ספורטיבי חדש שישמש את באי המכביות הבאות. בירושלים עצמה יטיילו הספורטאים בעיר העתיקה ויבקרו בכותל המערבי כמובן. שישים דקות כמעט אחרונות של מוטיבים יהודיים. אולי זה יזיז למישהו משהו...

החלק הטקסי יכלול: הורדת דגל המכביה, משמר שיורכב מבנות חללי מינכן ונאומים קצרים מפי ראש־הממשלה, ראש עיריית ירושלים ויו"ר מכבי העולמי. מרבית המשלחות יעזבו את ישראל שעות ספורות לאחר הטקס.

הספורטאים יגיעו לירושלים מכפרי האכסון ויעזבו לפי סדר מסוים. אגף הלוגיסטיקה של מחלקת התחבורה נערך לקראת הסעת הספורטאים באמצעות מאות אוטובוסים. גם בנמל התעופה לא יהיה משעמם. במרוצת הלילה ישהו שם אלפי ספורטאים.

ארל: שלום, להתראות ב־24 באוגוסט

אחרי יומיים של סירורים, עוזב הבוקר ארל וויליאמס את ישראל. ארל יוצא לניו־יורק ומשם הוא ימשיך למחנה קיץ ברטרויט בו הוא מועסק. אתמול אמר הכדורסלן כי יחזור לארץ רק ב־24 באוגוסט.

הפועל ת"א לעומת זאת, מבקשת להקדים את חזרתו כמה שרק אפשר. שיחה נוספת בין השחקן לבין אברהם פלדה, התקיימה בשעות הלילה המאוחרות של אתמול.

אתמול גם נמשכו המאמצים להשגת השחרור של ארל ממכביי. בנושא זה נשמע וויליאמס בטוח לגמרי: "מאה אחוז שאקבל את השחרור, את המו"מ ינהל מעתה העורך דין שלי, דור אלדור. ועד יום שישי אני מקווה לקבל את התשובה הסופית". יוסי לוין

קטעי עתונות
חדשות
25 -07- 1985

הזנברג שווה כסף...

5 שניות לסיום המשחק בין ארה"ב לישראל. התוצאה: 95־94 לארה"ב. ארי רוזנברג מישראל בדרכו לסל. הוא לבד. סל שלו ויש לנו זהב. אבל לא. ארי מחטיא. שריקה לסיום — ארי וישראל שווים רק כסף. האמריקאים זהב. אבל מדליית זהב נוספת היינו מעניקים לדייב זינקוף (זינק) הכרוז היהודי אמריקאי שאתמול הסביר בקולו הנפלא מדוע הוא הכרוז של פילדלפיה 76 כבר 50 שנה... THANK YOU ZINK

(יוסי לוין – עמ' 28)

הספסל האמריקאי צוהל. יש להם סיבה טובה. (צילום: גדי דגון)

קטעי עתונות
הרשות
25 -07- 1985

כדורסל

אוי, רוזנברג, רוזנברג

ארה"ב היתה בדרך לנצחון קל כשרורון ג'מצ'י סוף סוף התעורר. אחרי שבע נקודות שלו בשתי התקפות, היה צריך ארי רוזנברג רק לקלוע בצעד וחצי כדי לקחת את הזהב. רוזנברג פיספס.

יוסי לוין

זה היה גמר מהסוג שאנחנו אוהבים לראות. דקה לסיום. הנבחרת האמריקאית מוליכה ב-8 נקודות — 95—87. כולם כבר הפסיקו לחשוב על נצחון ישראלי. חוץ מדורון ג'מצ'י. במהלך המשחק הוא היה מתחת ליכולתו האמיתית. עכשיו הוא מתחיל לעבוד.

55 שניות מהסיום דורון קולע סל של שלוש נקודות. 95—90 לארה"ב. עוברות עוד שבע שניות ועוד סל של דורון שוב של שלוש נקודות 95—93. והפעם גם נשמעת שריקת השופטים לעבירה. דורון קולע גם את העונשין, צובר ארבע נקודות בהתקפה אחת והאמריקאים מובילים רק בנקודה אחת.

האמריקאים מנסים למשוך זמן. אבל 14 שניות מצליחים הישראלים לחטוף. יש נצחון? ערי גורדון מתקדם, ומעביר לארי רוזנברג.

חמש שניות לסיום. ארי רוזנברג עולה לצעד וחצי, הכדור מתגלגל על החישוק ויוצא החוצה. הפסרנו את המשחק, נבחרת ארה"ב היא אלופת המכביה בכדורסל.

המשחק עצמו? לא מי יודע מה. מה שכן היה טוב זה משחק ההגנה של האמריקאים. המאמן האמריקאי, גארי גימבלסטאב, הכין טוב טוב את השיעורים. איזה שמירה שהוא הכין לג'מצ'י! את אלברט מאסקטל דורון יזכור הרבה זמן. הוא ממש לא נתן לו לזוז. ג'מצ'י קלע את הסל הראשון שלו רק בדקה ה-21!

שחקן נוסף שבלט אצל האמריקאים היה אד זוקר שקלע 30 נקודות. המשחק האמריקאי היה מבוסס כולו על הכנסת כדורים פנימה. רוב הזמן זה עבד.

בנבחרת ישראל אפשר לציין את פליישר, שטינהואר ואמסלם. גם הם רק בדקות מעטות.

וויליאמס חגג עם... אוהדי מכבי

ארל וויליאמס. בקושי נמצא בארץ יומיים אבל את היכל הספורט הוא לא מחמיץ. מבט אחד על הפראקט בידאליהו והזכרונות ממכבי תל־אביב מציפים אותו. זו כנראה גם אחת הסיבות שהמשחק בין ארה"ב וישראל לא כל־כך הזיז לו.

נראה לי שוויליאמס התרגש יותר מעשרות הילדים שעמדו אצלו בתור לקחת חתימה. במחצית חגג ויליאמס דווקא עם אוהדי... מכבי. האפסנאי של הקבוצה, אמנון נתנאל, זכה לקבל ממנו חיבוק נרגש.

בסיום המשחק אמר לי ויליאמס: "נהניתי מאוד, הגיע לנבחרת ישראל לנצח וחבל שהם לא עשו את זה". ארל זורק קרדיט לג'מצ'י: "הוא זורק מצוין, אבל אם אשחק נגדו הוא לא יהווה בעיה עבורי. יהיו אחרים שיצטרכו לעשות מולו את העבודה. אסור לשכוח שלמכבי תל־אביב יש גם את מיקי ברקוביץ".

יעקב ז'לזו

אלברט מאסקטל (5) ודורון ג'מצ'י: האמריקאי הציג אתמול — כך שומרים על ג'מצ'י (גדי דגון)

גרשון: לא הגיע לנו לקלוע את הסל הזה

יוסי לוין

גמר המכביה הסתיים. בשני צידי המגרש הקבוצות מחובקות. כן גם בצד שלנו. כל הספסל רץ לארי רוזנברג ומנחם אותו. בראשם המאמן פיני גרשון. את האכזבה ניתן לראות בפנים של כולם.

בצד האמריקאי כולם על כולם, מתנשקים מתחבקים. אד זוקר מסתובב על הפארקט. האצבע מונפת באוויר יש ניצחון. המאמן גי־מבלסטאב מחייך מפה לפה: "הרגשה נהדרת, אני חושב שההגנה שלי היתה מצוינת. עשיתי עבודה טובה".

בצד הישראלי אבל. פיני גרשון: "לא הגיע לנו לנצח את המשחק".

כדורגל

כרגיל, אפשר להיות מרוצים מהעתודה

0—4 על הולנד ויש מדליית זהב בכדורגל. זהבי (2), גולדברג ולוין הבקיעו. אפשר לסמוך על נבחרת העתודה

עמיר פלג

זה לא מאתמול שנבחרת העתודה עושה לנו כבוד בזירה הבינלאומית. במשחק הגמר אתמול השחילו הצעירים שלנו רביעייה לרשת ההולנדית והביאו בקלילות מדליית זהב לישראל.

העניין הוא שהנבחרת הזו פשוט בנויה טוב. החל בביטחון ובשקט של גיורא אנטמן, וכלה בזריזות המאיימת של ניר לוין בחוד.

יהודה עמר הירוק יחסית בנבחרת, תפס בעלות על ההגנה. ניר אלון עם הגובה שלו מנטרל איומים מהאוויר. ועם גיל סאבו מסוכן להסתבך.

במרכז השדה יש לנו את חיים גולדברג שעשה הרבה עבודה שחורה ופורייה. הראש של אלון נתן ממציא לנו פטנטים ומהלכי כדורגל נאים.

אלי דריקס עם הגובה והניתור שלו יוצר חמישה — שישה מצבים מסוכנים למשחק. ממוצע מכובד למדי.

עם המתכון הזה ניסו אתמול להתמודד 11 הולנדים. החבר'ה האלה יודעים כדורגל טכני. אבל מהפאסים המדויקים שלהם, לא ראיתי מאיפה יכול לבוא גול.

לכוכב ההולנדי, מרשל פייפר, יש שליטה לא רעה בכדור. אלא שהוא לא עד כדי כך טוב, בשביל לסחוב על הגב שלו קבוצה שלימה.

במחצית הראשונה אתמול יכלו גולדברג ו־ועקנין לקרוע את הרשת פעמיים. אבל לא יצא מזה כלום.

דריקס (דקה 24) נגח כמו גדול, ורק הקורה ההולנדית עצרה את הכדור שלו.

דקה 43 — אלון נתן התאמן בל־היות מלמיליאן, אבל השוער ההולנדי תומאס הסתדר עם בעיטת העונשין המסובבת שלו.

שניות ספורות למחצית, וסוף סוף כדור ברשת. חיים גולדברג שלח טיל שטוח מ־20 מ', פנימה, ואת הנבחרת שלנו שלח להפסקה עם חצי מדליית זהב.

המחצית השנייה החלה בדקה ה־75. ניר לוין נשלח לבד מול תומאס. השוער ההולנדי בחר באלימות וה־כשילו. לוין עצמו קבע 2—0 בפנדל. לא לפני שהשוער ההולנדי המתוסכל עיצבן את השופט, וספג כרטיס אדום.

ההולנדים נכנסו לפאניקה, וירון זהבי, שחקן הפועל ר"ג, תפס אותם עם המכנסיים למטה. צמד שלו בד־קות 82 ו־85, הפך את ההפסד ההו־לנדי לתבוסה.

נבחרת ישראל: אנטמן (לסנר), מנחם, עמר, אלון, סאבו (כהנר), עלו (אוחיון), גולדברג, א. נתן, לוין, דריקס, ועקנין (זהבי).

שפט השוויצרי באומן. 2000 צופי באיצטדיון ר"ג.

פייפר: אם אשחק בישראל — יהיה לכם כוכב גדול

"שוחחתי עם שווייצר, מהפועל ת"א, הציעו לי רק 25 אלף דולר. זה לא כסף"

עמיר פלג

מרשל פייפר נחשב לסופרסטאר של נבחרת הכדורגל ההולנדית למכביה. אתמול, בגמר, הוא לא נצץ במיוחד. על הגב שלו הוא נושא את הסיפרה 14, אבל אישית לא נראה לי שצומח לנו קרויף יהודי.

ובכל זאת, על סמך הישגיו במ־כביה, יש לו כבר הרבה מעריצים, ובעיקר מעריצות, בישראל. הללו זורקים לו "הפועל"... "מכבי"... באוויר והנער ההולנדי בן ה־19 משיב להם בחיוך סימפטי, כאילו שהוא מבין מה רוצים ממנו.

על מה שהיה ומה שיהיה סיפר לי פייפר בתום המשחק: "זו הנבחרת הלאומית שלכם, ואנחנו בסך הכל עשרת אלפים יהודים מאמסטרדם. ההישג לא רע בכלל, אבל אם העתודה שלכם תשחק נגד העתודה שלנו — תחטפו שש—שבע חתיכות לפחות. השיפוט כאן היה נורא ואיום.

"בקשר אלי. שוחחתי עם שווייצר מהפועל ת"א, הם רוצים אותי ומר־כנים לשלם 25 אלף דולר. זה לא כסף. מצידי זה בסדר גמור לשחק בישראל, אבל אני שווה 40 אלף לפחות.

"בעבר שיחקתי באייאקס ועכשיו אני בהארלם. אם אקבל שחרור, אבוא למבחנים בישראל כבר בשבוע הבא. לדעתי, אוכל להיות כוכב גדול אצלכם בישראל".

רמת — אמסטרדם

עמיר פלג

הבחור שהתלהב אתמול יותר מכל אחד אחר ממדליית הזהב של ישראל, היה השוער החיפאי גיורא אנטמן. עם סיום המשחק הוא ניגש לחבר'ה שלו מהעתודה והתוודה בפניהם: "אתם לא מתארים לכם איזה כיף זה".

אנטמן השתתף במכביה הקודמת אבל לא ראה זהב. "עכשיו נסגר המעגל" הוא הסביר לי. *מאמן העתודה, אליעזר שפיגל, נראה רגוע אבל ציין בסיפוק: "יש לנו הצלחה של 100 אחוז וזה בהחלט מרגש אותי".*

למשחק הגמר באיצטדיון ר"ג באו 2000 צופים. זה לא בדיוק מספר מרשים אבל מאות ההולנדים עם הרגלים, התופים, והשירה הקולנית, נתנו הרגשה שהמשחק מתנהל באמסטרדם.

חלק מהיפהפיות ההולנדיות הייתי שולח בשקט לתחרות מיס *תבל למרות שכמה צברניות צעירות נתנו להן קונטרה לא רעה. הלוואי על הליגה שלנו קהל ססגוני שכזה.*

קטעי עתונות
המשמר
25-07-1995

רוזנברג החמיץ את הזהב

החטיא חמש שניות לסיום מתחת לסל ואיפשר לארה"ב לחגוג נצחון על ישראל בגמר – 94:95 ★ האמריקנים הוליכו במחצית הראשונה ב־20 הפרש ★ ג'מצ'י המאכזב התעורר בדקה האחרונה וכמעט שהיטה את הכף לטובת ישראל

מאת יצחק ויסהוף

ארי רוזנברג, כדורסלן נבחרת ישראל למכביה, גרם במו־ידיו לאבדן מדלית זהב לישראל, כאשר חמש שניות לסיום המשחק עם ארה"ב, כשהאמריקנים הוליכו ביתרון נקודה (94:95), קיבל כדור, פרץ מתחת לסל האמריקני, אך החטיא והזניק את האורחים מארה"ב אל־על, ואל מדלית הזהב במכביה.

דקה ו־13 שניות לסיום נראה היה כי המשחק אבוד לגבי הישראלים. האמריקנים הוליכו ביתרון מבטיח של 8 נקודות, אך כאן נכנס השחקן המאכזב ביותר של ישראל אמש, דורון ג'מצ'י, לפעולה. דורון, בסל של שלוש נקודות, צימק ל־90:95, 45 שניות לסיום; מיד לאחר־מכן שוב קיבל דורון את הכדור מחוץ לקשת שלוש הנקודות, וצלף כדור מדוייק שצלל לטבעת, תוך שסחט עבירה. גם את קליעת העונשין לא החטיא ג'מצ'י, וצימק את התוצאה 94:95.

שחקני ארה"ב יצאו להתקפה, וניסו להשהות את המשחק עד גבול 30 השניות, ואז לנסות ולזרוק. על הכדור החוזר נאבקו ארי רוזנברג וברוס ליפקוביץ, אך השופטים פסקו כדור־ביניים. האמריקנים זכו בו, אך יד ישראלית דחפה לחוץ, כשנותרו 9 שניות לסיום. שחקני ארה"ב לא הצליחו להוציא את הכדור מקו החוץ. חטיפה ישראלית, הכדור הגיע לרוזנברג, שמתחת לסל, החטיא את הזהב.

מחצית ישראלית חלשה

המשחק היה מותח ומרתק. במחצית הראשונה היה היתרון האמריקני מוחלט, ויתרונם של האורחים הגיע כבר ל־20 נקודות בדקה ה־16 – 21:41. עד להפסקה הצליחו הישראלים לצמק במעט ובמחצית ירדו שחקני שתי הקבוצות לחדרי־ההלבשה כאשר יתרון האמריקנים הוא 16 נקודות – 37:53.

שחקני ארה"ב שיחקו במחצית זו בצורה מרוייקת כאשר משחק ההגנה שלהם לא איפשר לישראלים להגיע למצבי קליעה נוחים. משחק ההגנה המשובח של האורחים הוציא את הישראלים מריכוזם, והסלים האמריקנים הושגו כאשר גבוהי ארה"ב כלל לא ניסו לקלוע מהחוץ, ורוב הנקודות אותן השיגו היו מתחת לסל הישראלי.

במחצית השנייה היה הסיפור שונה לגמרי. שיפור עצום חל במשחקו של עופר פליישר, שגילה יכולת מלהיבה מתחת לסלים, בתוספת נקודות חשובות שקלע, יחד עם הרכז עדי גורדון, שהיה היחידי שבלט בנבחרת הישראלית במחצית הראשונה. הפער האמריקני צומק במהירות. תוך שש דקות הצליחו הישראלים להשוות את התוצאה ל־63:63, כאשר כל שחקן ששותף התעלה. פליישר, שטינהאואר, רוזנברג, דניאל וגורדון (קלע חמישה סלי שלוש נקודות), הפכו את המשחק לשקול. ישראל הוליכה 63:67.

הדרמה בסיום

יציאתו של עופר פליישר בחמש עבירות בדקה ה־30, עירערה את בטחון נבחרת ישראל. עם יציאתו של פליישר הוליכה ישראל – 73:75. האמריקנים נטלו שוב את היוזמה – 77:78 בדקה ה־33; 84:87 בדקה ה־35 ו־87:91, שתי דקות לסיום.

אז באה הדרמה הגדולה, בכיכובם של ג'מצ'י ורוזנברג, אך השמחה בסיום היתה של האמריקנים.

בשורות נבחרת ארה"ב בלטו מספר שחקנים. הטוב במגרש היה ללא ספק ארי צוקר, שגובהו 1.96 מטר והלומר במכללת ניו־מכסיקו. צוקר קלע 30 נקודות ואי־אפשר היה לבולמו. גם אלן דולינסקי (1.95) היה מצויין, הגם שדקות רבות ישב על הספסל.

בנוסף לשני אלו בלט אל מושקטל, ששמר בצורה הדוקה על דורון ג'מצ'י, שעד להתעוררות שלו בסיום קלע רק שש נקודות.

אטרקציה היווה במשחק הכרוז דייוויד זינקוף, בן ה־70, המשמש זה 50 שנה הכרוז של בוסטון־סלטיקס. שפטו פינטו (איטליה) והיט (בריטניה), לעיני 6000 צופים, בהיכל־הספורט ביד־אליהו.

★ קלעו לארה"ב: צוקר 30; דולינסקי 19; האוורד לוי 17; לפקוביץ 9; מושקטל 7; וקפלר 6; באר 5 ווינוגרד 2.

★ קלעו לישראל: גורדון 21; שטיינהאואר 16; רוזנברג 15; ג'מצ'י 15; פליישר 11; דניאל 8; אמסלם 6 ושוורצמן 2.

הארד לקנדה

במשחק על המקום השלישי גברה קנדה על בראזיל – 55:74 (28:31). לקנדה הירבו לקלוע: אילן רמתי (19) וסטיוארט לוינסקי (13). בבראזיל היה הקלעי המצטיין ניקס וולדומירסקי – 15 נקודות.

שפטו הישראלים ראובן וירובניק וטוד ורוניק.

שמעון אמסלם (13) ומוטי דניאל במאבק עם האמריקני קני בר, אמש ביד־אליהו (94:95 לארה"ב). (צילם: אריה קנפר)

נצחון של גולד(ברג) וזהב(י)

נבחרת המכביה בכדורגל זכתה במדליית הזהב לאחר נצחון 0:4 על הולנד ★ חיים גולדברג כבש ראשון ורק לאחר הרחקת השוער ההולנדי הוסיפה הנבחרת שלושה שערים (ניר לוין וירון זהבי 2) ★ הטוב במגרש: יהודה עמר

● כדורגל

מאת מוטי חביב

שניות לאחר שהשופט השווייצרי, יעקב באומן, שרק את השריקה האחרונה בגמר הכדורגל בו הביסה נבחרת ישראל למכביה את נבחרת הולנד 0:4 נראו המנוצחים רצים לעבר הגדר המפרידה בין המגרש ליציעים. עשרות רבות של הולנדים, בתוספת ארגנטינים, הריעו לכדורגלני האורנג'. גלי השמחה פקדו דוקא אותם. הכדורגלנים המיוזעים החזירו חמימות לאוהדיהם. אולי הם הורגלו להיות מספר 2, אולי המחישו שהמכביה לא נועדה רק להישגים. אחר כך באה חלוקת המדליות. הזהב הונח על צווארי הישראלים. ההולנדים זכו בכסף ובכמויות בלתי נידלות של פימפטיה. ממילא מאז ומתמיד פירגנו להם.

הארבעה שערים ללא מענה, לא משקפים את מהלך האירועים בשדה. הנבחרת ההולנדית, בשורותיה מספר שחקנים בעלי רמה של ליגה לאומית בארצנו, היוו אגוז קשה לפיצוח. עד לדקה ה־75 היתה התוצאה עדיין 0:1 ואז חלה התפנית.

ניר לוין, בעל כוח פריצה מאיים, כדרר במהירות וחדר לתוך רחבת העונשין של הולנד. השוער, גייש תומאס, יצא מול לוין וזנק לרגליו. השופט יעקב באומן שרק והיה החלטי. הוא הורה על הנקודה הלבנה. תומאס לא השלים עם הפסיקה. הוריד אחת משתי כפפותיו וזרק אותה על הדשא. התגובה של השופט היתה: כרטיס צהוב. השוער ההולנדי לא נרגע. פלט כמה משפטים מיותרים, זרק עוד כפפה ואז ראה את הכרטיס האדום. במגרש נוצרה מהומה ובתוכה נראו אנשי הספסל מורים לשחקני התפוז לנטוש את כר הדשא. ההוראה לא נתקבלה על ידי מרבית השחקנים שהעדיפו להשאר במגרש. שוער הספסל נכנס לשדה וניר לוין דייק בבעיטת העונשין מאחד עשר מטרים וקבע 0:2.

הולנד התמוטטה כליל. ישראל שאבה עידוד רב והדקות הבאות היו שייכות כולן לירון זהבי מהפועל רמת גן. כדורגלן מהיר זה שנכנס לשחק רק במחצית השניה במקומו של דור ועקנין הוסיף צמד שערים.

הראשון בדקה ה־83 לאחר מסירה של אלי דריקס והשני לאחר שהחליץ מסירות עם חיים גולדברג.

אכן זהבי ביסס את נצחון הזהב. ראשון הכובשים היה חיים גולדברג שבדקה ה־44 ניצל מסירה של אלון נתן ומ־20 מטרים בעט כדור שטוח לפינת שערו של תומאס.

הטוב בשורות הנבחרת הישראלית היה הבלם יהודה עמר ממכבי יפו. בנבחרת ההולנדית, הבליט מרשל פייפר יכולת טכנית גבוהה

2000 צופים חזו במשחק שנערך באיצטדיון העירוני ברמת גן.

● ישראל: אנטמן; ש. מנחם, עמר, נ. אלון, עלו (אוחיון); סאבו (כהנר), גולדברג, א. נתן; דריקס, לוין, ועקנין (זהבי).

● הולנד: תומאס (רוב); ברונממן, מאייר, לוזיה, ספלינטר; בורנשטרה, פייפר, הורזין (קרוכטמן); פולאק, ספרינגר, בלו.

והארד למודיעים

במשחק רצוף פגיעות גופניות זכתה נבחרת מודיעים במדליית הארד בכדורגל לאחר שהביסה את נבחרת ארגנטינה 4:1, לאחר 1:1 במחצית.

אדוארד קוסוף ממודיעים קבע 0:1 לנבחרתו ברקה ה־20 אך גלין דמבו ממודיעים כבש שער עצמי וקבע 1:1.

עם פתיחת המחצית השנייה כבשו מרטין גלאובה (51) ומרק סלוס (61), שני שערים למודיעים לפני שהשליטה עברה לנבחרת ארגנטינה. זו התקשתה לפצח את הגנת מודיעים והמשחק הפך לנוקשה.

ברקה ה־85 הרחיק השופט בריאן מקינלי מסקוטלנד את אלברטו רוסל מארגנטינה ולורנס סיפ ממודיעים. המשחק כמעט איבד מערכו הספורטיבי ודקה אחת לפני הסיום חתם ג'פרי כהן את התוצאה — 1:4 למודיעים.

לאחר המשחק נאלץ השופט מקינלי להניף את הכרטיס האדום גם לעברו של רוזנטל מרסל מארגנטינה.

500 צופים חזו במשחק שנערך באיצטדיון העירוני ברמת גן.

ארה"ב – חמישית

נבחרת ארה"ב דורגה חמישית בעקבות נצחון 0:3 על נבחרת איטליה.

אלן בודשטיין קבע 0:1 ברקה ה־29 ואורי פישמן הוסיף שני שערים במחצית השניה (65, 81).

שפט אלן פרקלסון, לעיני 100 צופים בוינטר.

שער בדקה ה־1

רייומונד נסביט, כדורגלן הפועל רמת־גן בעבר, הוביל את נבחרת אנגליה ליתרון 0:1 כבר בדקה הראשונה.

ג'ון קילי קבע 0:2 בדקה ה־20. מזרדמי וורן ממכסיקו הקטין בדקה ה־47.

אנגליה דורגה שביעית ורחקה את מכסיקו למקום השישי.

הישראליות פרשו – והאמריקניות סירבו לקבל הזהב...

מייקל קווהאזי, יו"ר הוועד המארגן של המכביה, מנסה לשכנע את קפטן נבחרת ישראל, ענת דרייגור, להופיע. (צילם: אריה קנפר)

מאת יוסף חפם

משחק הגמר בטורניר המכביה בכדורסל לנשים לא נערך אמש. נבחרת הנשים של ישראל סירבה להתמודד באולם כפר־המכביה ברמת־גן.

לטענת הישראליות, נאמר להן השבוע, שהגמר ייערך ביד־אליהו כמשחק מוקדם לגמר הגברים. אתמול הודיעה הוועדה המארגנת, כי הגמר לנשים הועתק לכפר־המכביה. הכדורסליות נעלבו ולא התייצבו.

דובר המכביה, צבי אייל, אמר אמש כי הנבחרת הישראלית תועמד בפני ועדת משמעת, ובה התביעה תדרוש להרחיק את השחקניות מכל פעילות ספורטיבית לשנה, ואת הנבחרת לצמיתות ממשחקי המכביות.

בתגובה על כך סירבו בנות ארה"ב לקבל את מדליות הזהב ללא משחק. גם הן לא האו למשחק...

דקת התפנית (75) בגמר הכדורגל אמש. ניר לוין פרץ לעבר השער ההולנדי, השוער האורח הכשילו, השופט פסק כדור עונשין מ־11 מטרים ובעקבות כך השתולל השוער והורחק. לוין דייק מהנקודה הלבנה קבע 0:2 ובהמשך הוסיף זהבי צמד. (תצלום: אריה קנפר)

טיפוס על חומות העיר העתיקה יסיים את המכביה

המכביה ה־12 תינעל הערב, תחת כיפת השמים, בטקס שייערך בבריכת הסולטן בירושלים.

„יום ירושלים" של המכביה ייפתח בשעה 3 כשהמשתתפים יטעו עצים במודיעין, שם יוקם ישוב חרש „מכבים", ותיבנה קרית־ספורט שתשרת את באי המכביה ה־13.

משתתפי המכביה יעלו לפיסגת הר־הצופים תצפית על העיר, יתייחדו ליד הכותל המערבי וייערכו סיור בעיר העתיקה.

טקס הנעילה יחל עם חשיכה בבריכת הסולטן את אש המשחקים יכבו שלוש הנערות, שליוו את מרק ספיץ בעת הדלקת הלפיד: שירלי שפירא, אנוק שפיצר ושולמית רומנו, בנותיהם של שלושה מחללי מינכן.

דגל המכביה יורד; ראש הממשלה, שמעון פרס, ייפרד מהמשתתפים, ודברי ברכה ישאו: ראש העיר טדי קולק ויו"ר מכבי העולמי, ד"ר ישראל פלד.

התוכנית האמנותית כוללת את הזמרים: ירדנה ארזי ויזהר כהן, להקת המחול „הורה ירושלים" ולהקת מכבי הצעיר „פעמוני השלום".

האטרקציה של ערב־הנעילה: מופע־ראווה של גולשי צוקים, חברי מועדון מיצוד קרית־אונו, שיטפסו על חומות העיר העתיקה.

צוות ההפקה כולל את אבינועם כספי (יו"ר), יוסי עוזרד (במאי) וגיורא גלזר (מנהל).

הזוכים במדליות

(רשימה סופית)

	המדינה	זהב	כסף	ארד	ס"ה
1.	ארה"ב	109	90	47	246
2.	ישראל	62	67	85	214
3.	קנדה	12	15	24	51
4.	בראזיל	10	11	11	32
5.	בריטניה	7	6	9	22
6.	הולנד	7	5	1	13
7.	מודיעים	6	12	10	28
8.	אוסטרליה	6	5	8	19
9.	צרפת	6	4	1	11
10.	מכסיקו	1	3	12	16
11.	שבדיה	1	2	2	5
12.	גרמניה	1	2	1	5
13.	דנמרק	1	0	1	2
14.	ארגנטינה	0	5	6	11
15.	מעורבת	0	1	3	4
16.	אוסטריה	0	1	1	2
17.	איטליה	0	1	0	1
–.	פינלנד	0	1	0	1
19.	הודו	0	0	1	1
–.	שווייץ	0	0	1	1
–.	בלגיה	0	0	1	1

● טניס

זהב לארה"ב

לאחר שישראל זכתה במדליות הזהב ביחידים (עמום מנסדורף) ובזוגות (שלמה גליקשטיין ועמום מנסדורף) זכו האמריקנים בשאר התארים.

בין היחידות זכתה בזהב רוני רייס מארה"ב, לאחר שגברה בגמר על בת־ארצה ג'יימי גולדר – 1:6, 2:6. גולדר, שנפצעה במשחק מוקדם בזוגות, לא היוותה יריב.

בזוגות נשים זכו האמריקניות טל ורייס בזהב לאחר נצחון בגמר על בנות ארצן, גולדר וקלרמן. המשחק הופסק כבר במערכה הראשונה במצב של 0:5 לטל ורייס, בגלל פציעתה של גולדר.

בגמר הזוגות המעורבים גברו קמיסר ורייס מארה"ב על סקוט וטל מארה"ב – 3:6, 6:4, 3:6.

קמבל ומזלטס — זהב בסקווש

דניס קמבל ממודיעים זכה בזהב בתחרויות הסקווש, והקדים את חבריו לקבוצה מרק קפלן (כסף) וסלווין מאטשט (ארד).

במשחקי הגמר לקבוצות גברה מודיעים על קנדה – 0:3. בקרב על הארד ניצחה קנדה את בריטניה – 1:2. הכסף נפל בידי נבחרת ארה"ב.

בתחרויות הנשים הוכתרה דברה מזלטס מאוסטרליה כאלופת הטורניר, בהקדימה את מריאן גרינברג מארה"ב ואת אלן סמולר ממודיעים.

שלוש מדליות זהב בישראל בכדורת

ישראל זכתה בשלוש מדליות זהב בסיום משחקי הכדורת ליחידים ולרביעיות. במדלית הזהב הרביעית זכתה מודיעים.

מודיעים (דניס גולדברג) זכתה בין היחידים, גברים. בריטניה (צ'ארלס הול) נטלה את הכסף וישראל (ססיל ברנסקי) את הארד.

בין הנשים, יחידות, זכתה בזהב הישראלית הלן גורדון, לפני מרים ינקלביץ מישראל (כסף) ואתל ליפשיץ מקנדה (ארד).

קטעי עתונות

המשמר

25 -07- 1985

12th maccabiah
המכביה ה-12
ישראל תשמ"ה כ"ו בתמוז - 1 באב 25.7.85-15 israel

שיאי המכביה החדשים

אתלטיקה

גברים

ריצת 100 מטר, ידני	—	ברומברג (דרום־אפריקה)	10.4	1957
חשמלי	—	וילסון (בריטניה)	10.58	1985
ריצת 200 מטר	—	וילסון (בריטניה)	21.40	1985
ריצת 400 מטר	—	רוזנברג (אוסטרליה)	46.54	1985
ריצת 800 מטר	—	הנדלסמן (ישראל)	1:49.29	1985
ריצת 1500 מטר	—	אספיר (בריטניה)	3:43.16	1981
ריצת 5000 מטר	—	אספיר (בריטניה)	13:53.49	1981
ריצת 10000 מטר	—	שלזינגר (ארה"ב)	29:34.66	1985
ריצת 110 משוכות	—	אוריקוף (ארה"ב)	14.83	1985
ריצת 400 משוכות	—	מונדשיין (ארה"ב)	52.07	1981
שליחים 100×4 מטר	—	ארצות־הברית	41.67	1985
שליחים 400×4 מטר	—	ארצות־הברית	3:12.6	1965
הליכה 3000 מטר	—	פוקס (ארה"ב)	13:18.27	1981
הליכה 20 ק"מ	—	לדני (ישראל)	1:38.54	1973
קפיצה לגובה	—	מייטלר (ארה"ב)	2.19	1981
קפיצה לרוחק	—	הרמן (ארה"ב)	7.47	1961
קפיצה במוט	—	קיבורט (ארה"ב)	5.00	1985
קפיצה משולשת	—	ולאד סורין (ישראל)	15.14	1985
הדיפת כדור־ברזל	—	ויליקי (ארה"ב)	18.70	1985
זריקת דיסקוס	—	ויליקי (ארה"ב)	58.12	1985
ידוי פטיש	—	פלאקס (ארה"ב)	68.34	1985
הטלת כידון	—	גולד (ארה"ב)	71.36	1973
קרב־עשרה	—	מונדשיין (ארה"ב)	7359	1981

נשים

ריצת 100 מטר	—	רוט־שחמורוב (ישראל)	11.75	1973
ריצת 200 מטר	—	רוט־שחמורוב (ישראל)	24.03	1977
ריצת 400 מטר	—	גולודני (ישראל)	55.85	1985
ריצת 800 מטר	—	הופמן (קנדה)	2:08.9	1969
ריצת 1500 מטר	—	מאירי (ישראל)	4:26.81	1981
ריצת 3000 מטר	—	מאירי (ישראל)	9:27.81	1981
ריצת 100 משוכות	—	רוט־שחמורוב (ישראל)	13.50	1977
400 מטר משוכות	—	בונין (ישראל)	61.89	1985
שליחות 100×4 מטר	—	ישראל	47.45	1985
שליחות 400×4 מטר	—	ישראל	3:49.22	1981
קפיצה לגובה	—	זלוצ'נקו (ישראל)	1.75	1977
קפיצה לרוחק	—	גונן־קשת (ישראל)	6.13	1985
הדיפת כדור־ברזל	—	אנדריוז (ארה"ב)	14.65	1985
זריקת דיסקוס	—	דורשלאג (ארה"ב)	48.14	1985
הטלת כידון	—	פילר (ישראל)	42.01	1969
קרב־חמישה	—	רבינוביץ (ישראל)	3385	1977
קרב־שבעה	—	אייל (ישראל)	3688	1985

שחייה

גברים

100 מטר חופשי	—	זלצמן (ארצות־הברית)	52.33	1981
200 מטר חופשי	—	גניאל (ישראל)	1:54.28	1981
400 מטר חופשי	—	ארנברג (ארצות־הברית)	4:00.63	1985
1500 מטר חופשי	—	ארנברג (ארצות־הברית)	15:55.39	1985
100 מטר גב	—	קאופמן (ארצות־הברית)	59.40	1981
200 מטר גב	—	קאופמן (ארצות־הברית)	2:07.75	1981
100 מטר חזה	—	א. שטיגמן (ישראל)	1:05.62	1985
200 מטר חזה	—	מיכאליס (ארצות־הברית)	2:25.16	1977
100 מטר פרפר	—	פרנקלין (ארצות־הברית)	56.70	1977
200 מטר פרפר	—	כוכבי (ישראל)	2:05.74	1981
200 מטר מעורב אישי	—	בארון (ארצות־הברית)	2:08.38	1985
400 מטר מעורב אישי	—	רוז (ארצות־הברית)	4:34.29	1985
שליחים 100×4 חופשי	—	ארצות־הברית	3:30.87	1981
שליחים 200×4 חופשי	—	ארצות־הברית	7:43.17	1985
שליחים 100×4 מעורב	—	ארצות־הברית	3:54.45	1985

נשים

100 מטר חופשי	—	פלאשינסקי (מכסיקו)	58.66	1981
200 מטר חופשי	—	קריגסמן (ארצות־הברית)	2:06.70	1985
400 מטר חופשי	—	קריגסמן (ארצות־הברית)	4:22.04	1985
800 מטר חופשי	—	קריגסמן (ארצות־הברית)	8:58.38	1985
100 מטר גב	—	רוטקופף (ארצות־הברית)	1:08.29	1985
200 מטר גב	—	רוטקופף (ארצות־הברית)	2:26.23	1985
100 מטר חזה	—	אורקוט (ארצות־הברית)	1:16.04	1985
200 מטר חזה	—	גרודסקי (ארצות־הברית)	2:42.61	1985
100 מטר פרפר	—	גרין (ארצות־הברית)	1:04.09	1985
200 מטר פרפר	—	סגל (ארצות־הברית)	2:18.03	1985
200 מטר מעורב אישי	—	גרודסקי (ארצות־הברית)	2:25.82	1985
400 מטר מעורב אישי	—	לייב (ארצות־הברית)	5:12.65	1985
שליחות 100×4 חופשי	—	ארצות־הברית	4:01.31	1985
שליחות 200×4 חופשי	—	ארצות־הברית	8:40.27	1985
שליחות 100×4 מעורב	—	ארצות־הברית	4:29.32	1985

הרמת־משקולות

52 ק"ג	—	גורביץ (ישראל)	170 ק"ג	1973
56 ק"ג	—	דלויה (ישראל)	215 ק"ג	1985
60 ק"ג	—	לבנשטיין (אוסטרליה)	245 ק"ג	1985
67.5 ק"ג	—	וייץ (ישראל)	265 ק"ג	1977
75 ק"ג	—	מ. כהן (ארצות־הברית)	277.5 ק"ג	1977
82.5 ק"ג	—	מ. כהן (ארצות־הברית)	312.5 ק"ג	1981
90 ק"ג	—	מ. כהן (ארצות־הברית)	302.5 ק"ג	1985
100 ק"ג	—	בלק (ארצות־הברית)	262.5 ק"ג	1985
110 ק"ג	—	סדרס (ישראל)	325 ק"ג	1985
+110 ק"ג	—	פרדו (בריטניה)	312.5 ק"ג	1973

קליעה

קאליבר זעיר, שכיבה	—	קאופמן (ישראל)	595	1977
קאליבר זעיר, 3 מצבים	—	דוידוביץ (ישראל)	1128	1985
אקדח חופשי	—	גרינברג (בראזיל)	540	1985
אקדח סטנדרטי	—	סוסתיאל (ישראל)	558	1985
אקדח דו־קרב	—	סטיסין (בראזיל)	581	1981
רובה אויר	—	יונסי (ישראל)	569	1985
אקדח אויר	—	סטיסין (בראזיל)	566	1985
צלחות חרס, סקיט	—	קאהן (ישראל)	188	1977
אקדח צלליות	—	פירנס (ארה"ב)	190	1981
נשים, רובה זעיר	—	גרינברג (בראזיל)	574	1985
נשים, רובה אויר	—	בסטר (בריטניה)	586	1969
נשים, אקדח אויר	—	לנג (ארה"ב)	374	1985
	—	קירשנר (ישראל)	377	1985

קטעי עתונות

דבר השבוע והמחשבה

25-07-1985

שק החול של שר התקשורת

מאת
טובה גלבוע

אחר האמצעים בהם נעזרים מוסדות הסגורים למופרעים הוא שק חול (ראה סרט "קן הקוקיה") כדומה לבוכת האימון של המתאגרפים.

באמצעות שק החול פורקים אלה המוגדים כ"לא נורמלים" את המרץ העודף שלהם – הם חובטים בשק, כל אימת שהדחף שלהם גואה, ולא צריך דמיון רב כדי לתאר מה היו עושים "בעלי המרץ" לו שוחררו מהמוסד.

נזכרתי בשק החול בעת הופעתו של השר אמנון רובינשטיין ב"מבט לחדשות".

שר התקשורת המופקד על דואר ישראל לא הוזמן לאולפן מבט כדי להסביר לצופים בבית מדוע נפלה ה"י" מסמל הצבי כשהפך מצבי לצב, וכל מכתב שיוצא מתל־אביב מגיע לתעוד־תו בהרצליה או לבת־ים כעבור 10 ימים ויותר...

אמנון רובינשטיין גם לא נזקק להסביר לצרכני המסך הקטן מדוע לא הספיקה לו שנה תמימה כדי להקים ערוץ נוסף (כפי שהכריז עם כניסתו לתפקיד) ול־מנוע על־ידי כך בזיונות כמו קטיעת השידור הישיר מערב פתיחת המכביה, שגרמה אכזבה למאות האלפים שלא הוזמנו לי־ציע הכבוד של איצטדיון רמת־גן.

(השר רובינשטיין מסכים בודאי, שאילו היה ערוץ שני, היו מתחרים ביניהם שני הערו־צים מי ישדר טוב יותר את ערב פתיחת המכביה ואירועים שכמו־תו).

גוג ומגוג

השר רובינשטיין ביקש להת־בטא בפומבי בדבר אחד ויחיד: מלחמת גוג ומגוג בכהנא.

בשבתו בתוך המוסד הסגור – היא ממשלת האחדות הלאומית (שרק בזכותה הגיע סוף סוף למעמד שר), מוטל על השר רובינשטיין לנצור בתוכו וגם להזדהות עם אלה שיש בהם כדי לבזות את המשנה הליברלית בשמה יצא לבחירות.

שוו בנפשכם מה היה אומר רובינשטיין ("איש חוק, ליברל ודמוקרט") – אילו ממשלה שהוא לא היה נכלל בה, (בודאי ממשלת "ליכוד"), היתה מייצרת בסיט־ונות צווי חירום כתחליף לכל חוקי הסכם וחוזה במגזר העיס־קי, מישקי, יצרני וחברתי של חיינו.

אבל, אמנון רובינשטיין במילכוד – המוסד הסגור הנושא את השם המפוצץ "אחדות לאו־מית" לא יכול להרשות לעצמו להתקומם כנגד הבולשוויזם בהתגלמותו בשום מסגרת, בוד־אי לא בפומבי.

כדי שלא יעלילו עליו שהוא תומך ברעיון הבולשוויסטי רק משום שהוא שומר מכל משמר על מעמדו כשר, הוא דאג להע־ביר במועצת "שינוי" תמיכה בתמיכתו לתכנית החרום.

התמיכה הזו זכתה גם לפיר־סום בעיתונים, כדי לתת "הסבר" לאנשים המרומים שהאמינו בתמימות באפשרות של רובינטשיין להשפיע בממש־לה עם "שינוי" ותחבו "הן" בקלפי "תנועת שינוי בעד תו־כנית החרום הכלכלית" – זו הכותרת של המודעה.

וההסבר: "בשבועות אלה מוכרע גורל המשק ועמו עתיד המדינה. זו שעה קשה לכולנו. באומץ לב ובנחישות ניתן להב־ריא את המשק, ותוכנית החרום הכלכלית היא מהלך חיוני ודרך נכונה".

אם זו הדרך, הנכונה של "שינוי" – מדוע אמרה את ההיפך מזה לבוחר?

מדוע דברה על דרך של ליברליות ויוזמה חופשית כמהלך עיקרי לשיפור מאזן התשלומים וריסון האינפלציה?

האם המשפטן אמנון רובינש־טיין שהרים ידו לביצוע תכנית החרום הכלכלית, הסכים כי למר־שג זה התכוון המחוקק כשאפשר לממשלה להפעיל צווי חרום במשק? חירום?

האם המדינה במצב מלחמה, בעטיה השתלטו האויבים על מקורות המים, על שדות התעופה ועל נמלי היס? האם ירושלים במצור?

על איזה "חרום" מדובר? ואפילו לא יבשו המים בבריכת מלון "הילטון" או קינג דיוויד המאכלסים ברוב פאר והדר את שרינו וחכי"נו כדי שלא יטרחו, חלילה להגיע לביתם בכביש המ־היר ירושלים־ת"א?

הלו הדלק מספיק ב"מצב הח־רום" לכל מכובדנו להגיע למכ־ביה, ולחגיגת יום המהפכה המצ־רית.

ה"חרום" הזה מאפשר עדיין לבנות בלב הקריה בת"א את הבנין הגבוה ביותר במזרח התי־כון עבור עובדי משרד הבטחון.

האם כשלון הממשלה להכין ולבצע תוכנית כלכלית, במסגרת הכלים הדמוקרטיים שניתנו לה – מתירה לה לשבור את הכלים ולהביא עלינו משטר בולשוויס־טי.

האם המומחה למשפט קונסטיטוציוני העלה אי פעם על דעתו ששר בממשלה שבמסווה של "חרום" תאפשר לעצמה לס־גור עסקים ללא משפט?

האם העלה על דעתו, מי ששי־מש דיקאן לפקולטה למשפטים שהחוק ייאסור על מעביד לתת לעובדיו מקדמה או מענק חגז ומה יעשה מעביד, שבמקרה אחד מעובדיו גם נמנה על ידידיו. האם יהיה צפוי לשלוש שנות מאסר אם יביא לידידו זר פרחים לחגז

או שמא, כדי לשמור על חרו־תו, יאחסן את הזר עד למוצאי החגז

"אם נכנע להסתה פוליטית, לשבושי עבודה ולהשתוללות נאבד את השליטה.

כך קובעת מועצת שנוי (בהד־רכת השר רובינשטיין) אותה תנועה שחרתה על דגלה את סמל הליברליות.

פירוש השביתה

במלים אחרות, שביתה – היא בגדר שבוש עבודה והשתוללות, ו"הפגנה" היא בגדר הסתה פולי־טית שבעטיה תאבד הממשלה את השליטה. המסקנה: שלטון טוטליטרי.

זה השנוי שביקש רובינשטיין מצבור בוחריו. "אני תומך במע־רך, אבל בממשלת מערך עם שינוי, ניתן יהיה לשמור על ממשלת "העבדה" שלא להגרר שמאלה מדי בדרכה הכלכלית חברתית"...

ויש בהאי רבים מבוחרי רובינשטיין שכועסים – אבל רובינשטיין מנוע מלעוררם. כללי המוסד הסגור לא מאפשרים לו לפתוח את הפה, לשם שנוי – יושב רובינשטיין בשקט.

אבל, המוסד הסגור סיפק לרובינשטיין את שק החול. עליו הוא יכול להכות ללא רחם. על הכרית טבועות האותיות "כך", ורובינשטיין נקרא למסך הקטן: לטרח כך!

בקרית ארבע חתמו על הסכם קואליציוני עם כך? מצוין! הוד־מנות נפלאה – זה הרגע להופעה פומבית שכה ייחל לה.

בשתי דקות הוציא רובינש־טיין את כל זעמו וקצפו. גזענות, חוקי נירנברג, ציונות, הכל נשמע שם. והעינים ברקו, כמה שהן ברקו.

מעדיפים יהודים

מה בסך הכל עשו בקרית ארבע (האם רובינשטיין היה שם בכלל?) – ערכו בחירות דמוקרט־יות, הגיעו למועצה קואליציונית והחליטו להעדיף את היהודים תושבי המקום (בשל מצוקה תקציבית) כעובדי מועצה.

עבודה עברית זו חשובה להמ־שך הציונות – או צריך לשרוף את כל ספרי הציונות – אמר רובינשטיין בלהט. אכן, אם הערך המקודש של עבודה עב־רית בבנין, בשדה ובמפעל היה נשמר – כיצד יכלו אביו ודודו להתעשר על חשבון שכר רעב לפועלי בנין ערביים?

ובכלל, מה דורש רובינשטיין מהמתנחלים אויביו המוצהרים יותר ממה שידרוש מבני הקיבו־צים?

האם לתנועה הקיבוצית מותר לפי אידאולוגיה להעסיק זרים בתוכם שלא מבני הקיבוץ, ועל אנשי קרית ארבע יכפו אנשים שלא מבני עירם?

רובינשטיין זעם על המראיין שהזכיר לו כי אנשי כך נבחרו באורח דמוקרטי בקרית ארבע. גם היטלר עלה בדרך דמוקרטית גם חוקי נירנברג נחקקו באורח דמוקרטי.

רובינשטיין "שכח" רק להזו־כיר, שהשלטון ללא מצרים של היטלר התאפשר לו "בזכות" צווי החרום שהנהיג באמתלה שגרמניה מצויה במצב חרום כלכלי.

אבל, על זה לא מדברים. רובינשטיין בא לדבר רק על כהנא. רובינשטיין הוא אדם ממושמע ויודע שמותר לו להכות רק בשק החול – "כך". כך ורק כך. כך טרח.

ישראלנתנט

עם רוני פורטוס מנהל השיווק של מלון הילטון בת"א, על הגידול בתיירות בקיץ 85'

סיום מלחמת לבנון והמכביה הגדילו מספר התיירים

ש. משרד התיירות מדווח על גידול במספר התיירים. האם יש לכך בטוי במלו־נכם?

ת. בהחלט. התפוסה במ־לון היתה 100% בחודש יולי האחרון, הכול הודות למכ־ביה שגרמה ל"בום" גדול בכל בתי המלון בעיר.

ש. וללא המכביה?

ת. התפוסה הגיעה לכ־90%. בתקופה מקבילה אשתקד.

ש. ומה התחזית לאוגוסט?

ת. כבשנה שעברה תפוסה של כ־80%.

ש. מי הם המבקרים הקיץ במלונותיכם?

ת. משפחות נופשים, אנשי עסקים ואחרים. רבים מהם מבקרים אצלנו כל קיץ.

ש. וישראלים?

ת. באים בהיקף שהיה בשנה שעברה, בעיקר אנשי עסקים ומארחים שונים של תיירים מחו"ל.

ש. האם תוכל לציין אפיון מיוחד לתיירות הקיץ?

ת. הקיץ נמשכת מגמת הגי־דול בתפוסה. בולט במיוחד מספר הקונגרסים הנערכים במלונותינו בת"א ובירוש־לים.

ש. ממה נובע גידול זה?

ת. ראשית הסתיימה המלחמה בלבנון והשקט הייחסי חזר. גם גדל מספר המבקרים לצורך עסקים וכאמור חל גידול במספר הקונגרסים הבינלאומיים.

ש. מה רמת המחירים השנה?

ת. גבוהה ב־10־5 אחוזים לעומת השנה שעברה והמ־חיר ליחיד 76־106 דולר.

ש. מדוע לא הוזלו המחי־רים? הרי שכר העובדים נשחק?

ת. התייקרו לעומת זאת עלויות אחרות מעבר לפי־חות השקל – כך למשל מחי־רי המוצרים המסובסדים עלו בעקבות ביטול הסובסידיות.

אריק ערן

קטעי עתונות

המשמר

25-07-1985

שופט גמר הכדורגל סירב לקבל המדליה

השערוריה שהתחוללה אמש במהלך משחק גמר הכדורגל הובילה לצעד בלתי שיגרתי של השופט יעקב באומן משוויץ שלא עלה כדי לקבל את המדליה.

שני הקוונים הישראליים, עובדיה צבי ויצחק רוזנברג, עלו לקבל את המדליות וכשנשאלו היכן השופט הראשי, השיבו כי הוא נפגע מדברי המשלחת ההולנדית אליו ומוותר על המדליה.

להולנדים היו טענות קיפוח כלפי השופט שפסק כדור עונשין מ־11 מטרים לחובתם וגם הרחיק את שוערם.

מחלקי המדליות מיהרו לרדת לכר הדשא וחיפשו את השופט כדי לשכנע אותו לקבל את המדליה.

כל הזהב לישראל
פולאק ניצח את בוגן

טניס שולחן

טניסאי־השולחן של ישראל נטלו את כל מדליות הזהב בטורניר המכביה שהסתיים בבית הלוחם בת"א, לעיני כ־500 צופים.

במוקד הערב עמד גמר הגברים, שהתעלה לרמה גבוהה ביותר, ובו הצליח דרור פולאק, אלוף המכביה ה־11, להגן על תוארו בגוברו על אלוף ישראל יוסי בוגן — 1:3.

פולאק ניצח במערכה הראשונה — 15:21, במערכה השנייה הוביל בוגן בביטחה — 13:19. פולאק הישווה ל־19:19, אך הסיום היה כולו של בוגן — 19:21.

במערכה השלישית הוביל בוגן עד שפולאק עלה ליתרון ראשון 12:13, ולבסוף שבר את בוגן — 15:21, תוך הפגנת משחק מצויין.

המערכה הרביעית היתה סוערת ביותר. פולאק סירב להמשיך לשחק עד שיהיה סדר באולם, בעוד שבוגן ביקש מפולאק „להפסיק עם ההצגות". באולם פרצה מהומה שאיימה לפוצץ את המשחק. רק לאחר כעשר דקות רגעו הרוחות והמשחק חודש. פולאק הוליך — 14:17. בוגן הגיב ועלה ליתרון — 17:19, אך פולאק, בסיום נפלא, הפך את הקערה־על־פיה וניצח — 20:22, ו־3:1 במשחק כולו.

בגמר הנשים לא נתקלה איריס כרמי, אלופת המכביה בקודמת, בקשיים מיוחדים מצידה של הבריטית לורה גולדשמידט, שזכתה לעידוד רב מהקהל האנגלי שישב ביציע. איריס ניצחה — 0:2 (15:21, 8:21).

בזוגות גברים זכו בזהב יוסי בוגן וגיל ברכה מישראל, שגברו על דרור פולאק ומנחם שטיין — 15:21, 10:21.

בזוגות נשים היתה הבכורה לאיריס כרמי וסיגל לב, שגברו בגמר על שטוקמקר וגורין מארה"ב — 18:21, 18:21.

בזוגות מעורבים ניצחו בגמר יוסי בוגן וענת קורסיה את דרור פולאק ואיריס כרמי — 21:23, 21:13, 14:21.

בגמר התנחומים ניצח יצחק לוי מישראל את רן קוניק מישראל — 0:2, ובשנים ניצחה רבקה צ'רנינסקי את הדס גולדנקרנץ, שתיהן מישראל — 0:2.

ארה"ב הביסה את קנדה בסופטבול

ארצות־הברית זכתה במדלית־הזהב בסופטבול, כשהכניעה במשחק המכריע, אתמול בספורטק, את קנדה — 0:3. ישראל זכתה בארד יום קודם־לכן.

אוסטרליה — אלופת הקריקט

נבחרת אוסטרליה נטלה את הזהב בקריקט, לאחר נצחון 52:55 על בריטניה, במשחק־הגמר.

בוריס בקר ניצל מהפסד

אלוף וימבלדון, הגרמני בוריס הקר בן ה־17 הצליח באינדיאנאפולים להציל המשה בדורי סיום במשחקו מול השבדי מיכאל פרנפורס, במאבק שנמשך שלוש שעות.

השבדי נטל את המערכה הראשונה 4:6 והוליך 4:5 ו־0:40 אולם הגרמני ה„קריר" הצליח להפוך את הקערה על פיה, כשניצח במערכה השניה 6:7 (10־8 בשובר שיוויון) וניצח בקלות בשלישית 2:6.

לאחר ניצחונו אמר בקר: „אני בכלל לא חשבתי על הפסד. זה היה פשוט רק משחק, לא היה עלי כל לחץ, פשוט לא היטבתי לשחק, עד למערכה השלישית".

אלוף הטורניר בעבר הארגנטיני חוזה לואיס קלרק, נאלץ אף הוא לעמול שלוש מערכות, כדי לנצח את האמריקני ג'ון רוס 7:5, 2:6, 4:6 ואלוף אשתקד, אנדרס גומז מקוודור, המדורג שני, ניצח את גבריאל אורפי מספרד 4:6, 6:2, 4:6.

הנבחרת היום נגד האמפינג

מיוחד ל„על המשמר"

בתום חמישה ימי אימונים בבית הספר לספורט של התאחדות הכדורגל המערב־גרמנית ברגי־נוולד שליד מינכן, תתייצב היום נבחרת ישראל בכדורגל למשחק ידידותי נגד האמפינג.

מהרכב הנבחרת יחסרו שני המגינים שלמה שירזי הנמצא בארץ ויחזור לגרמניה רק ביום ראשון ודוד פיזנטי העושה במחנה אימונים עם קבוצתו החדשה פ.צ. קלן.

לא ברור אם אורי מלמיליאן הסובל מפציעה יטול חלק במשחק.

ההרכב המשוער של הנבחרת: חביב, קירט, א. כהן, ברדה, מכנס, (לסרי); אקהויז, ארביב (מלמיליאן), סיני; ארמלי, אוחנה, רוזנטל.

ביום ראשון תשחק הנבחרת נגד אונטרהשינג.

● אופטרליה זפתה בטורניר הברידג' במכביה, לפני הולנד ובריטניה. במשחק הגמר ניצחה אוסטרליה את הולנד – 98:138. במשחק על הארד גברה בריטניה על ארגנטינה – 112:164.

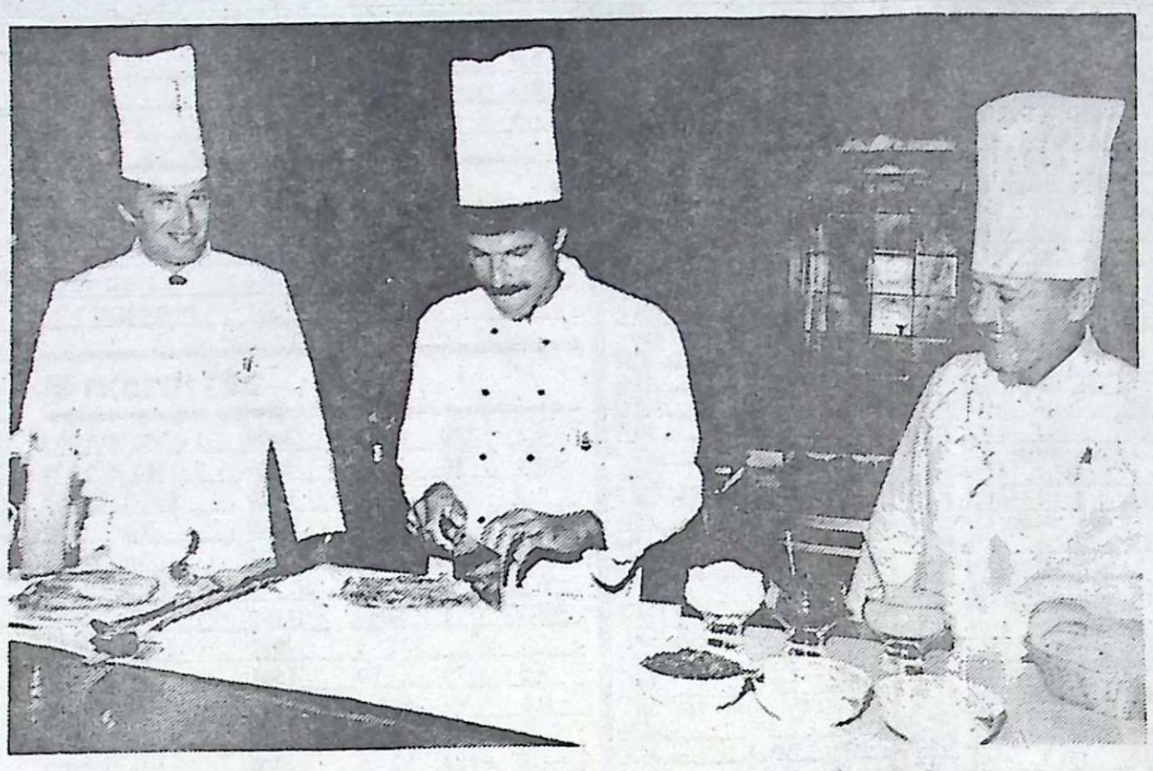

מה מבשל מארק ספיץ במטבח מלון הילטון בת"א? השף של המלון ועוזריו מלמדים את גדול שחייני תבל להכין... סלט חצילים בנוסח ישראלי. „אשתי היא הטבחית במשפחה אבל אני עוד אפתיע אותה" – אומר מארק.

קטעי עתונות

הבר
סמן מעלי ארץ ישראל

25 -07- 1985

במקום בגד־ים לבש מרק ספיץ מדי טבחים כדי ללמוד מהשף של מלון ,,הילטון" כיצד מכינים סלט חצילים בנוסח ישראלי. ,,אשתי היא הטבחית במשפחה, אבל אני עוד אפתיע אותה", הוא מבטיח.

המדור נערך היום על־ידי ורדה צימרמן

שחמט

לב בראש במכביה

בעריכת אליהו שחף

רונן לב בן ה־18 מהוד השרון הוביל בתחרות הנערכת בתל־אביב במסגרת אירועי המכביה.

בתחרות משתתפים 36 שחמטאים, בהם רב־האמן הותיק חוליו בולבוצ'אן מונצואלה והאמן הערבי מברה"מ ויקטור אלטרמן, הנמצא בארץ שבועיים בלבד. רונן לב צבר 5.5 נקודות מ־6 קרבות והוא הקדים את ליבאבוטרו מנורווגיה. גורסיניץ מארגנטינה ומשה כנען מישראל שצברו 4.5 נקודות כל אחד.

תל־אביב. במסגרת טקס סיום העונה במועדון ביכורי העתים נערכה תחרות בזק שנסתיימה בניצחון של אמציה אבני שצבר 11.5 נקודות והקדים את עופר ברוק 10.5, רפי פוסיץ וישראל שרנצל 9.5 כ"א.

החרמת ישראל באירוע פיד"א. בהתאם להחלטות הקונגרס סלוניקי בדצמבר 1984, כי האולימפיאדה ב־1986 ואליפות העולם לנוער ב־1985 יערכו בדובאי, ובהמשך להודעת נציגי דובאי בקונגרס כי ישראל לא תוזמן לדובאי, ברור כי ישראל לא תוכל להשתתף באירועים אלה. הנהלת האיגוד קיימה דיון בנושא זה וקיבלה את ההחלטות הבאות: א) לנקוט קו תקיף בקונגרס לגבי השתתפותה של ישראל באירועי פיד"א, כולל המלצה למדינות אוהדות לגלות סולידריות ולא להשתתף אם תוחרם ישראל; ב) להוציא חוזר דחוף לכל המדינות החברות בפיד"א שבו יתוארו כל מהלכי העניינים שהביאו להחרמת ישראל; ג) לדרוש לעלות באופן פש"פ על סדר היום בקונגרס גראץ את החרמת ישראל; ד) כל פעולות האיגוד יתואמו עם משרד החוץ.

ביל. לפני סיומה של התחרות הבין־אזורית: וגנייאן, סיידאוואן 10.5; ון־דר־ווייל, טוהה, סוקולוב 10; שורט, ליובוייביץ' 9; אנדרסון 8; יאנסה, פולוגייבסקי 7.5; רודריגז 7; סאקס 6.5; קינטרוס, פטורסון 6; גוטמן, לי 5.5; פארטוש 4; מרטין 2.5. לאחר נצחונו של גוטמן על שותפו למקום הששי שהמטאי הסיגי לי, הפסיד הנציג שלנו ארבעה קרבות ברציפות.

תחרות האמנים בביל נסתיימה בנצחונם המשותף של יאן רוג'רס (אוסטרליה).

אנתוני מיילס (אנגליה) ופלורין גאורגיאו (רומניה) שצברו 7 מ־9. יעקב מוריי סיים במקום ה־13 עם 6 נקודות, ואליהו שוידלר סיים במקום ה־29 עם 5 נקודות.

בתחרות הנשים ניצחה מקסימוביץ' מיוגוסלאוויה עם 6.5 מ־9.

—סוף—

אלופת העולם, מאיה צ'יבורדניזה, זכתה בהישג הטוב ביותר בקריירה שלה עם נצחונה בתחרות הבין־לאומית המסורתית בבאניה־לוקה (יוגוסלאוויה). הישגה של אלופת העולם הוא הגדול ביותר בהיסטוריה של שחמטאיות, לבד מנצחונה של גאפרינדשוילי בלונפיין 1977. המנצחת צברה 8.5 מ־13 ועברה את התחרות ללא הפסד. בחצי נקודה אחריה פיגר רב־האמן ההונגרי איבן פאראגו, אף הוא ללא הפסד. אלוף ברה"מ לשעבר לב פסאחיס סיים במקום השלישי עם 7.5 נקודות.

הישגים לישראלים ב־ארה"ב. רב־האמן יהודה גרינפלד זכה במקום ראשון — חמישי משותף בתחרות לאס־וגאס. התחרות המסורתית משנה הפעם 654 משתתפים. התוצאות: גרינפלד, גורביץ, איבנוב, שיראזי, בורנאט 5.5 מ־6 סיבובים שווייציים.

האמן הבין־לאומי יעקב מוריי ניצח בשתי תחרויות בבוסטון. הוא צבר בכל אחת מהן 4 מ־4. בתחרות הראשונה הקדים מוריי 17 שחקנים ובשניה 35.

לינארס 1985

אדריואן	מיילס
1. ג4 ה5 2. פג3 פו6 3. פו3 פג6 4. ז3 רב4 5. רז2 0־0 6. 0־0 ד6 7. פד5 רג5 8. ד4?! פ:ד4 9. רז5 ג6 10. פ:ו6+ ז:ו6 11. רח6 פ:ו3+ 12. ה:ו3 צה8 13. ו4 מהד7! 14. מהד2 מהז4 15. ב4 רד4 16. צאג1?! רה6 17. ב5 צאג8 18. ו:ה5 ד:ה5 19. ב:ג6 ב:ג6 20. ג5 צהד8 21. מהא5 ו5 22. מח1 מח8 23. ר:ג6? (הכרחי היה 23. מה:א7 עם הרעיון 23. —ו4 24. מהה7. אולם מצבו של השחור עדיין עדיף) 23. — צז8 24. מהא4 מהח5! 25. רד2 רד7! 26. ר:ד7 מהו3+ 27. מז1 צ:ז3+. הלבן נכנע.

מאוצר התחבולה

בראמאנים — סאבקי
תחרות בכתב 1983/4

13+13 מסע השחור

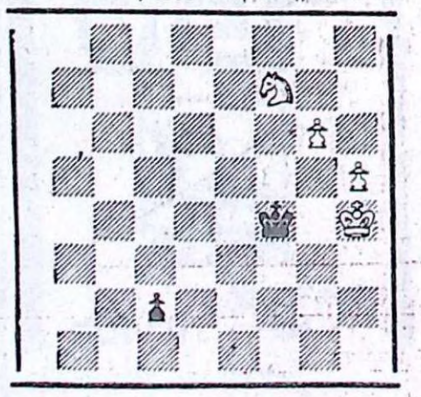
1. — פה2+ ! 2. פ:ה2 צ:ו5! 3. צה1 צוה5. הלבן נכנע.

אליפות יוגוסלאוויה 1985

מאריאנוביץ'	באדלוב
1. ה4 ג5 2. פו3 ד6 3. ד4 ג:ד4 4. פ:ד4 פו6 5. פג3 פג6 6. ר1ז ה6 7. מהד2 רה7 8. 0־0־0 0־0־0 9. פב3!? ח6 10. ר:ו6 ר:ו6! 11. מה:ד6 מהב6?! 12. מהג5 מהג7 13. ז3 רה7 14. מההז3 א6 15. ו4 ב5 16. ר1ז פה5 ! 17. מההב2 פג4 18. ה5 צב8 19. פה4 רב7 20. צד3 א5 21. צחד1 א4?! 22. צד7!	
22. — א:ב3 23. ג:ב3! מהא5 24. צ:ה7! צוג8 25. מב1 צא8 26. א4! ר:ה4+ 27. ר:ה4 מהב4 28. ב:ג4 צ:א4 29. צג1! צ:ו8 30. רג2 צא־א8 31. מההה4 ז6 32. צד־ד7. השחור נכנע. (אין למנוע 33. מה:ז6+).	

מ. מיכאילוב, בולגריה

פרס 1, ,,צ'סקוסלובנסקי שח" 1953

4+2 תיקי

קטעי עתונות
הארץ
25 -07- 1985

12th maccabia המכביה ה

השערוריה של המכביה

לא רוצות זהב בלי מישחק גמר

אמרו הכדורסלניות המאוכזבות מארה"ב לאחר שהישראליות תבעו לשחק ביד אליהו וסירבו להתייצב למשחק בכפר המכביה

מאת יצחק לביא
סופר "ספורט האריץ"

משחק גמר הכדורסל לנשים בין נבחרות ארה"ב לישראל לא התקיים אמש כמתוכנן, לאחר ששחקניות זמנדלי נבחרת ישראל סירבו להופיע להתמודדות. בתחילה דובר, כי הזוכה במדליית הזהב תיקבע בתום שני המיכזכים בשיטת ליגה, אלא שהמישחק של סיב"א מצרפת הטיל וטו על החלטה זו, והכריע כי יש לקיים מישחק קובע בין שתי הנבחרות הראשונות.

הכל סברו, כי המשחק ראוי להיות מיוקדם לגמר הנבחרים בידאליהו בין ארה"ב לישראל, אלא שהוועדה המארגנת של משחקי המכביה קבעה את מיקום משחק הנשים לאולם בכפר המכביה. שחקניות נבחרת ישראל סרבו לקבל את ההחלטה בדבר מיקום המשחק ובמקום להופיע ברמת־גן הגיעו אתמול בשעה 18.30 ליד־אליהו, לעומתן, הגיעו האמריקאיות סמוך לאולם בכפר המכביה (400 מ' ממנו לפי הוראות מאמנן), אולם לא עלו על משטח הפארקט ולשני השופ־טים לא נותר אלא לשרוק לסיום בתום המתנה של 20 דקות.

נודע, כי האמריקאיות ביקשו לגלות סולידריות עם יריבותיהן מישראל וסירבו לקבל את מדלית הזהב ללא משחק.

דובר מטה העיתונות, צבי איל, מסר אמש, כי יו"ר איגוד הכדורסל, יוסף עגבר, סירב להתערב בפרשה. הבוקר תכונס ישיבה מיוחדת של ועדת המשמעת של משחקי המכביה היכולה לפי תקנון המכביה לקבוע את גורל השתתפותן של נבחרות ארה"ב וישרא־אל בתחרות הכאה וכן את מעמדן של שחקניות ישראל.

הוועדה המארגנת של המשחקים בראשות היו"ר, מייקל קווהזי, רואה בחומרה רבה את האירוע שאין לו תקדים. קווהזי אמר אתמול, כי הוא מבין אך לא מקבל את מניעי האמריקאיות וירדוש יחד עם חברין בוועדה המשמעת של איגוד הכדורסל להחרחיק את הישראליות ממשחקי הליגה לשנה וממשחקי המכביה לצ־ מיתות.

דר"ח חמור לסיב"א

משקיף פיב"א, ברנארד לאז'אר מצרפת, נפגש אמש עם יר"ד הוועדה המארגנת של המכביה ה־12 מיכאל קווהזי, ומסר לו כי מעולם לא היה עד ולא שמע על מקרה דומה, בו לא מתייצבת מדינה מארחת למישחק גמר כלשהו.

הדר"ח שיעביר למשרדי פיב"א יהיה לדבריו חמור ביותר, ואין הוא אחראי להשלכותיו.

כובב נבחרת ארה"ב אלן דולנסקי (מספר 11) קולע מעל מיטי דניאל, באשר עופר פלייישר (מספר 4 מימין) משקיף, אמש בגמר בו ניצחה ישראל בסיום דרמאטי 94–95.
(צילום: עוזי קרן)

כדורסלניות ישראל מצאו תחליף למישחק הגמר נגד ארה"ב שלא היה: הן התעמקו בכמה מנות טעימות של סלאפל, בשערי היכל הספורט
(צילום: עוזי קרן)

ארל ויליאמס במסיבת עיתונאים בת"א:

לא באתי להפריע למרסר – באתי לעזור לו

מאת רון קופמן
סופר "ספורט האריץ"

"מבחינה משפטית קיים חוזה המ־ שחרר את ארל ויליאמס לכל קבוצה בה יחפוץ לשחק, כמו גם כריתות ללא הגבלות, ולא כפי שמקובל לחשוב שהשיחרור תקף רק באיטליה.

אפשר גם בלי נבחרת

המכביה שלי

מאת יהושע שגיא

לא כל אנשי הכדורסל חשים מבוכה בגלל המישחק, שבו הש־ פילה נבחרת ישראל את ונצואלה 229–33, עם 83 הנקודות של דורון ג'מצ'י. גם התגובות הקצ־ רות, והחרות, לא גרמו מבוכה לאנשי הכדורסל של הנבחרת הישראלית. אמרו עליהם שהש־ פילו את הונצואלים, אמרו עליהם שהתנפלו עליהם, שדרסו אותם בצורה מכוערת. גם לעגו לדורון ג'מצ'י על 83 הנקודות שלו. "נראה אותך בגמר נגד ארצות הברית, אתה וכל חבריך הגיבורי־ רים", כתב עליהם משה לרר.

מי שחשב שבנבחרת הישראלית הורגשה מבוכה – טועה. ההיפך גמור. "סוף סוף יתברר אחת ולת־ מיד הבלוף של הכדורסל במ־ כביה", אמר לי אתמול מנהל נבחרת ישראל למכביה, אלי אפרתי. "והם עוד רצו שבמכביה תופיע נבחרת ישראל המלאה עם מיקי ברקוביץ ועם מוטי ארואסטי ועם כל הכוכבים". מוסיף אפרתי בלעג.

מנהל הנבחרת אומר, כי הניצ־ חון הגדול על ונצואלה היה מחויב המציאות. ביוון שהונצואלים פ־ שוט לא הצליחו לחצות את הגבול כליוון הסל הישראלי. מה רציתם? שהמאמן יעצור את שח־ קניונו שיגיד להם לשחק לאט? שיזהה להם לא לקלוע? אני רוצה לראות את המאמן שיתן הוראות כאלה לשחקניו, והרי הוראות מן הסוג הזה פוגעות את רוח הספורט. לפיו חייבים להשקיע את מאמצים המאמץ ואת מיטב השחקנים כדי להפגין את מלוא היכולת.

אפרתי אומר כי "הניצחון האסט־ רונומי על ונצואלה היה מכוון כדי שכארגוני המכביה יבינו, סוף־סוף, כי אין טעם לשקוף באיבוד הזה את הנבחרת הלאומית של ישראל. אם רוצים להתקיים ישראלי, יש להתקיים. לשחקני צוות הלינה הארצית ולהשקיע אותו על משחקים ברמה זו, כדי לא ליצור מציאות מעוותת שכזו שבה שחקנים סלנים ברמה גבוהה כמו דורון ג'מצ'י והברייר".

אגב, אפרתי אומר כי ג'מצי שיחק רק ב־25 דקיות המישחק, לוקה שיחק בכל 40 הדקות, והיה מצליח להקלוע יותר מ־100 נקודות.

מדליית הזהב נפלה מן הסל

כתר שלישי ברציפות לאמריקאים

6 שניות לסיום החטיא רוזנברג וישראל נכנעה לארה"ב 94–95

כדורסל

מאת רון קופמן

זו לא היתה נצואלה, רבותי. זו היתה נבחרת ארה"ב – אמנם רק לכבידת, אבל גם זה הספיק, דקה לסיום ברזוק, התוצאה 95–87 לארי־ ה"ב. הכרוזים דייב זינקוף מארה"ב וצחי פלג שלנו, מתחננים בפני הקהל שימתין לטכס הענקת הכבוד והכי דליות. הקהל מתחיל לנטוש, ופתאום, כמו טיל שנורה ממרחק 8 מטרים: דורון ג'מצ'י (אלא ביץ) קולע 3 נקו־ דות ומקטין את הפער. 12 שניות מאוחר יותר שוב קולע ג'מצ'י, מאותו מרחק, סל של 3 נקודות בתוספת קליעת עונשין, והתוצאה רק 95–94 לארה"ב.

יש עוד זמן. הכדור אצל האמרי־ קאים והרכז ג'וש וקסלר, תלמיד השנה הראשונה בבכללת קורנל, בן 18, מהמר על עתידה: זורק לסל – ומחטיא. דניאל החטיא את הריבאונד, ואחרי רוזנברג "צלל" אל הכדור כמו דג. כדור־ביניים. 18 שניות לסיום, והקהל בסירוף חושים. הכדור של ארה"ב, ג'מצי מוציא לחוץ, ואת הוצאת הכדור של האמריקאים חוטף עדי גורדון, כדור ארוך לרוזנברג, מתחת לסל: ארי חופשי לגמרי, אך מחטיא 6 שניות לסיום. הכדור אצל ה־ אמריקאים. המחזיקים בו עד לשריקה הסופית. רוזנברג הגום. הגביע חוזר לארה"ב (כתר שלישי ברציפות). וישראל נותרה עם שיא מכביה מול ונצואלה עד למכביה ה־13.

שאנחנו לא היינו במישחק – אבר גם המאמן פנחס גרשון. אבל כל ילד בהיכל ראה נבחרת מפוררת. בה שיחק הקלע מס' 1 בארץ, ובין הטובים באירופה – דורון ג'מצ'י, שאת הנקודה הראשונה שלו קלע ברקה ה־ 12! הסיבה: שמירה מעולה של אל מוסקטל, הנמוך מדורון (1.90 מ'), שהצליח למנוע ממנו את קבלת הכדור. וביום כה חלש שלנו, לא הש־ כיל איש לעשות לדורון אפילו חסימה אחת במישחק, כללית היו כל שחקני החוץ שלנו מתחת לרמתם הרגילה. החלק הטוב יחסית היו הרכז גורדון, והגבוהים פלייישר אמסלם ושטיינהאו־ אר, אך גם הם רק בפתיחת המחצית השניה.

האמריקאים לא הפגינו מישחק גדול, הספיקה להם משמעת טקטית מעולה, הצטיינות של אדי צוקר, אלן דולינסקי ומוסקטל, כאמור, כדי לנצח.

במחצית הראשונה האמריקאים עשו כל שברצונם במגרש, וזה התבטא בהכנסת כדורים לאד צוקר והוואר לוי, ששלטו גם בכדורים החוזרים. הגרולה שלהם היתה נעוצה במאזן קליעה טוב מהשרה במחצית הראשוי נה (70 אחוז) כאשר כל החטאה הפכה כמעט תמיד לסל. גורדון היה היחיד במחצית הראשונה, שהותיר אותנו בת־ מונה – עם שלושה סלים של 3 נקו־ דות – שאקטינו פעמיים את יתרון האורחים שהיה בגבול 20 הנקודות. 28–9 ברקה ה־11, ועכשור 8 דקות יתרון השיא במישחק: 41–21.

במחצית השניה הביגו הישראלים, שאמנם זו הגנה אמריקאית שקשה להתמודד עמה, אבל יש דרך אחת לעשות זאת – בשיטה האמריקאית: הכנסת כדורים לגבוהים. וכך פתח פלייישר עם 8 נקודות רצופות, אמסלם סייע, שטיינהאוזר "גמר" שתי החט־ אות ודורון הקיץ משנתו, כדי להשות 63–63 בדקה ה־27. דקה לאחר מכן אידבנו את פלייישר בגלל חמש עבירות, ובארומטר הציפיות ירד. אלא לפרוש בתקווה להופיע אחר־הצהריים במישחק הגמר ליחידות. מדליית הזהב בזוגות הועגקה איפוא לשתי אמריקאיות אחרות, רוני רייס ואיילין טל.

ג'ימי גולדר עשתה מאמץ גדול להופיע אחר הצהריים בכבוד במישחק הגמר ליחידות, אבל הפציעה הגבילה את תנועתה וריים בת ה־19 ממיאמי, פלורידה, ניצחה ללא קושי 6–1, 6–2 וצירפה מדליית זהב שניה למאזנה.

רוני רייס השלימה זכיה בשלוש מדליות זהב תוך 10 שעות, כאשר ניצחה גם בגמר לזוגות מעורבים. היא שיתפה פעולה עם ג'ונתן קאמיסר, והשניים ניצחו את איילין טל ולארי סקוט 6–3, 4–6, 6–3.

רבישלון הכפול של ג'יימי גולדר

פרשה מגמר הזוגות ונוצחה בגמר היחידות

רוני רייס, שניצחה 6–1, 6–2 אלופת המכביה

מאת סופר "ספורט האריץ"

אחרי שישראל זכתה בשתי מדליות הזהב הראשונות בטניס של המכביה ה־12, עמדה אתמול השלישה שזכתה בשלוש המדליות האחרות.

כל מישחקי הגמר שנערכו אתמול עמדו בסימן שליטה אמריקאית, ומי שישלמה את המחיר על העומס הציפוף של הימים האחרונים היתה המדורגת מספר אחת, ג'ימי גולדר בת ה־23 מפורט לאודרדייל, פלורידה.

ג'ימי התיצבה אתמול למישחק הגמר לזוגות בשעה 9 בבוקר, כשהיא סובלת מכלות ברגליה. וכאשר היא ובת זוגתה רניאל קלורמן, פיגרו 0–5 במערכה הראשונה, החליטה ג'ימי שגם לאמריקאים הזו הדבר עבירות, שפגמו בציפיות הקהל שלהם, ולבי־ רות יתרונם הברור הצליחו לצמצם עד לסיום.

★ לאחיות קלעו: ציקר 30, דר־ לינסקי 19, קלר 17, לפקובזקי 11, מוסקסל 6, באואר 5, וינגרד 2.

★ לשחקניות קלעו: גורדון 21, שטיינהאוזר 16, ג'מצ'י 15, רוזנברג 11, פלייישר 8, אמסלם 6, שוורצמן 2.

שפטו קלרי (איטליה) והית (אנגי־ ליה), 6,000 צופים בירדאליהו.

בישלון זכתה קנדה בבי־ בישלון שבגברה על בראזיל דלית האחרונה (28–31, 55–74) לקבדים הירבו לקלוע הרבה לבזיל הירבה לקלוע לוינסקי – 15 נקודות. ניקס ולדי־ סקי – 19, סטיוארט – 15 נקודות.

האלופה החדשה רוני רייס (מימין) ויריבתה ג'ימי גולדר, המדורגת הכבירה, אשר נבנעה בשני מישחקי הגמר.
(צילום: עוזי קרן)

גלישה מחומות העיר העתיקה הערב בשיא טכס הנעילה

מאת יצחק לביא
סופר "ספורט האריץ"

"העובדה שנסיים את המכביה ה־12 בירושלים הבירה תעשה משהו בלב לאנשים", כך מאמינים ומקווים אבינו עם כספי, יו"ר צוות ההפקה של ערב הנעילה, הבמאי יוסי עוזרד ומנהל ההפקה גיורא גלזר.

לא היה מקום מרכזי וחשוב יותר מירושלים כדי לסיים בו אירוע ציוני־ יהודי מדרגה ראשונה. ראשי המכביה ומאירגי הטכס רואים בעיר הקודש את המקום בו יוכלו לומר שלום לספורטאים בצורה נרגשת, כשהמגמה היא שרגשיות זו תהווה עידוד לעליה ולהשתקעות במדינת ישראל.

למי שמעורר ספיקות ביחס לסיכוי להזכיר את ההצלחה המהדהדת של ערב ה־15 ביולי אין סיבה להיות מוטרד. מבטיחים לנו אותה גברת בשיעי ארדת.

בשעה 8.30 בערב הארוך תחת כיפת השמיים בבריכת השולטן יעלו 4,000 ספורטאים מ־35 מדינות. יקדם לאירוע התגיבי מסע יומי עמוס וכ־ עייף, לפחות למי שאינו רגיל לסייר בירושלים. הסיור יחל השכם בבוקר בנטיעת עצים בכפר מודיעין ע"י כל אחד מהספורטאים ויימשך בסיורים מודרכים במקומות המפורסמים בעי־ רה: פיסגת הר הצופים, שער האשפ־ תות, הכותל המערבי, הרובע היהודי, דרך שער ציון אל בריכת השולטן. נשמע לא קל, אבל צריך לזכור שמ־ דובר בספורטאים הצמאים לערכים של היהדות. בכותל תינתן להם הזדמנות להתייחדות ממושכת.

ואחרי כל המסלול הזה יחכה להם, כמובן הטכס עצמו. אש המכביה תכוכה ע"י שלוש הנערות שליוו את מרק ספיץ בעת הדלקת הלפיד בפ־ תיחה. המארגנים חשבו שזו דרך טובה והולמת כדי לפצות את שירלי שפירא, אנוק שפיצר ושלומית רוזנבו, בנות הספורטאים שנרצחו באולימ־ פיאדת מינכן ב־1972. הפיצוי הוא על אי הסדר שהעיב על ריצתן בטכס הפתיחה. הדגל יורד מראש הקונכיה של בריכת השולטן, ואין מה לדאוג – לא יהיו הרבה נאומים. ראש הממשלה שמעון פרס יפרד מהספורטאים בתק־ וה לעליה. ידברו גם ראש העיר טדי קולק וכמובן יו"ר הוועדה הבין לאו־ מית למען המכביה ויו"ר מכבי העולמי ישראל פלה.

החגיגה האמיתית תחל עם ירדנה ארזי, יזהר כהן, להקת המחול הורה י־ רושלים ולהקת מכבי צעיר – פעמוני השלום. אבל עוד זה לא הכל. מופע ראווה של מועדון גולשי צוקים "עמיצור קריית אונו", שחבריו יטפסו על חומות העיר העתיקה, יהיה אולי המוקד. כמה דקות קודם לכן יורידו שניים מחברי המועדון רשת מארינס (חבלים) ענקית על החומות. הצורה שתתקבל – מגן דוד ענק. רק בשביל זה כדאי לא להחמיץ את האירוע. מב־ טיחים גם הפרחת בלונים, זיקוקין דינור ומצעד לפידים. מכירים את הסמל של המכביה ה־12? אם לא, תעשו איתו הכרה בערב הנעילה – בוכת ענק של גורי שתועלה לשמיים ע"י מסוק.

אתמול היו החזרות בשיאן. אפשר היה לחוש בהן מבעד לשפופרת הטלפון. ביתו של אבינועם כספי, יו"ר צוות ההפקה מהווה את מטה הטכס. ממש מעל בריכת השולטן. נכון לאתמול ההרגשה היא, כי הכל ערוך ומוכן. צריך פשוט לבוא ולראות. ובאותו הקשר, אין צורך לציין כי כל הכרטיסים אזלו לפני מספר ימים.

בוריס בֶּקֶר כמעט

הודח בארצות הברית

פיגר מול שוודי מדורג 366 בעולם אבל הציל 3 כדורי־משחק וניצח

טניס

מנצח אשתקר, אנדרס גומז מאקוואדור, הדיח את בבריאל אורפי מספרד 6–4, 6–2, 6–4, אלופת אשתקר, מנואלה מאלייבה מבולגריה, גברה תוך 58 דקות על לינדה ג'יסט מארה"ב 6–0, 6–2.

בליוויינגסטון, ניו ג'רזי, ניצח אלוף המכביה ה־12 בראך גילברט (המדורג 23 בעולם) את האוסטרלי פיטר דוהאן 7–5, 6–3. המדורג הבכיר יוהאן קריק הדיח את סקוט מקקיין 7–5, 6–3.

מארטינה פרשה

אלופת ווימבלדון מארטינה נאוורטילובה פרשה מטורניר לוס אנג'לס בסידרת וירג'יניה סלימס, בגלל דלקת בעצב הצוואר. הפגיעה החלה מציקה במהלך משחקיה בווימבלדון, אך המצב הורע בשבת, לאחר שעסקה בהרמת משקולות לשמירה שיגר־ תית על כושרה. מארטינה מתכוננת לסובב את ראשה, ותיאלץ להיעדר מהטורניר הנפתח ב־29 ביולי.

טניס

אינדיאנאפוליס (אי־פי וע"ר). ה־ טניסאי האוסטרי תומאס מוסטר, שישתתף בשבוע הבא במישחקי היחידים נגד ישראל בגביע דייויס, הודח כאן בסיבוב השני של אליפות ארה"ב על מיגרשי חימר. הוא נוצח על ידי השוודי ליבור פימק 1–6, 3–6.

אלוף ווימבלדון בן ה־17, בוריס בֶּקר ממערב גרמניה, נחלץ מהפסד סנסציוני במישחקו נגד השוודי מיכאל פרנסורס המדורג רק 366 בעולם. בקר הפסיד 6–4 במערכה הראשונה ופיגר 4–5 ו־ 0–40 במערכה השניה, אבל אז הציל חמישה כדורי סיום ובקור רוח הישווה ל־5–5. אחרי כן ניצח במערכה זו 7–6 (10–8 בשובר השיוויון) והכניע את יריבו 6–2 במערכה השלישית. לאחר ניצחונו אמר בקר: "כלל לא חששתי מהפסד. פשוט לא היטבתי לשחק עד למערכה השלישית".

קרא מחר ב„מעריב של שבת"
ובמוסף הצבעוני „סופשבוע"
מעריב וסופשבוע
עולים כתה אך לא בבית ספרנו
דו"ח אישי על שרי הממשלה
מאת אבי צטלחיים
חרדה בעפולה
מאת יאיר תראובני
„השגריר הסובייטי מחכה לטלפון שלך"
מאת משה ז"ק
ערבים בונים בתים ל„כך"
מאת אהרן דולב
דו"ח
מאת אמנון אברמוביץ
ההדלפות המפורסמות
מאת שמואל שנב
80 אלף מיל מתחת למים
מאת נילי פרידלנדר
שטח פרטי
אצל יעקב אחימאיר
הורוסקופ במזל עתלית
מאת יורם קניוק
נפילת „ירדניה"
מאת דוד ליפקין
המציצנים
מאת יונתן גפן
וכן המדורים הקבועים של מאיר עוזיאל, יחודית חנוך, מאו"ל, תמר אביזר, יגאל לב וגבריאל שטרסמן.
לעתון מצורפים גם המוסף לבידור „שבועטוב" המוסף לתרבות ולאומנות, המוסף לצרכנות „שווקים" ו„מעריב לילדים"
בגליון „סופשבוע" המפות של מכסיקו, בליז וגוואטמלה
וחוברת צבעונית מתכוני חלב – „חלב בכל מצב" מצורפת מחר ל„מעריב".
תסתכל מה קורה מחר במעריב

פולאק גבר על בוגן בגמר הפכפך

טניס שולחן

דרור פולאק, סגן אלוף ישראל בטניס שולחן, גבר אתמול בגמר היחי־ רים על יריבו הנצחי ואלוף ישראל יוסי בוגן 3–1.

המישחק, שעמד על רמה גבוהה, היה מרתק. פולאק ניצח במערכה הראשונה 21–15, במערכה השניה חל מהפך ובוגן הוליך בבזיכחה 13–19, פולאק הישווה ל־19–19, אך הסיום היה כולו של בוגן שניצח 21–19, במערכה שלישית הוביל בוגן עד שפולאק עלה ליתרון ראשון 13–12, ולבסוף שבר את חבטותיו של בוגן וניצח 21–15 תוך הפגנת מישחק רשת מצויין.

המערכה הרביעית היתה סוערת ביותר, כאשר פולאק סירב להמשיך עד שיושלט סדר באולם. בעוד בוגן מבקש מפולאק "להפסיק את ההצ־ גות". באולם פרצה מהומה, שאיימה לפוצץ את המישחק. רק לאחר עשר דקות חודש המישחק. פולאק הוליך 17–14, בוגן עלה ליתרון 19–17, אך בסיום נפלא ניצח פולאק 22–20.

לפולאק היה זה גמול מתוק על הפסדו לבוגן באליפות ישראל האחרו־ נה. שפטו שמואל עזרתי ואריה ווקסי.

בגמר הנשים לא נתקלה כצפוי אלופת ישראל בשבע השנים האחרו־ נות, אירית כרמי, שהיא גם אלופת המכביה ה־11, בקשיים מיוחדים מול הבריטית לורה גולדשמידט שזכתה לעידוד רב מהקהל האנגלי ביציע. כרמי ניצחה בשתי מערכות (21–15, 21–8).

בגמר התחומים ניצח יצחק לוי מישראל את רן קוניק מישראל 2–0, ובין הנשים ניצחה רבקה צ'רנינסקי 2–0 את הדס גולדנקראנץ (שתיהן מישראל).

בגמר לזוגות מעורבים הפתיעו יוסי בוגן וענת קורסיה מישראל את דרור פולאק ואירית כרמי 2–1 (23–21, 13–21, 21–14). בגמר לזוגות גברים זכו יוסי בוגן וגיל ברכה שגברו בגמר על דרור פולאק ומנחם שטיין 2–0 (21–15, 21–18).

בגמר לזוגות נשים הוסיפה לעצמה אירית כרמי עוד תואר, כאשר גברה יחד עם סיגל לב על שטוקמקר וגורין מארה"ב 2–0 (21–18, 21–18).

• מדור המכביה בעריכת יחיאל ארזי, יהושע שגיא ומיכאל קרנון

מיבחן ראשון לסגל בגרמניה

הערב נגד האמפיגא

מינכן (מיוחד ל"ספורט הארץ"). סגל נבחרת הכדורגל של ישראל יקיים הערב (19.30 שעון ישראל) את מיבחנו הראשון, במהלך מחנה האי־ מונים בגרמניה, כאשר יתמודד עם הקבוצה החצי מקצוענית האמפיגא מהליגה המחוזית.

המישחק יהיה במיגרש המצוי כ־ 100 ק"מ ממחנה האימונים.

המאמן הלאומי יוסף מירמוביץ' ע־ ריין לא קבע את ההרכב הפותח, אבל כבר ברור כי דוד פינטי ושלמה שירזי יעדרו ממנו. כמה שחקנים מתלוננים על עייפות.

★ **סופסבול.** משחק הגמר: ארה"ב – קנדה 3–0.

קריקט. אוסטרליה זכתה במדליית הזהב. בריטניה בכפס ומודיעים בארד. ישראל דורגה במקום הרביעי.

זהב בריבוע בכדורגל

כדורגל

ישראל – הולנד 4–0 (1–0)

השערים לישראל: ירון זהבי (84, 86), חיים גולדנברג (45), ניו לוין (75 מ־11 מ').

★ **המצטיין: אלון נתן**

אותות אכובה לא ניכרו על פניו של השוער גיורא אנטמן, כאשר מאמן נבחרת העתודה, אליעזר שפיגל, ביקש להחליפו בפרורי לסנר, דקות ספורות לפני סיום גמר הכדורגל בין נבחרות ישראל להולנד. אנטמן התק־ דם בצעד איטי לעבר ספסל המחלי־ פים וכשפניו קורנות מאושר מילמל: "איזה כיף, איזה כיף". אחר כך הסבירו: "לפני ארבע שנים הייתי אחר האש־ מים בכך שנוגחנו בחצי הגמר ע"י דרום אפריקה 1–2, בגלל שערים שספגנו באשמתי עפנו בחצי הגמר. עתה, לאחר ארבע שנים, נסגר המעגל כאשר זכינו במדליית הזהב".

מאת משה הר געש

נבחרת העתודה שלנו זכתה בכבורה בצורה מעוררת כבוד לאחר שהביסה 4–0 את הולנד החזקה. אבל רק ברקה ה־45 הצלחנו להבקיע בפעם הראשו־ נה את השער ההולגדי, אלון נתן, שסבל מעליות וירידות, אך גרם במישרין לשני השערים הראשונים והחשובים של הנבחרת, פרץ מצוין מימין, מסר מעט למרכז, חיים גולד־ ברג בעט שטוח מרחוק כדי לרדת עם חבריו להפסקה עם יתרון של 1–0.

במחצית השניה ניסתה ישראל להגדיל את היתרון וברקה ה־75 היה אירוע שחרץ את גורל המאבק, אלון נתן, שוב באחת מפריצותיו האופ־ יניות, מסר מדויק לניר לוין, הלה נכנס לרחבה אך הוכשל על־ידי השוער, השופט השווייצי, יעקב באומן, הורה על הנקודה הלבנה.

השוער ההולנדי לא השלים עם ההחלטה והוצא מהמגרש בכרטיס צהוב ולאחריו כרטיס אדום לאחר מחאות שלו ושל חבריו. ניר לוין ביצע כהלכה את בעיטת העונשין וקבע 2–0.

לאחר המשחק הסביר השופט כי הוציא כרטיס צהוב בגלל שהשוער זרק את הכפפות ולאחר מכן הצביע על ראשו וסובב את אצבעו, (מתכוון לומר שהשופט לא נורמאלי), ולכן ספג גם כרטיס אדום.

אירוע זה שבר את ההולנדים סר־ פית. הנבחרת שלנו עשתה במגרש ברצונה וירון זהבי, שחקן צעיר ואל־ מוני שהחליף רק בתחילת המחצית השניה את ועקנין, הבקיע שני שערים תוך שתי דקות (84, 86), כדי להשלים ערב גדול לישראל.

הבולטים בצוות הישראלי היו הקשר אלון נתן, השוער גיורא אנטמן והבלם יהודה עמר. הנבחרת שלנו הפגינה לפרקים משחק כדורגל נאה, אך לא אחת התגוננה מפני המשחק שובה העין והמסוגנן של ההולנדים שהגיעו תמיד רק עד רחבת ה־16.

לשמחת שחקנינו לא היה גבול. הם רצו עם דגל ישראל מסביב לאיצטד־ יון.

★ **ישראל:** אנטמן (לסנר), שמעון מנחם, עמר, ניר אלון, עלו (אוחיון), סבו (כהנר), גולדברג, אלון נתן, לוין, דרייקס, ועקנין (זהבי). המאמן: אליעזר שפיגל.

שפט יעקב באומן, 2500 צופים, באיצטדיון רמת־גן.

ארד למודיעים

נבחרת מודיעים זכתה במדליית הארד, לאחר שהביסה את נבחרת ארגנטינה 4–1 (1–1). המשחק היה חריף ונוקשה והורחקו שלושה שח־ קנים, שניים מארגנטינה אחד ממו־ דיעים. ארה"ב דורגה חמישית לאחר ניצחון 3–0 (1–0) על איטליה. אנג־ ליה סיימה שביעית לאחר שניצחה 2–1 (2–0) את מכסיקו.

טבלת המדליות

נבחרת ארה"ב למכביה ה־12 זכתה אתמול במקום הראשון בסיכום הכללי של המדליות, לאחר שצברה 246 מדליות, בהן 109 זהב. סיכום המדל־ יות למכביה ה־12:

	זהב	כסף	ארד
ארה"ב	109	90	47
ישראל	62	67	85
קנדה	12	15	24
ברזיל	10	11	11
בריטניה	7	6	9
הולנד	7	5	1
מודיעים	6	12	10
אוסטרליה	6	5	8
צרפת	6	4	1
מכסיקו	1	3	12
שוודיה	1	2	2
גרמניה	1	2	1
דנמרק	1	0	1

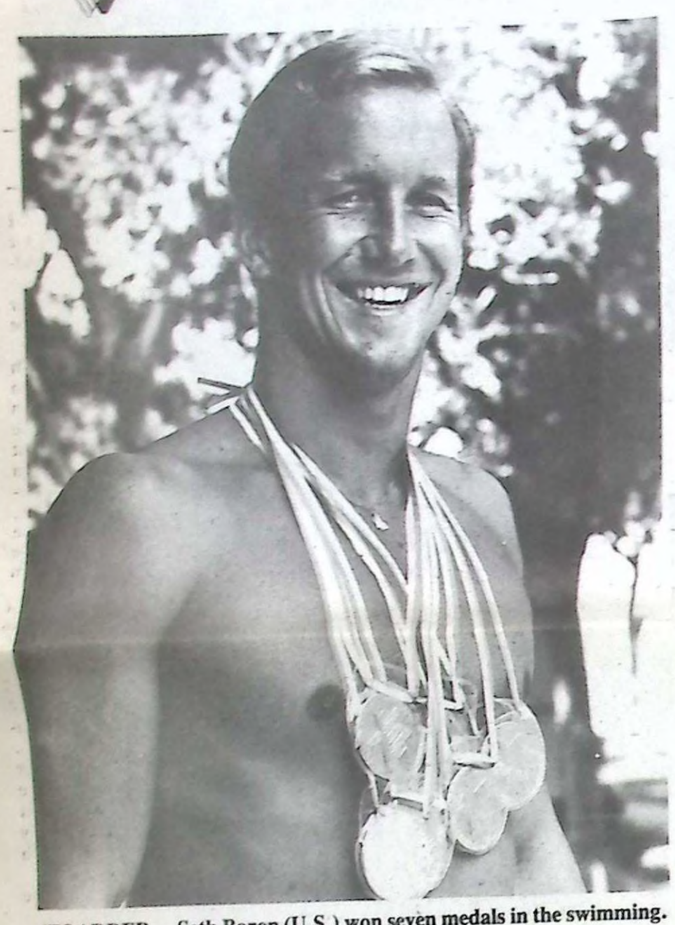
(עוד 8 מדינות זכו במדליות בכפף ואר"ד)

אריל ויליאמס, מוקף אוהדים צעירים, אמש בהיכל הספורט ביד אליהו.
(צילום: עוזי קרן)

12th maccabiah המכביה

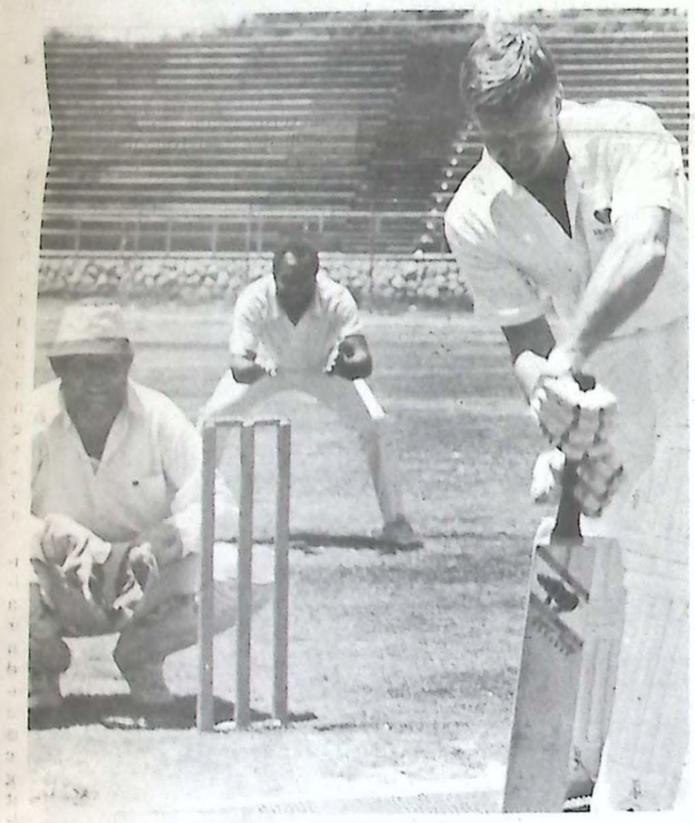
THE MEDALLISTS

HOARDER. – Seth Baron (U.S.) won seven medals in the swimming.

BARZILIAN ANNIE OAKLEY. – Deborah Srour hit a medal with her gun. (Guthmann)

WINNING SKIPPER. – Julien Wiener (batting) led Australia to victory in all their cricket matches. (Landau)

FASTEST WOMAN. – Lisa Goreeph (86) wins the 100m. (Guthmann)

FINAL MEDAL TABLE

		G.	S.	B	Tot.
1.	US	109	90	47	246
2.	Israel	62	67	85	214
3.	Canada	12	15	24	51
4.	Brazil	10	11	11	32
5.	Britain	7	6	9	22
6.	Holland	7	5	1	13
7.	Modi'im	6	12	10	28
8.	Australia	6	5	8	19
9.	France	6	4	1	11
10.	Mexico	1	3	12	16
11.	Sweden	1	2	2	5
12.	W. Germany	1	2	1	4
13.	Denmark	1	—	1	2
14.	Argentina	—	5	6	11
15.	Combined Teams	—	1	3	4
16.	Austria	—	1	1	2
17.	Italy	—	1	—	1
18.	Finland	—	1	—	1
19.	India	—	—	1	1
20.	Switzerland	—	—	1	1
21.	Belgium	—	—	1	1

BADMINTON

Men's Singles: 1. Kim Levin (Denmark); 2. David Levin (US); 3. (jointly) David Spurling (GB) and Daniel Rubin (US).

Men's Doubles: 1. David and Stuart Spurling (GB); 2. Daniel and Paul Rubin (US); 3. (jointly) Alexander Berks and Dennis Metz (US) and Daniels (India) and Engelhardt (Sweden).

Women's Singles: 1. Liz Aronsohn (Sweden); 2. Anne Menlane (France); 3. (jointly) Sara Shulton (GB) and Deborah Freeman.

Women's Doubles: 1. Deborah Freeman and Sara Shulton (GB); 2. Liz Aronsohn (Sweden) and Resina Rubin (US); 3. Anne Menlane (France) and Carol Dekan (GB) and Y. Sruyia and H. Moshe (Israel).

Mixed Doubles: 1. Dave Metz and Resina Rubin (US); 2. Stuart Spurling and Sara Shulton (GB); 3. Engelhardt and Liz Aronsohn (Sweden) and David Spurling and Deborah Freeman (GB).

BASKETBALL

Men – 1. United States; 2. Israel; 3. Canada
Women – medals withheld.

CLAY PIGEON

Olympic Trap Finals – Men:
1. Joel Suzman (US) 175 points; 2. Isadore Horowitz (US); 3. Ray Leonard (GB).
Team Event: 1. US, 388 points; 2. Israel; 3. Britain.
Olympic Skeet:
1. Eva Funes (US) 186 points; 2. Jack Funes (US); 3. David Funes (US).
Team event: 1. United States 417 point; 2. Italy; 3. Israel.

CRICKET

1. Australia; 2. Britain; 3. Modi'im

DIVING

10 Metre Board – Men: 1. David Cotton (US) 485.70; 2. Mark Fromson (Canada); 3. Alexander Woroszylski (Mexico)
10 Metre Board – Men: 1. David Cotton (US) 365.40 points; 2. Laurie Israel (US); 3. Lucy Woroszylski (Mexico)
3 Metre Board – Men: 1. Lewis Meyers (US); 2. David Cotton (US);3. Alexander Woroszylski (Mexico)
3 Metre Board – Women: 1. Kim Engel (US); 2. Laurie Israel (US);3. Mindy Kalchman (Canada)

FENCING

Men

Foil, Individual – 1. Itzhak Chatouell (Israel); 2. Nissan Blanc (Israel); 3. Jeffrey Bukantz (US).
Epee – 1. Jeffrey Bukantz (US); 2. Arnold Messing (US); 3. Roy Wittert (Modi'im).
Foils, Teams – 1. Israel; 2. US; 3. Canada.
Sabre, Teams – 1. US; 2. Combined international team; 3. Israel.

Women

Foil – 1. Lydia Hatoel (Israel); Michelle Verhave (US); Randi Samet (US).

FOOTBALL

1. Israel; 2. Holland; 3. Modi'im

GOLF

Men's Team Event – 1. United States; 2. Modi'im; 3. Canada
Individual Men – 1. Richard Pomerantz (U.S.)296 strokes; 2. Mark Trauner (U.S.); 3. Richard Kaplan (Modi'im)
Women's Team Event – 1. Canada; 2. United States; 3. Britain
Individual Women – 1. Terry Brecher (Canada) 315 strokes; 2. Jessica Posener (Sweden); 3. Francine Epstein (U.S.).
Seniors Team Event – 1. Modi'im; 2. United States; 3. Australia
Individual Event – 1. Ronnie Harrison (Modi'im); 2. Gerald Lind (U.S.); Leon Blumenau (U.S.).

GYMNASTICS

MEN'S TEAM EVENT – 1. Israel; 2. U.S.; 3. Canada
Individual Overall – 1. Noah Riskin (US); John Levy (US); 3. Randy Besosa (US)
Men, Floor: 1. Jon Levy, (US); 2. Mark Klafter, (US); 3. Ya'acov Levy, (Israel).
Men, Vaulting Horse: 1. Noah Riskin, (US); 2. Randy Besosa, (US); 3. Eyal Weissblitt, (Israel).
Men, Vaulting Box: 1. Jon Levy, (US); 2. Noah Riskin, (US); 3. Ya'acov Levy, (Israel) and Uzi Rachamim, (Israel).
Men, Parallel Bars: 1. Noah Riskin, (US); 2. Jon Levy, (US); 3. Ya'acov Levy, (Israel).
Men, Horizontal Bars: 1. Jon Levy, (US); 2. Noah Riskin, (US); 3. Ivo Horak, (Canada).
WOMEN'S TEAM EVENT: – 1. US 180.80 points; 2. Canada; 3. Israel.
Individual Overall – 1. Cassandra Frey (US) – 36.95 points; 2. Marni Rager (US); 3. Dina Margolin (US)
JUNIOR GIRLS TEAM: – 1. Israel - 167 points; 2. Mexico; 3. Argentina.
Women, Floor: 1. Limor Friedman, (Israel); 2. Dina Margolin, (US) jointly; Melissa Kutcher, (US); 3. Cindy Waldman (Canada).
Women, uneven Bars: 1. Marni Rager, (US); 2. Tali Sirk, (Israel); 3. Jacqueline Kotler, (Canada).
Women, Vaulting Box: 1. Sara Litwin (Canada); 2. Jacqueline Kotler (Canada); 3. Dina Marolin, (US).

HOCKEY

MEN

1. Holland; 2. Modi'im; 3. Israel.

WOMEN

1. Holland; 2. Modi'im; 3. Argentina.

JUDO

Team Event – 1. Holland; 2. United States; 3. Israel
Women (Up to 61 kgs): 1. Terry Hyman (U.S.); 2. Gooitske Marsman (Holland); 3. Francoise Sosnovsky (Israel).
Men (up to 60 kgs.): 1. Richard Swart (Holland); 2. Brian Herskowitz (U.S.); 3 (jointly). Yona Shai (Israel) and Mark Gittelson (Modi'im).
Men (up to 65 kgs): Eddy Koheze (Israel); 2. Steven Herskowitz (U.S.); 3 (jointly). Oleg Myaskovsky and Raymond Mankowitz.
Women (open weight): 1. Francoise Sosnovsky (Israel); 2. Gooitske Marsman (Holland); 3 (jointly). Valeri Glica (France) and Ruth Magen (Israel).
67.5 kgs: 1. Boris Pudel (Israel); 2. P. Jackson (U.S.); 3. Eli Batuto (Israel).
75 kgs: 1. Jeffery Mormol (U.S.); 2. Ignacio Mojrenfeld (Argentina); 3. Boris Grayfer (Canada).
Men: Up to 71 kg: 1. Jerden Alderding (Holland); 2. Ralf Lippmann (WG); 3. Gabrielle Bejar (Mexico) and Roger Wolfson (Modi'im).
Up to 78 kg: 1. Roberto Spierer !WG); 2. Moshe Ponti (Israel); 3. Isaac Bejar (Mexico) and Sandy North (U.S.).
Up to 86 kg: 1. Eduard Kaspers (Holland); 2. Yosef Berkovitz (Israel); 3. Terry Hyman and Raymond Kramer (Modi'im).
Up to 95 kg: 1. Damon Keeve (U.S.); 2. Gil Dahan (Israel); 3. Pieter Smit (Holland) and Sergio Kleiner (Brazil).
Heavyweight: 1. Mark Berger (Canada); 2. Henny Pleizier (Holland); 3. Michael Schneider (WG).

KARATE

Women: KATA: 1. Kathy Klein (US); 2. Pam Glazer (US); 3. Michelle Leibowitz (Australia)
Men: KATA: 1. Stephan Zakouri (France); 2. Max Azulai (Israel); 3. Valery Gavrilov (Israel)
Free Weight: 1. Alfredo Sefami (Mexico); 2. Abraham Yedid (Mexico); 3. Paulo Cezar Berenbaum (Brazil).
Up to 65 Kg.: 1. Franck Benjamin (France); 2. Nathan Baker (Mexico); 3. Daniel Soussan (France).
70 Kg.: 1. Michel Acrov (France); 2. Patrick Attia (France); 3. Abraham Yedid (Mexico).
Up to 75 Kg.: 1. Mike Krupnik (US); 2. Stephan Zakouri (France); 3. Jacques Serfati (France).
Up to 80 Kg.: 1. Oren Falga (Israel); 2. Michel Malka (France); 3. Michael Bitton (Israel).
Over 80 Kg.: 1. Roy Falga (Israel); 2. Steven Leigh (Australia).

Teams

1. France; 2. Israel; 3. Mexico.

LAWN BOWLS

MEN
Singles – 1. Dennis Goldberg (Modi'im); 2. Charles Hall (Canada); 3. Cecil Bransky (Israel).
Pairs – 1. Israel (Cecil Bransky, Lionel Gilchrist); 2. Modi'im (Solly Hotz, Cliff Kay; 3. Israel (Okkie Rabinowitz, Cecil Cooper).
Trips – 1. Israel (Sam Skudowitz); 2. Modi'im (Jeff Rabkin); 3. Israel (Benni Ashe)
Rinks – 1. Israel (Okkie Rabinowitz); 2. Modi'im (Richard Kahn); 3. Israel (Sam Skudowitz)

WOMEN
Singles – 1. Helen Gordon (Israel); 2. Miriam Jankelowitz (Israel); 3. Ethel Lipschitz (Canada).
Pairs – 1. Modi'im (Joan Fruman, Rachel Medalie); 2. Canada (Joyce Rembach, Ethel Lipschitz); 3. Israel (Rina Lebel and Lily Milstein).
Trips – 1. Israel (Helen Gordon); 2. Israel (Molly Skudewitz); 3. Modi'im (Judy Armist).
Rinks – Israel (Molly Skudowitz); 2. Modi'im (Eansye Arenband); 3. Australia (Jill Diamond)

MINI FOOTBALL

1. Brazil; 2. Argentina; 3. Israel

ROWING

Double sculls: 1. US; 2. Israel; 3. Argentina.
Double sculls with cox; 1. US; 2. Israel; 3. Argentina.
Double sculls without cox: 1. Israel; 2. Argentina; 3. US.
Quadruple sculls without cox: 1. Israel; 2. US; 3. Argentina.

RUGBY

1. Modi'im; 2. Australia; 3. United States

SHOOTING

Free Rifle over 60m. – Men 1. Yigal Menahem (Israel) 593 points; Yair Davidovitz (Israel); 3. Sam Epstein (U.S.).
Women – 1. Joelle Feffer (Canada) 587 points; Hanna Kashansky (Israel); Ronit Finkelstein (Israel).
Men's team Olympic free Rifle over 60m. – 1. Israel 1770 pts; 2. U.S.; 3. Combined Team.
Olympic Air Rifle men: 1. Yitzhak Yonasi (Israel) 569 points, Maccabiah record; 2. Yoav Sapir (Israel); 3. Ami Ben Zvi (Israel).
Olympic Air Rifle women: 1. Julie Lang, U.S. 374 points; 2. Hanna Kashansky (Israel); 3. Joelle Feffer (Canada).
Olympic Free Rifle Men: 1. Yair Davidovitz (Israel) 1128, Maccabiah record; 2. Itzhak Uness (Israel); 3. Gray Trik (Israel).
Rifle 3 x 20 Women: 1. JoelleFeffer (Canada) 567 points; 2. Julie Lang (U.S.); 3. Hanna Kashansky (Israel).
Standard Pistol:
Individual – 1. Ya'akov Sostid (Israel) 558 points, Maccabiah record; 2. Gabriel Grunberg (Brazil); 3. Alejandro Stisin (Brazil).
Team – 1. Brazil; 2. Israel; 3. U.S.
Silhouettes Pistol:
1. Gabriel Grundberg (Brazil) 574 points; 2. Marcos Stisin (Brazil); 3. Shlomo Shafir (Israel).
Team – 1. Israel 1682 points; 2. Brazil; 3. Canada.
Free Pistol 50m.:
Individual – 1. Gabriel Grunberg (Brazil) 540 pints; 2. Alejandro Stisin (Brazil); 3. Gary Armist (Israel).
Team – 1. Brazil; 2. U.S.; 3. Israel.
Men, Air Pistol: 1. Marcos Stisin (Brazil) 566 pts.; 2. Ronald Krelstein (U.S.); 3. Gabriel Grundberg (Brazil).
Women, Air Pistol: 1. Haya Kirshner (israel) 377; 2. Deborah Srour (Brazil); 3. Lori Kamler (U.S.).
Dual Pistol: 1. Alejandro Stisin (Brazil) 580 pts.; 2. Marcos Stisin (Brazil); 3. Debora Srour (Brazil).
Dual Pistol, Teams: 1. Brazil 1734; 2. U.S.; 3. Israel.

SOFTBALL

1. United States; 2. Canada; 3. Israel

SQUASH

MEN

Team Event – 1. Modi'im; 2. United States; 3. Canada
Singles – 1. Dennis Kampel (Modi'im); 2. Mark Kaplan (Modi'im); 3. Selwyn Machet (Modi'im)

WOMEN

Team Event – 1. Australia; 2. Modi'im; 3. Israel
Singles – 1. Denn Debbie Majtles (Australia); 2. Marian Greenberg (US);3. Elaine Smaller (Modi'im)

SWIMMING

Men

Men:
200 m. Individual Medley
1. Seth Baron (US) 2: 08.30; 2. Yochav Lifshitz (Israel); 3. Brett Rose (US).
4 x 100 Medley Relay
1. US 3:54.45; 2. Israel; Canada.
1500 m. Freestyle
1. Rick Aronberg (US) 15:55.39; 2. Jeffrey Kuvin (US); 3. Daniel Israel (US).
200 m. Butterfly
1. Lenn Rosenberg (US) 2.05.80; 2. Seth Baron (US); 3. Yuval Rotem (Israel).
100 m. Breaststroke
1. Eyal Stiegman (Israel) 1.05.62 (Maccabiah Record); 2. Michael Glassman (US); 3. Jacob Waisman (Mexico).
4 x 200 m. Freestyle Relay
1. US 7:43.17; 2. Israel; 3. Brazil.
400 m. Freestyle
1. Rick Aronberg (US) 4:00.63; Daniel Israel (US); Segev Porat.
4 x 100 m. Freestyle Relay
1. US 3:32.95; 2. Israel; 3. Brazil.
200 m. Breaststroke
1. Eyal Shtigman (Israel) 2:25.20; Jacob Wainstein (Mexico);3. Michael Glassman (US).
100 m. Butterfly
1. Seth Baron (U.S.) 57.08; 2. Richard Ehrlich (U.S.); 3. Lena Rosenberg (U.S.).
200 m. Free-style
1. Rick Aronberg (U.S.) 1:54.71; 2. Segev Porat (Israel); 3. Paul Fisch (U.S.)
100m. Backstroke
1. Daniel Simkowitz (U.S.) 59.78; 2. Brett Rose (U.S.); 3. Tal Mashkif (Israel).

SWIMMING

(Cont.)
400m. Individual Medley
1. Brett Rose (US) 4:34.29; 2. Yochay Lifshitz (Israel); 3. James Tuchler (US).
100 Free-style
1. Seth Baron (US) 52.81; 2. Paul Fisch (US); 3. Thomas Pereles (US).
200m. Backstroke
1. Daniel Simkowitz (US) 2:07.96; 2 Rick Aronberg (US); 3. Brett Rose.

WOMEN

4x200 Free-style Relay
1. U.S. 8:40.27; 2. Israel; 3. Canada.
200 m. Backstroke
1. Jill Rothkopf (U.S.) 2:26.23; 2. Chris Spector (U.S.); 3. Debora Frochtengarte (Brazil).
200 m. Butterfly
1. Sheryl Segal (U.S.) 2:18.03; 2. Dorie Green (U.S.); 3. Paula F. Amorim (Brazil).
4x100 Medley Relay
1. U.S. 4:29.32; 2. Brazil; 3. Canada.
200 m. Individual Medley
1. Ruth Grodsky (U.S.); 2:25.82; 2. Amy Leib ((U.S.); 3. Shannon Orcutt (U.S.).
800 m. Free-style
1. Cheryl Kriegsman (U.S.) 8:58.38 (Maccabiah Record); 2. Sarah Rudolph (U.S.); 3. Patricia Amorim (Brazil).
100 m. Butterfly
1. Dorie Green (U.S.) 1:04.09 (Maccabiah Record); 2. Sheryl Green (U.S.); 3. Paula Amorim (Brazil).
200 m. Free-style
1. Cheryl Kriegsman (U.S.) 2:06.70; 2. Deborah Stone (Australia); 3. Sarah Rudolph (U.S.)
200 m. Breaststroke
1. Ruth Grodsky (U.S.) 2:42.61; 2. Sharon Orcutt (U.S.); 3. Beth Spector (U.S.).
400 m. Individual Medley
1. Amy Leib (U.S.) 5:12.65; 2. Chris Spector (U.S.); 3. Marlene Bruten (Mexico).
100 m. Free-style
1. Janna Promislow (Canada) 59:69; 2. Dorie Green (U.S.); 3. Lauren Neft (U.S.).
100 m. Breaststroke
1. Shannon Orcutt (U.S.) 1:16.04; 2. Ruth Grodsky (U.S.) 3. Beth Spector (U.S.).
100 m. Backstroke
1. Jill Rothkopf (U.S.) 1:08.29; 2. Cheryl Kriegsman (U.S.); 3. Chris Spector (U.S.).
400m. Free-style.
1. Cheryl Kriegsman (US) 4:22.04 ; 2. Sarah Rudolph (US); 3. Tara Kriedman (US).
4 x 100m. Free-style relay.
1. US 4:01.31; 2. Brazil; 3. Canada.

TABLE TENNIS

WOMEN

Team Event – 1. Israel; 2. United States; 3. Britain.
Singles – 1. Iris Carmi (Israel); 2. Laura Goldsmith (Britain); 3. Einat Cursia (Israel). Sophia Gorin and Irina Stumacher (U.S.);
Doubles – 1. Iris Carmi and Sigal Lev (Israel); 2. Sophia Godin and Hanna Stumacher (U.S.). 3. Julie Fletcher, Lisa Shartberg (Australia) and Einat Cursia, Miriam Hazan (Israel).

MEN

Team Event – 1. Israel; 2. West Germany; 3. United States.
Singles – 1. Dror Pollak (Israel); 2. Yossi Bogin (Israel); 3. Menachem Stein and Gil Bracha (Israel).
Doubles – 1. Yossi Bogin and Gil Bracha (Israel); 2. Dror Pollak and Menahem Stein (Israel); 3. Eyal Adini, Irina Stumacher (U.S.) and Bary Dattel and Sophia Gorin (U.S.).
MIXED DOUBLES – 1. Yossi Bogin and Anat Korrisia (Israel); 2. Dror Pollak and Iris Carmi (Israel); 3. Eyal Adini, Irina Stumacher (U.S.) and Barry Dattel and Sophia Gorin (U.S.).

TENNIS

WOMEN

Singles – 1. Ronni Reis (U.s.); 2. Jamie Golder (U.S.); 3. Eileen Tell (U.S.) and Danielle Klurman (U.S.).
Doubles – 1. Ronni Reis and Eileen Tell (U.S.); 2. Jamie Golder and Danielle Klurman (U.S.); 3. Sagit Doron, Ilana Berger (Israel) and Orly Bialostocki, Rakefet Binyamini (Israel)
Over 35's – 1. Nadine Levy (U.S.); 2. Marlene Bethlehem (Modi'im).

MEN

Singles – 1. Amos Mansdorf (Israel); 2. Gilad Bloom (Israel); 3. Jonathan Kamisar (U.S.) and Bill Stanley (U.S.).
Doubles – 1. Amos Mansdorf and Shlomo Glickstein (Israel); 2. Jonathan Kamisar and Larry Scott (U.S.); 3. Tom Okker (Holland), Yair Wertheimer (Israel) and Gilad Bloom, Amit Naor (Israel).
Over 35's – 1. Jackie Saul (Israel); 2. Brian Anstey (U.S.).
Over 45's – 1. Raoul Geller (Israel); 2. Yitshak Ben-Shahar (Israel).
Over 55's – 1. Nissan Leviathan (Israel); 2. Harold Brose (U.S.).
MIXED DOUBLES – Ronni Reis and Jonathan Kamisar (U.S.); 2. Larry Scott and Eileen Tell (U.S.).

VOLLEYBALL

Men – 1. Israel; 2. Brazil; 3. United States
Women – 1. United States; 2. Brazil; 3. Argentina

WATERPOLO

1. Israel; 2. United States; 3. Belgium

WEIGHT LIFTING

52kgs. 1. Joseph Steinfeld (U.S.) 130kgs.; 2. Moreichay Versano (Israel); 3. Shlomo Ben Yacob (Israel).
56kgs. 1. Meir Deluya (Israel) 215 kgs. new record; 2. Ya'acov Gurewitz (Israel); 3. Reuven Hadidof (Israel).
60kgs. 1. David Lowenstein (Australia) 245kgs. new record; 2. Tuvia Kuzevitch (Israel); 3. Martin Roger (Australia).
Up to 82.5kgs.:
1. Howard Weinstein (Canada) 277.5kgs.; 2. John Stolar (Australia); 3. Shalva Kazaschvilli (Israel).
Up to 90kgs.:
1. Michael Cohen (U.S.) 302.5kgs.; 2. Joel Strauss (Canada); 3. Israel Friedman (Israel).
Up to 100kgs.:
1. Scott Black (U.S.) 262.5kgs.; 2. Alejandro Herschcovich (Argentina).
Up to 110 kgs.:
Eli Seders (Israel) 325kgs.; 2. Joseph Gazio (U.S.) 3. Zubidhat Makhmoud (Israel).

YACHTING

Model 470: 1. Shimshon Brukman, Eitan Friedlander, (Israel); 2. Ran and Dan Tortan, (Israel); 3. Ethan and Zachary Berkowitz, (US).
Model 420: 1. Nir Rosenthal, Vardi Erez, (Israel); 2. Alon Salomon, Amir Avinoam, (Israel); 3. Shay Bachar, Shimon Bareli, (Israel).
Model Laser: 1. David Himmel, (US); 2. Steve Rosenberg, (US); 3. David Bussin, (Canada).
Board Sailing, Heavy; 1. Ofer Botzer, (Israel); 2. Dave Gladstein, (Canada), 3. Ronald Rosenberg, (US).
Board Sailing, Light:1. Yehuda Ettedgui, (Israel); 2. Gad Abraham, (Israel); 3. Amir Arad, (Israel).
Women, Board Sailing: 1. Tamara Israeli, (Israel); 2. Diana Shaw, (Canada); 3. Nomi Fireberger, (Israel).

BRIDGE

1. Australia; 2. Holland; 3. Britain

SWIMMING STAR. – American swimmer Cheryl Kriegsman won three individual golds in the swimming. (Guthmann)

SWEET STRENGTH. – Lauren Andrews (U.S.) was the Games' strongest woman – she won the shot put. (Guthmann)

DOUBLE GOLD. – Amos Mansdorf won both the men's singles and doubles tennis titles. (Brutmann)

TRACK & FIELD

MEN

100m – 1. Gary Wilson (Britain), 10.59; 2. Sanford Combs (US); 3. Yoav Sharon (Israel).
200m – Gary Wilson (Britain) 21.4 (Maccabiah record); 2. Sanford Combs (US); Federico Cohen (Argentina).
400m – Mark Rosenberg (Australia) 46.54 (Maccabiah record); 2. Mark Handlesman (Israel); 3. Carlos Nirbriya (Argentina).
800m – Mark Handlesman (Israel) 1:49.28 (Maccabiah record); 2. Oz Katz (Israel); Shlomo Azulai (Israel).
1500m – James Espir (Britain) 3:44.60; 2. Oz Katz (Israel); Ronnie Maoz (Israel).
5000m – 1. Larry Green (us) 14:12.72; 2. Arie Gamliel (Israel); 3. Yehezkiel Haifa (Israel).
10,000m – 1. Daniel Schlesinger (US) 29:34.70; 2. Arie Gamliel (Israel); 3. Yair Karni (Israel).
110m Hurdles – Gordon Orlikow (Canada) 15.11; Bruce Kahn (Canada); Ilan Goldvasser (Israel).
400m Hurdles – 1. Ronald Blumberg (US) 54.01; 2. Joseph Essex (US); Zafrir Nelkin (Israel).
Pole Vault – 1. Lyle Esterkyn (US) 4.60m (Maccabiah Record); 2. Tony Nash (Australia). No 3rd.
Triple Jump – 1. Vlad Soran (Israel) 15.14 (Maccabiah Record); 2. Emilio Lewin (Brazil); 3. Shai Faibish (Israel).
Long Jump – Jeremy Diamond (US) 7.40m; Tapai Taavitsinen (Finland); 3. Ram Levran.
High Jump – David Kahan (US) 2.10m.; Jason Meisler (US); 3. Zafrir Mintzer (Israel).
Shot Put – Gary Williky (US) 18.70 (Maccabiah Record); 2. Howard Horowtiz (US); 3. Todd Kaufman (US).
Javelin – Charles Greene (US) 69.60; 2. Ami Baran (Israel); Craig Gelfound (US). 4 x 400m Relay - 1. US 3:13.03; 2. Israel; 3. Australia.
Discus – Gary Williky (US) 58.12m. (Maccabiah Record);
Hammer – Kenneth Flax (US) 68.34m (Maccabiah Record); 2. Todd Kaufman (US); Amihood Rabinowitch (Israel).
Mini-Marathon – 1. Dan Schlesinger (US) 1 hour 05.56; 2. Larry Greene (US); 3. David Olds (US).
20 Kilometre Walk – 1. Ivan Fox (US) 1.43.08 hrs.; 2. D. Bernstein (Israel); 3. Roy Posner (GB).
4 x400m relay – 1. US 3:13.03; 2. Israel; 3. Australia.
Decathlon – 1. Gordon Olikow (Canada) 7,141 pts.; 2. Brian Mondshine (US); 3. Mark Kibort (US).

WOMEN

100m – 1. Lisa Goreeph (Britain) 12.0; 2. Sigal Cogon (Israel); Dalit Bunin (Israel).
200m – 1. Lisa Goreeph (Britain) 24.43; 2. Orit Kolodny (Israel); 3. Dorit Bunin (Israel).
400m – 1. Orit Kolodny (Israel) 55.85 Maccabiah record; 2. Andrea Fuchs (Argentina); 3. Nora Ben Melech (Israel).
800m – 1. Edna Lankry (Israel) 2:13.76; 2.Hadass Lamdani (Israel); 3. Andrea Fuchs (Argentina).
1500m. – 1. Nora Collas (US) 4.30.13; Hadass Lamdani (Israel); 3. Edna Lanker (Israel).
3,000m – Nora Collas (US) 9:44.92; 2. Sara Collas (US); 3. Mazal Shalom (Israel).
100m Hurdles – 1. Dalia Navot (Israel) 14.33; 2. Puah Neiger (Israel); 3. Deborah Berger (Canada).
400m Hurdles – 1. Dalit Bunin (Israel); 1:01.89; 2. Puah Neiger (Israel); 3. Idit Moreli (Israel).
Long Jump – 1. Sigal Gonen (Israel) 6.13; 2. Dalia Navot; 3. Sara Lechner.
High Jump – 1. Dalia Navot (Israel) 1.72; 2. Gabi Rozen (Israel); 3. Sigal Bason.
Shot Put – 1. Lauren Andrews (US) 14.65; 2. Cindy Dorschlag (US); 3. Lea Bring (Israel).
Javelin – 1. Tzvia Weisfeld (Israel) 40.84; 2. Clara Simon (Israel) 3. Cindi Durschlag (US).
Discus – 1. Cindi Durschlag (US) 48.14; 2. Lauren Andrews; 3. Lea Bring (Israel).
4 x 100m relay – 1. Israel 47.45; 2. US; 3. Canada.
4 x 400m. relay – 1. Israel 3:52.66; 2. US.
Mini-Marathon – 1. Sara Collas (US) 1 hour.23.18; 2. Isabelle Carmichael (US); 3. Mazal Shalom (Israel).

WRESTLING

Greco-Roman Style:
48 Kg.: 1. Michael Caracci (US); 2. Reuven Iskov (Israel); 3. Nathan Zonbs (Israel).
52 Kg.: 1. Paul Widerman (US); 2. Dov Gruberman (Israel); 3. Motti Grossman (Israel).
57 Kg.: 1. Kenneth Cherton (US); 2. Baruch Ochayon (Israel); 3. Thomas Weiss (US).
62 Kg.: 1. Glenn Goodman (US); 2. Yaakov Ben-Simon (Israel); 3. Moshe Ben-Simon (Israel).
68 Kg.: 1. Benny Migralschvilli (Israel); 2. Adam Cohen (US); 3. Moshe Ornmann (Israel).

The sports pages are edited by Philip Gillon and Yaron Kenan.

קטעי עתונות
The Jerusalem Post
1985 '26 'וג

12th maccabiah המכביה ה

PRAY IT GOES IN – Ari Rosenberg, flanked by Al Moscatell (No. 5) and Kenny Barer (No. 6), aims for the U.S. basket. (Guthmann)

Rosenberg's miss

By DON GOULD

TEL AVIV. – Ari Rosenberg drove to the basket with the ball passed to him by Adi Gordon who had just made a fine steal on an inbound pass by the United States. There were only eight seconds left on the clock and the U.S. were 95-94 in the lead in the gripping finale of the Maccabiah basketball competition.

Rosenberg, with two Americans on his back, missed the lay-up, however, and all chance of a spectacular come-from-behind Israeli triumph went down the drain. The scoreboard remained on 95-94.

Rosenberg and his teammates were heartbroken.

The truth is that he and his Maccabi Haifa club-mate Gordon along with Hapoel Tel Aviv's gangling *Ofer Fleischer were the only Israelis who played at all consistently* and staved off a rout by the U.S.

Except from a five-minute period at the beginning of the second half when Israel clawed back a 16-point half time deficit – mainly on the long range shooting of Rosenberg, Gordon and Doron Jamchee – to tie the score at 63-63, the Americans were on top throughout.

There was also a briefer yet illusory moment just before the end when Jamchee embarked on one of his amazing scoring sprees, pumping in seven points within 20 seconds to put Israel in striking distance. But the rest of the game belonged to the U.S. and Israel learned an expensive lesson.

The cost was gold. But it wasn't really Rosenberg's missed shot at the close that cost Israel the medal. The undoubtedly more talented Israelis simply couldn't cope with the sound fundamental technique of the U.S. team which did not include a single superstar.

Although they were no match for the Israelis in outside shooting, the U.S. contained things well under both baskets and consistently drove and passed their way through and around every defensive play the Israelis tried to prepare for them.

Another key factor was their tight man-to-man defence with Al Moscatell putting the clamps on previously high-scoring Jamchee. He ended with his lowest output for the entire tournament – a mere 13 points.

AMERICAN BASEBALL

Squandering an advantage

NEW YORK (AP). – The Oakland A's hit four home runs off Boston's Dennis Boyd but produced only one additional run, and they watched with dismay when a bases-loaded, ninth-inning walk pushed across the winning run for the Red Sox, 6-5.

The Sox totaled 15 hits, including three by Wade Boggs, who extended Major League baseball's longest hitting streak since 1980 to 27 games.

AMERICAN LEAGUE EAST

	W	L	Pct.	GB
Toronto	58	37	.611	–
New York	52	40	.565	4½
Detroit	50	42	.543	6½
Boston	50	44	.532	7½
Baltimore	47	45	.511	9½
Milwaukee	40	51	.440	16
Cleveland	30	63	.323	27

WEST DIVISION

California	56	38	.596	–
Kansas City	49	44	.527	6½
Chicago	47	44	.516	7½
Oakland	48	46	.511	8
Seattle	44	50	.468	12
Minnesota	43	49	.467	12
Texas	37	58	.389	19½

WEDNESDAY'S GAMES: California 8, Milwaukee 4; Toronto 3, Seattle 1; Boston 6, Oakland 5; Detroit 5, Chicago 4; Cleveland 8, Texas 4; Kansas City 5, New York 3; Baltimore 4, Minnesota 2.

NATIONAL LEAGUE EAST

	W	L	Pct.	GB
St. Louis	56	36	.609	–
New York	53	40	.570	3½
Montreal	54	41	.568	3½
Chicago	50	43	.538	6½
Philadelphia	42	51	.452	14½
Pittsburgh	31	61	.337	25

WEST DIVISION

Los Angeles	**53**	**39**	**.576**	**–**
San Diego	**52**	**43**	**.547**	**2½**
Cincinnati	**49**	**43**	**.533**	**4**
Houston	**44**	**51**	**.463**	**10½**
Atlanta	**41**	**52**	**.441**	**12½**
San Francisco	**35**	**60**	**.368**	**19½**

WEDNESDAY'S GAMES: Cincinnati 3, New York 2; St. Louis 4, San Francisco 0; Montreal 3, Atlanta 1; Philadelphia 3, Houston 1; Chicago 4, San Diego 3, 10 innings; Los Angeles 9, Pittsburgh 1.

Aussie recovery

BRISTOL (Reuter). – Australia, anxious to atone for a wretched first innings batting performance, plundered quick runs against Gloucestershire yesterday.

SCORES: Australia 146 and 233 for one (Wellham 69, Border 65 not out, Phillips 48). Gloucestershire 181 (Lloyds 71).

Look back in joy at Maccabiah

By PHILIP GILLON

BEFORE THE 12th Maccabiah Games began, Michael Kevehazi, chairman of the Organizing Committee, declared, "Above anything else, the Maccabiah is a sporting event. That precedes its importance as a Zionist happening, a multi-national Jewish youth social gathering, and its aims to foster aliya."

Judged solely from the point of view of records, stop-watches and tape-measures, the Games were not a stupendous success. Times, distances, heights and quality fell far below the standards of the Olympics.

No competitor of real stature emerged, such as Mark Spitz, whose six Maccabiah medals in 1969 preceded his seven Olympic golds in 1972 at Munich.

It is true that some past Maccabiah winners were unknown on the world scene, but, went on to achieve international renown – tennis players Tom Okker and Angela Buxton are examples.

Even allowing for the possibility of this happening, the Games seem to indicate that the standards of the finest Jewish sportsmen in the world fall below those of the non-Jewish superstars.

It must be borne in mind that some leading Jews did not participate in the Maccabiah. Gymnast Mitch Gaylord was not a competitor, and in any case he has retired. Swimmer Tiffany Cohen, whose father is Jewish, did not come to the Games. Jewish tennis players in the top 20, like Elliot Teltscher, and Aaron Krinstein were conspicuous by their absence.

Israel's national soccer and basketball stars, who are professionals did not compete, with the exception of Doron Jamchee, whose gigantic scores indicate how low the basketball standard was.

It has to be conceded that the games seemed to confirm the opinion expressed by Michael Zeltner, president of the Israel Sports Federation. He said, "The gap between the performances of Jewish and Israeli athletes and those of the rest of the world is widening."

It may be that the computer age is offering so many choices of interesting hobbies to young Jews that they are not prepared to concentrate their ambitions on being the best in the world on the playing-fields.

More affluent than their fathers and grandfathers were, and more accepted than they were in non-Jewish societies, they do not need to assert themselves through excellence in sport. They are not prepared to make the total commitment to a sport from a very young age right through their teens that eminence in sport in the modern age demands.

Chris Evert Lloyd, asked once to explain why she used a two-handed backhand, replied: "You try lifting a racket for a backhand shot with one hand when you're still in your cradle." Boris Becker, for instance, has been totally dedicated to tennis since the age of five.

Mark Spitz calculated that he swam 26,000 miles in the 14 years that preceded the Munich Olympics, and that he had to practise every single day of his life. The modern era is even more demanding. Would-be champions have to practise every day for hours on end, and they have to observe strict diets, early hours and other self-denying habits. Young Jews may have the talent and the desire, but not the driving ambition, supported by self-sacrifice, to succeed in sport at all costs. Perhaps their parents also lack the urge to spur their children to make such a commitment.

On the face of it, Israel did not enjoy great success at the Games. But this impression is based on the glamour sports that were televised – swimming and athletics. Actually, Israelis achieved some fine results even in these sports, and several promising youngsters emerged. In the team sports, Israel did very well, even without fielding their superstars.

But it is sadly manifest that sport among women in Israel, apart from swimming, is light-years behind the standards developing abroad, among Jews and non-Jews alike.

MANY ISRAELIS have been contemptuous of the games, seeing them as a second league show.

This attitude is ridiculous. Basically, the Maccabiah was a competition between amateurs, not professionals or shamateurs, while the Olympics, in truth, have roamed a vast distance from the ideal conceived by Baron Pierre de Coubertin. Few genuine amateurs compete in them.

Had he been alive, de Coubertin would have been delighted by the Maccabiah. His dream was "to bring the athletes of all countries of the world together once every four years on the friendly fields of amateur sport, unmindful of national rivalries, jealousies and differences, and with all considerations of politics, race, religion, wealth and social status eliminated."

Insert the word "Jewish" in front of "athletes," and you have an exact definition of the spirit of the 12th Maccabiah.

The Maccabiah is officially recognized by the International Olympic Committee (IOC), and, as a result, the framework and tradition of the Olympics had to be included in the Games.

Nevertheless, there were some significant changes, such as the elimination of the flags and anthems. It was a great relief to be spared the ennui we suffer during the Olympics of seeing the winner's national flag hoisted, while he or she stood wet-eyed on the podium.

These flags and anthems almost turned the Olympics into a farce. Even people who think "The Star-Spangled Banner" is attractive music must have been turned off by hearing it played over and over again, like a little girl practising scales in a neighbouring home. We would have had to suffer the same boredom and irritation in the Maccabiah, because the American domination was apparent in most individual sports.

Old habits die hard. The winners did look confused as they stood on the podium, listening to nondescript music, without knowing quite what they were supposed to do with their hands, feet and faces, whether they should laugh or cry. In the end they settled for looking ecstatic.

Another habit Kevehazi could not eliminate was the medal tables compiled by most newspapers and even by Maccabiah headquarters itself logging how each national squad was doing in the medals derby. The tables confirmed that the Lord is on the side of the big battalions: America stood alone at the top, with Israel second.

The Maccabiah became a great family occasion, somewhat like the Scottish Games. At times the family became somewhat unruly, as when Mark Spitz entered the stadium with the Maccabi torch during the opening ceremony, but this was a fault in the right direction.

Dorming athletes by sport instead of country of origin greatly enhanced this "get-together" atmosphere. The idea was introduced in 1981 for logistical reasons – transport to various venues was a nightmare in previous games.

As so often happens in Israel, a practical idea was rapidly transformed into an ideology. And a very attractive one it has turned out to be.

It is naturally too early to say whether the games will succeed in their ulterior motive of promoting aliya. Judging from past experience, this will probably work with some of the competitors. This laudable objective, however, led to the controversy that became the main talking-point of the games – the presence of South Africans on the Maccabi Modi'im squad.

I suppose every major sporting event has its political problems. The 1976 Olympics were boycotted by the anti-apartheid countries because of the participation of New Zealand, after that country's rugby team played against South Africa.

The 1980 Moscow Olympics were boycotted by most Western countries, under the misguided leadership of the U.S., because of the Soviet invasion of Afghanistan. The USSR retaliated by organizing the 1984 boycott of the Los Angeles Games. Politics obtruded at the 12th Maccabiah.

The creation of Maccabi Modi'im was conceived by Maccabiah organizers as a way of helping new immigrants, chiefly Ethiopians, to participate in the Games. According to the rules, an immigrant cannot compete for Israel unless he has lived here for six months. This rule would have barred most of the Ethiopians from being in the Maccabiah before 1989, as they obviously could not compete as representatives of Ethiopia.

IOC DECISIONS, and those of most international sports federations, ban South African participation in international sporting events as a sign of the world's disapproval of apartheid.

Israel always complies with this ruling, but the consequence of a breach could be shattering for sport here. So, there was never any thought of allowing South Africa to participate in the Maccabiah.

But many people thought it contrary to the spirit of the family get-together to exclude South African Jews, who have a long and honourable record of devotion to the Maccabiah. And the S.A. Board of Deputies had officially condemned apartheid. Somebody – it is not clear whether it was a South African or a member of the Israeli Embassy in Pretoria – thought up the idea of sending South African sportsmen to the games as members of the Maccabi Modi'im squad. All that was needed were temporary resident visas.

Whether the South African participants have any real thought of coming as *olim* in the foreseeable future is known only to them. The Law of Return, and the regulations and traditions developed to put its philosophy into practice, go to extraordinary lengths to facilitate a Jew becoming an Israeli.

Presumably, it was hoped that the idea could be kept inside the family, a stupid hope by somebody ignorant of how the media work. The Associated Press broke the story and sent it around the world.

We may be lucky, and there may be no repercussions. If there are, our explanation may be accepted. But the risk should never have been run, or at least, it should have been more carefully assessed in very high places.

One feature of these Games was the high standard of the venues. The days are gone when our main running-track, swimming-pool and football fields were below international standards. There may not be enough of such high-standard facilities around the country, but the competitors did not suffer from this lack.

On the whole, the organization, apart from the shambles at the Opening Ceremony, was excellent. After 53 years, the Maccabiah has come of age.

EARLY TRAINING – Sirah from Denmark, 18 months old, starts his preparations early for the 15th Maccabiah hurdles in 1997. (Brutmann)

Zola amid controversy again

EDINBURGH (Reuter). – The future of Edinburgh, host city for the Commonwealth Games next year, as a major athletics venue has been threatened following political intrusions at an international athletics meeting here on Tuesday night.

The meeting was disrupted by an intruder on the track during Zola Budd's victory in the women's mile and television coverage was cancelled due to the prominence of anti-apartheid banners draped over the scoreboard.

"Edinburgh has not done itself any favours by these events," said Nigel Cooper, head of British athletics. "We have public and sponsors to consider and they might not be particularly pleased." The banners were displayed by the city's Labour-controlled council in protest at the participation of South African-born British runner Budd who won the mile in four minutes 23.14 seconds – only half a second outside the British record.

If she had not been interrupted by the intrusion of a spectator, carrying a bundle of leaflets, who threw himself onto the track, Budd might have beaten the record.

Budd, whom controversy seems to plague wherever she competes, made light of the incident during the race when she and the other runners side-stepped the man. She said: "I didn't see much of it. I wasn't wearing my contact lenses. It didn't upset me. I simply moved to avoid him."

Budd added: "People see me as a symbol of South Africa, but the best thing for me is to keep running."

Pack it in says her dad

LONDON (AP). – Frank Budd, father of Britain's South African-born runner Zola Budd, said in an interview published yesterday that his teenage daughter should give up her athletics career and return to her homeland.

"She would be well-advised to stop running immediately and return home to South Africa to rethink her future," he told the mass-circulation *Sun*, two days after Zola's crushing defeat by Mary Decker Slaney in the so-called Olympics rematch at Crystal Palace Stadium.

Budd, a 53-year-old farmer from Bloemfontein, was among the crowd who watched Zola finish fourth in Saturday's 3,000 metre race, won easily by Slaney.

Earlier, British newspapers reacted sceptically to their clash describing it as a mismatch rather than a rematch.

The sports pages are edited by Philip Gillon and Yaron Kenan.

THEY'VE BEEN GREAT GAMES – 1500m gold medallist James Espir of Britain greets long jumper Tali Pinhas of Zaire on the last day of the games. (Guthmann)

Clash and embrace

REUNION. – Jackie Saul and Brian Anstey meet again. (Spector)

By FAITH SPECTOR

RAMAT HASHARON. – The 1985 Over 35 men's singles tennis final was fought by Jackie Saul and Brian Anstey with great determination, although their court manners were perfect. Eventually Saul, the tennis professional at the Accadian Tennis Club in Herzliya, won the match on a tiebreaker. After he played his decisive winner, the two opponents ran to the net and hugged each other.

They had come to Israel for the first time as team-mates in the South African tennis team in the 1965 Maccabiah. In 1969 Saul came again as a South African representative, but Anstey played against him for Great Britain, where he was studying. Sixteen years later, Saul was playing for Israel; Anstey, now settled in New York, for the U.S.

The keenness of their clash, their conduct throughout the match and their final embrace provided a model for the young Israelis watching them, of how tennis can be played very well, very competitively, and yet very sportingly.

In the light of their exemplary behaviour, I asked Saul and Anstey how the tennis centres could improve the behaviour on the court of Israel's up-and-coming hopefuls. Both agreed that, as soon as any youngster begins to show potential, a firm hand should be taken to keep the behaviour acceptable. Bad behaviour should be stopped as soon as it appears. A little temperament is allowable, but no more than that.

"One cannot win all the time and one has to learn to lose also. It does not make you a better competitor to shout and scream," says Anstey.

Saul feels that, along with the contribution McEnroe has made to the game, he has also done it a grave disservice. Youngsters, imitating him, think that they should behave badly on court.

Both players felt that the veterans were left out of the mainstream tournament by playing at Jaffa tennis centre.

Lendl in form

INDIANAPOLIS (Reuter). – Top seed Ivan Lendl opened his bid for the U.S. clay court championship title with a straight-sets victory, while defending champion Andres Gomez survived a scare to advance in a late match.

The top-seeded Czechoslovak advanced with a 6-4 6-0 win over Slobodan Zivojinovic of Yugoslavia.

In other matches involving top seeds, number four Yannick Noah beat fellow-Frenchman and practice-partner Thierry Tulasne 6-3 6-4 and fifth-seeded Miloslav Mecir of Czechoslovakia 3-6, 6-0, 7-5 and seventh seed Jose Luis Clerc of Argentina ousted by 12th-seeded West German Hans Schwaier 6-3 6-2

Other seeds to advance included Argentines Martin Jaite and Guillermo Villas.

קסטי שמעוני

גלעריב ליום 26 יולי 1985

להתראות ב„מכביית הבר־מצוה"

בטקס ססגוני למרגלות חומת העיר העתיקה בירושלים, נגעלה המכביה ה־12 ✶ ראש הממשלה, שמעון פרס בברכתו הנרגשת לאורחים: „רוממתם רוחו של העם... הבאתם לישראל אהבה יהודית" ✶ שיאי הטקס: ההליקופטר שנשא את „גורי"; מבצע הטיפוס על החומה והנפת דגל ישראל בראשה; והשתתפותן של בנות חללי מינכן

מאת מרדכי רוזנבלום

המכבים כבשו אתמול את ירושלים. הם הגיעו אל חומות העיר מחמש יבשות. מ־39 מדינות. 4000 ספורטאים בתלבושות ססגוניות, על דגליהם ושפטיהם, באו להיפרד מהמכביה ה־12.

כ־15 אלף חוגגים התכנסו בברכת השולטן, למרגלות חומת העיר העתיקה ושמעו את ראש הממשלה מר שמעון פרס אומר להם בקול נרגש: „רוממתם את רוחו של העם. הפחתם בו אוירה של אחדות. הבאתם לישראל אהבה יהודית. שאו איפוא אל הקהילות שבעולם, אהבה מישראל ואימרו לאחינו, כי ישראל נאבקת באיבה, אך היא תביא את השלום".

ראש העיר טדי קולק, סיפר ל־ארחים הרבים, כי המקום שבו הם ישבים, היה פעם שטח הפקר שבין ירושלים הירדנית לירדנית: „התמונה הנהדרת הזאת, של אלפי יהודים מכל העולם, היושבים כאן בבריכת השולטן, מעידה כי ירושלים לעולם לא תחזלק עוד".

אחרי דברי הברכה גם של יו"ר הוועדה הבין־לאומית של המכביה, ד"ר ישראל פלד והורדת דגל המכביה בידי אחד מגולשי־הצוקים של אגודת „עמיצור" קרית־אונו — שהגיש את הדגל המקופל לשלוש הבנות של הספורטאים הישראלים שנרצחו באולימפיאדת מינכן, (עמיצור שפירא ז"ל, יוסף רומנו ז"ל ואנדרי שפיצר ז"ל). החל טקס הנעילה.

אותו היגחו בני הנדל והבקה רוטמן. (יו"ר ועדת הטקס היה יורם אייל; אביגועם כספי — מנהל אירועי „יום ירושלים"; גיורא גלזר — מנהל ההפקדה; והבימאי — יוסי עולרד).

הם באו לחגוג את הפרידה, מלאי אהבה לבירה ירושלים ולישראל. כאשר ניגנה תזמורת צה"ל בניצוחו של יצחק גרציאני, את „התקווה" עמד הקהל הזה ישר. את הלא־ישראלים גיליתי סביבי על פי הדמעות שניקוו בעיניים. גם הסדרן ג'ואטה שעמד שם כדי לשמור לע אוור הישיבה לשמור לאח"מים, מחה דימעה ולחש לי: „עוברת בי צמרמורת מכל מה שאני רואה מסביב"...

הם התרגשו מהכל: מהריקוד החסידי של להקת „הורה ירושלים"; למראה ההליקופטר שהטיל על חומת העיר העתיקה, המוארת, רשת שעליה טיפסו צעירים, אל ראש החומה ושם הניפו את דגל המדינה.

הם התרגשו מ„הגורי" העצק קמיע המכביה שנישא אל־על באמצעות המסוק ואהבו את יזהר כהן עם שירו „עולה עולה" ואת ירדנה ארזי ששרה „חפץ חיים" „ואתה לי ארץ".

במסע לפידים של חברי „מכבי הצעיר" ובזיקוקי־דינור, נסתיים טקס הנעילה של המכביה ה־12. הם חיבקו האחד את חברו, לחצו ידיים, החליפו חולצות וכובעים והבטיחו תגיגית: „להתראות במכביה ה־13, „מכביית הבר־מצווה" (יולי 1989).

● שלושה מרגעי השיא בטקס הנעילה, אמש בבריכת השולטן בירושלים: מימין — נערה שירדה בחבל ממרומי הקונכיה, מסרה את הדגל המקופל של המכביה לידי שלומית רומנו — בתו של יוסף רומנו ז"ל מחללי מינכן. שלומית (שלצידה עמדו גם אנוק שפיצר נשירלי שפירא) מסרה את הדגל לידי יו"ר מכבי העולמי ד"ר ישראל פלד, שהפקידו למשמרת בידי נשיא מכבי העולמי, עד למכביה הבאה. באמצע — קמיע המשחקים, „גורי", הונף אל־על בידי מסוק שנעלם אח"כ בתשיכה; משמאל — ריקוד חסידים עם ספר תורה, בחלק האמנותי של הטקס.
(צילם: **עדי אבישי**)

סוכנות לקטעי עתונות

רחי שמאי 8 ת.ד. 724 טל 240242
ירושלים 91007

קטעי עיתונות

The Jerusalem Post

1985 ,יולי 26 ירח

12th Maccabiah Games end with ceremony in capital

By STEVE LEIBOWITZ

The 12th Maccabiah Games came to an emotional close last night with the customary ceremonies and speeches in the Sultan's Pool amphitheatre but the occasion was turned by the 4,000 athletes into a big farewell party.

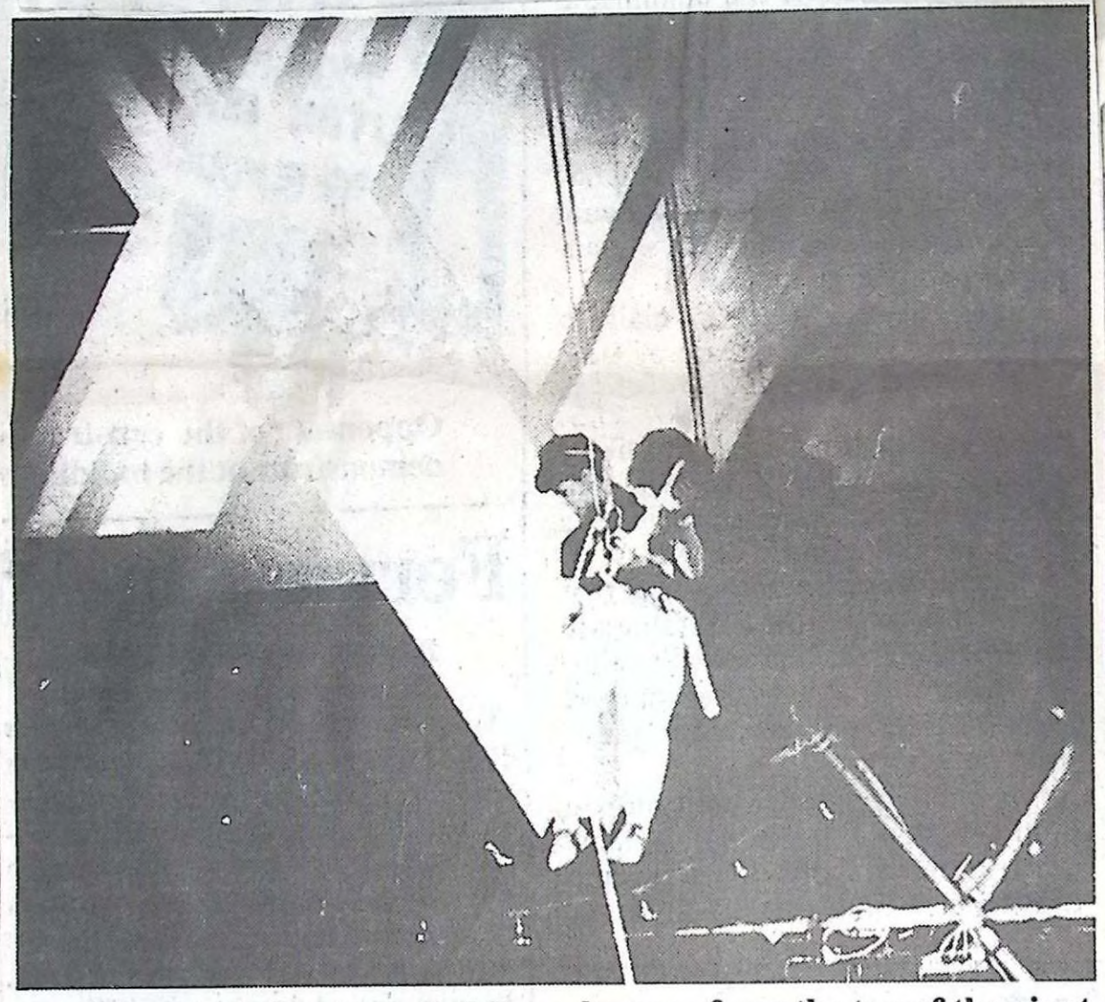
The sportsmen and sportswomen were not divided according to countries of origin, but mingled with each other exchanging pins, hats, shirts and addresses. When the Maccabi hymn was played, all the athletes and 7,000 spectators joined in the singing.

The show included performances by well-known pop singers, dances, a sound-and-light presentation on the walls of the Old City, fireworks and the extinguishing of the Maccabiah torch, lit 11 days ago at the opening of the ceremony in Ramat Gan.

Prime Minister Peres hoped that the athletes would take back with them a message of Israel's love for the Jewish communities everywhere, and that they would themselves return soon, and permanently.

Jerusalem Mayor Teddy Kollek pointed out that the site of the ceremony had been no-man's-land before 1967, and the amphitheatre was a symbol of the city's unity. He complained that Jerusalem had been allocated too few Maccabiah events, but was confident that next time around the capital would fare better.

Dr. Yisrael Peled, head of the World Maccabi Movement, said that the games proved that Israel is the heart of the Jewish people.

The Maccabiah flag is carried down by rope from the top of the giant Maccabiah symbol at the closing ceremony of the games last night in Sultan's Pool in Jerusalem. (See stories below and on pages 2, 11 and 13) (Dan Landau)

U.S. team also gets boot

Maccabiah throws out Israel's women hoopsters

By PAUL KOHN

TEL AVIV. – The Maccabiah Games Disciplinary Committee ruled in speedy action yesterday that all the games played by the Israeli and U.S. women's basketball squads are void, stripped them of all points and medals, and imposed fines.

The Israeli team was fined the shekel equivalent of $1,000 and the Americans $500. None of the players will receive Maccabiah-participation certificates.

These punishments followed the refusal of the Israeli women hoopsters to play Wednesay night against the Americans in the final of the Maccabiah womens event because the game was not to take place at the Yad Eliahu Sports Palace, where the men's final was played on Wednesday night. The American hoopsters also did not take to the Kfar Hamaccabiah court, in solidarity with the Israeli women.

The referees came onto court, waited 20 minutes and cancelled the game. The Maccabiah organizers were furious, and the chairman of the organizing committee of the games, Michael Kevahazi was yesterday extremely critical of Israel Television for centre-staging Anat Drigor, a team member, on Wednesday night.

The women basketballers wanted their final game to take place before the men's final. Instead, the organizers decided the early game of the evening would be between Brazil and Argentina, for the bronze medal in the men's competition.

The only other team in the Maccabiah women's basketball competition was Australia.

Maccabiah leaders at a news conference yesterday, were especially bitter at the responsible officials of the Israel women's basketball team for their "unsporting and disgraceful behaviour." Rather than persuade the hoopsters to play in the Maccabiah final, they supported the stand taken by the players.

The official observer from the European Basketball Federation (Fiba) declared that never before had the host country's team to an international match failed to appear for the game. Bernard Lejade, the observer, said he would make a critical report of the events to Fiba.

The Israeli hoopsters' spokeswoman said they were promised their final would be played at Yad Eliahu, before the men's final, and they had bought scores of tickets for members of their families. They felt slighted by having the final rescheduled to the Kfar Hamaccabiah venue.

סוכנות לקטעי עתונות

רחי שמאי 8 ת.ד. 724 טל' 240242
ירושלים 91007

26.7.85

קטעי עיתונות
הארץ
26 יולי 1985

ספורט

בעריכת יחיאל ארזי

בעקבות אי הופעתן לגמר הנשים

נפסלו כל מישחקי ישראל וארה"ב – לא יקבלו מדליות

הוטלו גם קנסות ★ המלצה לעונש נוסף

כדורסל

מאת יצחק לביא
סיפר "ספורט האריך"

אבדן כל נקודות המישחקים בהם זכתה במישחקי המכביה ה־12, ביטול כל מישחקי המכביה ה־12, וביטול חלק – משמעות גזר דין זה היא, שנבחרת ישראל בכדורסל לנשים אינה זאיה ולא תהיה זכאית לקבלת מדליה או תעודה כלשהי. כן נקנסה ב־1,000 דולר, כשיעורם בשקלים, והמועלם כי ההחלטה זו לרבות פרטי כל הדיון יועברו למוסדות המתאימים באיגוד הכדורסל בישראל, על מנת שישקלו כיצד לנהוג בנבחרת, בהבה לתה, במאמנה ובשחקניותיה, לאור התנהגותן הבלתי ספורטיווית באי נאמר אתמול בגוד הדין של ועדת המשמעת של מישחקי המכביה ה־12. אותה ההחלטה התקבלה גם לגבי נבחרת ארה"ב, פרט לקנס הכספי ששיעורו נקבע ל־500 דולר.

בית הדין המשמעתי, בראשות עו"ד תנוך קינן, קבע כי חמוד יותר חלקה של נבחרת ישראל באשר היוזמה באה למעשה ממנו. בניחוד צוין חלקה של האי הקבוצה הישראלית, ענת דדיר־נוך־הקאנאטי וכמכריע ביותר. עוד נאמר "מעשה מחפיר זה, אשר נעשה על ידי השחקניות, נוגד את רוח המכביה ומטרותיה ועל כן אנו משר בנעים שאין הן ראויות לשיטל חלק במישחקי המכביה, וספק אם ראויות הן לשאת את שם והדגל ישראל". בהחלטה הובע גם ספק לגבי התאמתו של מנהל הנבחרת יוסי וולאך לתפקידו, מפני ש"במהלך הענינים תמך בצעדי השחקניות, במקום לגרום לכך שישנו דעתן ויוציאו למישחק, כפי שהיינו מצפים ממנהל נבחרת לעשות".

כן נקבע, כי האמריקאיות רק נגררו אחרי מעשי הישראליות לאות סר לידאריות. בעקבות פסק הדין לא תתקיים חלוקת מדליות בטורניר, ובמלים אחרות: הטורניר בוטל.

קווהזי מתנצל ומאשים

יו"ר הוועדה המארגנת מייקל קווהזי ויו"ר אגף הספורט אפרים אטלס הודו אתמול בפסיכת עיתונאים, כי טעו ולא התחשבו בעובדה שבראש זול וקבדה ביקשו לשחק בהיכל הספורט ביד אליהו כמתוכנן בראש. קווהזי הוסיף: "אני מתנצל בפני שחקניות ישראל. לא רציתו לפגוע אף לא באחת מהן. ייתכן שהיה נכון מצד הבנות להביע התמרמרות. אבל חובתן היתה להופיע למישחק. בתוך כך אני מצטער, שנכנסו לעניין של פסטר מתפקד על מעמד הכדורסל הנשי".

קווהזי דרש שהבנות יוחזקו מכל מישחקי המכביה בעתיד, אלא שדרי שתו אינה בת־ביצוע, משום שבית דין משמעתי מטפל אך ורק במכביה ה־12.

קווהזי הוסיף, כי אם התקנון לא מאפשר עונשים כבדים לנבחרת, צריך לשנות את התקנון. הוא גם שלח חיצי ביקורת כלפי הטלוויזיה הישראלית, שלטענתו עשתה חגיגה מאי הופעת הבנות. "נתנו לענת דדיבור להופיע בקרוזשה מעונה. ביקשתי משדר הספורט יורם ארבל להפסיק את הבי־ זון, אך תשובתו היתה: "אל תפריע לנו, אנחנו עובדים כאן".

עברו 1.456 איש במישרה מלאה, ואף יותר מזה. עם כל ההערכה למארגנים, נשמעו כבר אתמול הבטחות שרבים ירגנו יתוקנו במכביה ה־13 בעוד ארבע שנים. הנושא הראשון שעלה אתמול לדיון: רמת הספורטאים כפי שהופגנה בעשרת הימים האחרונים. יו"ר הוועדה המארגנת מיכאל קווהזי ציין, כי בשיחה עם המשלחת האמרי־ קאית – הגדולה והאיכותית מבין המשלחות האורחות – הוסבר לו כי הספורטאים הבאים אתו הם הטובים ביותר במסגרת הקיימת, למעט המק־ צוענים, לדבריו, ספורטאים אלה הם הוזרקו על הספורט הזה בעולם.

תפיסה מוגבלת

עיקר מסיבת העיתונאים הוקדש לדברי היו"ר קווהזי ויו"ר מכבי ישראל יצחק כספי, בענין אי־הופעת נבחרת הנשים שלנו למישחק הגמר בכדורסל ביום רביעי. "דרשתי ענוש מרתיע במיוחד, כי אצלנו אין כל מקום לשבירות. התרענו, ממש התחנ־ נו שהבנות יופיעו למישחק", אמר קווהזי. ליו"ר הוועדה המארגנת הזן גם הטענה על הופעת נבחרת העתודה בטורניר הכדורסל לנברים. "אני רוצה להתנצל בפני הקהל המאוכזב. שנטש את החיבה במחצית. התרעתי כי מי שיזלזל – יפסיד. את התוצאות ראינו. ביקשנו שישתפו בדורסלנים בכירים, אבל הערימו בפנינו קשיים רבים. מוטי ארונאסטי התחנן להשתתף במישחקים. אבל הוא לא שוחרר ממקום עבודתו, ולא שיחק. עם מוטי בנבחרת, הבנות של יום רביעי לא היו נגרמות".

יצחק כספי טען, כי יש להבין את הנבחרות הלאומיות למכביה בכל ארבע שנים על פי תכנית מוגדרת, "כי הוכח שאנו לא הטובים ביותר בעולם הספורט החדור. יש לקיים דיון מעמיק במצב במוסדות הספורט בארץ". כספי אמר כי ראשי מכבי באירופה הציעו לקיים את המכביה האירופית בארץ, בעוד שנתיים, וכי הנושא יישקל מבחינה תקציבית, כי עקרונית יש הענות להצעה.

ראשי המכביה שטחו את טענותיהם על הופעת נבחרות הסטודנטים של ישראל, אך התעלמו מהופעה הנבחרות בשני הענפים המרכזיים ממ־ כביה – השחיה והאתלטיקה. בה הושג רק שיא ישראלי בודד. מ"מ היו"ר אריה רוזנצוויג אמר בתגובה: "זו דוגמא לתיכנון רב־שנתי של הספורט בישראל. בנושא הזה של שיאים יש תפיסה מוגבלת. העולם היהודי לא המציא את הספורט, ואיני רואה שום טעם שבעולם שספורטאי מסוגל לקבוע שיא פעם אחת בשנה. אני רואה שום אסון אם ההכנות למכביה היו מתחילות ביוני, ובעבור חודש היו נקבעים שיאים".

באין איכסון

התנאים של נבחרת ישראל היו, לדעת הספורטאים עצמם, יוצאים מן הרוגמא לכך ניתנה אצל נבחרת הנשים בכדורסל, שלא נמצא לה מקום איכסון והבנות (בניגוד ליתר הנבח־ רות) היו מתפזרות בתיתנן בסיום הפעילות. אמר קווהזי: "בענפים הקבוצתיים אוכסנו הספורטאים הישראלים עם יתר הספורטאים השיי־ כים לענף. היום שמעתי כי לכדורס־ לניות שלנו לא נמצא מקום איכסון – ואין לי תשובה לכך. ראוי לציין, כי משלחת ישראל אינה משלמת בעד האיכסון, ויתר הנבחרות משלמות. עלות איכסון לעשרה ימים לספורטאי היא 500 דולר, ונוספים על כך 360 דולרים דמי רישום. לנו אין כל אפשרות כספית לממן משלחת גדולה כמו של ישראל, המונה 800 ספור־ טאים, לשבועיים. לדעתי, זה בזבוז. יש לקיים דיון במוסדות הספורט, ולמצוא פתרון תקציבי לנושא".

נושא נוסף, שגם הוא נמצא לקוי בתיפקודו, היה המחשב שלא התאים עצמו לרמה הנדרשת ב־1985, בעיקר בבריכת השחיה ובתחרויות האתלטי־ קה. על כך אמר קווהזי: "מוסדות הספורט שכרו מחשב שפעל על פי תכנה שלהם. אני מסכים שאם לא יתוקן המצב בעתיד, יהיו תקלות גם בתחרויות נוספות".

וכך, באוירה של אנחנו תמיד בסדר, ותמיד יש מי שאינו בסדר – לא חשוב אם כמה מחברי הנשיאות של המכביה הם בעצם גם מנהיגי מוסדות הספורט – תמה מכביה נוספת.

יו"ר מכבי ישראל יצחק כספי בסיכום ראשון:

המכביה ה־12 הוכיחה כי אנו לא החזקים ביותר בעולם הספורט היהודי

קווהזי: מי שזילזל – הפסיד ★ ביקורת על איכסון משלחת ישראל

מאת רון קופמן

לפחות שישה חודשים יידרשו – לוועדה המארגנת של המכביה ה־12, שהסתיימה אמש, לסכם ולהסיק מסקנות – שיגשרו ביום העצמאות הבא, על עידוני האולימפיאדה היהודית. אתמול, במסיבת עיתונאים שסיכמה את עידוני המכביה ה־12, ניתן היה לעמוד, על סמך כמה נתונים סטאטיסטיים – על היקף המיבצע הענק.

את משתתפי המכביה, כ־4,000 ספורטאים, הסיעו 1800 אוטובוסים ו־ 450 מיניבוסים, בהם הוסעו 98,160 איש במשך 16 יום. לא נכללים בנתון זה הספורטאים שהשתמשו בקווי ההסעה של המכביה. כן נסעו 100 אלף איש בקווי חברת אגד, שה־ סיעה חינם כל מי שנשא תג זיהוי של המכביה. בכפר המכביה בוצעו 82 אלף שיחות טלפון, לא כולל מרכז העי־ תונות. 980 אירועים בידוריים וטיי־ לים עמדו לרשות האורחים והמארחים שחפצו בכך. 90 שופטים ומשקיפים בינלאומיים נהלו את התחרויות ב־ 29 ענפי הספורט במכביה. ולמעט זה שנשמע הספורט ברנאר לוֹאר, משקיף הדו"חות שהגישו במשפט: "לא מצאנו דברים שיש לשפר".

כדי שהאירוע הזה, אחד הגדולים במדינה מדי ארבע שנים, "ירוץ" – לפחות שישה חודשים יידרשו – לוועדה המארגנת של המכביה ה־12, שהסתיימה אמש, לסכם ולהסיק מסקנות – שיגשרו ביום העצמאות הבא, ביום ה־40 למדינה.

תשמ"ו – על עידוני האולימפיאדה היהודית. אתמול, במסיבת עיתונאים שסיכמה את עידוני המכביה ה־12, ניתן היה לעמוד, על סמך כמה נתונים סטאטיסטיים – על היקף המיבצע הענק.

את משתתפי המכביה, כ־4,000 ספורטאים, הסיעו 1800 אוטובוסים ו־ 450 מיניבוסים, בהם הוסעו 98,160 איש במשך 16 יום. לא נכללים בנתון זה הספורטאים שהשתמשו בקווי ההסעה של המכביה. כן נסעו 100 אלף איש בקווי חברת אגד, שה־ סיעה חינם כל מי שנשא תג זיהוי של המכביה. בכפר המכביה בוצעו 82 אלף שיחות טלפון, לא כולל מרכז העי־ תונות. 980 אירועים בידוריים וטיי־ לים עמדו לרשות האורחים והמארחים שחפצו בכך. 90 שופטים ומשקיפים בינלאומיים נהלו את התחרויות ב־ 29 ענפי הספורט במכביה. ולמעט זה שנשמע הספורט ברנאר לוֹאר, משקיף הדו"חות שהגישו במשפט: "לא מצאנו דברים שיש לשפר".

כדי שהאירוע הזה, אחד הגדולים במדינה מדי ארבע שנים, "ירוץ" – לפחות שישה חודשים יידרשו – לוועדה המארגנת של המכביה ה־12, שהסתיימה אמש, לסכם ולהסיק מסקנות – שיגשרו ביום העצמאות הבא, ביום ה־40 למדינה

קטעי עתונות

הארץ ליום 26 יולי 1985

מכתבים למערכת הארץ

דרך חתחתים למכביה וממנה

באחרונה לא התברכנו בהרבה סיבות לשמחה ולטיפוח הגאווה הלאומית. זו הסיבה לכך שאינני יכול להשלים עם אופן ארגונו של ערב פתיחת המכבייה ה־12 באיצטדיון רמת־גן.

המופע כשלעצמו, על אף אי הסדר ששרר פה־ושם על המגרש, היה מרהיב ומרגש לכל אורך הערב. אך מזעזעת ומבישה היתה הדרך לאיצטדיון וממנה; ובמצבי היו עוד אלפים.

"כל רכב שעשה דרכו לאיצטדיון מהצפון והגיע דרך כביש הרצליה, הופנה על ידי שוטרות מספר, לרחוב שטרית, ימינה, לצורך מציאת מקום חנייה מוסדר כביכול (אף השילוט הגיע לכאורה עַל כך) אי־שם בקרבת האיצטדיון. ואולם, משהגיעו כלי הרכב האמורים לאזור החנייה המיועד, לא היתה שם אלא חלקת אדמה שוממה, המרוחקת כקילומטר הליכה מן האיצטדיון, שממנה אל האיצטדיון הוביל רק משעול צר ומפותל, העושה דרכו בין גבעות, ביצות, עפר וחוחים. כמעט שכחתי את הגשר היחיד והצר שעוד עומד בדרכי המטיילים בעל כורחם. לא פחות משלושת רבעי שעה לקח לאלפי אנשים לעבור את דרך הייסורים המבישה, הצרה והמלכלכת, כדי להגיע למחוז חפצם.

הדרך חזרה אל הרכב החלה במקום שהגיעה למופע תמה: גשר העץ הצר שעל הירקון. עומס אדיר של קהל נדחף אל הגשר הקטן, ילדים נדחפו, זקנים הופלו, ורק בדרך נס לא נגרם אסון ולא היתה פגיעה בנפש. חצי שעה המתינו, כל אחד בתורו, אלפי איש דחוסים, כדי לזכות ולעלות על אותו גשר צר ומסוכן מכפי הצורך (הן בעלייה אליו והן בירידה ממנו עמדו שוטרים ונוער וסתמו בגופם פרצות בדפנות הגדר לבל ייזרק מישהו אל הנהר המזוהם); משעלו על אותו גשר ועברו אותו, שוב החלה דרך הייסורים המוכרת משלוש שעות קודם לכן, בין גבעות, עפר, חוחים ושיפולים, במשעול הצר והמלוכלך.

בקיצור, בושה וחרפה שאלו הם הסדרי ההגעה והיציאה מהמופע המרהיב והמפואר ביותר שיש לארצנו.

הרצליה **גבריאל גולדמן**

אבוקת המכביה כובתה אמש ודגל המכביה הורד וקופל עם תום משחקי המכביה ה־12, בטקס בבריכת השולטן בירושלים. השתתפו כ־4000 טובי הספורטאים היהודיים בעולם החופשי ועוד אלפים רבים של אורחים ואוהדים. ראש הממשלה קרא לנציגי הארצות השונות, משתתפי המכביה, לשוב לישראל על מנת להשאר בה. בחגיגת הנעילה היו הופעות של אמני שירה ומחול. בתצלום: מימין: ראש הממשלה מברך; משמאל: להקת מחול
(צילם: יצחק הררי)

מכבים נטעו ביער המכבים

שלושת אלפים שתילי עצים ניטעו אתמול ביער המכבים שבמודיעים. את השתילים נטעו משתתפי המכביה ה־12 וזאת טרם עלו לירושלים, לטקס נעילת משחקי המכביה שהתקיים בבריכת השולטן.

במושב מודיעים הסמוך ייבנה מרכז ספורט וחינוך עולמי לנוער יהודי, שאמור לשרת את שחקני המכביה ה־13 בעוד 4 שנים.

בטקס נאם יושב ראש מכבי העולמי ד"ר ישראל פלד.

הבקר שבות המשלחות לארצותיהן.

הוכנות לקטעי עתונות

רח' שמאי 8 ת.ד 724 טל. 240242
ירושלים 91007

קטעי עתונות

על המשמר

26 יול' 1985

ננעלה המכביה

אבוקת המכביה ה־12 כובתה ודגל המכביה הורד וקופל, עם תום המשחקים, אמש בבריכת השולטן בירושלים.

נעילת המכביה התקיימה בהשתתפות כ־4000 מטובי הספורטאים היהודיים בעולם, ועוד אלפים רבים של אורחים ואוהדים שמילאו את המקום עד אפס מקום.

ראש הממשלה, שמעון פרס, בירך את הספורטאים על הישגיהם ועמד על חשיבותה של המכביה שתרמה לקרוב לבבות בקרב האומה. הוא קרא לנציגי הארצות השונות, משתתפי המכביה, לשוב לישראל כדי להישאר בה.

דברי ברכה השמיעו גם ראש עיריית ירושלים, טדי קולק וד"ר ישראל פלד, יו"ר מכבי העולמי.

בטקס הורדת דגל המכביה נטלו חלק שלוש הנערות, בנותיהן של שלושה מחללי מינכן, ואשר ליוו את הספורטאי מארק ספיץ בהדליקו האבוקה, בפתיחת משחקי המכביה ברמת־גן.

חגיגת הנעילה כללה הופעות של אמני שירה ומחול.

רושם מיוחד השאירה הופעתם של מטפסי צוקים, חברי עמיצור קרית־אונו, על חומת העיר העתיקה, הנשקפת אל בריכת השולטן. בעזרת חבלים שהורדו קודם־לכן מצריחי החומה, טיפסו חברי עמיצור על החומה ויצרו צורת מגן־דוד. אותה שעה הופיע הליקופטר מעל לחומה, ובמהלך טיסתו הנמיך אל תוך בריכת השולטן המלאה אדם, ואסף את בובת ה„גורי", סמל המכביה, ונשא אותה אל־על לקול תשואות אלפי הנאספים.

משתתפי המכביה בילו אתמול בירושלים ובאתריה. במשך היום השקיפו אל העיר מעל פיסגת הר־הצופים ואחר כך ירדו אל הכותל המערבי וסיירו ברובע היהודי.

הנבחרת ניצחה בגרמניה

2:6

שירות „על המשמר"

נבחרת ישראל בכדורגל, המקיימת מחנה־אימון בגרמניה, ניצחה אמש במשחק־אימון את קבוצת החובבים, האמפינג — 2:6, לאחר 1:2 במחצית.

אלי אוחנה כבש ארבעה שערים ורוני רוזנטל שניים.

ועדת המשמעת הרשיעה את כדורסלניות ישראל

קנס של 1000 דולאר וביטול ההשתתפות במכביה

ועדת המשמעת של משחקי המכביה ה־12 החליטה אתמול להרשיע את נבחרות הנשים של ישראל וארה"ב בכדורסל באי־הופעה למשחק הגמר לנשים והענישה את שתי הנבחרות בביטול השתתפותן בטורניר. הישראליות נקנסו במיליון ו־500 אלף שקל (1000 דולאר) והאמריקניות במחצית הסכום.

נבחרת הנשים של ישראל, שהיתה אמורה להופיע למשחק הגמר נגד נבחרת הנשים של ארה"ב, בכפר־המכביה, החליטה שלא להופיע למאבק, שכן קודם־לכן הובטח לשחקניות, ואף פורסם, כי המשחק יהיה בהיכל־הספורט ביד־אליהו, כמשחק מוקדם לגמר הגברים.

נבחרת הנשים של ארה"ב, מתוך סולידאריות עם הישראליות, החליטה גם היא שלא להשתתף במשחק כדי שלא לזכות בנצחון טכני.

מטעם הוועד המארגן של משחקי המכביה ה־12 הופיעו היו"ר, מייקל קווהאזי; אפרים אטלס, יו"ר אגף הספורט, ואמנון אבידן, יו"ר ועדת הכדורסל. את נבחרת ארה"ב יצג מנהל הנבחרת של ארה"ב, ריי ברנר, ואת נבחרת ישראל יצג מנהלה, יוסי וולך.

מנהל הנבחרת הישראלית תבע לזכות את הישראליות, והצדיק את מעשי השחקניות.

קפטן נבחרת הנשים של ישראל, ענת דרייגור, הואשמה שהיא שיזמה למעשה את אי־ההופעה.

העונשים שנגזרו על נבחרת ישראל הן אובדן כל נקודות המשחקים בהן זכתה הנבחרת במשחקי המכביה ה־12, וביטול כל תוצאות משחקיה, כאילו לא נטלה בהם חלק.

משמעות גזר־דין זה הינה שנבחרת ישראל אינה ראוייה ולא תהיה זכאית לקבל כל מדליה, או תעודה.

כמו־כן נקנסה הנבחרת בסך של 1000 דולאר, בשקלים.

ועדת המשמעת המליצה לאיגוד הכדורסל בישראל לדון כיצד לנהוג בנבחרת ככלל, בהנהלתה, מאמנה ושחקניותיה, לאור ההתנהגות הבלתי־ספורטיבית.

שחקניות ארה"ב ספגו עונש דומה לזה של הישראליות, ונקנסו ב־500 דולאר.

נודע כי המשקיף מטעם פיב"א, לז'אד, הודיע כי יכתוב דו"ח חריף על אי־הופעת נבחרת ישראל.

חברי ועדת המשמעת היו עורכי־הדין יזרח אלמוג, חנוך קינן ושלום אבן־עזרא.

במסיבת עתונאים לסיכום המכביה נמסר:

52 שיאים חדשים

ראשי הוועד המארגן: הצלחה מלאה למשחקים ● פעילות־ענק סביב הספורטאים ● תרעומת על הטלוויזיה

מאת יצחק ויסהוף

„המכביה ה־12 הסתיימה: להתראות במכביות הבאות, בשנת 1989" — במלים אלו פתח אתמול יו"ר הוועד המארגן של המכביה ה־12, מיכאל קווהאזי, את דברי הסיכום במסיבת העתונאים. לדבריו היתה הצלחה גדולה למכביה. קווהאזי הדגיש כי המכביה עברה ללא תקלות מיוחדות והמפקנות הסופיות יוגשו בעוד כשישה חודשים.

„הרמה הספורטיבית במשחקי המכביה היא ראי ליכולתו של הספורט היהודי. המכביה מביאה את הטוב שיש בעם היהודי" — אמר קווהאזי.

במסיבת העתונאים שהיתה ב־כפר־המכביה, ערב טקס הסיום בירושלים, הועלו מספר בעיות שליוו את משחקי המכביה, כמו מקומות האיכסון, שלא כללו תמיד את כל המשלחות (ישראל לא התגוררה יחד עם הספורטאים האורחי בחלק מענפי הספורט), וכן שיתוף של ספורטאי מעבר למקובל, כמו במקרהו של הודף כדור־הברזל הישראלי, אורי זוהר, שנכנס לתחרויות כהודף רביעי לאחר שלכל נבחרת הותר לשתף שלושה ספורטאים בלבד בגמר. במקרה זה הופסקה השתתפותו של זוהר באמצע התחרות.

טענות לטלוויזיה

גם המחדל של אי־הופעת נבחרת הנשים של ישראל בכדורסל, הוסבר ע"י ראשי הוועדה המארגנת „כקצר בתקשורת", אך הטילו את האשמה על הישראליות.

ראשי הוועדה המארגנת באו בטענות קשות לטלוויזיה הישראלית על שהשתמשה בענת דרייגור, קפטן נבחרת הנשים של ישראל כפרשנית במשחק הגברים, על־אף שאירגנה את שביתת נבחרת הנשים. מיכאל קווהאזי תבע מאנשי הטלוויזיה בירד־אליהו להפסיק את פרשנותה של דרייגור, אך אלו הודיעו לו כי־הוא מפריע להם לעסוק בעבודתם.

ראשי מטה המכביה מלאים מרירות על הטלוויזיה, שקיבלה את זכות השידור ללא תמורה והשתמשה בה לרעת אנשי המכביה.

82 אלף שיחות טלפון

קווהאזי מסר כי עד אתמול הוסעו משתתפי המכביה ב־1800 אוטובוסים וב־450 מיניבוסים. כלי־רכב אלו הסיעו 98.160 משתתפים. בנוסף לכל פעלו ארבעה קווי אוטובוסים מיוחדים ואגד סיפק לכל בעלי התגים במכביה נסיעת חינם. בשרותים אלו השתמשו למעלה מ־100 אלף איש.

נערכו 82 אלף שיחות טלפון מהכפר. 3866 ימי טיול בוצעו לבאי המכביה. לבד מהשומרים והשוטרים עבדו במקומות המגורים 1455 איש במשרה מלאה. הובאו 90 שופטים ומשקיפים בין־לאומיים.

40 אירועים תרבותיים נערכו בכפרים, ובנוסף לכך עוד שבעה אירועים מרכזיים, בהשתתפות 10.000 איש.

שיאים ומדליות

מ"מ יו"ר הוועד המארגן, אריה רוזנצוייג, מסר נתונים סטטיסטיים על שיאים ומדליות.

● אתלטיקה־קלה: התקיימו 39 תחרויות, בהן נשברו 18 שיאי מכביה ושיא ישראלי בקרב־10. מתוך 117 מדליות שחולקו צברה ישראל 54. הגברים זכו ב־2 זהב, 9 כסף ו־14 ארד; הנשים — 9 זהב, 9 כסף ו־11 ארד.

● שחייה: נערכו 30 מישחים, בהם נקבעו 21 שיאי מכביה חדשים, וכן 2 שיאים ישראליים. הגברים הישראלים נטלו 2 זהב, 6 כסף ו־3 ארד. בין הנשים אף לא מדליה אחת. בסיכום הכללי, מתוך 90 מדליות שחולקו, צברה ישראל 11.

● קליעה: התקיימו 22 תחרויות קליעה, שבמהלכן שופרו 8 שיאי מכביה. ישראל נטלה בין הגברים 19 מדליות (6 זהב), ובין הנשים — 7 מדליות (3 זהב).

● הרמת־משקולות: התקיימו 9 תחרויות במשקלים השונים, בהן שופרו 5 שיאי מכביה. מישקולאי ישראל נטלו 4 זהב, 3 כסף ו־6 ארד. ישראל זכתה בסיכום הכללי ב־13 מתוך 27 מדליות שחולקו.

בן־שיטרית — ברשימת ההעברות

כדורגל

מאת אשר גולדשלגר

מיקי בן־שיטרית, מלך־השערים של מכבי תל־אביב, הוצב אתמול ברשימת ההעברות בהתאחדות לכדורגל.

הרקע להצבתו של בן־שיטרית ברשימת העברות נעוץ בתביעותיו הכספיות הגבוהות של הכדורגלן, שלדעת הנהלת האגודה לא תוכל לעמוד בהן.

נודע, כי בן־שיטרית תובע דירה תמורת חוזה של שנתיים.

כדורגלן אחר שהוצב אתמול ברשימת העברות הוא אלי ג'רבי, שוער בית"ר תל־אביב. גם במקרה זה הרקע כספי, ונראה שבית"ר ת"א תתבסס העונה על השוער המחלים, אבי ליברמן.

גם פרסלני

גם ירון פרסלני, קפטן וכוכב האלופה, קבוצת מכבי חיפה, עד לתחילת העונה שעברה, הוצב של־שום ברשימת ההעברות יחד עם תשעה שחקנים מאגודתו.

פרסלני מועמד לחזק בעונה הקרובה את קבוצת מכבי יבנה, על פי החלטת מרכז מכבי, אולם הכדורגלן החיפני לוטש עין לקבוצת מכבי נתניה.

שחקנים בולטים אחרים ממכבי חיפה שהוצבו אתמול ברשימת ההעברות הם: עופר רווה, שנמנה עם סגל הקבוצה בעונה האחרונה וכן ארבעה שחקנים מושאלים שחזרו אוטומטית לקבוצה ועתה הוצבו שוב ברשימת ההעברות. מדובר ביחזקאל שירי ששיחק בהפועל לוד, מנשה מזרחי ששיחק במכבי יפו, ראובן הלד ששיחק בבית"ר ירושלים ואילן לופט ששיחק בהפועל חיפה. כמו כן הוצבו ברשימת ההעברות ארבעה שחקנים צעירים שסיימו את גיל הנוער.

שחקנים בולטים נוספים בקבוצות אחרות שהוצבו אתמול ברשימת ההעברות הם ויקטור אוחיון מהפועל ב"ש ששיחק בהפועל לוד, עמי כהן מהכח ר"ג ששיחק בעונה האחרונה בבית"ר ת"א, אהוד עידן מהפועל מרמורק, משה שבת מהפועל יהוד ומיימון בן איבגי מהפועל אשקלון.

אתלטיקה

אתלטים מצטיינים במכביה — מחר באליפות הפועל

האתלט המצטיין גרי וילסון מבריטניה, אלוף המכביה ב־100 מטר ו־200 מטר, ישתתף מחר ב־4.45 אחה"צ באליפות הפועל באתלטיקה על שם עמיצור שפירא ז"ל, שתיערך באיצטדיון בהדר־יוסף.

יחד עמו ישתתפו גם פרידריקו כהן מארגנטינה, ג'ף קיי מבריטניה, ועוד אתלטים מצטיינים שנטלו חלק במכביה.

האליפות תהיה השנה פתוחה גם לאתלטים מאגודות אחרות, דבר שלא היה באליפויות קודמות.

נוסף לתעודות ולמדליות שיוענקו, יקבלו הזוכים גם פרטי לבוש, מתנת חברת „זיקו", יצרנית בגדי ספורט, שבחסותה נערכת האליפות.

לפני תחילת התחרות ייערך טקס לזכרו של עמיצור שפירא, בהשתתפות בני המשפחה.

באד תקבל אבטחה גדולה

לזולה באד, בת ה־18, ילידת דרום־אפריקה ואזרחית בריטית כיום, תוענק אבטחה מירבית בעת הופעתה בסוף השבוע באליפות בריטניה, בברימינגהאם.

התאחדות האתלטיקה הבריטית החליטה על כך, בעקבות התקרית שהיתה באמצע השבוע באדיבורו, כאשר מפגין פרץ לעבר המסלול, וניסה למנוע מבאד לרוץ.

באד לא נבהלה וקבעה שיא עולמי לנוער למייל — 4:23.14 דקות.

כדורמים

עמק־הירדן הפתיעה כשזכתה בטורניר

קבוצת הכדורמים של הפועל עמק־הירדן זכתה בטורניר לזכר ארבעה שחקני כדורמים מאפיקים שנספלו במערכות ישראל בשגברה בגמר על נבחרת חיל־הים, בשורותיה שחקנים מנבחרת ישראל — 4:5.

בשלב המוקדם ניצחה עמק־הירדן את נבחרת אוסטרליה למכביה — 3:4, וחיל־הים הפתיעה בנצחון על בלגיה — 11:13.

בתחרויות באפיקים נוכחו המשקיפים מטעם ההתארגנות הבין־לאומית במכביה, ד"ר סלומון מהונגריה ואסנמו מספרד.

אליפות הפועל בכדורמים

אליפות הפועל בכדורמים לבוגרים תתקיים מחר מ־3 אחה"צ בבריכת מכון־וינגייט.

סחייפרס ניצח את סונדסטרום

אלוף הולנד בטניס, מיכאל סחייפרס, חולל הפתעה גדולה, כאשר ניצח בסיבוב השני בהילברסום, הולנד, את השבדי הנריק סונדסטרום, המדורג 19 בעולם — 6:2, 4:6, 4:6.

גם הנציג ההולנדי השני בגביע דייויס, הוב ואן־בוקל, עלה לסיבוב השלישי, כשגבר על הברזילאי ג'יבאלדו בארבוסה — 4:6, 6:4, 4:6.

קטעי עתונות

המשמר

26 יולי 1985

דבורה סרור: משפטנית, עתונאית ו...אלופת עולם

מאת יצחק ויסהוף

האם שמעתם על עתונאית ספורט, שהיא גם עורכת־דין וגם אלופת עולם בירי באקדח רואל? זוהי דבורה פרור מבראזיל, בת ה־23 מסאן־פאולו.

דבורה הוכתרה כאלופת העולם בשנת 85־1984 בירי באקדח רואל, בתחרות שהיתה במכסיקו־סיטי. דבורה צברה בתחרות זו 585 נקודות מ־600 אפשריות. באקדח אויר זכתה הברזילאית החינגית במקום השלישי ובמדלית הארד.

דבורה יורה באקדח רק שלוש וחצי שנים. המכביה הנוכחית היא הראשונה שלה. לדבריה תשתתף במכביות נוספות כדי לשפר את הישגיה, שלא התעלו הפעם.

„את ארץ־ישראל אני מכירה היטב. הייתי בארץ כבר שלוש פעמים. חודש שהיתי בקיבוץ שדה־אליהו, ושם למדתי קצת עברית. כמו כן הייתי חודש בירושלים. לפני שנתיים ביקרתי בארץ כדי לראות חלק ממשפחתי הנמצאת כאן".

החלק העתונאי של דבורה סרור כולל חצי שעה שבועית ברשת טלוויזיה ענקית בסאן־פאולו, שם היא ממונה על תכנית ספורט: „אני מכניסה לתכנית שלי מגוון רב של נושאים. לא רק קליעה. יש כמובן כדורגל, כדורסל, כדורעף, טניס, וכל מה שאתה רוצה.

„הספורט בטלוויזיה הוא רק תחביב. *המקצוע שלי הוא משפטים.* אני עורכת־דין והעיסוק העיקרי חתימת חוזים בין־לאומיים בין חברות עיסקיות".

העילוי הברזילאי נמצא כיום בכפר־המכביה. היא רווקה. מצפה להצעות מעניינות.

הבר
26 יולי 1985

בוטלו תוצאות הכדורסל של נשות ישראל וארה"ב במכביה

מאת ניסן פרידמן

בית־הדין המשמעתי של ה־מכביה ה־12 ביטל אתמול את תוצאות נבחרות הנשים בכדור־סל של ישראל וארה"ב.

היועץ המשפטי, עו"ד חנוך קינן והדיינים עו"ד יזרח אלמוג ועו"ד שלום אבן־עזרא פסקו כי עקב אי־התייצבות שתי הנבחרות למשחק הגמר ביניהן, הן לא יקבלו מדל־יה או תעודה כלשהי. על נבחרת ישראל הוטל קנס בסך של 1000 דולר, ועל ארה"ב קנס בסך 500 דולר.

„אנו ממליצים כי החלטה זו ו־פרטיכל הדיון יועברו למוסדות ה־מתאימים באיגוד הכדורסל על־מנת שישקלו כיצד לנהוג בנבחרת ה־נשים", נכתב עוד בגזר הדין. ב־עקבות ביטול משחקי ישראל ו־ארה"ב, בוטל למעשה כל טורניר הנשים שכלל גם נבחרת שלישית, אוסטרליה.

„אני מביע צער", הגיב מייקל קווהזי על פסק הדין, „מסיבות טכניות נכנסנו לעניין לא לנו של סכסוך מתמשך על מעמד הנשים. אני הייתי צריך לתת החלטה סופית היכן ומתי יהיה גמר ה־נשים. זה יהיה עבורי נושא טכני ולא התחשבנו בנושא מעמד הכ־ורסל הנשי בספורט. דרשתי עו־ש כבד ומרתיע. אין מקום לשבי־ות והפגנות בספורט, אך מגיעה ם התנצלות על כל מה שקרה. א התכוונו לפגוע באף אחד."

יו"ר ועדת הספורט, אפרים אט־ס, אמר כי לאחר שישראל גברה על ארה"ב במשחק הגומלין ב־טורניר המשולש (ישראל, ארה"ב, אוסטרליה) והמשקיף מטעם האי־גד הבין־לאומי טען כי יש לע־רוך משחק גמר, ציפו למשחק מ־רתק שימשוך קהל וראוי להת־קיים בית־אליהו ולא בכפר־המכ־ביה כפי שתוכנן יום קודם לכן. „לא התחשבנו במשחק על המקום השלישי בין קנדה לבראזיל שהיה צריך להתקיים בית־אליהו", הס־ביר אטלס, „ולכן טעינו. הגברים לא הסכימו לעקור מבית־אליהו ו־החלו הבעיות".

התפטר מנהל הנשים

מנהל נבחרת הנשים של יש־ראל בכדורסל, יוסי וולך, התפטר אתמול מתפקידו, לאחר פרשת משחק הגמר במכביה. וולך הגן על נשות ישראל ועל החלטתן שלא להתייצב לגמר נגד נשות ארה"ב בכפר־המכביה. גם בהו־פעתו לדיון בפני ועדת המשמעת אמר כי הצדק איתן. היועץ המש־פטי עו"ד חנוך קינן כתב בגזר הדין: „תפיסת עולמו של מנהל הנבחרת, יוסי וולך, מקומה לא יכירנו בשום מפעל ספורטיבי ר־אויה לכל גנאי. היינו מצפים מ־מנו שגירום לכך שהנשים תשנינה את דעתן ותופענה למשחק אך הוא תמך בצעדיהן. המעשה שנעשה הינו מכוער, מחפיר ומביש".

כאמור, וולך לא המתין שהפ־רשה תובא לעיון איגוד הכדור־סל והתפטר בעצמו.

קווהזי מזה בפני הטלוויזיה

ענת דרייגור שימשה שלשום פרשנית וראיינה ע"י הטלויזיה הישראלית בעת משחק הגמר לג־ברים בין ארה"ב לישראל. דבר זה חרה מאד ליו"ר הועדה המאר־גנת של המכביה ה־12, מייקל קווהזי, שטען בפני יורם ארבל כי דרייגור היתה הגורם העיקרי לשביתת נשות ישראל והיא של־חצה על הבנות שלא להתייצב ל־גמר הנשים. „בחורה כזו אינה ראויה להיות כוכבת הטלויזיה אח־ר' המעשה הלא־ספורטיבי".

אך צוות הטלוויזיה דחה את בקשת קווהזי וביקשו שלא להפריע למהל"ך מלאכת הצילום. אתמול היה עדיין קווהזי נסער מהפרשה. „ה־טלויזיה היתה אורחת המכביה ל־לא תמורה כספית, והם עשו לנו את העוול הזה. נכון שאנו שמ־חים שהציגו את אירועי המכביה בטלויזיה, אך דרייגור שלא כהגה כספורטאית לא היתה צריכה לה־יות כוכבת ראשית, כאילו עשתה מעשה טוב".

יו"ר הועדה המארגנת, מייקל קווהזי:

המכביה ה־12 מייצגת הרמה של הספורט היהודי בעולם

מאת ניסן פרידמן

„המכביה הביאה ארצה את טובי הספורטאים היהודים, ו־הרמה שהופגנה במכביה ה־12 מייצגת את הרמה הנוכחית של הספורט היהודי בעולם", אמר אתמול יו"ר הוועדה המארגנת של משחקי המכביה, מייקל קווהזי, בשיחת עתונאים ל־סיכום המכביה.

„פרט לספורטאים מקצועניים בו־דדים שלא באו למכביה, היו כאן היהודים המצטיינים בספורט ה־עולמי", אמר קווהזי והוסיף כי היה מסכם את המכביה באור חיובי, אם כי היו חריגים ותחרי־קות. הלקחים ללמדו והמסקנות יכושמו במכביה הבאה. „בלי הר־בה דברי ציונות", אמר קווהזי, „אני מרגיש אישית שהצלחנו ל־השיג את המטרות. באגף האיכ־סון לא היו כל בעיות, כמו הרע־לות קיבה ופסילת אכסניה כמו במכביה הקודמת".

על מכבית הנוער אמר קווהזי: „זו היתה מכביה נסיונית, בעתיד נצטרך לחשוב הרבה יותר אם ואיך לקיים את מכבית הנוער ב־פעם הבאה, יש מקום לשיפורים, אך חברים חושבים שיש להמשיך את המסורת שהתחלנו".

במסיבת העתונאים הוצגו כמה מספרים סטטיסטיים על גודל ה־אירוע. 1800 אוטובוסים ו־150 מי־ניבוסים הסיעו 98,160 ספורטאים וחברי משלחות במהלך המכביה, שנמשכה 16 ימים. האורחים שה־ציגו את חג המכביה נסעו בחינם בכל קוי „אגד". בכפר־המכביה נרשמו בתקופת המכביה 82000 שיחות טלפון, להוציא את שיחות מטה העיתונות. הספירטאים ו־חברי המשלחות היו עסוקים ב־שיחות רבות בזמנם הפנוי. כשלא שוחחו טיילו הספורטאים. 3566 ימי טיולים וסיורים נרשמו להם בימי הפנאי מתחרויות ואימונים. מדו־בר רק בספורטאים ללא נאח"מים שכללו 980 איש.

1455 איש עבדו ב„פול־טיים־ג'וב" בתקופת המכביה, וזה אינו כולל 90 שופטים ומשקיפים בין־לאומיים שהובאו ארצה לתחרויות, ועוד שופטים ושוטרים ישראליים.

40 ערבי אירועים היו בכפרי האיכסון השונים, בנוסף ל־7 אי־רועים איזוריים גדולים בהם נטלו חלק 10,000 איש. כן נערכו 13 מסיבות סיום ו־14 ערבי קבלת־שבת.

ובאשר לסיכום הסטטיסטיקה ה־תחרותית במכביה. בא"ק התקיימו 39 תחרויות, שבהם נשברו 18 שי־אי מכביה ורק שיא ישראלי בו־דד. ישראל נטלה 54 מדליות מ־תוך 117, בשחייה נערכו 30 תח־רויות, שבהם נשברו 21 שיאי מכ־ביה ו־4 שיאים לאומיים. ישראל צברה 11 מדליות מ90 שחולקו. בקליעה התקיימו 22 תחרויות, ש־במהלכם שופרו 8 שיאי מכביה. ישראל זכתה ב־26 מדליות מתוך 66 שחולקו. במשקולות התקיימו 9 תחרויות שבהם שופרו 5 שי־אי מכביה. ישראל צברה 13 מדל־יות מתוך 27 שחולקו.

יו"ר מכבי ישראל, יצחק כספי אמר: „ספורטאי ישראל צריכים להתכונן היטב במשך ארבע שנים למכביה, הם צריכים לראות ב־מכביה יעד. יש לספורטאים ש־לנו מה לשפר, אך לא לעשות וזכל ערב ומכביה".

בהקשר זה אמר קווהזי: „מי שזלזל בהכנות ולא העמיד את ה־ספורטאים הטובים ביותר של ו־ענף (כמו כדורסל גברים) אינו יכול לבוא עתה בטענות שלא השיג את התוצאות הטובות ב־יותר".

מ"מ היו"ר, אריה רוזנצוויג א־מר: „אני חוזר על מה שהזכרתי בפתיחת המכביה. מי שציפה ל־שיאים אולימפיים ועולמיים הת־אכזב. אך מי שציפה לתחרות טו־בה עבור ספורטאי ישראל הופתע לטובה. היו שיאי מכביה ותוצאות יפות".

היו טענות שהמשלחות הישרא־ליות לא זכו ליחס שווה ולמגורים נאותים כמו האורחים. על כך והגיב קווהזי: „זה היה בזבוז כספי מש־וות לשכן אצלנו ספורטאים ישר־אלים שיכולים ללון בבית. לא וזיו מספיק מקומות איכסון. עלות אכ־סון ליחיד 500 דולר ועלות רישום ספורטאי מחו"ל 360 דולר. זה מחיר יקר מאד. הועד האולימפי הקציב כסף מועט למשלחת הישי־ראלית, ולא יכולנו לקחת הכל על עצמנו".

ספורט חברתי

לנערות רמת־גן היתה המכביה ה־12 לא רק אירוע ספורטיבי אלא בעיקר אירוע חב־רתי מרגש. לשיא הפופולריות זכו שחקני הג'ודו והקרטה שהתאכסנו בכפר המכביה והירבו לבלות ב„כפריה", שהפכה מרכז למפגשים בין הספורטאים האורחים וצעירי גוש דן שנהרו בהמוניהם למקום. הדברים הגיעו לידי כך שאחת המעריצות, בת 14, שבה לבית הוריה בשעה מאוחרת והאב ה־נזעם כעס מאד. הנערה הסתגרה בחדרה, וברחה מן החלון בחזרה לכפר המכביה. ב־שעות הקטנות של הלילה גילה האב כי בתו נעלמה ואנשי הבטחון סרקו את הכפר ב־חיפושים עד שנמצאה הבת האובדת.

*

בחדר האוכל של המלון החדש בכפר ה־מכביה סעדו מדי יום 800 ספורטאים. הנ־הלת בית המלון דאגה להכשיר בעוד מועד סטודנטים וסטודנטיות מאוניברסיטת בר־אילן והעבירה להם קורס מלצרות מזורז. באחת הארוחות ניגשה מלצרית לאחד ה־שולחנות. לחולצתה היה מוצמד תג עם שמה בעברית. אחד הספורטאים האמריקאים שאל אותה מדוע כתוב השם בעברית, והמלצרית ענתה שזה התג שקיבלה. הספורטאי התלונן ואמר: „אמא שלחה אותי מניו־יורק למצוא כלה בישראל. איך אוכל למצוא כלה כש־אפילו את השם אינני יכול לקרוא?"

יעל אדמוני

חומות ירושלים היו כוכב נעילת המכביה

מאת יעל אדמוני, סופרת „דבר" בירושלים

חומות העיר העתיקה מעל גיא בן־הינום היו, ללא ספק, הכוכב הראשי בטקס נעילת המכביה ה־12, שנערך אמש בבריכת הסולטן בירושלים בהשתתפות רבבות צו־פים ואלפי ספורטאים. מערכת התאורה צבעה את החו־מות בצבעים מרהיבים ומיקדה את תשומת לב הקהל הנלהב ברגעים רבים של הערב.

ליאור וגיא מקרית אונו, שחיכו בהתרגשות לאחד מרגעי השיא של הערב, הטיפוס על החומה, סיפרו כי הם עצמם בנו את רשת החבלים עליה טיפסו מאוחר יותר. „ברשת המארינס שהרכבנו יש 1200 כפיתות", אמרו הנ־ערים, החברים באגודת „עמיצור קרית אונו" על שם

(המשך בעמוד 2)

חומות ירושלים

(המשך מעמוד 1)

עמיצור שפירא שנרצח במינכן. „כן, אנחנו קצת פוח־דים", הודו המטפסים הצעירים שהתאמנו שלושה ימים לקראת הערב הגדול.

מטפסת אחרת מ„עמיצור" קצרה תשואות כשירדה בחבל מן הקונכיה האקוסטית שבבריכת הסולטן ובידה דגל המכביה שהורד מן התורן. היא הגישה דגל זה לאנוק שפיצר, שירלי שפירא ושלומית רומנו, בנותיהם של קר־בנות מינכן, שהיו את משמרת הכבוד לדגל.

ראש המשלחת שמעון פרס קרא לספורטאי המכביה לעלות לארץ. „ישראל נאבקת באיבה אך היא תביא שלום למזרח התיכון. ישראל מהדקת את החגורה אך היא תקים משק פורח", אמר.

ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, אמר כי נציגי 39 המדינות שהשתתפו במכביה הם סמל לכך „שהעיר הזאת אף פעם לא תחולק".

בטקס המרשים שהסתיים בכניסת נערי תנועת מכבי הצעיר הנושאים לפידים מכל הכיוונים אל בריכת הסולטן השתתפו יזהר כהן, ירדנה ארזי ולהקות מחול וזמר. עם הפרחת זיקוקי הדינור ירד הליקופטר אל הבריכה ונישא עמו את „גורי", הקמע של המכביה.

ג'קי קסטין וג'יי גוליסון נפגשו בתחרויות שייט בארה"ב ומתחרים כצוות בנהריה

קטעי עתונות

כל הצפון

19 יולי 1985

ג'קי וג'יי: ספינת האהבה

בין השייטים שהגיעו לתחרויות המכביה, יש גם סיפור רומנטי: ג'קי קסטין, בת ה־23 מוושינגטון, היא ג'ינג'ית עם נמשים, קטנה ותוססת, וג'יי גוליסון בן ה־23 מלונגביץ', גבוה, שיער שחור וזיפי זקן.

השניים נפגשו במסגרת תחרויות שייט של קולג'ים בארה"ב, כשג'קי באה להתארח בוושינגטון. ג'קי, שסיימה את לימודיה בספרות ואנגלית, השפיעה על ג'יי הלומד כלכלה, להרשם לתחרויות המכביה. ג'יי, הנחשב לאחד מחמשת השייטים הטובים בארה"ב, החליט להרשם למכביה. הבעייה שלו היתה למצוא בן זוג מתאים מבחינת משקל, כאיש צוות לסירתו מדגם 470. הוא פנה לג'קי, וכך החלו להתאמן יחד לקראת המכביה. כל זה קרה לפני שישה שבועות. ג'יי מבקר בארץ בפעם הראשונה והוריו הצטרפו אליו. ג'קי באה לכאן כפעם השלישית. היא נזכרת, שכאשר גרה בקיבוץ מעגן מיכאל התיחסו אליה הקיברצניקים כאל אמריקאית עצלנית, למרות שעבדה קשה, ואילו במכביה מתייחסים אליה בכבוד, כאילו היא מלכה.

השניים מציינים שהם פשוט מתאימים זה לזו. בזמן השייט, שניהם בראש אחד. „הוא גדול ואני קטנה", מחייכת ג'קי. „אם הים שקט, הכל נהדר. אך אם יש גלים, אז יש אצלנו בלגן".

השניים מתכוונים להמשיך ולהיות יחד. ג'יי רוצה לרכוש סירה מדגם „הולנדי מעופף" ולהתחרות באולימפיאדה הבאה. לג'קי יומרות צנועות יותר: היא רוצה להשתתף באולימפיאדה הבאה בסירה מדגם 470.

■ גליה מורסיאנו

קטעי עתונות

כל הצפון

19 יולי 1985

זיקוקין וריקודים עם פתיחת המכביה בנהריה

התאומים עזרא וה־470 שלהם (תצלום: אבי זלצברג)

תחרויות השיט של המכביה ה־12 נערכות השנה בימה של נהריה. 60 שייטים מארה"ב, ברזיל, קנדה וישראל השתתפו ביום ג' האחרון בטקס הפתיחה של התחרויות.

הופעתם של הספורטאים בנהריה עוררה התרגשות רבה בעיר. טקס הפתיחה היה מרשים ביותר. לאחר ברכת ראש העיר, סחף הזמר שימי תבורי את הקהל הרב לשירה אדירה. בסיום הטקס חזה הקהל בשלל זיקוקי־דינור מרהיבים שנורו אל־על.

יו"ר התורמים למכביה, וודי גרינברג, הנמנה על נבחרת השייט של ארה"ב, הביע פליאה בראותו את שלל הזיקוקין. „איך זה שמדינה הנתונה במשבר כלכלי כה חמור, מרשה לעצמה הוצאה כה גדולה ?" – שאל. את התשובה קיבל גרינברג ממלוויו.

גליה מורסיאנו (המשך בעמ' 16)

זיקוקין וריקודים

(המשך מעמוד ראשון)

שהסבירו לו שהוצאות הטקס, לרבות הזיקוקין, נתרמו על־ידי כמה מפעלים מנהריה.

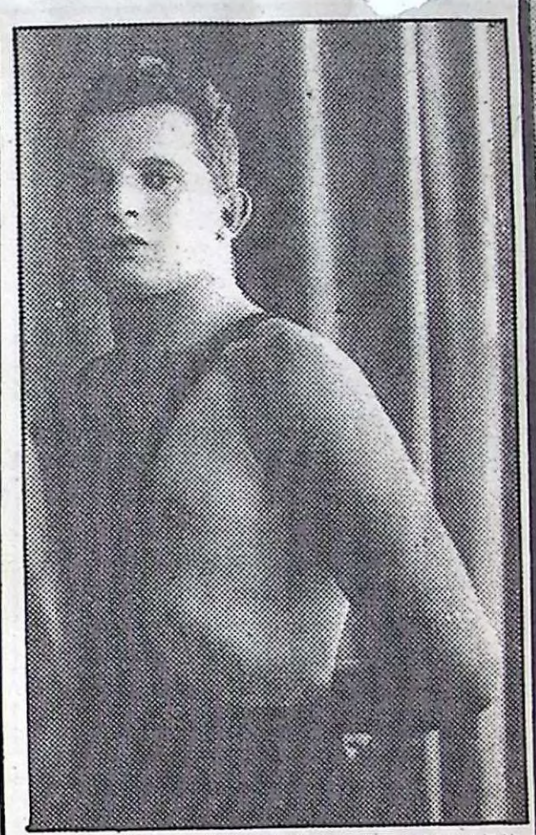
השייטים מכל הנבחרות שוהים במלון „פראנק" וזוכים מדי ערב לביקוריהם של הוריהם ובני משפחתם. אלה באו לחזות מקרוב בהישגי ילדיהם.

קטעי עתונות

כל הצפון

19 יולי 1985

אביגדור בקע (מימין) הגיע מגרמניה לפני 50 שנה, כמתאבק במשלחת למכביה. נבדו, דורון שלו (משמאל) הוא רץ קבוע במועדון המרתון סולם־צור וישתתף בריצת 3000 מ' במכביה הנוכחית.

הסב התאבק במכביה של 1935 הנכד ירוץ במכביה של 1985

דורון שלו רץ בסולם־צור. הסב בא למכביה מגרמניה

בשבוע הבא יתחרה דורון שלו מקיבוץ געתון בריצה למרחק 3,000 מ', במסגרת המכביה.

דורון, המתאמן במועדון „מרתון סולם צור" בהדרכתו של אנטוניו סנטורי, ממשיך במסורת משפחתית שהחלה עוד במכביה השניה, בדיוק לפני 50 שנה. סבו של דורון, אביגדור בקע, הגיע ארצה בשנת 1935 כמתאבק צעיר במשלחת הספורטאים מגרמניה למשחקי המכביה.

יופה החלו הנאצים להתעצם בשילטונם בגרמניה. מרבית המשתתפים בנבחרת מגרמניה החליטו להישאר בארץ. ביניהם גם אביגדור בקע, שהתיישב בחיפה והפך פעיל ספורט בהאבקות באגודת הפועל המקומית, במשך קרוב ל־40 שנה.

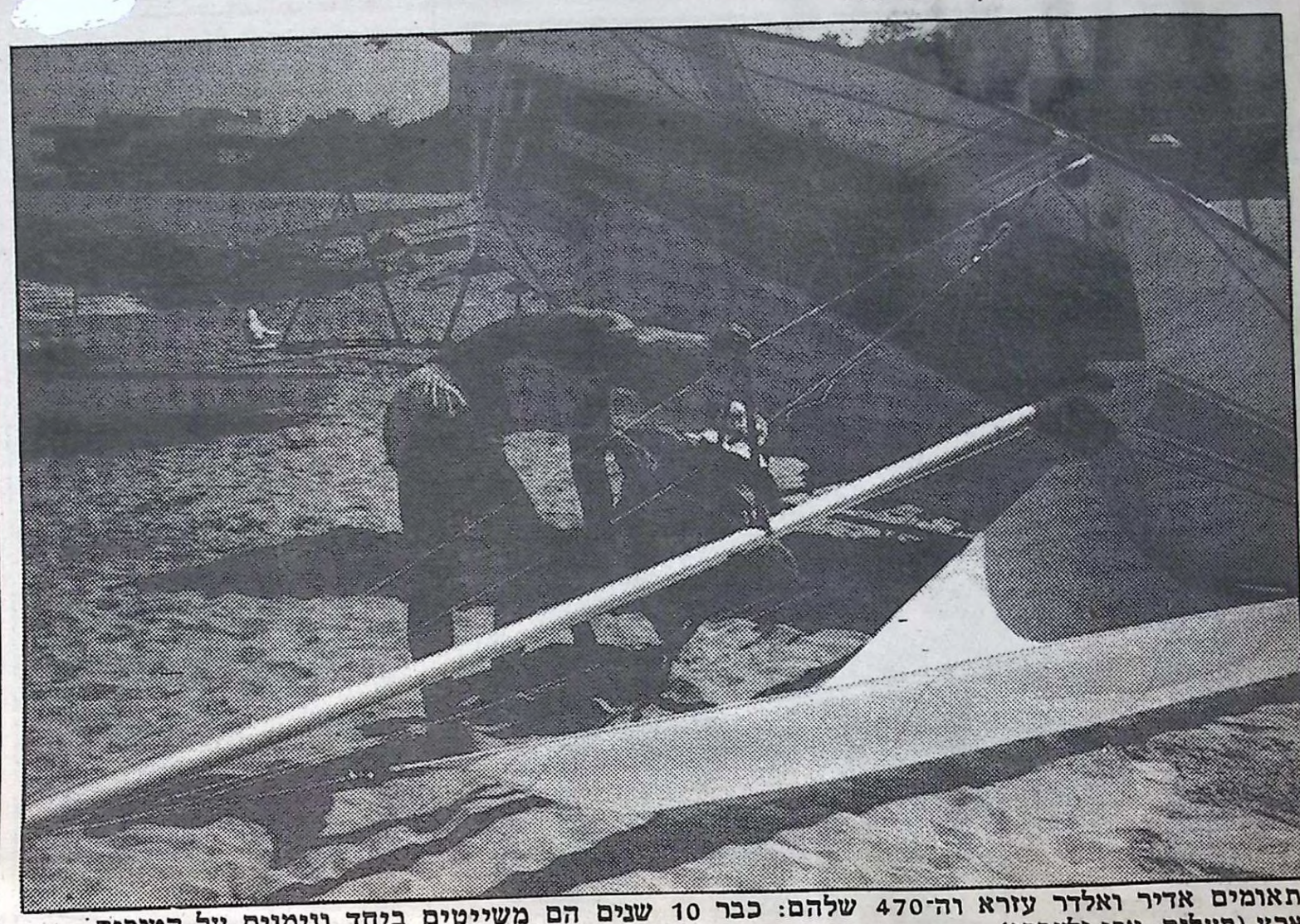
רחל שלו

קטעי עתונות

כל הצפון

19 יוני 1985

אבי זלצברג ויעקב ארמה

התאומים אדיר ואלדר עזרא וה־470 שלהם: כבר 10 שנים הם משייטים ביחד ונימנים על הטובים בארץ (תצלום: אבי זלצברג)

המכביה בנהריה: 230 ספורטאים יתחרו בשייט, בכדורסל ובכדורעף

שייטים מהארץ ומחו"ל מתחרים במפרשיות ובגלשנים

נהריה לבשה חג לקראת תחרויות השייט של המכביה הקרקיימות בעיר. בעיר מתקיימים גם חלק ממשחקי הכדורסל והכדורסל בין הנבחרות השונות.

רוב השייטים הגיעו לנהריה כבר בתחילת השבוע, התמקמו באחד המלונות הקרובים לים, ועסקו באימונים לקראת התחרויות, שהתחילו ביום חמישי האחרון.

בחלק מהם פגשתי בחוף גלי־גליל, כשהם מתקינים את הציוד בסירות לקראת האימון.

אחד מהם הוא איזי הורוביץ מאנטוורפן, בלגיה. איזי הוא שייט בודד בסירה מדגם „לייזר". הוא קיבל את הסירה בנהריה, לדבריו „היא אינה במצב הכי טוב", אך מכיוון שאין לו יומרות גדולות מדי, הוא מסתפק בה.

איזי הגיע לארץ יחד עם בנו דוד, הגולש בגלשני רוח. הבן הגיע לארץ ביום רביעי, לאחר שהתחרה באליפות אירופה לנוער בגרמניה. אגב, גם גולשים ישראליים נטלו חלק בתחרות זו וכולם הגיעו ארצה יחידיו. דוד נמנה על חמשת הגולשים הטובים בבלגיה.

ליד סירתם מהדגם האולימפי 470 פגשתי גם את התאומים אדיר ואלדר עזרא. שני הגולשים הצעירים בני ה־22 מהפועל בת־ים מתקינים את כל האביזרים והעסק לא נראה פשוט כלל ועיקר. אלדר מציין, כי זהו דגם קשה מאוד להפלגה מבחינת הכושר והכוח וכן המיומנות הטקטית הנדרשת על המים.

שני האחים משייטים יחד כבר 10 שנים ונחשבים בין הטובים בארץ. הם נימנים על המועמדים לניצחון בתחרויות בדגם זה.

יחד אתם ישתתפו ב־470 גם האחים דן ורן טורטן וכן הצמד שמשון ברוקמן ואיתן פרידלנדר, שהוא אגב בן־דודם של התאומים עזרא.„על המים כל אדם זאב", אומר אדיר „ונסה לנצח".

קטעי עתונות

כותרת ראשית

24 יולי 1985

שידורים

דורון רוזנבלום

סיניורה סיניורי, תנו לו לרוץ!

טכס פתיחת המכביה; מישדר מיוחד על הטרור – הטלוויזיה הישראלית

מהתוכנית '**מישחק השבוע**', שקדמה בימים אחדים לפתיחת המכביה, אפשר היה להסיק **שטכס הפתיחה** הוא־הוא האתגר הספורטיווי האמיתי, ולא כל־כך המכביה עצמה. ואמנם, מה זה חשוב כמה מטרים קופץ יהודי כָּשֵׁר (?) מזאיר, כל עוד מחממת את הלב הידיעה שבזאיר יש יהודי כשר, ועוד בעל כושר מוטורי כלשהו. מכל מקום, **נסים קוויתי**, שמאז זכה לחיקויו של **טוביה צפיר** הגביר כמדומה עוד יותר את תנודות ראשו, סיפר בהינהון־רבתי על ההכנות הנמרצות לקראת המכביה, כלומר **לפתיחת** המכביה: לא הכנותיהם של המתחרים, אלא של **מארק ספיץ**, שנבחר ('בהחלטה סודית', משום־מה) להיות מדליק המשואה, ושל מה שהוגדר בפיו של קוויתי, בראיון עם ספיץ, 'דֶה סְרִי אוֹרְפַנְס' – דהיינו שלוש בנות של הספורטאים נרצחי מינכן, שנבחרו כדי לרוץ מאחורי נושא הלפיד.

מן הסיקור בטלוויזיה, וכן מכמה ממדורי־הספורט בעיתונים, ניתן היה להתרשם שהקפת חצי המסלול עם לפיד בוער היא אולי עניין קטן לגויים, אולם באולימפיאדה יהודית זהו מין מראתון אשר ספק גדול אם מישהו בכלל מסוגל להגיע בו לקו־הגמר. קיוויתי חקר אפוא את ספיץ בדבר הרגשתו לפני הריצה, על הכנותיו ועל הציפיות ממנה, וכן שודרה אפילו כתבת־שדה קצרה, שתיארה את אימוניהן המפרכים של הילדות. האם האימונים הצליחו או לאו – לא היה ברור, משום שבטכס הפתיחה עצמו התברר שאחרי ספיץ רצות לא רק שלוש היתומות, אלא חצי האיצטדיון. יהודים, נו.

לשווא הרעים עליהם הכרוז **חיים יבין** דרך הרמקולים בקול '**מבט שני**' הכי־בומבסטי שלו, מלווה בהד בשתי שפות – ספרדית ואנגלית, שנשמע כמו איזה מערכון סאטירי ישן של '**רביעיית מועדון־התיאטרון**': "סניורה סניורי, נא לפנות את המסלול למארק ספיץ!" "פליז, ליידיס אנד ג'נטלמן, פלי--ז!" התחנן והידהד קולה של השחקנית **אביבה מארקס**, שנשמעה כמו אחת הדודות האנגליות־הכפריות, חובבות מירוצי־הסוסים, שיצאה מכיתבי **פי. ג'י. וודהאוס**: "ליידיס אנד ג'נטלמן, לֶט הִים רָאן, לֶט הִים רָאן!"

והוא עשה זאת. יהודי עשה זאת. הוא גם הגיע למשואה וגם הדליק אותה. כל השאר היה אנטי־קליימקס חביב ונחמד: קופצים פה ושם, משכשכים קצת במים, אלוף סקווש מקרפטיה־תחתית ניצח את הקיר, שני חברי משלחת פטגוניה קיבלו גביע ניחומים באליפות מישחקי ה'דוק' – מה זה חשוב, הרי העיקר ההשתתפות וזה מה שיפה באולימפיאדה היהודית: אפילו אם אתה מוכרע בהיאבקות, או שובר את הראש בקפיצה על 'סוס', הנך מתנחם בוודאות השקטה שכולנו יהודים.

קטעי עתונות
מעריב
יום 26 יול' 1985

מכבים את לפיד המכביה

● שלוש הבנות של חללי מינכן (מימין לשמאל): אנוק שפיצר, בתו של מאמן הסייף אנדריי שפיצר ז"ל; שלומית רומנו, בתו של המשקולן יוסף רומנו ז"ל; ושירלי שפירא, בתו של מאמן האתלטיקה עמיצור שפירא ז"ל — שליוו את מארק ספיץ' להדלקת משואת המכביה ה־12 בטקס הפתיחה לפני עשרה ימים — נתכבדו אמש בירושלים, למרגלות חומת העיר העתיקה, לכבות את האש, בטקס הנעילה של המכביה. כתבות ב„מעריב־ספורט" בעמוד 7.
(צילום: יצחק אלהרר)

פרשיית „מיהו יהודי" בין כדורגלני הולנד

הושתקה כיוון שנתגלתה ערב סיום המכביה

מאת מאיר ריפמן

פרשיית „מיהו יהודי" בנבחרת הכדורגל של הולנד למכביה: נציגים מכמה נבחרות הביעו ספקות לגבי יהדותם של אחד־ל מה־כדורגלנים. — ולמרבה הפלא, לא הסתירו עובדה זאת כמה מן הכדורגלנים האורחים, כאשר נשאלו על־כך במפורש.

על פי חוק השבות, יהודי הוא כל מי שנולד לאם יהודיה ו/או התגייר. מתברר, שאחדים מכדורגלני הולנד נולדו לאמהות נוצריות, אך אבותיהם יהודים. אי לכך הם אינם יהודים, כלשון החוק. אחדים מהם נולדו לאמהות יהודיות ולאבות נוצרים וביניהם כאלה שכלל לא נימולו.

כאשר עוררו נציגים מנבחרות אחדות את הנושא, לא הסתירו ההולנדים את המצב והסבירו את מעמדם. לדבריהם, הם רואים עצמם יהודים, גם אם נולדו לאמהות נוצריות, כיוון שאבותיהם יהודים.

אחד מכדורגלני הולנד אישר באוזני שיש בנבחרתו שחקנים שאמהותיהם לא יהודיות, ולדבריו הם „חצי יהודים" — מבחינת הולנד הכל נראה כשר.

הפרשה התעוררה לפני משחק הגמר בין הולנד לישראל, שלשום. נציגי כמה נבחרות העדיפו לשמור על שתיקה בענין זה ולא לעורר רעש, משום שהמכביה ה־12 כבר הגיעה לסיומה, ומאוחר לבדוק ולאמת נתונים אלה. כך נתאפשר לנבחרת הולנד להמריא לפנות בוקר הביתה עם מדליית הכסף...

לקח מהמכביה:

לגייס כסף לאיכסון הולם של הישראלים

הלקח הראשוני שכבר נלמד מהמכביה ה־12: יש לתכנן את לוח הפעילות השנתית של ספורטאי ישראלי, כך שיוכלו בעתיד להתמודד בהצלחה גדולה יותר מול הרמה העולה בכמה ענפים, גם בין ספורטאים יהודים בעולם" — כך אמרו אתמול ראשי הועדה המארגנת, במסיבת עתונאים לסיכום המכביה. הם הודו שבעתיד חובה למצוא פתרון הולם לאיכסון הישראלים כדי שלא לקפחם ולגייס לשם כך מקורות מימון שיאפשרו תנאים שווים לשאר המשלחות.

סוכנות לקטעי עתונות
רח' שמאי 8 ת.ד. 724 טל. 240242
ירושלים 91007

קשרי תפוצות

מעריב ליום 26.7.1985

נבחרת הנשים בכדורסל נקנסה ב־1000 דולר

מאת ברוריה ביגמן

ועדת המשמעת של המכביה קנסה ב־1000 דולר את נבחרת הנשים של ישראל בכדורסל על שלא התייצבה שלשום לגמר עם ארה"ב. האמריקניות, שלא התייצבו למשחק זה כדי הזדהות עם הישראליות, נקנסו ב־500 דולר.

כן נקבע, ששתי הנבחרות אינן זכאיות למדליות או תעודות ומשחקיהן בוטלו.

ועדת המשמעת המליצה שאיגוד הכדורסל יטפל משמעתית בכדורסלניות וכן במאמן ובהנהלה. חברי הוועדה ציינו, כי חלקה של הקפטן ענת דרייגור היה מכריע בהתנהגות הנבחרת בקבלת ההחלטה שלא להופיע למשחק: „מעשה מחפיר זה, נוגד את רוח המכביה ומטרותיה ולכן אנו משוכנעים כי אין הבנות ראויות ליטול חלק במשחקי המכביה וספק בליבנו אם הן ראויות לשאת את שם ודגל ישראל".

מאחר שבתקנון המכביה לא מוזכר עונש של הרחקה מהופעה ממכביות בעתיד, לא יכלו הדיינים לקבל את המלצת ראשי הוועדה המארגנת.

מיכאל קוואהזי, יו"ר הוועדה המארגנת, הביע אכזבה מקולת העונש. „אם אחרי מעשה מביש שכזה, לאחר שאנשי איגוד הכדורסל עמדו בשערי יד־אליהו וניסו לשכנע את הבנות שלא להחרים את המשחק — אין עונש יותר כבד, יש לשנות את תקנון המכביה. אם על שביתות בספורט, עוברים בשקט, אנו יכולים לסגור את שערי הספורט". קודם לכן הביע התנצלות לפני הכדורסלניות: „השינוי במקום המשחק לא נעשה כדי לפגוע במישהי. על כך שהפרשה נגמרה בתרעומת ובהרגשה לא טובה, אני מתנצל. אני יכול להביע צער שנקלענו לסכסוך מתמשך על מעמד הכדורסל הנשי".

מנהל נבחרת הנשים יוסי וולך, הודיע אתמול על התפטרותו ובמכתב לאיגוד הכדורסל הסביר שהוא לוקח על עצמו את האחריות לכך שהכדורסלניות לא הופיעו למשחק: הרעיון להתייצב בידאליהו ולא בכפר המכביה, היה שלי. תמכתי בבנות. הן פעלו בהתאם להוראותי ובניגוד לדעת אנשי איגוד הכדורסל.

יו"ר הוועדה המקצועית באיגוד איתן חפר אמר שהוועדה ממתינה לדו"ח מהמאמן ואז תחליט הנשיאות בהתאם להמלצות, אם להעמיד את הבנות לדין משמעתי.

שיאים, הסעים שיחות טלפון

יו"ר הועדה המארגנת מיכאל קוואהזי והמ"מ שלו אריה רוזנצוייג מסרו את הנתונים המסכמים הבאים על המכביה ה־12 שנסתיימה אתמול: נקבעו 18 שיאי מכביה ורק שיא ישראלי אחד ב־39 שירותי הא"ק שבהם הוענקו 117 מדליות (ישראל זכתה ב־54). בשחיה היו 30 משחים, ב־21 נקבעו שיאי מכביה ו־4 שיאי ישראל.

הופעלו 1800 אוטובוסים, ו־450 אוטובוסים שהסיעו 98,160 איש וביצעו 3,586 ימי טיול. הועסקו 1455 עובדים במישרה מלאה; היו 82 אלף קריאות מונה טלפוניות מכפר־המכביה.

קסטי עתונות

ידיעות אחרונות

ליום 26 יולי 1985

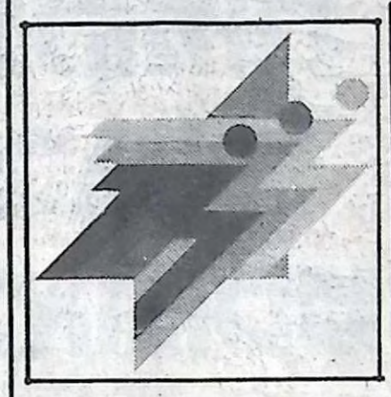
המארגנים הביעו שביעות־רצון מהמכביה ה־12 - והודיעו על ה־13

— מאת חיים פנטולט —

שעות ספורות לאחר שחולקה המדליה האחרונה במשחקי המכביה ה־12, כבר התייצבו אתמול בפני העתונאים ראשי הוועדה המארגנת והביאו פיזומים סטאטיסטיים ראשונים וריכוז כל התוצאות בתחרויות־הספורט השונות במסגרת המכביה.

במסיבת־העתונאים, שנערכה במלון „כפר המכביה", הביעו מייקל קווהאזי, יו"ר הוועדה המארגנת, וסגנו אריה רוזנצווייג, שביעות־רצון מהישגים, הארגון והכיסוי שהעניקו לאירועים אמצעי התקשורת. כן נמסר רשמית על החלטת הוועד המארגן, שנתקבלה אתמול בבוקר — על קיום המכביה ה־13 ב־1989 בישראל.

בדברו על כפרי האיכסון, הסכים יו"ר הוועדה המארגנת, כי התנאים בבית־ברל, שם אוכסנו באי מכביית הנוער, לא היו נאותים. „נחשוב על כך בעתיד, אולם נמשיך בקיום מכבית הנוער", ציין הדובר.

סמל המכביה ה־13
(עוצב בידי דן ריזינגר)

אשר לנתונים הסטאטסטיים הרי במהלך המכביה, בין היתר הפעיל אגף התחבורה 1800 אוטובוסים ו־450 מיניבוסים שהסיעו 98160 איש ו־עוד כמאה אלף נסעו עם תגי־זיהוי בקווי „אגד", חינם. כן הוענקו 3586 ימי־טיול ל־4,000 הספורטאים, 980 האח"מים ו־90 השופטים והמשקיפים הבינלאומיים.

בחלק הספורטיבי נשברו באתלטיקה 18 שיאי מכביה ושני שיאי ישראל ב־39 תחרויות ומתוך 117 מדליות נטלה ישראל 54. בשחיה הושגו 21 שיאי מכביה ושני שיאים ישראלים ב־30 משחים, שם שלטו האמריקנים וישראל הספקה ב־11 מדליות מתוך 90.

סיכם את מסיבת העתונאים יצחק כספי, יו"ר מכבי ישראל וסגן יו"ר הוועד האולימפי, שהצטרף לחבריו ושיבח את הופעת הישראלים במכביה — פרט לנבחרת הנשים בכדורסל (ראה ידיעה נפרדת).

סוכנות לקטעי עתונות

רחי שמאי 8 ת.ד. 724 טל. 240242
ירושלים 91007

קטעי עתונות
ידיעות אחרונות
ליום: 26 אוק' 1985

„החלטתי להיות הקורבן" - אמר מנהל הכדורסלניות - והתפטר

יוסי וולך: „אני הייתי האיש שהציע לבנות להי עדר בהפגנתיות מהגמר בכפר־המכביה" ★ אושרה פסילת כל תוצאות הישראליות והאמריקניות ★ שתי הנבחרות גם נקנסו ★ במשלחת ארה"ב מתחרטים על אי התייצבות שחקניותיהן

— מאת רפאל נאה וחייב פנטילט —

„הודעתי לאיגוד הכדורסל על התפטרותי מתפקיד מנהל נבחרת הנשים. אני לוקח על עצמי את האחריות המלאה להחלטת הבנות שלא להופיע למשחק הגמר בטורניר המכביה נגד ארה"ב", אמר לנו אתמול יוסי וולך.

הסביר המתפטר הטרי: „אני הייתי האיש שהצעתי לבנות להיעדר בהפגנתיות מהגמר בכפר המכביה ותחת זאת להופיע בהפגנתיות בהיכל יד־אליהו".

„אני מודע למהומה שנוצרה כתוצאה מאי קיום הגמר, אך היא נועדה על־מנת לקדם את כדורסל הנשים בארץ. אני חוקר איש שהפרתי את הוראות איגוד הכדורסל, לכן קמתי והודעתי על התפטרותי".

המקרה עצמו קואב מאוד למנהל היוצא: „הכנו נבחרת ברמה אירופית ובתמורה ראה מה קיבלנו: נוצרה סערה. הגיע הזמן לזעזע את איגוד הכדורסל, שגם לנשים בארץ יש מה לומר".

● „מיטות עקומות"

„במשך שמונה חודשים עבדה הנבחרת הזו בצורה קשה, כמעט ללא שקל ובתנאים הרחוקים מלהתאים לכדורסלניות לאומיות. רוב מחנות האימון אולתרו. אחד המקומות בהם התאכסנו התאים אולי לארח תלמידי כתה ו' היצאים לטיול, אך לא נבחרת לאומית. הייתם צריכים לראות על איזה מיטות עקומות נאלצו הבנות לישון.

„החלטתי להיות הקורבן", אמר לסיכום וולך.

סערת הרוחות שפרצה של־שום בערב כתוצאה מאי קיום המשחק נמשכה גם אתמול. במסיבת העיתונאים המסכמת שקיימו ראשי הועדה המארגנת של המכביה עם נעילת המשחקים (ר' ידיעה נפרדת), עסקו רוב הדוברים בנושא הכאוב הזה.

ועדת המשמעת מתחה ביקורת חריפה ביותר על המנהל המתפטר וולך: „לדעתנו, תפישת עולמו של מנהל הנבחרת, וולך, אשר בהתלך העניינים תמך בצעדי השחקניות במקום לגרום לכך כי תשנינה את דעתן ותופענה למשחק — כפי שהיינו מצפים ממנהל נבחרת לעשות — תפישת עולם כזו מקומה לא יכירנה בשום מפעל ספורטיבי וראויה לכל גנאי. גישה מסוג זה מעלה ספק בדבר התאמתו של האיש לתפקידו", קבעה הועדה.

ועדת המשמעת של המכביה (בהרכב עוה"ד יזהר אלמוג, הנוך קינן ושלום אבן־עזרא) נתנה אתמול תוקף להחלטת המשקיף מטעם ההתאחדות הבינלאומית, בוינאר לז'אד, לפסול את תוצאות כל משחקיהן של כדורסלניות ישראל וארה"ב. אי לכך לא יקבלו כדורסלניות שתי הנבחרות מדליות כלשהן. הישראליות נקנסו בידי ועדת המשמעת של המכביה ב־1000 דולר והאמריקניות ב־מחצית הסכום.

„אנו ממליצים", הדגישה ועדת המשמעת בהחלטה, כי החלטה זו, לרבות פרטיכל הדיון, יועברו למוסדות המתאימים באיגוד בישראל על מנת שישקלו כיצד לנהוג בנבחרת בכלל, בהנהלתה, מאמנה, ו־שחקניה לאור התנהגותן הבלתי־ספורטיבית ופגיעתן בשם ישראל".

● „לנהוג במתינות"

בקרב כמה מאנשי איגוד הכדורסל נשמעו אתמול קולות כי על אף השערורייה הגדולה, כדאי להמתין עד להרגעת הרוחות, מחשש להרס כל כדורסל הנשים בארץ. אתמול היו מי שאמרו, כי מכיוון שמדובר בבנות המין היפה, ש לנהוג נגדן במתינות ובהתאם.

ראוי להדגיש כי ראשי הוועדה המארגנת הודו במסיבת העתונאים ואתמול, כי התנאים שניתנו לבנות הישראליות לא היו שווים לשאר הנבחרות: „למדתי שלבנות לא נמצא מקום איכסון. אין לי תשובה לכך", אמר יו"ר הוועדה המארגנת, מייקל קווהאזי.

בין ראשי המשלחת האמריקנית רבו אתמול הקולות, כי הצעד בו נקטו הכדורסלניות שלהם, כאשר הצטרפו כאות סולידאריות לישראליות ולא עלו כלל למישטח — לא היה במקום. על האמריקניות היה להתייצב לגמר מבלי להתחשב בבקשת הישראליות.

ראשי הוועדה המארגנת הבהירו אתמול, כי אחרי נצחונן של הכדורסלניות הישראליות ביום ב' על ארה"ב נעשה נסיון של רצון טוב מצידם לקיים את גמר הגברים ביד־אליהו. אחרי גמר הגברים באד־אליהו. אחרי שקנדה ובראזיל עמדו על כך, כי המשחק על המקום השלישי לגברים יתקיים בהתאם לתוכנית המקורית בהיכל יד־אליהו. הוחלט להחזיר את הגברים ליד אליהו ולערוך את גמר הנשים בכפר־המכביה. לכך לא רצו הבנות שלנו להסכים.

24024
רח' שמאי ... ירושלים 91007

בועות תל־אביב

יצחק אופק, מכבי לא מסכימים

יצחק אופק, מזכ"ל הפועל, מה אתה אומר על המכביה?

אני חושב שהיא אירוע אדיר, מוצלח, ויפה.

רגע, בפה טעיתי בחיוג, אני מדבר עם מזכ"ל הפועל?

כן, מה אתה מתפלא, אני גם סגן נשיא הוועדה הבינלאומית של המכביה.

אבל בכל זאת, אירוע כזה אדיר מוצלח ויפה ורשום עליו חשם של מכבי.

לא משנה, בכל־זאת, הפועל מנגן באירוע הזה: כינור ראשי. אתמול הייתי בגמר של הכדור־מים, וראיתי את ישראל מנצחת 15:5 את ארה"ב כל הקבוצה שלנו, כולל המאמן, הם חברי הפועל. כך זה גם בהתעמלות למשל. (אופק נוטש אותי לרגע ומברר אצל אחד היושבים בחדרו) כן, כולם הפועל, חוץ מבת אחת ממכבי. כשתיגמר המכביה, תראה שהספורטאים שלנו לקחו יותר מדליות.

מקובל עליך בכלל שיש אירוע ספורטיבי שהחשתתפות בו נקבעת לפי מיון אתני?

למען האמת, לא. לפי דעתי, היינו צריכים לאחד את המכביה עם כינוס הפועל, ולעשות פעם ב־4 שנים „ישראליה".

אז מה הבעייה?

מכבי לא מסכימים.

מתי כינוס הפועל הבא?

במאי 87.

כבר התחלתם להתאמן?

בודאי שהתחלנו. הסמל, הפוסטרים, הכל כבר מוכן. אנחנו נצא עם זה בעוד כמה חודשים.

סוכנות לקטעי עתונות

קטעי עתונות

הצפה

ליום 26 יולי 1985

הכוכבים... והעליה

אתמול נפתלה המכביה השנים עשר, בטקס הגיגי מול פני חומות של ירושלים — בירת הנצח של עם ישראל.

המפגש העולמי של ספורטאים יהודיים הוא ללא ספק מרגש ביותר וגם מפגין את אחדות ישראל.

הפגנת האחדות של כלל ישראל גדולה לאין שיעור מההיבטים הספורטיוויים, אם כי אף בהם אין לזלזל. אולם, עיקרו של המיפגש הייהודי הכלל עולמי הוא לחזק את הזהות היהודית ולהרים את גאון עוזו של העם היהודי.

בכל אחת מן המכביות נעשה מאמץ לעניין את הספורטאים היהודיים הנמנים עם טוב הצעירים היהודיים בעולם שלא להסתפק בהפגנת שרירים, אלא גם לקיים בפועל כפם את מצוות ישוב ארץ ישראל.

כבמכביות קודמות גם הפעם פעלו נציגי התנועה הציונית בקרב הספורטאים וניסו לעניינם לעלות לארץ. אולם, כפי שנמסר, לא רבים נענו לכך. ברם, גם כלפי המעטים שהתעניינו, מסתבר, לא נעשה די כדי לקשרם לארץ־ישראל ולהציג בפניהם את איכות החיים היהודיים השלמים שהם עדיפים על פני חיי שפע ובילויים בארצות הגולה.

נוער יהודי לא יעלה לארץ על סמך קריאות סתם, בנוסח: בואו ועלו, יש להציב בפניו אתגר כשהעליה מהווה חלק ממנו. ואתגר יהודי פירושו: איכות חיים יהודיים שלמים. אך למרבה הצער בתחום זה לקתה מהסברה הציונית בחסר. חבל:

סוכנות לקטעי עתונות

רח' שמאי 8 ת.ד 724 טל. 240742
ירושלים 91007

קטעי עיתונות
חדשות
לזם. 26 יול' 1985

המכביה ה־12

להתראות בעוד ארבע שנים

המסוק מניף את קמע המכביה ה־12 – בובת גורי. זהו־זה, היה נחמד. תשמרו על קשר (צילום: שחר מלמד)

אפשר כבר להתחיל להתאמן לקראת המכביה ה־13. המכביה ה־12 ננעלה אתמול רשמית בבריכת הסולטן בירושלים. ראש הממשלה, שמעון פרס: "הצלחה יוצאת מהכלל. לכם, הספורטאים, אני קורא להעביר את האהבה שנוצרה ביניכם לבין מדינת ישראל לשאר מדינות העולם."

8000 איש, ספורטאים וצופים יחד התערבבו אלה באלה, וחזו במופע מרשים רצוף אטרקציות. דגל המכביה הורד על ידי גולשת סנפלינג שהגיעה במעוף עד לבמה. לאחר מכן האירו ארבעה זרקורים לשמיים. מסוק עשה שני סיבובים, והוריד שני אנשים שפרשו רשת דייגים גדולה על החומה. אליהם הצטרפו חבריהם וכולם יחד יצרו בגופותיהם משולש חי של מגן דוד על הרשת.

סיסמת המכביה – עם אחד – הגיעה לביטוי מלא בטקס הנעילה. האווירה היתה נפלאה. חיבוקים, פרידות, חילופי כתובות, הבטחות להיפגש שוב.

ראש עירית ירושלים, טודי קולק, נשא נאום נרגש: "אתם מהווים תמונה נהדרת של אנשים צעירים. סמל לכך שהעיר הזאת אף פעם לא תחולק."

לסיום שוב עלה המסוק לשמים, והעלה איתו את קמע המכביה. זיקוקי דינור סיימו את הטקס ואת המכביה ה־12. להתראות בעוד ארבע שנים.

ועדת המשמעת החליטה: טורניר הנשים בוטל

"אנחנו מוגבלים למסגרת תקנון המכביה, אבל מן הראוי שאיגוד הכדורסל יעניש את נבחרת הנשים בצורה החריפה ביותר"

יעקב ז'לזו

משחקי נבחרות ארה"ב וישראל במסגרת טורניר הכדורסל לנשים במכביה בוטלו. כמו־כן הוטלו על הנבחרות קנסות כספיים. נבחרת ישראל נקנסה ב־1000 דולר ונבחרת ארה"ב ב־500. זאת החלטת ועדת המשמעת של המכביה לאחר שנבחרות ישראל וארה"ב לא התיצבו למשחק הגמר.

הדיינים, בראשות היועץ המשפטי עו"ד חנוך קינן, התייחסו בחומרה רבה לצעדן של כדורסלניות ישראל וקבעו שנבחרת ארה"ב נגררה אחרי הישראליות. ועדת המשמעת האשימה בעיקר את קפטן נבחרת ישראל, ענת דרייגור, כאחראית המרכזית לשילהוב היצרים בנבחרת ישראל.

בעקבות פסק־הדין לא תתקיים חלוקת מדליות ולמעשה משמעות ההחלטה שהטורניר בוטל.

ועדת המשמעת טענה שאינה מסוגלת לחרוג מההגבלות של תקנון משחקי המכביה, אבל היא ממליצה במוסדות איגוד הכדורסל להעמיד לדין את נבחרת ישראל ולנקוט כנגדה בצעדים החריפים ביותר.

יו"ר הועדה המארגנת, מייקל קווהאזי, ויו"ר אגף הספורט, אפרים אטלס, הודו במסיבת העיתונאים שטעו כשלא התחשבו בעובדה שנבחרות ברזיל וקנדה אמורות לשחק באצטדיון יד־אליהו במשחק המוקדם על מקומות 3־4. קווהאזי: "אני מתנצל בפני שחקניות ישראל. לא רצינו לפגוע באף אחת. יתכן שהיה נכון מצד הבנות להביע התמרמרות בנושא. אבל יחד עם זאת חובתן היתה להופיע במשחק הגמר."

מנהל נבחרת הנשים של ישראל בכדורסל, יוסי וולך, הגיש את התפטרותו לאיגוד הכדורסל.

במכתב התפטרותו לוקח על עצמו וולך את כל האחריות לאי התייצבותה של נבחרת ישראל למשחק הגמר.

קווהאזי: אפשר לסגור את העסק

יו"ר הועדה המארגנת של מטה המכביה, מייקל קווהאזי, הביע אתמול את אכזבתו מהחלטת ועדת המשמעת של מטה המכביה. באותה הזדמנות סגר קווהאזי חשבונות גם עם ראשי איגוד הכדורסל והטלוויזיה הישראלית.

קווהאזי: "אם תקנון המכביה אינו מאפשר עונשים כבדים, צריך לשנות אותו. ראשי איגוד הכדורסל אמרו לי שהם אינם מתכוונים לעשות דבר בנוגע להענשת הנבחרת. אם מעשה חמור כזה יעבור בשתיקה וללא תגובה אפשר לסגור את העסק. חובתנו לדרוש עונש מכסימלי".

לגבי הטלוויזיה טען קווהאזי שמחלקת הספורט עשתה חגיגה מאי הופעתן של הבנות למשחק הגמר. "איפשרו לענת דרייגור להופיע בשידור ישיר בטלוויזיה ועשו ממנה קדושה מעונה. ביקשתי משדר הספורט יורם ארבל להפסיק את החגיגה, ותשובתו היתה " אנחנו עובדים כאן אל תפריע לנו."

יעקב ז'לזו

עולים, זורקים ובוכים

ארי רוזנברג אחרי הפיספוס הגורלי נגד ארה"ב: "אמרתי לדורון שלא יזרוק, שאני אקלע את סל הנצחון. הכל הלך לפי התכנון. עד הזריקה..."

יוסי לוין

ארי רוזנברג הולך לסל: מאות פעמים זה נכנס. הפעם לא (צילום: גדי דגון)

את ההחטאה שלו, חמש שניות לסיום גמר המכביה שלשום נגד ארה"ב, יזכור ארי רוזנברג עוד הרבה זמן. הפיספוס הקטן שלו שלח את האמריקאים הביתה מאושרים עם מדלית זהב בכיס.

לארי נשארה בכיס מדלית כסף, פחות ממה שכולם ציפו.

אתמול הוא כבר נשמע רגוע יותר: "כבר ברגע שעליתי להקפצת כדור הביניים 11 שניות לסיום היתה לי הרגשה שאני קולע את סל הנצחון. אמרתי לדורון שלא יזרוק מרחוק, כי אני אכנס ואקלע סל הנצחון. כך גם היה. קיבלתי את הכדור הלכתי ימינה, במצב שאותו עשיתי כבר מאות פעמים. בדרך־כלל זה בפנים. הפעם לא. במשחק הראשון שלי בליגה קלעתי כך מול אולסי פרי סל נצחון על מכבי ת"א. הפעם זה לא הלך."

איך מרגישים שבזריקה אחת לא מוצלחת מפספסים תואר היסטורי? "כשעולים לסל לא חושבים על היסטוריה. עולים וקולעים. רק אחרי זה בוכים. אני מקווה שעוד ארבע שנים זה לא יקרה.

"מה שמאד עודד אותי היתה ההתנהגות של חברי. זה לא הפתיע אותי כי אני מכיר אותם, אבל בכל זאת זה מאד ריגש אותי. בלעדיהם לא יודע איך הייתי מקבל את זה."

הארגון: כל הכבוד. הספורט: נו...

שצף הנתונים הסטטיסטיים שהוצגו במסיבת העיתונאים המסכמת של המכביה ה־12 לא יכלו לחפות על ההישגים הספורטיביים הדלים, בעיקר מצד הישראלים. הפתרון של כספי: "שיתחילו להתאמן ארבע שנים קודם."

יעקב ז'לזו

יו"ר הועדה המארגנת, מייקל קווהאזי, פתח אתמול את מסיבת העיתונאים המסכמת של המכביה ה־12 בשטף של נתונים. מרוב מספרים כמעט התבלבלנו. 1800 אוטובוסים, 450 מיניבוסים, 62 אלף שיחות טלפון שבוצעו בכפר המכביה, 980 אח"מים, 3586 ימי טיולים ועוד כהנה וכהנה סטטיסטיקות מייגעות. אבל למרבה המזל נזכרו לבסוף גם ראשי מטה המכביה שהנושא המרכזי היה ונשאר הספורט.

קווהאזי הגיב על הביקורת החריפה על הרמה במכביה: "שאלתי את ראשי ענף האתלטיקה בארה"ב אם הרמה של הספורטאים היהודים שהגיעו לכאן משקפת את הרמה הכללית של הספורט היהודי בארה"ב. הם ענו בחיוב. לכן הבעייה היא יסודית יותר, וצריך להבין מדוע הרמה הספורטיבית של יהודי העולם היא כזו."

ממלא מקום היו"ר, אריה רוזנצוויג, הציג את סיכום ההישגים הספורטיביים במכביה. באתלטיקה נשברו 18 שיאי מכביה. מתוך 117 מדליות צברה ישראל 54. בשחייה נשברו 21 שיאי מכביה. ישראל צברה 11 מתוך 90 המדליות שחולקו.

את הופעת ספורטאי ישראל אפשר להגדיר רק במלה אחת: כשלון. שיא אחד באתלטיקה שניים בשחייה. עלוב למדי. מה סיבת הכשלון? ליו"ר מכבי העולמי, יצחק כספי, יש תשובה מקורית: "הספורטאים צריכים להתחיל לעבוד ארבע שנים לפני המכביה. רק כך יגיעו להישגים."

עכשיו עובר קווהאזי להתקפה מתפרצת על איגוד הכדורסל: "לא איפשרו לשחקנים הטובים ביותר להשתתף. מי שמזלזל בהכנה של הנבחרת מפסיד. מוטי ארואסטי רצה להשתתף במספר משחקים ועשו מהעניין עסק עקרוני. אם ארואסטי היה משחק נגד ארה"ב אולי היינו נראים אחרת."

יצחק כספי מספר על אפשרות שבעוד שנתיים ייערכו בישראל משחקי מכבי אירופה. ההצעה הועלתה בעקבות הצלחת הארגון של המכביה ה־12. נקווה רק שלהבא תהיה גם הצלחה מקצועית.